

Den Europæiske Unions Tidende

C 351 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang
2. december 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>		
BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER		
Europa-Parlamentet		
SESSIONEN 2010-2011		
Mødeperioden fra den 6. til 8. juli 2010		
Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 298 E af 4.11.2010.		
VEDTAGNE TEKSTER		
Tirsdag den 6. juli 2010		
2011/C 351 E/01	EU-strategien for Østersøområdet og makroregioners rolle i den fremtidige samhørighedspolitik Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om EU-strategien for Østersøområdet og makroregioners rolle i den fremtidige samhørighedspolitik (2009/2230(INI))	1
2011/C 351 E/02	EU's regionalpolitikts bidrag til bekæmpelsen af den finansielle og økonomiske krise med særlig fokus på mål 2 Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om EU's regionalpolitikts bidrag til bekæmpelsen af den finansielle og økonomiske krise med særlig fokus på mål 2 (2009/2234(INI))	8
2011/C 351 E/03	En bæredygtig fremtid for transporten Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om en bæredygtig fremtid for transporten (2009/2096(INI))	13
2011/C 351 E/04	Årlig betænkning fra Udvalget for Andragender 2009 Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i 2009 (2009/2139(INI))	23

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 351 E/05	Fremme af unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status som praktikant og lærling Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger (2009/2221(INI))	29
2011/C 351 E/06	Atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed og nye former for arbejdsmarkedsdialog Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog (2009/2220(INI))	39
2011/C 351 E/07	Grønbog fra Kommissionen om håndtering af bioaffald i EU Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om Kommissionens grønne bog om håndtering af bioaffald i EU (2009/2153(INI))	48
Onsdag den 7. juli 2010		
2011/C 351 E/08	Aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber og aflønningspolitik i finanssektoren Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 om aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber og aflønningspolitik i finanssektoren (2010/2009(INI))	56
2011/C 351 E/09	Grænseoverskridende krisestyring i banksektoren Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren (2010/2006(INI))	61
	BILAG TIL BESLUTNINGEN	65
2011/C 351 E/10	Den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 om den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner	69
2011/C 351 E/11	Islands ansøgning om medlemskab af EU Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 om Islands ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union	73
Torsdag den 8. juli 2010		
2011/C 351 E/12	Kosovo Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om den europæiske integrationsproces for Kosovo	78
2011/C 351 E/13	Albanien Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Albanien	85
2011/C 351 E/14	Situationen i Kirgisistan Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om situationen i Kirgisistan	92

Tirsdag den 6. juli 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

EU-strategien for Østersøområdet og makroregioners rolle i den fremtidige samhørighedspolitik

P7_TA(2010)0254

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om EU-strategien for Østersøområdet og makroregioners rolle i den fremtidige samhørighedspolitik (2009/2230(INI))

(2011/C 351 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU-strategien for Østersøområdet (KOM(2009)0248) samt den vejledende handlingsplan for strategien,
- der henviser til Rådets konklusioner om EU-strategien for Østersøområdet vedtaget den 26. oktober 2009,
- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2008 om de miljømæssige virkninger af den planlagte gasledning i Østersøen mellem Rusland og Tyskland ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. november 2006 om en strategi for Østersøregionen inden for den nordlige dimension ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens meddelelse om EU-strategien for Østersøområdet (ECO/261) og om makroregionalt samarbejde - udvidelse af Østersøstrategien til andre makroregioner i Europa (ECO/251),
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 21.-22. april 2009 om lokale og regionale myndigheders rolle i den nye Østersøstrategi,
- der henviser til Regionsudvalgets initiativudtalelse »Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer« (RU 89/2009 endelig),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,

⁽¹⁾ EUT C 294 E af 3.12.2009, s. 3.⁽²⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 330.

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og Transport- og Turismeudvalget (A7-0202/2010),
- A. der henviser til, at Østersøen siden udvidelsen af Den Europæiske Union i 2004 er blevet et indre farvand i EU, der forener lande, men også skaber udfordringer, der endvidere henviser til, at staterne i Østersøområdet i høj grad er indbyrdes afhængige og står over for de samme udfordringer,
- B. der henviser til, at EU-strategien for Østersøområdet er et pilotprojekt for fremtidige strategier for makroregioner, og at realiseringen af strategien kan blive en model for, hvordan fremtidige strategier gennemføres,
- C. der henviser til, at idéen om at skabe funktionelle regioner, som er rettet mod fælles mål og udviklingsproblemer, kan bidrage til, at EU's regionalpolitik bliver mere effektiv,
- D. der henviser til, at idéen om en fælles tilgang bør understøttes og udvikles, samtidig med at der udarbejdes strategier for makroregioner, som skal gælde for hele EU, uden at gennemførelsen af disse fører til en renationalisering af samhørighedspolitikken, samt at dette er nødvendigt for at effektivisere regionalpolitikken, navnlig i forbindelse med reformen af denne efter 2013,
- E. der henviser til, at Østersøen stadig er det mest forurenede hav i EU, og at den miljømæssige situation ikke må forværres som følge af gennemførelsen af omfattende infrastrukturprojekter i Østersøen og i landene omkring Østersøen (herunder i lande uden for EU),
1. glæder sig over, at Kommissionen har godkendt, og at Det Europæiske Råd støtter strategien for Østersøområdet, som Parlamentet har anmodet om siden 2006;
  2. glæder sig især over, at strategien er udformet efter en omfattende høring af interessenter i medlemsstaterne, herunder ikke alene de nationale, regionale og lokale myndigheder, men også det akademiske miljø, erhvervslivet og ngo'er; er overbevist om, at høringsprocessen og inddragelsen af partnere helt fra begyndelsen af strategiens udarbejdelse er en væsentlig faktor, som er en nøgle til succes; glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af fora for inddragelse af civilsamfundet som f.eks. topmødet om forpligtelser for Østersøområdet; opfordrer til, at der etableres lignende initiativer for efterfølgende makroregioner med henblik på at samle offentlige og private aktører og inddrage dem i udarbejdelsen af strategier for makroregionerne;
  3. henstiller i denne henseende, at inddragelsen af lokalsamfund øges ved at iværksætte bredere og mere målrettede kommunikations- og høringsredskaber, herunder via de lokale medier (lokal-tv, -radio samt den trykte og elektroniske presse); anmoder Kommissionen om at oprette en særlig webportal for strategien for Østersøområdet, der kan fungere som forum for erfaringsudveksling vedrørende igangværende og fremtidige projekter, som iværksættes af centrale og lokale myndigheder, ngo'er og andre organisationer, der er aktive i Østersøområdet;
  4. glæder sig over EU 2020-strategien, som er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i strategien for Østersøområdet, og konstaterer, at EU 2020 kan fungere som en effektiv ramme for gennemførelsen og styrkelsen af strategien for Østersøområdet;
  5. er overbevist om, at strategiens nye samarbejdsrammer, der er baseret på principperne om en integreret tilgang, vil skabe mulighed for en mere rationel og effektiv udnyttelse af de finansielle ressourcer, som står til rådighed til miljøbeskyttelse og udvikling af Østersøområdet fra såvel EU-fonde, nationale fonde og forskellige finansieringsinstitutter;

Tirsdag den 6. juli 2010

6. henleder opmærksomheden på de uligheder, der findes med hensyn til økonomisk udvikling og innovation i Østersøområdet, og på behovet for at styrke potentialet overalt, herunder i de højtudviklede regioner, da disse kan bidrage til at fremme udviklingen i de dårligst stillede regioner; betoner behovet for at fremme nye områder med udviklings- og innovationspotentiale og udnytte den merværdi, som strategien for Østersøområdet og andre fremtidige makroregioner skaber, til at etablere et højt synerginiveau, som kan bidrage til at udligne de eksisterende uligheder, så der skabes et område med fælles velstand og høj konkurrenceevne, hvilket er afgørende for at imødegå udfordringerne ved en aldrende befolkning og nye globaliseringsmønstre;
7. lægger vægt på, at den hurtige og konsekvente gennemførelse af de gældende EU-retsakter til styrkelse af det indre marked, som f.eks. servicedirektivet, er nødvendig for at gøre Østersøregionen mere attraktiv som et økonomisk område;
8. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at udnytte de strukturmidler, der er tilgængelige for perioden 2007-2013 for at sikre størst mulig opbakning til strategien, især til at bidrage til jobskabelse og økonomisk vækst i de områder, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, og henstiller samtidig, at der foretages ændringer af de operationelle programmer i indeværende programmeringsperiode, hvor det er relevant; fremhæver, at udnyttelse af regionernes særlige karakteristika kunne føre til en langt mere effektiv anvendelse af strukturfondene og skabe merværdi på regionalt plan;
9. noterer sig, at den globale finansielle og økonomiske krise har haft stor indvirkning på alle lande i området, særlig de baltiske lande; opfordrer alle aktører til at fastholde deres engagement i EU's strategi for Østersøområdet på trods af krisen;
10. mener, at alle tiltag, der iværksættes i forbindelse med sektorpolitikker med en territorial dimension, herunder den fælles landbrugspolitik, fiskeripolitik, transportpolitik, industripolitik, forskningspolitik og en sammenhængende infrastrukturpolitik samt en kombination af de tilgængelige midler, der er afsat til fælles fastsatte mål i et givet område, udgør væsentlige forudsætninger for strategiens succes og gennemførelsen af de ambitiøse målsætninger i de efterfølgende makroregionale strategier; understreger i denne forbindelse, at der bør foretages et eftersyn af politikkerne i relation til de nye udfordringer, at der bør etableres en passende ramme på EU-plan, og at det bør fastlægges, hvorledes denne ramme skal kobles sammen med eksisterende nationale og lokale strukturer;
11. mener, at strategiens territoriale dimension kan bidrage til udvikling og konkretisering af idéen om territorial samhørighed, som Lissabontraktaten ligestiller med økonomisk og social samhørighed; opfordrer med dette mål for øje Kommissionen til at indgå i en aktiv dialog om EU's makroregionale politikkers rolle og virkning efter 2013;
12. tilskynder til fastsættelse af særlige bestemmelser i forbindelse med den forestående almene forordning om strukturfonde på grundlag af bestemmelser om territorielt samarbejde, som er klare og tager hensyn til de forskellige administrative kulturer og ikke pålægger modtagerne yderligere administrative byrder, med henblik på at styrke samarbejdet mellem staterne og regionerne og udvikle nye fælles handlingsstrategier, som kan øge regionernes tiltrækningskraft på europæisk og nationalt plan og siden fungere som en model for tværnationalt samarbejde;
13. gør opmærksom på, at strategien for Østersøområdet skal opfattes som en proces, hvor principperne for tiltag og samarbejde hele tiden udvikles, hvilket gør det nødvendigt at ajourføre strategien, og at det overordnede mål er at finde optimale mekanismer, som kan overføres til efterfølgende makroregionale strategier; understreger i denne sammenhæng betydningen af at indsamle, sammenfatte og fremme vellykkede initiativer og deres resultater; støtter Kommissionens plan om at oprette en database over bedste praksis med henblik på at udnytte denne praksis i forbindelse med udarbejdelsen af efterfølgende makroregionale strategier;
14. mener, at det territoriale samarbejde, som er udviklet inden for rammerne af strategien for makroregioner, kan bidrage til en betydelig styrkelse af integrationsprocessen via en øget inddragelse af civilsamfundet i beslutningstagningsprocessen og gennemførelsen af konkrete tiltag; henstiller i denne forbindelse, at der indføres sociale, økonomiske, kulturelle, uddannelses- og turismerelaterede elementer i de makroregionale strategier; anser det ligeledes for vigtigt at promovere makroregionale strategier ved at oprette europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) for at styrke det lokale civilsamfunds deltagelse og nærhedsprincippet;

Tirsdag den 6. juli 2010

15. understreger betydningen af fortsat at fremme udviklingen af kultur, uddannelse samt forskning og innovation, og opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet især på sidstnævnte område; anerkender, at samarbejde på uddannelsesområdet kan være meget hensigtsmæssigt, men at kompetencen på dette område bør forblive hos medlemsstaterne; henstiller, at den strategiske tilgang og langtidspanlægning med hensyn til makroregionerne styrkes;

16. fremhæver med subsidiaritetsprincippet som ledetråd og i erkendelse af det store potentiale ved samarbejde på lokalt og regionalt plan den store værdi af at skabe en effektiv samarbejdsstruktur på flere niveauer gennem fremme af sektorpartnerskaber med regelmæssige møder mellem de ansvarlige politiske beslutningstagere, som vil styrke det ansvar, de forskellige partnere deler, samtidig med at medlemsstaternes og regionernes organisatoriske suverænitet bevares; opfordrer i denne henseende til, at de grænseoverskridende samarbejdsmekanismer på lokalt og regionalt plan forbedres, udvikles og styrkes;

17. understreger, at den nye makroregionale ramme for samarbejde er præget af en stærk »top-down«-tilgang, som medlemsstaterne spiller en afgørende rolle i udviklingen af, og at de danner et nyt forvaltningsniveau; mener, at det inden for rammerne af denne nye samarbejdsmodel bør sikres, at de perifere regioners naturbetingede ulemper omdannes til fordele og muligheder, og at udviklingen af disse regioner fremmes;

18. mener, at makroregioner kombinerer potentialet for optimering af reaktionerne på de udfordringer, som opstår i et givet område, med chancen for at udnytte hvert enkelt områdes særlige muligheder og ressourcer på en virksom og effektiv måde;

19. anmoder Kommissionen om at analysere de første resultater af og erfaringer fra gennemførelsen af strategien for Østersøområdet, da de kan bidrage til udpegning af mulige finansieringskilder og -metoder i forbindelse med makroregionale strategier, og desuden anvende eksemplet fra denne strategi som et pilotprojekt for andre makroregionale strategier til at påvise deres funktionalitet; understreger imidlertid, at udviklingen af makroregioner i alt væsentligt er en supplerende foranstaltning, som ikke har til formål at erstatte EU-finansiering af de enkelte lokale og regionale programmer som en prioritet for finansiering;

20. bemærker, at gennemførelsen af Østersøstrategien indtil nu er sket i et meget langsomt tempo; mener, at de bevillinger, der er øremærket på EU's budget for 2010, kan anvendes til at forbedre gennemførelsen; beklager derfor, at disse bevillinger stadig ikke er blevet udbetalt, og minder Kommissionen om, hvor vigtigt det er så hurtigt som muligt at tildele disse penge til formål, der er i tråd med målene i Østersøstrategien;

21. gør af hensyn til fremtidige strategier for makroregioner opmærksom på, at Kommissionen må finde frem til en løsning på spørgsmålet om, hvilke ressourcer der er nødvendige for at kunne håndtere disse strategier i forhold til de territoriale realiteter i de pågældende regioner og bidrage med nye idéer til emner af europæisk interesse for de deltagende medlemsstater samt hjælpe dem med at udarbejde en strategi; opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med gennemførelsen af disse strategier ved at fungere som koordinator, revurdere nye prioriteringer og afsætte tilstrækkelige ressourcer i henhold til de særlige behov og ekspertisekrav og dermed undgå dobbeltarbejde;

22. opfordrer Kommissionen til som følge af behovet for at gennemføre en midtvejsanalyse af gennemførelsen af strategien for Østersøområdet at udarbejde konkrete instrumenter og kriterier for projektevaluering, som er baseret på sammenlignelige indikatorer;

23. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og sine egne medlemmer til at tage stilling til, hvordan de makroregionale politikker skal udformes, hvordan disse politikker kan behandles jævnyrdigt (som separate programmer eller inden for rammerne af samholdspolitikken), hvem der skal gennemføre dem, samt hvordan og med hvilke midler de skal finansieres for ikke at skabe unødigt fordobling og fragmentering af finansieringen fra EU, navnlig i forbindelse med EU 2020-strategien, EU's budgetrevision og debatten om den fremtidige samholdspolitik;

Tirsdag den 6. juli 2010

24. understreger, at makroregionernes europæiske merværdi ligger i større samarbejde mellem stater og regioner, hvorfor programmerne for europæisk territorielt samarbejde vedrørende grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde er et vigtigt element i gennemførelsen af målene for makroregioner; foreslår desuden, at strategien for Østersøområdet bør betragtes som en EU-strategi, der er baseret på flere EU-politikker, som har en fastsat tidsramme og fastsatte mål; foreslår, at strategien på grund af sin horizontale karakter behandles som makroregional, og at koordineringen heraf anbringes under regionalpolitik;

25. mener, at udviklingen af større strategier, som f.eks. makroregionale strategier, bør bidrage til at udbygge den politiske betydning af det lokale og regionale plan i gennemførelsen af EU's politikker mere generelt;

Det eksterne aspekt

26. opfordrer inden for rammerne af strategien for Østersøområdet og andre efterfølgende makroregionale strategier til en styrkelse af forholdet mellem EU og landene uden for EU, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af større projekter med betydelige miljømæssige følger; opfordrer endvidere til samarbejde mellem EU og landene uden for EU med henblik på styrkelse af sikkerheden i området og støtte til bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet;

27. gør opmærksom på behovet for at søge større samarbejde især mellem Rusland og Belarus og de baltiske lande i opbygningen af energinettet og med dette mål for øje at drage større fordel af energidialogen mellem EU og Rusland, hvilket samtidig ville åbne muligheder for at inddrage Rusland i Østersøstrategien; forventer, at alle aktører omkring Østersøen tilslutter sig de internationale aftaler, såsom Espookonventionen og Helsingforskonventionen, at de overholder retningslinjerne fra Helsingforskommissionen (Helcom) og samarbejder inden for disse rammer;

28. opfordrer Kommissionen til at gennemføre effektivt samarbejde og effektiv samordning med Helcom og medlemsstaterne i Østersøområdet for at sikre en klar fordeling af opgaver og ansvar, for så vidt angår gennemførelsen af Helcoms handlingsplan for Østersøen fra 2007 og den ovennævnte EU-strategi og handlingsplan, og således sikre en effektiv samlet strategi for området;

29. fremhæver i særlig grad situationen for enklaven Kaliningrad Oblast, der er omgrænset af EU-medlemsstater; understreger behovet for at fremme den sociale og økonomiske udvikling i dette område som en »gateway«-region eller et »pilotregion« for tættere forbindelser mellem EU og Rusland med inddragelse af ngo'er, uddannelses- og kulturinstitutioner samt lokale og regionale myndigheder;

30. mener, at den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland bør tage højde for samarbejdet i Østersøområdet; glæder sig over de bestræbelser, som Kommissionen og medlemsstaterne i regionen har gjort for at samarbejde med Rusland på en lang række områder, såsom transportforbindelser, turisme, grænseoverskridende sundhedstrusler, miljøbeskyttelse og tilpasning til klimaforandringerne, miljøspørgsmål, told, grænsekontrol og især energispørgsmål; mener, at EU's og Ruslands fælles rum udgør en værdifuld ramme i denne henseende, og opfordrer Rusland til at deltage på lige fod i dette samarbejde;

31. understreger behovet for at mindske områdets afhængighed af energi fra Rusland; glæder sig over Kommissionens udtalelse om, at der er behov for flere sammenkoblinger mellem medlemsstaterne i området og større spredning af energiforsyningerne; opfordrer i denne forbindelse til i højere grad at støtte oprettelsen af havne til flydende naturgas;

32. mener, at for at opnå effektiv beskyttelse af miljøet og af den biologiske mangfoldighed bør der indgås aftaler med de lande uden for EU, der befinder sig i de funktionelle områder, som er berørt af strategierne, således at de kan tage del i de samme værdier, rettigheder og forpligtelser, som er indeholdt i den relevante EU-lovgivning;

Tirsdag den 6. juli 2010

33. mener, at samarbejde i Østersøområdet bør prioriteres højt og foregå på højeste politiske plan med stats- og regeringscheferne, da det er af afgørende betydning for at fremme samarbejdet mellem Østersølandene og sikre, at de politiske ambitioner føres ud i livet; ser frem til at se regelmæssige møder mellem stats- og regeringscheferne i Østersøområdet med henblik på at opnå dette;

Miljø- og energiaspekter

34. understreger behovet for at foretage en vurdering af de miljømæssige virkninger af energiinfrastrukturprojekter (planlagte projekter såvel som projekter, der er under opførelse), som især tager hensyn til internationale konventioner; opfordrer Kommissionen til at udforme en passende handlingsplan i tilfælde af tekniske uheld og andre mulige katastrofer, som også indeholder instrukser om, hvorledes sådanne hændelser skal gribes an ud fra et økonomisk synspunkt; understreger, at denne fremgangsmåde bør følges i forbindelse med senere projekter, således at sikkerheden, miljøet og betingelserne for skibstransport i de lande omkring Østersøen, som deltager i fremtidige makroregionale strategier, ikke bringes i fare; mener, at det af hensyn til en bæredygtig udvikling og grøn vækst er vigtigt at opnå en stærk miljøbeskyttelse i alle makroregioner og samme grad af opmærksomhed på miljøbeskyttelse, rejseaspekter og andre aspekter;

35. fremhæver behovet for at oprette et miljøovervågningscenter for Østersøen, et alarmsystem for ulykker og alvorlig grænseoverskridende forurening samt en fælles beredskabsstyrke til at agere i sådanne situationer;

36. gør opmærksom på den strategiske betydning af Østersøområdet for udviklingen af fælles projekter vedrørende energiinfrastruktur, som øger spredningen af energiproduktionen og -forsyningen, med særlig vægt på projekter om vedvarende energi, fra f.eks. vindmølleparker (land- eller havbaserede), geotermiske energianlæg eller biogasanlæg, som udnytter den biobrændsel, der er til rådighed i regionen;

37. henleder opmærksomheden på det effektive samarbejde, som allerede er opnået i energi- og klimasektoren mellem Østersørådet og Nordisk Råd i forbindelse med den nordlige dimension;

38. understreger, at EU-landene i betragtning af den påtænkte udvidelse af udnyttelsen af kernekraft i Østersøområdet skal overholde meget strenge sikkerheds- og miljøstandarder, og at Kommissionen skal føre tilsyn med og overvåge, om den samme fremgangsmåde og de samme konventioner følges i nabolandene, især i de lande, som planlægger at opføre atomkraftværker nær EU's ydre grænser;

39. understreger behovet for, at EU og dens medlemsstater omkring Østersøen hurtigst muligt tager fat på de alvorlige miljøproblemer, som påvirker regionen, herunder først og fremmest eutrofiering, følgerne af farlige stoffer, som aflejres på havbunden, og trusler mod havets biologiske mangfoldighed, under særlig hensyntagen til truede fiskebestande; minder om, at Østersøen er et af de mest forurenede havområder i verden;

40. understreger behovet for at indføre en fælles metode for alle medlemsstater til udarbejdelse af en fortegnelse over kilder til forurening og en plan for gradvis udryddelse af disse;

41. glæder sig over, at miljømæssig bæredygtighed integreres som en central søjle i EU-strategien for Østersøområdet og den vejledende handlingsplan;

42. er af den opfattelse, at en af de alvorligste hindringer for at virkeliggøre målsætningen i Østersøstrategien er manglen på sammenhæng med andre politikområder inden for EU, såsom den fælles landbrugspolitik, som forværrer eutrofieringen, og den fælles fiskeripolitik, som ikke er miljømæssigt bæredygtig; mener, at reformer af hhv. den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik skal gennemføres på en sådan måde, at de bidrager til at opfylde målsætningen om, at Østersøen skal være miljømæssigt bæredygtig;

Tirsdag den 6. juli 2010

Transport- og turismeaspekter

43. understreger, at der må gøres en prioriteret indsats for at skabe et effektivt og miljøvenligt kommunikations- og transportnetværk, omfattende hav og land (idet nettet for godstransport til søs tildeles en hovedrolle), som rettidigt kan foregribe og håndtere nuværende og kommende udfordringer, under hensyntagen til bestemmelserne i den opdaterede udgave af Natura 2000-dokumentet og med særlig vægt på forbindelserne mellem Østersøområdet og andre europæiske regioner via korridoren mellem Østersøen og Adriaterhavet og den centraleuropæiske transportkorridor;

44. vurderer, at bedre forbindelser med alle former for transportmidler vil være et væsentligt bidrag til udviklingen af en stærkere og mere sammenhængende økonomi i Østersøområdet;

45. understreger den særlige situation for de baltiske lande, som for størstedelens vedkommende endnu ikke er integreret i det europæiske transportnet; mener, at denne strategi bl.a. bør bidrage til at afhjælpe manglerne i form af utilstrækkelig infrastruktur, ringe tilgængelighed og lav interoperabilitet mellem de forskellige nationale transportnet, som skyldes forskellige tekniske systemer og bureaukratiske hindringer, med henblik på at udvikle et omfattende multimodalt transportsystem i hele Østersøområdet;

46. understreger betydningen af at integrere Østersøområdet yderligere i TEN-T-prioriteterne, især med hensyn til motorveje til søs (TEN-T 21), udvidelsen af jernbaneaksen fra Berlin til Østersøkysten (TEN-T 1), forbedring af jernbaneaksen fra Berlin til Østersøkysten i sammenhæng med forbindelsen mellem Rostock og Danmark og sørge for, at opgraderingen og udnyttelsen af akse »Rail Baltica« (TEN-T 27) fremskyndes; understreger desuden behovet for at færdiggøre forbindelserne mellem Østersøområdet og de andre europæiske regioner via korridoren mellem Østersøen og Adriaterhavet;

47. understreger betydningen af at styrke Østersøområdets transportkapacitet mod øst, især med henblik på at fremme interoperabilitet af transportsystemer, navnlig for jernbanetransport, og at sørge for en hurtigere godstransit ved EU's grænser;

48. mener, at forbindelserne mellem havne og områder inde i landet, herunder ad de indre vandveje, skal prioriteres for at sikre, at hele området kan drage fordel af væksten inden for godstransport til søs;

49. fremhæver i denne forbindelse behovet for en effektiv koordinering på tværs af grænserne og samarbejde mellem jernbaneselskaber, søhavne, havne ved indre vandveje, terminaler i oplandet og logistikparker for at udvikle et mere bæredygtigt kombineret transportsystem;

50. understreger betydningen af nærskibsfart i Østersøområdet og nærskibsfartens bidrag til et effektivt miljøvenligt transportnet; påpeger, at nærskibstrafikkens konkurrenceevne bør fremmes for at sikre en effektiv udnyttelse af havet; anser det derfor for nødvendigt, at Kommissionen hurtigst muligt og senest inden udgangen af 2010 forelægger Europa-Parlamentet en konsekvensanalyse af virkningerne af det reviderede bilag VI til Marpolkonventionen, hvormed der fastsættes en grænseværdi for svovlindholdet i skibsbrændstof på 0,1 % med virkning fra 2015 i de områder af Nordsøen og Østersøen, hvor der foretages overvågning af svovlemissioner;

51. bifalder integrationen i Kommissionens handlingsplan af målsætningen om at forvandle Østersøområdet til en modelregion for miljøvenlig skibsfart og en førende region på verdensplan inden for maritim sikkerhed; betragter disse målsætninger som altafgørende for opretholdelsen og videreudviklingen af områdets turismepotentiale;

52. erkender behovet for specifikke foranstaltninger for at bidrage til at opfylde denne målsætning, herunder relevant anvendelse af lodser eller søfolk med dokumenteret erfaring fra de vanskeligste stræder og havne og etablering af pålidelige økonomiske ordninger til forskning inden for og udvikling af bæredygtig skibsfart;

Tirsdag den 6. juli 2010

53. er bevidst om Østersøområdets særlige geografiske beliggenhed, som muliggør en mere aktiv udvikling af forbindelserne mellem EU-lande og tilgrænsende nabolande, og fremhæver betydningen af turismen for den regionale økonomi og mulighederne for udvidelse heraf; glæder sig over den erklæring, der blev vedtaget på det andet forum om turisme i Østersøområdet, der handlede om fælles markedsføringstiltag, bestræbelser på at finde nye internationale markeder og udvikling af infrastrukturer;

54. understreger, at hansestæderne i Østersøområdet har stor tiltrækningskraft, hvilket giver en enestående mulighed for bæredygtig turisme; støtter endvidere fremme af cykelturisme på tværs af grænserne, hvilket både vil være til gavn for miljøet og for små og mellemstore virksomheder;

55. vurderer, at temaer som vandsport-, wellness- og kurturisme, kulturarv og -landskaber repræsenterer store muligheder for at udvikle områdets profil som turistdestination; understreger derfor behovet for at beskytte de naturlige kystområder, landskaberne og kulturarven, da disse er en afgørende faktor for i fremtiden at sikre en bæredygtig økonomi i Østersøområdet;

56. mener, at bedre transportforbindelser og fjernelse af flaskehalse ligeledes er vigtige; bemærker, at man med denne strategi kan løse problemer i forbindelse med grænsepassage ved EU's østlige grænse til Den Russiske Føderation, hvor der opstår lange lastbilkøer til skade for miljøet, den sociale stabilitet, trafiksikkerheden og chaufførernes sikkerhed, så der derved kan sikres en problemfri godstransport gennem Østersøområdet;

*

* *

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de nationale parlamenter og regeringerne i Den Russiske Føderation, Belarus og Norge.

EU's regionalpolitikks bidrag til bekæmpelsen af den finansielle og økonomiske krise med særlig fokus på mål 2

P7_TA(2010)0255

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om EU's regionalpolitikks bidrag til bekæmpelsen af den finansielle og økonomiske krise med særlig fokus på mål 2 (2009/2234(INI))

(2011/C 351 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument: Høring om fremtidens EU »2020«-strategi (KOM(2009)0647),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 (KOM(2010)0110),
- der henviser til Kommissionens sjette situationsrapport om økonomisk og social samhørighed (KOM(2009)0295),
- der henviser til Kommissionens meddelelse: »Fremdrift i den europæiske genopretning« (KOM(2009)0114),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen: »Samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer« (KOM(2008)0876),

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen: »Nye kvalifikationer til nye job - om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet« (KOM(2008)0868),
  - der henviser til meddelelse fra Kommissionen: »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
  - der henviser til meddelelse fra Kommissionen: »Overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag« (KOM(2008)0706),
  - der henviser til Rådets henstilling om ajourføringen i 2009 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2009)0034),
  - der henviser til medlemsstaternes nationale strategiske rapporter for 2009,
  - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: Realøkonomiske investeringer ⁽²⁾,
  - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens sjette situationsrapport om økonomisk og social samhørighed (COTER-IV-027),
  - der henviser til European Economic Forecast - Autumn 2009/European Economy 10/2009 - GD for Økonomiske og Finansielle Anliggender, Kommissionen,
  - der henviser til Quarterly Report on the Euro Area (kvartalsberetningen om euroområdet) volume 8, 8 N°4 (2009) - GD Økonomiske og Finansielle Anliggender, Kommissionen,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0206/2010),
- A. der henviser til, at 15,2 % af europæerne (69,8 mio.) i 2000-2006 levede i mål 2-områder og nød godt af finansiering i et samlet omfang på 22,5 mia. euro (9,6 % af de samlede midler), idet der »brutto« blev skabt 730 000 arbejdspladser, og de fleste indikatorer viser gode resultater (beskæftigelse, innovation, forskning og udvikling (F&U), menneskelig kapitalintensitet, uddannelse og erhvervsuddannelse, livslang læring), mens andre indikatorer (direkte udenlandske investeringer, produktivitet) derimod viser dårligere resultater end for konvergensregionerne, og at de pågældende regioner, hvad angår udviklingen i BNP pr. indbygger, i forhold til EU-gennemsnittet, er langt forud (122 %) for konvergensregionerne (59 %), men at de ikke desto mindre udviser et fald på 4,4 % i denne periode,
- B. der bemærker, at mål 2 efter reformen i 2006 nu vedrører styrkelse af den regionale konkurrenceevne og beskæftigelse i i alt 168 regioner i 19 medlemsstater, dvs. 314 mio. indbyggere og med en samlet finansiering i 2007-2013 på i alt 54,7 mia. euro (lidt under 16 % af de samlede bevillinger), og det er værd at påpege, at ca. 74 % af dette beløb er øremærket til forbedring af viden og innovation (33,7 %) samt til flere og bedre arbejdspladser (40 %),

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0124.

Tirsdag den 6. juli 2010

- C. der henviser til, at situationen på arbejdsmarkedet ifølge Kommissionens seneste prognoser (2009-2011) fortsat vil være vanskelig, og at arbejdsløsheden vil stige til 10,25 %, idet 2,25 % af arbejdspladserne vil gå tabt i 2009 og 1,25 % i 2010, navnlig med en øget social kløft i medlemsstaterne til følge; der henviser til, at de vigtigste sektorer i EU's regioner viser a) en stigning i nye ordrer og en voksende tillid med forbedring af EU's industris generelle image, omend med en produktionsandel på 20 % under produktionsandelen i begyndelsen af 2008, b) et vedvarende fald i aktiviteterne inden for bygge- og anlægssektoren, og c) fortsatte vanskeligheder for SMV'er med at få adgang til mikrokredit/finansiering,
- D. der henviser til, at selv om det er korrekt, at krisen i første omgang navnlig har berørt mændene, så er rytmen for tab af jobmuligheder for øjeblikket ens for mænd og kvinder, hvor den sidstnævnte gruppe i de fleste EU-medlemsstater i mindre grad er repræsenteret på jobmarkedet i forhold til førstnævnte gruppe; der henviser til, at andre kriser har lært os, at kvinderne i højere grad er udsat for risikoen for ikke at genfinde et job efter at have mistet deres job; der henviser til, at ligestillingen mellem mænd og kvinder har positive følgevirkninger på produktiviteten og den økonomiske vækst, og at kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet har en række positive sociale og økonomiske følger,
- E. der understreger den kendsgerning, at medlemsstaterne - på grundlag af de nationale strategiske rapporter for 2009 og Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af samhørighedspolitikken og programmerne for perioden 2007-2013 - ser ud til at have gjort ret forskellig brug af de instrumenter, midler og metoder til at lette samhørighedspolitikken, som Kommissionen havde foreslået til imødegåelse af krisen og forøgelse af de reelle udgifter (f.eks. ændringer af de strategiske retningslinjer, akser og finansieringer i de operationelle programmer og reaktionen på forenklingen af gennemførelsesprocedurerne m.m.),
- F. der understreger, at Kommissionen siden oktober 2008 har foreslået en række foranstaltninger med henblik på at fremskynde gennemførelsen af programmer som led i samhørighedspolitikken 2007-2013 med henblik på at mobilisere alle dens ressourcer og midler, så bestræbelserne på at skabe et opsving på nationalt og regionalt plan understøttes effektivt,
- G. der henviser til, at Kommissionens strategi for fremskyndelse af investeringer og forenkling af programmerne under samhørighedspolitikken gennem henstillinger til medlemsstaterne og lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger bygger på tre søjler: (a) større fleksibilitet for samhørighedsprogrammerne, b) en styrkelse af indsatsen for at fremme regionerne og c) intelligente investeringer for samhørighedsprogrammerne; der henviser til, at 49,4 mia. euro af de 64,3 mia. euro, der i 2010 er afsat til beskæftigelse og konkurrenceevne, skal anvendes til samhørighed (en stigning på 2 % i forhold til 2009), og 14,9 mia. euro til konkurrenceevnen (en stigning på 7,9 % i forhold til 2009),
1. understreger, at EU's regionalpolitik som led i den verdensomspændende finanskrisen og den nuværende økonomiske afmatning udgør hovedredskabet, der bidrager afgørende til den europæiske økonomiske genopretningsplan, idet det udgør EU's største kilde til investering i den reelle økonomi og i betragtelig grad understøtter de offentlige investeringer, herunder på regionalt og lokalt plan; bemærker, at det er vigtigt at sikre, at vi kommer ud af krisen på en effektiv måde, således at der skabes en bæredygtig udvikling på lang sigt ved at styrke de europæiske regioners konkurrenceevne, beskæftigelse og tiltrækningskraft;
  2. understreger, at Strukturfondene udgør stærke instrumenter, idet de er udformet til at hjælpe regionerne med deres økonomiske og sociale omstrukturering og fremme den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed samt til at virkeliggøre den europæiske økonomiske genopretningsplan og især udvikling af konkurrenceevnen og fremme af skabelsen af job ved at støtte en systematisk og effektiv anvendelse af disse fonde; understreger, at målet for konkurrenceevnen ikke kan realiseres på bekostning af samarbejdet og solidariteten mellem regionerne;
  3. noterer sig med tilfredshed de positive resultater, der er opnået for de fleste indikatorer i perioden inden den økonomiske krise i de fleste mål 2-regioner, dvs. de fine resultater for beskæftigelse, innovation, forskning og udvikling (F&U), den menneskelige kapitalintensitet, uddannelse og erhvervsuddannelse og livslang læring; understreger, at krisens konsekvenser for økonomien ikke må medføre en nedsættelse af støtten til skabelse af flere og bedre arbejdspladser, og slår til lyd for, at man understøtter disse komparative fordele gennem en styrkelse af mål 2-instrumenterne;

Tirsdag den 6. juli 2010

4. støtter varmt de grundlæggende prioriteter for EU's 2020-strategi, navnlig en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, bl.a. ved udnyttelse af nye midler til opnåelse af bæredygtig økonomisk vækst via digital økonomi, forbedring af reguleringsrammen for styrkelse af den territoriale og sociale samhørighed og fremme af bedre vilkår og gunstigere erhvervs klima med fair konkurrence, jobskabelse, iværksætterkultur og innovation i alle regioner, udvikling af SMV'er og understøttelse af deres vækstpotentiale; støtter endvidere indsatsen med henblik på en kvantitativ og kvalitativ forbedring af beskæftigelsen ved hjælp af rimelige arbejdsforhold for mænd og kvinder, idet adgangen til uddannelse og undervisning sikres; opfordrer til en yderligere styrkelse af disse politikker, herunder som led i en fortsat udbygning af EU's 2020-strategi, implicit gennem udnyttelsen af fordelene ved det europæiske indre marked og sikring af, at mål 2 fortsat fokuserer på den territoriale samhørighed i EU;
5. bemærker med bekymring krisens negative sociale konsekvenser på regionerne under mål 2, hvilket har medført en stigning i arbejdsløsheden, fattigdommen og den sociale udstødelse og påvirker de mest sårbare sociale grupper (arbejdsløse, kvinder, ældre), og opfordrer Kommissionen til at tage initiativer til støtte til SMV'er med henblik på at sikre levedygtigheden af de eksisterende job og skabelsen af så mange nye job som muligt;
6. understreger, at den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed er det centrale i EU's 2020-strategi; der henviser til, at samhørighedspolitikken og strukturfondene udgør uundværlige instrumenter med henblik på at opnå målene om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne og regionerne;
7. understreger det alvorlige problem som følge af nedsættelsen af bidraget fra national samfinansiering af programmer, hvilket også har konsekvenser for mål 2 på grund af mange medlemsstaters store økonomiske problemer, og støtter Kommissionens politik med at give mulighed for at anvende fællesskabsstøtten; mener, at det derfor er nødvendigt med en hurtig gennemførelse af ændringerne af forordning (EF) nr. 1083/2006 i dens nuværende form, som vedtaget af Parlamentet, men mener dog, at en 100 % finansiering er overdrevet, da dette ikke længere giver medlemsstaterne incitament til via den nationale samfinansiering at sikre de vedtagne foranstaltningers effektivitet og rentabilitet, og tilslutter sig Rådet i afvisningen af det, der kaldes »frontloading« i den præsenterede form;
8. bemærker, at 13 ud af i alt 117 operationelle programmer finansieret af ESF er blevet ændret (til Østrig, Tyskland, Ungarn, Irland, Letland, Litauen, Nederlandene, Polen, Portugal, to til det Forenede Kongerige og to til Spanien) med henblik på at opfylde konkrete behov på grund af krisen, og opfordrer Kommissionen til at hjælpe disse medlemsstater, så de kan bruge denne fleksibilitet til at omdirigere deres operationelle programmer, og på omfattende vis og så hurtigt som muligt at oplyse de pågældende regionale og lokale aktører herom, med henblik på på kort sigt at yde støtte til særligt udsatte samfundsgrupper og -kategorier;
9. bemærker, at den sjette situationsrapport om den økonomiske og sociale samhørighed afspejler de forskellige socioøkonomiske situationer i de tre typer regioner, navnlig i forhold til deres skabelses- og innovationskapacitet og deres iværksætterånd; der henviser til, at såvel den aktuelle økonomiske krise som de forskellige variabler, der har indflydelse på en regions udviklingsmuligheder (demografi, tilgængelighed, innovationskapacitet osv.), viser, at der findes vigtige data, som skal tages med i betragtning ved evalueringen af de lokale og regionale økonomier og udformningen af en effektiv samhørighedspolitik;
10. støtter Rådets forslag om for året 2010 at øge ESF's bevillinger med 4 % og Samhørighedsfondens bevillinger med 2 %, men udelukkende for de medlemsstater, hvis BNP er faldet med mere end 10 %, eller som har modtaget støtte fra IMF for at styrke deres betalingsbalance; opfordrer Kommissionen til at undersøge årsagen til forsinkelsen i forhold til iværksættelsen af og fleksible løsninger på reglerne n+2/n+3 med henblik på ikkebortfald af medlemsstaternes kreditter;
11. er ked af, at Kommissionens sjette situationsrapport om økonomisk og social samhørighed ikke omfatter konkrete kvalitative og kvantitative data om de kortsigtede og langsigtede virkninger af den finansielle krise i EU's regioner, især hvad angår de væsentligste økonomiske og sociale indikatorer; opfordrer følgelig Kommissionen til at forelægge en særlig rapport/studie om følgerne af den finansielle og økonomiske krise i EU's regioner, herunder især mål 2-regionerne og udfasningsregionerne, samt en eventuel stigning eller nedgang i de regionale forskelle i forbindelse med krisen; bemærker, at disse vurderinger skal gennemføres straks med henblik på at kunne standse uønskede udviklinger, og så de kan danne grundlag for et forslag om bibeholdelsen af mål 2 i de regioner, hvor målet kan skabe en merværdi for de nationale midler;

Tirsdag den 6. juli 2010

12. bifalder støtteforanstaltningerne til virksomhederne som led i samhørighedspolitikken (ca. 55 milliarder euro mellem 2007 og 2013), hvoraf en stor del vedrører støtte til innovation, teknologioverførsel og modernisering af SMV'er og understreger den vigtige fremme af succeseksempler på området, og indser, at de foreslåede interventionsforanstaltninger til fordel for virksomhederne skal målrettes mod langsigtede resultater med omstrukturering og overgang til en mere bæredygtig økonomi og ikke »brandslukningsinterventioner« for at redde økonomien, hvilket i mange tilfælde er uforenelige med statsstøttepolitikkerne;

13. insisterer på, at det at komme ud af krisen med sikkerhed omfatter investeringer i forskning og udvikling og i innovation, uddannelse og teknologier, der anvender ressourcerne effektivt; understreger, at sådanne investeringer både gavner de traditionelle sektorer, landområderne og økonomierne for de højt kvalificerede aktiviteter og således styrker den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed; påpeger, at det er nødvendigt at sikre tilgængelig finansiering, og i den forbindelse spiller strukturfondene en betydelig rolle;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til konstant at overvåge krisens virkninger for de forskellige sektorer, strukturer og udvikling og udnyttelsen af mulighederne i kraft af de finansieringsinstrumenter, der er bestemt for mål 2, især til støtte for iværksætterkulturen og de SMV'er og organer, der arbejder for en social og rummelig økonomi, med henblik på at styrke deres konkurrenceevne og således potentialet for en stigning i beskæftigelsen og lette adgangen til finansieringstekniske instrumenter (Jaspers, Jeremie, Jessica og Jasmine); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende disse data med henblik på at udarbejde og målrette det fremtidige mål 2 om samhørighed i de områder - på regionalt og lokalt plan - hvor EU's foranstaltninger kan medføre en godtgjort merværdi (navnlig innovation inden for turisme, tjenester, IT og de industrielle sektorer samt beskyttelse af forbedring af miljøet og potentielle udvikling i vedvarende energier, der i betydelig grad ville forbedre almindelige energiforetagender, med fokus på lavemission og nedbringelse af affaldsproduktion samt innovationer i den primære sektor);

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende og fremme alle synergierne mellem instrumenterne inden for samhørigheds- og konkurrenceevnepolitikken på regionalt, nationalt, grænseoverskridende og europæisk plan;

16. bifalder Kommissionens politik med henblik på a) forlængelse af perioden, hvor operationelle programmer 2000-2006 kan komme i betragtning for støtte, for at muliggøre den størst mulige udnyttelsesgrad af alle de midler, der er indeholdt i samhørighedspolitikken, b) en forenkling af de administrative krav og procedurer og den økonomiske forvaltning af programmer under samtidig sikring af den nødvendige kontrol med eventuelle tilfælde af fejl og svig; mener, at der med henblik herpå bør opsættes forpligtelser for at fremme velegnede projekter og forebygge ulovlig opførsel allerede fra den forberedende fase;

17. støtter politikken med »forhåndsfinansiering« for programmerne under samhørighedspolitikken 2007-2013, der har medført, at 6,25 mia. euro i 2009 direkte er blevet gjort likvide til investeringer inden for rammerne af de bevillinger, der er blevet indrømmet de enkelte medlemsstater;

18. bemærker, at byområderne og bycentrene imidlertid skaber særlige og store sociale problemer (øget arbejdsløshed, marginalisering, social udstødelse osv.), der forværres på grund af krisen, og som bør undersøges grundigt for at træffe passende aktive foranstaltninger på kort og lang sigt;

19. støtter støttepolitikken for og de nye finansieringsinstrumenter til store projekter for regionerne (projekter med budgetterede samlede omkostninger på 50 mio. euro og derover), som Kommissionen indførte i 2009, anerkender vigtigheden af de finansieringstekniske instrumenter og samarbejdsinstrumenterne med EIB/EIF, navnlig Jaspers, Jeremie og Jessica, og opfordrer til en yderligere forøgelse på mere end 25 % af de udbetalte bevillinger via Jaspers (joint Assistance in Supporting Projects in European Regions), der navnlig vedrører regionerne under mål 2 med henblik på fremme af en fejlfri forberedelse og hurtigst mulig gennemførelse af de store projekter, som der for øjeblikket ikke findes mange af; håber, at den tidligere forøgelse af bevillingerne til Jaspers får virkninger på mellemlang og lang sigt på væksten i de europæiske regioners økonomiske konkurrenceevne, og insisterer på, at der jævnlige bør udarbejdes en sammenlignende analyse af de opnåede resultater og de tilsigtede mål og af den finansiering, der er blevet tildelt samt den finansiering, der er nødvendig for at opfylde målsætningerne;

Tirsdag den 6. juli 2010

20. understreger, at den europæiske, nationale og regionale politik kun vil være effektiv, hvis der anvendes en reelt integreret forvaltning, der tager udgangspunkt i et samarbejde mellem de lokale, regionale, nationale, grænseoverskridende og europæiske offentlige myndigheder; opfordrer Kommissionen til at vurdere mulighederne for territorielt samarbejde med henblik på innovation på både nationalt og internationalt niveau inden for rammerne af hvert mål under samhørighedspolitikken og at analysere konsolideringsmulighederne for målet om europæisk territorielt samarbejde for at fremme det regionale samarbejde inden for innovation; anbefaler ligeledes parallelt med konsolideringen af målet om territorielt samarbejde (mål 3) at styrke muligheden for at træffe foranstaltninger vedrørende udviklingen af grænseoverskridende territorielt samarbejde inden for rammerne af mål 2; bemærker, at denne mulighed nu er muliggjort af artikel 37, stk. 6, litra b), i forordning (EF) nr. 1083/2006; er af den mening, at styrkelsen af det territoriale samarbejde uden ændringer af det samlede budget for samhørighedsmålene bør ledsages af et øget budget for dette udvidede territoriale samarbejde;

21. støtter de foreslåede ændringer af gennemførelsesbestemmelserne, som tager sigte på at øge strukturfondenes fleksibilitet og deres anvendelse til dækning af de behov, der skyldes de ekstraordinære økonomiske omstændigheder, med direkte gennemførelse af 455 programmer under samhørighedspolitikken, især hvad angår mål 2-programmerne, idet der dog skal tages hensyn til nødvendigheden af at tilpasse de nationale og regionale institutioner og administrative myndigheder til denne nye situation, således at eventuelt misbrug eller en dårlig forvaltning undgås og for at sikre muligheden for at overføre midler, der er indsamlet til andre igangværende projekter eller andre nye projekter; opfordrer forvaltningsmyndighederne til at foreslå måder, hvorpå effektiviteten for iværksættelsen af operationelle programmer som planlagt under mål 2 kan styrkes;

22. fastholder, at regel N + 2 i særlige tilfælde (som f.eks. i forbindelse med en økonomisk krise) bør gøres mere fleksibel, idet der tages hensyn til målene for samhørighedspolitikken og de cykliske økonomiske forandrings virkninger på de offentlige finanser og private investeringer;

23. anbefaler, at alle de uudnyttede midler i en region i henhold til regel N + 2 og N + 3 bliver uddelt igen til regionalt baserede projekter og fællesskabsinitiativer;

24. opfordrer Kommissionen til at evaluere Small Business Act-handlingsplanen/initiativer til lovgivningsmæssige forslag efter et års gennemførelse (december 2008), især hvad angår resultaterne af styrkelsen af de små virksomheders konkurrenceevne og adgangen til finansiering og risikokapital samt bestræbelserne på at fremme nyoprettede virksomheder, lettelse af de administrative byrder m.m.;

25. insisterer på den positive virkning, som ligestillingen mellem mænd og kvinder har på den økonomiske vækst; understreger i denne henseende, at det fremgår af visse undersøgelser, at hvis kvindernes beskæftigelsesfrekvenser, frekvenser for deltidsarbejde og for produktivitet var de samme som mændenes frekvenser, ville BNP stige med 30 % for programmeringsperioden efter 2013; opfordrer derfor til, at de af strukturfondene finansierede projekter, der har til formål at fremme ligheden og integrationen af kvinder på arbejdsmarkedet, får særlig opmærksomhed;

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

En bæredygtig fremtid for transporten

P7_TA(2010)0260

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om en bæredygtig fremtid for transporten (2009/2096(INI))

(2011/C 351 E/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse »En bæredygtig fremtid for transporten: På vej mod et integreret og brugervenligt transportsystem med teknologien som drivkraft« (KOM(2009)0279),

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til Rådets formandskabs konklusioner af 17.-18. december 2009 vedrørende Kommissionens meddelelse »En bæredygtig fremtid for transporten: På vej mod et integreret og brugervenligt transportsystem med teknologien som drivkraft« (17456/2009),
- der henviser til Kommissionens hvidbog »Den Europæiske transportpolitik frem til 2010: De svære valg« (KOM(2001)0370),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Hold Europa i bevægelse - Bæredygtig mobilitet på vores kontinent: Midtvejsevaluering af Europa-Kommissionens hvidbog fra 2001 om transportpolitikken« (KOM(2006)0314),
- der henviser til Kommissionens grønbog om markedsbaserede instrumenter til miljøpolitiske og andre beslægtede politiske formål (KOM (2007)0140),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en strategi for indregning af de eksterne omkostninger i transportpriserne (KOM(2008)0435),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om grønnere transport (KOM(2008)0433),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Begrænsning af den globale opvarmning til 2° C - Vejen frem for 2020 og derefter« (KOM(2007)0002),
- der henviser til Kommissionens grønbog »TEN-T: en gennemgang af politikken - På vej mod større integration i det transeuropæiske transportnet til gavn for den fælles transportpolitik« (KOM(2009)0044),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Handlingsplan for udbygning af intelligente transportsystemer i Europa« (KOM(2008)0886),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »EU's dagsorden for godstransport: Øget effektivitet, integration og bæredygtighed i godstransporten i Europa« (KOM(2007)0606),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for godstransportlogistik (KOM(2007)0607),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Godslogistik i Europa - nøglen til bæredygtig mobilitet« (KOM(2006)0336),
- der henviser til Kommissionens anden rapport om overvågningen af udviklingen på jernbanemarkedet (KOM(2009)0676),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »EU's søtransportpolitik frem til 2018 - strategiske mål og anbefalinger« (KOM(2009)0008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse og handlingsplan: etablering af et europæisk søtransportområde uden barrierer (KOM(2009)0010),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om nærskibsfart (KOM(2004)0453),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en europæisk havnepolitik (KOM(2007)0616),

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Mod sikrere, renere og effektiv mobilitet i Europa: Første rapport om initiativet »den intelligente bil« (KOM(2007)0541),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europæisk handlingsprogram for trafiksikkerheden - Halvering af antallet af trafikofre i Den Europæiske Union inden 2010: en fælles opgave« (KOM(2003)0311),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europæisk handlingsprogram for trafiksikkerheden - Midtvejsstatus« (KOM(2006)0074),
- der henviser til Kommissionens grønbog »På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer« (KOM(2007)0551),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for bytrafikken (KOM(2009)0490),
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om EU 2020 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2005 om nærskibsfart ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. september 2005 om et europæisk handlingsprogram for trafiksikkerheden - Halvering af antallet af trafikofre i Den Europæiske Union inden 2010: en fælles opgave ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. januar 2007 om et europæisk handlingsprogram for trafiksikkerheden - midtvejsstatus ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om »Hold Europa i bevægelse - Bæredygtig mobilitet på vores kontinent« ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om gennemførelsen af den første jernbanepakke ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. september 2007 om godslogistik i Europa - nøglen til bæredygtig mobilitet ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2008 om EU's politik for bæredygtig transport under hensyntagen til EU's energi- og miljøpolitik ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2008 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Mod sikrere, renere og effektiv mobilitet i Europa - Første rapport om initiativet »den intelligente bil« ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0053.

⁽²⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 142.

⁽³⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 609.

⁽⁴⁾ EUT C 244 E af 18.10.2007, s. 220.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0345.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0344.

⁽⁷⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 154.

⁽⁸⁾ EUT C 66 E af 20.3.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 45.

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til sin beslutning af 4. september 2008 om godstransport i Europa ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. september 2008 om en europæisk havnepolitik ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om en mere miljøvenlig transport og internalisering af eksterne omkostninger ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2009 om grønbog om TEN-T-politikens fremtid ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. april 2009 om en handlingsplan for udbygning af intelligente transportsystemer i Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. april 2009 om en handlingsplan for bytrafikken ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1070/2009 af 21. oktober 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 549/2004, (EF) nr. 550/2004, (EF) nr. 551/2004 og (EF) nr. 552/2004 for at forbedre det europæiske luftfartssystems præstationer og bæredygtighed ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til Transport- og Turismeudvalgets betænkning samt udtalelser fra Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget for Industri, Forskning og Energi og Regionaludviklingsudvalget (A7-0189/2010),
- A. der henviser til, at transportsektoren er en vigtig del i udviklingen af EU og EU's regioner og byer, og at den påvirker regionernes og byernes konkurrenceevne og sociale samhørighed direkte og dermed bidrager væsentligt til gennemførelsen af det europæiske indre marked,
- B. der henviser til, at transporten spiller en tredobbelt rolle: økonomisk, socialt og inden for territorial samhørighed, som alle tre er områder med afgørende betydning for den europæiske integration,
- C. der henviser til, at transportsektoren spiller en nøglerolle i økonomien og beskæftigelsen, idet den, målt på bruttonationalproduktet, står for 10 % af EU's velstand og omfatter flere end 10 mio. arbejdspladser og derfor vil få en central rolle i gennemførelsen af EU 2020-strategien,
- D. der henviser til, at transport udgør en væsentlig del af de europæiske politikker, og at EU derfor har behov for en økonomisk ramme, der lever op til de kommende års udfordringer inden for transportpolitik, stimulerer økonomien på kort sigt og øger produktiviteten på mellemlang og lang sigt samt styrker Europa som hjemsted for forskning,
- E. der henviser til, at transportsektoren har stor indflydelse på miljøet samt på menneskers sundhed og livskvalitet, og at transportsektoren ganske vist muliggør menneskers erhvervmæssige og private mobilitet, men samlet set var ansvarlig for 27 % af den samlede CO₂-udledning i 2008, og at denne andel siden er steget yderligere; der henviser til, at vejtransport inden for transportsektoren tegnede sig for 70,9 % af de samlede CO₂-udledninger i 2007, mens flytransport tegnede sig for 12,5 %, søtransport og transport ad indre vandveje for 15,3 % og jernbanetransport for 0,6 %,

⁽¹⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 79.

⁽²⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 74.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0119.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0258.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0308.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0307.

⁽⁷⁾ EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34.

Tirsdag den 6. juli 2010

- F. der henviser til, at der inden for alle transportformer i Europa er blevet gjort anstrengelser for at forbedre sikkerheden; der henviser til, at der i 2008 imidlertid var 39 000 dødsfald som følge af trafikulykker samt 300 000 alvorligt tilskadede, hvilket betyder, at der er behov for en yderligere indsats, hvad alle aspekter vedrørende sikkerhed angår, navnlig indenfor trafiksikkerhed,
- G. der henviser til, at EU i klimabeskyttelsespakken har forpligtet sig til at reducere drivhusgasemissionerne med 20 % inden 2020 set i forhold til 1990, og at dette fortsat er et bindende mål,
- H. der henviser til, at målene i hvidbogen fra 2001 kun er delvist nået, og at det derfor er nødvendigt at undersøge, om disse mål skal opretholdes eller omformuleres, og at bestræbelserne på at nå disse mål skal styrkes, hvor det viser sig at være nødvendigt,
- I. der henviser til, at problemerne i forbindelse med gennemførelsen, f.eks. forsinket eller mangelfuld gennemførelse, forringer effektiviteten af europæisk lovgivning væsentligt, og at der i den forbindelse derfor er et stort behov for handling,
- J. der henviser til, at der skal være sammenhæng i det parlamentariske arbejde, især inden for de områder, som berører transportpolitikken direkte, f.eks. miljø- og socialpolitikken, by- og arealplanlægningspolitikken samt beskæftigelsespolitikken og den økonomiske politik,
- K. der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise har ramt transportsektoren hårdt, men at dette dog bør udnyttes som en mulighed for at støtte og fremme transporterhvervet fremadrettet, navnlig gennem fremme af bæredygtige transportformer og investeringer i blandt andet jernbanetransport og transport ad indre vandveje, der henviser til, at dette vil sikre lige vilkår på markedet,
- L. der henviser til, at der i forbindelse med den kommende gennemgang af agenturerne skal foretages en undersøgelse af disses merværdi samt af behovet for oprettelse af et europæisk transportagentur,
- M. der henviser til, at det er af afgørende betydning for transportsektoren, at der fastsættes målbare mål dels for bedre at kunne undersøge effektiviteten af transportpolitikken og fastsætte retningslinjer for den sociale og økonomiske planlægning, dels for at påvise, at de foreslåede foranstaltninger er nødvendige for at gennemføre den vedtagne transportpolitik,
- N. der henviser til, at væsentlig forskningsmæssig, infrastrukturel og teknisk udvikling kræver tilpasning af de finansielle midler og instrumenter,
- O. der henviser til, at samfundsudviklingen samt udviklingen i en lang række brancher medfører øget efterspørgsel i transportsektoren, hvilket betyder, at alle transportformer er af afgørende betydning, men at disse dog bør måles i forhold til deres økonomi-, miljø-, social- og beskæftigelsespolitiske effektivitet,
- P. der henviser til, at det i fremtiden bliver nødvendigt med et bæredygtigt samarbejde mellem alle former for person- og godstransport for at etablere sikre, bæredygtige, logistisk sammenhængende og dermed effektive transportkæder, herunder multimodale løsninger og sammenknytning af lokal transport og langdistancetransport,

Sociale, økonomiske og miljømæssige udfordringer

1. er overbevist om, at der i EU's politikker generelt er behov for en klar og sammenhængende vision for transportens fremtid som en central sektor i det indre marked, der sikrer fri bevægelighed for personer og varer og sikrer territorial samhørighed i hele Europa; er af den opfattelse, at transportsektoren, samtidig med at den fortsat frembringer en betydelig del af Europas bæredygtige vækst og konkurrenceevne, skal sikre økonomisk effektivitet og udvikle sig i overensstemmelse med konsekvent høje sociale og miljømæssige standarder;

Tirsdag den 6. juli 2010

2. er overbevist om, at demokratiske forandringer især i byområder vil føre til sikkerheds- og kapacitetsmæssige udfordringer for transporten og mobiliteten, og at den grundlæggende ret til mobilitet også realiseret via forbedret tilgængelighed og etablering af manglende infrastrukturforbindelser og denne rettigheds anvendelighed er afgørende i denne henseende; understreger i denne forbindelse, at velintegreerede, multimodale mobilitetskæder, herunder gang og cykling samt offentlige transportmidler, er vejen frem i byområderne; bemærker i den forbindelse, at navnlig den eksisterende infrastruktur i byområderne er afgørende for, hvilken modalitet der er mest egnet; mener, at gode offentlige transportforbindelser i landdistrikter vil begrænse brugen af privatbiler; opfordrer til, at der for at skabe et sammenhængende by- og forstads transportsystem og holde på befolkningen i landdistrikterne oprettes såkaldte funktionelle byregioner;

3. anmoder Kommissionen om at indføre planer for bæredygtig bytrafik for byer med over 100 000 indbyggere under fuld hensyntagen til nærhedsprincippet, tilskynde byerne til at udarbejde mobilitetsplaner indeholdende forslag om et integreret transportkoncept med det formål at mindske miljøskader og gøre mobiliteten sundere og mere effektiv;

4. mener, at stigende efterspørgsel bl.a. inden for godstransport medfører en kapacitetsmæssig udfordring og faldende effektivitet som følge af infrastrukturproblemer, at der derfor først og fremmest bør ske en styrkelse af samordnet anvendelse og sikkerheden for rejsende og gods, samt at det er afgørende nødvendigt med grundlæggende forbedringer af infrastrukturen, navnlig fjernelse af flaskehalse, som har været kendt i årevis;

5. fremhæver, at en mindskelse af transportsektorens afhængighed af fossile brændstoffer er en af de vigtigste udfordringer for EU's fremtidige transportpolitik, og at alle forhåndenværende bæredygtige metoder bør anvendes hertil, bl.a. et energimiks, der fremmer forskning i og udvikling af mere miljøvenlige teknologier og transportformer, foranstaltninger vedrørende prisdannelse og indregning af alle transportformers eksterne omkostninger, under forudsætning af at de herved opståede indtægter på EU-niveau anvendes til forbedring af mobilitetens bæredygtig, og at der træffes foranstaltninger til at tilpasse brugernes og transporterhvervenes adfærd (bevidstgørelse, miljøvenlig adfærd osv.); understreger, at det i den forbindelse bør prioriteres, at der skabes finansielle incitamenter, der udelukker alle former for konkurrenceforvriddning mellem de forskellige transportformer og medlemsstaterne;

6. anerkender, at søtransport ifølge Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) udleder tre til fem gange mindre CO₂ end landtransport, men er foruroliget over de forventede emissioner af SO_x og NO_x fra søtransport, som omtrent vil svare til landbaseret transport i 2020, og IMO's resultatløse forsøg på at indføre et system til mindskelse af CO₂-emissioner;

7. understreger behovet for bedre information af den brede befolkning om følgerne af fritidsrejser, og opfordrer Kommissionen til at tage højde for fritidsrejser i sin politiske strategi;

Sikkerhed

8. understreger, at sikkerhed fortsat skal være en af de højeste prioriteter i den fremtidige transportpolitik, og at sikkerheden for aktive og passive brugere af alle former for transport skal sikres; mener, at det er af afgørende betydning at nedbringe transportens påvirkning af helbredet, navnlig ved brug af moderne teknologier, og sikre passagerernes rettigheder i forbindelse med alle former for transport, navnlig bevægelseshæmmede passagerer, gennem letforståelige og gennemsigtige bestemmelser; støtter indførelsen af et charter om passagerers rettigheder i EU;

9. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at forelægge en undersøgelse, der omfatter bedste praksis i medlemsstaterne vedrørende effekten af hastighedsbegrænsende anordninger for alle former for køretøjer og veje både i og mellem byerne med henblik på at forelægge lovgivende foranstaltninger, der reducerer mængden af emissioner og øger færdselssikkerheden;

10. understreger nødvendigheden af at sikre både den personlige og retlige sikkerhed for beskæftigede i transportsektoren ved bl.a. at etablere et passende antal sikre parkeringspladser og harmonisere håndhævelsen af reglerne om vejtransport og de deri indeholdte sanktioner; understreger også, at indførelsen af grænseoverskridende håndhævelse af sanktioner vil forbedre trafikikkerheden for alle trafikanter;

Tirsdag den 6. juli 2010

11. gør opmærksom på, at udbuddet af parkeringspladser til lastbiler på det transeuropæiske vejnet (TERN) ikke har holdt trit med stigningen i vejgodstransporten, hvilket betyder, at overholdelsen af køre- og hviletider især i nattetimerne for erhvervschauffører, men også trafiksikkerheden generelt, derved er i fare, hvis ikke rastmulighederne i EU-medlemsstaterne forbedres både kvalitativt og kvantitativt;

Effektiv samordning

12. konstaterer, at udviklingen i person- og godstransporten samlet set i vid udstrækning er afhængig af en effektiv udnyttelse af de forskellige transportformer, og at den europæiske transportpolitik derfor bør have en effektiv samordning som mål, hvilket er tæt sammenhængende med nedbringelse af afhængigheden af fossile brændstoffer, sikkerhed og økonomi i transportsektoren; mener, at dette vil føre til optimal omfordeling mellem de forskellige transportformer og en ændring i retning af mere bæredygtige transportformer, give mulighed for interoperabilitet inden for og mellem de enkelte transportformer, fremme mere bæredygtige transport- og logistikkæder og valg af transportform samt fremme kontinuerlige trafikstrømme på tværs af transportformer og knudepunkter;

13. fremhæver, at effektiv samordning ikke kun bør måles ud fra rentabilitetskriterier, men derimod også ud fra kriterier forbundet med miljøbeskyttelse, sociale vilkår og arbejdsvilkår samt sikkerhed og territorial samhørighed, samtidig med at der tages højde for forskellige tekniske muligheder og udgangssituationer for de forskellige transportformer og for Europas lande, regioner og byer;

14. understreger, at effektiv samordning betyder forbedring af infrastrukturen - bl.a. ved udvikling af grønne korridorer, minimering af flaskehalse samt forbedring af jernbanetransport og transport ad indre vandveje - fremme af sikkerheden ved hjælp af nye teknologier og forbedring af arbejdsbetingelserne;

Gennemførelse af det indre marked

15. opfordrer til regelmæssig kontrol af den europæiske lovgivning samt gennemførelse og anvendelse af denne for at sikre dens effektivitet; opfordrer endvidere Kommissionen til konsekvent at fjerne de hindringer, der opstår som følge af fejlagtig eller forsinket gennemførelse af europæisk lovgivning i medlemsstaterne;

16. foreslår, at der inden for Lissabontraktatens nye rammer og med Kommissionens samtykke afholdes mindst et årligt samlet møde mellem de ansvarlige for transport i de nationale parlamenter med henblik på at ensrette og samarbejde om den bedste og mest effektive gennemførelse af EU's transportlovgivning;

17. mener, at transporten spiller en vigtig rolle for gennemførelsen af det europæiske indre marked samt for den frie bevægelighed for borgere og varer, og at der især inden for jernbanetransport bør nås frem til en reguleret åbning af markedet i alle EU-medlemsstater; er af den opfattelse, at denne fuldstændige åbning af markedet vil være til gavn for forbrugerne og bør ledsages af foranstaltninger, der sikrer kvaliteten af den offentlige service, og en langsigtet investeringsplan for infrastruktur og teknisk interoperabilitet for at forbedre effektiviteten og sikkerheden samt foranstaltninger rettet mod at undgå intramodale og intermodale konkurrenceforvridninger på bl.a. social-, skatte-, sikkerheds- og miljøområdet; mener, at internaliseringen af de eksterne sociale omkostninger og miljøomkostninger bør gennemføres gradvist og starte med de mere forenende vej- og lufttransportformer;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder til at fremme gennemførelsen af liberaliseringen af cabotagekørsel med henblik på at mindske antallet af tomture og skabe grundlaget for et mere bæredygtigt vej- og jernbanenet i form af flere godstransportknudepunkter;

19. mener, det er afgørende for at opnå en effektiv søtransport, der supplerer andre transportformer, igen at fokusere på en entydig liberaliseringsproces, således at den virkelig kan blive konkurrencedygtig;

Tirsdag den 6. juli 2010

20. understreger, at det med hensyn til de økonomiske behov er vigtigt med en virkelig europæisk forvaltning af transportinfrastrukturen (gods- og passagertogskorridorer, et fælles europæisk luftrum, havne og disses forbindelser med transportnetværket, et søtransportområde uden grænser og indre vandveje) med henblik på at fjerne den såkaldte grænseeffekt inden for alle transportformer og styrke EU's konkurrenceevne og tiltrækningskraft;

21. opfordrer til indførelse af et fælles europæisk reservationssystem for at øge effektiviteten af de forskellige transportformer og forenkle og øge disses interoperabilitet;

22. understreger, at transporten har indflydelse på social-, sundheds- og sikkerhedspolitikken, og at arbejdsvilkårene samt uddannelse og efteruddannelse skal harmoniseres på højt plan og løbende forbedres i forbindelse med etableringen af et fælles transportområde på grundlag af en effektiv dialog mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan; understreger endvidere, at bl.a. etableringen af europæiske uddannelsescentre og EU-excellencecentre i de pågældende medlemsstater kan bidrage til at fremme den målbare kvalitet af uddannelsen og transportmedarbejdernes status og til gensidig anerkendelse af uddannelsesforløb;

23. mener, at der for at gøre transportpolitikken mere effektiv er behov for at vurdere de forskellige programmer (f.eks. Galileo og ITS for alle transportformer), og at strategien og programmeringen afhængigt af resultaterne i givet fald bør omlægges; mener således, at det bl.a. er behov for et nyt program for trafiksikkerhed, tilførsel af ny dynamik til TEN-T, en midtvejsevaluering af Naiades, fuld gennemførelse så hurtigt som muligt af Open Sky-programmet, Sesar og det ottende rammeprogram for forskning og forenklet videreførelse af Marco Polo;

EU-agenturer

24. mener, at den tekniske interoperabilitet og finansieringen heraf ligesom den europæiske certificering og den gensidige anerkendelse og godkendelse er væsentlige elementer i et velfungerende indre marked, og at håndhævelsen heraf i højere grad bør være en del af de forskellige agenturers opgaveområde; understreger, at alle agenturer bør stræbe efter, og hurtigt opnå, et ensartet højt ansvars- og kompetenceniveau og regelmæssigt bør underkastes en vurdering; tilskynder især til, at det fulde potentiale i Det Europæiske Jernbaneagentur udnyttes, herunder gradvis tildeling til agenturet af ansvaret for godkendelse af alt nyt rullende materiel og al ny infrastruktur samt for regelmæssige kontroller af de nationale sikkerhedsmyndigheder eller lignende organer i medlemsstaterne som fastlagt i direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004;

25. understreger, at 75 % af al transport er vejbasert, og anmoder om, at behovet for et vejtransportagentur overvejes, navnlig for at forbedre trafiksikkerheden og for at sikre borgernes grundlæggende ret til sikker mobilitet gennem støtte til nye applikationer (f.eks. Galileo eller tilsvarende egnede teknologier til intelligente transportsystemer) og gennemførelse af forskningsprogrammer; mener ydermere, at detteagentur bør kunne træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis der opstår behov for at fjerne forhindringer for det indre marked;

26. påpeger, at transport ad indre vandveje stadig er underlagt forskellige institutionelle rammer, og anmoder om, at der etableres et permanent og struktureret samarbejde mellem de kompetente institutioner for at kunne udnytte potentialet ved denne transportform fuldt ud;

Forskning og teknologi

27. opfordrer til en forsknings- og udviklingsdagsorden for transportsektoren; mener, at en sådan dagsorden bør udformes i samarbejde mellem alle relevante aktører med henblik på at forstå sektorens behov og forbedre tildelingen af EU-midler i overensstemmelse dermed; mener, at projekter om nedbringelse af transportsektorens afhængighed af fossile brændstoffer, styrkelse af gennemsigtigheden i forsyningskæden samt transportsikkerheden, forbedring af trafikstyringen og reduktion af de administrative byrder, bør prioriteres;

Tirsdag den 6. juli 2010

28. understreger, at forskning og udvikling og innovation skal støttes, da de medfører betydelige miljøforbedringer inden for alle transportformer som følge af reduktionen af udstødningsgasser og trafikstøj, styrker sikkerheden ved at skabe løsninger til sikring af bedre udnyttelse af eksisterende infrastrukturkapacitet og reduktion af flaskehalse og ikke mindst medfører en større uafhængighed af energi for alle transportformer; understreger i denne forbindelse, at intelligente, interoperable og forbundne transportstyrings- og sikkerhedssystemer, som f.eks. ERTMS, Galileo, Sesar, ITS og lignende passende teknologier, kræver støtte i form af forskning og udvikling og støtte i forbindelse med gennemførelsen; opfordrer alle medlemsstater til at sikre, at alle borgere i Europa får gavn af disse intelligente transportsystemer; bemærker, at de nødvendige rammebetingelser og åbne standarder skal indføres for lovende teknologier, uden at bestemte teknologier tildeles specifikke fordele;

29. understreger, at i forbindelse med klimabeskyttelsen og EU's energiuafhængighed bør hver transportform reducere sine CO₂-emissioner og støttes af forskning i og udvikling af innovative, energieffektive og rene teknologier og vedvarende energiformer, hvilket bl.a. fører til mere bæredygtige transportmidler inden for alle transportformer; mener, at dette samtidig vil styrke europæiske virksomheders konkurrenceevne;

30. understreger nødvendigheden af en ensartet definition af relevante begreber inden for trafikikkerhed og ulykkesforskning for at sikre, at resultaterne og de eventuelt gennemførte foranstaltninger er sammenlignelige;

31. understreger, at harmoniseringen af transportdokumenter i henhold til de nyeste standarder for kommunikation og deres multimodale og internationale anvendelighed kan resultere i en væsentlig forbedring af sikkerheden og logistikken samt en kraftig reduktion af den administrative byrde;

En transportfond og et europæisk transportnet

32. understreger, at en effektiv transportpolitik kræver passende økonomiske rammer, der er afstemt med de kommende udfordringer, og at de nuværende midler til transport og mobilitet bør øges, og anser derfor følgende for nødvendigt:

a) oprettelse af en mekanisme til samordning af anvendelsen af forskellige kilder til transportfinansiering, tilgængelige finansieringsmidler inden for samhørighedspolitikken, offentlig-private partnerskaber eller andre finansielle instrumenter, såsom garantier; disse samordnede finansieringskilder bør anvendes på alle regeringsniveauer til at forbedre transportinfrastrukturen, støtte TEN-T-projekter, sikre teknisk og operationel interoperabilitet, støtte forskningen og fremme implementeringen af intelligente transportsystemer inden for alle transportformer; midlerne bør tildeles efter gennemsigtige kriterier, der tager højde for effektiv samordning som omhandlet i punkt 5, socialpolitik, sikkerhed og social, økonomisk og territorial samhørighed

b) en budgetbevilling til transportpolitik inden for den flerårige finansielle ramme

c) mulighed for inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten og med henblik på at fremme bæredygtighed på mellemlang og lang sigt at tage højde for den langsigtede karakter af investeringer i transportinfrastruktur, der forbedrer økonomiens konkurrencedygtighed, i forbindelse med beregningen af det offentlige underskud, forudsat at Kommissionen godkender dette på forhånd

d) anvendelse af fonden til bl.a. at stille krav om samfinansiering med midler fra indtægter fra internalisering af eksterne omkostninger;

33. opfordrer til en sammenhængende og integreret transportpolitik, der bl.a. fremmer jernbane- og søtransporten, havnepolitikken og den kollektive persontransport gennem finansiel støtte, der i overensstemmelse med EU's regler om statsstøtte ikke måles ud fra konkurrencemæssige kriterier;

Tirsdag den 6. juli 2010

34. mener, at den økonomiske og finansielle krise skal udnyttes som en mulighed for at støtte transportområdet målrettet og fremme investeringer i først og fremmest miljøvenlig, sikker og dermed bæredygtig transport ved at stille økonomisk støtte til rådighed; er af den opfattelse, at EU-investeringer i transportprojekter bør overvejes i forbindelse med EU 2020-strategien, eftersom transport- og mobilitets-systemer frembyder enestående muligheder for at skabe stabile arbejdspladser;

35. mener, at definitionen af et europæisk basisnet inden for det samlede TEN-netværk, hvilket fortsat er en prioritet i EU's transportpolitik, bør vurderes ud fra kriterier, der hænger sammen med bæredygtig udvikling på europæisk, men også regionalt og lokalt plan, og at multimodale platforme og tørhavne også fortsat er en væsentlig del af infrastrukturudbuddet, fordi de muliggør etableringen af effektive forbindelser mellem de forskellige transportformer;

36. mener, at TEN-T-projekterne fortsat bør være en prioritet i EU's transportpolitik, og at der er akut behov for at finde en løsning på infrastruktur manglen og de historiske og geografiske hindringer, der stadig findes ved grænserne; understreger, at TEN-T bør integreres i et paneuropæisk net med forbindelser, der rækker ud over EU's grænser, og mener, at denne proces kan fremskyndes ved at øge tilførslen af midler;

37. opfordrer til, at infrastrukturen til transporten ad indre vandveje, indenrigshavnene og søhavnenes multimodale forbindelser til baglandet og jernbanelinjer kommer til at spille en større rolle i den europæiske transportpolitik samt får tildelt mere støtte for at reducere indvirkningen på miljøet og øge transportsikkerheden i EU; mener, at miljøpræstationen for fartøjer på indre vandveje kan forbedres væsentligt ved at montere nye motorer med den mest avancerede emissionsbegrænsende teknologi;

38. understreger nødvendigheden af at betragte nærskibsfarts- og havmotorvejsprojekter i et bredere perspektiv, der omfatter landene i Europas umiddelbare geografiske nærhed; påpeger, at dette forudsætter, at der opnås bedre synergi mellem regional-, udviklings- og transportpolitikken;

39. erkender, at regionale lufthavne spiller en afgørende rolle i udviklingen af randområderne og den yderste periferi, i og med de forbedrer forbindelserne med trafikknudepunkter; mener, det er særlig nyttigt at anvende intermodale løsninger, hvor det er muligt; er af den opfattelse, at (højhastigheds)jernbaneforbindelser mellem lufthavne giver enestående mulighed for på bæredygtig vis at forbinde forskellige transportformer;

Transport i en global kontekst

40. understreger, at etableringen af et europæisk transportområde har høj prioritet og især inden for luft- og skibsfarten i vid udstrækning afhænger af international accept inden for rammerne af aftaler, der endnu ikke indledt forhandlinger om for alle transportformer, og at EU i stigende grad bør indtage en styrende rolle i de relevante internationale organer;

Målbare mål for 2020

41. opfordrer til overholdelse af klarere og mere målbare mål, som skal nås inden 2020 set i forhold til 2010, og foreslår derfor:

- at antallet af døde og hårdt kvæstede aktive og passive trafikanter reduceres med 40 %, hvilket bør indgå i både den kommende hvidbog om transport og det nye handlingsprogram for trafikikkerhed
- at antallet af parkeringspladser for lastbiler på TERN-nettet i de enkelte medlemsstater øges med 40 % for at øge trafikikkerheden og sikre overholdelsen af hviletider for erhvervschauffører

Tirsdag den 6. juli 2010

- at antallet af bus-, sporvogns- og jernbanepassagerer (samt i givet fald skibspassagerer) fordobles, og at finansieringen af fodgænger- og cyklistvenlige trafikkoncepter øges med 20 %, således at de i fællesskabslovgivningen fastlagte rettigheder respekteres, navnlig handicappede og bevægelseshæmmede passagerers rettigheder
- at CO₂-udledningen fra person- og godsbeholdning reduceres med 20 % ved hjælp af de rette innovationer og ved fremme af alternative energikilder og logistisk optimering af person- og godstransporten
- at jernbanekøretøjers energiforbrug nedbringes med 20 % set i forhold til 2010, og at dieselforbruget i jernbanesektoren reduceres med 40 %, hvilket skal opnås gennem målrettede investeringer i elektrificering af jernbaneinfrastrukturen
- at alt nyt rullende materiel inden for banetransporten, som er givet i ordre fra 2011, udstyres med ERTMS-kompatible systemer og interoperable systemer til automatisk hastighedskontrol, og at det samme sker for alle nye og moderniserede forbindelseslinjer fra og med 2011; at EU øger mængden af midler til gennemførelse og udvidelse af planen for indførelse af ERTMS
- at CO₂-emissionerne fra lufttransporten i hele EU's luftrum nedbringes med 30 % inden 2020, og at al vækst inden for lufttransport herefter skal være CO₂-neutral
- at optimeringen, udviklingen og eventuelt etableringen af multimodale forbindelser (platforme) til transporten ad indre vandveje, indlandshavne og jernbanetransport støttes finansielt, og at antallet af disse øges med 20 %
- at mindst 10 % af TEN-T-midlerne afsættes til projekter om de indre vandveje;

42. opfordrer Kommissionen til at overvåge de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelsen af disse mål, og aflægge årlige rapporter til Parlamentet herom;

*

*   *

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Årlig betænkning fra Udvalget for Andragender 2009

P7_TA(2010)0261

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i 2009 (2009/2139(INI))

(2011/C 351 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender,
- der henviser til artikel 24 og 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 10 og 11 i traktaten om Den Europæiske Union,

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 202, stk. 8,
- der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A7-0186/2010),
- A. der henviser til, at Udvalget for Andragenders aktiviteter i 2009 blev afviklet under indflydelse af overgangen fra den sjette til den syvende valgperiode, og at udvalgets sammensætning blev betydelig ændret, idet to tredjedele af medlemmerne sidder i udvalget for første gang,
- B. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands embedsperiode udløb i 2009, og at Udvalget for Andragender blev direkte inddraget i høringerne af kandidaterne til embedet,
- C. der henviser til, at Lissabontraktaten trådte i kraft den 1. december 2009, hvilket skaber de nødvendige forudsætninger for borgernes øgede deltagelse i EU's beslutningsproces i forsøget på at styrke Unionens legitimitet og ansvarlighed,
- D. der henviser til, at EU-borgerne er direkte repræsenteret af Europa-Parlamentet, og at den i traktaten forankrede ret til at indgive andragender giver dem mulighed for at henvende sig til deres repræsentanter, hvis de mener, at deres rettigheder overtrædes,
- E. der henviser til, at håndhævelsen af EU-retten har en direkte betydning for borgerne, der er bedst i stand til at bedømme dens effektivitet og mangler og til at gøre opmærksom på huller, der stadig mangler at blive fyldt ud med henblik på at sikre efterlevelse af EU's målsætninger,
- F. der henviser til, at EU-borgerne, individuelt eller i fællesskab, anmoder Parlamentet om hjælp, når EU-retten overtrædes,
- G. der henviser til, at Parlamentet gennem sit Udvalg for Andragender er forpligtet til at undersøge disse forhold og gøre sit yderste for at sætte en stopper for sådanne overtrædelser af lovgivningen; der henviser til, at for at kunne give borgerne den mest hensigtsmæssige og hurtigste hjælp har Udvalget for Andragender til stadighed styrket sit samarbejde med Kommissionen, de øvrige parlamentariske udvalg, EU-organer, -agenturer og -netværk og medlemsstaterne,
- H. der henviser til, at Parlamentet modtog en anelse flere andragender i 2009 i forhold til 2008 (nemlig 1924 mod tidligere 1849), og at den stigende tendens til elektronisk indgivelse af andragender blev bekræftet (ca. 65 % blev indgivet på denne måde i 2009 mod 60 % i 2008),
- I. der henviser til, at antallet af andragender, der blev modtaget i 2009, og som ikke opfylder betingelserne for behandling, giver et fingerpeg om, at der skal gøres en større indsats for at oplyse borgerne om EU's kompetencer og de roller, som dens forskellige institutioner udfylder,
- J. der henviser til, at borgernes andragender til Parlamentet i mange tilfælde vedrører afgørelser, der er truffet af de kompetente administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, og til, at borgerne har brug for mekanismer, gennem hvilke de kan drage nationale myndigheder til ansvar for disses andel i såvel EU's lovgivningsproces som håndhævelsen af loven,
- K. der henviser til, at borgerne især bør gøres opmærksom på, at sagsbehandlingen ved de nationale domstole er et led i anvendelsen af EU-lovgivningen i national ret - hvilket Den Europæiske Ombudsmand anerkendte i sin beslutning af december 2009 som afslutning på klage 822/2009/BU mod Kommissionen - og at Udvalget for Andragender ikke kan behandle sager, der sorterer under nationale domstole, eller drage udfaldet heraf i tvivl,
- L. der henviser til, at de store omkostninger ved retssager, især i visse medlemsstater, kan udgøre en hæmsko for borgerne og ligefrem forhindre dem i at anlægge sag ved de bemyndigede nationale domstole i tilfælde, hvor de mener, at deres rettigheder i henhold til EU-retten ikke er blevet respekteret af de nationale myndigheder,

Tirsdag den 6. juli 2010

- M. der henviser til, at Parlamentet konfronteres med et særligt problem, når det modtager andragender med påstand om, at de nationale domstole har undladt at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse, i strid med artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig hvis Kommissionen ikke har gjort brug af sin i artikel 258 fastsatte beføjelse til at træffe foranstaltninger mod den pågældende medlemsstat,
- N. der henviser til, at proceduren for andragender på grund af dens mekanismer, og fordi alle EU-borgere og personer med fast bopæl i EU i henhold til traktatens bestemmelser har ret til at indgive andragende, er forskellig fra de øvrige klagemuligheder, som borgerne har på EU-plan, såsom indgivelse af klager til Den Europæiske Ombudsmand eller Kommissionen,
- O. der henviser til, at borgerne har ret til hurtig og løsningsorienteret klageadgang og en høj grad af åbenhed og gennemsigtighed hos alle EU-institutioner, og til at Parlamentet gentagne gange har anmodet Kommissionen om at benytte sig af sine særrettigheder som traktatens vogter til at gribe ind over for de brud på EU-retten, som den får kendskab til via andragerne, især når gennemførelsen af EU-lovgivning i national ret medfører overtrædelse af denne lovgivning,
- P. der henviser til, at der fortsat er mange andragender, der rejser spørgsmål om gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivning i national ret på områderne det indre marked og miljø, og til at Udvalget for Andragender tidligere har opfordret Kommissionen til at styrke og effektivisere sin kontrol af håndhævelsen på disse områder,
- Q. der henviser til, at selv om Kommissionen kun i fuld udstrækning kan kontrollere efterlevelse af EU-retten, efter at nationale myndigheder har truffet en endelig afgørelse, er det vigtigt, ikke mindst i miljøanliggender og i alle sager, hvor tidsaspektet er særlig vigtigt, på et tidligt stadie at sikre sig, at de lokale, regionale og nationale myndigheder korrekt efterlever alle de relevante proceduremæssige krav, som EU-retten opstiller, og om nødvendigt at foretage grundige undersøgelser af anvendelsen og indvirkningen af gældende lovgivning for at indsamle alle de fornødne oplysninger,
- R. der henviser til betydningen af at forhindre nye, uerstattelige tab af biodiversitet, især i Natura 2000-områder, og til medlemsstaternes forpligtelse til at sikre beskyttelsen af særlige bevaringsområder i henhold til habitatdirektivet (92/43/EØF) og fugledirektivet (79/409/EØF),
- S. der henviser til, at andragender kaster lys over virkningerne af EU-lovgivningen på EU-borgernes hverdag, og erkender, at der må tages alle nødvendige skridt til at konsolidere de fremskridt, der er gjort for at styrke EU-borgernes rettigheder,
- T. der henviser til, at Udvalget for Andragender i sin tidligere aktivitetsrapport og sin udtalelse om Kommissionens årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af EU-retten anmodede om at blive regelmæssigt underrettet om status for verserende overtrædelsesprocedurer, der berører områder, som også tages op i andragender,
- U. der henviser til, at medlemsstaterne bærer hovedansvaret for korrekt gennemførelse og håndhævelse af EU-retten, og til at mange af dem i stigende grad har været involveret i Udvalget for Andragenders arbejde i 2009,
- glæder sig over den uproblematisk overgang til den nye valgperiode og bemærker, at meget af Udvalget for Andragenders arbejde, i modsætning til andre parlamentariske udvalg, fulgte med ind i den nye valgperiode, idet behandlingen af et betydeligt antal sager ikke var blevet færdiggjort;
  - glæder sig over Lissabontraktatens ikrafttræden og er overbevist om, at Parlamentet vil blive snævert inddraget i udviklingen af det nye borgerinitiativ, således at dette instrument kan opfylde sit formål i fuldt omfang og sikre større gennemsuelighed og ansvarlighed i EU's beslutningsproces, idet borgerne hermed får mulighed for at foreslå forbedringer eller tilføjelser til EU-retten;

Tirsdag den 6. juli 2010

3. glæder sig over grønbogen om europæiske borgerinitiativer ⁽¹⁾, som Kommissionen offentliggjorde i slutningen af 2009 som det første skridt hen imod at omsætte dette begreb i praksis;
4. gør opmærksom på, at Parlamentet har modtaget kampagne-baserede andragender med mere end én million underskrifter, og fastholder, at der er behov for at give borgerne fuld forståelse af forskellen mellem denne form for andragende og et borgerinitiativ;
5. minder om sin beslutning om borgerinitiativet ⁽²⁾, som Udvalget for Andragender bidrog til med en udtalelse; opfordrer Kommissionen til at udarbejde forståelige gennemførelsesbestemmelser, der klart fastlægger opgaver og pligter for de institutioner, der er involveret i sagsbehandlings- og beslutningsprocesserne;
6. glæder sig over, at charteret om grundlæggende rettigheder med Lissabontraktatens ikrafttræden har fået retskraft, og understreger charterets betydning for bestræbelserne på at gøre de grundlæggende rettigheder tydeligere og mere synlige for alle borgere;
7. mener, at både EU og medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at de grundlæggende rettigheder i chartret efterlevs i deres fulde omfang, og er overbevist om, at charteret vil bidrage til at udvikle unionsborgerskabstanken;
8. håber, at der vil blive taget alle de proceduremæssige skridt, der er nødvendige for at sikre en hurtig afklaring af de institutionelle aspekter ved EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og gør opmærksom på, at Udvalget for Andragender har til hensigt at bidrage til Parlamentets arbejde på dette område;
9. minder om sin tidligere anmodning om, at Parlamentets og Kommissionens relevante tjenestegrene gennemfører en fuldstændig revision af de klagemuligheder, som står til rådighed for EU-borgerne, og understreger betydningen af at videreføre forhandlingerne om den reviderede rammeaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen for at tage fuldt hensyn til EU-borgernes øgede rettigheder, navnlig hvad angår retten til at tage borgerinitiativer;
10. glæder sig over, at Kommissionen har taget skridt til at rationalisere de allerede eksisterende offentlige tjenester for bistand med henblik på at oplyse borgerne om deres EU-rettigheder og klagemuligheder i tilfælde af krænkelser, idet de forskellige relevante internetsider (såsom SOLVIT og ECC-Net) lægges ind under kapitlet »Dine rettigheder i EU« på EU's internetportal;
11. bemærker, at Parlamentet gentagne gange har opfordret Kommissionen til at etablere et system, der giver klar vejledning i de forskellige klagemekanismer, der står til borgernes rådighed, og mener, at der skal træffes yderligere foranstaltninger i den hensigt til sidst at omdanne internetsiden »Dine rettigheder i EU« til en brugervenlig altomfattende online-service; ser frem til de indledende vurderinger af gennemførelsen af dens 2008-handlingsplan ⁽³⁾, som forventes offentliggjort i 2010;
12. minder om sin beslutning om Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter i 2008 og tilskynder den nyudnævnte Ombudsmand til fortsat at arbejde på at forøge åbenheden og ansvarligheden i EU-forvaltningen og til at sikre, at beslutninger tages under iagttagelse af størst mulig åbenhed og så tæt på borgerne som muligt;
13. er fortsat fast besluttet på at støtte Ombudsmandsembedet i dets bestræbelser på at udbrede offentlighedens kendskab til dets virksomhed og på at indkredse og modvirke tilfælde af fejl eller forsømmelser i EU-institutionernes forvaltning; er overbevist om, at Ombudsmanden er en værdifuld informationskilde i forbindelse med de generelle bestræbelser på at forbedre EU's forvaltning;

⁽¹⁾ KOM(2009)0622 af 11.11.2009.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 7.5.2009 med anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af borgerinitiativet (Vedtagne tekster af 7.5.2009, P6_TA(2009)0389).

⁽³⁾ »Action Plan on an integrated approach for providing Single Market Assistance Services to citizens and business« [handlingsplan for en integreret tilgang til ydelse af bistandstjenester for det indre marked til borgere og virksomheder] - Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2008)1882).

Tirsdag den 6. juli 2010

14. bemærker, at de i 2009 indgavne andragender, hvoraf næsten 40 % skønnedes ikke at opfylde betingelserne for behandling, fortsat handlede om miljø, grundlæggende rettigheder, retsforhold og det indre marked; hvad angår geografisk fokus, angik hovedparten af andragenderne hele EU, efterfulgt af Tyskland, Spanien, Italien og Rumænien, hvilket viser, at borgerne faktisk holder et vågent øje med EU's aktiviteter og henvender sig for at udvirke indgriben;

15. anerkender den betydning, som andragernes arbejde og Udvalget for Andragender har for beskyttelsen af Unionens miljø; glæder sig over, at udvalget har taget initiativ til at bestille en undersøgelse om gennemførelsen af habitatdirektivet forud for det internationale år for biodiversitet og betragter den som et nyttigt redskab til at evaluere den hidtidige EU-strategi for biodiversitet og til at fastlægge en ny strategi;

16. konstaterer, at stadig flere andragender fremhæver de problemer, som borgerne møder, når de forsøger at udøve deres ret til fri bevægelighed; disse andragender henviser til den ekstremt lange tid, som det tager for værtsmedlemsstaterne at udstede opholdstilladelser til familiemedlemmer fra tredjelande, og til vanskelighederne med at udøve stemmeret og få sine kvalifikationer anerkendt;

17. gentager sine tidligere opfordringer til Kommissionen om at fremlægge praktiske forslag til udvidelse af beskyttelsen af forbrugerne mod urimelig handelspraksis til også at gælde små virksomheder, således som det anmodede om i sin beslutning om vildledende udgivere af erhvervsvejvisere ⁽¹⁾, idet udvalget stadig modtager andragender fra personer, der er blevet ofre for annoncehajer;

18. anerkender den centrale rolle, som Kommissionen spiller for Udvalget for Andragenders arbejde, da det fortsat baserer sig på dens ekspertise ved vurderingen af andragenderne, indkredsning af brud på EU-retten og bestræbelserne på at udvirke en løsning, og anerkender den indsats, som Kommissionen har gjort for at forkorte ventetiden på svar på udvalgets anmodninger om at foretage undersøgelser, således at der så hurtigt som muligt kan findes løsninger på sager indberettet af borgerne;

19. opfordrer Kommissionen til, når andragender henleder opmærksomheden på potentielle skader på særligt beskyttede områder, at gribe ind tidligt og minde de pågældende nationale myndigheder om deres pligt til at sikre beskyttelsen af områder, der er klassificeret som Natura 2000-områder i henhold til direktiv 92/43/EØF (habitatdirektivet), og til om nødvendigt at træffe forebyggende foranstaltninger med henblik på at sikre overholdelse af EU-lovgivningen;

20. glæder sig over den nyvalgte Kommission, navnlig kommissæren for interinstitutionelle forbindelser og administration, og er overbevist om, at den vil samarbejde så tæt sammen og så effektivt som muligt med Udvalget for Andragender og respektere det som et af de vigtigste forbindelsesled mellem borgerne og de europæiske institutioner;

21. beklager, at Kommissionen fortsat ikke har efterkommet udvalgets gentagne opfordringer til officiel og regelmæssig ajourføring om status for verserende overtrædelsesprocedurer vedrørende andragender under behandling; bemærker, at den månedlige offentliggørelse af Kommissionens afgørelser i overtrædelsesprocedurer i medfør af traktatens artikel 258 og 260, og selv om de er prisværdigt gennemskuelige, ikke udgør en tilstrækkelig imødekommelse af disse opfordringer;

22. mener, at det vil være spild af udvalgets tid og kræfter at skulle følge med i overtrædelsesprocedurer ved at søge efter dem i Kommissionens pressemeddelelser og herudfra identificere de pågældende andragender, især ved horisontale overtrædelsesprocedurer, og anmoder Kommissionen om at underrette Udvalget for Andragender om eventuelle overtrædelsesprocedurer;

23. er fortsat af den opfattelse, at EU-borgerne bør nyde samme grad af åbenhed fra Kommissionens side, hvad enten de indbringer en formel klage eller indgiver et andragende til Parlamentet, og opfordrer på ny Kommissionen til at sikre større anerkendelse af processen for andragender og dennes rolle i at kaste lys over brud på EU-retten, som efterfølgende fører til indledning af overtrædelsesprocedurer;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 16.12.2008 om vildledende udgivere af erhvervsvejvisere (EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 17).

Tirsdag den 6. juli 2010

24. minder om, at andragerne i mange tilfælde afdækker problemer vedrørende gennemførelsen og håndhævelsen af EU-lovgivning, og erkender, at indledning af overtrædelsesprocedurer, som følge af den gennemsnitlige varighed af disse procedurer, ikke nødvendigvis giver borgerne nogen øjeblikkelig løsning på deres problem;

25. glæder sig over Kommissionens indsats for at udvikle alternative måder til fremme af bedre gennemførelse af EU-lovgivning i national ret og over visse medlemsstaters imødekommende holdning, idet de træffer de nødvendige foranstaltninger til at rette op på overtrædelser allerede i overtrædelsesprocedurens indledende faser;

26. glæder sig over medlemsstaternes øgede inddragelse i Udvalget for Andragenders aktiviteter og over, at deres repræsentanter er til stede ved dets møder; mener, at dette samarbejde bør styrkes, idet de nationale myndigheder har hovedansvaret for håndhævelsen af EU-retten, så snart denne er blevet gennemført i national ret;

27. understreger, at et tættere samarbejde med medlemsstaterne er særdeles vigtigt for arbejdet i Udvalget for Andragender; mener, at en måde til at opnå dette på kunne være i form af et mere intensivt samarbejde med nationale parlamenter, navnlig på baggrund af Lissabontraktaten;

28. opfordrer medlemsstaterne til at være rede til at agere på mere gennemsigtig og proaktiv vis i forbindelse med deres behandling af andragender vedrørende gennemførelse og håndhævelse af EU-retten;

29. mener, at Parlamentets Udvalg for Andragender på baggrund af Lissabontraktaten bør etablere et snævrere samarbejde med tilsvarende udvalg i medlemsstaternes nationale og regionale parlamenter for at fremme en fælles forståelse af andragender om europæiske spørgsmål og sikre, at borgerne modtager svar fra det mest hensigtsmæssige niveau så hurtigt som muligt;

30. henleder opmærksomheden på konklusionerne i sin beslutning om følgerne af den omfattende urbanisering i Spanien, og anmoder de spanske myndigheder om forsat at fremlægge vurderinger af de foranstaltninger, der er truffet, således som de hidtil har gjort;

31. bemærker, at et voksende antal andragere henvender sig til Parlamentet for at opnå afhjælpning på forhold, der ikke hører ind under EU's kompetenceområde, f.eks. beregning af pensionsydelse, håndhævelse af nationale domstoles afgørelser og passivitet fra nationale forvaltningsmyndigheders side; Udvalget for Andragender har gjort sit bedste for at videresende sådanne klager til de kompetente nationale myndigheder;

32. er af den overbevisning, at selv om udstrakt anvendelse af internettet bør fremmes, idet det gør kommunikationen med borgerne nemmere, må der findes en løsning, så udvalget ikke overbebyrdes med »ikke-andragender«; mener, at en mulig løsning på situationen kunne bestå i at revidere Parlamentets registreringsprocedure, og tilskynder de ansvarlige medarbejdere til at videresende de pågældende sager til Borgernes Brevkasse i stedet for at forelægge dem for Udvalget for Andragender;

33. understreger behovet for forsat at arbejde for øget gennemsækelighed i behandlingen af andragender: internt gennem stadig opgradering af online-formularen for andragender - som giver Parlamentsmedlemmerne direkte adgang til sagsmapperne for andragender - og eksternt gennem oprettelse af en brugervenlig, interaktiv andragende-portal, der sætter Parlamentet i stand til mere effektivt at nå ud til borgerne, og som også vil gøre udvalgets afstemningsprocedurer og ansvar tydeligere for offentligheden;

34. tilskynder til oprettelsen af en portal med en trinvis interaktiv andragende-skabelon, der kan oplyse borgerne om, hvad der kan opnås ved at indgive andragender til Parlamentet, og om dets sagsområder, og som kan indeholde links til alternative klagemuligheder på EU-plan eller nationalt plan; opfordrer til, at EU's ansvar inden for forskellige områder beskrives så detaljeret som muligt med henblik på at undgå enhver mulig sammenblanding mellem Unionens beføjelser og medlemsstaternes beføjelser;

Tirsdag den 6. juli 2010

35. anerkender, at gennemførelsen af et sådant initiativ ikke vil være uden omkostninger, men opfordrer indtrængende de relevante tjenestegrene til at samarbejde med Udvalget for Andragender med henblik på at finde den mest hensigtsmæssige løsning, da en sådan portal vil være af afgørende betydning, ikke kun for at kunne forbedre kontakten mellem Parlamentet og EU-borgerne, men også for at nedbringe antallet af andragender, der ikke opfylder betingelserne for behandling;
36. understreger, at indtil der er fundet en tilfredsstillende løsning på ressourcespørgsmålet, er der behov for en øjeblikkelig forbedring af den nuværende webside;
37. glæder sig over godkendelsen af Parlamentets nye forretningsorden og revisionen af bestemmelserne om behandling af andragender; støtter sekretariatets og de politiske gruppers udarbejdelse af en revideret vejledning til medlemmerne om de regler og interne procedurer, der gælder for Udvalget for Andragender, idet en sådan tekst ikke blot vil bistå medlemmerne i deres arbejde, men også yderligere øge gennemsueligheden af proceduren for andragender;
38. gentager sin opfordring til de relevante administrative afdelinger om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at oprette et elektronisk register, gennem hvilket borgerne kan tilslutte sig eller tilbagekalde deres støtte til et andragende, jf. forretningsordenens artikel 202;
39. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand og medlemsstaternes regeringer, nationale udvalg for andragender og nationale ombudsmænd eller lignende kompetente organer.

Fremme af unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status som praktikant og lærling

P7_TA(2010)0262

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger (2009/2221(INI))

(2011/C 351 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til dokument om evaluering af Lissabonstrategien SEK(2010)0114,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om nye kvalifikationer til nye job - om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet (KOM(2008)0868),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument - Bilag til Kommissionens meddelelse om nye kvalifikationer til nye job (SEK(2008)3058),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om den fælles forpligtelse til at løfte beskæftigelsen (KOM(2009)0257),
- der henviser til forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (KOM(2008)0426),
- der henviser til Rådets konklusioner om nye kvalifikationer til nye job - om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet, vedtaget i Bruxelles den 9. marts 2009,

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om at fremme af unges fulde deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og samfundsliv (KOM(2007)0498), ledsaget af Kommissionens arbejdsdokument om ungdomsbeskæftigelse i EU (SEK(2007)1093),
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2008 om fremskridt inden for lige muligheder og ikke-forskelsbehandling i EU (omsætning af direktiv 2000/43/EF og direktiv 2000/78/EF) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for unge - investering og mobilisering. En fornyet åben koordinationsmetode tilpasset udfordringer og muligheder på ungdomsområdet (KOM(2009)0200),
- der henviser til sin holdning af 2. april 2009 om forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens grønbog om flere unge i læringsmobilitet KOM(2009)0329),
- der henviser til Kommissionens rapport med titlen Beskæftigelsen i Europa 2009, november 2009,
- der henviser til den uafhængige rapport »New Skills for New Jobs: Action Now«, udarbejdet for Kommissionen, hvori der rådgives om og fremsættes hovedanbefalinger til videreudvikling af initiativet inden for rammerne af EU's fremtidige 2020-strategi for vækst og beskæftigelse, februar 2010,
- der henviser til den uafhængige rapport »Pathways to Work: Current practices and future needs for the labour-market integration of young people, Young in Occupations and Unemployment: thinking of their better integration in the labour market«, bestilt af Kommissionen i forbindelse med ungdomsprojektet (Youth Final Report, september 2008),
- der henviser til Eurofound-undersøgelsen om ungdom og arbejde, marts 2007,
- der henviser til CEDEFOP's undersøgelse »Professionalising career guidance: Practitioner competences and qualification routes in Europe«, marts 2009,
- der henviser til CEDEFOP's undersøgelse »Skills for Europe's future: anticipating occupational skill needs«, maj 2009,
- der henviser til CEDEFOP's fjerde rapport om forskning i efter- og videreuddannelse i Europa, en synteserapport med titlen »Modernising vocational education and training«, december 2009,
- der henviser til »OECD Employment Outlook 2008« med titlen »Off to a Good Start? Youth Labour Market Transitions in OECD Countries«, november 2008,
- der henviser til den europæiske ungdomspagt, som har til formål at fremme unges fulde deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og samfundsliv, marts 2005,

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽²⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 68.

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til andragende 1452/2008 af Anne-Charlotte Bailly (tysk statsborger), for Génération Précaire, om rimelige praktikophold og tilstrækkelig adgang for unge til det europæiske arbejdsmarked,
  - der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols dom (C-555/07) om princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, januar 2010,
  - der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om dialog mellem universiteter og erhvervsliv: Et nyt partnerskab til modernisering af de europæiske universiteter ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 156 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0197/2010),
- A. der henviser til, at den økonomiske krise har medført en massiv stigning i arbejdsløsheden i EU's medlemsstater; der henviser til, at denne tendens har påvirket de unge i uforholdsmæssig grad; der henviser til, at ungdomsarbejdsløshedsprocenten stiger kraftigere end den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent; der henviser til, at mere end 5,5 mio. unge under 25 år i EU var arbejdsløse i december 2009, svarende til 21,4 % af alle unge, hvilket skaber det paradoks, at de unge, mens de på grund af befolkningens aldring er en nødvendig støttesøjle for forsikringsystemerne, alligevel bliver økonomisk marginaliseret,
- B. der henviser til, at der er få muligheder for unge for at finde permanent, regulær beskæftigelse; der henviser til, at unge hovedsageligt kommer ind på arbejdsmarkedet via atypiske, meget fleksible, usikre og omskiftelige former for beskæftigelse (marginal deltidsbeskæftigelse, midlertidig eller tidsbegrænset beskæftigelse osv.) og sandsynligheden for, at dette fører til fast beskæftigelse, er lille,
- C. der henviser til, at arbejdsgivere lader til oftere at anvende praktikantprogrammer og praktikophold som erstatning for fast beskæftigelse og således udnytter de forhindringer, unge står over for, når de skal ind på arbejdsmarkedet; der henviser til at sådanne former for udnyttelse af unge skal tages op og effektivt udrykkes af medlemsstaterne,
- D. der henviser til, at fire ud af de ti foranstaltninger, der blev vedtaget på det ekstraordinære EU-topmøde i Prag 2009 om beskæftigelse, fokuserer på uddannelse, erhvervsuddannelse, livslang læring, praktikpladser, fremme af mobilitet og bedre forudsigelse af arbejdsmarkedets behov og matchning af færdigheder,
- E. der henviser til, at arbejdsløshed og underbeskæftigelse hos unge medfører store sociale og økonomiske omkostninger for samfundet, hvilket resulterer i tab af muligheder for økonomisk vækst, udhuling af beskatningsgrundlaget, som underminerer investeringerne i infrastruktur og offentlige tjenester, øgede sociale udgifter, underudnyttede investeringer i almen og erhvervsfaglig uddannelse samt risiko for langtidsarbejdsløshed og social udstødelse,
- F. der henviser til, at de unge generationer skal betale den gigantiske statsgæld tilbage, som de nuværende generationer har opbygget,
- G. der henviser til, at økonomiske og demografiske prognoser peger på, at der vil opstå 80 mio. jobmuligheder i EU inden for det næste årti, hvoraf størstedelen vil kræve højt kvalificeret arbejdskraft; der henviser til, at beskæftigelsesgraden blandt mennesker med kvalifikationer på højt niveau over hele EU som helhed er ca. 85 %, 70 % for kvalifikationer på mellemniveau og 50 % for kvalifikationer på lavt niveau,
- H. der henviser til, at økonomisk vækst er afgørende for jobskabelse, fordi større økonomisk vækst skaber flere beskæftigelsesmuligheder; der henviser til, at over 50 % af de nye job i Europa skabes af SMV'er,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0187.

Tirsdag den 6. juli 2010

- I. der henviser til, at overgangen fra uddannelse til arbejde samt skift mellem job er en strukturel udfordring for unge i hele EU; der henviser til, at lærlingeuddannelser har en overvejende positiv indvirkning på unges adgang til beskæftigelse, navnlig hvis de gør det muligt at opnå fagkundskab og specifikke kompetencer direkte i virksomhederne,
- J. der henviser til, at uddannelsesprogrammer bør forbedres betydeligt, mens partnerskaber mellem universiteter og virksomheder, effektive lærlingeordninger, karriereudviklingslån samt arbejdsgiveres investering i videreuddannelse bør tilskyndes,
- K. der henviser til, at unge ofte udsættes for forskelsbehandling på grund af deres alder, når de skal ud på arbejdsmarkedet, og ligeledes når der nedlægges arbejdspladser; der henviser til, at unge kvinder har en større risiko for at blive ramt af arbejdsløshed og fattigdom end unge mænd, eller for at blive ansat i usikre job og til sort arbejde, mens unge mænd på den anden side er blevet hårdest ramt af arbejdsløshed i den nuværende økonomiske krise; der henviser til, at unge handicappede står over for endnu større forhindringer i deres integration på arbejdsmarkedet,
- L. der henviser til, at anstændigt arbejde flytter de unge fra social afhængighed til selvstændighed, hjælper dem til at undgå fattigdom og sætter dem i stand til at bidrage aktivt til samfundet, såvel økonomisk som socialt; der henviser til, at lovgivninger i nogle medlemsstater indfører aldersdiskrimination, idet de begrænser de unges rettigheder udelukkende baseret på alder, som f.eks. det lavere niveau for mindsteløn for unge i Det Forenede Kongerige, den begrænsede adgang til Revenu de solidarité active i Frankrig og den lavere arbejdsløshedsgodtgørelse for unge i Danmark, hvilke, selvom de har til formål at få flere unge i arbejde, er uacceptable og risikerer at virke mod hensigten, idet de forhindrer unge i at starte et økonomisk selvstændigt liv, navnlig i kriseperioder med høj ungdomsarbejdsløshed,
- M. der henviser til, at Lissabonstrategiens benchmarks om unge og om modernisering af erhvervsuddannelsen (VET) ikke er blevet fuldstændigt indfriet,
- N. der henviser til, at flexicurity har været den generelle strategi på arbejdsmarkedet i EU sigtende mod fleksible og pålidelige kontrakter, livslang læring, en aktiv arbejdsmarkedspolitik og social sikkerhed; der henviser til, at denne strategi i mange lande desværre er blevet fortolket snævert som »fleksibilitet«, hvorved man har mistet fokus på den holistiske tilgang og på beskæftigelsessikkerhed og social sikkerhed,
- O. der henviser til, at den demografiske ændring fra år 2020 vil betyde en massiv mangel på kvalificeret arbejdskraft i det europæiske økonomiske område, og at denne udvikling kun kan modvirkes ved tilstrækkelig undervisning, uddannelse og videreuddannelse,
- P. der henviser til den rolle, som de små og mellemstore virksomheder spiller i Europas økonomiske struktur, både på grund af deres store antal og på grund af deres strategiske rolle i bekæmpelsen af arbejdsløshed,
1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende en rettighedsbaseret tilgang til unge og beskæftigelse; henviser til, at det kvalitetsmæssige aspekt ved anstændigt arbejde til unge ikke må bringes i fare, og de grundlæggende arbejdsstandarder og de øvrige standarder, der vedrører arbejdskvaliteten, som f.eks. arbejdstid, mindsteløn, social sikring samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, skal være centrale overvejelser i den indsats, der gøres;

Mere og bedre jobskabelse og inklusion på arbejdsmarkedet

2. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fastlægge en beskæftigelsesstrategi for EU, hvori finansielle instrumenter og beskæftigelsespolitikker kombineres med henblik på at undgå »vækst uden beskæftigelse«, og som indebærer, at der fastsættes ambitiøse benchmarks for beskæftigelsen blandt unge; opfordrer kraftigt til, at jobstrategien får særligt fokus på udviklingen af grønne job og job i den sociale økonomi, og at det sikres, at Parlamentet er involveret i beslutningsprocessen;
3. understreger, hvor vigtigt det er, at medlemsstaterne udvikler grønne job ved f.eks. at tilbyde uddannelse i miljøteknologier;

Tirsdag den 6. juli 2010

4. opfordrer medlemsstaterne til at skabe effektive incitamenter, såsom beskæftigelsestilskud eller forsikringsbidrag for unge, der garanterer anstændige arbejds- og leveforhold, med henblik på at tilskynde offentlige og private arbejdsgivere til at ansætte unge, til at investere såvel i jobskabelse for unge som i fortsat uddannelse og udvikling af deres kvalifikationer i arbejdstiden og til at støtte iværksættervirksomhed blandt unge; understreger de små virksomheders særlige rolle med hensyn til kompetencer og traditionel knowhow; opfordrer til at sikre, at unge får adgang til den EU-mikrofinansieringsfacilitet, der blev etableret for nylig;
5. understreger vigtigheden af iværksætteruddannelse, som er en integreret del af processen til at opnå de nødvendige færdigheder til nye typer beskæftigelse;
6. opfordrer medlemsstaterne til at udforme en ambitiøs uddannelsespolitik for unge;
7. opfordrer Kommissionen til at fremme og støtte - idet der tages højde for de positive nationale erfaringer fra partnerskaber mellem skoler, universiteter, virksomheder og arbejdsmarkedets parter - pilotprojekter inden for de nye strategiske udviklingssektorer, hvor der sørges for tilstrækkelig uddannelse på videnskabeligt og teknisk niveau og en målrettet integration af unge, navnlig kvinder, for at fremme innovation og konkurrenceevne i virksomhederne, idet der til dette formål anvendes stipendier, højere lærlinguddannelser og ikke-atypiske ansættelseskontrakter;
8. opfordrer universiteterne til tidligt at etablere kontakt til arbejdsgivere og give studerende mulighed for at tilegne sig de nødvendige færdigheder med henblik på arbejdsmarkedet;
9. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte omfattende foranstaltninger med det formål at stimulere økonomien, såsom skattenedsættelser og nedsættelse af den administrative byrde for SMV'er for at skabe vækst og nye job, særligt for unge;
10. håber på succes med, at unge vil efterspørge mikrolån; mener, at iværksættere, der starter nye virksomheder, skal have konsekvent og professionel rådgivning;
11. opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge inkluderende og målrettede arbejdsmarkedspolitikker, som sikrer respektfuld inklusion og meningsfuld beskæftigelse af unge, f.eks. ved at etablere inspirerende netværk, praktikordninger ledsaget af økonomisk støtte, så praktikanten har mulighed for at rejse hen og slå sig ned i nærheden af, hvor praktikopholdet skal foregå, internationale karrierecentre og ungdomscentre med individuel vejledning, der bl.a. omfatter kollektiv organisering og kendskab til de juridiske sider ved deres praktik;
12. erkender unges problemer med adgang til finansiering til oprettelse og udvikling af egen virksomhed; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe foranstaltninger til fremme af unges adgang til finansiering og til i samarbejde med erhvervslivet at indføre mentorprogrammer for unge vedrørende oprettelse og udvikling af virksomhed;
13. opfordrer medlemsstaterne til at benytte innovative projekter til at styrke kompetencerne hos elever, der forlader skolen tidligt, og forberede dem til arbejdsmarkedet;
14. opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med en reform af uddannelsessystemerne at sørge for et tidligt samarbejde mellem skole og arbejdsmarked; mener, at lokale og regionale myndigheder skal inddrages i planlægningen af almen og erhvervsfaglig uddannelse, da de råder over netværk til arbejdsgiverne og kender disses behov;
15. opfordrer Kommissionen til at udvide den finansielle kapacitet for og sikre en bedre anvendelse af Den Europæiske Socialfond, at reservere mindst 10 % af denne fond til projekter, som er rettet mod unge, og at gøre det lettere at få adgang til fonden; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til ikke at bringe små og innovative projekter i fare ved overdreven kontrol samt til at genundersøge effektiviteten og merværdien af ordningerne for unges beskæftigelsesmuligheder, såsom programmet »Aktive Unge«; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres fokus på unge;

Tirsdag den 6. juli 2010

16. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesudbydere som det rigtige middel til at bekæmpe strukturel arbejdsløshed;

Uddannelse og overgang fra uddannelse til beskæftigelse

17. opfordrer medlemsstaterne til at intensivere indsatsen for at reducere skolefrafaldet med henblik på at indfri målene i EU 2020-strategien om en frafaldsprocent i skolerne på højst 10 % inden 2012; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af en lang række foranstaltninger til bekæmpelse af skolefrafald og analfabetisme, f.eks. at nedsætte elevantallet pr. klasse, at støtte elever, der af økonomiske grunde ikke kan fuldende den obligatoriske uddannelse, at styrke den praktiske dimension i skoleprogrammerne, at indføre mentorordninger på alle skoler, at etablere en ordning til øjeblikkelig opfølgning på elever, som forlader skolen tidligt; peger på Finland, som har haft succes med at reducere skolefrafaldet ved sammen med de pågældende elever at undersøge mulighederne for at vælge en ny retning; opfordrer Kommissionen til at koordinere et projekt om bedste praksis;

18. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre uddannelsessystemets forbindelser til erhvervslivet og at organisere systemer til at forudse behovene for kompetencer og færdigheder;

19. opfordrer til at sikre, at alle børn fra starten får den støtte, de behøver, og at især børn med sprogsvækkigheder eller andre problemer garanteres en målrettet støtte, så de får de bedst mulige chancer for uddannelse og job;

20. opfordrer til, at der skabes flere og bedre lærlingepladser; henviser til de positive erfaringer med det dobbelte system inden for skole- og erhvervsmæssig uddannelse i lande som Tyskland, Østrig og Danmark, hvor systemet opfattes som en vigtig del af unges overgang fra uddannelse til beskæftigelse; opfordrer medlemsstaterne til at støtte lærlingeordninger og til at tilskynde virksomheder til at give unge uddannelsesmuligheder selv i krisetider; understreger vigtigheden af tilstrækkelig uddannelse til at sikre den højtuddannede arbejdsstyrke, som virksomheder får brug for i fremtiden; understreger, at praktikpladser ikke må erstatte regulære arbejdspladser;

21. kræver, at der sikres bedre og sikre praktikophold; opfordrer Kommissionen og Rådet til efter de tilsagn, der blev givet i meddelelsen KOM(2007)0498 om at »foreslå et initiativ til et europæisk kvalitetscharter for praktikantophold«, at etablere et europæisk kvalitetscharter for praktikophold med minimumsstandarder for praktikophold for således at sikre den uddannelsesmæssige værdi og undgå udnyttelse, i betragtning af at praktikophold er del af en uddannelse, og at de ikke må erstatte rigtige job; der henviser til, at disse minimumsstandarder bør omfatte en beskrivelse af arbejdet og de kompetencer, der skal opnås, en tidsbegrænsning på praktikophold, en minimumsgodtgørelse baseret på standarder for leveomkostninger det sted, hvor praktikopholdet foregår i overensstemmelse med nationale traditioner, forsikring inden for arbejdsområdet, sociale sikringsydelse i overensstemmelse med lokale standarder og en klar sammenhæng med det pågældende uddannelsesprogram;

22. opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe statistik om praktikophold i hver medlemsstat, herunder

- antallet af praktikpladser
- længden af praktikophold
- sociale ordninger for praktikanter
- løn til praktikanter
- aldersfordeling af praktikanter

og til at lave en sammenlignende undersøgelse af de forskellige praktikordninger, der eksisterer i EU-medlemsstaterne;

Tirsdag den 6. juli 2010

23. kræver, at opfølgningen kontrolleres af de enkelte medlemsstater;
24. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en europæisk atterings- og anerkendelsesordning af de erhvervede kundskaber og færdigheder i lærlinge- og praktikperioden, hvilket også vil bidrage til at øge den unge arbejdsstyrkes mobilitet;
25. opfordrer til at forsvare unge mod arbejdsgivere - offentlige som private - som gennem ordninger til opnåelse af erhvervs erfaring og lærlinge- eller praktikordninger får dækket afgørende og basale behov for lave eller slet ingen omkostninger ved at udnytte de unges vilje til at lære, uden at disse unge har nogen udsigt til en fremtidig fuld optagelse i deres arbejdsstyrke;
26. understreger betydningen af at fremme unges arbejds- og uddannelsesmobilitet mellem medlemsstaterne samt behovet for på EU-plan at øge anerkendelsen af og gennemsigtigheden i kvalifikationer, viden og eksamensbeviser; opfordrer til at øge bestræbelserne med henblik på udvikling af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring samt den europæiske referenceramme for kvalitets sikring af erhvervsuddannelse samt for en styrkelse af Leonardo da Vinci-Programmet;
27. opfordrer medlemsstaterne til at øge tempoet for harmoniseringen af nationale kvalifikationsprofiler og europæiske kvalifikationsprofiler for yderligere at øge unges mobilitet på områderne uddannelse og arbejde;
28. understreger den rolle, som uddannelsesudbydere i den private sektor spiller, idet den private sektor sædvanligvis er mere innovativ med hensyn til udformningen af kurser og mere fleksibel med hensyn til udbuddet heraf;
29. tilskynder medlemsstaterne til at yde fulde arbejdsmæssige og forsikringsmæssige rettigheder til unge under opøvnin g og praktik eller i lærlingeperioden ved under visse omstændigheder at yde tilskud til en del af deres forsikringsbidrag;
30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at knytte lærlinge- og praktikordningerne og ordningerne til opnåelse af erhvervs erfaring sammen med de sociale forsikringsordninger;
31. opfordrer medlemsstaterne til at styrke skolevejledningssystemet mellem primær uddannelse og sekundær uddannelse for at hjælpe de unge og deres familier med at vælge en uddannelsesretning, der rent faktisk svarer til de reelle kompetencer, evner og ønsker, og dermed mindske risikoen for efterfølgende frafald og manglende succes;
32. anerkender, at de unge tyer til uddannelse i krisetider og bør tilskyndes hertil; opfordrer alle medlemsstater til at sikre lige adgang til uddannelse for alle ved at garantere retten til gratis uddannelse fra børnehaven til universitet samt ved at sikre økonomisk støtte til unge studerende; opfordrer medlemsstaterne til at investere yderligere i almen og erhvervsfaglig uddannelse på trods af eventuelle finanspolitiske begrænsninger, til at gennemføre den europæiske kvalifikationsramme hurtigst muligt og, hvor det skønnes nødvendigt, at indføre nationale kompetencerammer;
33. minder om, at målet med Københavnprocessen er at tilskynde enkeltpersoner til at gøre brug af den brede vifte af muligheder for erhvervsuddannelse, som er tilgængelige (f.eks. i skolen, på videregående uddannelser, på arbejdspladsen eller via private kurser);
34. opfordrer Kommissionen til at udvide de EU-programmer, som fremmer uddannelse og efteruddannelse, som f.eks. programmet for livslang læring, Den Europæiske Socialfond, »Marie Curie«-aktionerne, Erasmus Mundus-aktioner og initiativet inden for naturvidenskabelig uddannelse;
35. opfordrer medlemsstaterne til at oprette nationale arbejdsgrupper om unge for at sikre større sammenhæng mellem uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet og fremme en stærkere og delt ansvarlighed mellem regering, arbejdsgivere og det enkelte individ for at investere i uddannelse; opfordrer medlemsstaterne til at tilvejebringe rådgivningsorganer på alle skoler for at lette overgangen fra uddannelse til arbejdsmarkedet og fremme samarbejdet mellem offentlige og private aktører;

Tirsdag den 6. juli 2010

36. mener, at det er yderst vigtigt at tilpasse uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemet til det hurtigt skiftende arbejdsmarked og behovet for nye erhverv;

37. mener, at sprogindlæring er altafgørende for at lette unges adgang til arbejdsmarkedet og for at fremme deres mobilitet og lige muligheder;

Tilpasning til den enkeltes og arbejdsmarkedets behov

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give de unge oplysninger om efterspørgslen på arbejdsmarkedet, og efter at der er oprettet passende kontrolmekanismer til at overvåge erhvervenes udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde livscyklusbaserede politikker og strategier, som omfatter en bedre integration af uddannelse og beskæftigelse, og hvor sikkerhed i forbindelse med jobskifte er et centralt punkt, samt løbende erhvervsorienteret efteruddannelse af arbejdsstyrken for at opnå nøglekompetencer, der svarer til arbejdsmarkedets behov;

39. opfordrer Kommissionen til at forstærke arbejdet med anerkendelse af professionelle kvalifikationer, herunder ikke-formel læring og arbejdserfaring for at støtte unges mobilitet;

40. opfordrer medlemsstaterne til at fremme anerkendelsen af uddannelsesmæssige resultater, der er erhvervet inden for rammerne af ikke-formel og uformel læring, så unge yderligere kan fremvise deres uddannelse og kompetence og tilfredsstille kravene, når de søger arbejde på arbejdsmarkedet;

41. efterlyser en mere omfattende støtte til og prestige for erhvervsuddannelse;

42. opfordrer Kommissionen til at revidere flexicuritystrategien i fællesskab med arbejdsmarkedets parter, så sikkerhed i forbindelse med jobskifte sættes øverst på dagsordenen, samtidig med at der skabes mobilitet og lettere adgang for unge; understreger, at fleksibilitet uden sociale sikringsordninger ikke er en bæredygtig metode til bekæmpelse af de problemer, som de unge står over for på arbejdsmarkedet, men tværtimod er en måde til at omgå de unges arbejdsmæssige rettigheder og sociale sikringsrettigheder;

43. opfordrer medlemsstaterne til at inkludere alle fire flexicuritykomponenter i deres nationale udformning af strategier for ungdomsbeskæftigelse:

a. fleksible og sikre kontrakter

b. omfattende uddannelsesprogrammer, praktikophold og programmer for livslang læring, som sikrer en løbende udvikling af færdigheder

c. effektive, aktive arbejdsmarkeds- og workfarepolitikker, hvor der fokuseres på færdigheder, kvalitetsbeskæftigelse og inklusion

d. effektive redskaber til arbejdsmæssig mobilitet

e. sociale sikringsordninger, som giver de unge sikkerhed i forbindelse med jobskifte, mellem arbejdsløshed og beskæftigelse samt mellem uddannelse og beskæftigelse i stedet for at tvinge dem til at være fleksible

f. effektive redskaber til at kontrollere sikringen af de arbejdsmæssige rettigheder;

44. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at sikre job af høj kvalitet for at forebygge, at de unge falder i fælden med usikre ansættelser; opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til på grundlag af de eksisterende nationale lovgivninger i samarbejde med Kommissionen at fastsætte og gennemføre bedre standarder, som beskytter dem, der arbejder i usikre job eller job af lav kvalitet;

Tirsdag den 6. juli 2010

45. opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af de langsigtede konsekvenser af ungdomsarbejdsløshed og en retfærdig fordeling mellem generationerne;
46. understreger behovet for en stærk og struktureret social dialog på alle arbejdspladser for at beskytte unge arbejdstagere mod udnyttelse og mod midlertidigt arbejdes ofte usikre karakter; understreger behovet for, at arbejdsmarkedets parter ser på unge arbejdstagere og deres specifikke behov;
47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre mere for at sikre, at direktivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, der forbyder diskrimination på grund af alder ved beskæftigelse, er blevet gennemført korrekt og bliver effektivt implementeret; mener, at der skal gøres meget mere for at sikre, at såvel arbejdsgivere som arbejdstagere er klar over deres rettigheder og pligter i henhold til denne lovgivning;
48. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at anvende strategier til orientering og information af de unge om deres rettigheder på arbejdet samt om de forskellige alternative veje til deres inklusion på arbejdsmarkedet;
49. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme en tilnærmelse mellem arbejdsmarkedet og uddannelsessektoren for at skabe uddannelsesforløb, f.eks. todelte forløb, som kombinerer teori og praktisk erfaring for at give de unge den nødvendige ballast af både generelle og specifikke færdigheder; opfordrer ligeledes Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i støtte til en bevidstgørelseskampagne, når det gælder erhvervsuddannelse (VET), tekniske studier og iværksættervirksomhed, så disse forløb ikke længere opfattes som et diskvalificerende valg, men som en mulighed for at udfylde beskæftigelsesmæssige huller, hvor der mangler tekniske profiler, hvis efterspørgsel er stærkt stigende, og for at sætte gang i den europæiske økonomi;
50. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at iværksætte en mere intens planlægning og gennemførelse af programmer til at styrke de unges adgang til arbejdsmarkedet gennem aktive beskæftigelsespolitikker, især i de regioner og inden for de sektorer, hvor der ses høje ungdomsarbejdsløshedsprocenter;
51. opfordrer medlemsstaterne til at kompensere for de virkninger, som ungdomsarbejdsløshed vil få for de pågældende generationers pensionsrettigheder og give de unge et incitament til en lang skolegang ved generøst at lade deres skoleår tælle med i pensionsberegningen;
52. opfordrer arbejdsmarkedets parter til at intensivere oplysningsarbejdet af de unge om deres ret til at deltage i den sociale dialog og til at styrke denne store andel af den aktive befolknings deltagelse i de instanser, der repræsenterer dem;

Ufordelagtige forhold og forskelsbehandling

53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den nationale lovgivning, der påvirker unge, og i særdeleshed national lovgivning baseret på direktiv 2000/78/EF om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse, ikke bruges til at diskriminere unge arbejdstageres adgang til sociale ydelser; mener, at der bør gøres meget mere for at sikre, at såvel arbejdsgivere som arbejdstagere er klar over deres rettigheder og pligter i henhold til denne lovgivning;
54. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for passende initiativer for at sikre unge indvandreres kendskab til deres værtslands sprog, anerkendelse af eksamensbeviser, der er opnået i hjemlandet, og adgang til nøglekompetencer for på denne måde at muliggøre den sociale integration og deltagelsen på arbejdsmarkedet;
55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stille bedre børnepasningsfaciliteter, såsom heldagsskoler, til rådighed for unge forældre til rimelige priser og derved give unge forældre, og særligt unge mødre, bedre muligheder for at deltage på arbejdsmarkedet;

Tirsdag den 6. juli 2010

56. anmoder om, at medlemsstaternes støtte til unge forældre enten i form af børnepasning eller vuggestuer skal være tilstrækkelig til ikke at afskrække dem fra at deltage på arbejdsmarkedet;
57. opfordrer medlemsstaterne til at etablere en hurtig indsats fokuseret på unge, arbejdsløse mænd i sektorer, der er ramt af krisen, uden at tabe de langsigtede problemer, som unge kvinder oplever med at komme ind på arbejdsmarkedet, af syne;
58. opfordrer medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger til positiv særbehandling af unge på de områder af arbejdsmarkedet, hvor de unge er underrepræsenteret, så konsekvenserne af tidligere aldersdiskrimination overvindes, og der opnås en virkelig sammensat arbejdsstyrke og altid med en fornuftig tilpasning af forholdene for handicappede personer; peger på gode erfaringer med positiv særbehandling til bekæmpelse af forskelsbehandling;
59. understreger behovet for at udvikle specifikke programmer for personer med handicap, som sigter på at øge deres chancer for at komme ind på arbejdsmarkedet;
60. understreger vigtigheden af at fremme praktikordninger og mobilitet for unge, der er involveret i skoler eller undervisning for kunstneriske aktiviteter såsom film, musik, dans, teater eller cirkus;
61. mener, at der burde være større støtte til volontørprogrammer på forskellige områder, herunder bl.a. de sociale, kulturelle og sportslige områder;
62. opfordrer brancherne til i virksomheder og organisationer at udvikle partnerskaber på tværs af generationerne for at skabe en aktiv udveksling af viden og produktiv udnyttelse af de forskellige generationers erfaringer;
63. anerkender vigtigheden af unges mulighed for at blive økonomisk uafhængige og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle unge er individuelt berettiget til en minimumsindkomst, som sikrer deres muligheder for at skabe sig et økonomisk selvstændigt liv;
64. beder medlemsstaterne sørge for, at unge, hvis de ønsker det, kan få effektiv hjælp til deres erhvervsvalg, oplysninger om deres rettigheder og hjælp til forvaltning af deres mindsteløn;

Strategier og forvaltningsredskaber på EU-plan

65. foreslår, at Rådet og Kommissionen stiller en europæisk ungdomsgaranti, som sikrer alle unge i EU retten til at få tilbudt et job, en læreplads, videreuddannelse eller kombineret arbejde og uddannelse efter en maksimumperiode på fire måneders arbejdsløshed;
66. bifalder fremskridtet med definitionen af EU 2020-strategien, men beklager, at der ikke er sket nogen offentlig og gennemsigtig evaluering af Lissabonstrategien, og i særdeleshed af den europæiske ungdomspagt, herunder benchmarks for unge, og beklager, at arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og ungdomsorganisationerne ikke er blevet hørt i tilstrækkelig grad i processen med udvikling af EU 2020-strategien;
67. opfordrer medlemsstaterne til at indføre og fastsætte nye bindende benchmarks for unge; opfordrer Kommissionen til hvert år at evaluere de eksisterende benchmarks for unge og ungdomsgarantien for at opnå resultater og fremskridt på baggrund af nogle bedre opdelte statistiske oplysninger, der navnlig er fordelt på køn og aldersgrupper;

Tirsdag den 6. juli 2010

68. opfordrer Rådet og Kommissionen til at acceptere og tilvejebringe nye, forbedrede forvaltningsredskaber og informationsværktøjer til arbejdet med ungdomsbeskæftigelse;
69. foreslår, at der nedsættes en permanent EU-ungdomstaskforce med deltagelse af ungdomsorganisationer, medlemsstaterne, Kommissionen, Parlamentet og arbejdsmarkedets parter, som skal overvåge udviklingen inden for ungdomsbeskæftigelse, åbne mulighed for tværgående politikker, udveksle eksempler på bedste praksis og igangsætte nye politikker;
70. fremhæver vigtigheden af at involvere unge i etableringen af uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikker, så der bedre kan tages hensyn til deres behov; anbefaler i den henseende, at Kommissionen hører repræsentanter for de nationale ungdomsråd angående de unges prioriteter;
71. opfordrer medlemsstaterne til at foretage en vurdering af politikkers indvirkning på unge, medtage unge i alle processer og nedsætte ungdomsråd til overvågning af ungdomsrelaterede politikker;
72. opfordrer de europæiske institutioner til at foregå med et godt eksempel ved at fjerne annoncer om ubetalte praktikpladser fra deres hjemmesider og ved at betale:
- en mindsteløn baseret på leveomkostningerne det sted, hvor praktikken foregår
  - sociale sikringsydelser til alle praktikanter;

*

* *

73. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed og nye former for arbejdsmarkedsdialog

P7_TA(2010)0263

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog (2009/2220(INI))

(2011/C 351 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Den fælles forpligtelse til at løfte beskæftigelsen« (KOM(2009)0257),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter grundlæggende rettigheder, særlig artikel 30 om beskyttelse mod ubegrundet opsigelse, artikel 31 om sunde, sikre og værdige arbejdsforhold og artikel 33 om familieliv og arbejdsliv,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800) og Parlamentets beslutning herom af 11. marts 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0123.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0466.

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Fremdrift i den europæiske genopretning« (KOM(2009)0114),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse »Reformpartnerskaber i et udvidet Europa - Øge den europæiske sociale dialog's bidrag« (KOM(2004)0557),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse »Mod fælles principper for flexicurity: Flere og bedre job ved hjælp af fleksibilitet og sikkerhed« (KOM(2007)0359) og Parlamentets beslutning herom af 29. november 2007 ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens grønbog »Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer« (KOM(2006)0708) og Parlamentets beslutning herom af 11. juli 2007 ⁽²⁾,
  - der henviser til Rådets beslutning 2008/618/EF af 15. juli 2008 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker for 2008-2010,
  - der henviser til Kommissionens henstilling om aktiv integration af personer, som er udstødt fra arbejdsmarkedet (KOM(2008)0639) og Parlamentets beslutning herom af 8. april 2009 ⁽³⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 8. juni 2009 (flexicurity i krisetider),
  - der henviser til rapporten fra flexicurity-missionen »Gennemførelse af fælles principper for flexicurity som led i Lissabonstrategiens cyklus 2008-2010« af 12. december 2008,
  - der henviser til Rådets konklusioner (EPSCO) af 5.-6. december 2007,
  - der henviser til de europæiske arbejdsmarkedsparters henstillinger i rapporten om de vigtigste udfordringer for de europæiske arbejdsmarkeder: Fælles analyse af de europæiske arbejdsmarkedsparter (»Key Challenges facing European Labour Markets: European Social Partners' Joint Analysis«) af 18. oktober 2007,
  - der henviser til konklusionerne fra det uformelle møde mellem beskæftigelses- og socialministrene i Berlin den 18.-20. januar 2007 om »godt arbejde«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0193/2010),
- A. der henviser til, at der siden 1990 er sket en betydelig stigning i atypisk arbejde, og til, at de arbejdspladser, der er gået tabt på grund af den nuværende økonomiske krise, først og fremmest var »atypiske« arbejdspladser, og som påpeger, at nye kontraktformer med et eller flere af følgende kendetegn klassificeres som atypisk arbejde: deltidsarbejde, løsarbejde, vikararbejde, arbejde med tidsbestemte kontrakter, hjemmearbejde og telearbejde, deltidsarbejde med 20 timer om ugen eller mindre,
- B. der henviser til, at behovet for fleksibel beskæftigelse er blevet påpeget ved flere lejligheder,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0574.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0339.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0371.

Tirsdag den 6. juli 2010

- C. der henviser til, at globaliseringen og den hurtige teknologiske udvikling medfører en vidtrækkende økonomisk omstrukturering, der giver anledning til ændringer i ansættelsesforholdene og i indholdet af arbejdstagernes opgaver, samt på hinanden følgende bølger af nye uafhængige enkeltmandsvirksomheder i alle sektorer og aldersgrupper, hvilket skaber behov for en genfastsættelse af arbejdsforholdene med henblik på at undgå skævvridninger (såsom de »falske« selvstændige),
- D. der henviser til den finansielle og økonomiske krise, som har udviklet sig til en alvorlig beskæftigelseskrise med store tab af arbejdspladser og har ført til ustabile arbejdsmarkeder og tiltagende fattigdom og social udstødelse, især for allerede udsatte personer og dårligt stillede grupper,
- E. der henviser til, at antallet af personer, som lever i fattigdom trods beskæftigelse, er stigende og nu udgør 8 % af den europæiske arbejdsstyrke, og at andelen af lavtlønnede i øjeblikket ligger på ca. 17 %,
- F. der henviser til, at der bør udarbejdes en vidtfavnende og supplerende EU-tilgang med nøje fokus på en effektiv styring og et mix af politiske foranstaltninger, der støtter hinanden, inden for økonomisk politik og miljø-, beskæftigelses- og socialpolitik samt iværksætterkultur, og som er i tråd med bestemmelserne i den europæiske beskæftigelsesstrategi (EBS), der tager sigte på at forpligte medlemsstaterne til at nå fælles målsætninger, som bygger på fire principper, nemlig arbejdsegnethed, iværksætterånd, tilpasningsevne og lige muligheder,
- G. der henviser til, at arbejdsløshedstallet i EU's 27 medlemsstater er steget til 10 % (2009), og at arbejdsløsheden sandsynligvis ikke vil nå sit højdepunkt før første halvdel af 2011,
- H. der henviser til, at en oversigt over ændringer i beskæftigelsen efter uddannelsesniveau viser, at antallet af lavtuddannede arbejdstagere er faldet i de seneste år,
- I. der henviser til, at mellem en femtedel og en fjerdedel af alle europæiske arbejdstagere i gennemsnit skifter job hvert år,
- J. der henviser til, at overgangsprocentsatsen mellem arbejdsløshed og beskæftigelse er høj, idet en tredjedel af de arbejdsløse og 10 % af den ikke-erhvervsaktive befolkning finder et job inden et år, men at der ligeledes er et betydeligt antal arbejdstagere, navnlig i atypiske job, der mister deres arbejde uden at finde et nyt,
- K. der henviser til, at 45 % af alle arbejdsløshedsperioder i EU's 27 medlemsstater varer længere end et år sammenlignet med 10 % i USA,
- L. der henviser til, at jobomsætningen er højere blandt kvinder end mænd (5 procentpoints forskel) og blandt unge arbejdstagere (under 24 år) og aftager med et stigende uddannelsesniveau, hvilket viser, at omsætningen ofte påtvinges snarere end vælges og hænger sammen med kortvarige og usikre arbejdskontrakter, og at unge ofte ikke finder et arbejde, der svarer til den uddannelse, de har taget,
- M. der henviser til, at det skønnes, at én ud af seks arbejdstagere har pasnings- og omsorgsansvar for en ældre eller afhængig pårørende eller ven,
- N. der henviser til, at der i visse medlemsstater har været en stigning i antallet af illegalt arbejde, hvilket kunne føre til alvorlige økonomiske (især skattemæssige), sociale og politiske problemer,
- O. der henviser til, at vurderingen af flexicurity er kompliceret og kræver en holistisk strategi, navnlig i lyset af de ændringer, som den nuværende krise også kan medføre i virksomhedernes adfærd, idet man reelt fremmer ansættelsesforhold, der er stadig mindre beskyttede og meget usikre,

Tirsdag den 6. juli 2010

- P. der henviser til, at det i forbindelse med beskæftigelsespolitikken er nødvendigt med aktivt fremme af lige muligheder for kvinder og mænd, forening af arbejdsliv, uddannelse og familieliv samt principperne om ikkediskrimination,
- Q. der henviser til, at den sociale dialog har udviklet sig forskelligt i Europa, idet de stigende økonomiske og finansielle vanskeligheder generelt har ført til intensiverede trepartsdialoger,
- R. der henviser til, at overenskomstforhandlinger er den mest almindelige måde, hvorpå der forhandles løn i Europa - to ud af tre arbejdstagere er dækket af en kollektiv lønoverenskomst på virksomhedsplan eller på et højere plan,
- S. der henviser til, at man på det uformelle møde for arbejds- og socialministre i Berlin den 19. januar 2007 konkluderede, at Europa havde brug for flere og fælles bestræbelser på at fremme godt arbejde, idet godt arbejde betyder arbejdstagerrettigheder og -deltagelse, rimelig løn, beskyttelse af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen samt familievenlig tilrettelæggelse af arbejdet, og idet gode og rimelige arbejdsvilkår og rimelig social beskyttelse er en forudsætning for borgernes accept af EU,
- T. der henviser til, at konceptet om godt arbejde skal være den grundlæggende retningslinje for næste fase af den europæiske beskæftigelsesstrategi,

A. Atypiske kontrakter

1. opfordrer forårstopmødet i Det Europæiske Råd i 2010 til at give klare retningslinjer for og træffe konkrete foranstaltninger til at beskytte anstændige job og kvalitetsbeskæftigelse og skabe holdbare jobmuligheder som led i en ambitiøs EU2020-strategi, idet der tages højde for krisens indvirkning på det økonomiske og det sociale system og på arbejdsmarkedet;
2. opfordrer Kommissionen til at evaluere flexicurity-missionens indsats og medlemsstaterne til at sikre en mere afbalanceret gennemførelse af flexicurity-principperne og påpeger, at gensidig læring og udveksling af bedste praksis såvel som den åbne koordinationsmetode er vigtige instrumenter til samordning af medlemsstaternes forskellige politiske tiltag; bemærker dog, at den åbne koordinationsmetode kunne forbedres, og at styringen af denne metode skal styrkes for at øge effektiviteten;
3. bemærker den store mangfoldighed af arbejdsmarkedstraditioner, kontraktformer og forretningsmodeller på arbejdsmarkedene, og påpeger på baggrund af denne mangfoldighed, at sikring af de europæiske modeller og de arbejdsmæssige landvindinger bør være en prioritet; anbefaler, at man benytter en bottom-up-metode til udarbejdelse af nye beskæftigelsesstrategier, der letter dialogen og inddragelsen af alle politiske og sociale styringsniveauer;
4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende og støtte den særlige og positive betydning af uafhængige freelancearbejdere i forhold til den økonomiske genopretning som en indgang eller et alternativ til arbejdsmarkedet; bemærker, at uafhængigt arbejde tiltager i popularitet, især blandt unge arbejdstagere og kvinder og som en overgang fra arbejde til pension; mener, at uafhængige freelancearbejdere bør behandles som en unik delmængde af mikrovirksomheder, og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at minimere den administrative byrde og opmuntre uafhængige freelancearbejdere til at starte/udvikle uafhængige freelancevirksomheder og støtte dem heri samt til at fremme livslang læring for denne gruppe;
5. understreger betydningen af selvstændigt arbejde især i mikrovirksomheder og små virksomheder og henviser til betydningen af liberale erhverv og de særlige forhold, der gælder her; understreger, at betegnelsen liberale erhverv kun angår tilhørsforholdet til et bestemt kvalificeret erhverv, som også kan udøves selvstændigt;

Tirsdag den 6. juli 2010

6. mener, at alle arbejdstagere uanset beskæftigelsesstatus skal være sikret en række grundlæggende rettigheder; henstiller, at prioriteterne ved en arbejdsretsreform, hvor dette er nødvendigt, bør fokusere på: hurtig udvidelse af beskyttelsen af arbejdstagere med atypiske arbejdskontrakter, gruppering af atypiske kontrakter med henblik på forenkling, varig skabelse af normale ansættelsesforhold, afklaring af situationen for afhængig beskæftigelse, herunder forebyggende indsats med hensyn til sundhed og sikkerhed for atypiske arbejdstagere, bekæmpelse af illegalt arbejde, støtte til jobskabelse, herunder job med atypiske kontrakter, og lettelse af overgangen mellem skiftende beskæftigelsesforhold og arbejdsløshed ved at fremme politikker såsom særlige arbejdsløntillæg, livslang læring, videreuddannelse og uddannelse på arbejdspladsen; opfordrer til en afklaring af situationen for afhængig beskæftigelse og anmoder Kommissionen om at udvikle klare retningslinjer for omfanget af ansættelsesforhold som anbefalet af ILO i henstillingerne fra 2006;
7. bifalder, at nogle medlemsstater har indført bestemmelser, som giver ansatte med omsorgsforpligtelser mulighed for at forene deres ansvar med deres arbejdsmæssige forpligtelser ved hjælp af mere fleksible ordninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at støtte omsorgsgivere på arbejdspladsen med fleksible arbejdsforhold, herunder ret til orlov, fleks- og deltidsordninger og ordninger om hjemmearbejde, som vil give flere omsorgsgivere i alle medlemsstater mulighed for at beholde eller vende tilbage til lønnet arbejde;
8. bemærker, at Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene skelner mellem atypiske og meget atypiske beskæftigelsesforhold; mener, at mange former for atypiske beskæftigelsesforhold er vigtige for f.eks. omsorgsgivere, studerende og andre, der er afhængige af kortvarige ansættelseskontrakter og deltidsarbejde, idet de dermed har mulighed for at tjene ekstra; understreger, at det er vigtigt, at arbejdstagere i atypiske ansættelsesforhold får minimumsrettigheder og bliver beskyttet mod udnyttelse;
9. tilskynder medlemsstaterne til at fremme overgangen til produktive og tilfredsstillende kvalitetsjob og til at udvikle arbejdsretlige bestemmelser, som effektivt beskytter rettighederne for de personer, der er ansat i atypiske ansættelsesformer, og dermed sikre ligebehandling i forhold til ansatte, der har almindelige fuld-tidsstandardkontrakter på grundlag af det maksimale niveau for beskyttelse af arbejdstagere;
10. henstiller, at arbejdstagere på atypiske arbejdskontrakter skal være omfattet af de gældende EU-direktiver, der dækker arbejdstagerkategorier i EU herunder arbejdstidsdirektivet (93/104/EC), direktivet om vikararbejde(2008/104/EF), direktivet om deltidsansatte (97/81/EF) samt Rådets direktiv om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse (1999/70/EF);
11. bemærker, at tendensen til en stigning i andelen af ikke-standardkontrakter eller atypiske kontrakter er stærkt køns- og generationsbestemt, da kvinder, ældre og også unge arbejdstagere er uforholdsmæssigt stærkt repræsenteret inden for ikke-standardformer for beskæftigelse; bemærker, at visse sektorer oplever hurtige strukturændringer; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at undersøge årsagerne til denne tendens, træffe passende og målrettede foranstaltninger på de relevante områder for at bekæmpe denne ubalance ved at lette overgangen til fastansættelse, og navnlig ved at fremme foranstaltninger, der sikrer, at både mænd og kvinder kan forene arbejde, familie og privatliv gennem større fokus på social dialog med arbejdstagernes repræsentanter i virksomhederne, og til at overvåge og offentliggøre resultaterne for disse foranstaltninger; opfordrer ligeledes Kommissionen og medlemsstaterne til at holde øje med, at anvendelsen af ikke-standardmæssige eller atypiske kontraktformer ikke dækker over former for sort arbejde, men fremmer - via udvekslingen af kompetencer - overgangen til en reel integration af de unge og de arbejdsløse på arbejdsmarkedet ved at sikre de ansatte og virksomhederne flexicurity-forhold, der styrker både arbejdsgnetheden og konkurrenceevnen;
12. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en mere effektiv gennemførelse af direktiv 97/81/EF om deltidsarbejde og direktiv 1999/70/EF om tidsbegrænset ansættelse under hensyntagen til bl.a. de grundlæggende principper om ikkediskrimination; understreger betydningen af uddannelse og livslang læring for at lette jobskift, som især er vigtigt for arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse;
13. understreger, at tilbagevenden til atypiske ansættelsesformer skal være et personligt valg og ikke en byrde påtvunget af stadig større hindringer for adgang til arbejdsmarkedet for forskellige grupper eller manglende kvalitetsjob; bemærker, at især for meget ugunstigt stillede arbejdstagere kan individuelt afstemte atypiske kontrakter fra arbejdsintegrerende sociale foretagender være en mulighed, da de tilbyder det første skridt i retning af beskæftigelse;

Tirsdag den 6. juli 2010

14. glæder sig over vedtagelsen af direktiv 2008/104/EF om vikararbejde og opfordrer til en hurtig gennemførelse heraf;
15. mener, at atypiske beskæftigelsesformer skal være omfattet af en kontraktlig ret til et uddannelsesforløb for arbejdstagerne; understreger, at ikke-standardformer for beskæftigelse, hvis de er tilstrækkeligt beskyttet, og hvis der tages højde for støtte inden for områderne social sikring, arbejdstagerrettigheder og overgang til stabil og beskyttet beskæftigelse, kan udgøre en mulighed, som dog skal ledsages af støtte til arbejdstagere, som er i færd med at skifte fra et job til et andet eller fra en jobstatus til en anden gennem målrettede aktive beskæftigelsespolitikker; beklager, at dette ofte forsømmes;
16. tilskynder medlemsstaterne til at udarbejde en tidlig og aktiv interventionspolitik, der giver de arbejdstagere, og navnlig kvinder, som genindtræder på arbejdsmarkedet, ret til personlig støtte i den periode, der er strengt nødvendig for dem for at udvikle deres uddannelse og/eller omskoling; mener, at arbejdsløse bør støttes både ved hjælp af et solidt socialt sikringssystem og ved hjælp af et effektivt system med aktive politikker med henblik på at genindtræde hurtigt på arbejdsmarkedet, selv om deres tidligere kontrakter har været atypiske, idet det er vigtigt at beholde folk på arbejdsmarkedet og fremme overgangen til former for anstændigt, stabilt og beskyttet arbejde af høj kvalitet; mener - hvis genindtrædelsen sker gennem atypiske kontrakter - at disse kontrakter skal sikre lønmodtagerne ordentlige og sikre arbejdsforhold;
17. opfordrer Kommissionen til med hjælp fra de sociale parter at analysere og overvåge de forskellige instrumenttyper, der udvikles inden for de nationale aktiveringspolitikker;
18. opfordrer Unionen og medlemsstaterne til med hjælp fra arbejdsmarkedets parter effektivt at bekæmpe ulovlig beskæftigelse, navnlig ved hjælp af forebyggelse og afskrækkende sanktioner, og mener, at fastlæggelse af fælles strategier, herunder på europæisk plan, der modvirker ulovlig beskæftigelse, kan hjælpe i kampen mod ulovlig beskæftigelse og mindske omfanget af usikre, herunder navnlig »atypiske«, ansættelsesforhold; mener, at bekæmpelse af ulovlig beskæftigelse skal ledsages af foranstaltninger med henblik på at fastlægge af holdbare og bæredygtige beskæftigelsesalternativer og støtte borgernes adgang til det åbne arbejdsmarked;
19. understreger behovet for at skabe varige og sikre job af høj kvalitet, om nødvendigt efter en uddannelsesperiode, der er gearret mod varige fuldtidsjob, herunder grønne job og »hvide« job (sundhedssektoren), og sikre social samhørighed;
20. understreger, at ikke alle former for atypisk beskæftigelse nødvendigvis fører til ustabil, usikkert og tilfældigt arbejde med ringere social beskyttelse, lavere løn og mere begrænset adgang til yderligere uddannelse og livslang læring; påpeger imidlertid, at disse usikre ansættelsesformer ofte er forbundet med atypiske kontraktforhold;
21. påpeger, at den høje arbejdsløshed og segmenteringen af arbejdsmarkedet skal bekæmpes ved at give alle arbejdstagere samme rettigheder og investere i jobskabelse, kvalifikationer og livslang læring; opfordrer derfor medlemsstaterne til at udfase alle usikre former for beskæftigelse;
22. påpeger, at udfasningen af usikker beskæftigelse kræver et stærkt engagement fra medlemsstaternes side for gennem deres arbejdsmarkedspolitikker at etablere et tilstrækkeligt »springbræt« for overgangen fra usikker beskæftigelse til regulær permanent beskæftigelse med bedre arbejdstagerrettigheder og social beskyttelse;
23. fremhæver, at EU har forpligtet sig til at opfylde målsætningen om at forene arbejdsliv og privatliv; kritiserer imidlertid Kommissionen og medlemsstaterne for ikke at have truffet meningsfulde og effektive foranstaltninger med henblik på at leve op til denne forpligtelse;
24. påpeger, at bedre forening af arbejdsliv og privatliv opnås bedst ved at forny modellen for standardbeskæftigelse: permanente kontrakter med kortere fuldtidsbeskæftigelse som den generelle standard samt etablering af standarder for deltidsbeskæftigelse, således at der udelukkende tilbydes dokumenteret deltidsarbejde med social beskyttelse (15-25 timer om ugen) til personer, som ønsker deltidsarbejde; understreger behovet for, at der er lige vilkår for fuldtids- og deltidsarbejde, hvad angår timeløn, berettigelse til uddannelse og livslang læring, karrieremuligheder og social beskyttelse;

Tirsdag den 6. juli 2010

B. Flexicurity og sikrede erhvervsmæssige tilgange

25. mener, at det er nødvendigt med nye overvejelser om flexicurity på europæisk plan i lyset af den aktuelle krise, så man bidrager til at øge både produktivitet og arbejdspladsernes kvalitet ved at garantere sikkerhed og beskyttelse af arbejdet og arbejdstagernes rettigheder med særlig støtte til dårligt stillede personer på arbejdsmarkedet og samtidig give virksomhederne den nødvendige organisatoriske fleksibilitet til at skabe eller begrænse arbejdspladser som følge af de ændrede behov på markedet; mener, at en retfærdig og afbalanceret gennemførelse af flexicurity kan bidrage til at gøre arbejdsmarkeder mere robuste over for strukturelle forandringer; mener desuden, at fleksibilitet og sikkerhed og en aktiv arbejdsmarkedspolitik ikke er modstridende og kan styrke hinanden gensidigt, hvis de er indført ved hjælp af en rimelig afvejning af holdningerne hos arbejdsmarkedets parter, regeringerne og de europæiske institutioner, kædet sammen med gensidig læring og udveksling af god praksis; mener endvidere, at der ikke er taget tilstrækkelig højde for disse krav i resultaterne af de seneste års beskæftigelsesvækst i EU;

26. gør opmærksom på, at der forekommer et stadigt voksende problem med »falske« selvstændige, som ofte tvinges af deres arbejdsgiver til at arbejde under kummerlige forhold; mener, at de arbejdsgivere, der udnytter de »falske« selvstændiges arbejdskraft, også skal pålægges sanktioner;

27. mener, at flexicurity ikke kan fungere hensigtsmæssigt uden omfattende social beskyttelse og støtte til genindtrædelse på arbejdsmarkedet, der er afgørende elementer under overgangen fra uddannelse til beskæftigelse, mellem job og fra beskæftigelse til pensionering;

28. opfordrer Kommissionen til dels at fortsætte bestræbelserne på en afbalanceret gennemførelse af flexicurity-politikkerne ved at foretage en analyse af den hidtidige gennemførelsessituation i medlemsstaterne og ved at fastslå, om fleksibilitetsforanstaltningerne i tilstrækkelig grad er blevet ledsaget af sikkerhedsforanstaltninger for arbejdstagerne, dels at bistå medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter i gennemførelsen af flexicurity-principperne, så disse principper retter sig efter de sociale bestemmelser på europæisk plan og de forskellige arbejdsmarkeders særlige kendetegn, de forskellige traditioner med hensyn til beskæftigelsespolitikker og kollektive overenskomster og strukturerne i deres sociale sikringssystemer; gør opmærksom på, at gensidige oplysninger og udveksling af god praksis samt den åbne koordinationsmetode er nødvendige instrumenter for at koordinere de forskellige strategiske indfaldsvinkler i medlemsstaterne;

29. mener, at det især i den nuværende økonomiske situation, er endnu mere nødvendigt at gøre status over gennemførelsen af flexicurity i medlemsstaterne, og at arbejdsmarkedets parter kun vil støtte arbejdsrets- og arbejdsmarkedsreformer, hvis disse også har til formål effektivt at mindske forskelsbehandling af forskellige kontraktformer; påpeger, at anvendelsen af fleksibilitetsprincipper forudsætter passende social beskyttelse og sikring af, at mennesker kan leve og udvikle sig, sideløbende med særlig støtte til arbejdsøgende og grundlæggende arbejdsretlige bestemmelser for alle beskæftigelsesformer baseret på en klar institutionel ramme, og at dette skal være ledsaget af øgede beskyttelsesmekanismer for at forhindre problemer;

30. understreger, at kravet om høj fleksibilitet i arbejdslivet har sine begrænsninger, der hvor livs- og udfoldelsesmulighederne indskrænkes urimeligt, og det f.eks. bliver svært at stifte familie og opretholde et familieliv, yde omsorg og pleje til familiemedlemmer og deltage i det sociale liv;

31. understreger betydningen af sikkerhedsaspektet i forbindelse med flexicurity, som skal yde støtte i jobsøgningsprocessen for arbejdstagere i overgangssituationer og sikre dem anstændige levevilkår; mener, at støtten skal omfatte relevante uddannelsesforanstaltninger med henblik på nødvendig tilpasning til arbejdsmarkedet;

32. mener, at virksomhederne frygter en vedvarende fejltilpasning mellem deres behov og de kompetencer, som de jobsøgende tilbyder, mangler kreditmuligheder, så de kan foretage ansættelser og investeringer, og ikke investerer nok i arbejdsmarkedet; understreger under den nuværende økonomiske krise vigtigheden af at udvikle visioner på lang sigt fra den europæiske produktionssektors side, som kan skabe gunstige erhvervsbetingelser, sikre tilstrækkelige økonomiske midler og gode arbejdsforhold og øge retssikkerheden og gennemsigtigheden for såvel arbejdsgivere som arbejdstagere, hvad angår arbejdsmarkedslovgivningens anvendelsesområde, dækning og håndhævelse;

Tirsdag den 6. juli 2010

33. understreger betydningen af at forhindre, detektere og straffe illegalt arbejde; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en række konkrete initiativer, herunder specifikke regler om håndtering af »postkasseselskaber«, solidarisk ansvar i underleverandørkæder og oprettelse af et EU-agentur med henblik på at forhindre og detektere illegalt arbejde;

34. mener, at virksomhederne i visse medlemsstater på grund af den økonomiske og finansielle krise ikke kan finde de mest egnede kontraktformer på arbejdsmarkedet til at dække deres behov for fleksibilitet med henblik på at tage højde for uforudsigelige udsving i markedsefterspørgslen, begrænsning af omkostningerne og beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed;

35. opfordrer som et led i den moderne tilrettelæggelse af arbejdet til fleksible og sikre kontrakter, der sikrer ligebehandling; mener ubetinget, at tidsbestemte arbejdskontrakter fortsat bør være den vigtigste kontraktform, mener, at det i forbindelse med en moderne tilrettelæggelse af arbejdet er hensigtsmæssigt at tage højde for kontrakter, som er fleksible, hvad angår arbejdsbetingelserne, og som er sikre, når det gælder beskyttelse og rettigheder; erkender, at definitionen af den retlige ramme for ansættelseskontrakter af tidsubegrænset varighed, og hvordan de er indrettet i forhold til flexicurity i de nationale arbejdsretlige regler, er af afgørende betydning for, om de accepteres af virksomheder og medarbejdere;

36. fordømmer uforbeholdent erstatningen af regulære ansættelsesforhold med atypiske kontraktformer, der bidrager til ringere og mere usikre arbejdsforhold end regulære ansættelsesforhold, og som er til skade for offentligheden, arbejdstagere og konkurrenter; understreger, at en sådan utilladelig praksis er i modstrid med og destabiliserer den europæiske socialmodel, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre alt for at bekæmpe denne utilladelige praksis på lang sigt, f.eks. ved at indføre strengere sanktioner;

37. er stærkt overbevist om, at enhver form for arbejde under hensyntagen til de forskellige traditioner i medlemsstaterne, bør ledsages af en række grundlæggende rettigheder, som bør omfatte: socialhjælp og eliminering af kønsbestemt og etnisk bestemt lønforskel, tilstrækkelig social beskyttelse, ikkediskrimination og ligebehandling under jobsøgning og inden for beskæftigelse, faglig uddannelse og karriereudvikling, sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse af arbejdstagerne og arbejdstids-/hviletidsbestemmelser, pensionsrettigheder, organisations- og repræsentationsfrihed, overenskomstforhandlinger, kollektive foranstaltninger og adgang til uddannelse, karriereudvikling og arbejdsløshedssikring;

38. opfordrer EU og medlemsstaterne til at øge deres indsats med hensyn til investeringer i kvalifikationer og uddannelse for at støtte en stabil og bæredygtig beskæftigelse; opfordrer derfor medlemsstaterne til at investere i humankapital ved aktivt at gennemføre og finansiere strategier for livslang læring med sigte på markedets behov og anerkende uformelle kvalifikationer og kompetencer under hensyntagen til en livscyklustilgang; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger på nationalt, regionalt og lokalt plan for at sikre, at alle unge, der forlader skolen, har adgang til et job eller videregående uddannelse eller erhvervsuddannelse;

39. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre politikker, der giver alle, herunder de svageste og dårligst stillede, mulighed for at få reel adgang til arbejdsmarkedet, og til at skabe bedre balance mellem fleksibelt arbejde og pleje og privat- og familieliv samt sikre omfattende støtte til lige muligheder og alle de tjenester, der er nødvendige til dette formål, f.eks. gennem ledsageforanstaltninger såsom barselsorlov, fædreorlov og forældreorlov, fleksible arbejdstider, og prismæssigt overkommelig og tilgængelig børneopdragelse;

40. opfordrer medlemsstaterne til at indføre politikker, der har til formål at skabe nye jobmuligheder; er bekendt med ansvar og risici for de virksomheder, der skaber de pågældende job, herunder jobs med atypiske kontrakter;

41. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte foranstaltninger, der giver folk mulighed for at genoptage en erhvervsaktivitet efter forældreorlov, om nødvendigt efter at have fulgt en uddannelse med henblik på at ajourføre den pågældendes kvalifikationer;

42. anbefaler kraftigt, at EU's beskæftigelsesinitiativer indbefatter en hurtig indgriben til støtte for de arbejdsløse på det tidspunkt, hvor der rent faktisk nedlægges arbejdspladser, ikke mindst for at mindske risikoen for, at folk udelukkes fra arbejdsmarkedet, og at man mister den menneskelige kapital, som de repræsenterer;

Tirsdag den 6. juli 2010

43. opfordrer medlemsstaterne til at styrke støtteordninger, især for lavtuddannede og handicappede, via integrerede strategier, personlig vejledning, intensiv (om)skoling af arbejdstagere, subventionerede arbejdspladser og etableringsstøtte til selvstændige og virksomheder; understreger dog, at disse subventioner skal være udformet sådan, at en fortrængning af regulære arbejdspladser er udelukket;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne de administrative byrder i det omfang, de ikke beskytter arbejdstagerne interesser, for at forbedre virksomhedsmiljøet, især for SMV'er, men understreger betydningen af at sikre, at eventuelle ændringer ikke får betydning for de ansattes sikkerhed eller sundhed; understreger, at SMV'er på grund af deres store antal spiller en hovedrolle i bekæmpelsen af arbejdsløshed i EU; understreger vigtigheden af, at man ved udarbejdelsen af de beskæftigelsespolitikker, der vedrører dem, tager højde for deres særlige behov og det område, hvor de er beliggende;

45. opfordrer medlemsstaterne til at aflægge beretning om, hvor langt man er nået med overvejelsen og gennemførelsen af flexicurity-tilgangene;

46. beklager Rådets og Kommissionens snævre tilgang til flexicurity; opfordrer Kommissionen og Rådet til at forpligte sig til godt arbejde-dagsordenen og inkorporere den i næste generation af de integrerede retningslinjer og den europæiske beskæftigelsesstrategi: fremme af job- og beskæftigessikkerhed for arbejdstagere, en rettighedsbaseret tilgang til aktive arbejdsmarkedspolitikker og livslang læring, omfattende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, universelle og lige sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder for alle, balance mellem arbejdsliv og privatliv og forening af arbejdsliv og ikkearbejdsliv og fremme af kvaliteten af beskæftigelse og trivsel på arbejdspladsen;

47. opfordrer medlemsstaterne til først at tillade afskedigelser af økonomiske årsager, når man har gjort forsøg på omskoling og uddannelse af medarbejderne;

C. Nye former for social dialog

48. mener, at formel anerkendelse af arbejdsmarkedsparternes rolle i den nye traktat betyder fremskridt, eftersom den anerkender deres autonomi og på ny bekræfter, at deres støtte til fremme af den sociale dialog er vigtig, og understreger i den forbindelse den særlige betydning af den sektorbaserede sociale dialog, hvori 40 brancher på nuværende tidspunkt er repræsenteret;

49. er imidlertid bekymret over virkningen af EU-Domstolens nylige dom vedrørende Laval, Rüffert, Viking og Luxembourg om foreningsfrihed og frihed til at handle med henblik på forbedring af arbejdsvilkår;

50. mener, at anerkendelsen af trepartstopmødet for vækst og beskæftigelse som et institutionelt organ bidrager til, at arbejdsmarkedets parter inddrages i EU's økonomiske politik;

51. mener, at de europæiske og nationale arbejdsmarkedsparters og civilsamfundsorganisationers bidrag til gennemførelse af EU2020-strategien er særdeles vigtig, for så vidt angår gennemførelse af beskæftigelsesmålene og af flexicurity-dagsordenen;

52. opfordrer Kommissionen og de nationale regeringer til at påtage sig et ansvar over for situationen for »outsiderne« (ansatte med atypiske eller »meget atypiske« kontrakter) og at sikre, at deres rettigheder og krav om social beskyttelse står i et passende forhold til »insidernes«;

53. opfordrer arbejdsmarkedets parter på europæisk og nationalt plan til at støtte investeringer i strategier for livslang læring med sigte på markedets behov, og anerkender »Framework of actions for the lifelong learning development of competencies and qualifications«, som arbejdsmarkedsparterne allerede har forhandlet sig frem til;

Tirsdag den 6. juli 2010

54. mener, at personer, der er involveret i foranstaltninger med henblik på integration på arbejdsmarkedet eller foranstaltninger til at forberede disse på at (gen-)indtræde på arbejdsmarkedet, og civilsamfundsorganisationer, der yder disse tjenester til de pågældende personer, eller som repræsenterer dem, skal indgå i udformningen og gennemførelsen af de politikker, der berører dem;

55. bemærker, at arbejdsmarkedsparternes og civilsamfundsorganisationernes inddragelse i udformningen og gennemførelsen af politikker er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, men at tendensen generelt går i retning af anvendelsen af et bredere mix af instrumenter med henblik på at nå de politiske mål; mener, at kvaliteten af den sociale og institutionelle anerkendelse, som arbejdsmarkedets parter nyder, bør styrkes endnu mere på nationalt plan og få en mere substantiel karakter, idet den sandsynligvis er den afgørende faktor for kvaliteten af deres bidrag; understreger dog især, at kvaliteten af den sociale dialog er meget forskellig fra land til land og fra branche til branche, og opfordrer kraftigt arbejdsmarkedets parter til at udvikle en ægte social dialog på alle niveauer;

56. mener, at overenskomstforhandlinger har vist sig at være et effektivt instrument til bevarelse af beskæftigelsen, og at de gør det muligt for arbejdsgivere og arbejdstagere at finde effektive løsninger i forbindelse med overvindelsen af den økonomiske nedgang; bemærker i denne sammenhæng betydningen af stor enighed mellem arbejdsmarkedets parter i nationale ordninger, hvor beskyttelse i henhold til arbejdsretten er fastsat til et minimum;

57. er overbevist om, at en vellykket social dialog på arbejdspladsen i høj grad afhænger af de faciliteter, som arbejdstagerrepræsentationerne råder over med hensyn til formidling af relevante oplysninger, muligheder for uddannelse og tilstrækkelig tid;

58. er overbevist om, at regeringernes rolle er afgørende for, at der skabes forudsætninger for inklusive og effektive overenskomstforhandlinger og trepartsstrukturer, således at arbejdsmarkedets parter på en institutionelt formaliseret og reel måde inddrages på ligeværdigt grundlag i udformningen af offentlige politikker i overensstemmelse med national praksis og nationale traditioner;

*

* * *

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Udvalget for Social Beskyttelse, EU's Beskæftigelsesudvalg og medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter.

Grønbog fra Kommissionen om håndtering af bioaffald i EU

P7_TA(2010)0264

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2010 om Kommissionens grønne bog om håndtering af bioaffald i EU (2009/2153(INI))

(2011/C 351 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 191 og 192 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der har til formål at fremme et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet,
- der henviser til Kommissionens grønne bog om håndtering af bioaffald i EU (KOM(2008)0811),
- der henviser til Rådets konklusioner vedtaget den 25. juni 2009 (11462/09 af 26. juni 2009),

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽²⁾,
- der henviser til sin holdning af 17. januar 2002 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2008 om bæredygtigt landbrug og biogas: behov for revision af EU-lovgivningen ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2009 om »2050: Fremtiden begynder i dag - henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer« ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. april 2008 om midtvejsevaluering af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin holdning af 14. november 2007 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden og om ændring af direktiv 2004/35/EF ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. november 2007 om en temastrategi for jordbundsbeskyttelse ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin holdning af 25. oktober 2005 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overførsel af affald ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. september 2005 om den vedvarende energis andel i EU og forslag til konkrete foranstaltninger ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin holdning af 17. juni 2008 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald og om ophævelse af visse direktiver ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. februar 2007 om en temastrategi for genanvendelse af affald ⁽¹²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0203/2010),

⁽¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 271 E af 7.11.2002, s. 154.

⁽⁴⁾ EUT C 66 E af 20.3.2009, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 44.

⁽⁶⁾ EUT C 247 E af 15.10.2009, s. 18.

⁽⁷⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 281.

⁽⁸⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 138.

⁽⁹⁾ EUT C 272 E af 9.11.2006, s. 59.

⁽¹⁰⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 599.

⁽¹¹⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 81.

⁽¹²⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 135.

Tirsdag den 6. juli 2010

- A. der henviser til Kommissionens initiativ med grønbogen, der giver mulighed for en EU-indsats med hensyn til håndtering af bioaffald,
- B. der henviser til, at en hensigtsmæssig håndtering af bioaffald ikke blot giver miljømæssige, men også sociale og økonomiske fordele,
- C. der understreger, at der i henhold til artikel 2, stk. 4, i rammedirektivet for affald, i særdirektiver kan fastsættes specifikke særbestemmelser eller bestemmelser til supplerende af bestemmelserne i dette direktiv med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier affald,
- D. der henviser til, at direktiv 1999/31/EF om deponering af affald ikke giver tilstrækkelige instrumenter til en bæredygtig håndtering af organisk affald,
- E. der henviser til, at bestemmelserne om håndtering af bioaffald findes spredt i lovgivningen, og at de nuværende retsakter ikke er tilstrækkelige til at opfylde de ønskede mål for en effektiv håndtering af bioaffald; der derfor understreger behovet for et særdirektiv om håndtering af bioaffald; der fremhæver, at en samling af alle de spredte bestemmelser om håndtering af bioaffald i én samlet retsakt i sig selv vil være et skridt til dels at øge den lovgivningsmæssige kvalitet og sikre bedre lovgivning og dels til forenkling, større klarhed, bedre kontrol med og håndhævelse af gennemførelsen samt større retssikkerhed, og dermed på længere sigt til at sikre offentlige og private investorers tillid,
- F. der henviser til, at det ifølge konklusionerne fra konferencen om genanvendelse af bioaffald i Europa, som blev afholdt i Barcelona den 15. februar 2010 med deltagelse af Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, er nødvendigt at gøre en indsats for at skabe EU-lovgivningsrammer for bioaffald, fordi vi befinder os på et afgørende tidspunkt for at fremme en sådan regulering,
- G. der henviser til, at et særdirektiv om bioaffald bør være tilstrækkelig fleksibelt til at omfatte de forskellige muligheder for håndtering, eftersom der findes en lang række variable faktorer og lokale hensyn at tage i betragtning,
- H. der henviser til de uudforskede muligheder med bioaffald, som er blevet forvaltet på grundlag af meget forskellige politikker i de enkelte medlemsstater; der henviser til, at det er nødvendigt med en bedre håndtering af dette affald for at få en effektiv og bæredygtig forvaltning af ressourcerne; der henviser til, at den særskilte indsamling af bioaffaldet bør udvides med henblik på at kunne opfylde målene for genanvendelse og vedvarende energi og dermed opfylde målene i EU 2020-strategien, navnlig inden for rammerne af flagskibet ressourceeffektivitet,
- I. der henviser til, at særskilt indsamling af affald navnlig muliggør en optimal håndtering af visse typer bioaffald, f.eks. køkkenaffald på forbruger- og cateringniveau og også biologisk nedbrydeligt og komposterbart affald fra restauranter, der anvender engangsservice,
- J. der henviser til, at kompostering af organisk affald gør det muligt at genanvende biologisk nedbrydelige og komposterbare produkter, som allerede er omfattet af et fællesskabsinitiativ (lead market-initiativ),
- K. der henviser til, at der bør fastsættes kvalitetsstandarder på EU-niveau for behandling af bioaffald og kompostkvalitet; der henviser til, at en regulering af kvalitetsparametrene for kompost, herunder en integreret tilgang, der sikrer sporbarhed, kvalitet og sikker anvendelse, vil gøre det muligt at opbygge forbrugernes tillid til dette produkt; der henviser til, at kompost bør klassificeres efter kvalitet, således at anvendelse af kompost ikke får nogen skadelig virkning for jorden og grundvandet og især ikke for de landbrugsprodukter, der stammer fra den pågældende jord,
- L. der henviser til, at der kræves yderligere lovgivningsmæssige retningslinjer for at opfylde målsætningerne om at undgå bioaffald på deponeringsanlæg, i betragtning af det beskedne omfang de hidtil er blevet opfyldt i,

⁽¹⁾ Notat fra Generalsekretariatet af 9. marts 2010, Rådsk dokument 7307/10.

Tirsdag den 6. juli 2010

- M. der henviser til, at det kan være nødvendigt med beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at anvendelsen af kompost ikke resulterer i forurening af jordbund eller grundvand,
- N. der henviser til, at mulighederne for at anvende kompost af ringe kvalitet på en måde, der ikke skader miljøet eller menneskers sundhed, også bør overvejes og vurderes, og der henviser til, at det vil gøre det lettere for medlemsstaterne at orientere sig, når de træffer afgørelser om spørgsmål vedrørende anvendelse af kompost, hvis mulighederne for anvendelse af kompost af ringe kvalitet defineres på EU-niveau, og det fastlægges, hvornår kompost betragtes som et produkt, og hvornår det betragtes som affald,
- O. der henviser til, at et ressourceeffektivt Europa er et af flagskibene i Europa 2020-strategien, og at der derfor bør tilskyndes til ressourceeffektivitet; der henviser til, at genanvendelse af bioaffald bidrager til at øge ressourceeffektiviteten,
- P. der henviser til, at fugtigt bioaffald mindsker forbrændingens effektivitet; der henviser til, at der indirekte tilskyndes til forbrænding af bioaffald i direktivet om el-produktion fra vedvarende energikilder; der henviser til, at bioaffald bedre kan bidrage til at bekæmpe klimaændringerne ved, at det genanvendes til kompost med henblik på at forbedre jordbundskvaliteten og opnå kulstofbinding, men at dette i øjeblikket ikke fremmes i direktivet om el-produktion fra vedvarende energikilder,
- Q. der henviser til, at anaerob nedbrydning til produktion af biogas er et effektivt middel til energiudnyttelse; der henviser til, at fermentatet derfra kan anvendes til fremstilling af kompost,
- R. der henviser til, at det vigtigste mål for en hensigtsmæssig håndtering af bioaffald må være resultatet, hvilket betyder, at alle teknologiske valgmuligheder til håndtering af bioaffald holdes åbne for at tilskynde til innovation, videnskabelig forskning og konkurrence,
- S. der henviser til den betydelige synergi mellem overgang til et genanvendelsessamfund, udvikling af en CO₂-fattig energiøkonomi og potentialet for skabelse af grønne jobs på dette område, og at der derfor er behov for at afsætte midler til undersøgelse af de arbejdsmiljømæssige konsekvenser ved indsamling og håndtering af bioaffald,
- T. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne bør iværksætte foranstaltninger til at øge miljøbevidstheden på dette område, især i skoler, med henblik på at fremme en bæredygtig håndtering af fast kommunalt affald og gøre borgerne bevidste om fordelene ved særskilt affaldsindsamling; der henviser til den vigtige rolle, som kommuner og kommunale virksomheder spiller i forbindelse med rådgivning og formidling af information til borgerne om forebyggelse af affald,
- U. der henviser til, at bioaffald udgør over 30 % af det faste kommunale affald; der henviser til den stigende mængde bioaffald i EU, som udgør en væsentlig kilde til drivhusgasemissioner og andre negative miljøvirkninger, når det deponeres under sådanne forhold, der bevirker, at håndtering af affald nu udgør den fjerdestørste drivhusgaskilde,
- V. der henviser til, at det ikke kun er bioaffald fra husholdninger, der i praksis behandles bæredygtigt,
- W. der henviser til, at håndteringen af dette affald bør ske på grundlag af »affaldshierarkiet«, dvs. forebyggelse og reduktion, genbrug, genvinding og andre former for nyttiggørelse, navnlig til energiformål, og som sidste mulighed deponering (i overensstemmelse med artikel 4 i affaldsrammedirektivet), ifølge hvilket genanvendelse af bioaffald langt er at foretrække frem for forbrænding, fordi man ved genanvendelse ikke blot undgår dannelse af metangas, men også bidrager til at bekæmpe klimaændringer ved hjælp af kulstofbinding og til at forbedre jordbundskvaliteten; der henviser til, at forebyggelse må være det vigtigste mål for håndteringen af bioaffald og navnlig gør det muligt at undgå fødevareraffald og grønt affald ved f.eks. bedre planlægning af offentlige parker med træer og buske, som ikke kræver megen vedligeholdelse,

Tirsdag den 6. juli 2010

- X. der henviser til, at det for at gøre fremskridt mod en miljømæssig effektiv håndtering af bioaffald er nødvendigt, at affaldshåndteringen betragtes ud fra et integreret perspektiv i energi- og jordbundsbeskyttelsespolitikkerne og i overensstemmelse med målsætningerne for modvirkning af klimaændringerne; der henviser til, at en yderligere fordel er bevarelsen af den biologiske mangfoldighed, når behandlet bioaffald anvendes som erstatning for tørv, og vådområders økosystemer derved beskyttes,
- Y. der henviser til, at anaerob nedbrydning med henblik på fremstilling af biogas af bioaffald kan yde et værdifuldt bidrag til en bæredygtig ressourceforvaltning i EU og til at opfylde EU's mål for vedvarende energi på en bæredygtig måde,
- Z. der henviser til, at det er nødvendigt at betragte bioaffald som en værdifuld naturlig ressource, der kan anvendes til fremstilling af kompost af høj kvalitet, hvilket bidrager til at bekæmpe jordbundsforringelsen i EU ved at opretholde jordens produktivitet, formindske anvendelse af kunstgødning i landbruget, navnlig fosforbaseret kunstgødning, og forøge jordens vandoptagelseskapacitet,
- AA. der henviser til de forskellige affaldshåndteringsordninger, der anvendes i medlemsstaterne, og til, at deponering af affald fortsat er den mest anvendte metode til bortskaffelse af fast kommunalt affald i EU, selv om det er den dårligste løsning for miljøet,
- AB. der understreger den miljømæssige fordel ved at bruge bioaffald til produktion af brændstof til transport,
- AC. der henviser til, at den videnskabelige forskning og teknologiske innovation på området for håndtering af bioaffald bør fremmes,
- AD. der henviser til, at særskilt indsamling gør det muligt at undgå forurening og fremmer målsætningen om at få kompost af høj kvalitet, levere kvalitetsmaterialer til genanvendelse af bioaffald og gøre energiudnyttelsen mere effektiv,
- AE. der henviser til, at tilgængelige undersøgelser og erfaringerne i medlemsstaterne viser, at det er vigtig med særskilt indsamling, som både er gennemførlig og miljømæssigt og økonomisk bæredygtig, og at særskilt indsamling bør gøres obligatorisk; der henviser til, at særskilt indsamling bør være en forudsætning for fremstilling af kompost af høj kvalitet,

Lovgivning

1. opfordrer indtrængende Kommissionen til at revidere den eksisterende lovgivning vedrørende bioaffald med henblik på, i overensstemmelse med nærhedsprincippet og inden udgangen af 2010, at udarbejde et forslag til et særdirektiv, der bl.a. omfatter følgende:
  - indførelse af en obligatorisk ordning med særskilt indsamling for medlemsstaterne, undtagen hvor dette af miljømæssige og økonomiske årsager ikke er nogen hensigtsmæssig løsning
  - genanvendelse af bioaffald
  - kvalitetsbaseret klassifikation af de forskellige typer kompost, der stammer fra bioaffald;
2. opfordrer Kommissionen til som led i de nationale emissionsplaner at angive CO₂-reduktioner, der opnås ved genanvendelse og kompostering af organisk affald;
3. bemærker, at en fremtidig EU-ramme vil give retlig vejledning og klarhed for mange medlemsstater og vil tilskynde dem til at foretage investeringer i forbindelse med håndtering af bioaffald; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i forbindelse med indførelse af affaldssorteringssystemer og til at opstille bindende og ambitiøse målsætninger for genanvendelsen af dette affald;

Tirsdag den 6. juli 2010

4. erindrer om, at det i artikel 8, stk. 2, nr. iv) i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram 2001-2010 af 22. juli 2002 blev pålagt Kommissionen at udarbejde lovgivning om biologisk nedbrydeligt affald som et prioriteret tiltag med henblik på at opfylde målsætningen om bæredygtig udnyttelse og forvaltning af naturressourcer og affald, men at der selv otte år senere ikke er blevet fremsat noget lovgivningsforslag, hvilket er uacceptabelt,

5. opfordrer Kommissionen til i sin konsekvensanalyse at udarbejde et forbedret system til håndtering af bioaffald i forbindelse med genanvendelse af separat indsamlet bioaffald, brug af kompostering til gavn for landbrug og miljø, mekaniske/biologiske behandlingsmuligheder og brugen af bioaffald som energikilde; mener, at denne konsekvensanalyse bør anvendes som grundlag for udarbejdelsen af nye EU-retlige rammer om biologisk nedbrydeligt affald;

Anvendelse

6. opfordrer Kommissionen til i fællesskab med medlemsstaterne at fastsætte kriterier for fremstilling og anvendelse af kompost af høj kvalitet og til at vedtage minimumskrav til slutprodukter, jf. artikel 6 i affaldsrammedirektivet, hvilket giver mulighed for en kvalitetsinddeling, som dækker de forskellige former for anvendelse af kompost, der fremstilles ved behandling af bioaffald, inden for rammerne af en strategi baseret på en integreret tilgang, der ud over produktets kvalitet også garanterer dets sporbarhed og sikker anvendelse af det;

Energi

7. anser anaerob nedbrydning for at være særlig velegnet til bioaffald, fordi det giver næringsrige jordforbedringsmidler, fermentat og også biogas, som er vedvarende energi, der kan omdannes til biometan eller anvendes til fremstilling af grundlastelektricitet;

8. mener, at en afgørende forudsætning for at gøre forbrænding af bioaffald til et brugbart alternativ i affaldshierarkiet er, at den kobles sammen med energigenvinding;

9. understreger, at der ved anvendelse af bioaffald til energiformål skal tages hensyn til energieffektivitet og bæredygtig udvikling, og at dette affald derfor bør anvendes på en så effektiv måde som muligt; gentager derfor, at særskilt indsamling er en væsentlig forudsætning for at efterkomme direktivet om deponering af affald⁽¹⁾, for at få bioaffald af høj kvalitet til genanvendelse og for at forbedre energigenvindingseffektiviteten;

10. bemærker, at alle teknologiske redskaber og muligheder, som maksimerer genanvendelse af ressourcer eller fremstilling af biogas, bør lades åbne for at undgå deponering af affald og øge omfanget af genanvendelse og fremstilling af biogas;

11. mener, at bioaffald udgør en værdifuld vedvarende ressource til produktion af elektricitet og biobrændstof til transport og til tilførsel til gasnettet, via omdannelse af biogas til biomethan (især methan - 50 %-75 % - og kuldioxid), og opfordrer Kommissionen til at analysere og fremme mulighederne for anvendelse af bioaffald til produktion af biogas;

12. understreger, at omdirigeringen af bioaffald fra deponering bør øges; bemærker i denne forbindelse, at bioaffald kan bidrage til EU's mål om 20 % vedvarende energi inden 2020 og målene i EU-direktivet om brændstofkvalitet; minder om, at direktivet om vedvarende energi understøtter brugen af alle former for biomasse, herunder biologisk affald til energiformål, som en vedvarende energikilde, og at biobrændstoffer fra affald tæller dobbelt mod målet om 10 % vedvarende energi i transportsektoren; opfordrer derfor medlemsstaterne til i deres nationale lovgivning som led i en integreret affaldshierarki-politik at overveje udnyttelse af energien fra den bionedbrydelige del af affald og opfordrer dem til at videregive bedste praksis-idéer;

⁽¹⁾ Direktiv 1999/31/EF, betragtning 17.

Tirsdag den 6. juli 2010

Forskning og innovation

13. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at opmuntre til og støtte videnskabelig forskning og teknologisk innovation på området for håndtering af bioaffald;

14. opfordrer Kommissionen til yderligere at engagere sig i forskning i metoder til behandling af bioaffald for bedre at kunne måle nyttevirkningen for jorden såvel som for energiudnyttelse og miljøbelastning;

Bevidstliggørelse og information

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme foranstaltninger til styrkelse af miljøbevidstheden med hensyn til bioaffald, især i skolerne og på de højere læreanstalter, med henblik på at fremme bedre adfærdsmønstre for affaldsforebyggelse, bæredygtig håndtering af bioaffald og fast kommunalt affald og gøre borgerne bevidste om affaldsforebyggelse og genvinding samt fordelene ved særskilt indsamling og biologisk behandling af bioaffald; understreger i denne forbindelse den vigtige rolle, som byer, kommuner og kommunale virksomheder spiller i forbindelse med rådgivning og formidling af information til borgerne om forebyggelse af affald;

Miljømæssige aspekter

16. mener, at behandlet bioaffald bør anvendes til bevaring af organisk materiale og fuldførelse af næringsstoffernes kredsløb, navnlig for så vidt angår fosfat, ved at det genanvendes i jorden, og opfordrer derfor Kommissionen til at anerkende, at det bør undersøges, hvordan forskellige politikker bidrager til at reducere det uacceptabelt hurtige forbrug af verdens fosfatressourcer;

17. betoner nødvendigheden af at betragte bioaffald uden skadelige stoffer som en værdifuld naturresурс til fremstilling af kvalitetskompost;

18. mener, at landbrugets fremtid også afhænger af, at jordens frugtbarhed bevares og genoprettes; konstaterer, at anvendelse af kvalitetskompost i landbruget kan bidrage til at bevare jordens produktivitet, øge vandbindingen og evnen til at lagre kulstof og begrænse anvendelsen af syntetiske gødningsstoffer; understreger medlemsstaternes rolle med hensyn til at sikre anvendelse af kvalitetskompost på landbrugsjord;

19. påpeger, at det under komposteringen kan være vanskeligt at kontrollere udslippet af gasser fra de stoffer, der er deponeret, hvilket kan udgøre en alvorlig fare for miljøet og atmosfæren; erindrer om, at korrekt kompostering navnlig af kommunalt bioaffald også kræver, at grundvandet beskyttes mod nedrivende vand fra komposteringsanlægget;

20. understreger, at med henblik på at nå målene på forskellige niveauer (bekæmpelse af klimaopvarmningen, jordbundsforringelse og jorderosion; opnåelse af målene for vedvarende energi) er en kombination af kompostering og gæring af selektivt indsamlet bioaffald, hvis det er muligt, absolut at foretrække og bør fremmes;

21. opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå nationale mål for genanvendelse af bioaffald for at begrænse den mængde bioaffald, der går til de mindst ønskværdige former for affaldshåndtering såsom deponering og forbrænding;

Overholdelse af direktivet om deponering af affald

22. erindrer om, at håndteringen af bioaffald bør følge det hierarki, der generelt gælder for affaldshåndtering: forebyggelse, genanvendelse, andre former for udnyttelse, bl.a. til energiformål, og som sidste løsning bortskaffelse i form af deponering (art. 5 i direktiv 1999/31/EF samt direktiv 2008/98/EF⁽¹⁾); opfordrer Kommissionen til at føre endnu strengere tilsyn med, at bestemmelserne om deponering overholdes og anvendes overalt i Fællesskabet;

⁽¹⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

Tirsdag den 6. juli 2010

23. konstaterer, at de enkelte medlemsstater har forskellige nationale lovgivningsforanstaltninger og forskellige affaldshåndteringsordninger, og at deponering fortsat er den mest udbredte metode til bortskaffelse af fast husholdningsaffald i Den Europæiske Union; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres samarbejde og deres udveksling af bedste praksis, når det gælder håndtering af bioaffald;

24. mener, at mekanisk-biologisk behandling er en effektiv metode, hvorved betydelige mængder forrådneligt affald kan frasorteres inden deponering med henblik på anvendelse i form af kompostering, anaerob nedbrydning og energigenvinding;

Økonomiske aspekter

25. mener, at økonomiske incitament er nødvendige for at udvide denne særskilte indsamling og andre systemer til håndtering af bioaffald, der kan optimere ressourcegenvindingen;

26. understreger, at forbedringer i håndteringen af bioaffald og harmoniseringen af kvalitetsstandarder for kompost er nødvendige for at fremme udviklingen af et europæisk marked for kompost;

27. er af den opfattelse, at princippet om, at forureneren betaler, bør danne grundlag for godtgørelsen af de ekstraomkostninger, der opstår ved udledning af forurenende stoffer, således at de eksterne omkostninger ved spredning af bioaffald ikke væltes over på landbruget;

28. understreger, at en vis infrastruktur allerede er på plads i mange medlemsstater, men at der er brug for økonomiske incitament for at skabe og etablere de potentielle markeder for kompost og fermentat samt bioenergi og biobrændstoffer fra bioaffald;

29. understreger den miljømæssige fordel ved at bruge bioaffald til produktion af transportbrændstof; opfordrer medlemsstaterne til i betragtning af affaldshierarkiet at tage hensyn hertil, når de gennemfører det reviderede affaldsrammedirektiv, og opfordrer Kommissionen til at lade dette afspejle sig i dens gennemførelsesbestemmelser;

30. opfordrer indtrængende Kommissionen til i alle nuværende eller supplerende undersøgelser, som den foretager af dette spørgsmål, at anføre, hvilke former for økonomiske incitament, midler eller støtte der kan tages i anvendelse eller indføres med henblik på udvikling og anvendelse af teknologier, der muliggør en korrekt håndtering af bioaffald;

*

* *

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 7. juli 2010

Aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber og aflønningspolitik i finanssektoren

P7_TA(2010)0265

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 om aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber og aflønningspolitik i finanssektoren (2010/2009(INI))

(2011/C 351 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (C(2009)3159),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 30. april 2009 til supplerende henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF, hvad angår ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber (C(2009)3177),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF, for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (KOM(2009)0362),
- der henviser til Financial Stability Forums (»FSB«) principper om forsvarlig aflønningspraksis af 2. april 2009 og de ledsagende gennemførelsesstandarder af 25. september 2009,
- der henviser til Det Europæiske Banktilsynsudvalgs overordnede principper for aflønningspolitik af 20. april 2009,
- der henviser til Det Europæiske Banktilsynsudvalgs rapport om den nationale gennemførelse af de overordnede principper for aflønningspolitik af 11. juni 2010,
- der henviser til Baselkomitéen for Banktilsyns aflønningsprincipper og standarder for vurderingsmetoder fra januar 2010,
- der henviser til OECD's konklusioner fra februar 2010 om corporate governance og den finansielle krise og til nye former for god praksis under udvikling til fremme af gennemførelsen af principperne,
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2010 om etiske spørgsmål vedrørende virksomhedsledelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 2. juni 2010 om corporate governance i finansielle institutioner og aflønningspolitik (KOM(2010)0284),
- der henviser til Kommissionens rapport af 2. juni 2010 om EU-medlemsstaternes anvendelse af Kommissionens henstilling 2009/385/EF (henstilling fra 2009 om aflønning af medlemmer af ledelsen) til supplerende henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF for så vidt angår ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber (KOM(2010)0285),
- der henviser til Kommissionens rapport af 2. juni 2010 om EU-medlemsstaternes anvendelse af Kommissionens henstilling 2009/384/EF om aflønningspolitik i finanssektoren (KOM(2010)0286),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0165.

Onsdag den 7. juli 2010

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0208/2010),
- A. der henviser til, at aflønningspolitikken over for de kategorier af medarbejdere i finanssektoren og i visse børsnoterede selskaber, hvis professionelle aktivitet har konkret indvirkning på virksomhedens eller selskabets risikoprofil, har sigtet mod at stimulere til transaktioner, der giver kortsigtede gevinster, hvilket har ført til stadig mere risikobetonede forretningsmodeller på bekostning af arbejdstagere, sparere, investorer og generel bæredygtig vækst,
- B. der henviser til, at det i Kommissionens grønbog om corporate governance i finansielle institutioner understreges, at fraværet af effektive kontrolmekanismer i høj grad har bidraget til de finansielle institutioners overdrevne risikotagning, og at der i forbindelse med corporate governance bør tages hensyn det finansielle systems stabilitet, der afhænger af mange parter,
- C. der henviser til, at uhensigtsmæssige aflønningsstrukturer i nogle finansielle institutioner har fungeret som incitament til overdreven og uforsigtig risikotagning og har haft betydning for akkumuleringen af risici, som har ført til den nuværende finansielle, økonomiske og sociale krise, og vækker derfor bekymring blandt politiske beslutningstagere og regulerende myndigheder,
- D. der henviser til, at finansielle institutioner, som en del af deres sociale ansvar, på integreret vis skal tage hensyn til det sociale miljø i det samfund, som institutionen opererer i, samt til alle berørte parter interesser, herunder klienter, aktionærer og ansatte,
- E. der henviser til, at der på globalt plan, EU-plan og nationalt plan er iværksat mange initiativer men henblik på at tackle problemet med uforsvarlige aflønninger, og til, at det for at sikre ikke blot ensartede konkurrencevilkår, men også for at sikre Europas globale konkurrenceevne og for at fremme bæredygtig og fair konkurrence mellem markederne, er helt afgørende med en koordineret global indsats,
- F. der henviser til, at der i FSB's principper om forsvarlig aflønningspraksis, som blev godkendt af G20-lederne, indgår fem elementer i en forsvarlig aflønningspraksis, og der henviser til vigtigheden af at fremme en samtidig gennemførelse af disse principper,
- G. der henviser til, at de aftalte principper og de allerede trufne foranstaltninger med hensyn til aflønningspolitikken løbende skal kontrolleres og eventuelt tilpasses, så der over hele Europa skabes ens forudsætninger og den europæiske finansielle sektors globale konkurrenceevne sikres,
- H. der henviser til, at adskillige videnskabelige undersøgelser og den praktiske erfaring har vist, at ikke-bindende anbefalinger om aflønningspolitik har begrænset virkning, hvilket understreger behovet for at anvende et stærkere instrument, hvis det skal sikres, at principperne overholdes,
- I. der henviser til, at det af Kommissionens rapport fremgår, at kun 16 medlemsstater har gennemført hele eller en del af Kommissionens henstilling trods det momentum i retning af gennemgribende reformer inden for aflønningspolitikker, som blev affødt af krisen,

Generelle betragtninger

1. glæder sig over de initiativer, som Kommissionen og FSB generelt har iværksat med hensyn til aflønningspolitikken i finanssektoren og i børsnoterede selskaber; mener imidlertid, at der bør tages forholdsmæssigt hensyn til den finansielle virksomheds størrelse og dermed dens aktiviteter bidrag til systemiske risici ved indførelsen af yderligere regulering af finansielle institutioners aflønningspolitik og kapitalkrav;
2. noterer sig betænkningens forslag om, at kapitalkravsdirektiverne skal indeholde bindende principper for aflønningspolitikken i finanssektoren;

Onsdag den 7. juli 2010

Effektiv styring af aflønningen

3. understreger, at tilsynsorganerne bør tage stilling til, om en finansiel institution eller et børsnoteret selskab bør have et løn- og vederlagsudvalg; understreger, at beslutningen træffes ud fra, hvad der er hensigtsmæssigt i forhold til virksomhedens størrelse, interne organisation og dens aktiviteter art, omfang og kompleksitet; er af den opfattelse, at såfremt tilsynsorganet har fundet, at et løn- og vederlagsudvalg er hensigtsmæssigt, bør dette udvalg fastlægge aflønningspolitikken, og udvalget skal være uafhængigt og stå til ansvar over for aktionærer og tilsynsorganer samt bør arbejde tæt sammen med virksomhedens risikoudvalg ved evalueringen af de incitamenter, der skabes af aflønningsordningen;

4. understreger, at et løn- og vederlagsudvalg skal have adgang til indholdet af kontrakterne, hvorfor de kontrakter, der kontrolleres af udvalget, skal udformes således, at grove forsømmelser kan straffes med fradrag i lønnen; bemærker, at der foreligger grov forsømmelse, når der navnlig ikke har været udvist den nødvendige omhu, og i dette tilfælde skal løn- og vederlagsudvalget sikre, at fradraget ikke udelukkende er af symbolsk karakter, men udgør et væsentligt bidrag til betalingen af den påførte skade; bemærker endvidere, at de finansielle institutioner skal tilskyndes til at anvende en strafordning, som f.eks. at resultatafhængige godtgørelser tilbagebetales som følge af fremlæggelsen af dårlige resultater;

5. mener, at løn- og vederlagsudvalgets formand og dets stemmeberettigede medlemmer skal være medlemmer af det ledelsesorgan, som ikke varetager den overordnede ledelse i den pågældende finansielle institution eller børsnoterede virksomhed; er af den overbevisning, at medlemmer af ledelsen og bestyrelsen bør undgå samtidig at sidde i bestyrelsen i andre selskaber, hvis der er en potentiel risiko for interessekonflikt;

6. er af den opfattelse, at aktionærerne, hvor det er relevant, bør kunne bidrage til fastsættelsen af en bæredygtig aflønningspolitik, og de kan derfor gives adgang til at give udtryk for deres holdning til aflønningspolitikken gennem en ikke-bindende afstemning om aflønningsrapporten under firmaets generalforsamling;

7. understreger, at personer, der ikke er menige medlemmer af virksomhedsledelsen, kun bør aflønnes med en fast løn, som ikke bør være resultatafhængig eller udbetales i form af aktier;

8. understreger, at medlemmer, der foretager risikokontrol, bør være uafhængige i forhold til de afdelinger, de kontrollerer, have den fornødne myndighed og aflønnes uafhængigt af disse afdelingers resultater;

Effektiv afstemning af aflønningen efter fornuftig risikotagning

9. understreger, at aflønningen bør tilpasses symmetrisk til følgerne af alle former for risici, og tage hensyn til tidsperspektivet for aktuelle og potentielle risici, som har indvirkning på firmaets overordnede resultat og stabilitet;

10. påpeger, at medlemmer af ledelsen ikke i deres ledelse af børsnoterede selskaber skal motiveres af personlige finansielle interesser; mener, at ledelsesmedlemmers personlige finansielle interesser, der er knyttet til variabel løn, i mange tilfælde er i modstrid med selskabets langsigtede interesse, herunder de ansattes og aktionærernes interesser;

11. er af den opfattelse, at aflønningsordninger skal stå i forhold til den finansielle institutions størrelse, interne organisation og kompleksitet og bør afspejle forskellighederne mellem de forskellige finansielle sektorer, såsom bank, forsikring og kapitalforvaltning;

12. understreger, at regler for den operationelle risikostyring af direktionsmedlemmer, risikotagere og kontrolfunktioner bør gennemgås og underkastes en grundig kontrol af tilsynsorganet; mener, at sådanne procedurer også bør finde anvendelse på personale, hvis samlede aflønning, herunder pension, bringer dem op i samme lønklasse som disse personalekategorier;

Onsdag den 7. juli 2010

13. mener, at niveauet for de variable dele af lønnen bør være baseret på forud fastsatte og målbare resultatkræfter, som bør fremme selskabets langsigtede bæredygtighed;
14. understreger, at der i den resultatafhængige aflønning bør være sammenhæng mellem størrelsen af bonuspuljen og virksomhedens samlede resultater og kapitalgrundlag, mens den individuelle resultatafhængige aflønning for den ansatte bør være baseret på en kombination af en vurdering af den enkeltes, afdelingens og institutionens samlede resultater;
15. mener, at direktørernes personlige økonomiske interesse i variabel aflønning i mange tilfælde strider mod virksomhedens interesser på lang sigt; understreger, at politikken for aflønning af medlemmer af ledelsen og andre medarbejdere, som bærer ansvaret for risikable beslutninger, bør baseres på en afbalanceret og velfungerende risikostyring, og at der skal være et passende forhold mellem faste og variable løn dele; insisterer på generel indførelse af bestemmelser, som gør det muligt at reducere eller endog at suspendere variable elementer i aflønningen for de kategorier af medarbejdere, hvis præstationer forårsager en forringelse af deres virksomheds resultater;
16. er af den opfattelse, at der ved fastsættelsen af niveauet for den variable aflønning ikke kun bør tages hensyn til kvantitative foranstaltninger, men også kvalitetsbaserede resultatkræfter og menneskelig vurdering;
17. mener, at garanterede bonusser ikke bør indgå som en del af aflønningsordningerne;
18. mener ikke alene af etiske grunde, men også med henblik på social retfærdighed og økonomisk bæredygtighed, at forskellen mellem den højeste og den laveste løn i en virksomhed bør være rimelig;
19. understreger, at virksomheder bør indføre en intern procedure, som er godkendt af tilsynsorganet til behandling af konflikter, der måtte opstå mellem risikostyringsafdelingen og de operationelle afdelinger;
20. understreger behovet for, at disse principper udvides til at gælde for aflønningen af alle ansatte, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på risikoprofilen for den virksomhed, de arbejder i, herunder direktionsmedlemmer, risikotagere, kontrolfunktioner og de ansatte, hvis samlede aflønning, herunder pensionsbidrag, medfører, at de kommer i samme lønramme;
21. understreger, at ansvarsforsikringen for medlemmer af ledelsen og bestyrelsesmedlemmer har til formål at beskytte virksomhedernes medlemmer af ledelsen, bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer mod krav, der skyldes risikofyldte eller forsømmelige afgørelser og foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med ledelsen af deres virksomhed, og som ikke er forenelige med en forsvarlig risikostyring på aflønningsområdet;

Afbalanceret sammensætning af aflønningspakken

22. understreger, at der skal være en fornuftig balance mellem den variable og den faste aflønning;
23. foreslår, at variabel løn kun bør udbetales, hvis den i forhold til institutionens finansielle situation og kapitalgrundlag er bæredygtig og kan retfærdiggøres ud fra virksomhedens langsigtede resultater; mener, at det kompetente tilsynsorgan for finansielle institutioner bør have ret til at begrænse det samlede beløb for variabel løn for at styrke egenkapitalen;
24. understreger, at en betydelig del af den variable aflønningskomponent bør udskydes med en passende periode; mener, at størrelsen på den udskudte del og længden af udskydningsperioden bør fastsættes i henhold til konjunktoren, forretningens art, risiciene forbundet hermed og de pågældende medarbejders aktiviteter; der henviser til, at løn, der udbetales i henhold til en udskydelsesordning, ikke kan udbetales hurtigere end løn, der udbetales på proratabasis; der henviser til, at mindst 40 % af den variable aflønningskomponent bør udskydes; der henviser til, at hvis den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes, og udskydningsperioden bør være mindst fem år;

Onsdag den 7. juli 2010

25. mener, at en væsentlig andel af den variable aflønning bør udbetales i ikke-kontante instrumenter som f.eks. efterstillet gæld, betinget kapital, aktier eller instrumenter baseret på aktier, for så vidt disse instrumenter skaber en motivation, som står i relation til langfristet værdiskabelse og risikoen tidshorisonter;
26. mener, at aflønningspolitikker bør finde anvendelse på den samlede aflønning, herunder pensioner og lønninger for at undgå »bonusarbitrage«; mener desuden, at »pensionsbonusser« bør tildeles i ikke-kontante instrumenter som f.eks. efterstillet gæld, betinget kapital, aktier eller instrumenter baseret på aktier for at stå i relation til langsigtede incitamenter;
27. foreslår, at den fratrædelsesgodtgørelse (»gyldne håndtryk«), der udbetales til medlemmer af ledelsen, når ansættelsen ophører i utide, underkastes en øvre grænse svarende til højst to års løn på grundlag af den faste komponent af deres løn, og at der ikke betales fratrædelsesgodtgørelse ved utilstrækkelige resultater og ved frivillig fratræden;
28. opfordrer til, at aflønningspolitikkerne fastlægges under hensyntagen til ligestillingsprincippet;
29. bekræfter nødvendigheden af at straffe alle former for diskrimination i virksomhederne, især i forbindelse med fastsættelsen af lønpolitikker, inden for karriereudviklingen og ved rekrutteringsprocessen med henblik på besættelse af lederstillinger;

Effektivt tilsyn og berørte parters engagement

30. mener, at virksomheder bør offentliggøre klare, omfattende og rettidige oplysninger om deres aflønningspraksis, og at tilsynsorganerne bør have adgang til alle de oplysninger, de har behov for at kunne vurdere, om de gældende principper overholdes;
31. opfordrer til, at statslige selskaber, som andre virksomheder, sikrer fuld gennemskelighed, for så vidt angår deres løn- og bonuspolitik;
32. opfordrer desuden til offentliggørelse af detaljer om selskabernes pensions- og tillægspensionsordninger, også i statsvirksomheder;
33. opfordrer Kommissionen til at skærpe sine henstillinger af 30. april 2009 om betalingsstruktur og risikotilpasning, som det kræves i medfør af de principper, der blev fastsat af Rådet for Finansiell Stabilitet og godkendt af G20 i september 2009;
34. opfordrer Kommissionen til at vedtage stærke bindende principper for aflønningspolitikken i finanssektoren, der bygger på forslagene til banksystemet i udkast til betænkning om kapitalkravsdirektivet og fastlægge en rapporteringsordning baseret på en »comply or explain«-procedure for børsnoterede selskaber, der ikke overholder disse principper;
35. opfordrer indtrængende tilsynsførende i finanssektoren til at gennemføre de aflønningsprincipper og den standardvurderingsmetode, som Basalkomiteén for Banktilsyn foreslog i januar 2010;
36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme en fælles international struktur for offentliggørelse af det antal personer, der befinder sig i lønrammer fra 1 mio. EUR og herover, inklusive hovedelementerne løn, bonus, udbetalinger på lang sigt og pension;
37. opfordrer Kommissionen til at behandle rollerne for både interne og eksterne revisioner som led i sikring af det fulde spektrum for corporate governance;
38. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at styrke rollerne for menige medlemmer af ledelsen, herunder at sikre, at virksomhederne giver løbende uddannelse og uafhængige aflønningspakker, som afspejler den uafhængige rolle for de menige medlemmer af ledelsen samt for at give beføjelser til tilsynsorganer til at gennemføre samtaler med »autoriserede personer«;

Onsdag den 7. juli 2010

39. opfordrer Kommissionen til i sine lovgivningsforslag at præcisere rollen for tilsynsorganer i forhold til lønpolitik;
40. understreger, at variabel løn ikke bør udbetales gennem ordninger eller metoder, der gør det let for modtageren at unddrage sig at betale indkomstskat på denne del af lønnen;
41. kræver, at det sikres, at regulering af aflønning ikke sker på bekostning af de grundlæggende rettigheder, som er sikret i traktaterne, navnlig retten for arbejdsmarkedets parter til - i overensstemmelse med national lovgivning og praksis - at indgå og håndhæve kollektive overenskomster;
42. anmoder Kommissionen om at etablere en EU's krisestyringsramme, således at man kan undgå en ny finansiel krise, idet der tages hensyn til de initiativer, som internationale organer, som f.eks. G20 og IMF har taget;
43. anmoder Kommissionen om at tilskynde medlemsstaterne til at gøre de børsnoterede selskaber og virksomheder i den finansielle sektor opmærksom på deres samfundsmæssige ansvar, deres flossede image og nødvendigheden af at optræde som gode eksempler i et velfungerende internationalt samfund;
44. mener, at bevarelsen af aktiviteter eller filialer i lande, som ikke samarbejder, generelt er i modstrid med virksomhedernes langsigtede interesser, og kræver, at der udvikles en europæisk strategi til bekæmpelse af skattely med henblik på at konkretisere erklæringerne fra G20 i London og i Pittsburgh;

*

* *

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og til EU's og medlemsstaternes regeludstedende myndigheder.

Grænseoverskridende krisestyring i banksektoren

P7_TA(2010)0276

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren (2010/2006(INI))

(2011/C 351 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin beslutning af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. oktober 2009 om en EU-ramme for grænseoverskridende krisestyring i banksektoren (KOM(2009)0561),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 23. september 2009 om makrotilsyn på fællesskabsplan af det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici (KOM(2009)0499),

⁽¹⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

Onsdag den 7. juli 2010

- der henviser til forslag til Rådets beslutning af 23. september 2009 om at overdrage Den Europæiske Centralbank specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (KOM(2009)0500),
  - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 23. september 2009 om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed (KOM(2009)0501),
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽¹⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽²⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger ⁽³⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter ⁽⁴⁾,
  - der henviser til Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde ⁽⁵⁾, Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber ⁽⁶⁾ og Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber ⁽⁷⁾,
  - der henviser til aftalememorandum af 1. juni 2008 mellem EU's finanstillsyn, centralbanker og finansministerier om grænseoverskridende finansiel stabilitet,
  - der henviser til anbefaling 13 i rapport fra gruppen på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière, som blev forelagt for Kommissionens formand, Barroso, den 25. februar 2009, og hvori gruppen opfordrer til, at der i EU etableres en konsekvent og funktionel lovgivningsramme for kriseforvaltning,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 42 og 48,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Retsudvalget (A7-0213/2010),
- A. der henviser til, at der er et indre marked for bankydelser i EU og ikke en blanding af indbyrdes uafhængige ydelser, og at dette indre marked er afgørende for EU's globale konkurrenceevne,
- B. der henviser til, at den internationale regulering af krisestyringen i banksektoren for øjeblikket er utilstrækkelig,

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽³⁾ EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 295 af 20.10.1978, s. 36.

⁽⁷⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 47.

Onsdag den 7. juli 2010

- C. der henviser til, at EU's og de internationale tilsynsmekanismer for finanssektoren har vist sig at være ineffektive med hensyn til at forebygge eller i tilstrækkelig grad bremse spredning,
- D. der henviser til, at det i alt for høj grad har været skatteyderne, væksten og beskæftigelsen, som har måttet bære omkostningerne i forbindelse med krisestyringen,
- E. der henviser til, at aktionærernes og derefter kreditorernes deltagelse i byrdefordelingen er af altafgørende betydning, hvis omkostningerne for skatteyderne som følge af kriser på finansmarkederne og i de finansielle institutioner skal bringes ned på et minimum,
- F. der henviser til, at manglende eller svage regler og tilsyn i Unionen har resulteret i ukoordinerede foranstaltninger fra de nationale myndigheders side og har øget risikoen for protektionistisk adfærd og konkurrenceforvridning, herunder via statsstøtte, og har været en trussel mod oprettelsen af et indre marked for finansielle tjenesteydelser,
- G. der henviser til, at en ensartet tilgang til forebyggelse af bankkoncerners konkurs ville være mere i tråd med idéen bag det indre marked,
- H. der henviser til, at et solidt indre marked for finansielle tjenesteydelser spiller en altafgørende rolle for EU's globale konkurrenceevne,
- I. der henviser til, at aktørerne i banksektoren bør gøres ansvarlige, og at denne ansvarliggørelse bør bidrage til det overordnede mål om en omstrukturering af de finansielle markeder til gavn for finansieringen af økonomien,
- J. der henviser til, at der som følge af krisen er et behov for, og borgerne forventer, at EU-institutionerne som led i en dialog med G20 og andre internationale fora hurtigt etablerer en passende ramme, som i tilfælde af en krisesituation bevarer den finansielle stabilitet, minimerer omkostningerne for skatteyderne, bevarer de basale bankydelser og beskytter indskydere,
- K. der henviser til, at finansiell stabilitet og integrerede finansmarkeder forudsætter grænseoverskridende tilsyn med grænseoverskridende og systemiske finansielle institutioner,
- L. der henviser til, at formålet med en EU-lovgivningsramme for grænseoverskridende krisestyling er at give myndighederne beføjelser til at vedtage foranstaltninger, der omfatter indgreb i forvaltningen af bankkoncerner, når dette er nødvendigt (og særligt, men ikke udelukkende i indlånsbanker, hvor der er mulighed for systemisk risiko),
- M. der henviser til, at formålet med en EU-lovgivningsramme for krisestyling også er at regulere grænseoverskridende bankkoncerner og individuelle banker, der udfører grænseoverskridende transaktioner udelukkende gennem filialer; der endvidere henviser til, at der også bør være ensartet regulering, for så vidt angår grænseoverskridende bankkoncerner,
- N. der henviser til, at en handlekraftig reaktion på kriser forudsætter en konsekvent og omfattende tilgang, der indebærer bedre tilsyn (iværksættelse af den nye EU-tilsynsstruktur), bedre forordninger (løbende initiativer som f.eks. dem, der vedrører direktiv 2006/48/EF, direktiv 2006/49/EF, direktiv 94/19/EF og aflønning af ledere) og en effektiv krisestyingsramme for finansielle institutioner på EU-plan,
- O. der henviser til, at princippet om, at forureneren betaler, bør udvides til også at gælde for den finansielle sektor på grund af de katastrofale følger, som fejlpositioner har på tværs af lande, sektorer og økonomien som helhed betragtet,
- P. der henviser til, at tidlig indgriben i bankkriser og løsningen af dem bør igangsættes på grundlag af klart definerede kriterier, deriblandt underkapitalisering, reduceret likviditet og forringelse af aktivers kvalitet og værdi; der endvidere henviser til, at indgreb bør kædes sammen med indskudsgarantiordninger,

Onsdag den 7. juli 2010

- Q. der henviser til, at der på EU plan er behov for en streng adfærdskodeks for virksomhedsledelse og mekanismer, der kan modvirke utilbørlig adfærd, og som bør udarbejdes i overensstemmelse med tilsvarende internationale initiativer,
- R. der henviser til, at det er vigtigt, at Kommissionen gennemfører fuldstændige konsekvensanalyser i enhver behandling af spørgsmålet om, hvorvidt nye retningslinjer for virksomhedsledelse ville være hensigtsmæssige,
- S. der henviser til, at Kommissionen senest tre år efter, at en europæisk banktilsynsmyndighed (EBA), en EU-banksaneringsordning, en EU-fond for finansiel stabilitet og en saneringsenhed er blevet operative, bør undersøge, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for rammen for krisestyring til at omfatte andre finansielle institutioner end banker, herunder men ikke alene forsikrings-selskaber og porteføljeforvaltningsselskaber, og også bør undersøge, om det er gennemførligt og hensigtsmæssigt at etablere et netværk af nationale stabilitetsfonde for alle de institutioner, som ikke deltager i EU-fonden for finansiel stabilitet, som foreslået i henstilling 3 i bilaget,
- T. der henviser til, at moralsk hasard bør undgås for at forhindre, at der tages alt for store risici, og at der er behov for en ramme, som beskytter systemet og ikke »overtræderen« i dette system, og påpeger, at ingen af de midler, der afsættes til sanering, bør bruges til at redde bankaktionærer eller belønne ledelsen for dens egne fejl; der endvidere henviser til, at de institutioner, der trækker på en EU-bank-saneringsordning i denne forbindelse, bør være klar over, at dette har konsekvenser i form af f.eks. administrative og erstatningsmæssige foranstaltninger; der også henviser til, at det derfor bør være et ledende princip for fremtidens finansielle tilsyn at undgå moralsk hasard,
- U. der henviser til, at de nuværende økonomiske, finansielle og sociale problemer samt de utallige nye forskriftsmæssige krav til banker kræver en gradvis og fornuftig tilgang, men ikke må stå i vejen for en ambitiøs og hurtigt fungerende dagsorden,
- V. der henviser til, at overførsel af aktiver inden for en bankkoncern ikke på nogen måde bør bringe den overførende institutions finansielle eller likviditetsmæssige stabilitet i fare og bør foretages til en rimelig markedsvurdering eller pris; der endvidere henviser til, at der bør fastlægges klare principper for vurderingen af værdiforringede bankaktiver og for behandlingen af bankfilialer med hjemsted i værtslande,
- W. der henviser til, at Unionen bør etablere en fælles forståelse af »hvem«, der bør gøre »hvad«, »hvornår« og »hvordan« i tilfælde af kriser i de finansielle institutioner,
- X. der henviser til, at foranstaltninger, der gælder i banksektoren, bør fremme realøkonomien i dens kortsigtede og langsigtede finansierings- og investeringsbehov,
- Y. der henviser til, at store afvigelser mellem de nationale regulerings- og insolvensordninger bør udlignes ved hjælp af en harmoniseret rammeordning og en intensiveret dialog mellem de nationale tilsynsorganer og myndigheder i de grænseoverskridende stabilitetsgrupper,
- Z. der henviser til, at det forhold, at institutioner bliver stadig større, mere komplekse og tættere indbyrdes forbundne på såvel regionalt og globalt niveau har vist, at institutioners konkurs, uanset deres størrelse, kan have afsmittende virkninger i hele det finansielle system, og opfordrer derfor til, at der etableres en effektiv kriseløsningsramme i gradvise faser for alle banker, og anbefaler indledningsvis at fokusere på institutioner med den højeste risikokoncentration; der henviser til, at en sådan kriseløsningsramme bør tage højde for internationale foras lignende indsatser i størst muligt omfang,
- AA. der henviser til, at de systemiske risici ligger på et meget højt niveau i et begrænset antal banker (»grænseoverskridende systembanker«) på grund af disses størrelse, kompleksitet og indbyrdes sammenhæng i hele Unionen, hvilket kræver, at der indføres en hurtigt fungerende og målrettet særordning, og som påpeger, at der er behov for generelt mere retfærdige løsningsmodeller for andre grænseoverskridende finansielle institutioner,
- AB. der henviser til, at en EU-kriseløsningsramme, hvis den skal være effektiv med hensyn til at støtte indgreb, forudsætter et fælles sæt regler, tilstrækkelig ekspertise og finansielle ressourcer, der derfor også bør udgøre de centrale søjler i den foreslåede prioritetsordning for grænseoverskridende systembanker,

Onsdag den 7. juli 2010

- AC. der henviser til, at tilsyn, beføjelser til tidlig indgriben og foranstaltninger i forbindelse med sanering bør ses som tre indbyrdes forbundne skridt i en fælles ramme,
- AD. der henviser til, at den særlige ordning for grænseoverskridende systembanker, som indebærer en hurtig procedure, på mellemlang eller lang sigt bør udvikle sig til en universel ordning, som dækker alle grænseoverskridende finansielle institutioner i EU, og til, at denne bør omfatte en harmoniseret EU-insolvensordning,
- AE. der henviser til, at enhver EU-dækkende stabilitetsfond, som måtte blive oprettet, skal øremærkes, således at den udelukkende kan anvendes til løsning af fremtidige kriser og ikke bruges til tilbagebetaling af tidligere interventioner eller i forbindelse med problemer, som er affødt af den finansielle krise i 2007/2008,
1. anmoder Kommissionen om inden 31. december 2010 og i henhold til artikel 50 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at forelægge Parlamentet et eller flere forslag til retsakt eller forslag om en EU-ramme for krisestyring, en EU-fond for finansiell stabilitet (fond) og en saneringsenhed efter detaljerede henstillinger i bilaget hertil, hvor der er taget højde for de initiativer, der måtte være taget af internationale organer såsom G-20 og Den Internationale Valutafond for at sikre lige vilkår på globalt plan, og som er baseret på en tilbundsående analyse af alle tænkelige alternativer, bl.a. en konsekvensanalyse;
  2. bekræfter, at henstillingerne i bilaget respekterer subsidiaritetsprincippet og borgernes grundlæggende rettigheder;
  3. mener, at de finansielle konsekvenser af det forslag, der anmodes om, bør dækkes af tilstrækkelige bevillinger på budgettet (eksklusive bidragene til fonden, der er underlagt de deltagende bankers ansvar);
  4. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de detaljerede henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

BILAG TIL BESLUTNINGEN:**DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM****Henstilling 1 om en fælles EU-krisestyringsramme**

Europa-Parlamentet finder, at det med den retsakt, der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

1. At etablere en europæisk krisestyringsramme med et fælles minimumsregelsæt, og i sidste ende fastlægge en fælles lovgivning for sanering og insolvens, der finder anvendelse på alle bankforetagender, som opererer i EU, og som forfølger nedenstående mål:
  - at fremme det finansielle systems stabilitet
  - at begrænse eller forebygge spredning
  - at begrænse omkostningerne ved indgriben
  - at sikre indskydere optimale forhold og ligebehandling i hele Unionen
  - at bevare udbuddet af bankernes kerneydelser
  - at forhindre moralsk hasard og lægge omkostningerne over på erhvervsliv og aktionærer og at internalisere negative eksterne konsekvenser forårsaget af de finansielle markeder og institutioner

Onsdag den 7. juli 2010

- at sikre ligebehandling af hver kreditorklasse i EU samt at alle datterselskaber og filialer af samme grænseoverskridende institution behandles retfærdigt i samtlige medlemsstater
  - at sikre overholdelse af arbejdstageres rettigheder
  - at styrke det indre marked for finansielle tjenesteydelser og dets konkurrenceevne.
2. Gradvis at harmonisere den gældende nationale lovgivning om sanering og insolvens og tilsynsbeføjelser og, inden for en rimelig tidsfrist, at indføre en effektiv fælles ordning for EU.
  3. At oprette en fælles EU-saneringsmyndighed som et særskilt organ eller som en enhed under EBA, når processen for harmonisering af insolvens- og tilsynsbestemmelserne er afsluttet ved overgangsperiodens udløb.
  4. At gennemføre regelmæssige peer reviews af de tilsynsførende under ledelse af EBA og på grundlag af forudgående selvevalueringer for at sikre et bedre samarbejde og øget gennemsigtighed.
  5. At foretage en tilbundsående undersøgelse (via uafhængige eksperter udpeget af EBA) i tilfælde af, at det er nødvendigt med sanering eller likvidation af en grænseoverskridende institution, for at afdække årsagerne og ansvaret i forbindelse hermed, samt at sikre, at Parlamentet underrettes om resultaterne af disse undersøgelser.
  6. At tildele ansvaret for krisestyring (herunder beføjelser til tidlig indgriben) til det relevante tilsynsorgan og godkendelse af de enkelte bankers beredskabsplaner som følger:
    - for grænseoverskridende systembanker: EBA i tæt samarbejde med kollegiet af nationale tilsynsmyndigheder og de grænseoverskridende stabilitetsgrupper (som defineret i ovennævnte aftalememorandum fra 1. juni 2008)
    - for alle andre grænseoverskridende banker, som ikke er systembanker: den konsoliderende tilsynsførende i kollegiet (under dets aftalte ledelse) koordineret af EBA og i samråd med de grænseoverskridende stabilitetsgrupper
    - for lokale banker: den lokale tilsynsmyndighed.
  7. At udarbejde et fælles sæt regler for krisestyring, som bl.a. omfatter fælles metoder, definitioner og terminologi samt et sæt relevante kriterier for stresstest af grænseoverskridende banker.
  8. At sikre, at saneringsplaner gøres til obligatoriske forskriftsmæssige krav. Saneringsplanerne bør indeholde en grundig selvevaluering af institutionen og detaljerede oplysninger om en rimelig fordeling af aktiver og kapital omfattende en passende tilbageføring af overførsler fra datterselskaber og filialer til andre enheder og fastlæggelse af spaltningsplaner, der gør det muligt at udskille »stand alone«-enheder, især enheder som leverer vigtig infrastruktur som f.eks. betalingstjenester. Kravene til planernes indhold skal stå i rimeligt forhold til bankernes størrelse, virksomhed og geografiske spredning. Sikre, at saneringsplanerne regelmæssigt ajourføres.
  9. At udarbejde frem til december 2011 en europæisk rating i forbindelse med tilsyn med bankerne (risk dashboard) baseret på et fælles sæt kvantitative og kvalitative indikatorer. Risk dashboardets indikatorer bør evalueres på grundlag af den pågældende institutions karakter, omfang og kompleksitet under bevarelse af fortroligheden. Risk dashboardet bør som minimum omfatte:
    - kapital
    - finansiering
    - likviditet
    - misforhold mellem forfald, rentesats og valuta
    - aktivers likviditet
    - store engagementer og risikokoncentrationer
    - forventede tab

Onsdag den 7. juli 2010

- følsomhed over for markedspriser, rentesatser og valutakurser
  - adgang til finansiering
  - resultater af stresstest
  - den interne controls effektivitet
  - kvalitet af forvaltning og virksomhedsledelse
  - kompleksitet og uklarhed
  - risikoperspektiv
  - overholdelse af lovgivning og forskriftsmæssige krav.
10. At bemyndige tilsynsførende til at gribe ind på grundlag af tærskler for rating af tilsyn i fuld overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og fastsætte rimelige afhjælpningsperioder, hvor institutionerne har mulighed for selv at håndtere deres svagheder.
11. At give tilsynsmyndighederne passende juridiske værktøjer til at gribe ind ved at ændre den relevante sektorrelaterede lovgivning eller indføre ny sektorrelateret lovgivning til:
- at kræve justering af kapital (over forskriftsmæssige minimumskrav) eller likviditet og ændringer af forretningsmix og interne procedurer
  - at anbefale eller kræve ændringer i ledelsen
  - at stille krav om tilbageholdelse af og restriktioner i forbindelse med udbetaling af udbytter for at styrke kapitalkravene; at begrænse betingelserne for banklicenser
  - at give tilsynsmyndighederne mulighed for at udløse en udskillelse af »stand alone«-enheder, uanset om de er nødlidende eller succesfulde, fra en institution for at sikre en videreførelse af kernefunktioner
  - at kræve et helt eller delvist salg
  - at overføre aktiver og passiver til andre institutioner med det formål at sikre kontinuitet i forbindelse med systemisk vigtige transaktioner
  - at oprette en såkaldt brobank eller god bank/dårlig bank
  - at stille krav om konvertering af gæld til egenkapital eller anden konvertibel kapital afhængigt af den pågældende institutions karakter med de nødvendige tilpasninger
  - midlertidigt at overtage offentlig kontrol
  - at kræve midlertidig suspendering (moratorium) af visse typer af krav mod en bank
  - at kontrollere processen i forbindelse med koncerninterne overførsler af aktiver.
  - at udpege en særlig administrator på koncernniveau
  - at regulere likvidation
  - at give EBA mulighed for at give EU's fond for finansiell stabilitet tilladelse til at intervenere, herunder at yde finansiering på mellemlang sigt i krisituationer, kapitaltilførsler og garantier
  - at pålægge administrative og erstatningsmæssige foranstaltninger for de institutioner, der anvender fonden.

Onsdag den 7. juli 2010

12. Anvendelsen af de i punkt 11 omhandlede instrumenter skal være i fuld overensstemmelse med EU's konkurrencebestemmelser og sikre ligebehandling af kreditorer og indskydere i alle medlemsstater.

Henstilling 2 om grænseoverskridende systembanker

Europa-Parlamentet finder, at det med den retsakt, der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

1. Nødvendigheden af hurtigt at vedtage en ny særordning for grænseoverskridende systembanker på grund af disses særlige rolle på det indre marked for finansielle tjenesteydelser - en ordning, der vil gå under betegnelsen EU-lov om selskabsret for banker, og som skal foreligge inden udgangen af 2011. Der bør ligeledes foreslås en mere generel ordning for alle andre grænseoverskridende banker.
2. Grænseoverskridende systembanker skal overholde den nye særordning; ordningen skal eliminere de retlige hindringer for effektive transaktioner på tværs af grænserne og samtidig sikre en klar, ligeværdig og forudsigelig behandling af aktionærer, indskydere, kreditorer, ansatte og andre berørte parter, især i forbindelse med koncerninterne overførsler af aktiver. Dette omfatter en særlig 28. ordning for insolvensprocedurer for grænseoverskridende systembanker, der senere kan udvides til alle grænseoverskridende banker.
3. Kommissionen fastsætter inden april 2011 kriterier for en definition af grænseoverskridende systembanker. På grundlag af disse kriterier vil sådanne banker regelmæssigt blive identificeret af tilsynsrådet efter høring af Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (artikel 12b i betænkning af Økonomi- og Valutaudvalget af 17. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed (den såkaldte EBA-betænkning);
4. EBA fører tilsyn med hver enkelt af de grænseoverskridende systembanker og handler gennem de kompetente nationale myndigheder (i overensstemmelse med EBA-betænkningen);
5. Kommissionens vedtagelse af en foranstaltning med henblik på at indføre en mekanisme for overførsel af aktiver inden for grænseoverskridende systembanker, hvor der er taget behørigt hensyn til nødvendigheden af at beskytte værtslandenes rettigheder.
6. Oprettelse af en EU-fond for finansiell stabilitet og en saneringsenhed, der for de grænseoverskridende bankers vedkommende støtter indgrebene fra EBA's side vedrørende krisestyring, sanering eller insolvens.

Henstilling 3 om en EU-fond for finansiell stabilitet

Europa-Parlamentet finder, at det med den retsakt, der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

1. Oprettelse af en EU-fond for finansiell stabilitet (fond), som henhører under EBA's ansvarsområde, som skal finansiere indgreb (sanering og likvidation under ordnede forhold) med sigte på at bevare systemets stabilitet og begrænse spredningen fra nødlidende banker. Kommissionen forelægger inden april 2011 Parlamentet et detaljeret forslag til fondens charter, struktur, ledelse, størrelse, driftsvilkår og en præcis tidsplan for, hvornår den starter sine aktiviteter (jf. punkt 2 og 3 nedenfor).
2. Fonden skal:
  - være paneuropæisk
  - finansieres på forhånd af de grænseoverskridende systembanker efter risikobaserede konjunkturudlignende kriterier, hvor der er taget hensyn til de systemiske risici, som en individuel bank måtte frembyde. Banker, der bidrager til fonden, er ikke forpligtede til at bidrage til tilsvarende stabilitetsfonde eller saneringsenheder i deres egne lande
  - holdes adskilt fra og være uafhængig af indskudsgarantiordninger
  - have tilstrækkelig kapacitet til at støtte midlertidige indgreb (som f.eks. lån, opkøb af aktiver og kapitaltilførsel) og dække omkostninger i forbindelse med sanerings- eller insolvensprocedurer
  - opbygges gradvis i erkendelse af det nuværende økonomiske miljø
  - udformes på en måde, der ikke skaber moralsk hazard, og skal ikke bruges til at redde aktionærer eller belønne ledelsen for dens egne fejl.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Kommissionen behandler også spørgsmål som:

- investeringsretningslinjer for fondens aktiver (risiko, likviditet, opfyldelse af EU's mål)
- udvælgelseskriterier for fondens kapitalforvalter (internt eller via en privat og offentlig tredjepart som f.eks. Den Europæiske Investeringsbank)
- mulige bidrag, der opfylder betingelserne for beregning af den forskriftsmæssige kapitalkoefficient
- administrative foranstaltninger (bøder eller godtgørelsesordninger) for de grænseoverskridende systembanker, der anvender fonden
- betingelser for eventuel udvidelse af fondens anvendelsesområde, så den kommer til at omfatte alle andre grænseoverskridende banker end grænseoverskridende systembanker
- anvendelsesområde for (og hensigtsmæssigheden af) etableringen et netværk af nationale fonde med henblik på at sørge for alle de institutioner, som ikke deltager i EU-fonden. Der bør derefter etableres en EU-ramme til at regulere de eksisterende og fremtidige nationale fonde, der vil overholde et sæt ensartede og bindende fælles regler.

Henstilling 4 om en saneringsenhed

Europa-Parlamentet finder, at det med den retsakt, der skal vedtages, bør tilstræbes at regulere følgende:

Etablering af en uafhængig saneringsenhed under EBA, der skal stå for sanerings- og insolvensprocedurer for grænseoverskridende systembanker. For denne enhed gælder følgende:

- den opererer inden for de snævre grænser, der er fastlagt i den lovgivningsmæssige ramme og EBA's beføjelser
- den råder over en omfattende retlig og finansiell ekspertise med særlig erfaring inden for omstrukturering af banker, vending af udviklingen og likviditation
- den arbejder tæt sammen med de nationale myndigheder om gennemførelse, teknisk bistand og personaledeling
- den stiller forslag til udbetalinger fra fonden
- i tilfælde af, at det er nødvendigt med sanering eller likvidation af en grænseoverskridende institution, bør uafhængige eksperter udpeget af EBA foretage en tilbundsående undersøgelse for at analysere og afdække årsagerne og ansvaret i forbindelse hermed. Parlamentet bør underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner

P7_TA(2010)0277

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 om den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner

(2011/C 351 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 122 og 143,
- der henviser til Eurogruppens mandat af 7. juni 2010 vedrørende en europæisk finansiell stabiliseringsfacilitet,

Onsdag den 7. juli 2010

- der henviser til de 16 eurolandes beslutning af 7. juni 2010,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2010 om styrket samordning af de økonomiske politikker (KOM(2010)0250),
  - der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme,
  - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne,
  - der henviser til erklæringen af 7. maj 2010 fra euroområdet stats- og regeringschefer,
  - der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (ØKOFIN) den 9.-10. maj 2010,
  - der henviser til erklæringen af 25. marts 2010 fra euroområdet stats- og regeringschefer,
  - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 25.-26. marts 2010,
  - der henviser til erklæringen af 11. april 2010 fra euroområdet stats- og regeringschefer om eurolandenes støtte til Grækenland,
  - der henviser til forespørgsel af 24. juni 2010 til Kommissionen om den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner (O-0095/2010 - B7-0318/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2, og artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at Maastrichttraktatens ophavsmænd ikke havde forudset muligheden af, at et land i euroområdet kunne komme ud i en gældskrise,
- B. der henviser til, at eurolandenes udstedelser af statsobligationer accelererede i efteråret 2009,
- C. der henviser til, at situationen på markedet for statsobligationer fra visse medlemsstater blev betydeligt forværret i foråret 2010 og nåede en kritisk fase i maj 2010,
- D. der henviser til, at der er behov for større indsigt i udviklingen på markederne for statsobligationer,
- E. der henviser til, at Den Europæiske Unions finansielle støtte som omhandlet i Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 i medfør af forordningens artikel 2, stk. 2, skal være begrænset til den margen, der er til rådighed under loftet for egne indtægter for betalingsbevillinger, og at Kommissionen og den støttemodtagende medlemsstat i henhold til artikel 3, stk. 5, skal indgå et aftalememorandum med nærmere bestemmelser for de generelle økonomisk-politiske betingelser, der er knyttet til Unionens finansielle støtte, som Kommissionen skal meddele til Europa-Parlamentet og Rådet,
- F. der henviser til, at eurolandene - i tråd med konklusionerne fra samlingen i Rådet (ØKOFIN) den 9.-10. maj 2010 - den 7. juni 2010 oprettede den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet (EFSF) som et selskab med begrænset ansvar (société anonyme) efter luxembourgsk lov med eurolandene som garanter for EFSF's udstedelse af obligationer til en værdi af i alt 440 mia. EUR på pro rata-basis,

Onsdag den 7. juli 2010

1. glæder sig over de aktioner, der på det seneste er gennemført på EU-plan og nationalt plan for at sikre euroens stabilitet; beklager, at europæiske politikere ikke tidligere har handlet målrettet på trods af den stadige forværring af finanskrisen;
2. understreger imidlertid, at disse aktioner kun er af midlertidig karakter, og at der bliver behov for reelle fremskridt med hensyn til de enkelte landes finans- og strukturpolitik samt med hensyn til etablering af et nyt og stærkere grundlag for økonomisk styring med sigte på at forebygge lignende kriser i fremtiden, udvidelse af vækstpotentialet og etablering af en bæredygtig makroøkonomisk balance i EU;
3. mener ikke, at de aktuelle kriser kan afhjælpes på lang sigt ved blot at fylde ny gæld på lande, der allerede er dybt forgældede;
4. er af den opfattelse, at alle medlemsstater, og især dem, der med i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), ved fastlæggelsen af deres økonomiske politik bør tage hensyn både til denne politiks virkninger på nationalt plan og til dens konsekvenser for EU og især ØMU-landene; mener, at den økonomiske politik er et spørgsmål af fælles interesse og bør koordineres i Rådet i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i traktaten;
5. mener, at bestemmelserne vedrørende den særlige SPV-facilitet bør give lande uden for euroområdet mulighed for at deltage i SPV-faciliteten på »opt-in«-basis uanset bestemmelserne i Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 og Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002;
6. betragter Kommissionens meddelelse KOM(2010)0250 om styrket samordning af de økonomiske politikker som et vigtigt bidrag til en snævrere samordning af den økonomisk politik i EU; mener, at lovgivningsforslag vedrørende bedre økonomisk overvågning bør omfatte ny afledt ret baseret på traktatens artikel 121, stk. 6; mener, at det fremtidige overvågningssystem bør tage sigte på bæredygtige offentlige finanser og økonomisk vækst, konkurrenceevne, social samhørighed og afhjælpning af handelsmæssige ubalancer;
7. mener, at der ved indførelse af nye EU-instrumenter og -procedurer bør tages hensyn til EU-institutionernes respektive roller, herunder Parlamentets budgetmæssige rolle og ECB's uafhængige rolle i forbindelse med beslutningstagningen på det valutapolitiske område;
8. anmoder Kommissionen om at foretage en analyse af konsekvenserne af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, navnlig for EU-budgettet og andre EU-finansinstrumenter og EIB-lån;
9. anmoder Kommissionen om at foretage en analyse af konsekvenserne af den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet, navnlig for eurobondmarkederne og deres udstedelser; anmoder Kommissionen om desuden at vurdere gennemførligheden og pålideligheden af den beslutningsprocedure, der gælder for denne særlige SPV-facilitet, med henblik på en mere langsigtet løsning;
10. anmoder om flere oplysninger om, hvordan koordineringen mellem EFSF og IMF kommer til at foregå, f.eks. om fordelingen mellem de forskellige fonde vil blive fastlagt parallelt for at opretholde forholdet 2:1, om rentesatsen på en eller anden måde vil blive koordineret med IMF's sats i betragtning af, at IMF-satsen formentlig vil blive fastsat efter IMF's standardpraksis, hvor den planlagte rentesats vil ligge, over tyske Bunds, og om det er korrekt, at den forventes at blive på ca. 1 %; vil gerne have svar på, om IMF og EFSF rangerer på lige fod, hvilket automatisk ville give EFSF det privilegium ikke at skulle deltage i en eventuel omlægning af låntagernes forpligtelser - mens EFSF i modsat fald rent faktisk ville være den første til at bære et eventuelt tab;

Onsdag den 7. juli 2010

11. ville gerne vide, om der er planlagt foranstaltninger til sikring af ligebehandling; bemærker f.eks., at rentesatsen for EFSF ser ud til at adskille sig fra den pakke, der er vedtaget for Grækenland, fordi EFSF-låntagere vil betale SPV de samlede nettoomkostninger ved tilvejebringelsen af midlerne; ville endvidere gerne vide, hvordan ikke-ØMU-lande kan sikres en fair behandling, hvis EFSF først anvendes, når den første facilitet på 60 mia. EUR er opbrugt;
12. bemærker, at statsgælden i euroområdet ikke nødvendigvis har en nominal kreditrisiko på nul som antaget i direktivet om kapitalkrav, og at den aktuelle udvikling har øget kreditrisikoen for langfristede obligationer udstedt af medlemsstaterne; mener, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici bør tage fat på dette problem;
13. konstaterer, at risikovægtningen for statsobligationer er på nul i direktivet om kapitalkrav;
14. anmoder ECB om at give en detaljeret forklaring på dens seneste beslutninger om at købe statsobligationer på det sekundære marked, og mener, at ECB bør udarbejde en exit-strategi med en klar tidsplan for udfasningen af denne praksis;
15. mener, at en langsigtet løsning vil kræve, at man tager fat om problemet med interne ubalancer og ikke-bæredygtig gæld og dermed om selve roden til den nuværende krise; mener, at en sådan mere langsigtet vision forudsætter, at man afhjælper de interne makroøkonomiske ubalancer i euroområdet og EU og dermed gør noget ved de betydelige forskelle i konkurrenceevne medlemsstaterne imellem;
16. er af den opfattelse, at et stærkere grundlag for økonomisk styring i EU bør omfatte en permanent mekanisme til afhjælpning af statsgældskriser i EU, f.eks. i form af en europæisk valutafond, en samordnet strategi for genoprettelse af den makroøkonomiske balance og forbedrede synergier mellem EU-budgettet og medlemsstaternes budgetter som supplement til en holdbar skattemæssig konsolidering;
17. konstaterer, at Parlamentet på trods af denne mekanismes potentielt store konsekvenser for EU-budgettet ikke har nogen medindflydelse på beslutningstagningen, da faciliteten er oprettet ved en rådsforordning i henhold til EUF-traktatens artikel 122, stk. 2; finder det nødvendigt at sikre, at Parlamentet som budgetmyndighed inddrages i forbindelse med et spørgsmål, der kan få så vidtrækkende budgetmæssige konsekvenser;
18. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2010 til at gennemføre en uafhængig undersøgelse vedrørende innovative finansieringsinstrumenter som f.eks. fælles udstedelse af eurobonds som middel til at mindske udstedelserne og den voksende likviditet på eurodominerede obligationsmarkeder;
19. konstaterer, at udstedelsen af eurobonds i forbindelse EU-relevant infrastruktur kan ske under overholdelse af stabilitets- og vækstpagten;
20. anmoder Kommissionen om at analysere en række muligheder for et langsigtet system til forebyggelse og effektiv og bæredygtig løsning af potentielle statsgældsproblemer, samtidig med at fordelene ved den fælles valuta udnyttes fuldt ud; mener, at denne analyse bør tage højde for, at kreditrisikoen i forbindelse med statsobligationer kan variere fra medlemsstat til medlemsstat og muligvis bør afspejles tydeligere i kreditinstitutionernes kapitalkoefficient;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Råd, formanden for Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank.

Onsdag den 7. juli 2010

Islands ansøgning om medlemskab af EU

P7_TA(2010)0278

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 om Islands ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union

(2011/C 351 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 540/2010 af 16. juni 2010, hvori Islands opføres på listen over lande, der er berettiget til EU's førtiltrædelsesbistand, der har til formål er at hjælpe ansøgerlande med at tilpasse deres lovgivning til EU-retten,
- der henviser til Kommissionens udtalelse om Islands ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union (SEK(2010)0153),
- der henviser til Det Europæiske Råds beslutning af 17. juni 2010 om indledning af tiltrædelsesforhandlinger med Island,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om Kommissionens udvidelsesstrategidokument for 2009 vedrørende de vestlige Balkanlande, Island og Tyrkiet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. februar 2010 om Europa-Parlamentets og Rådets forslag til forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) (KOM(2009)0588 – C7-0279/2009 – 2009/0163(COD)) ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets og Kommissionens redegørelser om Islands ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til artikel 49 i EU-traktaten, i henhold til hvilken »enhver europæisk stat [...] kan ansøge om at blive medlem af Unionen«,
- B. der henviser til, at hvert lands fremskridt hen imod medlemskab af Den Europæiske Union er meritbaseret og afhænger af dets bestræbelser på at opfylde tiltrædelseskriterierne samtidig med, at EU's optagelseskapacitet også skal respekteres,
- C. der henviser til, at Island den 17. juli 2009 forelagde sin ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union,
- D. der henviser til, at Kommissionen forelagde sin udtalelse den 24. februar 2010, hvori den henstillede, at der blev indledt forhandlinger med Island om medlemskab,
- E. der henviser til, at tidligere udvidelser har været en klar succes både for Den Europæiske Union og for de tiltrådte medlemsstater og har bidraget til stabilitet, udvikling og fremgang i Europa som helhed, og at det derfor er vigtigt at skabe de betingelser, der er nødvendige for at afslutte tiltrædelsesprocessen for Island og sikre, at også dette lands tiltrædelse vil blive en succes, i overensstemmelse med Københavnskriterierne,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0097.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0026.

Onsdag den 7. juli 2010

- F. der henviser til, at forbindelserne mellem Island og Den Europæiske Union går tilbage til 1973, hvor der blev undertegnet en bilateral frihandelsaftale mellem de to parter,
- G. der henviser til, at Island allerede samarbejder tæt med EU som medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) og signatar af Schengen-aftalerne og Dublin-forordningen, og derfor allerede har vedtaget en betydelig del af den gældende fællesskabsret,
- H. der henviser til, at Island er kendetegnet ved rodfæstede demokratiske traditioner og en høj grad af overensstemmelse med EU-retten,
- I. der henviser til, at Island siden 1994 har ydet et vigtigt bidrag til den europæiske samhørighed og solidaritet via finansieringsmekanismen under EØS,
- J. der henviser til, at Island som et land uden militærtraditioner bidrager til EU's fredsbevarende missioner med civil kapacitet og regelmæssigt tilslutter sig EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,
- K. der henviser til, at Island og dets befolkning er blevet alvorligt ramt af den internationale finansielle og økonomiske krise, som førte til det islandske banksystems sammenbrud i 2008,
- L. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges og Nederlandenes regeringer i juni og oktober 2009 undertegnede to aftaler med den islandske regering om vilkårene for tilbagebetaling af et lån på 1,3 mia. EUR fra Nederlandene og et lån på 2,4 mia. EUR fra Det Forenede Kongerige; der henviser til, at oktober-aftalen efter en folkeafstemning den 6. marts 2010 blev forkastet, og at de involverede parter forventes at nå frem til en ny aftale omkring de beløb, som var omfattet af den islandske indskuds-garantiordning,
- M. der henviser til, at EFTA's tilsynsmyndighed (ESA) i sin åbningskrivelse af 26. maj 2010 erklærede, at Island er forpligtet til at garantere betaling af en minimumserstatning til Icesave-bankens kunder i Det Forenede Kongerige og Nederlandene,
- N. der henviser til, at den offentlige mening og de politiske partier i Island er splittet over spørgsmålet om medlemskab af EU; der endvidere henviser til, at befolkningens holdning til EU-medlemskab på baggrund af den politiske og økonomiske krise klart har flyttet sig i negativ retning siden sommeren 2009,

Politiske kriterier

1. bifalder Det Europæiske Råds beslutning om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Island;
2. glæder sig over udsigten til at få et land med en stærk demokratisk kultur som ny medlemsstat i EU; understreger i denne forbindelse, at Islands medlemskab kan være til fordel for både landet selv og EU og yderligere vil styrke Unionens rolle som international forkæmper for og forsvarer af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
3. fremhæver det glimrende samarbejde, der har været mellem Europa-Parlamentets og Altingets medlemmer inden for rammerne af Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalg, og forventer et lige så frugtbart samarbejde i det nye Blandede Parlamentariske Udvalg EP-Island;
4. glæder sig i denne forbindelse især over Icelandic Modern Media Initiative, hvorigennem både Island og EU vil kunne udtrykke en stærk stillingtagen til spørgsmålet om retlig beskyttelse af ytrings- og informationsfriheden;

Onsdag den 7. juli 2010

5. opfordrer de islandske myndigheder til at genoverveje den nuværende sondring mellem forskellige EU-borgere for så vidt angår til deres stemmeret og valgbarhed ved kommunalvalg i Island;
6. påpeger, at et ansøgerlands retssystem er et af de områder, som EU lægger særlig vægt på i sin nye udvidelsesstrategi, allerede fra det tidlige førtiltrædelsesstadium; finder, at den islandske regering bør træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre domstolenes uafhængighed i overensstemmelse med Venedigkommissionens anbefalinger ved at finde en passende løsning på problemet med den dominerende rolle, justits- og menneskerettighedsministeren spiller ved udnævnelsen af dommere, statsanklagere og højtstående justitsmyndigheder; forventer, at de islandske myndigheder vil foretage de nødvendige ændringer;
7. tilskynder Island til at ratificere FN's konvention til bekæmpelse af korruption og Europarådets civilretskonvention om korruption;
8. roser Island for dets gode resultater på menneskerettighedsområdet; opfordrer dog de islandske myndigheder til at ratificere Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal såvel som FN-konventionen om handicappedes rettigheder;
9. tilskynder Island til at følge henstillingerne fra OSCE/ODIHR i 2008 om hadforbrydelser;

Økonomiske kriterier

10. bemærker, at Island generelt kan fremvise tilfredsstillende resultater for så vidt angår landets opfyldelse af sine forpligtelser som medlem af EØS og dets evne til at klare sig over for konkurrencepresset og markedskræfterne inden for EU; bemærker imidlertid også, at der er behov for en forstærket indsats for så vidt angår tilpasning til de overordnede principper og sikring af fuld overensstemmelse med de gældende regler inden for overensstemmelsesvurdering, akkreditering og markedstilsyn; bemærker, at ESA den 26. maj 2010 sendte en formel åbningsskrivelse til den islandske regering - det første skridt i en overtrædelsesprocedure mod regeringen for manglende opfyldelse af de forpligtelser, den i henhold til EØS-aftalen har til at implementere EU's direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger - og konstaterer med tilfredshed, at den islandske regering har reageret med at erklære sig rede til at afslutte Icesave-forhandlingerne så hurtigt som muligt;
11. glæder sig over de politiske foranstaltninger, der er truffet med henblik på en yderligere diversificering af Islands økonomi som et nødvendigt skridt til at sikre landets økonomiske trivsel på lang sigt;
12. minder om, at miljøet har prioritet i Den Europæiske Union, og glæder sig over, at Island er stærkt engageret i miljøpolitik;
13. bemærker, at Island, selv om budgetkonsolideringen fortsat er den vigtigste udfordring, viser opmuntrende tegn på økonomisk stabilisering; betragter de hidtil truffne monetære foranstaltninger som skridt i den rigtige retning for så vidt angår forbedringen af den finansielle og økonomiske stabilitet;
14. hilser rapporten fra den særlige undersøgelseskommission velkommen, idet den muligvis kan bidrage til at genopbygge den nationale selvtilid; foreslår, at kommissionens arbejde følges op med foranstaltninger til at afhjælpe de akutte politiske, økonomiske og institutionelle mangler, som påpeges i rapporten;
15. konstaterer med tilfredshed, at den islandske sammenslutning af pensionsfonde (IDFA) har vedtaget at foranstalte en uafhængig undersøgelse af pensionsfondenes arbejdsmetoder og investeringspolitikker i perioden forud for det økonomiske sammenbrud;

Onsdag den 7. juli 2010

16. opfordrer til, at der indgås en bilateral aftale om ordninger for tilbagebetalingen af lån til en samlet værdi af 3,9 mia. EUR til den britiske og den nederlandske regering; understreger, at opnåelsen af en aftale, som kan godkendes af alle parter, vil genskabe tilliden til Islands evne til at honorere sine forpligtelser, herunder alle dem, der følger af EØS-aftalen, og øge offentlighedens støtte, både i Island og i EU, til Islands tiltrædelsesproces;

17. bemærker, at Island ønsker at indtræde i euroområdet, hvilket kan opnås, når landet er blevet EU-medlem, og alle nødvendige forudsætninger er opfyldt;

18. glæder sig over godkendelsen af den anden revision af stand by-aftalen med IMF, der tager sigte på valutastabilitet, omstrukturering af banksektoren og finanspolitisk konsolidering;

19. er betænkelig ved den høje arbejdsløshed og inflation i Island, omend der på det seneste har været tegn på forbedringer;

20. roser Island for dets høje investeringsniveau inden for uddannelse, forskning og udvikling;

Evnen til at opfylde medlemskabsforpligtelserne

21. bemærker, at Island som medlem af EØS er nået langt med hensyn til opfyldelse af kravene i 10 af forhandlingskapitlerne og delvis opfylder kravene i 11 andre kapitler, hvorfor der kun skal gennemføres komplette forhandlinger om 12 kapitler, som ikke er omfattet af EØS; understreger, som Kommissionen har påpeget, at det er nødvendigt, at Island fortsat gør en seriøs indsats for at tilpasse sin lovgivning til den gældende EU-lovgivning på en række områder og for at gennemføre og håndhæve den effektivt på mellem-lang sigt for at opfylde tiltrædelseskriterierne; understreger, at opfyldelsen af Islands forpligtelser under EØS såvel som aftalen med Island, hvorefter det inddrages i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-retsakterne, er vigtige krav i tiltrædelsesforhandlingerne;

22. opfordrer de islandske myndigheder til at finde en løsning på de vigtigste institutionelle svagheder i landets økonomi, især den måde, hvorpå det finansielle tilsynssystem og indskudsgarantiordningen organiseres og fungerer;

23. opfordrer Island til at fastlægge en landbrugs- og landdistriktsudviklingspolitik, der er i overensstemmelse med EU's politikker, samt etablere de administrative strukturer, der er nødvendige for gennemførelsen af disse politikker; understreger i den forbindelse, at EU's politikker skal tage hensyn til den særlige karakter af Islands miljø, flora og fauna, samt til landets fjerne geografiske beliggenhed i forhold til det europæiske fastland;

24. opfordrer Kommissionen til at inddrage de islandske myndigheder i de nuværende drøftelser om reformen af den fælles landbrugspolitik;

25. anerkender den ansvarlige og bæredygtige måde, hvorpå Island har forvaltet sine marine ressourcer, og forventer, at både EU's og Islands myndigheder vil udvise en konstruktiv holdning under forhandlingerne om Islands nødvendige tilpasning til den fælles fiskeripolitik, således at der kan findes en gensidigt tilfredsstillende løsning baseret på bedste praksis og beskyttelse af både fiskeres og forbrugeres interesser i såvel EU som Island;

26. opfordrer Island til at vedtage fiskeripolitiske foranstaltninger, som kan bane vejen for indførelsen af den fælles fiskeripolitik;

27. kræver, at Island indstiller al hvalfangst og frafalder alle de forbehold, som det har taget i Den Internationale Hvalfangstkommission;

Onsdag den 7. juli 2010

28. bemærker, at Island kan yde et værdifuldt bidrag til EU's miljø- og energipolitik takket være dets erfaringer inden for områderne vedvarende energikilder, især geotermisk energi, miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer;

Regionalt samarbejde

29. mener, at Islands medlemskab af EU – for så vidt som dette vil indebære en yderligere styrkelse af den europæiske tilstedeværelse i Arktisk Råd – vil give EU en strategisk mulighed for at spille en mere aktiv og konstruktiv rolle og desuden bidrage til et multilateralt styre i den arktiske region; påpeger, at dette vil gøre det lettere at løse de fælles miljøproblemer og kan øge EU's interesse for det arktiske område og dets beskyttelse på regionalt og internationalt plan;

30. konstaterer med tilfredshed, at islandsk EU-medlemskab styrke den nordatlantiske dimension af Unionens eksterne politikker;

Den offentlige mening og støtte til udvidelsen

31. opfordrer de islandske myndigheder til at iværksætte en bred offentlig debat om EU-medlemskab med henblik på at inddrage civilsamfundet i processen lige fra begyndelsen, tage hensyn til de islandske borgeres betænkeligheder ved EU-medlemskab og tage højde for det forhold, at et fast engagement er en forudsætning for vellykkede forhandlinger; opfordrer Kommissionen til at stille materiel og teknisk bistand til rådighed for de islandske myndigheder, hvis de anmoder herom, for at hjælpe dem med at forbedre gennemsigtigheden og ansvarsfordelingen i forbindelse med tiltrædelsesprocessen og organisere en detaljeret og omfattende landsdækkende informationskampagne om følgerne af EU-medlemskab, således at de islandske borgere kan foretage et informeret valg ved den fremtidige folkeafstemning om medlemskab;

32. mener, at det er af afgørende betydning, at EU's borgere modtager klar og udtømmende information om følgerne af islandsk medlemskab; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger i denne henseende og mener, at det er lige så vigtigt at lytte til og reagere på borgernes betænkeligheder og spørgsmål samt tage hensyn til deres synspunkter og interesser;

*

* *

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, formanden for Altinget og Islands regering.

Torsdag den 8. juli 2010

Kosovo

P7_TA(2010)0281

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om den europæiske integrationsproces for Kosovo

(2011/C 351 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003, hvor der blev givet tilsagn til samtlige stater på det vestlige Balkan om, at de ville blive en integrerende del af Den Europæiske Union,
- der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (almindelige anliggender) den 7. december 2009, hvori det understregedes, at Kosovo, uden at dette berører medlemsstaternes holdning til landets status, også bør drage fordel af udsigten til en eventuel visumliberalisering, når samtlige betingelser er opfyldt, og hvori Kommissionen opfordredes til ved hjælp af en struktureret tilgang at bringe Kosovos befolkning tættere på EU,
- der henviser til Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om oprettelse af Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX Kosovo, som ændret ved Rådets fælles aktion 2009/445/FUSP af 9. juni 2009,
- der henviser til Rådets fælles aktion 2008/123/FUSP af 4. februar 2008 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Kosovo og Rådets afgørelse 2010/118/FUSP af 25. februar 2010 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant i Kosovo,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2009 om »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2009-2010« (KOM(2009)0533), som ledsager Kommissionens fremskridtsrapport for 2009 om Kosovo og meddelelsen om »Realisering af Kosovos (1) europæiske dimension« (KOM(2009)0534),
- der henviser til henstillingerne fra det 2. interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Kosovo den 7. april 2009 og fra det 3. interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Kosovo den 23. juni 2010,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om Kosovos fremtid og EU's rolle (2) og sin beslutning af 5. februar 2009 om Kosovo og EU's rolle (3),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 af 30. november 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (4), navnlig bilag I, hvori der henvises til personer med bopæl i Kosovo (FN's Sikkerhedsråds resolution 1244(1999)) på baggrund af juridisk klarhed og sikkerhed,
- der henviser til resolutionen fra De Forenede Nationers Generalforsamling af 8. oktober 2008 (A/RES/63/3) vedrørende en anmodning om en rådgivende udtalelse fra Den Internationale Domstol om, hvorvidt den ensidige uafhængighedserklæring fra Kosovos provisoriske selvstyreinstitutioner er forenelig med folkeretten,
- der henviser til sin resolution af 26. november 2009 om Kommissionens udvidelsesstrategidokument for 2009 vedrørende de vestlige Balkanlande, Island og Tyrkiet (5),

(1) Som defineret i FN's Sikkerhedsråds resolution 1244(1999).

(2) EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 207.

(3) EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 126.

(4) EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1.

(5) Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0097.

Torsdag den 8. juli 2010

- der henviser til FN's særlige udsendings endelige rapport om Kosovos fremtidige status og det samlede forslag til løsning af spørgsmålet om Kosovos status af 26. marts 2007,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at den regionale stabilitet i det vestlige Balkan og disse landes integrering i EU henhører under Den Europæiske Unions prioriteter; der henviser til, at disse prioriteter kun kan opretholdes, hvis der er tale om konkrete udsigter til medlemskab af EU for alle lande i regionen,
- B. der henviser til, at det internationale samfund altid har forsvaret bæredygtigheden af multietniske stater med flere religioner i det vestlige Balkan baseret på værdierne demokrati, tolerance og multikulturalisme,
- C. der henviser til, at borgerne i Serbien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Montenegro siden den 19. december 2009 har kunnet rejse ind i EU uden visum, og at det samme forventes at blive muligt om kort tid for borgerne i Albanien og Bosnien-Hercegovina; der henviser til, at borgerne i Kosovo ikke kan lades i stikken og isoleres fra borgerne i regionens andre lande, og derfor bør der ufortøvet indledes en visumliberaliseringsproces med Kosovo, såfremt alle nødvendige kriterier er opfyldt,
- D. der henviser til, at Den Internationale Domstol er blevet anmodet om en rådgivende udtalelse om, hvorvidt den ensidige uafhængighedserklæring fra Kosovos provisoriske selvstyreinstitutioner er forenelig med folkeretten, og der henviser til, at Domstolens konklusioner er under behandling,
- E. der henviser til, at afgørelsen om ikke at inkludere Kosovo i visumliberaliseringen viser en dyb modsigelse i EU's Kosovostrategi, der udgøres af uoverensstemmelse mellem en enorm støtteindsats i form af ressourcer og medarbejdere på den ene side og på den anden side en fortsat lukning af grænserne for alle, hvis arbejdskraft ville kunne fremme udviklingen,
1. tager Kosovos uafhængighedserklæring af 17. februar 2008 til efterretning, som er blevet anerkendt af 69 lande; bemærker, at 22 af EU's medlemsstater har anerkendt Kosovo som et uafhængigt land, og at andre 5 lande ikke har gjort det; tilskynder medlemsstaterne til at styrke deres fælles strategi over for Kosovo med henblik på Kosovos tiltrædelse af EU, således at EU's politik får større virkning for hele Kosovos befolkning; glæder sig over den konstruktive holdning over for Kosovo, som det spanske formandskab har understreget på trods af, at landet ikke har anerkendt Kosovo; ville glæde sig over alle medlemsstaters anerkendelse af Kosovos uafhængighed;
  2. understreger, at det er af allerstørste betydning for en regional stabilisering, at alle lande i regionen integreres i EU; understreger, at udsigterne til tiltrædelse af EU er et mægtigt incitament til gennemførelse af de nødvendige reformer i Kosovo, og opfordrer til, at der træffes praktiske foranstaltninger for at gøre dette perspektiv mere konkret for såvel borgerne som regeringen; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at inkludere Kosovo i den screeningsproces, der vil blive påbegyndt i starten af 2011, med henblik på at forberede landet på indledningen af forhandlingerne om stabiliserings- og associeringsaftalen, og til at informere Kosovos myndigheder om de foranstaltninger, som nødvendigvis må træffes, inden Kommissionen kan udarbejde en køreplan for visumliberaliseringen, og til at fastlægge en køreplan umiddelbart efter disse foranstaltningers gennemførelse;
  3. bemærker, at de fleste af Kosovos nabolande har anerkendt landets uafhængighed, og at Kosovo har gode naboskabsforbindelser med disse lande; bemærker, at Kosovo er blevet optaget som medlem af Verdensbanken, Den Internationale Valutafond og andre internationale organisationer;
  4. gentager sin holdning som udtrykt i sine beslutninger af 29. marts 2007 og af 5. februar 2009, der forkaster muligheden for at dele Kosovo;

Torsdag den 8. juli 2010

5. er bekymret over udviklingen i Kosovos forbindelser med Serbien og understreger, at gode naboskabsforbindelser er et væsentligt kriterium for Serbiens, Kosovos og regionens øvrige landes ønsker om medlemskab af EU; forstår de emotionale eftervirkninger af krigen i 1999 og forstår, at den officielle anerkendelse af Kosovo ikke er en mulig politisk valgmulighed i øjeblikket for regeringen i Belgrad, men opfordrer ikke desto mindre Serbien til at indtage en pragmatisk holdning til spørgsmålet om Kosovos status; glæder sig i denne forbindelse over undertegnelsen af politiprotokollen med EULEX og opfordrer til et styrket samarbejde med politimissionen; opfordrer endvidere Serbien til at undlade at blokere Kosovos medlemskab i internationale organisationer og især dets seneste ansøgning om medlemskab af Verdenssundhedsorganisationen; understreger, at konflikten også berører den regionale samhandel og samarbejdet inden for Den Centraleuropæiske Frihandelsaftale (CEFTA) og dermed har ødelæggende følger for økonomien i landene i regionen; opfordrer alle parter til at indtage en pragmatisk holdning for at muliggøre Kosovos regionale integration; understreger i denne sammenhæng, at den forventede rådgivende holdning fra Den Internationale Domstol vedrørende »forenelighed med folkeretten af den ensidige uafhængighedserklæring fra de provisoriske selvstyreinstitutioner i Kosovo« ikke bør forhindre alle de involverede parter i selv at engagere sig i effektivt grænseoverskridende, regionalt og lokalt samarbejde til det bedste for hele befolkningen både i og omkring Kosovo;

6. gentager, at ethvert land, der ønsker at tiltræde EU, skal opfylde tiltrædelseskriterierne, og at det i forbindelse med de vestlige Balkanlande er stabiliserings- og associeringsprocessen, der danner grundlaget for EU-forhandlingerne; understreger, at et af de tre vigtige mål med stabiliserings- og associeringsprocessen er regionalt samarbejde;

7. understreger, at den regionale integration og det regionale samarbejde er væsentligt for den europæiske sikkerhed og stabilitet samt for at kunne skabe en fordelagtig kontekst for normaliseringen af forholdene mellem Serbien og Kosovo; mener, at en pakkelsejning vedrørende sikkerhed og samarbejde i det vestlige Balkan ville være ønskelig;

8. opfordrer til en styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde mellem Serbien og Kosovo, især på lokalt plan, om de spørgsmål, som er vigtige for borgerne, som f.eks. miljø, infrastruktur og samhandel;

9. bemærker, at visse medlemsstater ensidigt anvender forenklede visumprocedurer, medens otte medlemsstater fortsat opkræver fuldt visumgebyr; opfordrer EU's medlemsstater og Kommissionen til at gøre alt, hvad der står i deres magt for hurtigt at vedtage ensartede foreløbige og forenklede procedurer for at lette rejser for Kosovos borgere, især på baggrund af de muligheder, som den nye visumkodeks giver;

10. glæder sig over de lokale valg, som fandt sted den 15. november 2009, og som er de første valg, der blev tilrettelagt under Kosovo-regeringens politiske ansvar; glæder sig over, at de generelt fandt sted i en rolig og god atmosfære; understreger imidlertid, at der er blevet indberettet en række uregelmæssigheder; opfordrer myndighederne til hurtigt at efterkomme henstillingerne fra det internationale samfund, herunder de nødvendige ændringer i valgloven, for at klarlægge, hvilke jurisdiktioner der tager sig af klager, og foretage en klar skelnen mellem den centrale valgkommissionens og klage- og appelkommissionens kompetenceområder, samt ajourføre valglisten og sikre konsekvent uddannelse af vælgerne; understreger, hvor absolut vigtigt det er, at den politiske vilje gør fremskridt med disse reformer, og at de, der er ansvarlige for valgsvindler, bliver stillet til regnskab herfor med henblik på de kommende almindelige valg;

11. beklager, at Belgrad fortsat støtter parallelle strukturer i serbiske enklaver, hvilket udfordrer og svækker de nyoprettede kommuners beføjelser; opfordrer Serbien til at have en mere konstruktiv holdning og at afvikle disse strukturer;

12. gentager, at det er vigtigt med en effektiv gennemførelse af decentraliseringsprocessen, og glæder sig meget over, at Kosovo-serberne syd for Ibar-floden udviste stor valgdeltagelse ved det seneste valg, hvilket er et skridt hen imod opbygningen af en bæredygtig fremtid for landet; opfordrer indtrængende regeringen til i fuld udstrækning at støtte de nylig valgte ledere i disse kommuner via passende finansiel og politisk bistand, således at de hurtigt kan etablere de nødvendige strukturer sammen med Kommissionen og begynde at levere vigtige tjenesteydelser; finder de effektive kommunale strukturer af grundlæggende betydning for at kunne delagtiggøre Kosovo-serberne i de politiske processer og administrative strukturer i Kosovo; tilskynder det internationale samfund til at støtte de nylig oprettede kommuners udviklings- og infrastrukturprojekter; tilskynder regeringen til med støtte fra EU's særlige repræsentant/den internationale civile repræsentant og for at undgå et sammenfald med de parallelle strukturer, især inden for undervisning og sundhed, at forelægge en strategi til håndtering af sådanne strukturer;

Torsdag den 8. juli 2010

13. glæder sig over oprettelsen af EU-huset i det nordlige Kosovo men er bekymret over situationen i det nordlige Kosovo, hvor der fortsat er alvorlige mangler i retsstatsprincipperne, stigende pres på og intimidering af civilsamfundet fra radikale grupper og organiseret kriminalitet; understreger derfor behovet for, at Rådet gennemfører en retsstatsmission, der finder anvendelse på hele Kosovoområdet, og opfordrer Kommissionen til at give sit arbejde til gavn for det serbiske fællesskab i nord en mere fremtrædende profil, imens det over for alle interesserede parter i området gøres tydeligt, at lokalt, regionalt og grænseoverskridende samarbejde er værdifuldt for hele befolkningen; glæder sig i denne forbindelse over registrering af handelsvarer ved gate 1 og 31, hvilket har bidraget til at mindske smugleraktiviteterne i regionen, og opfordrer til yderligere foranstaltninger med henblik på at genindføre toldafgifter; udtrykker bekymring over problemerne med den måde, retssystemet i Mitrovicaregionen fungerer på nu, og opfordrer, og opfordrer Serbien og Kosovo til at afslutte aftalen om at besætte domstolen i det nordlige Mitrovica med Kosovo-serbiske dommere og en anklager; tager planen til efterretning om en reintegration af den nordlige del af landet i Kosovos politiske og administrative strukturer og opfordrer til, at disse gennemføres under behørig hensyntagen til det serbiske mindretals følsomhed med henblik på at forbedre og styrke regeringstjenester til regionen og forbedre levevilkårene for borgerne i området og på en måde, som giver mulighed for et omfattende selvstyre; opfordrer EULEX til at træffe foranstaltninger til at øge sine aktiviteter i den nordlige del, navnlig med henblik på at skabe gode interetniske forhold, mens befolkningen i området oplyses om EU's foranstaltninger og den igangværende retsstatsmission; støtter planen om en reintegration af den nordlige del af landet i Kosovos politiske og administrative strukturer og opfordrer til, at disse gennemføres under behørig hensyntagen til det serbiske mindretals følsomhed med henblik på at forbedre og styrke regeringstjenester til regionen og forbedre levevilkårene for borgerne i området og på en måde, som giver mulighed for et omfattende selvstyre; opfordrer EULEX til at træffe foranstaltninger til at øge sine aktiviteter i den nordlige del, navnlig med henblik på at skabe gode interetniske forhold, mens befolkningen i området oplyses om EU's foranstaltninger og den igangværende retsstatsmission;

14. er dybt foruroliget over den eksplosion, der den 2. juli 2010 kostede en person livet og sårede 10 andre i den nordlige del af Mitrovica under demonstrationer mod åbningen af et borgercenter, og over angrebet den 5. juli 2010 på et etnisk serbisk medlem af Kosovos forsamling; fordømmer alle former for voldshandlinger og opfordrer parterne til at handle ansvarligt; opfordrer EULEX til at gøre sit yderste for at afhjælpe det spændte forhold og forhindre yderligere voldshandlinger og anmoder Kosovos politi om straks, med bistand fra EULEX, at gennemføre en grundig og upartisk undersøgelse hændelserne med henblik på at stille gerningsmændene for en domstol;

15. understreger, at det er vigtigt, at EU's retsstatsmission EULEX får succes både med hensyn til den bæredygtige udvikling, konsolideringen af institutionerne og Kosovos stabilitet og også med hensyn til EU's ambitioner som global aktør inden for fredsofbygning; understreger EULEX' ansvar i henhold til sin udøvende magt og sit mandat til at overvåge, vejlede og rådgive; opfordrer i denne sammenhæng EULEX til at træffe konkrete foranstaltninger for at fremme processen mod korruption på højt plan; anerkender de gode fremskridt, der er sket på visse områder, som f.eks. inden for politi- og toldvæsen, men understreger, at arbejdet bør fremskyndes, således at missionen endelig kan begynde at forelægge konkrete resultater på andre områder, især i korruptionssager på højt plan, organiseret kriminalitet og krigsforbrydelser; glæder sig derfor over de seneste EULEX-foranstaltninger med henblik på også at behandle mulige korruptionssager på højeste regerings- og myndighedsniveau og understreger behovet for at fortsætte ad denne vej for at sikre troværdigheden og synligheden af EULEX-foranstaltningerne; understreger, at det i denne sammenhæng er af afgørende betydning at fokusere på området for offentlige indkøb, og at EULEX på området for organiseret kriminalitet fortsat skal opnå konkrete resultater i området; er i denne forbindelse bekymret over det store antal sager, der endnu ikke er blevet behandlet som følge af det uventet høje antal sager, som EULEX har fået forelagt af FN's midlertidige forvaltningsmission i Kosovo; understreger, at der ikke er blevet stillet tilstrækkeligt mange dommere og anklagere til rådighed for EULEX, og opfordrer medlemsstaterne til at stille det påkrævede antal eksperter til rådighed eller gøre det muligt at tilbyde dem kontrakter; understreger vigtigheden af at strømline bureaukratiet i EULEX; understreger i denne sammenhæng behovet for en kompetent intern styring, koordinering og samarbejde med henblik på missionens effektive funktion; understreger behovet for gennemsigtighed og ansvarlighed i EULEX's arbejde såvel som indfølgelse over for den politiske kontekst i forbindelse med dens aktiviteter for at styrke dens legitimitet i borgernes øjne; understreger endvidere, at det er vigtigt at bevare en tæt kommunikation med Kosovos regering, borgere og medier; opfordrer EULEX til at oplyse Kosovos borgere om resultaterne af missionen og derudover at arbejde på at øge tilliden til missionen og være opmærksom på borgernes forventninger; glæder sig over EULEX' nylige oprettelse i forbindelse med gennemførelsen af sit udøvende mandat af et panel til vurdering af menneskerettigheder med ansvar for at behandle klager fra personer, der hævder at være ofre for krænkelse af menneskerettighederne;

16. opfordrer sine kompetente myndigheder, navnlig underudvalget om sikkerhed og forsvar, til at fremme kontrollen og tilsynet med EULEX, eventuelt i samarbejde med Kosovos civilsamfund, og opfordrer med henblik herpå Rådet til at videregive alle rutine- og særevalueringer og revisioner af EULEX til Europa-Parlamentet;

Torsdag den 8. juli 2010

17. bemærker både Serbiens og Kosovos indsats i forbindelse med at finde frem til personer, der har været savnet siden 1998-1999-konflikten, via arbejdsgruppen for ikke-registrerede personer i forbindelse med hændelser i Kosovo; understreger betydningen af at finde en løsning på dette med henblik på at komme videre efter 1998-1999-konflikten; bemærker endvidere, at der stadig er omkring 1 862 savnede personer og opfordrer både Serbien og Kosovo til at udvide ethvert muligt samarbejde med hinanden, ICRC, EULEX og andre enheder med henblik på at finde disse personer;

18. understreger, at 2010 både for Kosovos regering og alle administrationsniveauer er af afgørende betydning, hvis der skal gøres fremskridt inden for de vigtigste reformer, som f.eks. bekæmpelse af korrup­tion og organiseret kriminalitet, decentralisering og en reform af den offentlige forvaltning; understreger, at reformprocessen, såfremt den skal blive en succes, skal baseres på en detaljeret debat om lovgivningsforslag i samråd med alle aktører, herunder alle led i civilsamfundet; minder endvidere regeringen om, at der især bør lægges vægt på en hurtig og effektiv gennemførelse af love, uden hvilke vedtagelsen af en lovgivning ikke vil få nogen reel indvirkning på situationen i Kosovo;

19. er meget bekymret over den udbredte korrup­tion, som fortsat er et af de største problemer i Kosovo sammen med organiseret kriminalitet, og opfordrer indtrængende til uopsættelige foranstaltninger til bekæmpelse heraf gennem en forbedring af lovgivningsrammen for bekæmpelse af korrup­tion, vedtagelse af en strategi til bekæmpelse af korrup­tion og en handlingsplan og udvidet samarbejde med politi og retsvæsen i alle lande i regionen; er meget bekymret over den blodige episode for nylig nær Kosovos grænser og opfordrer til, at der straks træffes foranstaltninger til at afværge episoder og til at sætte en stopper for den ulovlige handel med våben, der bidrager til at destabilisere hele det vestlige Balkan; glæder sig over oprettelsen af en specialafdeling for bekæmpelse af korrup­tion inden for Kosovos særlige anklagemyndighed, men understreger, at det er nødvendigt at inddrage alle fagministerier, hvis afdelingen skal kunne arbejde effektivt, og at personalet under alle omstændigheder må udvælges blandt personer med en ulastelig vandel; opfordrer til en hurtig vedtagelse af en lov om regulering af støtte til politiske partier, som ville kunne regulere partiets finansiering på effektiv og gennemsigtig vis og sikre fuld offentliggørelse af deres finansberetninger;

20. understreger, at det er af yderste vigtighed med en reform af retsvæsenet og anklagemyndigheden, som stadig befinder sig på et tidligt stadium, for at sikre dommeres og anklageres uafhængighed og professionalisme og for at gøre det muligt for borgerne at genskabe deres tillid til retsstatsprincippet; glæder sig i denne forbindelse over udnævnelsen af ombudsmanden, højesteretsdommerne, statsanklagerne i anklagemyndigheden og af anklagerne i Kosovos særlige anklagemyndighed; er bekymret over, at den manglende vidnebeskyttelse fortsat hindrer retfærdighed vedrørende de mest alvorlige forbrydelser; opfordrer til vedtagelse og en hurtig gennemførelse af loven om domstolene og til etablering af et effektivt system til beskyttelse af vidner og dommere; opfordrer således EULEX-repræsentanter til fortsat offentligt at rapportere om de fortsatte udfordringer vedrørende retsstatsprincippet i Kosovo;

21. opfordrer til en større indsats for at fremskynde reformen af den offentlige forvaltning for at skabe professionelle og uafhængige offentlige tjenester, som respekterer ligestilling mellem mænd og kvinder, og som afspejler Kosovo-befolkningens forskellige etniske grupper; understreger, at det er nødvendigt at vedtage og gennemføre en lovgivningsramme i denne henseende, og at der bør lægges behørig vægt på udvikling af menneskelige ressourcer, samt at der bør stilles passende støtte til rådighed herfor; er bekymret over politisk indblanding i udnævnelsen af vigtige tjenestemandsposter og opfordrer til, at dette bringes til ophør, da det i alvorlig grad undergraver den måde, som forvaltningen fungerer på;

22. opfordrer indtrængende regeringen til at sikre pluralisme inden for medierne og mediernes finansielle og redaktionelle uafhængighed uden politisk pres og ejerskabs- samt finansieringsgennemsigtighed; opfordrer til arbejdsrettigheder for journalister og effektive procedurer til at beskytte journalister, der foretager undersøgelser, mod trusler; understreger, at det er vigtigt, at den offentlige radio- og fjernsynsvirksomhed forsyner hele befolkningen med uafhængige informationer af høj kvalitet, og er bekymret over, at der ikke findes et bæredygtigt finansieringssystem til at sikre dette; glæder sig over regeringens investeringer i at udbyde internetadgang; opfordrer regeringen til i endnu større grad at gøre internettet tilgængeligt for sine borgere; understreger, at ucensureret adgang til internettet er af stor betydning for erhvervslivet og politikken, navnlig med henblik på at øge ungdommens deltagelse i valg;

Torsdag den 8. juli 2010

23. opfordrer til støtte til en styrkelse af Kosovos parlament, således at det kan varetage sine lovgivningsmæssige funktioner på effektiv vis og foretage demokratisk kontrol med regeringens politiske og budgetmæssige aktiviteter; opfordrer i denne forbindelse til udarbejdelse af et ad-hoc-partnerskabsprogram med henblik på at give det administrative personale i Kosovos parlament mulighed for praktikantophold i Europa-Parlamentet og opfordrer medlemsstaternes parlamenter til at udarbejde partnerskabsprogrammer for at give parlamentsmedlemmer og det administrative personale i Kosovos parlament mulighed for udveksling og kapacitetsopbygning i forbindelse med parlamentariske lovgivnings- og kontrolprocedurer, især for parlamentariske mindretal og oppositionsgrupper;

24. roser regeringen for de fremskridt, der er sket i proceduren for vedtagelse af lovgivning om beskyttelse af menneskerettigheder, og tilskynder den til hurtigt at vedtage de resterende lovforslag; bemærker imidlertid, at gennemførelsen af lovgivningsrammen fortsat er utilstrækkelig, og at der kun langsomt sker fremskridt; opfordrer til en mere aktiv politik til bekæmpelse af forskelsbehandling af enhver art (etnisk oprindelse, religion, seksuel orientering, handicap og andet) og til at sikre balance mellem kønnene og mindretallenes aktive deltagelse i det politiske liv og inden for de administrative strukturer, både på nationalt og lokalt plan; understreger uddannelsens betydning i denne proces og opfordrer regeringen til at tilbyde mindretal undervisning på deres egne sprog, herunder læseplaner og lærebøger, der gør dem i stand til at bevare deres kultur og identitet, såvel som at hjælpe dem med at opbygge menneskelige ressourcer;

25. er bekymret over de omfattende dimensioner af vold i hjemmet, forskelsbehandling af kvinder og menneskehandel, især med piger og kvinder med henblik på seksuel udnyttelse; opfordrer til, at der træffes aktive foranstaltninger til at sikre ligestilling mellem mænd og kvinder og effektiv beskyttelse af kvinders og børns rettigheder;

26. understreger den meget vanskelige arv efter den væbnede konflikt, som har rystet offentlighedens tro på muligheden for en fredelig løsning på konflikter, både mellem sociale grupper og i privatlivet;

27. understreger, at den skrøbelige politiske situation, forekomsten af interetniske hændelser i nogle områder og dårlige økonomiske vilkår har bremset den bæredygtige tilbagevenden af flygtninge, og opfordrer til en større indsats for at forbedre deres situation;

28. understreger den vanskelige situation og den forskelsbehandling, som mindretallene står over for og især romerne, ved adgang til uddannelse, bolig, sociale ydelser og beskæftigelse; glæder sig over, at Kommissionens har taget initiativ til at lukke de blyforurenede lejre i den nordlige del af Mitrovica og til at flytte de familier, der lever der, og opfordrer til en hurtig gennemførelse af dette initiativ; er ligesom Europarådets menneskerettighedskommissær af den opfattelse, at Kosovo endnu ikke er i stand til at tilbyde hensigtsmæssige vilkår for en reintegration af tvangstilbagedførte romaer, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at bringe denne fremgangsmåde til ophør; tager i denne forbindelse den aftale til efterretning, som blev indgået mellem Tysklands og Kosovos myndigheder om en gradvis repatriering af 14 000 flygtninge til Kosovo, hvoraf omkring 10 000 er romaer, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at intensivere ad hoc-bistandsprogrammerne; opfordrer lande, der deltager i Roma Decade, til at lette Kosovos deltagelse i programmerne;

29. understreger den altafgørende betydning af uddannelse, både med hensyn til at give unge de nødvendige færdigheder på arbejdsmarkedet og med hensyn til at bidrage til forsoningen mellem de etniske grupper; tilskynder med henblik herpå regeringen til gradvis at indføre fælles klasser, undervisning i mindretalssprog, især serbisk, for elever fra den albanske befolkningsgruppe, og i albansk for alle mindretallene; glæder sig over oprettelsen af den internationale handelshøjskole i Mitrovica, der, på samme tid som den udgør en vigtig international investering i den lokale økonomi, tiltrækker studerende fra alle befolkningsgrupper, har til formål at tilbyde unge mennesker et perspektiv ved at fremme iværksætterkultur og introducerer dem for europæiske professionelle standarder og offentlig forvaltning;

30. påpeger, at respekt for multikulturalisme hele tiden er i centrum for EU's plan, og at den religiøse og kulturelle arv er en nødvendig forudsætning for fred og sikkerhed i regionen; understreger, at det for alle befolkningsgrupper i Kosovo er vigtigt at beskytte kulturarven; opfordrer regeringen til at gennemføre den planlagte institutionelle reform inden for området kulturarv; understreger, at vedtagelsen af listen over kulturarvsteder er en vigtig forudsætning for at kunne gennemføre lovgivningen om kulturarv; glæder sig over formidleren af beskyttelse af religiøs og kulturel arv eller den serbiske ortodokse kirke og opfordrer alle interesserede parter i aktivt at samarbejde med ham;

Torsdag den 8. juli 2010

31. understreger, at udveksling af akademikere skal støttes og fremmes ved hjælp af programmer såsom Erasmus Mundus for at gøre det muligt for borgerne i Kosovo at erhverve kvalifikationer og erfaring inden for EU og at styrke deres interaktion med borgerne i EU;
32. opfordrer myndighederne til aktivt at støtte civilsamfundet og dets deltagelse i udarbejdelsen af den sociale og økonomiske politik under fuld støtte til ytrings- og foreningsfriheden; understreger den vigtige rolle, som civilsamfundet og de internationale ngo'er spiller i forsoningen mellem de etniske grupper og opfordrer Kommissionen til at intensivere sin finansielle bistand til disse arbejder; understreger i denne sammenhæng behovet for en effektiv ramme for disse spørgsmål i de årlige programmer for Kosovo i henhold til førtiltrædelsesinstrumentet; bemærker, at godt mellemmenneskeligt og navnlig erhvervsrelateret samarbejde mellem individer fra forskellige etniske befolkningsgrupper findes, og at der bør træffes yderligere foranstaltninger af Kosovos myndigheder, civilsamfundet og det internationale samfund med henblik på at støtte lokale projekter til fremme af denne form for samarbejde;
33. er alvorligt bekymret over, at Kosovo fortsat er et af de fattigste lande i Europa med et arbejdsløshedstal på over 40 %; understreger, at denne situation er uholdbar, og at de vanskelige levevilkår har resulteret i en voksende utilfredshed i samfundet; opfordrer indtrængende til, at der ufortøvet træffes foranstaltninger til at forbedre effektiviteten af de sociale ordninger for at give samfundets sårbare grupper et sikkerhedsnet og til at fortsætte den aktive arbejdsmarkeds politik, hvis mål er at sænke arbejdsløsheden; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til fuldt ud at anvende instrumentet for førtiltrædelsesbistand for at fremme Kosovos socioøkonomiske udvikling, især med henblik på unge; opfordrer EU og medlemsstaterne til at modtage så mange borgere fra Kosovo som muligt som sæsonarbejdere og i sektorer, hvor der mangler arbejdskraft;
34. mener, at den økonomiske udvikling er nøglen til en løsning på landets vigtigste problemer, herunder dets afgørende bidrag til en forbedring af situationen for kvinder og mindretal og fremme af forbindelserne mellem de etniske grupper; understreger, at landbrugssektoren er vigtig i denne forbindelse; glæder sig over en række lovforslag på dette område og opfordrer til en hurtig vedtagelse heraf; understreger imidlertid, at en effektiv gennemførelse af den allerede vedtagne lovgivningsramme er en forudsætning for, at de lokale vilkår forbedres;
35. understreger, at Kosovo bør vælge de passende økonomiske politikker til sikring af bæredygtig økonomisk vækst, miljøbeskyttelse, skabelse af jobs og begrænsning af social udelukkelse; opfordrer Kosovos myndigheder til at forbedre det økonomiske klima for udenlandsk investering og gennemsigtighed i handelsforhold;
36. opfordrer til, at der træffes aktive foranstaltninger inden for energi for at sikre den energisikkerhed, der er nødvendig for udviklingen af Kosovo; understreger, at de enorme infrastrukturbehov på dette område udgør en mulighed for at sprede energiforsyningen og derved inddrage flere økologiske kilder, modernisere og intensivere energieffektiviteten i elektricitetsnettet og indføre de bedst mulige teknologier, herunder de planlagte kulkraftværker; opfordrer til en øjeblikkelig nedlukning af Kosovo A-kraftværket og snarest muligt af Kosovo B-kraftværket, uden at det får følger for landets energibehov;
37. opfordrer Kosovos myndigheder til at investere i vedvarende energi og fremme regionalt samarbejde på området;
38. understreger, at Kosovos transportpolitik indtil videre har fokuseret på anlæggelse af veje; beklager den dårlige tilstand af den offentlige transport, specielt med hensyn til jernbaner; opfordrer Kosovos regering til at gøre fuld brug af IPA-midlerne til at udvikle, opgradere og modernisere jernbanenetværket og forbedre forbindelserne til nabolandene for såvel mennesker som gods med henblik på at gøre mobilitet bæredygtig;
39. udtrykker bekymring over de udbredte miljøproblemer, som indvirker på jord, luft og vand, og opfordrer regeringen til at ændre og gennemføre lovgivningsrammen for at bringe den i overensstemmelse med EU's normer og for at gøre miljøundervisning til en central del af undervisningen;

Torsdag den 8. juli 2010

40. understreger, at det er nødvendigt at afpasse EU's tilstedeværelse i Kosovo efter udviklingen af en tjeneste for EU's optræden udadtil og oprettelsen af EU-delegationer på globalt plan og at ændre Kommissionens forbindelseskantor til en EU-delegation for at gøre EU's aktioner i Kosovo mere effektive og samordne disse; bemærker oprettelsen af det nye EU-kontor i Belgrad inden for rammerne af EU's Kosovo-mandat, der arbejder uafhængigt af den eksisterende EU-delegation i Serbien;

41. beklager den manglende gennemsigtighed i forhold til den seneste udvidelse af EU's mandat i Kosovo, herunder en væsentlig stigning i bevillingerne; gentager, at vedtagelsen af den nye interinstitutionelle aftale inden for budgetområdet bør behandle Europa-Parlamentets informationskrav på behørig vis ved at tage højde for Lissabontraktaten;

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU's høje repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik/Kommissionens næstformand, Rådet og Kommissionen, EU's særlige repræsentant/den internationale civile repræsentant for Kosovo, Kosovos regering og parlament, Serbiens regering og medlemmerne af den internationale styringsgruppe samt De Forenede Nationers Sikkerhedsråd.

Albanien

P7_TA(2010)0282

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Albanien

(2011/C 351 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 om muligheden for, at det vestlige Balkan kan indtræde i Den Europæiske Union,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2009-2010« (KOM(2009)0533) og den ledsagende fremskridtsrapport for 2009 om Albanien (SEK(2009)1337) af 14. oktober 2009,
- der henviser til Rådets afgørelse 2008/210/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Albanien og om ophævelse af afgørelse 2006/54/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til det første møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Albanien, som fandt sted den 3.-4. maj 2010,
- der henviser til konklusionerne fra mødet i Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Albanien den 18. maj 2009,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/821/EF af 8. november 2007 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa ⁽²⁾,
- der henviser til henstillingerne fra det 16. interparlamentariske møde mellem EU og Albanien den 19.-20. marts 2009,

⁽¹⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 334 af 19.12.2007, s. 84.

Torsdag den 8. juli 2010

- der henviser til sin beslutning om at øge hyppigheden af den politiske dialog med Albanien på parlamentarisk plan for at afspejle stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden,
  - der henviser til Europarådets resolution 1709(2010) om de demokratiske institutioners funktion i Albanien,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til den fornyede konsensus om udvidelse, som den kom til udtryk i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 14.-15. december 2006, og bekræfter, at det vestlige Balkans fremtid ligger i EU,
- B. der henviser til, at udsigten til integration i EU sætter skub i adskillige reformer i det vestlige Balkan og bør spille en konstruktiv rolle med hensyn til at øge regionens kapacitet inden for fred, stabilitet og konfliktforebyggelse, forbedring af de gode nabomæssige forbindelser og opfyldelse af de økonomiske og sociale behov gennem bæredygtig udvikling; der henviser til, at en realistisk udsigt til medlemskab indbefatter mere end blot fuldførelse af en administrativ/teknisk procedure og også kræver ægte politisk engagement af de relevante beslutningstagere i medlemsstaterne,
- C. der henviser til, at stabiliserings- og associeringsaftalen med Albanien trådte i kraft den 1. april 2009; der henviser til, at landet ansøgte om EU-medlemskab den 28. april 2009 og afleverede svarene på Kommissionens førtiltrædelsesspørgeskema den 14. april 2010; der endvidere henviser til, at Kommissionen er ved at forberede sin udtalelse herom,
- D. der henviser til, at det enkelte lands fremskridt hen imod EU-medlemskab afhænger af dets egen indsats for at opfylde Københavnskriterierne og overholde betingelserne i stabiliserings- og associeringsprocessen,
1. bekræfter - i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003, Salzburgerklæringen af 11. marts 2006 og de efterfølgende relevante rådskonklusioner - sin fulde støtte til Albaniens ansøgning om medlemskab af EU (og til fremtidigt EU-medlemskab for alle andre lande på Vestbalkan), så snart landet har nået et vist niveau af politisk stabilitet og pålidelighed, og når Københavnskriterierne er helt opfyldt;
  2. anerkender de fremskridt, som Albanien har opnået i forbindelse med reformprocessen, men understreger behovet for en yderligere omfattende indsats, som er nødvendig både for at konsolidere demokratiet og retsstatsprincippet og for at opnå en bæredygtig udvikling i landet;
  3. bemærker med tilfredshed, at Albanien den 14. april 2010 besvarede Kommissionens spørgeskema i forbindelse med forberedelsen af Kommissionens udtalelse om landets ansøgning om EU-medlemskab, og understreger samtidig, at et kandidatlands fremskridt hen imod EU-medlemskab afhænger af landets evne til at opfylde Københavnskriterierne, herunder eksistensen af stabile institutioner, der sikrer demokratiet;
  4. udtrykker håb om, at Albaniens regering og opposition forstår, at en bilæggelse af de aktuelle politiske kontroverser er afgørende for, at landets integration i EU kan fortsætte, og for at understøtte de albanske borgeres forhåbninger om EU-medlemskab; gentager den konklusion, der blev nået på Rådets (udenrigs-anliggender) møde den 14. juni 2010 om, at det er på høje tid at finde en løsning på den aktuelle politiske krise på et langtidsholdbart grundlag, og at det er den albanske regerings ansvar sammen med oppositionen omgående - på en gennemsigtig måde og under fuld respekt for den albanske forfatning - at finde frem til de løsninger og fremgangsmåder, der er påkrævet for landet på dets vej frem imod EU;

Torsdag den 8. juli 2010

5. beklager dybt den politiske krise, der fulgte i kølvandet på parlamentsvalget i Albanien i juni 2009, og understreger, at fuldt fungerende repræsentative institutioner (navnlig parlamentet) udgør ryggraden i et konsolideret demokratisk system og, som en nøgleprioritet i det europæiske partnerskab, et vigtigt politisk kriterium for EU-integration; glæder sig over oppositionens beslutning om at deltage aktivt i det albanske parlaments arbejde, men beklager dybt, at der - på trods af de nylige drøftelser, som EU har bragt i stand - stadig ikke er nået en konsensus om valget i 2009; opfordrer indtrængende alle politiske parter til at påtage sig deres ansvar og indgå i en konstruktiv politisk dialog, herunder drøftelser om en ny valglov, der kan garantere fuld gennemsigtighed i valgproceduren ved fremtidige valg; understreger, at en løsning på denne fastlåste situation kun kan findes ved fuldt ud at respektere forfatningen og principperne om gennemskuelighed;
6. er af den opfattelse, at den grundlæggende aftale om at nedsætte et parlamentarisk undersøgelsesudvalg til at undersøge afholdelsen af parlamentsvalget i 2009 - i følge hvilken formanden og hovedparten af medlemmerne skulle vælges fra oppositionen og have mandat til at undersøge valgmaterialiet - bør gennemføres snarest muligt; understreger, at dette undersøgelsesudvalg bør forelægge sine konklusioner tids nok til, at parlamentet kan vedtage ny lovgivning i god tid inden de næste lokale og regionale valg på grundlag af udvalgets undersøgelsesresultater og forslagene fra OSCE/ODIHR;
7. opfordrer, hvis der ikke kan findes en løsning uden hjælp udefra, regering og opposition til at enes om en mægling, f.eks. ved i fællesskab at invitere medlemmer af Europarådet og/eller Europa-Parlamentet til at optræde som mæglere;
8. opfordrer indtrængende de albanske myndigheder til snarest muligt at udarbejde og implementere en gensidigt accepteret reform af parlamentets forretningsorden, som sikrer gennemsigtighed med hensyn til administrative og finansielle ressourcer, kvalitet i lovgivningen gennem vidtforegret ekspertise, forbedring af parlamentets tilsynskapacitet, fyldestgørende rettigheder og repræsentation for oppositionens vedkommende i parlamentets udvalg og aktiviteter; opfordrer begge sider, både flertallet og oppositionen, til at udvikle en konstruktiv dialog med henblik på at sikre en åben og gennemsigtig lovgivningsproces i samråd med relevante interessenter og civilsamfundsaktører for uden yderligere forsinkelse at få vedtaget og godkendt vital lovgivning, herunder lovgivning, der kræver 3/5 af stemmerne;
9. glæder sig over de forbedringer, der er sket inden for de juridiske og administrative rammer for valgprocessen, og bemærker Venedigkommissionens generelt positive bedømmelse i dens fælles udtalelse om Republikken Albaniens valglov; bemærker endvidere, at parlamentsvalget i juni 2009 ifølge OSCE/ODIHR-vurderingen overholdt de fleste internationale standarder, men ikke øgede tiltroen til valgprocessen; henleder opmærksomheden på nødvendigheden af fuld gennemførelse af anbefalingerne i slutrapporten om parlamentsvalget i 2009 fra OSCE/ODIHR og opfordrer både flertallet og oppositionen i det albanske parlament til straks at påbegynde arbejdet for at få gennemført disse anbefalinger til fulde;
10. giver udtryk for skuffelse over, at flertallet og oppositionen i parlamentets lovudvalg forud for det albanske parlaments plenarmøde den 18. marts 2010 ikke nåede til enighed om forslagene vedrørende udvalget til undersøgelse af valget i 2009;
11. understreger, at det er absolut nødvendigt at skabe enighed på tværs af partigrænser om de økonomiske, politiske og sociale reformer med henblik på at forbedre alle albanske borgeres velfærd og gøre det muligt for landet at gøre fremskridt i retning af medlemskab af Den Europæiske Union;
12. glæder sig over vedtagelsen den 27. maj 2010 af Kommissionens lovgivningsforslag om visumliberalisering og opfordrer Kommissionen til at kontrollere, at de resterende benchmarks opfyldes inden for de kommende måneder, således at det bliver muligt for Rådet og Parlamentet inden udgangen af 2010 at godkende indførelsen af visumfritagelse for albanske statsborgere;

Torsdag den 8. juli 2010

13. glæder sig over den politiske støtte på tværs af partierne til visumliberaliseringen, som kommer til udtryk i det albanske parlaments beslutning, der blev vedtaget den 11. marts 2010;
14. understreger vigtigheden af respekt for og beskyttelse af menneskerettigheder og mindretalsrettigheder som den højeste prioritet;
15. minder om, at beskyttelsen af personoplysninger altid skal sikres og ikke må tilsidesættes vilkårligt, og opfordrer alle myndighederne til at lovgive og handle i overensstemmelse med denne regel;
16. glæder sig over, at der er sket fremskridt med hensyn til retssystemet, men understreger, at gennemførelsen af reformerne stadig befinder sig på et tidligt stadium; er af den opfattelse, at en reform af retssystemet, herunder håndhævelsen af domstolsafgørelser, er en væsentlig forudsætning for Albaniens EU-ansøgningsproces, og fremhæver vigtigheden af magtens tredeling i et demokratisk samfund; understreger, at upartiske og effektive domstole, der arbejder på en gennemsigtig måde uafhængigt af politisk eller andre former for pres eller kontrol, er afgørende for retsstatsprincippet, og opfordrer til hurtig vedtagelse af en omfattende, langsigtet strategi på dette område, herunder en køreplan for vedtagelsen af den nødvendige lovgivning og dertil hørende gennemførelsesforanstaltninger; opfordrer oppositionen til at tage del i udarbejdelsen heraf og til at give fuld støtte til reformen af retssystemet; understreger endvidere, at det er nødvendigt, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for domstolene, således at de kan arbejde effektivt i hele landet; ser derfor frem til nye hjælpeinitiativer fra Kommissionen og glæder sig i denne forbindelse over den nylige indvielse af domstolen for alvorlige forbrydelser i Tirana;
17. glæder sig over, at forfatningsdomstolen har suspenderet gennemførelsen af loven om udrensning, og at loven på indeværende tidspunkt genbehandles; anmoder om yderligere høring og konsensus - især med Venedigkommissionen - såfremt der udarbejdes et nyt lovforslag, og understreger, at det er vigtigt at beskytte de forfatningsmæssige institutioners uafhængighed;
18. glæder sig over de foranstaltninger, der er truffet til bekæmpelse af småkorruption og især vedtagelsen af den integrerede antikorrupsionsplan for 2010; konstaterer, at bekæmpelsen af korruption stadig er en stor politisk udfordring, at retshåndhævelsen og retsforfølgelsen fortsat er utilstrækkelig, og at det er nødvendigt at træffe yderligere effektive foranstaltninger til at ændre det forhold, at mennesker, som er skyldige i korruption, har straffrihed; understreger nødvendigheden af at få etableret en stribe eksempler på undersøgelser og domme, også når det drejer sig om korruption på højt plan, og at fortsætte gennemførelsen af de seneste GRECO-henstillinger, navnlig henstillingen om at reducere listen over embedsmænd, som nyder immunitet imod retsforfølgelse; glæder sig over, at strategiske dokumenter er blevet offentliggjort, for at der kan foretages kontrol med fremskridtene ved gennemførelsen heraf; opfordrer endvidere til vedtagelse af en lovgivningsmæssig ramme vedrørende fuld gennemsigtighed i forbindelse med finansieringen af de politiske partier;
19. bifalder planerne om oprettelse af et institut for offentlig administration og opfordrer til yderligere foranstaltninger til gennemførelse af strategien for en reform af den offentlige forvaltning og til at sikre fuldstændig håndhævelse af loven om den offentlige tjeneste, herunder et hensigtsmæssigt system til forvaltning af menneskelige ressourcer; henleder opmærksomheden på risikoen for at politisere forvaltningen ved anvendelse af uigennemsigtige ansættelsesprocedurer og på praksissen med at ansætte midlertidige medarbejdere uden for lovens anvendelsesområde, og opfordrer myndighederne til at sætte en stopper for disse praksisser og skabe en afpolitiseret, meritbaseret statsforvaltning, hvilket også vil bidrage til at øge borgernes tillid til den offentlige forvaltning;
20. understreger den altafgørende betydning af professionelle, uafhængige og pluralistiske medier - både offentlige og private - som en af demokratiets hjørnesteine; er bekymret over de beskedne fremskridt med hensyn til færdiggørelsen af den retlige ramme for medierne; opfordrer indtrængende myndighederne til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at vedtage og iværksætte den retlige ramme i overensstemmelse med EU's normer og at garantere mediernes frihed for politisk eller anden indblanding, herunder fra den udøvende magts side; er bekymret over politisk pression imod det nationale råd for radio og tv (NCRT) og opfordrer de relevante myndigheder til at sikre dettes uafhængighed; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre gennemsigtighed med hensyn til ejerskab og finansiering af medier; beklager, at der ikke findes etablerede arbejdsrettigheder for journalister, hvilket undergraver deres mulighed for at arbejde objektivt og uafhængigt, og opfordrer indtrængende myndighederne til at tage passende skridt til at imødegå denne situation; opfordrer især til vedtagelse af lovgivning vedrørende elektronisk radio- og fjernsynsspredning og til en ændring af civillovbogen med henblik på at afkriminalisere bagvaskelse og ærekrænkelse; glæder sig over, at der ikke findes regeringsrestriktioner med hensyn til adgangen til internettet, og opfordrer indtrængende regeringen til at gøre det bredere tilgængeligt for alle borgere;

Torsdag den 8. juli 2010

21. glæder sig over oprettelsen af en retlig ramme, der har til formål at imødegå og forebygge forskellige former for organiseret kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge samt narkotika- og menneskehandel; noterer sig bestræbelserne på at bekæmpe organiseret kriminalitet, men bemærker, at der kræves yderligere tiltag vedrørende gennemførelsen, og at alle nødvendige menneskelige og økonomiske ressourcer skal stilles til rådighed for at opnå konkrete resultater; understreger betydningen af effektiv efterforskning, retsforfølgelse og afstraffelse af lovovertrædere; glæder sig over afgørelsen om nedsættelse af et interinstitutionelt udvalg for bekæmpelse af organiseret kriminalitet og menneskehandel under ledelse af premierministeren; understreger, at der i betragtning af de regionale konsekvenser af organiseret kriminalitet kræves en større indsats for at øge politiets og de retslige myndigheders samarbejde med nabolandene, herunder fælles afpatruljering af grænserne;
22. understreger den betydning, det tillægger civilsamfundsorganisationer og anerkender regeringens små fremskridt med hensyn til at høre dem om lovforslag og de igangværende reformer; opfordrer til, at der tages yderligere skridt til at formalisere og øge civilsamfundets deltagelse i udformningen af politikker og i overvågningen af disses gennemførelse og effektivitet på alle niveauer, herunder gennemsigtheden af civilsamfundsorganisationerne og deres finansiering;
23. understreger vigtigheden af mobilitetsprogrammer, navnlig dem, der er rettet mod unge, lærere og forskere, og mener, at der er behov for en stigning i antallet af deltagere i sådanne programmer; bifalder i denne forbindelse initiativer, der har til formål at give albanske studerende studiemuligheder i EU-landene;
24. erkender, selv om de grundlæggende fagforeningsrettigheder anerkendes i forfatningen, at fagforeningsaktiviteter ofte blokeres, og at der pålægges restriktioner, som er alt for omfattende efter internationale normer, ved strejker inden for den offentlige tjeneste og de offentlige forsyningsvirksomheder; tager skarpt afstand fra den albanske regerings nylige overtagelse af fagforeningernes aktiver; glæder sig over forfatningsdomstolens afgørelse af 22. april 2010, som erklærer denne lov forfatningsstridig og opfordrer regeringen til straks at påbegynde tilbageleveringen af disse aktiver; anmoder den albanske regering om fuldt ud at respektere fagforeningsrettighederne og træffe alle nødvendige juridiske foranstaltninger til at sikre, at alle arbejdstagere i såvel den offentlige som den private sektor har ret til at være medlem af en fagforening;
25. glæder sig over de foranstaltninger, der er truffet for at øge kvinders deltagelse i det politiske liv; er imidlertid af den opfattelse, at statens udvalg om lige muligheder fortsat er svagt, og at loven om ligestilling mellem mænd og kvinder for størstedelens vedkommende ikke er blevet gennemført; er derfor af den opfattelse, at der er behov for yderligere foranstaltninger for at fremme kvinders integration på arbejdsmarkedet og deres deltagelse i beslutningsprocesserne;
26. glæder sig over de seneste års juridiske reformer med hensyn til beskyttelsen af ofre for vold i hjemmet og menneskehandel; erkender imidlertid, at disse ikke er tilstrækkelige, men at der bør træffes yderligere foranstaltninger, og er fortsat dybt bekymret over udbredelsen af vold i hjemmet og handel med kvinder og børn med henblik på seksuel udnyttelse og tvangsarbejde; udtrykker bekymring over, at en betydelig stigning i antallet af rapporterede episoder på disse områder ikke altid følges op af ordentlig politimæssig efterforskning eller af beskyttelsesordrer udstedt af domstolene; opfordrer til fuldstændig gennemførelse af den eksisterende lovgivning om beskyttelse af kvinder og børn mod enhver form for vold og til vedtagelse og gennemførelse af et vidtspændende system til beskyttelse og rehabilitering af kvinder og børn, herunder obligatorisk og effektiv registrering af alle børn og nyfødte, omfattende ydelse af fri retshjælp og social og psykologisk bistand til ofrene, offentlige oplysningskampagner, hensigtsmæssig uddannelse af retshåndhævende myndigheder og etablering af et net af kvindekrisecentre (som skal være af tilstrækkeligt omfang og tilstrækkelig kvalitet, og som kan dække de forskellige behov, som ofre for vold i hjemmet og menneskehandel har); opfordrer Kommissionen til at øge sin støtte til de albanske myndigheder på dette område;
27. anerkender de fremskridt, der er gjort med hensyn til beskyttelse af mindretal, og at en passende institutionel og lovgivningsmæssig ramme for beskyttelse af mindretal stort set er på plads; bemærker imidlertid, at forskelsbehandling fortsat er et problem i Albanien, især med hensyn til mennesker, som er sårbare over for diskrimination, og respekten for kønsidentitet og seksuel orientering, og at det er nødvendigt med en større indsats for at bekæmpe denne, herunder oplysning; bemærker i denne forbindelse med bekymring den nylige demonstration mod homoseksuelle i Albanien; understreger, at der er behov for større bestræbelser på at tackle det europæiske partnerskabs prioriteter med hensyn til mindretal og navnlig anvendelsen af mindretalenes sprog og tilladelse til undervisning i disse samt ligebehandling af medlemmer af alle mindretal;

Torsdag den 8. juli 2010

28. glæder sig over ændringerne i straffeloven med henblik på at imødegå racistisk baseret kriminalitet; roser den nylige vedtagelse af loven om ligebehandling udarbejdet i samarbejde med civilsamfundsorganisationerne og opfordrer til, at den gennemføres hurtigt og effektivt; glæder sig især over udnævnelsen af en uafhængig kommissær for beskyttelse mod forskelsbehandling og med ansvar for overvågning af lovens gennemførelse og efterforskning i forbindelse med indgivne klager; understreger endvidere, at det er absolut nødvendigt med nøjagtige og pålidelige statistiske oplysninger, som er afgørende for en effektiv gennemførelse af foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling, og henleder i denne forbindelse opmærksomheden på betydningen af at gennemføre den nationale folketælling, der er planlagt til at finde sted i 2011, i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder, der sikrer fuld respekt for princippet om fri selvidentificering;

29. opfordrer til en yderligere indsats for at forbedre situationen for romaerne, som fortsat konfronteres med vanskelige levevilkår og udsættes for forskelsbehandling hvad angår adgangen til uddannelse, social beskyttelse, sundhedspleje, beskæftigelse og hensigtsmæssige boliger; bifalder i denne forbindelse regeringens handlingsplan vedrørende årtiet for integration af romaer, men bemærker, at de lokale myndigheder og lokalsamfundene bør spille en rolle i dens gennemførelse og med henblik herpå bør udstyres med et tilstrækkeligt budget; opmuntrer de relevante myndigheder til at gennemføre handlingsplanen og offentliggøre regelmæssige statusrapporter;

30. anerkender den betydelige reduktion i fattigdommen i de senere år som følge af en høj realvækst i BNP; påpeger imidlertid, at en betydelig del af befolkningen på trods af de økonomiske fremskridt stadig lever i fattigdom, og at der derfor er brug for en fortsat indsats for yderligere at reducere fattigdommen, især i landdistrikterne og i bjergområderne;

31. glæder sig over de fremskridt, der er gjort i forbindelse med forebyggelse af tortur og mishandling, herunder inden for fængelsvæsenet; opfordrer til forbedrede levevilkår i fængslerne med henblik på at bringe dem op til en standard, der er menneskeligt værdig, og til bekæmpelse af den udbredte korruption i fængelsvæsenet; understreger, at der er behov for fremskridt med hensyn til at forbedre forholdene i fængsler og arresthuse i tråd med de henstillinger, der kom fra Europarådets Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf (CPT) i 2008, og minder om Ombudsmandens konklusioner gående ud på, at forholdene ikke lever op til nationale og internationale menneskerettighedsstandarder for tilbageholdelsen af fanger;

32. fremhæver, at de fleste domstole ikke på eget initiativ udfører nogen domstolskontrol med hensyn til psykiatriske patienter, hvilket betyder, at tvangsindlagte patienter ikke har mulighed for at blive hørt af en dommer; minder om Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Dybeku mod Albanien, og anmoder om garanti for, at fanger, der er sindslidende, ikke anbringes i de samme faciliteter som fanger, der ikke har sådanne lidelser;

33. udtrykker bekymring over den unødvendige anbringelse af børn på børnehjem som følge af fattigdom og over de langsigtede konsekvenser for og forskelsbehandlingen af voksne forældreløse med hensyn til lige adgang til sociale faciliteter som f.eks. boliger;

34. anerkender Albaniens gode forbindelser med dets nabostater som et afgørende bidrag til regional stabilitet og glæder sig over de nylige positive tendenser i forbindelserne mellem Albanien og Serbien samt over landets aktive deltagelse i regionale initiativer, som f.eks. samarbejdsproceduren for de sydøsteuropæiske lande, det regionale samarbejdsråd, energifællesskabet, den centraleuropæiske frihandelsaftale (CEFTA), det sydøsteuropæiske transportobservationsorgan (SEETO) og forhandlingerne om etableringen af en transportfællesskabstraktat; betoner, at regionalt samarbejde på tværs af grænserne er af afgørende betydning for løsningen af problemer som f.eks. menneskehandel;

35. bemærker med tilfredshed de albanske initiativer med hensyn til at give afkald på visumkravet over for nabolande, hvilket er et positivt skridt, der letter mellemfolkelig kontakt og fremmer regional forsoning; er af den opfattelse, at sådanne initiativer bør tages sideløbende med den visumliberaliseringsproces, der involverer Schengen-landene og landene på Vestbalkan;

Torsdag den 8. juli 2010

36. roser Albanien for dets økonomiske vækst, selv gennem den globale økonomiske recession; påpeger imidlertid landets store uformelle økonomi, høje arbejdsløshedsrate og uregulerede arbejdsmarked, der fører til jobmæssig usikkerhed og i væsentlig grad undergraver arbejdstagernes rettigheder; bemærker landets stigende finanspolitiske og offentlige gæld;
37. forventer, at instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) vil bidrage til at forbedre Albanien's økonomiske situation; bemærker imidlertid, at IPA-finansieringsprogrammer skal ledsages af et effektivt evalueringssystem;
38. er af den opfattelse, at Albanien fortsat skal arbejde på at gennemføre den nødvendige økonomiske politik, som kan sikre bæredygtig økonomisk vækst, miljøbeskyttelse og jobskabelse; understreger vigtigheden af at bevare den makroøkonomiske stabilitet;
39. bemærker, at der ikke er gjort mange fremskridt med hensyn til at styrke ejendomsretten, hvilket hæmmer udviklingen af et velfungerende marked for køb og salg af jord; påpeger, at processen med registrering af ejendom, opgørelse over statsjord og mulige erstatninger stadig mangler gennemskuelighed og stadig mangler at blive afsluttet på en rimelig måde uden forskelsbehandling af personer, der tilhører mindretal; opfordrer til yderligere bestræbelser med hensyn til registrering af fast ejendom, tilbagegivelse af ejendom, legalisering af ulovligt byggeri og kompensation;
40. glæder sig over de albanske myndigheders indsats for at forbedre forretningsklimaet ved at forenkle procedurerne for registrering af virksomheder og for indhentelse af licenser og tilladelser; understreger imidlertid, at der er behov for yderligere forbedringer, idet forretningsklimaet i Albanien stadig anses for at være et af de hårdeste på det vestlige Balkan; opfordrer myndighederne til at afhjælpe utallige mangler, f.eks. i forbindelse med procedurerne for at få skøder ved køb af jord, håndhævelse af kontrakter, svag offentlig administration og meget udbredt korruption;
41. understreger - i betragtning af at en væsentlig del af Albanien's økonomi er afhængig af penge, der sendes hjem fra emigranter bosiddende i nabolandet - behovet for løbende at arbejde på offentlige politikker og investeringer med henblik på at opgradere infrastrukturen på områder af afgørende betydning for bæredygtig økonomisk udvikling og social sammenhængskraft, herunder uddannelse, sundhed, retsvæsen, transport og landbrug;
42. understreger, at der bør lægges særlig vægt på at sikre energiforsyningen og spredningen af energikilder, samtidig med at energieffektiviteten forbedres, og gentager nødvendigheden af yderligere fremskridt med hensyn til gennemførelsen af loven om energieffektivitet fra 2005; henleder navnlig opmærksomheden på Albanien's betydelige potentiale for så vidt angår vedvarende energikilder, og opfordrer til yderligere bestræbelser på at videreudvikle dem, i betragtning af at størstedelen af landets energiforsyningsramme er under udvikling; glæder sig i denne forbindelse over de nye projekter i vandkraftsektoren og opfordrer til, at der gøres en større indsats med hensyn til udvikling af sol- og vindenergi projekter; påpeger, at investeringer i vedvarende energi skaber muligheder for vækst og beskæftigelse på lokalt og regionalt plan;
43. understreger i forbindelse med det projekt om opførelse af et atomkraftværk i Albanien, der blev annonceret i 2007, den altafgørende betydning af nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse; bemærker i denne forbindelse, at Albanien endnu ikke har underskrevet konventionen om nuklear sikkerhed eller den fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald;
44. opfordrer indtrængende den albanske regering til at udvikle vedvarende energikilder, forbedre gennemførelsen af politikken om affaldshåndtering og yderligere udvikle miljømæssigt bæredygtig turisme for at bevare landets smukke naturmæssige og arkitektoniske arv;
45. udtrykker bekymring over den dårlige tilstand af den offentlige transport, specielt jernbanerne; opfordrer den albanske regering til at gøre fuld brug af IPA-midlerne til at udvikle, opgradere og modernisere jernbanenettet og forbedre forbindelserne til nabolandene for såvel mennesker som gods;

Torsdag den 8. juli 2010

46. opfordrer til yderligere fremskridt inden for miljøbeskyttelse, både i byområder og i landdistrikter, fuld gennemførelse af en miljølovgivning og styrkelse af det regionale samarbejde med henblik på at fremme miljømæssig bæredygtighed; glæder sig i denne forbindelse over aftalen om beskyttelse og bæredygtig udvikling af Prespa Park, som Albanien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Grækenland og Europa-Kommissionen har undertegnet;

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Albaniens regering og parlament.

Situationen i Kirgisistan

P7_TA(2010)0283

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om situationen i Kirgisistan

(2011/C 351 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Kirgisistan og Centralasien, navnlig beslutningerne af 12. maj 2005 og 6. maj 2010,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien ⁽¹⁾,
- der henviser til EU-programmet til forebyggelse af voldelige konflikter, som Det Europæiske Råd vedtog i Göteborg i 2001,
- der henviser til erklæringerne fra næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om de seneste sammenstød i Kirgisistan den 11. juni 2010 og om folkeafstemningen om forfatningen den 28. juni 2010,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (udenrigsanliggender) af 14. juni 2010,
- der henviser til den fælles erklæring om situationen i Kirgisistan, fremsat af OSCE-formandskabets særlige udsending, FN's særlige repræsentant og EU's særlige repræsentant, den 16. juni 2010 i Kirgisistan,
- der henviser til EU's strategi for et nyt partnerskab med Centralasien, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007,
- der henviser til den fælles situationsrapport af 14. juni 2010 fra Rådet og Kommissionen til Det Europæiske Råd om gennemførelsen af EU's strategi for Centralasien,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Kirgisistan, som trådte i kraft i 1999,
- der henviser til Det Europæiske Fællesskabs regionale strategidokument om bistand til Centralasien for 2007-2013,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 49.

Torsdag den 8. juli 2010

- A. der henviser til, at der den 11. juni 2010 i det sydlige Kirgisistan i byerne Osh og Jalalabad udbrød voldelige sammenstød, som eskalerede indtil den 14. juni 2010, og at hundredvis af bevæbnede mænd angiveligt stormede gaderne i disse byer, skød civile og satte butikker i brand, og at de udvalgte deres ofre på grundlag af etnicitet,
- B. der henviser til, at omkring 300 mennesker ifølge de kirgisiske myndigheder døde i sammenstødene, men at der, bl.a. af lederen af den midlertidige regering, Roza Otunbajeva, er udtrykt frygt for, at det faktiske tal kan være højere; der henviser til, at mere end 2 000 mennesker blev såret eller indlagt på hospitaler, og at mange stadig er savnede,
- C. der henviser til, at det anslås, at 300 000 mennesker er blevet internt fordrevet på grund af volden, og at 100 000 har søgt tilflugt i det nærliggende Usbekistan; der henviser til, at regeringen i Tasjkent ydede humanitær bistand til flygtningene med assistance fra internationale organisationer, men lukkede sin grænse til Kirgisistan den 14. juni 2010 under henvisning til manglende kapacitet til at modtage flere mennesker,
- D. der henviser til, at den midlertidige regering erklærede undtagelsestilstand i området, og at sikkerhedsstyrkerne var ude af stand til at få kontrol over situationen; der henviser til, at appeller fra den midlertidige præsident, Roza Otunbajeva, til den russiske præsident Medvedev og til Den Kollektive Sikkerhedstraktatororganisation (CSTO) om militær støtte til at genoprette lov og orden blev afvist; der henviser til, at en anmodning om at sende en international politistyrke er blevet rettet til OSCE, som i øjeblikket overvejer sagen,
- E. der henviser til, at EU har en klar interesse i et fredeligt, demokratisk og økonomisk velstående Kirgisistan; der henviser til, at EU, navnlig gennem sin strategi for Centralasien, har forpligtet sig til at være partner for landene i regionen; der henviser til, at der nu er akut behov for større internationalt engagement, og at EU's reaktion vil få betydning for dets troværdighed som partner,
- F. der henviser til, at Kommissionen har afsat 5 mio. EUR til at yde akut lægehjælp, humanitær bistand, ikke-fødevarer, beskyttelse og psykologhjælp til personer, der er berørt af krisen; der henviser til, at dette skal ses i forhold til FN's Flash Appeal om 71 mio. USD til nødhjælp,
- G. der henviser til, at EU gennem Göteborgsprogrammet, der blev vedtaget i 2001, og efterfølgende dokumenter anerkender vigtigheden af konfliktforebyggelse, og der henviser til, at den aktuelle situation i Kirgisistan kræver omsættelse af den teoretiske argumentation til konkret handling,
- H. der henviser til, at den folkeafstemning, der blev afholdt den 27. juni 2010 under nogenlunde fredelige forhold og med en høj valgdeltagelse, førte til vedtagelse med mere end 90 % af stemmerne af en ny forfatning, som skaber balance mellem præsidentens og parlamentets beføjelser, stadfæster indsættelsen af Roza Otunbajeva som midlertidig præsident frem til den 31. december 2011 og opløser forfatningsdomstolen; der henviser til, at der er efter planen skal afholdes parlamentsvalg den 10. oktober 2010,
- I. der henviser til, at landene i Centralasien står over for flere fælles udfordringer, som f.eks. fattigdom, alvorlige trusler mod menneskers sikkerhed såvel som et behov for at styrke demokratiet, god regeringsførelse og retsstatsprincippet; der henviser til, at det er nødvendigt at genoprette og intensivere regionalt samarbejde for at udvikle en fælles tilgang til regionens problemer og udfordringer; der henviser til, at de regionale og internationale aktører skal tilstræbe en mere fælles tilgang til regionens problemer og udfordringer,
- J. der henviser til, at EU er nødt til altid at stå ved sin forpligtelse til at integrere menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet i sine aftaler med tredjelande og til at fremme demokratiske reformer gennem konsekvente politikker, der øger EU's troværdighed som regional aktør,
1. udtrykker den dybeste bekymring over de tragiske, voldelige sammenstød, der brød ud i det sydlige Kirgisistan, og giver udtryk for sin medfølelse med alle ofrenes familier;

Torsdag den 8. juli 2010

2. fordømmer den seneste vold i det sydlige Kirgisistan; beklager tabene af menneskeliv og udtrykker håb om, at der kan findes en fredelig løsning på konflikten i Kirgisistan på grundlag af demokratiske principper, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne;
3. opfordrer den midlertidige regering til at foretage en troværdig, upartisk og uafhængig undersøgelse af begivenhederne eventuelt med assistance fra internationale aktører med henblik på at bringe gerningsmændene for en domstol;
4. opfordrer de midlertidige myndigheder til at gøre sig alle bestræbelser på at bringe situationen tilbage til normalen og sørge for, at alle nødvendige betingelser opfyldes, således at flygtninge og internt fordrevne frivilligt og i sikkerhed og værdighed kan vende tilbage til deres hjem; opfordrer indtrængende de lokale myndigheder til at træffe effektive, tillidsskabende foranstaltninger og indlede en ægte dialog med alle de etniske befolkningsgrupper i det sydlige Kirgisistan med henblik på at skabe en troværdig forsoningsproces;
5. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at intensivere den humanitære bistand i samarbejde med internationale organisationer og til at iværksætte kort- og mellemlangsigtede genopbygningsprogrammer for at genopbygge ødelagte huse og erstatte mistede aktiver samt gennemføre rehabiliteringsprojekter i samarbejde med de kirgisiske myndigheder og andre donorer med henblik på at skabe gunstige betingelser for, at flygtninge og internt fordrevne kan vende hjem; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på betydningen af lokale udviklingsprojekter;
6. henleder opmærksomheden på behovet for en betydelig international indsats for at hjælpe med genopbygningen, stabiliseringen og forsoningen i det sydlige Kirgisistan og på den mulighed, som mødet for donorer i Bishkek den 27. juli 2010 giver for at lægge grunden til en sådan indsats;
7. understreger, at den humanitære indsats skal ledsages af en indsats for at stabilisere situationen og mindske og afværge den betydelige risiko for, at volden bryder ud igen, hvilket også udgør en trussel for freden og sikkerheden i andre dele af Ferghanadalen, der løber gennem Usbekistan, Kirgisistan og Tadsjikistan;
8. kræver en betydelig forhøjelse i EU's nødhjælp til mennesker, der er ramt af det seneste udbrud af vold i det sydlige Kirgisistan, samt en udstrakt anvendelse af stabilitetsinstrumentet;
9. mener, at der også på lang sigt vil blive behov for et nyt niveau for EU's engagement i det sydlige Kirgisistan; gentager sin opfordring til Kommissionen om at udarbejde forslag om omfordeling af midler under instrumentet for udviklingssamarbejde, der har til formål at give EU bedre mulighed for at tilpasse sin reaktion til den nye situation i Kirgisistan; fastholder, at det er vigtigt, at EU i sin Centralasienpolitik sætter fokus på menneskers sikkerhed;
10. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og medlemsstaterne til at støtte og aktivt bidrage til en hurtig indsættelse af en OSCE-politimission med henblik på at forhindre nye voldsudbrud, stabilisere situationen i de byer, der er ramt af sammenstødene, beskytte ofre og de mest udsatte mennesker og medvirke til, at flygtninge og internt fordrevne kan vende hjem;
11. tager den forholdsvis fredelige afvikling af folkeafstemningen om forfatningen den 27. juni 2010 i Kirgisistan til efterretning; understreger, hvor vigtigt det er for en langfristet stabilisering af situationen i landet, at der sker en tilbagevenden til forfatningsmæssig orden og retsstatsprincippet; understreger, at de kommende valg til den lovgivende forsamling (foreløbig fastsat til oktober 2010) vil kunne skabe det forfatningsmæssige grundlag for en regering, som nyder godt af både stærk legitimitet og udbredt folkelig opbakning; opfordrer derfor de kirgisiske myndigheder til at træffe øjeblikkelige og resolute foranstaltninger til inden det kommende parlamentsvalg at udbedre de alvorlige mangler, som OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) har påpeget; ser frem til etableringen af stærke interparlamentariske forbindelser til Kirgisistans fremtidige parlament;

Torsdag den 8. juli 2010

12. udtrykker sin bekymring over rapporter om arrestationer af nogle menneskerettighedsforkæmpere i Kirgisistan og kræver deres øjeblikkelige løsladelse; opfordrer de kirgisiske myndigheder til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at menneskerettighedsforkæmpere uhindret kan udføre deres arbejde til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;
13. understreger den fælles interesse og det fælles ansvar, som Kirgisistan, dets nabolande, Rusland, Kina, EU, USA og det øvrige internationale samfund har i at forebygge destabilisering og opfordrer alle berørte parter til at identificere synergier;
14. udtrykker bekymring over vanskelighederne ved demokratiseringsprocessen i Kirgisistan, som synes at have sin årsag i den kirgisiske midlertidige regerings svaghed og de kriminelle netværks styrke i landet, navnlig narkotikasmuglere i det sydlige Kirgisistan;
15. mener, at indførelsen af et pluralistisk politisk system, der tillader repræsentation af forskellige interesser og mægling mellem disse, er af grundlæggende betydning for at mindske spændingerne og undgå nye udbrud af vold, samt at EU og EU's medlemsstater aktivt bør støtte demokratiseringen og bestræbe sig på at mindske afstanden mellem de internationale aktørers holdninger, således at reformprocessen i Kirgisistan får bedre udsigter;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den midlertidige regering i Kirgisistan, FN's generalsekretær, OSCE's generalsekretær og Europarådets generalsekretær.

Aids/hiv med henblik på den 18. internationale aids-konference (Wien, 18.-23. juli 2010)

P7_TA(2010)0284

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om en rettighedsbaseret tilgang til EU's indsats mod hiv/aids

(2011/C 351 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den kommende 18. internationale aids-konference: »Right Here, Right Now«, som afholdes i Wien den 18.-23. juli 2010,
- der henviser til forpligtelseserklæringen om hiv/aids, »global krise - global handling«, der vedtoges af FN's Generalforsamling under dennes 26. særlige samling den 27. juni 2001,
- der henviser til FN's Generalforsamlings (UNGASS) særlige samling på højt plan om hiv/aids den 2. juni 2006 og den politiske erklæring, som vedtoges ved den lejlighed,
- der henviser til UNAIDS' internationale retningslinjer om hiv/aids og menneskerettigheder fra 2006 baseret på den anden internationale høring om hiv/aids og menneskerettigheder, som blev afholdt i Genève den 23.-25. september 1996, samt den tredje internationale høring om hiv/aids og menneskerettigheder, som blev afholdt i Genève den 25.-26. juli 2002,
- der henviser til WHO's rapport »Towards Universal Access: Scaling up Priority HIV/AIDS Interventions in the Health Sector«,

Torsdag den 8. juli 2010

- der henviser til Abuja-erklæringen af 27. april 2001 om hiv/aids, tuberkulose og andre smitsomme sygdomme samt til Afrikas fælles holdning med henblik på UNGASS-mødet på højt plan i 2006 og opfordringen til fremskyndelse af indsatsen for sikring af universel adgang til hiv-, aids-, tuberkulose- og malariabehandlingstjenester i Afrika, der blev undertegnet af Den Afrikanske Union den 4. maj 2006 i Abuja,
  - der henviser til sine beslutninger af henholdsvis 6. juli 2006 om hiv/aids: tid til handling, af 24. april 2007 om bekæmpelse af hiv/aids i EU og EU's nabolande i perioden 2006-2009, og af 20. november 2008 om hiv/aids: tidlig diagnosticering og tidlig behandling,
  - der henviser til Rådets konklusioner om fremskridt med det europæiske handlingsprogram til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose gennem eksterne foranstaltninger (2007-2011) fra november 2009,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af hiv/aids i EU og EU's nabolande og strategien for bekæmpelse af hiv/aids i EU og EU's nabolande i perioden 2009-2013,
  - der henviser til UNAIDS' rapport fra 2009 om den globale aids-epidemi,
  - der henviser til UNAIDS' Outcome Framework 2009-2011,
  - der henviser til FN's millenniumrapport »Millenium Development Goals 2010«,
  - der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene: midtvejsevaluering som forberedelse til FN's møde på højt plan i september 2010,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at antallet af mennesker, der lever med hiv/aids, fortsætter med at stige, og at det anslås, at 33,4 millioner mennesker lever med hiv/aids på verdensplan, samt at der, hvilket især er bekymrende, er 2,7 millioner nye smittede i 2008, hvilket betyder, at hiv/aids udgør en global nødsituation, som kræver ekstraordinære og omfattende globale tiltag,
- B. der henviser til, at hiv/aids fortsat er en af de vigtigste årsager til dødsfald på verdensplan og kostede 2 millioner menneskeliv i 2008 samt forventes at fortsætte med at være en betydelig global årsag til for tidlig død i de kommende årtier,
- C. der henviser til, at anslået fem millioner mennesker i lav- og mellemindkomstlande ved udgangen af 2009 modtog antiretroviral behandling - en tidobbelst stigning i løbet af fem år og en optrapning af indsatsen uden fortilfælde i folkesundhedens historie,
- D. der henviser til, at antallet af nye smittede fortsætter med at overstige behandlingsomfanget og, at to tredjedele af de mennesker, som havde behov for behandling i 2009, ikke fik den, hvilket betyder, at ti millioner mennesker ikke havde adgang til den nødvendige effektive behandling,
- E. der henviser til, at Afrika syd for Sahara fortsat er det hårdest ramte område med 22,4 millioner mennesker, der lever med hiv/aids, og 71 % af alle nye hiv/aids-infektioner i 2008,
- F. der henviser til, at der er stærke beviser for, at forebyggelse af hiv/aids er et effektivt middel til at mindske antallet af nye smittede,
- G. der påpeger, at der er en stor kløft i programmeringen med hensyn til indsatsen for at inddrage personer, der lever med hiv/aids, i forebyggelsesarbejdet - navnlig det arbejde, der specifikt sigter på personer, som lever med hiv/aids - og indsatsen for at reducere stigmatisering og diskrimination,

Torsdag den 8. juli 2010

- H. der henviser til, at kvinder og piger fortsat i uforholdsmæssig høj grad er ramt af hiv/aids, idet kvinder tegner sig for ca. 60 % af hiv/aids-smittetilfældene i Afrika syd for Sahara, og hiv/aids fortsat er den vigtigste årsag til sygdom og død hos kvinder i den fødedygtige alder,
- I. der henviser til, at de nuværende hiv-forebyggelsesmuligheder ikke er tilstrækkelig effektive til beskytte kvinder, og at forebyggelsesmetoder såsom kondomer og seksuel afholdenhed ikke er realistiske løsninger for mange kvinder, navnlig hvis de er gift, ønsker at få børn eller er i fare for at blive udsat for seksuel vold, og at sikre og effektive vacciner eller mikrobicider kunne give kvinder effektive nye midler til at beskytte sig mod hiv uden at begrænse deres muligheder for at få børn,
- J. der henviser til, at der foreligger stadig flere beviser for, at risikoen for at blive smittet er større blandt visse nøglegrupper såsom sexarbejdere, mænd der har sex med mænd, transseksuelle, fængselsindsatte, stiknarkomaner, indvandrergrupper, flygtninge og mobile arbejdstagere i næsten alle regioner, herunder også i lande med udbredte epidemier, men at hiv/aids-forebyggelsesprogrammerne for disse grupper generelt er lavt prioriterede og underfinansierede,
- K. der henviser til, at ca. 30 % af de hiv-smittede i EU som følge af den stigmatisering, der er forbundet med hiv/aids, ikke er klar over, at de er hiv/aids-positive, og at undersøgelser tyder på, at ikke-diagnosticeret smitte fremmer overførslen af hiv/aids og øger risikoen for tidlig død for mennesker, der lever med hiv/aids,
- L. der henviser til, at det ifølge WHO's rapport fra 2009, »Towards Universal Access-Progress: Scaling up priority HIV/AIDS Interventions in the Health Sector«, skønnes, at dækningen med antiretroviral behandling i Europa og Centralasien ligger på blot 23 %, hvilket betragtes som temmelig lavt, set i lyset af situationen i Rusland og Ukraine,
- M. der påpeger, at sex med en person af samme køn fortsat i meget høj grad er stigmatiseret, navnlig i Afrika syd for Sahara, hvor 31 lande kriminaliserer frivillig sex mellem voksne af samme køn, fire lande idømmer dødsstraf herfor, og andre lande idømmer straffe på over ti års fængsel, og at en sådan stigmatisering hindrer det forebyggende arbejde omkring hiv/aids,
- N. der henviser til, at kriminaliseringen af stofmisbrugere i mange lande forhindrer disse i at få adgang til hiv/aids-forebyggelse, -behandling, -pleje og -støtte og virker forstærkende på den hiv/aids-overførsel, som er forbundet med stiknarkomani,
- O. der henviser til, at der fortsat er 106 lande, som har love og politikker, der udgør en betydelig hindring for en effektiv indsats mod hiv/aids,
- P. der henviser til, at anslået 17,5 millioner børn - heraf langt de fleste i Afrika syd for Sahara - mistede en eller begge forældre til hiv/aids i 2008, og at sådanne børn ofte er udsat for stigmatisering og diskrimination og undertiden nægtes adgang til basale tjenester som f.eks. undervisning og bolig, samtidig med at de har en øget sårbarhed over for hiv/aids-smitte,
- Q. der henviser til, at man ikke har været tilstrækkelig opmærksom på forbindelsen mellem hiv/aids og handicap, selv om personer med handicap indgår i alle de nøglegrupper, der har en forhøjet risiko for at blive smittet med hiv/aids, og er ugunstigt stillet med hensyn til adgang til forebyggelse, behandling og pleje,
- R. der påpeger, at en rettighedsbaseret tilgang til indsatsen mod hiv/aids er en afgørende forudsætning for at kunne standse epidemien,
1. bekræfter på ny, at adgang til sundhedspleje er omfattet af verdenserklæringen om menneskerettigheder, og at regeringerne er forpligtet til at leve op til deres ansvar ved at stille offentlige sundhedstjenester til rådighed for alle;

Torsdag den 8. juli 2010

2. mener samtidig, at EU skal lægge stor vægt på at beskytte og støtte menneskerettighedsforkæmpere i og uden for EU, herunder personer, der navnlig koncentrerer deres indsats om at oplyse befolkningerne om hiv/aids; opfordrer i denne forbindelse næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at sikre, at alle konkrete aktioner og foranstaltninger i EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere gennemføres på behørig vis for civilsamfundsrepræsentanter, der er aktive på hiv/aids-området;
3. anmoder Kommissionen og Rådet om at leve op til deres tilsagn og optrappe deres indsats mod hiv/aids som en global folkesundhedsprioritet med menneskerettigheder som et centralt element i hiv/aids-forebyggelse, -behandling, -pleje og -støtte, bl.a. som led i EU's udviklingssamarbejde;
4. opfordrer Kommissionen og Rådet til at fremme bestræbelserne på at afkriminalisere utilsigtet hiv/aids-overførsel og -eksponering ⁽¹⁾, bl.a. ved at tilskynde til anerkendelse af hiv/aids som et handicap i forbindelse med gældende og fremtidig lovgivning om forbud mod forskelsbehandling;
5. opfordrer de baltiske stater, Rusland og Ukraine til at iværksætte politikker for en målrettet bekæmpelse af hiv/aids på deres respektive områder;
6. opfordrer Kommissionen og Rådet til i den politiske dialog, de fører på globalt og nationalt plan, at fremme bedste politikker og praksisser for så vidt angår en rettighedsbaseret tilgang til hiv/aids ved at:
  - sikre, at menneskerettighederne - herunder de seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder ⁽²⁾ - for mennesker, der lever med hiv/aids, og andre nøglegrupper fremmes, beskyttes og respekteres
  - sætte ind mod de vigtigste økonomiske, juridiske, sociale og tekniske barrierer, herunder love og praksisser af straffende karakter, som hindrer en effektiv indsats mod hiv, navnlig for nøglegrupper
  - støtte revision og ændring af love, der udgør en hindring for effektive, evidensbaserede hiv/aids-programmer og -tjenesteydelser, navnlig for nøglegrupper
  - bekæmpe alle former for lovgivning eller afgørelser, der kriminaliserer utilsigtet hiv-overførsel eller giver næring til diskrimination af mennesker, der lever med hiv/aids, samt fordømme og tage skridt mod juridiske hindringer for effektive hiv-foranstaltninger for kvinder og piger, herunder restriktive love vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed, arve- og ejendomslove, børneægteskabslove etc.
  - gøre menneskerettigheder til et centralt element i beslutninger om tildeling af midler til indsatsen mod hiv/aids i og uden for EU
  - udarbejde hiv/aids-programmer, der er skræddersyet til personer, som lever med hiv/aids, og andre nøglegrupper, og sigter på at sætte enkeltpersoner og lokalsamfund i stand til at reagere på hiv/aids, mindske risikoen for og sårbarheden over for hiv/aids-smitte samt mildne de negative virkninger af hiv/aids
  - lette og fremme nøglegruppers meningsfulde deltagelse i udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmeringen af hiv/aids-forebyggelse, -behandling, -pleje og -støtte samt mindske stigmatiseringen og diskriminationen

⁽¹⁾ Ifølge UNAIDS' Policy Brief om kriminalisering af hiv-overførsel, bør regeringerne begrænse kriminaliseringen til at omfatte tilfælde af forsætlig international overførsel, dvs. de tilfælde, hvor en person, som ved, at han/hun er hiv-smittet, foretager en handling med det formål at overføre hiv, og i praksis gør det.

⁽²⁾ Fremme af og hensyntagen til de seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder for mennesker, der lever med hiv/aids, er et nøgleelement i en menneskerettighedsbaseret tilgang til hiv. En sådan tilgang bør afspejle den ret, som mennesker, der lever med hiv/aids, har til et fuldgældigt og tilfredsstillende seksualliv, og respektere hiv-positives valg og ønsker med hensyn til at få børn.

Torsdag den 8. juli 2010

- lette den universelle adgang til sundhedspleje hvad angår såvel hiv/aids-relateret forebyggelse, behandling, pleje og støtte som anden, ikke-hiv/aids-relateret lægehjælp
- lette adgangen til uddannelse og beskæftigelse for mennesker, der lever med hiv/aids, og andre nøglegrupper
- sikre, at den fremtidige overvågning af fremskridtene i kampen mod hiv/aids omfatter indikatorer, som gør det muligt direkte at fokusere på og vurdere menneskerettighedsaspekterne i forbindelse med hiv/aids
- respektere principperne om informeret samtykke, fortrolighed og rådgivning i forbindelse med hiv/aids-testning og andre hiv/aids-relaterede tjenesteydelser
- bekæmpe stigmatisering og forskelsbehandling af personer, som lever med hiv/aids, og andre nøglegrupper, samt værne om deres ret til tryghed og beskyttelse mod overgreb og vold
- fremme og lette deltagelsen af mennesker, der lever med hiv/aids, og andre nøglegrupper i hiv/aids-tiltag
- yde objektiv og neutral information om sygdommen
- give mennesker magt, evne, viden og ressourcer til at beskytte sig selv mod at hiv/aids-smitte;

7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til navnlig at tilgodese kvinders behov for hiv/aids-forebyggelse ved at udvide adgangen til seksuelle og reproduktive sundhedsplejeprogrammer, hvori testning, rådgivning og forebyggelse omkring hiv/aids er fuldt integreret, og ved at bekæmpe de underliggende socioøkonomiske faktorer, der bidrager til kvinders hiv/aids-risiko, som f.eks. manglende ligestilling, fattigdom, manglende økonomiske og uddannelsesmæssige muligheder, manglende juridisk beskyttelse og manglende respekt for deres menneskerettigheder;

8. opfordrer EU og medlemsstaterne til at yde en rimelig og fleksibel støtte til forskning i nye forebyggelsesteknologier, herunder vacciner og mikrobidder;

9. finder det stærkt bekymrende, at halvdelen af alle nye hiv-tilfælde forekommer blandt børn og unge; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at tilgodese børns og unges behov for hiv/aids-forebyggelse, -behandling, -pleje- og støtte og sørge for, at de har adgang til hiv/aids-tjenesteydelser, herunder navnlig tidlig diagnosticering af spædbørn, hensigtsmæssig og prismæssigt overkommelig antiretroviral medicin, psykosocial støtte samt social og retlig beskyttelse;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte handicappedes deltagelse i hiv/aids-indsatsen, inkorporere hensynet til deres menneskerettigheder i nationale strategiske planer og politikker på dette område og sikre, at de har adgang til hiv/aids-tjenester, der både er skræddersyet til behovene og svarer til de tjenester, der er til rådighed for andre samfundsgrupper;

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte skadesreducerende programmer for fængselsindsatte og stiknarkomaner;

Torsdag den 8. juli 2010

12. opfordrer Kommissionen og Rådet til rette en indtrængende anmodning til de lande, som er hårdest ramt af hiv og aids, om at etablere koordinerede, gennemsigtige og ansvarlige nationale hiv-politiske rammer for at sikre adgangen til og effektiviteten af hiv-relaterede foranstaltninger til forebyggelse og pleje, opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at støtte nationale regeringer og involvere civilsamfundet i en forbedring af den meget begrænsede dækning med programmer, som tilsigter at begrænse stigmatisering og forskelsbehandling, og øge adgangen til domstolene i forbindelse med nationale hiv/aids-tiltag;

13. opfordrer Kommissionen og Rådet til at arbejde sammen med UNAIDS og andre partnere med henblik på at forbedre indikatorerne til måling af fremskridt og deling af viden på globalt, nationalt og programmatisk niveau for at reducere hiv/aids-relateret stigmatisering og forskelsbehandling, herunder indikatorer, som er specifikke for nøglegrupperne;

14. anmoder Kommissionen og Rådet om at støtte arbejdet i den nyligt oprettede »Global Commission on HIV and the Law« med henblik på at sikre, at lovgivningen virker til gunst for effektive tiltag mod hiv/aids;

15. opfordrer Kommissionen og Rådet til at pålægge Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder at indsamle yderligere dokumentation vedrørende menneskerettighedssituationen for mennesker, der lever med hiv/aids, og andre nøglegrupper i Europa, under særlig hensyntagen til deres sårbarhed over for flere forskellige former for diskrimination (multidiskrimination);

16. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at afsætte mindst 20 % af alle udviklingsudgifter til grundlæggende sundhed og uddannelse, øge deres bidrag til den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria og øge deres bevillinger til andre programmer, som har til formål at styrke sundheds- og lokalsamfundssystemer; opfordrer udviklingslande til at prioritere sundhedsudgifterne i almindelighed og bekæmpelse af hiv/aids i særdeleshed og opfordrer Kommissionen til at give partnerlande incitamenter til at fremme prioriteringen af sundhed som et centralt område i landestrategidokumenterne;

17. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at modvirke den bekymrende nedgang i støtten til fremme af seksuel og reproduktiv sundhed og hertil knyttede rettigheder i udviklingslandene og til at støtte politikker vedrørende behandling af seksuelt overførte infektioner og udlevering af reproduktive sundhedsprodukter i form af livreddende lægemidler og svangerskabsforebyggende midler, herunder kondomer;

18. opfordrer EU til at fortsætte med at arbejde gennem en blanding af finansielle instrumenter på globalt og nationalt plan i tilgift til budgetstøtten og via relevante organisationer og mekanismer, som har vist sig effektive til at tilgodese menneskerettighedsdimensionen af hiv/aids, herunder navnlig civilsamfundsorganisationer og organisationer i lokalsamfundene;

19. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og det internationale samfund til at vedtage retsfor skrifter for at sikre overkommelige hiv-effektive lægemidler, herunder antiretrovirale og andre sikre og effektive lægemidler, diagnostik og relaterede teknologier til forebyggende, helbredende og palliativ pleje af hiv og beslægtede opportunistiske infektioner og tilstande;

20. kritiserer bilaterale og regionale handelsaftaler, der omfatter bestemmelser, som er mere vidtgående end WTO's Trips-aftale (»Trips-plus«) og dermed i praksis lægger hindringer i vejen for, hvis ikke de direkte begrænser, de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat ved Doha-erklæringen for at sikre, at sundhed har forrang frem for kommercielle interesser; fremhæver det ansvar, som de lande, der lægger pres på udviklingslande for at undertegne sådanne frihandelsaftaler, pådrager sig;

21. fremhæver, at tvangslicenser og differentierede priser ikke fuldt ud har løst problemet, og opfordrer Kommissionen til at foreslå nye løsninger for at sikre reel adgang til hiv/aids-behandling til overkommelige priser;

Torsdag den 8. juli 2010

22. roser det »Værktøjssæt til fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle«, som Rådets Menneskerettighedsgruppe har vedtaget, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at føre dets anbefalinger ud i livet;

23. opfordrer de EU-institutioner, der på deres respektive felter udarbejder årlige rapporter om situationen på menneskerettighedsområdet, til også at sætte fokus på hiv-relaterede menneskerettigheder i disse rapporter på en sådan måde, at de giver en stemme til mennesker, som lever med hiv, og dem, som har en særlig smitterisiko;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekræfte deres støtte til punkt 16 i Rådets konklusioner om fremskridt med det europæiske handlingsprogram fra november 2009, hvori det opfordrer til iværksættelse af en bred høringsproces med medlemsstaterne og andre interessenter med henblik på udarbejdelse af et europæisk handlingsprogram til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose gennem eksterne foranstaltninger for 2012 og derefter, samt til at lægge deres vægt bag etableringen af EU-aktionshold, der skal fungere som instrument for Kommissionen og medlemsstaterne for en fælles indsats på fastlagte prioriterede områder;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter, FN's generalsekretær, De Forenede Nationers Fællesprogram for Bekæmpelse af hiv og aids (UNAIDS), Verdenssundhedsorganisationen og arrangørerne af den 18. internationale aids-konference.

Ikrafttræden af konventionen om fragmentationsammunition den 1. august 2010 og EU's rolle

P7_TA(2010)0285

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om ikrafttrædelsen af konventionen om klyngeammunition og EU's rolle

(2011/C 351 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konventionen om klyngeammunition, der blev vedtaget af 107 lande på diplomatkonferencen i Dublin den 19.-30. maj 2008,
  - der henviser til meddelelse af 30. maj 2008 fra FN's generalsekretær, hvori han opfordrer staterne til straks at undertegne og ratificere denne vigtige aftale og udtaler, at han ser frem til dens hurtige ikrafttrædelse,
  - der henviser til sin beslutning af 20. november 2008 om konventionen om fragmentationsammunition ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelse af den europæiske sikkerhedsstrategi og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at konventionen om klyngeammunition har kunnet undertegnes siden den 3. december 2008, først i Oslo og derefter i FN's hovedkvarter i New York, og vil træde i kraft den første dag i den sjette måned efter den 30. ratifikation, dvs. den 1. august 2010,
- B. der henviser til, at konventionen om klyngeammunition definerer klyngeammunition som ammunition, der er konstrueret til at sprede eller frigøre eksplosiv subammunition, der vejer mindre end 20 kg pr. genstand, og omfatter sådan eksplosiv subammunition,

⁽¹⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 61.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0061.

Torsdag den 8. juli 2010

- C. der henviser til, at konventionen om klyngeammunition forbyder anvendelse, produktion, oplagring og overførsel af klyngeammunition som en våbenkategori,
- D. der henviser til, at konventionen om klyngeammunition kræver, at de kontraherende stater tilintetgør deres lagre af denne type ammunition,
- E. der henviser til, at konventionen om klyngeammunition fastlægger nye humanitære standarder for bistand til ofre og kræver, at de kontraherende stater fjerner efterladt ueksploderet klyngeammunition efter konflikter,
- F. der henviser til, at klyngeammunition udgør en alvorlig fare for civile, når den anvendes i befolkede områder, som følge af dens typisk dødelige følger, og at anvendelsen af denne type ammunition har medført mange tragiske kvæstelser og dødsfald blandt civile i post-konfliktsituationer, eftersom efterladt ueksploderet subammunition ofte findes af børn og andre intetanende uskyldige personer,
- G. der henviser til, at 20 EU-medlemsstater hidtil har undertegnet konventionen, elleve har ratificeret den, og syv har hverken undertegnet eller ratificeret den,
- H. der henviser til, at processen med tiltrædelse af konventionen efter dennes ikrafttrædelse den 1. august 2010 vil blive mere krævende, eftersom staterne vil skulle tiltræde konventionen via en ettrinsproces,
- I. der henviser til, at den støtte, som de fleste EU-stater samt interparlamentariske initiativer og et uhyre stort antal civilsamsfundsorganisationer har udvist, har været afgørende for den vellykkede afslutning af Oslo-processen, som førte til vedtagelse af konventionen om klyngeammunition,
- J. der henviser til, at alle 27 EU-medlemsstaters undertegnelse og ratifikation af konventionen forud for dens ikrafttrædelse den 1. august 2010 ville være et stærkt politisk signal til støtte for en verden uden klyngeammunition og EU's målsætninger med hensyn til bekæmpelse af spredning af våben, der dræber vilkårligt,
- glæder sig over, at konventionen om klyngeammunition vil træde i kraft den 1. august 2010;
  - opfordrer alle EU-medlemsstaterne og alle kandidatlande til som et hasteanliggende at undertegne og ratificere konventionen om klyngeammunition inden udgangen af 2010, herunder de stater, der endnu ikke har undertegnet konventionen, dvs. Estland, Finland, Grækenland, Letland, Polen, Rumænien, Slovakiet og Tyrkiet, og de stater, der har undertegnet, men endnu ikke ratificeret den, dvs. Bulgarien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Italien, Litauen, Nederlandene, Portugal og Sverige;
  - roses alle de stater, der har undertegnet og ratificeret konventionen om klyngeammunition og også har vedtaget moratorier for anvendelse, produktion og overførsel af klyngeammunition og tilendebragt tilintetgørelsen af deres lagre af denne type ammunition;
  - opfordrer indtrængende alle de EU-medlemsstater, der har undertegnet konventionen om klyngeammunition, til bl.a. på bilaterale møder, i den militære dialog og i multilaterale fora at benytte enhver lejlighed til at opfordre stater, der ikke er parter i konventionen, til at undertegne og ratificere eller tiltræde konventionen snarest muligt, og til i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til konventionens artikel 21 at gøre deres bedste for at afholde stater, der ikke er parter i konventionen, fra at anvende klyngeammunition;
  - opfordrer EU-medlemsstaterne til ikke at træffe foranstaltninger, der kan hindre eller true gennemførelsen af konventionen og dens bestemmelser; opfordrer navnlig EU-medlemsstaterne til ikke at vedtage, støtte eller efterfølgende ratificere en eventuel protokol til FN's konvention om visse konventionelle våben (CCW), som tillader anvendelse af klyngeammunition, hvilket ikke ville være foreneligt med forbuddet mod anvendelse af denne type ammunition i henhold til artikel 1 og 2 i konventionen om klyngeammunition; opfordrer Rådet og EU-medlemsstaterne til at handle i overensstemmelse hermed på næste CCW-møde fra den 30. august til den 3. september 2010 i Genève;

Torsdag den 8. juli 2010

6. opfordrer indtrængende de EU-medlemsstater, der endnu ikke er part i denne konvention, til at træffe midlertidige foranstaltninger, indtil de tiltræder konventionen, herunder til at vedtage et moratorium for anvendelse, produktion og overførsel af klyngeammunition og til som et hasteanliggende at indlede tilintetgørelsen af lagre af klyngeammunition;
7. opfordrer indtrængende alle stater til at deltage i det kommende første møde mellem kontraherende stater, der finder sted fra den 8. til den 12. november 2010 i Vientiane, Laos, det land i verden, der er mest forurenede med klyngebomber;
8. opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at tage skridt til at begynde at gennemføre konventionen, herunder ved at tilintetgøre lagre og sørge for klyngeammunitionsrydning og bistand til ofre, og til at bidrage med økonomisk støtte eller forskellige former for assistance til andre stater, som ønsker at gennemføre konventionen;
9. opfordrer indtrængende de EU-medlemsstater, der har undertegnet konventionen, til at vedtage lovgivning om gennemførelse af den på nationalt plan;
10. opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at gøre alt for at udvirke Unionens tiltrædelse af konventionen, hvilket er muligt efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse, og derudover til at fastlægge en strategi for den første revisionskonference i form af en rådsafgørelse om en fælles holdning;
11. opfordrer Rådet og Kommissionen til i aftaler med tredjelande parallelt med standardklausulen om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben også at medtage en standardklausul om forbud mod klyngeammunition;
12. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre bekæmpelse af klyngeammunition til en integrerende del af Unionens programmer for ekstern støtte for at bistå tredjelande med at tilintetgøre lagre og yde humanitær bistand;
13. opfordrer EU-medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen til at tage skridt til at forhindre, at tredjelande forsyner ikkestatslige aktører med klyngeammunition;
14. opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at være åbne om de bestræbelser, de vil gøre sig som reaktion på denne beslutning, og til at rapportere offentligt om deres aktiviteter;
15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU-medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær og Koalitionen mod Klyngebomber.

Fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013

P7_TA(2010)0286

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 (2009/2236(INI))

(2011/C 351 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til tredje del, afsnit III, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik,

Torsdag den 8. juli 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (KOM(2010)2020),
  - der henviser til sin undersøgelse »The Single Payment Scheme after 2013: New Approach, New Target«,
  - der henviser til IAASTD-rapporten (IAASTD - International Assessment of Agricultural Science and Technology (IAASTD)), som er udarbejdet af FN's Organisation for Ernæring og Landbrug og Verdensbanken og underskrevet af 58 lande,
  - der henviser til Kommissionens publikation »Prospects for agricultural markets and income 2008-2015«,
  - der henviser til Kommissionens dokument »The CAP in perspective: from market intervention to policy innovation«,
  - der henviser til undersøgelsen »Provision of public goods through agriculture in the European Union« af Institute for European Environmental Policy,
  - der henviser til Kommissionens hvidbog »Tilpasning til klimaændringer: Et europæisk handlingsgrundlag« (KOM(2009)0147), samt til Kommissionens arbejdsdokumenter »Adapting to climate change: the challenge for European agriculture and rural areas« (SEC(2009)0417) og »The role of European agriculture in climate change mitigation« (SEC(2009)1093),
  - der henviser til undersøgelsen »CAP reform beyond 2013: An idea for a longer view«, udarbejdet af Notre Europe,
  - der henviser til arbejdsdokumentet om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om integration af nye medlemsstater i den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om EU's landbrug og klimaændringerne ⁽³⁾,
  - der henviser »til sin beslutning af 25. marts 2010 landbrugsprodukters kvalitet: Hvilken strategi skal følges?« ⁽⁴⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0204/2010),
- A. der henviser til, at EU skal fortsætte med at sikre fødevarerikkerheden for sine borgere og bidrage til den globale fødevarerforsyning, samtidig med, at den samarbejder på en bedre og mere sammenhængende måde med resten af verden, navnlig med udviklingslandene med henblik på at fremme den langsigtede udvikling af deres landbrugssektorer på en bæredygtig måde, som maksimerer den lokale know-how, der finder, at der på nuværende tidspunkt, hvor antallet af sultende på verdensplan overstiger en milliard, og der i EU er over 40 millioner fattige, som ikke har nok at spise, bør tages nye videnskabelige løsninger i brug, hvis disse kan yde et hensigtsmæssigt bidrag til at mindske sulten i verden, bl.a. ved hjælp af forbedret ressourceeffektivitet,

⁽¹⁾ AGRI_DT (2010)439305.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0101.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0088.

Torsdag den 8. juli 2010

- B. der henviser til, at den globale efterspørgsel efter fødevarer forventes at blive fordoblet, og at verdens befolkning ifølge FN's Organisation for Ernæring og Landbrug (FAO) forventes at vokse fra syv milliarder i dag til ni milliarder i 2050, og at den globale fødevareproduktion vil skulle vokse i samme takt på baggrund af et i forvejen højt pres på naturressourcerne, hvilket betyder, at verden vil skulle producere flere fødevarer og samtidig forbruge mindre vand, jord, energi, gødning og pesticider,
- C. der henviser til målene for den fælles landbrugspolitik, som er fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nemlig at øge landbrugets produktivitet, sikre en rimelig levestandard for landbrugssamfundene, stabilisere markederne, garantere for forsyningerne samt sikre, at disse når ud til forbrugerne til rimelige priser; der finder, at den fælles landbrugspolitik til dato i vid udstrækning har opfyldt sine mål og deltaget i bestræbelserne på at fremme EU-integration, territorial samhørighed i Europa og et velfungerende indre marked; den har imidlertid kun delvist har bidraget til at sikre landbrugssamfundene en rimelig levestandard og har endnu ikke opnået en stabilisering af landbrugsmarkederne, eftersom disse er præget af ekstreme udsving, hvilket bringer fødevaresikkerheden i fare; der påpeger, at yderligere bestræbelser er nødvendige, hvis den fælles landbrugspolitik skal opnå sine mål, samtidig med at miljøet og beskæftigelsen i landdistrikterne bevares,
- D. der henviser til, at landbrug og skovbrug fortsat udgør vigtige økonomiske sektorer og samtidig leverer betydningsfulde offentlige goder ved at opretholde de naturressourcer og kulturlandskaber, som er en forudsætning for alle menneskelige aktiviteter i landdistrikterne, at disse sektorer allerede yder de største bidrag i EU til opfyldelsen af de europæiske klima- og energimål, herunder navnlig målene for vedvarende energi baseret på biomasse fra landbrug og skovbrug, og at dette bidrag skal fortsætte med at vokse i fremtiden, samt at disse bioenergikilder ligeledes bidrager til at reducere EU's energiafhængighed og i forbindelse med stigende energipriser skabe nye arbejdspladser og forbedre indkomsterne i sektoren,
- E. der påpeger, at den fælles landbrugspolitik giver EU-borgerne væsentlige goder i form af et stort udvalg af sunde fødevarer af høj kvalitet og til en rimelig pris, fødevaresikkerhed, miljøbeskyttelse, jobskabelse og foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer,
- F. der henviser til, at der i øjeblikket er 13,6 millioner mennesker direkte beskæftiget inden for enten landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerisektoren og yderligere 5 millioner mennesker, der arbejder i fødevarereindustrien, hvor EU er verdens største producent af føde- og drikkevarer; der henviser til, at dette udgør 8,6 % af den samlede beskæftigelse i EU og tegner sig for 4 % af EU's BNP,
- G. der henviser til, at der som følge af de seneste EU-udvidelser (2004 og 2007) blev føjet yderligere 7 millioner landbrugere til den samlede arbejdsstyrke inden for landbruget, og at landbrugsarealet samtidig voksede med 40 %; der henviser til, at den reale indkomst per capita i landbruget er faldet med 12,2 % i EU-27 i de seneste ti år og dermed gradvist faldet tilbage til 1995-niveauet; der henviser til, at den gennemsnitlige landbrugsindkomst i EU-27 udgør mindre end 50 % af den gennemsnitlige indkomst i resten af økonomien, mens produktionsomkostningerne for så vidt angår råvarer såsom gødning, elektricitet og brændstof er på det højeste niveau inden for de seneste 15 år, hvilket gør det meget vanskeligt at fortsætte landbrugsproduktionen i EU,
- H. der henviser til, at eftersom 7 % af landbrugerne i Europa er under 35 år, og fire en halv million landbrugere, der er over 65 år, vil være ophørt med at arbejde i 2020, kan landbrugssektorens fremtid være truet, hvis antallet af landbrugere fortsætter med at falde,
- I. der henviser til, at landbrug udgør den primære arealanvendelse i EU og optager 47 % af det samlede areal i EU; der henviser til, at der i hele EU er 13,7 millioner landbrugsbedrifter, som producerer for mere end 337 mia. EUR, og at 15 % af landbrugsarealerne i EU (omkring 26 mio. hektar) ligger i bjergområder, hvor de naturbetingede handicap gør det vanskeligt at drive landbrug,
- J. der henviser til, at den gennemsnitlige fysiske størrelse af landbrugsbedrifterne er steget som følge af omstruktureringen af sektoren, men at mindre landbrug stadig er fremherskende i EU med en gennemsnitlig bedriftsstørrelse på 12,6 hektar; der henviser til, at subsistenslandbrug fortsat udgør en afgørende udfordring, navnlig i de nye medlemsstater, hvor subsistenslandbrugene tegner sig for halvdelen af den samlede arbejdsstyrke, og at små bedrifter og de landbrugere, der driver dem, er særligt vigtige for leveringen af ikke-produktionsrelaterede offentlige goder,

Torsdag den 8. juli 2010

- K. der henviser til, at den økonomiske krise har haft en alvorlig negativ indvirkning på landbruget, idet landbrugsindkomsten gennemsnitlig er faldet med 12,2 % i perioden mellem 2008 og 2009, og arbejdsløsheden i landdistrikterne i det sidste år er steget; der henviser til, at forbruget i Europa som en direkte virkning af den økonomiske krise gennemsnitlig faldt med 10,55 % i perioden 2008 og 2009 og i visse medlemsstater med over 20 %; der henviser til, at andre virkninger af den økonomiske krise har været manglende adgang til lån for landbrugere og et pres på de offentlige finanser i medlemsstaterne, hvilket har svækket deres evne til medfinansiering,
- L. der henviser til, at prisudsving er et vedvarende fænomen på landbrugsmarkederne, som imidlertid på det seneste er forøget drastisk som følge af en kombination af faktorer – bl.a. ekstreme vejrforhold, energipriser, spekulation, ændringer i efterspørgselen – og forventes at forøges yderligere, således som både OECD og FAO har forudsagt, hvilket fører til ekstreme høj- og lavkonjunkturer i landbrugsråvarepriserne på de europæiske markeder; der henviser til, at priserne på mange råvarer i perioden 2006 til 2008 steg betydeligt og nogle med så meget som 180 %, sådan som det var tilfældet for korn; der henviser til, at prisen på mejeriprodukter kollapsede i 2009 med et gennemsnitligt fald på 40 %, og at andre produkter, såsom korn, frugt, grøntsager, olivenolie m.m. også er blevet ramt, og at disse ekstreme udsving i priserne har haft negative konsekvenser for producenterne og ikke altid har været til fordel for forbrugerne,
- M. der henviser til, at miljøindikatorerne for landbruget viser, at landbrugssektoren potentielt vil kunne yde et vigtigt bidrag til at afbøde virkningerne af klimaændringerne, navnlig med hensyn til kulstofbinding, direkte reducere af nettoemissionerne af drivhusgasser og produktion af vedvarende energi, som sikrer reelle emissionsbesparelser; der henviser til, at bæredygtigt drevne landbrug er af afgørende betydning for bevarelsen af den biologiske mangfoldighed, forvaltningen af vandressourcerne og bekæmpelsen af jorderosion og kan spille en nøglerolle i indsatsen mod klimaændringerne,
- N. der henviser til, at drivhusgasemissioner forårsaget af landbrugsvirksomhed (herunder husdyrhold) faldt med 20 % mellem 1990 og 2007 i de 27 medlemsstater; der henviser til, at landbrugets andel af disse emissioner faldt fra 11 % i 1990 til 9,3 % i 2007 bl.a. som følge af en mere effektiv brug af gødning og gylle, de seneste strukturreformer af den fælles landbrugspolitik og den gradvise gennemførelse af landbrugs- og miljømæssige initiativer,
- O. der henviser til, at EU er blevet nettoimportør af landbrugsprodukter og hvert år indfører varer til en værdi af over 87,6 mia. EUR (ca. 20 % af verdensmarkedets landbrugsimport); der henviser til, at handelsbalancen i visse tilfælde støt har forrykket sig til fordel for tredjelande (EU importerer således nu landbrugsprodukter til en værdi af 19 mia. EUR fra Mercosur-landene, medens eksporten til denne region har en værdi på under 1 mia. EUR); der henviser til, at EU's handelsunderskud inden for landbrugsprodukter fortsætter med at vokse,
- P. der henviser til, at EU stadig er verdens førende eksportør af landbrugsprodukter (ca. 17 % af den samlede globale handel); der henviser til, at EU har mistet en betydelig markedsandel i løbet af de sidste 10 år (i 2000 bidrog EU til verdenshandelen med omkring 19 %); der henviser til, at EU hovedsagelig eksporterer produkter med høj værditilvækst og forarbejdede produkter (67 % af hele sin landbrugs-eksport),
- Q. der henviser til, at produkter af høj kvalitet udgør en meget vigtig del af Den Europæiske Unions produktion og eksportpotentiale og repræsenterer en meget stor del af EU's internationale handel; der henviser til, at EU eksporterer højtprofilerede produkter med stor økonomisk værdi, og at nettoværdien for produkter med beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser udgør 14 mia. EUR om året (ekskl. vin og spiritus, som også tegner sig for en betydelig andel af EU's eksport); der finder, at det med henblik på at fortsætte udviklingen af produkter af høj kvalitet for at imødekomme forbrugernes forventninger er nødvendigt at tage hensyn til disse sektorer særlige behov for at sikre deres konkurrenceevne, herunder behovet for, at handelspartnere i tredjelande sikrer en mere effektiv beskyttelse af EU's geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser,
- R. der henviser til, at producentstøtteberegninger viser, at den samlede landbrugsstøtte i EU har været gradvis faldende siden 2000, og at støtteniveauet pr. indbygger nu kan sammenlignes med støtteniveauet hos EU's vigtigste handelspartnere, mens andre handelspartnere har fastholdt og forøget deres handelsforvridende subsidier i de seneste år,

Torsdag den 8. juli 2010

- S. der henviser til, at den nuværende fordeling og størrelse af støtten til medlemsstaterne og landbrugerne stammer fra tidligere tider, hvor den var koblet til produktionens art og omfang og udgjorde en kompensation for det indkomsttab, landbrugerne led som følge af det kraftige fald i garantipriserne; der henviser til, at denne fordelingsmetode med rette opfattes som uretfærdig af nogle landbrugere i EU, og at dens opretholdelse desuden er i modstrid med målsætningerne for den fælles landbrugs-politik's fremtid,
- T. der henviser til, at frivillige modulationsmekanismer siden 2007 har gjort det muligt at omfordele den økonomiske støtte mellem direkte betalinger og landdistriktsudvikling, uden at dette imidlertid har øget gennemsigtheden, legitimiteten og forenklingen af de økonomiske ressourcer, der afsættes til landbruget,
- U. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik's andel af udgifterne på EU's budget støt er faldet fra næsten 75 % i 1985 til en forventet andel på 39,3 % i 2013; der henviser til, at dette udgør mindre end 0,45 % af EU's BNP; der henviser til, at nedgangen i budgetudgifterne til markedsforanstaltninger er endnu mere markant – fra 74 % af de samlede landbrugsudgifter i 1992 til mindre end 10 % på nuværende tidspunkt; der henviser til, at landbrugsudgifterne konstant har bevæget sig væk fra markeds- og eksportstøtte til afkoblet støtte og landdistriktsudvikling,
- V. der påpeger, at disse reformer har ført til en gennemgribende ændring af landbrugsstøtteinstrumenterne, men har bevaret de tre grundprincipper for den fælles landbrugspolitik, nemlig:
- markedets enhed
  - fællesskabspræference
  - finansiell solidaritet,
- W. der henviser til, at eftersom den fælles landbrugspolitik vil skulle imødegå mange udfordringer og forfølge bredere målsætninger efter 2013, er det afgørende, at det budget, EU afsætter til den fælles landbrugspolitik, som minimum fastholdes på det nuværende niveau,
- X. der henviser til, at traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde gør den flerårige finansielle ramme (FFR) til en juridisk bindende retsakt, som det årlige budget skal være i overensstemmelse med,
- Y. der henviser til, at udgifterne i form af direkte støtte udgør 0,38 % af EU's BNP (2008-tal), og at udgifterne i forbindelse med politikken for landdistriktsudvikling udgør 0,11 % af EU's BNP,
- Z. der påpeger, at de beskedne margener, der er til rådighed under udgiftsområde 2 fra og med budgetåret 2011, gør det meget vanskeligt for Unionen at reagere hensigtsmæssigt på markeds kriser og uventede globale begivenheder og kan fratage den årlige budgetprocedure sin substans,
- AA. der henviser til, at Europa-Parlamentet efter Lissabontraktatens ikrafttræden har fået beføjelse til at udforme Unionens landbrugspolitik, ikke blot for så vidt angår de flerårige landbrugsprogrammer, men også ved at ændre det årlige landbrugsbudget, og at det således har fået ansvar for at sikre en retfærdig og bæredygtig fælles landbrugspolitik,
- AB. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure, og at Europa-Parlamentet har et vigtigt ansvar for at hjælpe med at vedtage en forsvarlig og effektiv lovgivning på dette område,
- AC. der henviser til den seneste Eurobarometer-undersøgelse, ifølge hvilken 90 % af de adspurgte EU-borgere mener, at landbruget og landdistrikterne er vigtige for Europas fremtid, 83 % er tilhængere af økonomisk støtte til landbrugere, og et flertal mener, at landbrugspolitikken fortsat bør fastlægges på europæisk plan,

Torsdag den 8. juli 2010

- AD. der påpeger, at målene for og indholdet af den fremtidige fælles landbrugspolitik skal lægges ud til bred offentlig debat med henblik på at øge offentlighedens kendskab til den fælles landbrugspolitik, og Kommissionens initiativ vedrørende den offentlige debat om den fælles landbrugspolitik fremtid efter 2013 bør derfor hilses velkomment,
- AE. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik skal geares til fastholdelse og udvikling af en multifunktionel, bredt dækkende og bæredygtig landbrugssektor i Europa,

Den fælles landbrugspolitik udvikling: fra markedsforvridning til markedsorientering

1. minder om, at den fælles landbrugspolitik har gennemgået omfattende reformer i løbet af de sidste 25 år, som navnlig har medført et grundlæggende skift fra produktionsstøtte til producentstøtte⁽¹⁾, reduceret omfanget af regelmæssige interventionsopkøb og dumpning af europæiske overskud på verdensmarkederne⁽²⁾, samt gjort den fælles landbrugspolitik og EU's landbrugere mere markedsorienterede;
2. påpeger, at den fælles landbrugspolitik har spillet en afgørende rolle i forøgelsen af produktionen og brødfødningen af Europas befolkning efter anden verdenskrig; påpeger endvidere, at den fælles landbrugspolitik var den første fælles EØF-politik og banede vejen for europæisk samarbejde og integration på andre politiske områder;
3. påpeger, at den fælles landbrugspolitik sektorspecifikke markedsinstrumenter spiller en afgørende rolle og nu anvendes som sikkerhedsnet for at bidrage til at begrænse markedssvingningerne og sikre landbrugerne en vis grad af stabilitet; understreger, at den ændrede markedspolitik ikke har mindsket landbrugernes afhængighed af opkøbere; bemærker desuden, at der siden indførelsen af de afkoblede enkeltbetalinger pr. bedrift er blevet taget et resolut skridt væk fra handelsforvridende foranstaltninger i overensstemmelse med WTO's krav;
4. konstaterer, at de reformer af den fælles landbrugspolitik, der blev indledt i 1992 og 1999, og især reformen i 2003, som blev revideret under sundhedstjekket og indførte afkoblingsprincippet, samt de forskellige sektorreformer, alle blev udtænkt med henblik på at gøre det muligt for EU's landbrugere at reagere bedre på markedets signaler og betingelser; ønsker, at denne udvikling videreføres i kommende reformer, idet der dog fortsat er behov for visse markedsforanstaltninger i betragtning af de særlige forhold, der kendetegner landbrugsproduktion;
5. påpeger, at udviklingen af landdistrikterne nu er en integreret del af den fælles landbrugspolitik og fortsat bør udgøre et vigtigt element i den fremtidige fælles landbrugspolitik gennem en veludrustet udviklingsstrategi for landdistrikterne, som sætter fokus på landsamfundene, forbedring af miljøet, modernisering og omstrukturering af landbruget, styrkelse af samhørigheden i EU's landdistrikter, revitalisering af ugunstigt stillede områder og områder, der er truet af affolkning, forbedring af produktmarkedsføring og konkurrenceevne, opretholdelse af beskæftigelse og skabelse af nye arbejdspladser i landdistrikterne samt derudover på alle de nye udfordringer, der henvises til i forbindelse med sundhedstjekket, såsom klimaændringer, vedvarende energi, vandforvaltning og biodiversitet;
6. erindrer om, at landbruget altid har produceret offentlige goder eller det, som i dag kan kaldes offentlige goder »af første generation«; understreger, at fødevarer sikkerhed og fødevarerforsynings sikkerhed samt landbrugsprodukters høje ernæringsværdi fortsat bør være den fælles landbrugspolitik primære eksistensberettigelse, idet dette udgør selve dens kerne og samtidig er det aspekt, EU-borgerne lægger størst vægt på; de senere tilkomne offentlige goder »af anden generation«, dvs. miljø, arealforvaltning og dyrevelfærd, er også mål for den fælles landbrugspolitik, men er komplementære i forhold til førstegenerationsgoderne og må derfor ikke træde i stedet for dem;
7. glæder sig over anerkendelsen af landbrugernes multifunktionelle rolle som leverandører af offentlige goder såsom miljøbeskyttelse, produktion af fødevarer af høj kvalitet, opretholdelse af god husdyrbrugspraksis, udformning og forbedring af mangfoldigheden og kvaliteten af værdifulde landskaber i EU, samt over overgangen til mere bæredygtige landbrugsmetoder, som ikke blot opfylder de basale krav til vedligeholdelse af jord i god landbrugs- og miljømæssig stand (GAEC), men også til at opnå endnu højere standarder gennem ordninger for miljøvenligt landbrug, præcisionslandbrug, økologisk produktion og alle andre former for bæredygtig landbrugspraksis;

⁽¹⁾ Se fig. 1 i bilaget til betænkning A7-0204/2010.

⁽²⁾ Se fig. 2 i bilaget til betænkning A7-0204/2010.

Torsdag den 8. juli 2010

8. minder om, at den fælles landbrugspolitik er den mest integrerede af alle EU-politikker og derfor logisk tegner sig for den største andel af EU's budget; erkender, at dens andel af budgettet er faldet støt fra omkring 75 % af EU's samlede budget i 1985 til 39,3 % i 2013 ⁽¹⁾, hvilket repræsenterer mindre end 0,45 % af EU's samlede BNP ⁽²⁾, mens støtten samtidig er mere tyndt fordelt i dag, hvor 12 nye medlemsstater er tiltrådt EU;

9. er derfor af den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik har udviklet sig til at blive grønnere og mere markedsorienteret, samt at den har reduceret sin indvirkning på udviklingslandene drastisk samtidig med, at den giver landbrugerne støtte til at producere fødevarer af høj kvalitet til EU's forbrugere;

De udfordringer, som en fælles landbrugspolitik efter 2013 skal leve op til

10. påpeger, at fødevarer sikkerhed fortsat er den centrale udfordring for landbruget ikke blot i EU, men i hele verden, navnlig udviklingslandene, eftersom verdens befolkning ifølge prognoserne vil vokse fra syv til ni milliarder i 2050, og efterspørgselen efter fødevarer i henhold til FAO forventes at være fordoblet i 2050 (navnlig i de nye vækstøkonomier såsom Kina og Indien);

11. bekræfter, at Europa skal fortsætte med at bidrage til den globale fødevarerforsyning for at hjælpe med til at opfylde dette behov, men at det forhold, at stadig flere landbrug nedlægges, og at der som følge af klimaændringerne er mindre vand og mindre energi til rådighed, vil udgøre en alvorlig hindring for, at den europæiske forsyningskapacitet kan øges;

12. konstaterer, at den globale energikrise og stigende energipriser vil øge landbrugets produktionsomkostninger, hvilket vil føre til stigende fødevarerpriser og stigende prisudsving på markedet for både landmænd og forbrugere, have en skadelig virkning på stabiliteten af fødevarerforsyningen og alvorligt hæmme evnen til at opretholde og øge de nuværende produktionsniveauer; mener dog, at land- og skovbrukssektorens bæredygtighed kunne forøges, hvis de blev selvforsynende med energi;

13. mener, at landbruget har gode forudsætninger for at yde et væsentligt bidrag til bekæmpelsen af klimaændringerne ved fortsat at reducere sine drivhusgasemissioner og øge kulstofbindingen;

14. erkender, at landbruget allerede har gjort betydelige fremskridt med hensyn til at reducere sine drivhusgasemissioner og mere generelt takle miljøproblemer som vand- og jordforvaltning, den biologiske mangfoldighed og biomasse, men at det er nødvendigt at fortsætte denne indsats for at gøre produktionsmetoderne forenelige med en mere bæredygtig udvikling, som tager hensyn til både økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter;

15. minder om, at forbrugernes forventninger om garanteret sikre fødevarer og krav om højere kvalitet, bedre dyrevelfærd og god valuta for pengene, skal opfyldes;

16. mener, at den fælles landbrugspolitik for at sikre den langsigtede bæredygtighed for landdistrikterne i EU skal fortsætte med at levere løsninger og håndgribelig hjælp til at imødegå truslen om nedlæggelse af landbrug, affolkning af landdistrikterne og aldring af befolkningen i landdistrikterne i EU ved at tilvejebringe tilstrækkelig finansiering og støtte til dette formål; mener derfor, at det også er nødvendigt at videreføre den målrettede støtte til landdistriktsudvikling inden for den fælles landbrugspolitik;

17. mener, at den fælles landbrugspolitik skal reagere omgående på den økonomiske krises indvirkninger på landbrugsvirksomhederne, herunder den manglende adgang til landbrugslån, begrænsningerne af landbrugsindkomsterne ⁽³⁾ samt den øgede arbejdsløshed i landdistrikterne;

⁽¹⁾ Se fig. 3 i bilaget til betænkning A7-0204/2010.

⁽²⁾ Se fig. 4 i bilaget til betænkning A7-0204/2010.

⁽³⁾ Se fig. 5 i bilaget til betænkning A7-0204/2010.

Torsdag den 8. juli 2010

18. henleder derfor opmærksomheden på, at medlemsstaternes varierende kapacitet til at håndtere den økonomiske krise kan resultere i en forøgelse af uligheden mellem landregionerne i EU;

19. anerkender, at den fælles landbrugspolitik er nødt til at tage højde for forskellene i landbrugenes struktur og moderniseringsbehov i det udvidede EU for at opnå en ensartet grad af udvikling og samhørighed;

20. mener i lyset af disse udfordringer, at prioriteterne for den fælles landbrugspolitik efter 2013 bør integreres i en stærk, bæredygtig, godt understøttet og troværdig multifunktionel landbrugs- og fødevarerpolitik, som sender stærke signaler om effektiv og målrettet støtte til landbrugere og leverer løsninger på landdistrikternes problemer samtidig med, at den gavner samfundet som helhed;

Behovet for en stærk fælles landbrugspolitik efter 2013

Støtte til socioøkonomiske behov

21. er af den opfattelse, at det i lyset af Europa 2020-strategien er nødvendigt med en stærk og bæredygtig europæisk fælles landbrugspolitik, som kan sikre alle europæiske landbrugeres interesser og levere goder til samfundet som helhed; mener, at landbruget bør have mulighed for at spille sin rolle i den europæiske økonomi og sikre, at det har de nødvendige redskaber til at konkurrere på verdensmarkederne; mener, at EU af strategiske årsager ikke har råd til at forlade sig på, at andre dele af verden vil sørge for den europæiske fødevarerikkerhed i en situation med klimaændringer, politisk ustabilitet i visse regioner i verden samt potentielle udbrud af sygdomme eller andre begivenheder, der potentielt kan være til skade for produktionskapaciteten;

22. minder om, at EU's landbrug fortsat udgør en central sektor i Unionens økonomi, som både direkte og indirekte yder et vigtigt bidrag til EU's BNP og beskæftigelse gennem sin multiplikatoreffekt i såvel de forudgående som de efterfølgende led på føde- og drikkevaremarkedet; mener derfor, at et stærkt landbrug og en stærk føde- og drikkevareindustri er uløseligt forbundne og bidrager til hinandens succes, navnlig på eksportmarkederne;

23. minder om, at en af de vigtigste årsager til, at EU har brug for en stærk fælles landbrugspolitik, er, den kan bidrage til vedligeholdelsen og udviklingen af levedygtige og dynamiske landdistrikter, som er centrale elementer i Europas kulturelle mangfoldighed og spiller en afgørende rolle for en bæredygtig og velafbalanceret socioøkonomisk udvikling i hele det europæiske område; finder, at dette kræver, at den socioøkonomiske kløft mellem landdistrikterne og bysamfundene mindskes for at modvirke den voksende tendens til nedlæggelse af landbrug og affolkning, som isolerer landdistrikterne yderligere;

24. påpeger, at der er et presserende behov for at tiltrække yngre generationer, herunder kvinder, til landdistrikterne gennem langsigtede politikker og for at skabe nye og alternative økonomiske muligheder for dem med henblik på at sikre en varig landbefolkning; mener, at der bør undersøges nye måder at tiltrække unge mennesker på, såsom adgang til favorable lån og kreditter til investeringer samt anerkendelse af deres faglige kvalifikationer for at gøre det relativt let for dem at integreres i landdistriktsøkonomien; anerkender de hindringer, som unge landbrugere står over for, når de forsøger at komme ind i landbrugssektoren, såsom høje startomkostninger, de undertiden prohibitivt høje jordpriser samt vanskelighederne ved at få adgang til lån, navnlig i vanskelige tider;

25. mener, at stigningen i arbejdsløsheden i landdistrikterne bør modvirkes ved at opretholde de eksisterende arbejdspladser, fremme arbejdspladser af høj kvalitet og skabe nye muligheder for diversificering og nye indtægtskilder;

26. påpeger, at landbruget, som artikel 39 i Lissabon-traktaten med rette understreger, udgør en specifik sektor, som lider under en langsigtet produktionscyklus og adskillige former for markedssvigt, såsom store markedsudsving, stor sårbarhed over for naturkatastrofer, en høj grad af risiko, manglende efterspørgselselasticitet, samt den omstændighed, at landbrugere ikke er »price-makers«, dvs. ikke selv kan fastsætte priserne, men »price-takers«, dvs. må tage, hvad de kan få, i fødevarerforsyningskæden;

Torsdag den 8. juli 2010

27. mener, at det er nødvendigt at indføre nye udbudsreguleringsmetoder i nogle landbrugssektorer, som kræver væsentlige kapitalinvesteringer i løbet af flerårige produktionscyklusser (mælk, citrusfrugter, vin, oliven og frugt generelt);

28. påpeger først og fremmest, at der i den fremtidige europæiske landbrugspolitik fortsat skal være en fælles politik, og at kun en velafbalanceret og retfærdig støtteordning i hele EU med et fælles sæt af mål og regler under fuld anerkendelse af visse sektorer og regioners særtræk kan sikre de nødvendige vilkår for landbrugere og et velfungerende indre marked med retfærdige konkurrencevilkår for landbrugsprodukter og landbrugere i EU, og på denne måde få mere valuta for pengene, end der kunne opnås via renationaliserede og muligvis indbyrdes modstridende landbrugspolitikker i de enkelte medlemsstater;

29. mener, at den fælles landbrugspolitik skal sikre sameksistensen af:

- et landbrug med stor merværdi, baseret på råvarer og forarbejdede produkter af høj kvalitet, der kan sikre det en stærk position på verdensmarkederne
- et landbrug, som henvender sig til de regionale markeder
- et landbrug, som henvender sig til lokale markeder, og hvor en del af aktørerne er små landbrugere med begrænset indkomst, som, hvis de må opgive landbruget, på grund af deres alder, kvalifikationer eller livsstil vil have store vanskeligheder med at finde anden beskæftigelse, navnlig i en periode med recession og høj arbejdsløshed;

Levering af fordele i form af offentlige goder

30. understreger, at det vigtigste offentlige gode, landbruget leverer, er fødevarer; anerkender, at landbrugere også leverer en række andre offentlige goder, som markedet ikke belønner dem for; insisterer derfor på, at de skal have en rimelig belønning samt yderligere incitamenter til fortsat at levere produkter af høj kvalitet, forbedret dyrevelfærd og yderligere miljøgoder og samtidig skabe flere arbejdspladser med henblik på at bevare landdistrikterne i hele Europa;

31. understreger derfor, at leveringen af offentlige goder vil være i fare, hvis ikke et bæredygtigt (dvs. økonomisk, socialt og miljømæssigt levedygtigt på lang sigt) landbrug opretholdes i hele EU;

32. erkender, at generationer af landbrugere har formet de værdifulde EU-landskaber og derfor bør belønnes for fortsat at gøre dette på en bæredygtig måde, navnlig for så vidt angår bjergegne og ugunstigt stillede områder; mener, at de aktivt bidrager til Europas store kulturelle værdi og tiltrækningskraft, hvilket danner grundlag for vellykket turisme i landdistrikterne; påpeger, at dette imidlertid bør suppleres med bidrag fra den europæiske regionalpolitik og nationale instrumenter, således at der via de relevante synergivirkninger kan tilvejebringes stabile regionale forhold, som er en væsentlig forudsætning for et funktionsdygtigt landbrug;

33. påpeger, at landbrugere har potentiale til at levere yderligere miljøgoder, som matcher samfundets behov, navnlig jordbevarelse og -genopretning, forsvarlig vandforvaltning af kvalitetsforbedring og bevarelse af landbrugsjordens biologiske mangfoldighed, samt at de bør tilskyndes til at gøre dette, bl.a. via investeringsstøtte;

34. understreger, at krydsoverensstemmelsesordningen gør ydelsen af direkte støtte afhængig af overholdelsen af diverse lovkrav og af, at landbrugsjorden vedligeholdes i god landbrugsmæssig og miljømæssig stand, og fortsat er et af de mest velegnede midler til at optimere landbrugernes levering af økosystemtjenester og løse de nye miljømæssige udfordringer ved at sikre leveringen af basale offentlige goder; bemærker dog, at indførelsen af krydsoverensstemmelseskravene har givet anledning til en lang række problemer i relation til administrative spørgsmål og landbrugernes accept af kravene, som de har oplevet som en indskrænkning af deres frihed i arbejdet; opfordrer derfor til, at de administrative byrder for landbrugere mindskes gennem en forenkling af systemet for gennemførelse af krydsoverensstemmelseskravene;

Torsdag den 8. juli 2010

35. mener, at klimaets indvirkning på landbruget kan mindskes betragteligt gennem bedre uddannelse og videreuddannelse af personer, der er beskæftiget i landbruget, bedre udnyttelse af innovationer, der er et resultat af forskning og udvikling, og effektivisering af landbrugsproduktionen;

36. mener, i tråd med de nyeste forskningsresultater, at der uden en fælles landbrugspolitik og god landbrugspraksis vil udvikle sig ikke-bæredygtige former for produktion i hele EU (ekstrem intensivisering af den bedste jord og omfattende nedlæggelse af landbrug i ugunstigt stillede områder), hvilket vil forårsage alvorlig skade på miljøet; insisterer på, at udgifterne til støtte gennem en stærk fælles landbrugspolitik intet er i forhold til omkostningerne ved ikke at handle og de negative utilsigtede konsekvenser heraf;

Den nye fælles landbrugspolitikens prioriteter for det 21. århundrede

37. mener, at landbruget er godt rustet til at yde et væsentligt bidrag til opfyldelsen af de nye prioriteter fra EU 2020-strategien i forbindelse med at tackle klimaændringer og skabe arbejdspladser gennem grøn vækst og levere vedvarende energi og på samme tid fortsat sikre fødevarer og fødevarer af høj kvalitet;

En rimelig fælles landbrugspolitik

38. fastholder, at EU's landbrug skal forblive konkurrencedygtigt over for den hårde konkurrence og de handelsforvridende skridt taget af handelspartnere og/eller lande, hvor producenter ikke er underlagt så høje standarder som i EU, navnlig med hensyn til produktkvalitet, fødevarerikkerhed, miljø, sociallovgivning og dyrevelfærd; mener derfor, at forbedring af konkurrenceevnen på forskellige niveauer (lokalt, regionalt, det indre marked og verdensmarkederne) stadig skal være grundlæggende mål for den fælles landbrugspolitik efter 2013 for at sikre, at EU har et bredt udvalg af forskellige fødevarer af høj kvalitet samt andre landbrugsprodukter, som fortsætter med at vinde en større andel af verdensmarkedet og sikrer rimelige handelsvilkår og rentable priser for landbrugerne;

39. minder om, at EU's landbrugere producerer fødevarer under overholdelse af de højeste sikkerheds-, kvalitets- og dyrevelfærdsstandarder, og at de bør belønnes herfor; mener, at importen fra tredjelande - under skyldig hensyntagen til rettigheder og forpligtelser i WTO-regi - skal opfylde de samme krav for at sikre fair konkurrence og give forbrugerne mulighed for at foretage et informeret valg om de produkter, de køber, bl.a. baseret på pålidelig sporbarhed; opfordrer Kommissionen til at varetage EU-landbrugernes interesser, når den på EU's vegne forhandler multilaterale og bilaterale aftaler;

40. insisterer på, at opretholdelsen af landbrugserhvervet i hele Europa er afgørende for at bevare en forskelligartet og lokal fødevarerproduktion, sikre den socioøkonomiske dynamik og arbejdspladserne i landdistrikterne, navnlig i lyset af den nuværende økonomiske krise, samt imødegå truslen om nedlæggelse af landbrug i landdistrikterne i hele EU-området gennem fortsat beskyttelse af miljøet og landskabspleje; mener derfor, at ugunstigt stillede regioner skal have mulighed for at overvinde de yderligere hindringer, som skyldes deres særlige situation, og træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger; mener, at det er nødvendigt at tage hånd om de særlige problemer, der er forbundet med subsistenslandbrug;

41. understreger landbrugernes behov for langsigtede investeringsperspektiver og passende indkomster, der kan gøre det muligt for dem at udføre deres opgaver; opfordrer derfor til, at garantien for et rimeligt og stabilt udkomme for landbrugerne forbliver et primært mål i den nye fælles landbrugspolitik, og at der samtidig sikres god valuta for pengene og en rimelig behandling af forbrugerne ikke mindst gennem fremme af konkurrenceevnen i landbrugssektoren og ved at gøre det muligt for landbrugerne at dække deres reelle omkostninger og reagere på markedssignaler;

42. opfordrer til, at der vedtages foranstaltninger, der skal styrke de primære producenters og producentorganisationernes forvaltningskapacitet og forhandlingsposition over for andre økonomiske aktører i fødevarerekæden og tilskynde til dannelsen af organisationer, som kan styrke forbindelserne mellem de forskellige aktører inden for brancherne med henblik på at forbedre informationsdelingen og sikre en bedre overensstemmelse mellem udbuddet og forbrugernes efterspørgsel; mener, at en sådan udvikling vil kunne forbedre effektiviteten af fødevarerforsyningskæden med større gennemsigtighed i fødevarerpriserne og tiltag til bekæmpelse af illoyal handelspraksis, således at landbrugerne kan opnå den merværdi, som de fortjener; mener, at gennemførelsen af disse mål eventuelt kan kræve en justering eller præcisering af EU's konkurrenceregler for at tage hensyn til de særlige forhold på landbrugsmarkedene, forudsat at de ikke kommer til at stå i vejen for det indre markeds funktionsevne;

Torsdag den 8. juli 2010

43. mener, at der skal være fleksible og effektive markedsregulerende foranstaltninger for at sikre et passende sikkerhedsnet under de fremtidige rammer for den fælles landbrugspolitik med henblik på at undgå ekstreme udsving i markedspriserne, sikre en øget grad af stabilitet og give hurtige og effektive svar på økonomiske kriser, som opstår i sektoren; er af den opfattelse, at disse bør suppleres med et risikostyringssystem, som kan bidrage til at begrænse følgerne af natur- og sundhedskatastrofer;

44. mener, at der for at opnå en mere effektiv styring af markedet og for at undgå kriser på grund af overproduktion bør holdes fast ved de specifikke instrumenter for styring af produktionspotentialet, som eksisterer i visse sektorer, på grundlag af principperne om ligebehandling og ikke-diskrimination;

45. opfordrer til en retfærdig fordeling af landbrugsstøtten, og insisterer på, at fordelingen skal være retfærdig for landbrugere i både nye og gamle medlemsstater;

46. mener, at en nedskæring af den direkte støtte under søjle 1 ville få altødelæggende konsekvenser ikke alene for landbrugerne, men i lige så høj grad for landdistrikterne, for de offentlige tjenester, landbruget leverer, for forbrugerne samt for samfundet, idet sidstnævnte som helhed også drager fordel af støtten; direkte støtte er derfor uundværlig og må videreføres; henleder opmærksomheden på de negative følger, som enhver nedskæring af finansieringen af den fælles landbrugspolitik potentielt vil kunne få for bedrifternes værdi, hvilket ville have alvorlige konsekvenser, specielt for landbrugere med banklån, og navnlig set i sammenhæng med den økonomiske krise, som har haft alvorlige virkninger for europæisk landbrug;

47. mener, at levedygtige landbrugsvirksomheder er afgørende for at bevare velfungerende landdistrikter, eftersom sådanne virksomheder genererer beskæftigelse og tjenesteydelser på lokalt niveau; mener derfor, at den fælles landbrugspolitik bør inddrage lokalsamfundene med henblik på at tilvejebringe de nødvendige vilkår for deres socioøkonomiske levedygtighed, herunder gennem bevarelse af familiebrug og en fortsat omstrukturering og modernisering af de bedrifter, som har behov herfor; minder om, at diversificeringsforanstaltninger og infrastrukturudvikling i landdistrikterne også spiller en væsentlig rolle i denne forbindelse;

En bæredygtig fælles landbrugspolitik

48. mener, at landbruget har en ledende rolle at spille i forbindelse med tacklingen af klimaændringerne ved at nedbringe drivhusgasemissionerne, øge evnen til at lagre kulstof samt udvikle og i større udstrækning anvende vedvarende energikilder, landbrugsmaterialerne; mener, at klimahensyn skal integreres på tværs af foranstaltningerne for den fælles landbrugspolitik, hvor det er relevant;

49. mener, at produktionseffektiviteten er grundlæggende for en mere bæredygtig forvaltning af knappe ressourcer, og at landbrugerne skal innovere deres tekniske produktionsmetoder ved hjælp af de mest effektive økonomiske, videnskabelige og tekniske forvaltningsværktøjer med henblik på at imødekomme den stigende efterspørgsel efter fødevarer og vedvarende landbrugsmaterialer på en mere økonomisk, social og miljømæssig bæredygtig måde;

50. understreger i forbindelse med EU 2020-strategien, at forskning og udvikling, brugen af nye teknologier og god landbrugspraksis er vigtigt for at forbedre konkurrenceevnen og øge produktionen, samtidig med at forbruget af pesticider, gødning og knappe ressourcer som vand og energi mindskes; mener, at investeringer i innovation af landbruget bør fremmes yderligere, navnlig gennem den fælles landbrugspolitik og EU-rammeprogrammerne for forskning og udvikling med henblik på at takle nye udfordringer;

51. anbefaler i denne forbindelse aktiv tilstedeværelse af landbrugstekniske rådgivere i regionerne til at guide landbrugerne i deres forsøg på at levere miljømæssige offentlige goder;

52. mener, at det er nødvendigt at indføre beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at der fortsat kan benyttes bioteknologi inden for landbruget, uden at det påvirker de eksisterende produktionsmetoder;

Torsdag den 8. juli 2010

En grøn fælles landbrugspolitik

53. bemærker, at markedet indtil videre ikke har belønnet landbrugere ordentligt for at beskytte miljøet og andre offentlige goder; mener derfor, at den fælles landbrugspolitik skal lægge større vægt på bæredygtighed ved at give landbrugerne et passende økonomisk incitament til at optimere leveringen af økosystemtjenester og gennemføre en yderligere forbedring af den forsvarlige miljømæssige ressourceforvaltning af EU's landbrugsjord; understreger, at dette bør opnås, uden at det medfører ekstra økonomiske eller administrative byrder for landbrugerne;

54. mener, at landbrugerne på grund af den forbedring af produktionsfaktorerne, som har fundet sted i forbindelse med de videnskabelige fremskridt, er godt rustet til at bidrage til grøn vækst og reagere på energikrisen gennem udvikling af grøn energi i form af f.eks. biomasse, biologisk affald, biogas, andengenerationsbiobrændstoffer samt vind-, sol- og vandkraftenergi, hvilket også vil bidrage til at skabe nye grønne jobmuligheder;

En fælles og enkel politik

55. Insisterer på, at en fælles landbrugspolitik er mere relevant end nogensinde før for at garantere, at den grænseoverskridende dimension af fødevarerforsyning, klimaændringer, høje fælles standarder for miljøbeskyttelse, produkt- og kvalitetssikkerhed samt dyrevelfærd er sikret i et velfungerende indre marked;

56. mener, at den nye fælles landbrugspolitik ved hjælp af et mere enkelt støttesystem skal være let at administrere, gennemsigtig samt mindske bureaukratiet og de administrative byrder for landbrugerne, navnlig for mindre producenter, således at de sættes i stand til at koncentrere sig om deres hovedopgave, nemlig at levere landbrugsprodukter af høj kvalitet; er af den opfattelse, at dette bl.a. kan opnås ved at gå over til at anvende leveringsværktøjer, som fastsætter målene og tillader landbrugerne selv at vælge de landbrugssystemer, de vil bruge til at nå disse mål, såsom resultataftaler, enkle kontrakter og flerårig støtte;

57. opfordrer til, at der iværksættes hensigtsmæssige foranstaltninger med det formål at forklare ikke alene landbrugerne, men hele EU's befolkning, hvad den fælles landbrugspolitik går ud på, og samtidig give gennemsigtige og klare oplysninger om de opstillede mål, de tilgængelige midler og de forventede positive virkninger af den fælles landbrugspolitik;

58. mener, at der er behov for en mere proportional og risikobaseret tilgang fra Kommissionens side i forbindelse med anvendelsen af tilsynskontroller, udførelse af overensstemmelsesrevisioner og indførelsen af finansielle korrektioner;

59. opfordrer Europa-Parlamentet til at levere hurtig og aktuel information om den aktuelle situation i landbrugsbudgettet;

Levering af en retfærdig, grøn og bæredygtig fælles landbrugspolitik

60. forventer i overensstemmelse med konklusionerne på Det Europæiske Råds forårsmøde om Europa 2020, at den fælles landbrugspolitik vil blive omarbejdet med henblik på at indføre instrumenter, som kan skabe intelligent og inklusiv grøn vækst;

61. erkender den brede vifte af eksisterende og nye prioriteter for den fælles landbrugspolitik og bemærker, at de nye medlemsstater, da de blev medlemmer af EU, havde en berettiget forventning om, at deres landbrugsstøtte med tiden ville blive sammenlignelig med landbrugsstøtten til de gamle medlemsstater; mener, at det med henblik på fuldt ud at imødekomme de nye udfordringer og prioriteringer i forbindelse med en reformeret fælles landbrugspolitik er nødvendigt, at de midler, som tildeles den fælles landbrugspolitik i 2013-budgettet, i det mindste forbliver uændrede i løbet af den næste finansielle programmeringsperiode;

62. opfordrer til, at der i budgettet for den fælles landbrugspolitik indføres en fleksibilitetsmekanisme for budgetårets afslutning, således at det bliver muligt at fremføre og genanvende underudnyttede bevillinger det efterfølgende år;

63. insisterer på, at den fælles landbrugspolitik ikke bør renationaliseres, og mener derfor, at direkte støtte fortsat skal være fuldt ud finansieret af EU's budget, og afviser derfor enhver yderligere samfinansiering, der kan skade den fair konkurrence inden for EU's indre marked;

Torsdag den 8. juli 2010

64. opfordrer til en retfærdig fordeling af midlerne fra den fælles landbrugspolitik til landbrugere i hele EU; minder om, at hvis mangfoldigheden af landbrugsformer i EU skal respekteres, er det nødvendigt at udarbejde objektive kriterier, der kan gøre det muligt at definere et retfærdigt fordelingsystem; pointerer, at direkte betalinger bidrager til leveringen af offentlige goder, til stabilisering af landbrugsindkomster og til sikring mod risici, hvorved de delvis kompenserer for omkostningerne ved de høje standarder i EU, som samfundet ønsker, og den fortsatte afvikling af toldmæssige barrierer, ligesom de udgør en belønning for leveringen af grundlæggende offentlige goder, som markedet ikke giver nogen kompensation for;

— mener, at det med henblik på at mindske skævhederne i fordelingen af direkte støtte midler mellem medlemsstaterne og afspejle den store forskelligartethed, som kendetegner europæisk landbrug, ikke vil være tilstrækkeligt alene at fastsætte støtten efter areal, og anmoder derfor Kommissionen om at foreslå yderligere objektive kriterier samt evaluere eventuelle virkninger heraf, idet den tager højde for landbrugssektorens komplekse karakter og forskellene mellem medlemsstaterne med henblik på at opnå en mere velafbalanceret fordeling;

— anmoder om, at der fastlægges rimelige og objektive kriterier for tildelingen af midler til opfyldelse af målene inden for landdistriktsudvikling;

65. mener, at alle medlemsstater bør gå over til at betale direkte støtte på grundlag af arealstørrelse i løbet af den næste finansielle programmeringsperiode; er af den opfattelse, at denne overgangsperiode vil give de landbrugere og landbrugsstrukturer, som fortsat anvender det historiske betalingssystem, tilstrækkelig fleksibilitet til at tilpasse sig ændringerne og undgå en alt for radikal omfordeling af støtte, uden samtidig at indskrænke målet om straks at opnå en velafbalanceret fordeling af støtten blandt medlemsstaterne; bemærker, at afskaffelsen af det historiske grundlag kan medføre særlige udfordringer for medlemsstater eller regioner med relativt store arealer af »nøgen jord« (støtteberettigede arealer, som ingen har gjort krav på); opfordrer til, at der i forbindelse med udformningen af den fremtidige støtte tages hensyn til sådanne regioners specifikke behov; mener ligeledes, at medlemsstaterne og regionerne fortsat skal have mulighed for at regionalisere deres arealstøttesystem på en måde, som afspejler deres specifikke prioriteringer og samtidig respekterer fair konkurrence på det indre marked;

66. mener, at der ikke bør være nogen mulighed for at genindføre koblede betalinger som et vejledende princip i den fælles landbrugspolitik; mener dog i betragtning af overgangen fra en historisk model til en arealstøttemodel og på baggrund af afgørelserne fra sundhedstjekket, at medlemsstaterne bør have et passende råderum; er af den opfattelse, at en sådan fleksibilitet vil gøre det muligt for medlemsstaterne at imødekomme de særlige behov, der findes på deres territorium, og forhindre, at produktionen går helt i stå, eller at landbrugsdiversiteten mindskes; mener, at et sådan råderum kunne tage form af en begrænset koblet støtte til sårbare landbrugssektorer og territorier samt miljømæssigt følsomme områder, der overholder WTO's krav og samtidig sikrer fair markedsvilkår for landbrugere i hele EU;

67. mener, at der er behov for centrale byggesten - fødevarerikkerhed og fair handel, fødevarer kvalitet, bæredygtighed, landbrug inden for hele Europas territorium, biodiversitet og miljøbeskyttelse, samt grøn vækst - med henblik på at opnå en mere retfærdig, grønnere og mere bæredygtig fælles landbrugspolitik; mener, at tosjøle-strukturen bør bevares, forudsat at den undgår overlapninger af politiske målsætninger og instrumenter, og at den i øvrigt afspejler indholdet af de ovennævnte byggesten;

68. mener, at det grundet hensynet til forenkling, klarhed og en fælles tilgang er nødvendigt, at finansieringen af den fælles landbrugspolitik prioriteres fastsættes fra begyndelsen af reformprocessen;

Fødevarerikkerhed og fair handel

69. fastholder, at landbrugsdriftens rentabilitet og landbrugernes livskvalitet er en absolut forudsætning for, at landbruget kan opretholdes; mener derfor, at der bør indføres en grundlæggende EU-finansieret direkte arealstøtte til alle EU's landbrugere, som skal sikre social og økonomisk bæredygtighed i den europæiske landbrugsproduktionsmodel, hvilket skal sikre den grundlæggende fødevarerikkerhed for de europæiske forbrugere, gøre det muligt for landbrugerne at producere konkurrencedygtige fødevarer af høj kvalitet, sikre fortsat landbrugsvirksomhed og arbejdspladser i landdistrikterne i hele EU samt levere grundlæggende offentlige goder ved hjælp af krydsoverensstemmelseskravene for vedligeholdelse af jord i god landbrugs- og miljømæssig stand og gennem høje kvalitets- og dyrevelfærdsnormer;

Torsdag den 8. juli 2010

70. foreslår, at der indføres et ufravigeligt princip om, at kun aktiv landbrugsproduktion kan opnå støtte, og at der derfor indføres krav om en vis minimumsaktivitet i krydsoverensstemmelsesreglerne som en forudsætning for støtte, og at proportionalitetsprincippet anvendes som et nøgleprincip, når reglerne håndhæves;

Bæredygtighed

71. mener, at landbrugerne bør have adgang til en supplerende EU-finansieret arealstøtte gennem enkle flerårige kontrakter, som belønner dem for at reducere deres kulstofemissioner pr. produktionsenhed og øge deres kulstofbinding i jorden ved hjælp af bæredygtige produktionsmetoder og produktion af biomasse, som kan anvendes i produktionen af langsigtede landbrugsmaterialer;

72. bemærker, at dette vil indebære den ekstra fordel, at EU's landbrug som følge af lavere kulstofemissioner og/eller den forbedrede effektivitet bliver mere miljømæssigt og økonomisk bæredygtigt, og ligeledes sikre, at landbrugerne kan drage økonomisk fordel af øget kulstofbinding på deres jord, og dermed sidestille landbruget med andre former for industri, som indgår i EU-emissionshandelsordningen; kræver klare og målbare kriterier og mål, som skal defineres på passende vis med henblik på at kunne gennemføre disse betalinger så hurtigt som muligt i alle medlemsstater;

Landbrug i hele Europa

73. opfordrer til at bevare de særlige foranstaltninger, som kompenserer landbrugere, der producerer i ugunstigt stillede områder, såsom områder med naturbetingede handicap, herunder bl.a. bjergområder, miljømæssigt følsomme områder og/eller regioner, som er særligt berørt af klimaændringer samt de mest afsidesliggende regioner, med henblik på at sikre, at der finder landbrugsvirksomhed sted, således at jorden fortsat forvaltes og der fremstilles lokale fødevarer i hele EU, hvilket mindsker risikoen for opgivelse af jorder og sikrer en velafbalanceret territorial forvaltning i hele EU samt en rationel udvikling af landbrugsproduktionen;

74. mener, at enhver reform af ordningen for ugunstigt stillede områder, navnlig med hensyn til den måde, hvorpå disse områder udpeges og klassificeres, bør tage hensyn til de vanskeligheder, som landbrugere i alle dele af EU oplever, da disse vanskeligheder varierer meget alt efter biofysiske og klimatiske forhold; finder, at områder, der måtte blive udelukket på grund af nye regler, i alle tilfælde skal indrømmes en tilstrækkelig lang udfasningsperiode;

75. henleder opmærksomheden på den særlige rolle, som landbrugerne spiller i landdistrikter omkring byer, hvor presset på landdistrikts- og landbrugsressourcer kan være meget stort; understreger, at produktionen af fødevarer og offentlige goder nær bybefolkninger bør bibeholdes;

Fødevarer og kvalitet

76. understreger, at udviklingen af politikken vedrørende fødevarer og kvalitet, især hvad angår angivelse af geografisk oprindelse (BOB/BGB/GTS), bør udgøre en væsentlig prioritet i den fælles landbrugspolitik og uddybes og styrkes, således at EU kan bevare sin førerposition på området; mener, at det for disse kvalitetsprodukters vedkommende må være passende at indføre nye instrumenter til styring, beskyttelse og markedsføring, således at de kan udvikle sig harmonisk og fortsat yde et væsentligt bidrag til en bæredygtig vækst og konkurrencedygtighed inden for det europæiske landbrug;

Biodiversitet og miljøbeskyttelse

77. mener, at landbrugerne kan bidrage til biodiversitet og miljøbeskyttelse, samt til tilpasning til og afbødning af klimaændringerne på en omkostningseffektiv måde; en yderligere intensivering er derfor nødvendig; mener, at den fælles landbrugspolitik skal give langt størstedelen af landbrugsjorderne mulighed for at komme med i ordninger for miljøvenligt landbrug med henblik på at belønne landbrugere, der leverer supplerende økosystemtjenester, og samtidig opmuntre til mere bæredygtige, lavinput-produktionsmodeller, såsom økologisk landbrug, integreret landbrug, udvikling af landbrug med høj naturværdi samt bæredygtige intensive landbrugsmetoder; mener, at alle disse foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør forblive samfinansierede med et – om nødvendigt – forhøjet budget;

Torsdag den 8. juli 2010

Grøn vækst

78. mener, at »grøn vækst« bør være det centrale punkt i en ny udviklingsstrategi for landdistrikterne, der fokuserer på at skabe nye grønne job gennem:

- udvikling af lokale dynamiske værktøjer, såsom lokal markedsføring, lokal forarbejdning og støtte til projekter, som involverer aktører fra den lokale landbrugssektor
- udvikling af biomasse, bioaffald, biogas og fremstilling af vedvarende energi i små mængder samt fremme af produktionen af andengenerationsbiobrændstoffer, landbrugsmaterialer og produkter fremstillet ved hjælp af grøn kemi
- investering i modernisering og innovation samt i nye forsknings- og udviklingsteknikker til tilpasning til og afbødning af klimaændringerne
- uddannelse og rådgivning af landbrugere for så vidt angår anvendelsen af nye teknikker og bistand til unge landbrugere, der er på vej ind i erhvervet;

79. mener, at der med henblik på at understøtte de centrale byggesten i den fælles landbrugspolitik fortsat bør være et passende sikkerhedsnet mod ekstreme prisudsving; mener, at dette sikkerhedsnet bør være tilstrækkelig fleksibelt til at tage hensyn til udviklingen på markedet og omfatte værktøjer i form af offentlig og privat oplagring, intervention, markedsorienterede mekanismer til at lette presset på markedet, som bør aktiveres, når det er nødvendigt for at modvirke ekstreme prisudsving og som en hurtig reaktion på kriser; finder med henblik herpå, at der bør stilles en særlig reservebudgetpost til rådighed i EU's budget, som kan aktiveres hurtigt som en reaktion på kriser;

80. foreslår, at disse foranstaltninger bakkes op med instrumenter, der er designet til at bidrage til at mindske markedsudsving og skabe stabile drifts- og planlægningsvilkår for landbruget; mener i denne sammenhæng, at det for at tage højde for ekstreme markeds- eller klimaforhold bør overvejes at indføre nye innovative økonomiske og finansielle værktøjer, såsom generelle afgrødeforsikringer, terminsmarkeder og gensidige fonde, uden at disse må gribe forstyrrende ind i eventuelle private ordninger, som måtte være under udvikling;

81. mener, at kontrol med produktionspotentialets udvikling kan udgøre et værdifuldt redskab til sikring af bæredygtig vækst inden for flere landbrugssektorer;

82. insisterer på, at der med henblik på at supplere markedsforanstaltningerne er et presserende behov for at styrke de primære producenters position i fødevarerforsyningskæden gennem en række tiltag, der kan håndtere spørgsmål om gennemsigtighed, kontraktmæssige relationer og illoyal handelspraksis; er af den opfattelse, at eventuelle justeringer af konkurrencereglerne også bør undersøges med henblik på at gøre det muligt for primære producentorganisationer at blive mere effektive og om nødvendigt vokse i omfang og størrelse og derigennem styrke deres forhandlingsposition over for større detailkæder og forarbejdningsvirksomheder; mener, at man i denne sammenhæng bør overveje at udnævne nationale ombudsmænd og/eller en europæisk ombudsmand, som kan løse tvister inden for fødevarerforsyningskæden;

83. minder om, at eksportrestitutioner, som er et af de nuværende markedsinstrumenter, i overensstemmelse med WTO-forpligtelserne fortsat bør udfases i EU parallelt med tilsvarende foranstaltninger fra WTO-handelspartnere;

84. mener, at EU's landbrugs konkurrenceevne skal fremmes både inden og uden for Fællesskabet med henblik på at finde måder at håndtere fremtidens udfordringer på, herunder fødevarerens sikkerhed i EU, forsyningen med fødevarer til en voksende verdensbefolkning, en miljømæssig fornuftig tilgang, biodiversitet og håndtering af klimaændringer;

Torsdag den 8. juli 2010

85. påpeger, at EU kan finansiere foranstaltninger i EU-lande og tredjelande, der formidler information om eller promoverer fordelene ved EU's landbrugs- og fødevarerprodukter i EU og rundt omkring i verden; er af den opfattelse, at budgettet til disse foranstaltninger bør tages op til fornyet overvejelse med det formål at øge synligheden af EU's landbrugs- og fødevarerprodukter på markederne i EU og i tredjelande; mener, at den nye fælles landbrugspolitik i større omfang bør benytte sig af sådanne salgsfremmeordninger, og at deres gennemførelse bør forbedres og gøres mere effektiv;

86. mener, at den fælles landbrugspolitik bør gøre det muligt at sikre alle forbrugere og især de fattigste en sundere ernæring på grundlag af et bredere udvalg af produkter til overkommelige priser; mener, at det for at bekæmpe fattigdom og forbedre sundheden er det nødvendigt at videreføre bistandsprogrammerne til fordel for de fattigste befolkningsgrupper og udvide programmerne til fremme af forbruget af frugt og grøntsager i skolerne;

87. mener, at udformningen og gennemførelsen af den nye fælles landbrugspolitik primært bør bygge på enkelhed, proportionalitet og begrænsning af bureaukrati og administrative omkostninger;

Den fælles landbrugspolitik i den flerårige finansielle ramme (FFR) og den årlige budgetprocedure

88. understreger i lyset af den fælles landbrugspolitik målsætninger nødvendigheden af at stille tilstrækkelige midler til rådighed i den nye FFR for bedre at kunne støtte op om politikken i overensstemmelse med de store udfordringer, som denne sektor, der er af afgørende betydning for EU's fødevarerikkerhed, står over for i de kommende år;

89. minder om, at det i løbet af de seneste fire år med den nuværende FFR kun har været muligt at enes om de årlige budgetter enten ved anvendelse af de eksisterende marginer under de forskellige udgiftsområder i FFR eller ved anvendelse af revision, som foreskrevet i artikel 23 i den interinstitutionelle aftale (IIA) af 17. maj 2006 ved anvendelse af de disponible marginer under udgiftslofterne for udgiftsområde 2 med henblik på at finansiere andre EU-prioriteter; påpeger, at fra budgetåret 2011 og frem til udløbet af den nuværende FFR (2013), vil marginerne under udgiftsloftet for udgiftsområde 2 være yderst begrænsede;

90. understreger, at den flerårige finansielle rammes juridisk bindende karakter nødvendiggør, at der indføres mere fleksible gennemførelsesbestemmelser, som gør det muligt for EU at reagere på uforudsete hændelser på en tilstrækkeligt smidig og effektiv måde;

91. påpeger, at Kommissionen i medfør af artikel 314, stk. 3, i TEUF ikke længere kan ændre sit budgetforslag, så snart Forligsudvalget er blevet indkaldt; erindrer om, at Kommissionen hvert efterår skal forelægge en ændringsskrivelse med henblik på at opdatere landbrugsprognoserne; insisterer på, at denne ændringsskrivelse skal foreligge inden afstemningen i Parlamentet; anmoder sine kompetente udvalg om at udarbejde en intern procedure med henblik på at fastlægge Parlamentets holdning forud for mødet i Forligsudvalget;

92. minder om, at pilotprojekter og forberedende foranstaltninger indført af Parlamentet har udviklet sig til vigtige redskaber til opstilling af politiske prioriteringer og til lancering af nye initiativer, som ofte er blevet til EU-aktiviteter og -programmer, også inden for landbrug og udvikling af landdistrikterne; mener, at pilotprojekter og forberedende foranstaltninger også fremover kan være en platform for afprøvning af nye idéer til reformer;

93. opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets henstillinger i forbindelse med udarbejdelsen af sin meddelelse og sine lovgivningsforslag;

*

* *

94. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 8. juli 2010

EU's importordning for fiskevarer og akvakulturprodukter i forbindelse med den kommende reform af den fælles fiskeripolitik

P7_TA(2010)0287

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om EU's importordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter i lyset af reformen af den fælles fiskeripolitik (2009/2238(INI))

(2011/C 351 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's havretskonvention af 10. december 1982,
- der henviser til aftalen af 4. august 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i FN's havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter på det åbne hav (New York-aftalen),
- der henviser til FAO's adfærdskodeks for et ansvarligt fiskeri, vedtaget den 31. oktober 1995,
- der henviser til sluterklæringen fra verdensstopmødet om bæredygtig udvikling, der blev afholdt i Johannesburg fra 26. august til 4. september 2002,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2007 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens grønbog »Reform af den fælles fiskeripolitik« (KOM(2009)0163),
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2010 om Kommissionens grønbog om reform af den fælles fiskeripolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En bæredygtig fremtid for akvakultursektoren - Ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur« (KOM(2009)0162),

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

⁽³⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 271.

⁽⁴⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0039.

Torsdag den 8. juli 2010

- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur ⁽¹⁾,
  - der henviser til Marrakeshaftalen af 15. april 1994 om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO),
  - der henviser til Verdenshandelsorganisationens ministererklæring, der blev vedtaget i Doha den 14. november 2001,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse »Det globale Europa - I konkurrencen på verdensmarkedet« (KOM(2006)0567),
  - der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten ⁽²⁾,
  - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0207/2010),
- A. der henviser til fiskeri- og akvakultursektorens strategiske betydning for befolkningens madforsyning og for fødevarerbalancen i både medlemsstaterne og EU som helhed, såvel som dens bidrag til den sociale og økonomiske velfærd for kystsamfund, den lokale udvikling, beskæftigelsen og bevarelse af kulturelle traditioner,
- B. der henviser til, at fisk er en naturressource, som ved hensigtsmæssig forvaltning kan være vedvarende og tilvejebringe såvel fødevarer som arbejdspladser i EU og rundt om i verden, og som bør støttes for at undgå reduktion af fiskebestandene og dermed alvorlige problemer i kystsamfundene både i og uden for EU; der henviser til behovet i denne forbindelse for at styrke en effektiv fiskeriforvaltning, herunder i forbindelse med international handel og indvirkningerne heraf på fiskeressourcerne rundt om i verden,
- C. der henviser til den ambitiøse reform af den fælles fiskeripolitik, som Kommissionen har påbegyndt med vedtagelsen af grønbogen af 22. april 2009 med henblik på at revidere størsteparten af aspekterne ved denne politik,
- D. der ligeledes henviser til den nye strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur, som Kommissionen har fastlagt i sin meddelelse af 8. april 2009 (KOM(2009)0162),
- E. der henviser til de specifikke mål for fiskeriforvaltning på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002, herunder inden 2015 at nedbringe udnyttelsen af fiskebestandene til et niveau, som er foreneligt med det maksimale bæredygtige udbytte (MSY),
- F. der henviser til, at Fællesskabets produktion af fiskerivarer og akvakulturprodukter er faldet med ca. 30 % i løbet af de sidste ti år,
- G. der henviser til, at dette fald er forbundet med både indskrænkningen i fiskeressourcerne i de europæiske farvande og de foranstaltninger, der med føje er blevet truffet for at begrænse udtagningerne og sikre bæredygtig forvaltning af fiskebestandene både inden for EU og i farvande, hvor EU's fiskeri foregår i kraft af fiskeripartnerskabsaftaler,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0243.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0373.

Torsdag den 8. juli 2010

- H. der henviser til, at fiskeriet i EU udgør mindre end 6 % af fangsten på verdensplan,
- I. der henviser til, at selv om det af grønbogen om reform af den fælles fiskeripolitik fremgår, at tendensen til faldende fangster muligvis kan vendes på lang sigt, vil de gennemgribende tiltag, der foreslås med henblik på at gøre det muligt for bestandene at genopbygge sig selv (såsom reduktion af flådekapaciteten, strengere forvaltningstiltag og styrket kontrol), på kort og mellemlang sigt uvægerligt forværre problemet,
- J. der desuden henviser til, at de mange begrænsninger for udviklingen af akvakultur i Fællesskabet gør, at det på trods af den nye strategi, der er fastlagt for området, er usandsynligt, at der på kort eller mellemlang sigt vil kunne kompenseres betydeligt for den generelle tendens til lavere produktion i udvindingssektoren,
- K. der henviser til, at dette gør det nødvendigt at tilskynde til yderligere europæisk produktion, især i de nye EU-medlemsstater med dokumenteret akvakulturpotentiale, men med utilstrækkelig kapacitet (vandressourcer, virksomheder, fodermidler, menneskelige ressourcer, ekspertise og forskningskapacitet) til at udnytte dette potentiale,
- L. der henviser til, at efterspørgslen i EU på fiskerivarer og akvakulturprodukter tværtimod er generelt stigende, med en særlig kraftig tendens på markederne i de nye, central- og østeuropæiske medlemsstater, og at det under indtryk af forskellige faktorer forventes, at forbruget fortsat vil være voksende de næste tyve år,
- M. der henviser til, at EU allerede udgør verdens største marked for fiskerivarer og akvakulturprodukter (12 mio. tons i 2007 til en værdi af 55 mia. EUR), foran Japan og USA; der henviser til, at Unionen er stærkt afhængig af importen fra tredjelande, der dækker mere end 60 % af efterspørgslen, og at denne afhængighed må forventes at vokse yderligere,
- N. der henviser til, at spørgsmålet om import af fiskerivarer og akvakulturprodukter til EU og de vilkår, som importen sker på, må anses for aldeles centrale i samtlige overvejelser om EU-politiske tiltag vedrørende fiskeri og akvakultur, og at der især bør tages hensyn til dette spørgsmål i forbindelse med de igangværende reformer,
- O. der henviser til, at dette spørgsmål bør behandles under inddragelse af følgende aspekter: handel, miljø, sundhed og sociale og kvalitative forhold,
- P. der henviser til, at ikke-selektivt fiskeri og store mængder udsmid i visse fiskeriområder, som eksporterer til EU-markedet, betyder, at betydelige mængder fisk, der ville være egnede til konsum, bliver spildt,
- Q. der henviser til, at overvejelserne især bør dreje sig om den fælles markedsordning (FMO) inden for sektoren for fiskerivarer og akvakulturprodukter, hvis nugældende regelsæt i flere henseender virker utilstrækkeligt og nødvendiggør en revision meget snart,
- R. der henviser til, at denne refleksion også kræver en kritisk gennemgang af den fælles handelspolitik, som den finder anvendelse på denne sektor i særdeleshed, samt af sammenhængen mellem de beslutninger, der træffes inden for disse rammer, med behovet for at bevare en levedygtig og ansvarlig europæisk fiskerisektor,
- S. der henviser til, at selv om fiskerivarer og akvakulturprodukter teoretisk set stadig er omfattet af toldbeskyttelse i form af en fælles toldtarif (FTT), der ligger en anelse over gennemsnittet for ikke-landbrugsprodukter, er denne beskyttelse i praksis blevet betydeligt indskrænket gennem anvendelsen af forskellige undtagelser og nedsættelser, der indføres på selvstændig eller aftalemæssig basis, hvilket betyder, at denne import reelt belægges med mestbegunstigelsestold (umiddelbart gældende), svarende til 5 % af totalen,
- T. der henviser til, at politikken om at åbne EU-markedet for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter skal gennemføres dels på multilateralt plan inden for rammerne af WTO-forhandlingerne, især NAMA-afsnittet (markedsadgang for ikke-landbrugsvarer) af Doharunden, og dels gennem den række af forhandlinger om særaftaler, som i øjeblikket finder sted med mange forskellige handelspartnere i Asien, Latinamerika, Nordamerika, Middelhavsområdet og flere grupper af AVS-lande,

Torsdag den 8. juli 2010

- U. der henviser til, at den nuværende planlagte afslutning af NAMA-afsnittet i Doharunden på grundlag af den »schweiziske ordning« med en koefficient på 8 vil medføre, at den maksimale toldsats for fiskerivarer og akvakulturprodukter i EU nedsættes fra 26 % til 6 % og gennemsnitssatsen fra 12 % til 5 %,
- V. der henviser til, at en sådan beslutning, ud over at den nærmest nulstiller beskyttelseeffekten af de satser, der endnu er gældende, også i alvorlig grad udhuler og dermed fjerner betydningen af de særftaler, der allerede er indgået eller er til forhandling til fordel for udviklingslandene, og at den vil undergrave hele grundlaget for de FMO-mekanismer, der muliggør graduering af adgangen til fællesmarkedet under hensyn til behovene hos den europæiske industri til forarbejdning af fiskerivarer og akvakulturprodukter (toldsuspension og toldkontingenter),
- W. der henviser til, at EU's krav om sammenhæng mellem de udviklingspolitiske mål (udryddelse af fattigdom, udvikling af bæredygtigt lokalt fiskeri) og dets handelspolitik betyder, at udviklingslandene bør tilskyndes til at eksportere fiskevarer med en større merværdi, forudsat at fisken kommer fra godt forvaltet og bæredygtigt fiskeri og opfylder de nødvendige plantesundhedsmæssige betingelser,
- X. der ligeledes henviser til, at der de seneste år er observeret en tendens blandt EU's forhandlere i handelsanliggender til med større lethed at indvillige i fravigelse af de præferenceoprindelsesregler, der sædvanligvis gælder for fiskerivarer og akvakulturprodukter, for råvarer (tilknytningskrav til skibe) såvel som for bearbejdede varer (mulighed for at bevare præferenceoprindelsen trods anvendelse af udefrakommende råmaterialer),
- Y. bemærker, at en FAO-undersøgelse har vist, at selv hvis den internationale handel med fiskeprodukter kan føre til øget fødevarerikkerhed i udviklingslandene, har det også ført til øget fiskeri med henblik på at forsyne eksportmarkedet, hvilket kan forværre nedfiskningen, og peger på behovet for at sikre, at fiskeriet forvaltes korrekt og kontrolleres med henblik på at forebygge en udtømming af bestandene,
- Z. der henviser til, at idet producenterne af fiskerivarer og akvakulturprodukter i EU (fiskere og akvakulturopdrættere), forarbejdningsindustrien, distributørerne, importørerne og forbrugerne har delvist forskellige interesser, bør den politik, der føres på EU-plan, sigte nøje mod at forlige disse forskelle på en effektiv og velafbalanceret måde,
- AA. der henviser til behovet for at sikre acceptable afsætningsmuligheder for EU-producenterne (fiskere og akvakulturvirksomheder) på basis af tilstrækkelig rentable priser under hensyntagen til de omkostninger, begrænsninger og usikkerhedsmomenter, der er knyttet til deres virksomhed,
- AB. der henviser til behovet for at sikre, at EU-forarbejdningsindustrien kan drage fordel af råvarer af ensartet kvalitet, i tilstrækkelige mængder og til stabile priser hele året,
- AC. der henviser til behovet for at imødekomme EU-forbrugernes efterspørgsel efter produkter af høj kvalitet til konkurrencedygtige priser og at tage hensyn til deres stigende ønske om oplysninger om disse produkters egenskaber og oprindelse samt de betingelser, hvorunder de blev fanget eller produceret,
- AD. der henviser til den forskelligartede indvirkning af forskellig import til fællesmarkedet, alt efter den pågældende art, omfanget af forarbejdningen af produktet og de anvendte distributionskanaler,
- AE. der henviser til, at for eksempel en trykkende virkning på priserne ved første salg som følge af konkurrence fra importen lader til at være et mere følsomt emne for arter til industriel brug (der er bestemt til forarbejdningsindustrien) end for ikke-industrielle arter,

Torsdag den 8. juli 2010

Generelle betragtninger

1. beklager, at grønbogen om reform af den fælles fiskeripolitik kun indeholder få linjer om importproblematikken og åbenbart undervurderer, hvor vigtig en hensigtsmæssig behandling af dette spørgsmål er for reformens troværdighed og succes;
2. bemærker, at liberaliseringen af adgangen til EU's marked for importerede fiskerivarer og akvakulturprodukter allerede er meget fremskreden som følge af den handelspolitik, EU har ført de sidste tyve år;
3. bemærker, at produktionen i EU af fiskerivarer og akvakulturprodukter er klart utilstrækkelig til at dække forarbejdningsindustriens behov og den stigende efterspørgsel blandt forbrugerne, og at dette forhold ikke vil ændre sig; anerkender derfor behovet for at fremme et ansvarligt forbrug, baseret på kvalitet og bæredygtighed frem for kvantitet, behovet for at styrke forvaltningen af fiskeriet for at fremme genopretning af bestande og den kendsgerning, at importen fortsat vil udgøre et væsentligt element i tilførslen til EU-markedet;
4. erkender, at der er en øvre grænse på mængden af fisk, der kan fanges på et bæredygtigt grundlag, det være sig til konsum eller til industrielle formål, hvilket betyder, at leverancer af fisk til EU-markedet ikke kan øges i det uendelige;
5. fastholder ikke desto mindre, at det primært er nødvendigt at sikre, at fiskeri- og akvakultursektorerne i EU fortsat er miljømæssigt bæredygtige og økonomisk levedygtige, herunder også små foretagender, at de er hensigtsmæssigt spredt langs kysterne og bidrager til bevarelsen af de pågældende regioners kulturelle identitet, at de skaber arbejdspladser langs hele produktionslinjen og leverer fødevarer, der er sikre og af god kvalitet, hvilket indebærer, at fiskerne får en rimelig pris for deres produkt; fremhæver desuden, at arbejdstagere i fiskeriindustrien skal arbejde under rimelige vilkår og i overensstemmelse med ILO's konventioner på arbejdsmiljøområdet;
6. bemærker, at den nuværende åbenhed i EU-markedet for eksport af fiskerivarer og akvakulturprodukter under visse omstændigheder kan have en negativ indvirkning på den lokale økonomi i visse regioner, især de mest fjernliggende regioner, for så vidt angår salget af deres lokale produkter;

Særlige betragtninger*Handels- og toldpolitik*

7. mener, at EU som verdens største importør af fiskerivarer deler det politiske ansvar for at sikre, at WTO-handelsreglerne overholder de højest mulige globale standarder for fiskeriforvaltning og -bevarelse, med andre større fiskeimporterende lande; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at sikre, at fair, gennemsigtig og bæredygtig handel med fisk styrkes under EU's bilaterale og multilaterale handelsaftaler;
8. mener, at en rimelig toldbeskyttelse, der kan gradueres på aftalemæssig eller selvstændig basis alt efter de præferencer, som EU ønsker at give visse lande, især udviklingslande, såvel som af hensyn til den hjemlige forarbejdningsindustriens behov, er og fortsat bør være et vigtigt og legitimt instrument til importregulering, der skal stå til rådighed for de politiske beslutningstagere;
9. afviser derfor den vision, som fremmes gennem den nuværende handelspolitik og som går ud på, at al toldbeskyttelse af fiskeri- og akvakultursektoren i sidste ende fjernes helt, og som producenterne inden for EU - fiskere, akvakulturopdrættere og forarbejdningsindustrien - ikke har andet valg end slå sig til tåls med;

Torsdag den 8. juli 2010

10. mener, at ligesom landbrugssektoren er fiskeri- og akvakultursektorerne strategiske sektorer, der udfylder flere funktioner, er afhængige af bevaring og bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne, indeholder yderst sårbare elementer og er uforenelige med en tilgang af ren frihandelsmæssig art, der er baseret på spillet mellem komparative fordele i fri konkurrence;
11. beklager at i modsætning til handelsforhandlingerne om landbrugsvarer, som føres af kommissæren for landbrug, betragtes forhandlingerne om fiskerivarer og akvakulturprodukter som ikke-landbrugsmæssige forhandlinger og henhører under kommissæren for handel, for hvem den som oftest kun udgør en justeringsvariabel, der indgår i en langt større problematik;
12. anmoder om, at beføjelsen til at føre handelsforhandlinger, der angår fiskerivarer og akvakulturprodukter, overføres fra kommissæren for handel til kommissæren for maritime anliggender og fiskeri;
13. opfordrer til gennem en række undersøgelser og høringer at udvikle et klart og fuldstændigt billede af EU-markedet for fiskerivarer og akvakulturprodukter, fordelt på arter, såvel som af den sandsynlige udvikling i efterspørgslen og produktionen i Fællesskabet og af de afsætningsmuligheder, der forventes at blive opretholdt til produktion i en situation med fair konkurrence;
14. anmoder ligeledes om, at Kommissionen anstrenger sig for på en mere pålidelig og præcis måde at evaluere virkningerne af importen af fiskerivarer og akvakulturprodukter på EU-markedet, navnlig hvad angår priser, og at arbejde for at indføre en ordning for indsamling og udveksling af data med henblik på at lette evalueringen;
15. kræver, at fiskerivarer og akvakulturprodukter betragtes som følsomme varer i forbindelse med anvendelsen af den »schweiziske ordning« inden for rammerne af NAMA-forhandlingerne under den WTO-ledede Doharunde, med henblik på at undgå en kraftig indskrænkning af den toldbeskyttelse, som visse FTT-belagte varer stadig er omfattet af, og herved at opretholde værdien af de præferencer, som er blevet givet til visse partnere, og bevare effektiviteten af FMO-mekanismerne;
16. minder om, at i henhold til afsnit 47 i ministererklæringen fra Doha af 14. november 2001, foregår den igangværende forhandlingsrunde med udgangspunkt i helhedsprincippet, og at eftersom runden ikke er fuldstændig afsluttet, har EU ret til at revidere sin holdning til visse af kapitlerne;
17. tilskynder ligeledes EU-forhandlerne ved WTO til fortsat kategorisk at afvise at forpligte EU til at indgå i initiativer om multilateral liberalisering af fiskeri- og akvakultursektorerne;
18. opfordrer Kommissionen til at kræve, at en eventuel indgåelse af en aftale om de tilskud inden for fiskerisektoren, der er under forhandling i WTO, navnlig vedrørende foranstaltninger til regulering af markedet, ikke medfører nogen konkurrencemæssig ulempe for de europæiske producenter i forhold til leverandører fra tredjelande; er principielt imod enhver form for separat og fremskyndet gennemførelse (»early harvest«) af en sådan aftale, som fortsat bør være uløseligt forbundet med de øvrige elementer i Doharunden;
19. opfordrer EU-forhandlerne ved de bilaterale og regionale forhandlinger til mere systematisk at stille krav om hensigtsmæssig kompensation for de handelsindrømmelser, der gives til tredjelande vedrørende fiskerivarer og akvakulturprodukter, således at de i påkommende tilfælde effektivt forsvarer EU's offensive interesser inden for denne sektor;
20. fastholder nødvendigheden af, at EU bevarer kontrollen med de handelspræferencer, som gives til visse handelspartnere mod krav om streng overholdelse af oprindelsesregler på grundlag af ideen om »fuldt ud fremstillede varer«; opfordrer til forsigtighed i forbindelse med eventuelle lempelser af de almindelige tilknytningskrav til skibe i forbindelse med råvarer og kræver total afvisning af alle nye krav om undtagelser i forbindelse med forarbejdede produkter; mener, at bestemmelsen om, at der ikke udbetales udførsels-godtgørelse, bør være systematisk gældende, og at mulighederne for oprindelseskumulation bør være begrænsede;

Torsdag den 8. juli 2010

21. opfordrer indtrængende Kommissionen til kvantitativt og kvalitativt at forbedre analysen af den indvirkning, som toldpræferenceordningen for visse lande har på fiskeri- og akvakultursektorerne, især med hensyn til rentabilitet og beskæftigelse i både EU og i modtagerlandene, navnlig AVS-landene; anmoder også om, at disse analyser skal give behørigt kvantificerede resultater og tage særligt hensyn til sårbare fiskearter;

22. henleder opmærksomheden på fællesskabserhvervsgrænsens mulighed for at gøre brug af EU's handelsbeskyttelsesinstrumenter i tilfælde af dumping, subsidiering eller forhøjelse i stor skala og uden varsel af importen for visse kategorier af fiskerivarer og akvakulturprodukter;

Miljømæssige, sundhedsmæssige, sociale og kvalitative aspekter

23. mener, at et centralt mål for EU-politikken om import af fiskerivarer og akvakulturprodukter bør være at sikre, at de importerede varer i alle henseender lever op til de samme krav, som er pålagt produktionen inden for EU; mener, at dette mål er i overensstemmelse med de grundlæggende hensyn, der tages vedrørende rimeligheden, sammenhængen og effektiviteten af de foranstaltninger, der på nuværende tidspunkt er gældende for sektoren eller er planlagt i forbindelse med reformen; bemærker desuden, at tredjelandes efterlevelse af EU-krav vil bidrage til at skabe en mere lige konkurrence mellem produktionen i EU og produktionen i tredjelande som følge af de øgede omkostninger, det vil indebære for tredjelande at producere fisk i overensstemmelse med EU-standarder;

24. er bekymret over, at den massive tilstrømning af fiskerivarer og akvakulturprodukter på EU-markedet fra tredjelande kan indvirke på forbrugernes indkøbsvaner;

25. mener, at EU's intensiverede indsats inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik for at bevare fiskebestandene og sikre fiskeriets fortsatte beståen er uforenelig med import af fiskerivarer og akvakulturprodukter fra lande, der er i færd med at intensivere deres fiskeri uden at bekymre sig om bæredygtighed og kun er interesseret i kortsigtet profit;

26. understreger, at EU's politik til bevarelse af ressourcerne bidrager, især gennem genopretnings- og forvaltningsplaner, til at lette importen af fiskerivarer og akvakulturprodukter fra tredjelande og at sætte dem i stand til - på en ofte irreversibel måde - at erstatte EU-produktionen; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til denne risiko i udviklingen af disse planer;

27. frygter som følge af manglen på en målrettet politik på området, at den betydelige tiltrækningskraft ved et fællesmarked for fiskerivarer og akvakulturprodukter, hvortil der er udpræget fri adgang og hvor efterspørgslen er stærkt stigende, udgør et vedvarende incitament til overfiskeri for disse lande;

28. glæder sig over, at et nyt regelsæt til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri for nylig er trådt i kraft, hvormed der indføres krav om certificering af alle produkter på fællesmarkedet; opfordrer til, at dette nye regelsæt håndhæves konsekvent og effektivt, samtidig med at det anerkendes, at mange udviklingslande har behov for hjælp til at gennemføre forordningen korrekt og bekæmpe ulovligt fiskeri; minder dog om, at der her er tale om minimumskrav, der ikke alene er tilstrækkelige til at sikre den fortsatte beståen af det fiskeri, som de pågældende produkter kommer fra;

29. mener, at det ud over anvendelsen af EU-reglerne på ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri er nødvendigt at udføre strengere efterfølgende kontrol af markedsføringen af sådanne fisk, navnlig ved hjælp af strengere kontrol af medlemsstaterne og af virksomheder, der mistænkes for at levere produkter med oprindelse i ulovligt fiskeri;

30. opfordrer Kommissionen til at anvende alle til rådighed stående instrumenter til at sikre, at de lande, der er storeksportører af fiskerivarer og akvakulturprodukter til EU, overholder de forpligtelser, de påtog sig i Johannesburg, og nøje gennemfører de politiske tiltag til bevaring af ressourcer; opfordrer til samarbejde med disse lande inden for alle hensigtsmæssige fora, især inden for rammerne af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer;

Torsdag den 8. juli 2010

31. mener, at Den Europæiske Union også skal håndhæve disse aftaler for at sikre, at alle produkter uden undtagelse, der eksporteres til Den Europæiske Union, kommer fra lande, der har ratificeret de vigtigste internationale aftaler inden for havret, navnlig FN's havretskonvention og konventionen om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter, og, når eksporten er fra farvande, som forvaltes af en RFFO, at de er kontraherende parter i den relevante RFFO-aftale;

32. understreger de alvorlige handicaps, som fiskere, akvakulturopdrættere og forarbejdningsindustrien i EU lider af i konkurrencen med visse tredjelande, fordi arbejdskraften i disse lande er meget billigere og der ikke gælder de samme høje sociale standarder;

33. mener, at problemet med social dumping, der ligeledes findes i mange andre dele af den økonomiske sektor, er særligt fremtrædende i fiskeri- og akvakultursektoren, især inden for forarbejdning, hvor der anvendes megen arbejdskraft;

34. opfordrer Kommissionen til at anvende alle til rådighed stående instrumenter til som minimum at sikre, at de lande, der er storeksporthører af fiskerivarer og akvakulturprodukter til EU, efterlever ILO-konventionerne om grundlæggende arbejdstagerrettigheder;

35. kræver, at alle de handelspræferencer, som EU giver i forbindelse med fiskerivarer og akvakulturprodukter, gøres absolut betinget af opfyldelse af strenge miljømæssige og sociale krav; kræver ligeledes, at de bestemmelser, som til dette formål indføres i de indgåede aftaler, indeholder troværdige mekanismer til overvågning af, at forpligtelserne overholdes, og at præferencerne suspenderes eller ganske enkelt trækkes tilbage i tilfælde af overtrædelse; opfordrer i tilfælde af udviklingslande til at gennemføre programmer, der er specielt designet til at yde teknisk support og, om nødvendigt, finansiel støtte for at hjælpe de berørte stater med at respektere deres sociale og miljømæssige forpligtelser;

36. fastholder betydningen af, at fællesskabsretten anvendes konsekvent i forbindelse med import af fiskerivarer og akvakulturprodukter, herunder foderstoffer og fodermidler, i alle aspekter vedrørende standarder og sundhedstilsyn (fødevarerikkerhed, sporing, forebyggelse), da disse udgør afgørende aspekter af forbrugerbeskyttelsen; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udvide sit program for inspektioner i tredjelande ved finjustering af Levnedsmiddel- og Veterinærkontorets besøg, først og fremmest ved at øge antallet af virksomheder, der kontrolleres ved hvert besøg, med henblik på at opnå resultater, der bedre afspejler den reelle situation i tredjelande;

37. opfordrer til størst mulig forsigtighed ved anerkendelse af de krav, der er gældende i visse tredjelande som svarende til de krav, der er gældende inden for EU, af hensyn til gennemførelsen af denne lovgivning og ved godkendelse af de lister over lande og foretagender, der har autorisation til at eksportere fiskerivarer og akvakulturprodukter til EU; mener, at GD SANCO bør kunne fjerne enkelte fartøjer eller forarbejdningsanlæg fra sådanne godkendte lister, hvis de ikke opfylder minimumsstandarderne;

38. opfordrer til en meget høj grad af årvågenhed over for varer, der fremstilles ved nye, særligt intensive former for akvakultur, som praktiseres visse steder i verden, og til en kritisk undersøgelse af de teknikker og fremgangsmåder, der anvendes for at øge produktiviteten i disse brug, og af de mulige følger heraf for sundheden samt deres lokale sociale og miljømæssige konsekvenser;

39. kræver mere intensive og hyppige kontroller på alle niveauer, især effektivt harmoniserede og gennemsigtige kontroller ved grænserne, afstemt efter de farer, som de pågældende varer udgør, især hvad angår deres beskaffenhed og oprindelsessted; anmoder medlemsstaterne om at stille de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til rådighed for dette formål;

Reform af den fælles markedsordning

40. minder om de beslutninger, som det vedtog i den sjette valgperiode, og hvori Kommissionen opfordres til snarest at foretage en gennemgribende revision af den fælles markedsordning for fiskerivarer for at øge dens indsats for at sikre indtægtsniveauet i sektoren, sikre stabiliteten på markederne, fremme markedsføringen af fiskerivarer og forhøje den merværdi, som disse tilfører; beklager den forsinkelse, som er sket på dette område; henviser til disse beslutninger vedrørende spørgsmålet om, hvad der skal være hovedakserne i en sådan reform;

Torsdag den 8. juli 2010

41. fastholder, at de nye mekanismer på dette område i høj grad skal tage hensyn til den ufravigelige kendsgerning, at lavprisimporten, der stammer fra praksisser, der er skadelige for miljøet eller svarer til en form for social dumping, skaber voldsom konkurrence, og at de samtidig skal virke for at sikre, at produktionen i EU forløber normalt og til tilstrækkelig lønsomme priser;

Forbrugerorientering

42. er overbevist om, at forbrugerne i EU ofte ville træffe forskellige valg, hvis de var bedre informeret om varerne i handelen, hvad angår deres egentlige beskaffenhed, oprindelsessted og de forhold, de er fremstillet eller fanget under, samt deres kvalitet;

43. understreger, at det haster med at indføre strenge og gennemskuelige kriterier for certificering og mærkning vedrørende kvalitet og sporing af fiskerivarer og akvakulturprodukter i EU og at arbejde for, at der snarest muligt indføres et specifikt EU-miljømærke for disse produkter med henblik på at sætte en stopper for den ukontrollerede fremvækst af private certificeringssystemer;

44. mener, at miljøcertificering og miljømærkning af fiskerivarer og akvakulturprodukter bør være en gennemsigtig proces, der er letforståelig for forbrugeren, og bør være til rådighed for hele sektoren uden undtagelse samt være afhængig af streng overholdelse af de grundlæggende tildelingskriterier;

Akvakultur

45. understreger, at akvakulturprodukter udgør en voksende del af importen af fiskerivarer og akvakulturprodukter til EU;

46. tilskriver denne udvikling til det betydelige opsving i produktionen af akvakulturprodukter i visse områder i verden de sidste ti år, mens akvakulturen inden for EU, der kun udgør 2 % af verdensproduktionen, i længere tid er stagneret;

47. bemærker, at der findes betydelige substitutionsvirkninger, for så vidt angår forbrugernes vaner og de europæiske distributørers efterspørgsel, mellem friske produkter af EU-oprindelse og visse typer af importerede akvakulturprodukter;

48. mener, at en målrettet politik til støtte for udviklingen af en bæredygtig akvakultursektor med reduceret miljøpåvirkning i EU skal være en central del af en politik, der sigter mod at reducere afhængigheden af import inden for fiskeri- og akvakultursektorerne, at stimulere økonomiske aktiviteter inden for EU og at imødekomme den voksende efterspørgsel ved hjælp af et bredere og mere forskelligartet udbud; fremhæver i denne sammenhæng nødvendigheden af, at der satses offensivt på forskning og udvikling af europæiske akvakulturprodukter, der kontinuerligt vil bidrage til at skabe en bæredygtig og konkurrencedygtig akvakultursektor i EU samt sikre sund fisk til EU's forbrugere;

49. henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur;

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn til de vigtigste anbefalinger i denne betænkning i deres forslag og beslutninger i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik;

*

* *

51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 8. juli 2010

Zimbabwe, navnlig sagen om Farai Maguwu

P7_TA(2010)0288

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Zimbabwe, navnlig sagen om Farai Maguwu

(2011/C 351 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine mange tidligere beslutninger om Zimbabwe, senest beslutningen af 17. december 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/92/FUSP af 15. februar 2010 ⁽²⁾, der forlænger de restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe, der indførtes med den fælles holdning 2004/161/FUSP ⁽³⁾, frem til 20. februar 2011 og til Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/2008 af 8. december 2008 ⁽⁴⁾ om ændring af den fælles holdning,
- der henviser til Rådets (udenrigsanliggende) konklusioner af 22. februar 2010 om Zimbabwe og til konklusionerne fra den tiende ministerdialog mellem EU og Sydafrika af 11. maj 2010 om Zimbabwe,
- der henviser til de tidligere FN-resolutioner om bloddiamanter, og især til FN's Sikkerhedsråds resolution 1459 (2003) om Kimberley-processens certificeringsordning,
- der henviser til Kimberley-processens certificeringsordning, der forpligter medlemmerne til at garantere, at uslebne diamanter ikke finansierer væbnede konflikter,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, som Zimbabwe har ratificeret,
- der henviser til erklæringen fra det syvende plenarmøde om Kimberley-processens certificeringsordning, der afholdtes i Swakopmund i Namibia den 5. november 2009, og især til afsnit 13, 14 og 22 heri,
- der henviser til det mellemliggende møde om Kimberley-processen, der blev afholdt i Tel Aviv i Israel, den 21.-24. juni 2010,
- der henviser til Cotonou-partnerskabsaftalen mellem EU og AVS, der blev undertegnet den 23. juni 2000,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at Zimbabwe er frivilligt medlem af Kimberley-processens certificeringsordning, som sætter sine medlemmer i stand til at sælge uslebne diamanter på det legale internationale marked, forudsat at denne handel i finansierer væbnede konflikter,
- B. der henviser til, at Kimberley-processen på nuværende tidspunkt ikke omhandler krænkelser af menneskerettighederne,
- C. der henviser til, at Zimbabwe om få år kan være blevet en af verdens største diamantproducenter, hvis diamantfelterne i Marange (Chiadzwa) i Manicaland blive udnyttet optimalt, hvilket potentielt kan skabe milliarder af euro i indtægter,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0640.

⁽²⁾ EUT L 41 af 16.2.2010, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 10.12.2008, s. 11.

Torsdag den 8. juli 2010

- D. der henviser til, at Zimbabwe i november 2009 i Swakopmund (Namibia) gav tilsagn om at gennemføre en række tiltag for at bringe diamantudvindingen i Marange i overensstemmelse med certificeringssystemet under Kimberley-processen,
- E. der henviser til, at det mellemliggende møde i Kimberley-processen, der afholdtes i Tel Aviv den 21.-23. juni 2010, ikke kunne nå til enighed om eventuelt at inddrage menneskerettighedsspørgsmål i Kimberley-processen,
- F. der henviser til, at talrige internationale ikke-statslige organisationer (bl.a. Human Rights Watch, Global Witness og Partnership for Africa-Canada) har gjort opmærksom på menneskerettighedssituationen i Chiadzwa, især vedrørende menneskerettighedskrænkelser begået af medlemmer af de zimbabwiske sikkerhedsstyrker,
- G. der henviser til, at Farai Maguwu, en zimbabwisk borger og grundlægger og leder af CRD (Centre for Research and Development), som er en menneskerettighedsorganisation etableret i Manicaland, har afdækket alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået af den zimbabwiske stats sikkerhedsstyrker i en lang række diamantfelter i Zimbabwe, navnlig i Chiadzwa,
- H. der henviser til, at Farai Maguwu blev arresteret af de zimbabwiske myndigheder den 3. juni 2010 under anklage for at have offentliggjort oplysninger, der var skadelige for den zimbabwiske stat, og siden er blevet tilbageholdt under kummerlige forhold og nægtet basal lægehjælp, retten til at komme for en dommer inden for 48 timer efter arrestation og retten til kaution,
1. kræver øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af Farai Maguwu og fordømmer omstændighederne ved arrestationen og tilbageholdelsen af ham;
  2. insisterer på, at de zimbabwiske myndigheder overholder de tilsagn til Kimberley-processen, der blev givet på Swakopmund-mødet, om en total demilitarisering af Marange-diamantfelterne, og etablering af reelle foranstaltninger til sikring af lov og orden på en måde, der respekterer lokalbefolkningens rettigheder;
  3. opfordrer til, at der ved revisionen af Kimberley-processen tages ordentligt hensyn til menneskerettighedsprincipperne;
  4. insisterer på, at den zimbabwiske regering anvender de betydelige indtægter, som diamantudvindingen i Chiadzwa formentlig vil skabe, som grundlag for en genopbygning af Zimbabwes økonomi generelt og som middel til at finansiere de sundheds-, uddannelses- og socialydelser, som på nuværende tidspunkt finansieres af internationale donorer, og opfordrer med dette formål for øje indtrængende regeringen til at etablere en uafhængig diamanttrustfond til forvaltning af det zimbabwiske folks interesser;
  5. opfordrer den zimbabwiske regering til at garantere og håndhæve ubegrænset ytringsfrihed i Zimbabwe, således at ikke-statslige organisationer, (såsom Farai Maguwus CRD) frit kan ytre deres holdninger uden at frygte forfølgelse eller fængsling;
  6. opfordrer til, at Kimberley-processen sikrer, at processens observatør for Zimbabwe kan udføre sit arbejde i fuld uafhængighed og under iagttagelse af integritet og respekt for menneskerettighederne;
  7. opfordrer Sydafrika og SADC (Southern Africa Development Community) til, i egen interesse såvel som i Zimbabwes og hele det sydlige Afrikas interesse, at tage skridt til at fremme genindførelsen af fuldstændigt demokrati i Zimbabwe og respekt for retsstatsprincippet, menneskerettighederne og det zimbabwiske folk; erkender, at Mugabe og hans nære støtter fortsat udgør en forhindring for processen til politisk og økonomisk genopbygning og forsoning i Zimbabwe, eftersom de udsuger landets økonomiske ressourcer til egen fordel;

Torsdag den 8. juli 2010

8. glæder sig over den seneste opdatering (februar 2010) af EU's liste over uønskede personer og enheder med tilknytning til Mugabes regime; understreger, at disse restriktive foranstaltninger udelukkende er vendt mod elementer inden for det zimbabwiske regime og på ingen måde vil få indvirkning på det zimbabwiske folk generelt;
9. fremhæver betydningen af dialog mellem EU og Zimbabwe og glæder sig over de fremskridt, der er gjort i denne henseende;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og EU's kandidatlandes regeringer, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Zimbabwes og Sydafrikas regeringer og parlamenter, næstformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Den Afrikanske Unions institutioner, herunder Det Panafrikanske Parlament, FN's generalsekretær, SADC's generalsekretær, formanden for Kimberley-processen (Israel) og generalsekretæren for Commonwealth.

Venezuela, navnlig sagen om Maria Lourdes Afiuni

P7_TA(2010)0289

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Venezuela, navnlig sagen om Maria Lourdes Afiuni

(2011/C 351 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Venezuela, navnlig beslutningerne af 11. februar 2010, 7. maj 2009, 23. oktober 2008 og 24. maj 2007,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at magtens tredeling og uafhængighed udgør grundlaget for ethvert demokrati og enhver forfatningsmæssig stat,
- B. der henviser til, at Maria Lourdes Afiuni, dommer i Caracas, den 10. december 2009, i henhold til venezuelansk lovgivning og efter en udtalelse fra FN's arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse, løslod Eligio Cedeño (på strenge betingelser, herunder inddragelse af hans pas), der havde siddet varetægtsfængslet siden februar 2007,
- C. der henviser til, at varigheden af varetægtsfængsling i henhold til venezuelansk lovgivning er begrænset til to år, og endvidere henviser til, at dommer Afiuni ved at træffe denne afgørelse overholdt grundlæggende rettigheder, som er beskyttet i den venezuelanske lovgivning og i folkeretten,
- D. der henviser til, at dommer Afiuni omgående blev arresteret i retsbygningen af embedsmænd fra DISIP (direktoratet for efterretning og forebyggelse), uden at der blev rejst tiltale, og den 12. december 2009 blev overført til INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina), et topsikret fængsel, hvor hun fortsat tilbageholdes mere end et halvt år efter under forhold, der til stadighed udgør en trussel mod hendes fysiske og emotionelle sundhed, eftersom op mod 24 af fangerne er blevet dømt af hende for forbrydelser såsom drab, narkotikasmugling og bortførelse; der henviser til, at hun siden tilbageholdelsen har været udsat for forhånelser, trusler, verbale og fysiske overgreb og drabsforsøg,
- E. der henviser til, at præsident Hugo Chávez den 11. december 2009 i en tv-transmitteret tale kaldte hende en forbryder og bad anklagemyndigheden om at idømme den højeste straf og sågar opfordrede parlamentet til at vedtage en ny lov, der øgede strafudmålingen for denne type opførsel, og til at håndhæve den med tilbagevirkende kraft,

Torsdag den 8. juli 2010

- F. der henviser til, at det af artikel 26 i den venezuelanske forfatning fremgår, at domstolene skal være uafhængige, og at præsidenten for Den Bolivarianske Republik Venezuela er ansvarlig for at sikre domstolenes uafhængighed,
- G. der henviser til, at dommer Afiuni efter præsidentens udtalelser imod hende blev anklaget for embedsmisbrug, korrupsion, sammensværgelse og for meddelagtighed i en flugt, og endvidere henviser til, at hun, skønt anklageren har påpeget, at hun ikke modtog penge, og at der derfor ikke er bevis for korrupsion, stadig sidder fængslet,
- H. der henviser til, at dommer Afiunis sag har foranlediget en stribe rapporter, beslutninger og erklæringer, der fordømmer de venezuelanske myndigheder og udtrykker solidaritet med hende, mens advokater og dommere fra hele verden, ngø'er, såsom Amnesty International og Human Rights Watch, og FN's højkommissær for menneskerettigheder har givet udtryk for bekymring over hendes situation og anført, at hun er fængslet på grund af sin integritet og kamp for domstolenes uafhængighed, samt at Den Interamerikanske Menneskerettighedskommission har anmodet om sikkerhedsforanstaltninger for at garantere hendes personlige sikkerhed,
- I. der henviser til, at dommer Afiunis sag ikke er et enkeltstående angreb på domstolene fra de politiske myndigheders side, idet nogle dommere er blevet afskediget, og andre er flygtet i eksil,
- J. der henviser til, at nedbrydningen af demokratiet i Venezuela også er tydelig på andre områder, navnlig hvad angår pressefriheden, herunder på internettet, som konstant angribes af regeringen og mod hvilken, der er truffet en lang række foranstaltninger, herunder lukning af aviser, radiokanaler, hjemmesider og tv-stationer,
- K. der henviser til, at mediefriheden er af afgørende betydning for demokratiet og respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder på grund af mediernes væsentlige rolle med hensyn til at sikre friheden til at ytre sine meninger og ideer, behørigt respekt for mindretals - herunder politiske oppositionsgruppers - rettigheder og bidrage til aktiv inddragelse af enkeltpersoner i den demokratiske proces, hvilket fremmer muligheden for afholdelse af frie og retfærdige valg,
- L. der henviser til, at den nationale valgkomité med henblik på det kommende valg den 26. september 2010 på regeringens anmodning har ændret grænserne for valgkredsene, hvor de 167 medlemmer af parlamentet skal vælges - ændringer der berører op mod 80 % af de delstater, der styres af oppositionen,
- M. der henviser til, at foranstaltninger såsom vilkårlige konfiskationer og ekspropriationer af mere end 760 virksomheder siden 2005, hvoraf nogle har berørt EU-interesser, undergraver borgernes grundlæggende sociale og økonomiske rettigheder,
- N. der henviser til den anspændte politiske situation i Venezuela, som kommer til udtryk gennem chikanerier, trusler og politisk og kriminel forfølgelse, der er rettet mod den demokratisk valgte opposition, dens repræsentanter, dens demokratisk valgte borgmestre og guvernører, studenterbevægelsen, folk fra hæren og domstolene, modstandere af Chavez' officielle politik, journalister og medier, som har ført til fængsling af mange af dem af politiske grunde,
1. tager skarpt afstand fra angrebene på domstolenes uafhængighed; giver udtryk for bekymring over anholdelsen af dommer Afiuni og anser det for at være en krænkelse af hendes grundlæggende, personlige rettigheder og en meget alvorlig trussel mod domstolenes uafhængighed, der er hjørnестenen i retsstatsprincippet;
  2. kræver, at hun løslades og opfordrer den venezuelanske regering til at forpligte sig til at overholde retsstatens værdier og fremme en retfærdig og hurtigt retssag med alle de nødvendige retlige garantier;
  3. udtrykker skuffelse over de forhold, dommer Afiuni tilbageholdes under, som udgør en trussel mod hendes fysiske og psykiske integritet, og opfordrer fængselsmyndighederne til omgående og fuldt ud at gennemføre de tiltag og anbefalinger, som Den Interamerikanske Menneskerettighedskommission fremsatte den 11. januar 2010 vedrørende dommer Afiunis fængselsforhold;

Torsdag den 8. juli 2010

4. fordømmer de offentlige udtalelser, som præsidenten for Den Bolivariiske Republik Venezuela er kommet med, der krænker og tilsværter dommeren, kræver maksimumstraf og anmoder om en lovændring med henblik på at idømme hende en højere straf; mener, at disse udtalelser forværrer omstændighederne omkring hendes varetægtsfængsling og udgør et angreb på retssystemets uafhængighed fra et lands præsident, der ellers burde være dets væsentligste garant;
5. minder regeringen i Den Bolivariiske Republik Venezuela om dens forpligtelse til at respektere ytringsfriheden, meningsfriheden og pressefriheden og respektere den dømmende magts uafhængighed, som den er forpligtet til i henhold til sin egen forfatning og i henhold til de forskellige internationale og regionale konventioner og chartre, som Venezuela har undertegnet; mener, at de venezuelanske medier bør sikre en pluralistisk dækning af det politiske og sociale liv i Venezuela;
6. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at fremsætte sine synspunkter over for de venezuelanske myndigheder med henblik på at udtrykke EU's bekymring vedrørende respekten for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet i dette sydamerikanske land og til resolut at forsvare EU-borgeres og -virksomheders interesser og ejendom;
7. henviser til principperne i OAS' interamerikanske demokratiske charter, i henhold til hvilke den udøvende legitimitet i et demokrati ud over den ubestridelige og nødvendige oprindelige legitimitet, som kommer til udtryk ved stemmeurnerne, også skal respekteres, og skal være baseret på respekten for pluralisme, de fastsatte regler, den gældende forfatning og lovgivningen samt retsstaten som garanti for, at systemet fungerer på fuldt ud demokratisk vis, og at dette nødvendigvis også skal omfatte respekten for en politisk modstander, der anvender fredelige og demokratiske midler, så meget mere som denne er valgt og indsat ved et folkeligt mandat;
8. opfordrer med henblik på parlamentsvalget den 26. september 2010 den venezuelanske regering til at respektere de demokratiske regler og principperne for ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, foreningsfrihed og frie valg samt til at anmode EU og internationale organer til at overvåge dette valg;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regeringen og parlamentet i Den Bolivariiske Republik Venezuela, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater.

Nordkorea

P7_TA(2010)0290

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Nordkorea

(2011/C 351 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Koreanske Halvø,
- der henviser til FN's pagt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om menneskerettigheder og andre menneskerettighedsinstrumenter,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 25. marts 2010 om menneskerettigheds-situationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea, som blev støttet af EU's medlemsstater, og som fordømmer de systematiske, omfattende og alvorlige krænkelser af borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og de alvorlige, omfattende og systematiske menneskerettighedskrænkelser i Nordkorea,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1718 (2006) og 1874 (2009),

Torsdag den 8. juli 2010

- der henviser til FN's Generalforsamlings Tredje Udvalgs resolution om menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea, der vedtoges under den 64. session den 19. november 2009,
  - der henviser til Rådets afgørelse 2009/1002/FUSP af 22. december 2009,
  - der henviser til den universelle peer-rapport om Den Demokratiske Folkerepublik Korea af 7. november 2009 og til Nordkoreas accept af at undersøge 117 henstillinger indeholdt i rapporten fra Arbejdsgruppen om Universel Regelmæssig Gennemgang under Menneskerettighedsrådet, vedtaget den 18. marts 2010,
  - der henviser til rapporten af 17. februar 2010 fra den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Vitit Muntarbhorn,
  - der henviser til den 29. runde i menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kina den 29. juni 2010 i Madrid, hvor spørgsmålet om nordkoreanske flygtninge blev drøftet,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Nordkorea er dybt bekymrende, og at den humanitære situation giver anledning til alvorlige bekymringer,
- B. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråds resolution af 25. marts 2010 om menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea udtrykte dyb bekymring over de stadige rapporter om systematiske, omfattende og alvorlige krænkelse af civile, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i Nordkorea,
- C. der henviser til, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Nordkorea beskrev menneskerettighedssituationen som »afgrundsdyb« i sin årlige rapport til FN's Menneskerettighedsråd,
- D. der henviser til, at Nordkoreas regering afviser den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Nordkoreas mandat, har nægtet ham adgang til landet og modsætter sig samarbejde med FN's menneskerettighedsmechanismer,
- E. der henviser til, at rapporten fra FN's særlige rapportør fastslår, at genoptagelsen af sekspartsforhandlingerne om atomafrustning også vil kunne være en lejlighed til at bane vejen for et bedre menneskerettighedsklima,
- F. der henviser til, at FN's særlige rapportør har foreslået, at Sikkerhedsrådet skal behandle menneskerettighedskrænkelser i Nordkorea, og at der nedsættes et undersøgelsesudvalg til at efterforske de påståede forbrydelser mod menneskeheden, som regeringen i Nordkorea skal have begået,
- G. der henviser til, at talrige internationale ikke-statslige menneskerettighedsorganisationer har opfordret Den Europæiske Union til at intensivere sit engagement i nordkoreanske menneskerettighedsproblemer,
- H. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråds resolution beklager de alvorlige, omfattende og systematiske menneskerettighedskrænkelser i Nordkorea, navnlig brugen af tortur og arbejdslejre, mod politiske fanger og hjemsendte borgere i Nordkorea,

Torsdag den 8. juli 2010

- I. der henviser til, at Nordkoreas statslige myndigheder systematisk foretager udenretlige drab, vilkårlige tilbageholdelser og forsvinden,
- J. der henviser til, at retsvæsenet er underlagt staten, og at dødsstraf anvendes for en lang række forbrydelser mod staten og jævnlige udvides i straffeloven, mens borgerne, herunder børn, tvinges til at overvære offentlige henrettelser,
- K. der henviser til, at Nordkoreas regering ikke tillader en organiseret politisk opposition, frie og retfærdige valg, frie medier, trosfrihed, forsamlingsfrihed samt kollektive overenskomstforhandlinger,
- L. der henviser til, at kidnapning og bortførelser af tredjelandsstatsborgere fra Japan, Republikken Korea og andre lande, angiveligt også EU-borgere, fortsat er et uløst problem og kalder på en beslutsom aktion fra det internationale samfund,
- M. der henviser til, at et betydeligt antal nordkoreanere flygter til Folkerepublikken Kina, hvor mange kvinder angiveligt bliver udsat for menneskehandel og tvangsægteskaber, mens Kina angiveligt tvangshjemsender nordkoreanske flygtninge til Nordkorea i modstrid med internationale regler om forbud mod hjemsendelse og angiveligt også forhindrer nordkoreanske statsborgere i at søge asyl i overensstemmelse med UNHCR's procedurer, hvilket er en overtrædelse af FN's flygtningekonvention fra 1951 og protokollen hertil fra 1967, som Kina har tiltrådt, og til, at der er foruroligende rapporter om de tvangshjemsendte flygtnings skæbne,
- N. der henviser til, at statens praksis med familiesoning medfører, at hele familier fængsles, herunder børn og bedsteforældre, der henviser til, at disse fanger udsættes for grove menneskerettighedskrænkelser, tortur, sult og slavearbejde, og til, at anslået 100 000 allerede menes at være omkommet, ofte af udmattelse og ubehandlede sygdomme,
- O. der henviser til, satellitbilleder og forskellige indberetninger fra nordkoreanske afhoppere dokumenterer, at Nordkorea driver mindst seks koncentrationslejre med mere end 150 000 politiske fanger, og til at anslået 200 000 mennesker er spærret inde i interneringslejre, hvis man tilføjer tallene for alle de øvrige kategorier af fanger, f.eks. de tvangshjemsendte fra Kina,
- P. der henviser til, at store dele af befolkningen lider under sult og i vid udstrækning er afhængig af international fødevarerhjælp, og til, at Verdensfødevarerprogrammet i september 2009 rapporterede, at en tredjedel af de nordkoreanske kvinder og børn er underernærede,
- Q. der henviser til, at samfundet ledes efter en politik, der giver militæret forrang for alt andet, og *juche*-ideologien, som kræver tilbedelse af landets leder,
- R. der henviser til, at befolkningen ifølge pålidelige rapporter fra afhoppere udsættes for tvungne arbejdsmobiliseringskampagner, mens deres adgang til uddannelse og beskæftigelsesmuligheder afhænger af deres *songbun* (socialklassetilhørsforhold), som bestemmes af deres eller deres families loyalitet over for styret,
- S. der henviser til, at »valutareformen« den 30. november 2009 har været til alvorlig skade for den i forvejen svage økonomi og har ført til yderligere forarmelse af ikke-privilegerede dele af samfundet, hvilket har ført til betydelig social utilfredshed,
- T. der henviser til, at ingen udenlandske journalister får uhindret adgang til Nordkorea, og til, at Korean Central News Agency er den eneste informationskilde for alle medier i Nordkorea, mens radio- og tv-stationer kun kan modtage signaler fra regeringsstationer, og modtagelse af udenlandske udsendelser er strengt forbudt og medfører skrappe sanktioner; der henviser til, at landets befolkning generelt ikke har adgang til internettet,

Torsdag den 8. juli 2010

1. opfordrer Nordkorea til omgående at standse de vedvarende alvorlige, omfattende og systematiske menneskerettighedskrænkelser mod landets egne indbyggere, som muligvis udgør forbrydelser mod menneskeheden og i givet fald vil være underlagt international jurisdiktion;
2. opfordrer Nordkorea til omgående og for altid at standse de offentlige henrettelser og ophæve dødsstraffen i Nordkorea;
3. opfordrer Nordkorea til at standse de udenretlige drab og bortførelser samt brugen af tortur og tvangsarbejde, til at frigive de politiske fanger og give landets borgere frihed til at rejse;
4. opfordrer de nordkoreanske myndigheder til at sikre alle borgere adgang til fødevarer og humanitær bistand på behovsbasis;
5. opfordrer Nordkorea til at tillade udtryksfrihed og pressefrihed samt ucensureret adgang til internettet for landets borgere;
6. opfordrer EU til at støtte nedsættelsen af en FN-undersøgelseskommission, som skal undersøge tidligere og nuværende menneskerettighedskrænkelser i Nordkorea med henblik på at vurdere, i hvilket omfang disse krænkelser og straffrihed for dem kan betragtes som forbrydelser mod menneskeheden, og opfordrer EU's medlemsstater til at støtte en FN-resolution i Generalforsamlingen desangående;
7. opfordrer under henvisning til situationens alvor EU til at udnævne en særlig EU-repræsentant for Nordkorea for at sikre vedvarende opmærksomhed og koordinering både inden for Den Europæiske Union og i forhold til centrale partnere såsom USA og Sydkorea;
8. opfordrer de nordkoreanske myndigheder til at følge henstillingerne i rapporten fra Arbejdsgruppen om Universel Regelmæssig Gennemgang under Menneskerettighedsrådet og til som et første skridt at tillade Den Internationale Røde Kors' Komité og andre uafhængige internationale eksperter at inspicere alle tilbageholdelsesanstalt og tillade FN's særlige rapportører at besøge landet;
9. opfordrer Nordkoreas regering til at sikre en omfattende efterforskning med et gennemsigtigt og tilfredsstillende resultat, til endelig og fuldstændigt at udlevere alle oplysninger om EU-borgere og tredjelandstatsborgere, som menes at være blevet bortført af nordkoreanske statslige aktører i de forgangne årtier, og til omgående at frigive de bortførte personer, der stadig tilbageholdes i landet;
10. opfordrer EU's medlemsstater til at vedblive med at indrømme nordkoreanske flygtninge asyl og til at anlægge en mere systematisk strategi for organiseringen af europæisk og international beskyttelse for nordkoreanere, der flygter fra den fortvivlede situation i hjemlandet, og opfordrer Kommissionen til at vedblive med at støtte civilsamfundsorganisationer, der hjælper nordkoreanske flygtninge;
11. opfordrer Kina til at ophøre med at arrestere og hjemsende nordkoreanske flygtninge til Nordkorea, til at opfylde sine forpligtelser i henhold til flygtningekonventionen fra 1951 og protokollen hertil fra 1967, til at give UNHCR adgang til nordkoreanske flygtninge for at kunne fastslå deres status og bistå dem med en sikker bosættelse og til at indrømme nordkoreanske kvinder, der er gift med kinesiske statsborgere status, opholdstilladelse;
12. opfordrer Kina til at udnytte sine tætte forbindelser med Nordkorea til at fremme en økonomisk og social reform i landet med henblik på at forbedre den nordkoreanske befolknings levevilkår og sociale rettigheder;

Torsdag den 8. juli 2010

13. opfordrer Kommissionen til at rejse menneskerettighedssituationen i Nordkorea og spørgsmålet om de nordkoreanske flygtninge i Kina under alle drøftelser på højt plan mellem EU og Kina og i forbindelse med menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kina;
  14. opfordrer Kommissionen til at videreføre de eksisterende humanitære bistandsprogrammer og kommunikationskanaler i forhold til Nordkorea og til nøje at overvåge, at uddelingen af fødevarebistand og humanitær bistand i Nordkorea overholder internationale standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed;
  15. opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at fortsætte en aktiv dialog og støtte af ngo'er og civilsamfundsaktører, der arbejder på at etablere kontakter med Nordkorea, med henblik på at tilskynde til forandringer, der kan føre til et bedre menneskerettighedsklima;
  16. opfordrer Kommissionen til at indføje en klausul om overvågning af de rettigheder, der tilkommer arbejdstagere, der arbejder i Kaesong Industrial Complex i Nordkorea, i frihandelsaftalen mellem EU og Republikken Korea;
  17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til medlemsstaterne og kandidatlandene, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, regeringerne i Republikken Korea og Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Folkerepublikken Kinas regering og De Forenede Nationers generalsekretær.
-

Tirsdag den 6. juli 2010

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Anmodning om beskyttelse af Valdemar Tomaševskis parlamentariske immunitet

P7_TA(2010)0252

Europa-Parlamentets afgørelse af 6. juli 2010 om anmodning om beskyttelse af Valdemar Tomaševskis immunitet og privilegier (2010/2047(IMM))

(2011/C 351 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om beskyttelse af Valdemar Tomaševskis immunitet, indgivet til formanden for Europa-Parlamentet, dateret den 2. februar 2010 og meddelt på plenarmødet den 24. marts 2010,
  - der har hørt Valdemar Tomaševski, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
  - der henviser til artikel 8 og 9 i protokollen (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaterne, og til artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
  - der henviser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, vedtaget den 28. september 2005,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0214/2010),
- A. der henviser til, at Valdemar Tomaševski er medlem af Europa-Parlamentet,
- B. der henviser til, at Valdemar Tomaševski ikke retsforfølges i den forstand, der er omhandlet i artikel 8 i protokollen, og at sagen derfor ikke drejer sig om parlamentarisk immunitet,
- C. der henviser til, at »adfærdskodeksen for statens politikere«, der er vedtaget ved lov af 19. september 2006 (N.X-816), og som Republikken Litauens centrale etiske kommission (VTEK), der er et politisk organ nedsat ved lov af 1. juli 2008 (N.X-1777), sikrer efterlevelsen af, ifølge sine egne bestemmelser også er gældende for de MEP'er, der er valgt i Litauen,
- D. der henviser til, at VTEK den 22. januar 2010 traf en afgørelse på grundlag af ovennævnte adfærdskodeks om at give en »offentlig formaning« til Valdemar Tomaševski vedrørende hans politiske aktiviteter som MEP,

Tirsdag den 6. juli 2010

- E. der henviser til, at det er fastsat i artikel 2 i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ⁽¹⁾, at »Medlemmerne er frie og uafhængige«,
- F. der henviser til princippet om EU-rettens forrang,
- G. der henviser til, at den aktuelle afgørelse såvel som den litauiske lovgivning, der ligger til grund, udgør et brud på EU-retten, eftersom de ikke overholder de principper om frihed og uafhængighed for MEP'er, som er fastsat i medlemsstatutten artikel 2,
- H. der henviser til, at det påhviler Kommissionen som traktaternes vogter at indlede en overtrædelsesprocedure mod Republikken Litauen i medfør af artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
1. anmoder Kommissionen om at gribe ind over for de litauiske myndigheder for at sikre overholdelse af EU-retten, om nødvendigt ved at indlede overtrædelsesprocedure i medfør af artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Kommissionen og de relevante myndigheder i Republikken Litauen.
-

⁽¹⁾ EUT L 262 af 7.10.2005, s. 1.

Tirsdag den 6. juli 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Medlemsstaternes tiltrædelse af konventionen angående internationale udstillinger, der blev undertegnet i Paris den 22. november 1928 ***

P7_TA(2010)0248

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om godkendelse af, at medlemsstater tiltræder konventionen angående internationale udstillinger, der blev undertegnet i Paris den 22. november 1928, og som blev suppleret med protokol af 10. maj 1948, af 16. november 1966 og af 30. november 1972 samt ændret den 24. juni 1982 og den 31. maj 1988 (08100/2010 - C7-0105/2010 - 2010/0015(NLE))

(2011/C 351 E/23)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (08100/2010),
  - der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0105/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og 90,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A7-0201/2010),
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 6. juli 2010

Indgåelse af protokollen om integreret kystzoneforvaltning til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder ***

P7_TA(2010)0249

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (09132/2010 - C7-0128/2010 - 2010/0016(NLE))

(2011/C 351 E/24)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (09132/2010),
- der henviser til artikel 192, stk. 1, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets anmodning om godkendelse,
- der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
- der henviser til henstilling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0191/2010),

1. godkender indgåelsen af protokollen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Aftale EU/Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA ***

P7_TA(2010)0250

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, og Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil (05309/2010 - C7-0031/2010 - 2009/0191(NLE))

(2011/C 351 E/25)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, og Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil (05060/2009),

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (05309/2010),
  - der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. EF-traktatens artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), sammenholdt med artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0031/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0173/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Islands og Norges regeringer og parlamenter.

Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i Frontex ***

P7_TA(2010)0251

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (05707/2010 - C7-0217/2009 - 2009/0073(NLE))

(2011/C 351 E/26)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til aftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (10701/2009),
- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2009)0255),
- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05707/2010),
- der henviser til EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra a), artikel 66 og artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0217/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 77, stk. 2, litra b), artikel 74 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0172/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Det Schweiziske Forbunds og Fyrstendømmet Liechtensteins regeringer og parlamenter.

Kvaliteten af statistiske data til brug ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud *

P7_TA(2010)0253

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 479/2009 for så vidt angår kvaliteten af de statistiske data til brug ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (KOM(2010)0053 - C7-0064/2010 - 2010/0035(NLE))

(2011/C 351 E/27)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0053),
  - der henviser til artikel 126, stk. 14, tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0064/2010),
  - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 31. marts 2010 ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0220/2010),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EUF-traktatens artikel 293, stk. 2;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 22.4.2010, s. 1.

Tirsdag den 6. juli 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 1 a (ny)

(1a) Desværre førte hverken Kommissionens (Eurostats) advarsel, der blev udsendt allerede i 2004, eller Kommissionens initiativer på dette område, der blev fremsat i dennes meddelelse af 22. december 2004 om en europæisk strategi for styring af budgetstatistikker ⁽¹⁾, til at Rådet indledte reformer af reguleringsrammerne for økonomiske statistikker, hvilket allerede dengang for længst skulle være sket. Var der blevet truffet rettidige foranstaltninger, kunne fejlene i indberetningerne af de relevante data om offentlige underskud være blevet identificeret langt tidligere, og den deraf følgende krise kunne i det mindste være blevet inddæmmet. Det er derfor af afgørende betydning, at Kommissionen (Eurostat) får passende kompetencerammer, tilstrækkeligt personale og så megen uafhængighed som muligt.

⁽¹⁾ KOM(2004)0832.

Ændring 2

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 1 b (ny)

(1b) Kommissionen bør foretage en bedømmelse af og drage konklusioner om, hvordan indsamlingen og evalueringen af økonomiske statistikker fra medlemsstaterne blev foretaget førhen. Disse konklusioner bør forelægges Europa-Parlamentet.

Ændring 3

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 3

(3) De reviderede reguleringsrammer for budgetstatistikker har overordnet set fungeret godt og har i de fleste tilfælde givet tilfredsstillende resultater, når det drejer sig om indberetning af relevante budgetdata om offentligt underskud og offentlig gæld. **Især** har **medlemsstaterne overvejende** udvist vilje til et solidt og loyalt samarbejde og praktisk evne til at indberette budgetdata af høj kvalitet.

(3) De reviderede reguleringsrammer for budgetstatistikker har overordnet set fungeret godt og har i de fleste tilfælde givet tilfredsstillende resultater, når det drejer sig om indberetning af relevante budgetdata om offentligt underskud og offentlig gæld, **og de fleste medlemsstater** har udvist vilje til et solidt og loyalt samarbejde og praktisk evne til at indberette budgetdata af høj kvalitet, **men man burde have benyttet tidligere lejligheder til at forbedre kvaliteten og omfanget af de data, der indberettes til Kommissionen (Eurostat).**

Ændring 4

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 4

(4) Den seneste udvikling har dog også klart vist, at de nuværende reguleringsrammer for budgetstatistikker stadig ikke i tilstrækkelig grad reducerer risikoen for, at medlemsstaterne forsætligt indberetter ukorrekte eller unøjagtige data til Kommissionen.

(4) Den seneste udvikling **i Unionen** har dog også klart vist, at de nuværende reguleringsrammer for budgetstatistikker stadig ikke i tilstrækkelig grad reducerer risikoen for, at medlemsstaterne forsætligt indberetter ukorrekte eller unøjagtige data til Kommissionen.

Tirsdag den 6. juli 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 4 a (ny)

(4a) *Pålideligheden af de statistikker, som Kommissionen (Eurostat) stiller til rådighed på EU-plan, afhænger direkte af pålideligheden af de statistiske data, som medlemsstaterne indsamler på nationalt niveau.*

Ændring 6

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 4 b (ny)

(4b) *Det er afgørende at sikre alle nationale lovfæstede statistiske organer institutionel uafhængighed for at undgå ethvert unødigt pres på dem fra deres respektive regeringer.*

Ændring 7

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 5

(5) I denne forbindelse bør Kommissionen (Eurostat) have bedre adgang til et bredere spektrum af oplysninger til vurdering af datakvaliteten.

(5) I denne forbindelse bør Kommissionen (Eurostat) have bedre adgang til et bredere spektrum af oplysninger til vurdering af datakvaliteten. *Det er væsentligt, at de data, som modtages fra medlemsstaterne, rettidigt meddeles Den Europæiske Centralbanks Generaldirektorat for Statistik.*

Ændring 8

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 5 a (ny)

(5a) *Det kræver én samlet metode at opnå sammenlignelighed mellem økonomiske data. Kommissionen bør derfor fremme harmonisering af indsamlingen af statistiske data.*

Ændring 9

Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 6

(6) Ved gennemførelse af kontrolbesøg i en medlemsstat, hvis statistiske oplysninger er gjort til genstand for en undersøgelse, bør Kommissionen (Eurostat) have ret til at få adgang til regnskaberne for offentlige enheder på centralt, delstatsligt og lokalt niveau samt regnskaberne for sociale sikringsordninger, herunder også til at få udleveret tilgrundliggende detaljeret regnskabsinformation, resultaterne af relevante statistiske undersøgelser og spørgeskemaer samt yderligere oplysninger i tilknytning hertil under overholdelse af bestemmelserne om databeskyttelse og statistisk fortrolighed.

(6) Ved gennemførelse af kontrolbesøg i en medlemsstat, hvis statistiske oplysninger er gjort til genstand for en undersøgelse, bør Kommissionen (Eurostat) have ret til at få adgang til regnskaberne for offentlige enheder på centralt, delstatsligt og lokalt niveau samt regnskaberne for sociale sikringsordninger, herunder også til at få udleveret tilgrundliggende detaljeret regnskabsinformation, resultaterne af relevante statistiske undersøgelser og spørgeskemaer samt yderligere oplysninger i tilknytning hertil, *herunder ikke-balanceførte transaktioner*, under overholdelse af bestemmelserne om databeskyttelse og statistisk fortrolighed.

Tirsdag den 6. juli 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 10**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 6 a (ny)**

(6a) Det er nødvendigt at forøge Kommissionens (Eurostats) kvalificerede personale i de relevante departementer for at sætte den i stand til på ansvarlig vis at leve op til sine udvidede tilsynsforpligtelser. Den yderligere byrde til personale og omkostninger bør dækkes gennem bevillings- og personaleoverførsler inden for Kommissionen.

Ændring 11**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 7**

(7) De offentlige regnskaber for individuelle enheder under den offentlige sektor samt for offentlige enheder, som er klassificeret uden for den offentlige sektor, bør være hovedmålet med kontrollen, som bør baseres på regnskabernes statistiske anvendelse.

(7) De offentlige regnskaber for individuelle enheder under den offentlige sektor samt for offentlige enheder, som er klassificeret uden for den offentlige sektor, bør være hovedmålet med kontrollen, som bør baseres på regnskabernes statistiske anvendelse. *Der bør anvendes både midtvejsanalyser og flerårige rammer som hjælp til budgetevalueringen.*

Ændring 12**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 8 a (ny)**

(8a) Medlemsstaterne bør give Kommissionen (Eurostat) alle statistiske og budgetrelaterede oplysninger på grundlag af en standardiseret og internationalt accepteret beregningsmetode.

Ændring 13**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 8 b (ny)**

(8b) Kommissionen bør overveje at udarbejde sanktioner inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten med henblik på tilfælde, hvor medlemsstaterne indgiver fordrejede makroøkonomiske statistikker. Kommissionen bør overveje at håndhæve sådanne sanktioner mod medlemsstater, der forfalder de makroøkonomiske statistikker vedrørende deres budgetunderskud og offentlige underskud.

Tirsdag den 6. juli 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 14

Forslag til forordning – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. -1 (nyt)

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 2 – stk. 1

-1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Tallene for det forventede offentlige underskud og for niveauet for den forventede offentlige gæld er de tal, som medlemsstaterne udarbejder for det indeværende år. De skal bygge på de seneste officielle prognoser under hensyntagen til de seneste budgetmæssige beslutninger, den økonomiske udvikling og de økonomiske udsigter og månedlige samt kvartalsvise budgetresultater. Beregning af tallene sker så tæt som muligt på indberetningsfristen.«

Ændring 15

Forslag til forordning – ændringsretsakt

Artikel 1 – nr. 2

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 8 – stk. 2 – afsnit 1

2. Medlemsstaterne giver hurtigst muligt Kommissionen (Eurostat) adgang til alle de ønskede oplysninger, som er nødvendige for at vurdere datakvaliteten, **herunder** statistiske oplysninger, **såsom** data fra nationalregnskaber, oversigter, skemaer til indberetning af data vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, yderligere spørgeskemaer og præciseringer i forbindelse med **indberetningerne**.

2. Medlemsstaterne giver hurtigst muligt Kommissionen (Eurostat) adgang til alle de ønskede **statistiske og budgetrelaterede** oplysninger, som er nødvendige for at vurdere datakvaliteten. **Disse oplysninger bygger på en standardiseret og internationalt accepteret beregningsmetode, som der indgås aftale med Kommissionen (Eurostat) om. De statistiske og budgetrelaterede oplysninger omfatter især:**

- a) data fra nationalregnskaber
- b) oversigter
- c) skemaer til indberetning af data vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud
- d) yderligere spørgeskemaer og præciseringer i forbindelse med **disse indberetninger**
- e) **oplysninger fra det nationale revisionsorgan, finansministeriet eller anden relevant regional myndighed om gennemførelsen af medlemsstatens nationale og regionale budgetter**
- f) **regnskaberne fra organer uden for budgettet eller nonprofitorganisationer og lignende organer, der er en del af den offentlige sektor i nationalregnskaberne**
- g) **udtømmende oplysninger om enhver form for ikke-balanceførte organer**
- h) **regnskaberne fra socialsikringsfonde**
- i) **lokale forvaltningers undersøgelser.**

Tirsdag den 6. juli 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 16**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 11 – stk. 3 – afsnit 1

3. De metodologiske besøg tager sigte på at overvåge de procedurer og kontrollere de regnskaber, der ligger til grund for de indberettede faktiske data, og at drage detaljerede konklusioner om de indberettede datas kvalitet, jf. artikel 8, stk. 1.

3. De metodologiske besøg **kan være uanmeldte** og tager sigte på at overvåge de procedurer, **herunder den nationale statistiske myndigheds uafhængighed af regeringen**, og kontrollere de regnskaber, der ligger til grund for de indberettede faktiske data, og at drage detaljerede konklusioner om de indberettede datas kvalitet, jf. artikel 8, stk. 1.

Ændring 17**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 11 – stk. 3 – afsnit 2

Metodologiske besøg **skal kun** foretages i **ekstraordinære** tilfælde, **når** der **klart** er **konstateret signifikante** risici eller problemer i forbindelse med dataenes kvalitet.

Metodologiske besøg, **uanset om de er anmeldte eller uanmeldte**, foretages **kun** i tilfælde, **hvor** der er **mistanke om alvorlige** risici eller problemer i forbindelse med dataenes kvalitet. **Kommissionen udarbejder en fortegnelse over tilfælde, som betragtes som signifikante risici eller problemer i forbindelse med dataenes kvalitet. Fortegnelsen udarbejdes efter høring af CMFB.**

Ændring 18**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 12 – stk. 1 – afsnit 1

1. Efter anmodning fra Kommissionen (Eurostat) skal medlemsstaterne tilbyde bistand fra nationalregnskabsekspertes, herunder også i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af metodologiske besøg. I udøvelsen af deres hverv stiller disse eksperter uafhængig ekspertviden til rådighed. En liste over disse nationalregnskabsekspertes udarbejdes på grundlag af indstillinger til Kommissionen (Eurostat) fra de nationale myndigheder, der er ansvarlige for indberetning af data om uforholdsmæssigt store underskud.

1. Efter anmodning fra Kommissionen (Eurostat) skal medlemsstaterne tilbyde bistand fra nationalregnskabsekspertes, herunder også i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af metodologiske besøg, **som også kan være uanmeldte**. I udøvelsen af deres hverv stiller disse eksperter uafhængig ekspertviden til rådighed **og deltager i specialuddannelse for at sikre et højt niveau af ekspertviden og uvildighed**. En liste over disse nationalregnskabsekspertes udarbejdes på grundlag af indstillinger til Kommissionen (Eurostat) fra de nationale myndigheder, der er ansvarlige for indberetning af data om uforholdsmæssigt store underskud.

Tirsdag den 6. juli 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 19**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 5**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 12 – stk. 2 – afsnit 1

2. Som led i de metodologiske besøg har Kommissionen (Eurostat) ret til at få adgang til regnskaberne for alle offentlige enheder på centralt, delstatsligt og lokalt niveau samt regnskaberne for sociale sikringsordninger, herunder også ret til at udleveret til grundlæggende detaljeret regnskabsinformation, såsom transaktionsdokumenter og balancer, data fra relevante statistiske undersøgelser og spørgeskemaer og yderligere oplysninger i tilknytning hertil, f.eks. analysedokumenter og regnskabsdata for andre offentlige organer.

2. Som led i de metodologiske besøg, **som også kan være uanmeldte**, har Kommissionen (Eurostat) ret til at få adgang til regnskaberne for alle offentlige enheder på centralt, delstatsligt og lokalt niveau samt regnskaberne for sociale sikringsordninger (**herunder statslige pensionsfonde**), herunder også ret til at udleveret til grundlæggende detaljeret regnskabsinformation, såsom transaktionsdokumenter og balancer, data fra relevante statistiske undersøgelser og spørgeskemaer og yderligere oplysninger i tilknytning hertil, f.eks. analysedokumenter og regnskabsdata for andre offentlige organer.

Ændring 20**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 5**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 12 – stk. 2 – afsnit 1 a (nyt)

Repræsentanter fra Den Europæiske Centralbank kan deltage i og assistere Kommissionens (Eurostats) tjenestemænd under de metodologiske besøg.

Ændring 21**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 5**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 12 – stk. 2 – afsnit 1 b (nyt)

Kommissionen (Eurostat) kan udføre kontrol på stedet og få beføjelse til at afholde samtaler med enhver organisation, som den finder relevant for sit arbejde.

Ændring 22**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 5**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 12 – stk. 2 – afsnit 2

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at lette de metodologiske besøg. Disse besøg kan aflægges hos nationale myndigheder, der deltager i indberetningen af data vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, samt hos de tjenester, som direkte eller indirekte deltager i udarbejdelsen af offentlige regnskaber og gældsopgørelser. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder og tjenester og om nødvendigt de nationale myndigheder, der har et løbende ansvar for kontrollen af de offentlige regnskaber, yder Kommissionens tjenestemænd og andre eksperter omhandlet i stk. 1 den bistand, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver, bl.a. ved at stille dokumenter til rådighed, som underbygger de indberettede data om det faktiske underskud og den faktiske gæld og de til grundlæggende offentlige regnskaber. Kun Kommissionen (Eurostat) gives adgang til fortrolige akter i det nationale statistiske system.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at lette de metodologiske besøg, **som også kan være uanmeldte**. Disse besøg kan aflægges hos nationale myndigheder, der deltager i indberetningen af data vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, samt hos de tjenester, som direkte eller indirekte deltager i udarbejdelsen af offentlige regnskaber og gældsopgørelser. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder og tjenester og om nødvendigt de nationale myndigheder, der har et løbende ansvar for kontrollen af de offentlige regnskaber, yder Kommissionens tjenestemænd og andre eksperter omhandlet i stk. 1 den bistand, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver, bl.a. ved at stille dokumenter til rådighed, som underbygger de indberettede data om det faktiske underskud og den faktiske gæld og de til grundlæggende offentlige regnskaber. Kun Kommissionen (Eurostat) gives adgang til fortrolige akter i det nationale statistiske system.

Tirsdag den 6. juli 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 23**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 5 a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 479/2009

Artikel 16 – stk. 1

5a) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at de faktiske data, der indberettes til Kommissionen (Eurostat), er udarbejdet i overensstemmelse med principperne i artikel 2 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽¹⁾. Det er i den forbindelse de nationale statistiske myndigheder, der har ansvaret for at sikre overensstemmelse mellem de indberettede data og artikel 1 i denne forordning samt de tilgrundliggende regnskabsregler efter ENS-95. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale statistiske myndigheder har adgang til alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at udføre denne opgave.

⁽¹⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.«

Buspassagerers rettigheder ***II

P7_TA(2010)0256

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (05218/3/2010– C7-0077/2010 – 2008/0237(COD))

(2011/C 351 E/28)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05218/3/2010 – C7-0077/2010),

— der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0817),

— der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 71, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0469/2008),

— der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 23.4.2009, P6_TA(2009)0281.

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
  - der henviser til EUF-traktatens artikel 294, stk. 7, og artikel 91, stk. 1,
  - der henviser til udtalelse af 16. juli 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
  - efter høring af Regionsudvalget,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0174/2010),
1. fastlægger nedenstående holdning ved andenbehandling;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 99.

P7_TC2-COD(2008)0237

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handling fra Unionens side på området bustransport bør bl.a. have til formål at sikre passagererne et lige så højt beskyttelsesniveau som det, der gælder for andre transportmåder, uanset hvor de rejser. Derudover bør der tages fuldt hensyn til forbrugerbeskyttelseskrav i almindelighed.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 99.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2009 (EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 312), Rådets holdning af 11.3.2010 (EUT C 122 E af 11.5.2010, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 6.7.2010.

Tirsdag den 6. juli 2010

- (2) Da buspassageren er den svageste part i en befordringskontrakt, bør alle passagerer sikres et mindsteniveau for beskyttelse.
- (3) Unionens foranstaltninger til forbedring af passagerrettigheder inden for bustransport bør tage hensyn til de særlige karakteristika ved denne transportsektor, som hovedsageligt består af små og mellemstore virksomheder.
- (4) Under hensyn til de særlige kendetegn ved speciel rutekørsel og personbefordring for egen regning bør disse transporttyper udelades fra denne forordnings anvendelsesområde. Speciel rutekørsel bør omfatte tjenester, der er forbeholdt befordring af handicappede og bevægelseshæmmede, befordring af arbejdstagere mellem bopæl og arbejde, befordring af skoleelever og studerende.
- (5) Under hensyn til de særlige kendetegn ved rutekørsel, der varetages i byer **og** forstæder, **samt regional rutekørsel, der indgår som en integreret del af rutekørsel i byer og forstæder**, bør medlemsstaterne have ret til at fritage disse transporttyper fra anvendelsen af en **■** del af denne forordning. For at identificere **de** transporttjenester, der varetages i byer, forstæder og regionalt, bør medlemsstaterne tage hensyn til kriterier som **administrativ opdeling, den geografiske situation**, afstande, tjenestens hyppighed, antallet af planmæssige stop, anvendte bustyper, billetordninger, forskelle i passagerantal mellem trafikstærke og trafiksvage perioder, buskoder og køreplaner.
- (6) Passagerer **bør nyde godt af regler om erstatningsansvar, der er sammenlignelige med dem, der gælder for andre transportmåder i tilfælde af ulykker, der forårsager død eller tilskadekomst.**
- (7) **Transportører bør være erstatningsansvarlige for bortkomst eller beskadigelse af passagerers bagage på vilkår, der er sammenlignelige med dem, der gælder for andre transportmåder.**
- (8) Passagerer bør ud over erstatning i overensstemmelse med gældende national ret i tilfælde af død eller tilskadekomst samt bortkomst eller beskadigelse af bagage på grund af ulykker, der skyldes brug af bus, have ret til assistance for så vidt angår deres umiddelbare praktiske **og økonomiske** behov efter en ulykke. En sådan assistance **bør om nødvendigt** omfatte førstehjælp, indkvartering, mad, tøj, transport **og begravelses-/bisættelsesomkostninger. Hvis en passager dør eller pådrager sig fysisk skade, skal transportøren derudover udbetale forskudsbeløb, der dækker umiddelbare økonomiske behov og står i forhold til den lille skade, forudsat at der foreligger prima facie-bevis for, at årsagen kan tilskrives transportøren.**
- (9) Bustransporttjenester bør komme alle borgere til gode. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor, uanset om årsagen til deres handicap eller reducerede mobilitet er invaliditet, alder eller andre forhold, have samme mulighed for at rejse med bus som andre borgere. Handicappede og bevægelseshæmmede har samme rettigheder som alle andre borgere med hensyn til fri bevægelighed, valgfrihed og ikke-diskriminering.
- (10) I lyset af artikel 9 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder bør der, for at kunne give handicappede og bevægelseshæmmede samme muligheder for at rejse med bus som alle andre borgere, fastsættes regler for ikke-diskriminering og assistance under deres rejse. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor kunne blive befordret og ikke nægtes befordring som følge af deres handicap eller bevægelseshæmning, undtagen af årsager, der er berettigede af sikkerhedsmæssige grunde eller på grund af køretøjernes eller infrastrukturens udformning. Inden for rammerne af den relevante lovgivning om beskyttelse af arbejdstagere bør handicappede og bevægelseshæmmede have ret til assistance ved busterminaler og om bord i busser. Af hensyn til den sociale integration bør denne assistance ydes gratis for de pågældende. Transportørerne bør fastsætte adgangsvilkår, fortrinsvis efter det europæiske standardiseringssystem.

Tirsdag den 6. juli 2010

- (11) Ved fastlæggelse af, hvordan nye busterminaler skal indrettes, og i forbindelse med større ombygninger bør busterminalernes forvaltningsorganer **uden undtagelse som en absolut betingelse** tage hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov **i overensstemmelse med kravene om »design for alle«**. Busterminalernes **design for all** forvaltningsorganer skal under alle omstændigheder udpege ankomstmødesteder, hvor handicappede kan meddele deres ankomst og anmode om assistance.
- (12) **Transportører bør tilsvarende tage hensyn til disse behov, når de fastlægger indretningen af nye og ombyggede køretøjer.**
- (13) **Medlemsstaterne bør forbedre eksisterende infrastrukturer, når det er påkrævet for at sætte transportørerne i stand til at sikre adgang for handicappede og bevægelseshæmmede og yde passende assistance.**
- (14) For at imødekomme handicappedes og bevægelseshæmmedes behov bør personalet være passende uddannet. Med henblik på at lette den gensidige anerkendelse af chaufførernes nationale kvalifikationer kan der gives handicapbevidstgørende uddannelse som en del af de grundlæggende kvalifikationskrav eller efteruddannelseskrav, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej ⁽¹⁾. For at sikre sammenhæng mellem indførelsen af uddannelseskravene og tidsfristerne i nævnte direktiv bør der åbnes mulighed for fritagelse i en begrænset periode.
- (15) **Organisationer repræsentative for handicappede eller bevægelseshæmmede bør høres eller inddrages i udarbejdelsen af indholdet i** handicaprelateret uddannelse.
- (16) Buspassagerers rettigheder bør omfatte modtagelse af oplysninger om den service, der ydes før og under rejsen. Alle væsentlige oplysninger til buspassagererne bør også formidles i alternative formater, som er tilgængelig for handicappede og bevægelseshæmmede, **såsom stor skrift, letforståeligt sprog, blindskrift, elektronisk kommunikation med adgang via teknologiske hjælpemidler og lydånd.**
- (17) Denne forordning bør ikke begrænse transportørernes ret til at søge erstatning hos enhver person, herunder tredjemand, i overensstemmelse med gældende national lovgivning.
- (18) Ulemper som passagerer oplever som følge af aflysning eller **væsentlig** forsinkelse af deres rejse bør mindskes. Med dette for øje bør der sørges passende for passagerer, der afrejser fra terminalerne, og de bør gives fyldestgørende oplysninger **på en måde, der er tilgængelig for alle**. Passagerer bør også kunne annullere deres rejse og få billetterne refunderet eller få tilbudt en anden rejserute på tilfredsstillende vilkår. **Yder en transportør ikke passagererne den nødvendige assistance, bør passagererne have ret til økonomisk kompensation.**
- (19) Transportørerne bør gennem deres faglige sammenslutninger samarbejde for at træffe foranstaltninger på **regionalt plan**, nationalt plan eller europæisk plan, hvori de inddrager interessepartier, faglige sammenslutninger og kunde-, passager- og handicaporganisationer, med sigte på at forbedre **formidlingen af oplysninger til og** omsorgen for passagererne, især i tilfælde af aflysninger og lange forsinkelser.
- (20) Denne forordning bør ikke berøre de passagerrettigheder, der er fastlagt ved Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, pakkeferier og pakketure ⁽²⁾. Denne forordning bør ikke finde anvendelse, hvis en pakketur aflyses af andre årsager end aflysning af busafgangen.

⁽¹⁾ EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

Tirsdag den 6. juli 2010

- (21) Der bør gives udtømmende oplysninger til passagererne om deres rettigheder i medfør af denne forordning, således at de er i stand til reelt at udøve disse rettigheder.
- (22) Passagererne bør kunne udøve deres rettigheder ved egnede klageprocedurer hos transportørerne, eller ved at klagen indgives til det eller de organer, som den relevante medlemsstat har udpeget dertil.
- (23) Medlemsstaterne bør sikre overholdelse af denne forordning og udpege et eller flere kompetente organer til at forestå overvågning og håndhævelse. Dette berører ikke passagerers ret til domstolsprøvelse i henhold til national ret.
- (24) Klager over assistance bør fortrinsvis indbringes for det eller de organer til håndhævelse af denne forordning, som er udpeget af den medlemsstat, hvor påstigningsstedet eller udstigningsstedet er beliggende, idet der tages hensyn til de procedurer, der er fastsat i medlemsstaterne for indgivelse af klager.
- (25) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner for overtrædelser af denne forordning, og sikre, at disse sanktioner anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (26) Målene for denne forordning, nemlig at sikre et ensartet niveau for beskyttelse af og ydelse af assistance til buspassagerer overalt i medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (27) Denne forordning gælder med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.
- (28) Håndhævelsen af denne forordning bør være baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse («forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde»)⁽²⁾. Nævnte forordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (29) Medlemsstaterne bør fremme brugen af offentlig transport og indføre interoperable it-systemer og derved fremme tilvejebringelse af køreplansoplysninger og integrerede pris- og billetordninger med henblik på at optimere brugen og interoperabiliteten af forskellige transportformer. Disse tjenester skal være tilgængelige for handicappede og bevægelseshæmmede.**
- (30) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union under hensyn til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse⁽³⁾ og Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser⁽⁴⁾ -

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

Tirsdag den 6. juli 2010

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler for bustransport med hensyn til følgende:

- a) ikke-diskrimination af passagererne hvad angår de transportvilkår, transportørerne tilbyder
- b) passagerernes rettigheder i tilfælde af ulykker, der skyldes brug af bus og medfører død eller personlig tilskadekomst eller bortkomst eller beskadigelse af bagage
- c) ikke-diskrimination og obligatorisk assistance til handicappede og bevægelseshæmmede
- d) passagerernes rettigheder i tilfælde af aflysning eller forsinkelse
- e) mindstekrav til oplysninger til passagererne
- f) behandling af klager
- g) generelle regler om håndhævelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på passagerer, der benytter rutekørsel:
  - a) når passagerens påstigningssted er beliggende på en medlemsstats område, eller
  - b) når passagerens påstigningssted er beliggende uden for en medlemsstats område, og udstigningsstedet er beliggende inden for en medlemsstats område.
2. Derudover finder denne forordning, bortset fra **artikel 11 til 18 og kapitel IV til VI**, anvendelse på passagerer, der benytter lejlighedsvis kørsel, når passagerens første påstigningssted eller endelige udstigningssted er beliggende på en medlemsstats område.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på speciel rutekørsel og personbefordring for egen regning.
4. Med undtagelse af artikel 4, stk. 2, **artikel 7, 9 og 11**, artikel 12, stk. 1, **artikel 13, stk. 1, artikel 15, stk. 1, artikel 18, artikel 19, stk. 1 og 2, artikel 21, 25, 27, 28 og 29** kan medlemsstaterne fritage rutekørsel, der varetages i byer og forstæder **samt** regionalt, **hvis den regionale rutekørsel indgår i tjenester, hvori der også er integreret rutekørsel i byer eller forstæder**, herunder denne type tjenester på tværs af grænserne, fra anvendelsen af denne forordning.

Tirsdag den 6. juli 2010

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om fritagelser af forskellige typer tjenesteydelser, der indrømmes i medfør af **stk. 4, inden den ... (*)**. Anser Kommissionen en fritagelse for ikke at være i overensstemmelse med denne artikel, træffer den de nødvendige foranstaltninger. Senest den ... (**) forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om fritagelser, der er indrømmet i medfør af **stk. 4**.

6. Intet i denne forordning skal forstås som **værende i strid med gældende lovgivning om** tekniske krav til busser eller infrastrukturer ■ ved busstoppesteder og terminaler.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »rutekørsel«: personbefordring med bus efter faste tidsintervaller og på fastsatte ruter, hvor på- og afstigning sker ved forud fastsatte stoppesteder
- b) »speciel rutekørsel«: rutekørsel, uanset hvem der organiserer befordringen, med bus af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes
- c) »personbefordring for egen regning«: personbefordring, som en fysisk eller juridisk person udfører med bus uden gevinst for øje og i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, hvor:
  - transportaktiviteten kun udgør en biaktivitet for denne fysiske eller juridiske person
  - de benyttede køretøjer er denne fysiske eller juridiske persons ejendom, er købt på afbetaling af denne person eller er omfattet af en langvarig leasingaftale og føres af et medlem af denne fysiske eller juridiske persons personale eller af den fysiske person selv eller af personale, der er ansat af virksomheden eller stillet til dens rådighed i henhold til en forpligtelse, der udspringer af en kontrakt
- d) »lejlighedsvis kørsel«: kørsel, der ikke er omfattet af definitionen af rutekørsel, og hvis vigtigste kendetegn er, at det er grupper af passagerer, der er dannet på initiativ af kunden eller af transportøren selv, der befordres med bus
- e) »befordringskontrakt«: en kontrakt om befordring indgået mellem en transportør og en passager om udførelse af en eller flere rutekørsler eller lejlighedsvis kørsler
- f) »billet«: et gyldigt dokument eller et andet bevis på en befordringskontrakt
- g) »transportør«: en fysisk eller juridisk person, dog ikke en rejsearrangør, **rejseagent** eller billetudsteder, som tilbyder offentligheden befordring i form af rutekørsel eller lejlighedsvis kørsler
- h) »undertransportør«: en anden fysisk eller juridisk person end transportøren, som faktisk udfører befordringen helt eller delvist

(*) EUT: indsæt venligst datoen tre måneder efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

(**) EUT: indsæt venligst datoen fem år efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

Tirsdag den 6. juli 2010

- i) »billetudsteder«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en transportør
- j) »rejseagent«: enhver formidler, som indgår befordringskontrakter på vegne af en passager
- k) »rejsearrangør«: arrangør **■** som omhandlet i **artikel 2, nr. 2)**, i direktiv 90/314/EØF, dog ikke transportøren
- l) »handicappet« eller »bevægelseshæmmet«: en person, hvis bevægelighed i forbindelse med benyttelsen af transportmidler er nedsat på grund af et fysisk handicap (sensorisk eller bevægelsesmæssigt, permanent eller midlertidigt), mentalt handicap eller nedsat funktionsevne af andre årsager eller på grund af alder, og hvis situation kræver passende opmærksomhed og tilpasning af de ydelser, alle passagerer har adgang til, efter den pågældendes særlige behov
- m) »adgangsvilkår«: relevante standarder og retningslinjer for og oplysninger om bussers og/eller udpegede terminalers tilgængelighed, herunder deres faciliteter for handicappede og bevægelseshæmmede
- n) »reservation«: reservation af et sæde om bord på en bus til rutekørsel på et specifikt afgangstidspunkt
- o) »terminal«: en bemandet terminal, hvor der i henhold til den fastlagte rute er planlagt rutekørsel med stop til passagerers på- og udstigning, udstyret med faciliteter såsom indtjekningskranke, ventesal eller billetkontor
- p) »busstoppested«: ethvert punkt bortset fra en terminal, hvor en rutekørsel i henhold til den fastsatte rute er planlagt til at stoppe for passagerers på- eller udstigning
- q) »forvaltningsorgan for en busterminal«: en forvaltningsenhed i en medlemsstat, der er ansvarlig for forvaltningen af en udpeget terminal
- r) »aflysning«: en tidligere planlagt rutekørsel, som ikke gennemføres
- s) »forsinkelse«: forskellen mellem det tidspunkt, rutekørslen var planlagt til at afgå ifølge den offentliggjorte køreplan, og dens faktiske afgangstidspunkt.

Artikel 4

Billetter og ikke-diskriminerende kontraktbestemmelser

1. Transportører skal udlevere en eller flere billetter til passageren, medmindre andre dokumenter giver ret til befordring. Der kan udstedes en elektronisk billet.
2. Uden at dette berører særlige takster, der ydes på baggrund af sociale hensyn, skal transportørers kontraktbestemmelser og takster tilbydes offentligheden uden nogen form for direkte eller indirekte diskrimination på grundlag af slutkundens nationalitet eller transportørens eller billetudstederens hjemsted i Unionen.

Artikel 5

Andre involverede parter

1. Selv om udførelsen af forpligtelser i henhold til denne forordning overlades til en undertransportør, en billetudsteder eller enhver anden person, er transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller busterminalens forvaltningsorgan, som har overladt udførelsen af sådanne forpligtelser til andre, ikke desto mindre ansvarlig for denne involverede parts handlinger og undladelser.

Tirsdag den 6. juli 2010

2. Den part, som transportøren, rejseagenten, rejsearrangøren eller busterminalens forvaltningsorgan overlader udførelsen af en forpligtelse til, er desuden omfattet af denne forordnings bestemmelser for så vidt angår den forpligtelse, der er overladt.

Artikel 6

Opfyldelsespligt

1. Rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning kan ikke fraviges eller begrænses ved navnlig undtagelsesbestemmelser eller begrænsende klausuler i befordringskontrakten.
2. Transportørerne kan tilbyde kontraktbestemmelser, der er mere fordelagtige for passageren end bestemmelserne i denne forordning.

Kapitel II

Erstatning og assistance i tilfælde af ulykker

Artikel 7

Erstatningsansvar i tilfælde af død eller tilskadekomst

1. *I henhold til dette kapitel er transportører erstatningsansvarlige for tab og skader, der opstår, hvis en passager, mens vedkommende befinder sig om bord i eller er ved at stige ind i eller ud af bussen, lider fysisk skade eller dør som følge af en ulykke, der sker under busdriften.*
2. *Transportørers erstatningsansvar uden for kontraktforhold i tilfælde af skader er ikke underlagt finansiel begrænsning ved nogen lov, konvention eller kontrakt.*
3. *En transportør kan ikke unddrage sig eller begrænse sit erstatningsansvar for skader, hvis der er tale om erstatningskrav på op til 220 000 EUR pr. passager, ved at bevise at have truffet alle nødvendige forholdsregler for at undgå skaden, jf. stk. 4, litra a), medmindre det samlede erstatningskrav overstiger det beløb, for hvilket der i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor bussen er hjemmehørende, skal tegnes en lovpligtig forsikring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse ⁽¹⁾. I sådanne tilfælde begrænses erstatningsansvaret til dette beløb.*
4. *En transportør er ikke ansvarlig i medfør af stk. 1:*
  - a) *hvis ulykken skyldes forhold, der ikke vedrører busdriften, eller som transportøren trods anvendelsen af den omhu, som forholdene krævede, ikke har kunnet undgå, eller hvis følger denne ikke har kunnet afværge*
  - b) *hvis ulykken skyldes en fejl fra passagerens side eller dennes forsømmelighed.*

Intet i denne forordning:

- a) *indebærer, at en transportør er den eneste erstatningspligtige, eller*
- b) *begrænser transportørens ret til domstolsprøvelse i henhold til en medlemsstats gældende lov.*

⁽¹⁾ EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11.

Tirsdag den 6. juli 2010

Artikel 8

Skadeserstatning

1. Hvis en passager dør, omfatter den skadeserstatning, der skal udbetales i medfør af erstatningsansvaret i henhold til artikel 7:
  - a) de nødvendige udgifter, der er opstået i forbindelse med dødsfaldet, navnlig udgifter til transport af afdøde og begravelsesomkostninger
  - b) i tilfælde af, at døden ikke indtræder straks, den erstatning, der er fastsat i stk. 2.
2. Ved passagerens tilskadekomst eller enhver anden fysisk eller mental skade omfatter skadeserstatningen:
  - a) de nødvendige udgifter, især til behandling og transport
  - b) kompensation for økonomiske tab, som passageren har lidt, enten fordi erhvervsevnen er gået helt eller delvis tabt, eller fordi dennes behov er forøget.
3. Hvis afdøde havde eller ville have haft lovmæssig forsørgerpligt over for personer, der ved dødsfaldet mister deres forsørger, skal sådanne personer også kompenseres for deres tab.

Artikel 9

Passagerers umiddelbare praktiske og økonomiske behov

I tilfælde af en ulykke, der skyldes brug af bus, skal transportøren yde assistance med hensyn til passagerens umiddelbare praktiske behov efter ulykken. En sådan assistance omfatter om nødvendigt førstehjælp, indkvartering, mad, tøj, transport og begravelses-/bisættelsesomkostninger. Hvis en passager dør eller pådrager sig fysisk skade, skal transportøren derudover udbetale forskudsbeløb, der dækker umiddelbare økonomiske behov og står i forhold til den lidt skade, forudsat at der foreligger prima facie-bevis for, at årsagen kan tilskrives transportøren. Udbetaling af et beløb eller ydelse af assistance er ikke ensbetydende med anerkendelse af erstatningsansvar.

Artikel 10

Erstatningsansvar for bortkommet eller beskadiget bagage

1. Transportører er erstatningsansvarlige for bortkommet eller beskadiget bagage, som de har fået overdraget ansvaret for. Det maksimale erstatningsbeløb er på 1 800 EUR pr. passager.
2. Hvis der sker en ulykke under busdriften, er transportører erstatningsansvarlige for bortkomst eller beskadigelse af de personlige effekter, som passagererne havde på sig eller med sig som håndbagage. Det maksimale erstatningsbeløb er på 1 300 EUR pr. passager.
3. En transportør er ikke ansvarlig for de i stk. 1 og 2 nævnte skader:
  - a) hvis bortkomsten eller beskadigelsen skyldes forhold, der ikke vedrører busdriften, og som transportøren trods anvendelsen af den omhu, som forholdene krævede, ikke har kunnet undgå, og hvis følger denne ikke har kunnet afværge
  - b) i det omfang bortkomsten eller beskadigelsen skyldes passageren eller grov uagtsomhed fra dennes side.

Tirsdag den 6. juli 2010

Kapitel III

Handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder

Artikel 11

Befordringsret

1. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører må ikke under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning nægte at acceptere en reservation fra, at udstede eller på anden måde levere en billet til eller at lade en person stige på.
2. Reservationer og billetter skal tilbydes handicappede og bevægelseshæmmede uden ekstra omkostninger.

Artikel 12

Undtagelser og særlige bestemmelser

1. Uanset artikel 11, stk. 1, kan transportører, rejseagenter og rejsearrangører under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning nægte at acceptere en reservation fra, at udstede eller på anden måde levere en billet til eller at lade en person stige på:
  - a) hvis dette er nødvendigt af hensyn til gældende sikkerhedsmæssige krav i folkeretten, EU-retten eller den nationale ret eller af hensyn til sundheds- og sikkerhedsmæssige krav, der er fastsat af de kompetente myndigheder
  - b) hvis køretøjs konstruktion eller infrastrukturen, herunder busstoppesteder og terminaler, gør det fysisk umuligt at lade den handicappede eller bevægelseshæmmede stige på eller ud eller befordre vedkommende på en sikker eller operationelt gennemførlig måde.
2. Nægtes det at acceptere en reservation eller at udstede eller på anden måde levere en billet under henvisning til de forhold, der er nævnt i stk. 1, **informerer** transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren den berørte person om en acceptabel alternativ befordring, der udføres af transportøren.
3. Hvis en handicappet eller en bevægelseshæmmede, der er i besiddelse af en reservation eller en billet og har opfyldt kravene i artikel 16, stk. 1, litra a), alligevel nægtes tilladelse til påstigning under henvisning til vedkommendes handicap eller bevægelseshæmning, skal denne person og en eventuel ledsagende person i henhold til nærværende artikels stk. 4 tilbydes valget mellem:
  - a) ret til tilbagebetaling og, hvis det er relevant, en gratis returrejse til det første afrejsested ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed, samt
  - b) bortset fra når det ikke er muligt, fortsættelse eller omlægning af rejsen med rimelige alternative transporttjenester til det bestemmelsessted, som er fastsat i befordringskontrakten.

Retten til tilbagebetaling af det beløb, der er betalt for billetten, påvirkes ikke af manglende meddelelse i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, litra a).

4. **Hvis** en transportør, en rejseagent eller rejsearrangør **under henvisning til handicap eller bevægelseshæmning nægter at acceptere en reservation fra, at udstede eller på anden måde levere en billet til eller at lade en person stige på køretøjet af de i stk. 1 nævnte årsager, eller hvis det pågældende køretøjs personale kun består af en enkelt person, som er køretøjets chauffør, og som ikke har mulighed for at yde den i bilag I, del b), nævnte assistance til den handicappede eller bevægelseshæmmede person, kan den handicappede eller bevægelseshæmmede forlange at blive ledsaget af en anden person, som er i stand til at yde den nødvendige assistance til den handicappede eller bevægelseshæmmede**. En sådan ledsagende person befordres gratis og har, hvor det er muligt, plads ved siden af den handicappede eller bevægelseshæmmede.

Tirsdag den 6. juli 2010

5. Hvis transportører, rejseagenter eller en rejsearrangør benytter sig af den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, skal de straks informere den handicappede eller bevægelseshæmmede om årsagerne hertil og skal på anmodning meddele vedkommende disse oplysninger skriftligt inden for fem arbejdsdage efter, at anmodningen er indgivet.

Artikel 13

Tilgængelighed og information

1. Transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer sikrer, hvor det er hensigtsmæssigt gennem deres organisationer, i samarbejde med organisationer repræsentative for handicappede eller bevægelseshæmmede, at der findes eller fastsættes ikke-diskriminerende adgangsvilkår for befordring af handicappede og bevægelseshæmmede.

2. Transportører og terminaloperatører gør adgangsvilkårene i stk. 1 offentligt tilgængelige **i tilgængelige formater** på de samme sprog, som oplysninger normalt gives til alle passagerer på. **Ved udlevering af disse oplysninger tages der særligt hensyn til handicappedes og bevægelseshæmmedes behov.**

3. **På anmodning udleverer transportørerne med det samme kopier af de bestemmelser i folkeretten, EU-retten eller den nationale ret om sikkerhedskrav, som de ikke-diskriminerende adgangsregler bygger på. Disse skal udleveres i tilgængelige formater.**

4. Rejsearrangørerne gør de adgangsvilkår tilgængelige, der er nævnt i stk. 1, og som finder anvendelse på rejser, der indgår i pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, som de tilrettelægger, sælger eller udbyder til salg.

5. Den i stk. 2 og 4 nævnte information om adgangsvilkår skal udleveres fysisk på anmodning fra passageren.

6. Transportører, rejseagenter og rejsearrangører sikrer, at alle relevante generelle oplysninger om rejsen og befordringsbetingelserne foreligger i formater, der er egnede og tilgængelige for handicappede og bevægelseshæmmede; dette gælder, hvor det er relevant, også onlinereservation og -information. Informationen udleveres fysisk på passagerens anmodning.

Artikel 14

Udpegning af terminaler

Medlemsstaterne udpeger busterminaler, hvor der skal ydes assistance til handicappede og bevægelseshæmmede. Medlemsstaterne underretter Kommissionen herom. Kommissionen gør en liste over de udpegede busterminaler tilgængelig på internettet.

Artikel 15

Ret til assistance på udpegede terminaler og i busser

1. Transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer yder inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder på terminaler udpeget af medlemsstaterne gratis assistance til handicappede og bevægelseshæmmede **i mindst et omfang** som specificeret i del a) i bilag I **■**.

2. Transportører yder på busser gratis assistance til handicappede og bevægelseshæmmede **i mindst et omfang** som specificeret i del b) i bilag I **■**.

Tirsdag den 6. juli 2010

Artikel 16

Betingelser for ydelse af assistance

1. Transportører og busterminalernes forvaltningsorganer samarbejder om at yde assistance til handicappede og bevægelseshæmmede på betingelse af, at:
  - a) den pågældendes behov for assistance meddeles transportøren, busterminalernes forvaltningsorganer, rejseagenten eller rejsearrangøren senest **24 timer**, før der er behov for den, og
  - b) de pågældende møder op på det udpegede sted:
    - i) på det tidspunkt, transportøren på forhånd har meddelt, og som højst må være 60 minutter før det offentliggjorte afgangstidspunkt, **medmindre der aftales en kortere frist mellem transportøren og passageren**, eller
    - ii) senest 30 minutter før det offentliggjorte afgangstidspunkt, hvis der ikke er meddelt noget tidspunkt.
2. I tillæg til stk. 1 skal handicappede og bevægelseshæmmede give transportøren, rejseagenten eller rejsearrangøren meddelelse om deres særlige behov med hensyn til siddepladser, når de reserverer eller forhåndskøber deres billet, hvis de har kendskab til behovene på dette tidspunkt.
3. Transportørerne, busterminalernes forvaltningsorganer, rejseagenterne eller rejsearrangørerne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at kunne modtage handicappedes og bevægelseshæmmedes meddelelse om behov for assistance. Denne forpligtelse gælder alle udpegede terminaler og deres salgssteder, herunder telefonsalg og salg via internettet.
4. Hvis der ikke er givet meddelelse i overensstemmelse med stk. 1, litra a), og stk. 2, træffer transportørerne, busterminalernes forvaltningsorganer, rejseagenterne og rejsearrangørerne alle rimelige foranstaltninger for at yde den handicappede eller bevægelseshæmmede tilstrækkelig assistance til at kunne stige på den afgående bus, skifte til en anden forbindelse eller stige ud af den ankomende bus, som vedkommende har købt billet til.
5. Busterminalernes forvaltningsorganer udpeger et sted inden for eller uden for terminalen, hvor handicappede og bevægelseshæmmede kan melde deres ankomst og anmode om assistance. Dette sted skal være klart markeret og stille de vigtigste oplysninger om terminalen og den assistance, der kan ydes, til rådighed i tilgængelige formater.

Artikel 17

Videregivelse af oplysninger til tredjepart

Hvis rejseagenter eller rejsearrangører modtager en meddelelse som nævnt i artikel 16, stk. 1, litra a), skal de, inden for deres normale kontortider, så hurtigt som muligt videregive denne oplysning til transportøren eller busterminalernes forvaltningsorganer.

Artikel 18

Uddannelse

1. Transportører og, hvis det er relevant, busterminalernes forvaltningsorganer udarbejder handicaprelaterede uddannelsesprocedurer, herunder vejledning, og sørger for:
  - a) at deres eget personale bortset fra chauffører og det personale, der er ansat af eventuelle andre involverede parter, som yder direkte assistance til handicappede eller bevægelseshæmmede, er uddannet eller har modtaget vejledning som beskrevet i bilag II, del a) og b), og
  - b) at deres personale, inklusive chauffører, der tager sig direkte af de rejsende eller af spørgsmål relateret til de rejsende, er uddannet eller har modtaget vejledning som beskrevet i bilag II, del a).

Tirsdag den 6. juli 2010

2. En medlemsstat kan for en periode på højst to år fra den ... (*) indrømme en fritagelse fra anvendelsen af stk. 1, litra b), for så vidt angår uddannelse af chauffører.

Artikel 19

Erstatning for kørestole og andre bevægelseshjælpemidler

1. Transportører og busterminalernes forvaltningsorganer er ansvarlige, når de har forårsaget tab af eller skade på kørestole, andre mobilitetshjælpemidler eller hjælpeanordninger **■**. Den transportør eller busterminalens forvaltningsorgan, der er ansvarlig, kompenserer for tab eller skade **■**.

2. Den i stk. 1 omhandlede erstatning skal svare til omkostningen ved erstatning eller reparation af de tabte eller beskadigede hjælpemidler eller anordninger.

3. Når det er påkrævet, sættes der alt ind på hurtigt at fremskaffe midlertidige erstatningshjælpemidler eller anordninger. Kørestole, andre bevægelseshjælpemidler eller hjælpeanordninger skal, når det er muligt, have tekniske og funktionelle egenskaber, der svarer til egenskaberne ved de tabte eller beskadigede hjælpemidler eller anordninger.

■

Kapitel IV

Passagerers rettigheder i forbindelse med aflysninger eller forsinkelser

Artikel 20

Fortsættelse, omlægning og tilbagebetaling

1. Hvis en transportør med rimelighed forventer, at en rutekørsel bliver aflyst eller dens afgang fra en terminal forsinket mere end 120 minutter **eller i tilfælde af overbookning**, skal passageren straks tilbydes valget mellem:

- a) fortsættelse eller omlægning af rejsen **uden ekstraomkostninger og** under sammenlignelige betingelser til det endelige bestemmelsessted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed
- b) tilbagebetaling af billetprisen og, hvis det er relevant, en gratis returrejse med bus til det første afgangssted ifølge befordringskontrakten ved førstgivne lejlighed
- c) *passageren har ud over den i litra b) omhandlede tilbagebetaling ret til kompensation svarende til 50 % af billetprisen, hvis transportøren ikke sørger for at tilbyde fortsættelse eller omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted som omhandlet i litra a). Kompensationen skal betales senest en måned efter, at ansøgningen om kompensation er indgivet.*

2. *Hvis bussen bliver uanvendelig, tilbydes passagererne transport fra det sted, hvor den uanvendelige bus befinder sig, til et passende afventningssted og/eller terminal, hvorfra den videre rejse er mulig.*

3. Når en rutekørsel, eller dens afgang fra et busstoppested er forsinket mere end 120 minutter, har passagererne ret til en sådan fortsættelse eller omlægning af rejsen eller tilbagebetaling af billetprisen fra transportørens side.

(*) EUT: indsæt venligst datoen for anvendelsen af denne forordning.

Tirsdag den 6. juli 2010

4. Tilbagebetaling i henhold til stk. 1, litra b), og stk. 3 skal ske inden for 14 dage, efter at tilbuddet er fremsat eller anmodningen er modtaget. Tilbagebetalingen skal dække billetens fulde pris på købstidspunktet for den eller de dele af rejsen, der ikke er gennemført, og for den eller de dele, som allerede er foretaget, hvis rejsen ikke længere tjener noget formål i forhold til passagerens oprindelige rejseplan. Er der tale om abonnementskort eller periodekort, skal tilbagebetalingen være lig med rejsens forholdsmæssige andel af den fulde omkostning til kortet. Tilbagebetalingen skal ske kontant, medmindre passageren accepterer anden form for tilbagebetaling.

Artikel 21

Information

1. I tilfælde af en aflysning eller en forsinkelse i en rutekørsels afgang skal transportøren eller, hvis det er relevant, busterminalens forvaltningsorgan underrette passagerer, der afrejser fra terminalen, om situationen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest 30 minutter efter afgangstidspunktet ifølge køreplanen og om det forventede afgangstidspunkt, så snart sådanne oplysninger foreligger.
2. Passagerer der i henhold til køreplanen ikke kan nå en tilslutningsforbindelse på grund af aflysning eller forsinkelse, underrettes i rimeligt omfang af transportøren eller, hvis det er relevant, busterminalens forvaltningsorgan om alternative forbindelser.
3. Transportøren eller, hvis det er relevant, busterminalens forvaltningsorgan sikrer, at handicappede og bevægelseshæmmede modtager de i stk. 1 og 2 krævede oplysninger i tilgængelige formater.

Artikel 22

Assistance i tilfælde af aflyste eller forsinkede afgang

1. For rejser med en planlagt varighed på mere end tre timer skal transportøren i tilfælde af aflysning eller forsinkelse på mere end **en time** gratis tilbyde passagererne:
  - a) snacks, måltider og forfriskninger i rimeligt forhold til ventetiden eller forsinkelsen, forudsat at de forefindes eller kan leveres på rimelige vilkår i bussen eller i terminalen
  - b) et hotelværelse eller anden indkvartering samt assistance til at arrangere transport mellem terminalen og indkvarteringsstedet i tilfælde, hvor et ophold på en eller flere nætter bliver nødvendigt.
2. Når denne artikel finder anvendelse, skal transportøren især være opmærksom på handicappedes og bevægelseshæmmedes samt eventuelle ledsagende personers behov.

Artikel 23

Andre krav

Dette kapitel udelukker ikke, at passagerer i henhold til national lovgivning søger erstatning ved de nationale domstole for tab som følge af aflysning eller forsinkelse af rutekørsler.

Artikel 24

Andre foranstaltninger til fordel for passagererne

Transportørerne samarbejder om at træffe foranstaltninger på nationalt plan eller EU-plan, hvori de inddrager interesseparter, faglige sammenslutninger og kunde-, passager- og handicaporganisationer. Disse foranstaltninger skal tage sigte på at forbedre omsorgen for passagererne, især i tilfælde af lange forsinkelser og afbrydelse eller aflysning af rejser, og især henlede opmærksomheden på passagerer med særlige behov på grund af handicap, nedsat førlighed, sygdom, fremskreden alder, graviditet og disses ledsagere samt passagerer med børn.

Tirsdag den 6. juli 2010

Kapitel V

Generelle regler om information og klager

Artikel 25

Ret til rejseinformation

Transportører og busterminalernes forvaltningsorganer giver inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder passagererne fyldestgørende oplysninger **fra det øjeblik, reservationen foretages, og** under deres rejse **i tilgængelig form og i overensstemmelse med et fælles koncept for oplysninger og systemer.**

Artikel 26

Information om passagernes rettigheder

1. 1. Transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer sikrer inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder, at passagererne **efter reserveringen og** senest ved afrejsen modtager passende og forståelige oplysninger om deres rettigheder i henhold til denne forordning. Disse oplysninger skal stilles til rådighed **i tilgængelige formater og i overensstemmelse med et fælles koncept for oplysninger og systemer inden for offentlig transport** i terminalerne og, hvor det er relevant, på internettet. **■** Disse oplysninger skal omfatte kontaktoplysninger for det eller de håndhævelsesorganer, medlemsstaterne har udpeget i henhold til artikel 29, stk. 1.

2. Med henblik på at opfylde det i stk. 1 omhandlede informationskrav kan transportørerne og busterminalernes forvaltningsorganer anvende et sammendrag af bestemmelserne i denne forordning, som Kommissionen udarbejder på alle Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog og stiller til rådighed for dem.

Artikel 27

Klager

Transportørerne skal indføre eller have en procedure for behandling af klager vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der er anført i **denne forordning.**

Artikel 28

Indgivelse af klager

Hvis en passager, som er omfattet af denne forordning, ønsker at indgive en klage til transportøren **■**, skal dette ske inden for tre måneder fra den dag, hvor rutekørslen blev udført eller skulle have været udført. Transportøren skal inden en måned efter modtagelsen af klagen give besked til passageren om, hvorvidt klagen kan imødekommes, er blevet afvist eller stadig er under behandling. Det endelige svar skal gives senest **to måneder** efter modtagelsen af klagen.

Kapitel VI

Håndhævelse og nationale håndhævelsesorganer

Artikel 29

Nationale håndhævelsesorganer

1. Hver medlemsstat udpeger et eller flere **■** eksisterende organer **eller, hvis der ikke er et eksisterende organ, et nyt,** der har ansvaret for håndhævelse af denne forordning **■**. Hvert organ træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Tirsdag den 6. juli 2010

Hvert organ skal med hensyn til organisation, finansiering, retlig form og beslutningstagning være uafhængigt af transportørerne, rejsearrangørerne og busterminalernes forvaltningsorganer.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilket organ eller hvilke organer der er udpeget i overensstemmelse med denne artikel.

3. Enhver passager kan indgive en klage **■** over påstået overtrædelse af denne forordning til det pågældende organ, som er udpeget i medfør af stk. 1, eller til ethvert andet passende organ, som er udpeget af en medlemsstat.

Medlemsstaterne kan beslutte, **■** at passageren i første omgang skal indgive en klage **■** til transportøren, **og i så fald fungerer** det nationale håndhævelsesorgan eller et andet relevant organ, som medlemsstaten har udpeget, **■** som appelinstant for klager, som der ikke er fundet en løsning på i henhold til artikel 28.

Artikel 30

Rapport om håndhævelse

Senest den 1. juni ... (*) og herefter hvert andet år offentliggør de håndhævelsesorganer, der er udpeget i medfør af artikel 29, stk. 1, en rapport om deres virksomhed i de foregående to kalenderår, som særligt indeholder en beskrivelse af, hvad der er gjort for at iværksætte bestemmelserne i denne forordning, samt statistikker over klager og anvendte sanktioner.

Artikel 31

Samarbejde mellem håndhævelsesorganer

De nationale håndhævelsesorganer som omhandlet i artikel 29, stk. 1, udveksler, når det er hensigtsmæssigt, oplysninger om deres arbejde, beslutningstagningsprincipper og praksis. Kommissionen bistår dem med dette arbejde.

Artikel 32

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger senest den ... (**) og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer heraf.

Kapitel VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 33

Rapport

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings anvendelse og virkninger senest den ... (***). Om fornødent ledsages rapporten af forslag til retsakter om mere detaljeret gennemførelse af denne forordnings bestemmelser eller om ændring af den.

(*) EUT: indsæt venligst datoen to år efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

(**) EUT: indsæt venligst datoen for anvendelsen af denne forordning.

(***) EUT: indsæt venligst datoen tre år efter datoen for anvendelsen af denne forordning.

Tirsdag den 6. juli 2010

Artikel 34

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

I bilaget til forordning (EF) nr. 2006/2004 tilføjes følgende punkt:

»18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 af ... om buspassagerers rettigheder (*) (*).

(*) EUT ... (**)

(*) EUT: indsæt venligst denne forordnings dato og nummer.

(**) EUT: indsæt venligst EUT-reference for denne forordning.«

Artikel 35

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... (**).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(**) EUT: indsæt venligst datoen to år efter datoen for offentliggørelsen.

BILAG I

Assistance til handicappede og bevægelseshæmmede

a) Assistance ved udpegede busterminaler

Assistance og foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede at:

- meddele deres ankomst i terminalen og anmode om assistance ved de udpegede mødesteder
- bevæge sig fra mødestedet til indtjekningsranken, ventesalen og afgangsområdet
- stige på køretøjet under anvendelse af en lift eller kørestol eller med anden fornøden assistance, alt efter behov
- anbringe deres bagage
- hente deres bagage
- stige ud af køretøjet
- medbringe en anerkendt hjælpehund om bord i bussen
- indtage deres plads.

Tirsdag den 6. juli 2010

b) Assistance i bussen

Assistance og foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre det muligt for handicappede og bevægelseshæmmede at:

- få de oplysninger, der er nødvendige for turen, i tilgængelige formater efter anmodning fra passageren
- **komme til at benytte toiletfaciliteter om bord, hvis der er andet personale end chaufføren om bord**
- stige på og ud under pauser, hvis der er andet personale end chaufføren om bord.

—

BILAG II

Handicaprelateret uddannelse

a) Handicapbevidstgørende uddannelse

Uddannelsen af personale, som er i direkte kontakt med de rejsende, omfatter følgende:

- viden om og hensigtsmæssig adfærd over for passagerer med fysisk, sensorisk (hørelse og syn) eller skjult handicap eller indlæringsvanskeligheder, herunder hvordan der skelnes mellem, hvad personer med reduceret mobilitet, orienteringsevne eller kommunikationsevne selv er i stand til at gøre
- barrierer, som handicappede og bevægelseshæmmede står overfor, herunder holdningsmæssige barrierer, omgivelsermæssige/konkrete barrierer og organisationsmæssige barrierer
- anerkendte hjælpehunde, herunder deres rolle og behov
- håndtering af uventede situationer
- interpersonelle færdigheder og kommunikationsmetoder i relation til døve og hørehæmmede, synshæmmede, talehæmmede og personer med indlæringsvanskeligheder
- hvordan kørestole og andre bevægelseshjælpemidler håndteres forsigtigt, så de ikke beskadiges (personale, der er ansvarligt for bagagehåndtering, hvis sådant personale forefindes).

b) Uddannelse i handicapassistance

Uddannelsen af personale, der direkte assisterer handicappede og bevægelseshæmmede omfatter følgende:

- hvordan en kørestolsbruger hjælpes op af og ned i kørestolen
- færdigheder i at assistere handicappede og bevægelseshæmmede, der rejser med en anerkendt hjælpehund, herunder sådanne hundes rolle og behov
- teknikker til at ledsage synshæmmede passagerer og til håndtering og befording af anerkendte hjælpehunde
- kendskab til de typer hjælpemidler, som kan være til hjælp for handicappede og bevægelseshæmmede, og viden om, hvordan sådanne hjælpemidler håndteres
- brugen af de benyttede hjælpemidler til på- og udstigning og viden om passende procedurer for assistance til på- og udstigning, der tilgodeser handicappedes og bevægelseshæmmedes sikkerhed og værdighed

Tirsdag den 6. juli 2010

- forståelse for, at assistancen skal være pålidelig og professionel. Desuden opmærksomhed på, at nogle handicappede passagerer kan føle sig sårbare under rejser, fordi de er afhængige af, at der ydes assistance
- kendskab til førstehjælp.

Passagerrettigheder ved sørejser eller rejser på indre vandveje ***II

P7_TA(2010)0257

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning 6. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (14849/3/2009 - C7-0076/2010 - 2008/0246(COD))

(2011/C 351 E/29)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (14849/3/2009 - C7-0076/2010),
  - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0816),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 71, stk. 1, og artikel 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0476/2008),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, artikel 91, stk. 1, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 16. juli 2009 ⁽²⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0177/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 23.4.2009, P6_TA(2009)0280.

⁽²⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 89.

Tirsdag den 6. juli 2010

P7_TC2-COD(2008)0246

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1177/2011).

Intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og samspillet med andre transportformer ***II

P7_TA(2010)0258

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for ibrugtagning af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportmåder (06103/4/2010 - C7-0119/2010 - 2008/0263(COD))

(2011/C 351 E/30)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06103/4/2010 - C7-0119/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0887),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2 og artikel 71, stk. 1 på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0512/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 7 og artikel 91, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 13. maj 2009 ⁽²⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 23.4.2009, P6_TA(2009)0283.

⁽²⁾ EUT C 277 af 17.11.2009, s. 85.

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til forretningsordenens artikel 70 og 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0211/2010),
1. godkender Rådets holdning;
  2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BILAG

Erklæringer

vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU af 7. juli 2010 om fastlæggelse af rammer for udbygning af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet samt etablering af kontaktflader med andre transportformer

Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring om artikel 290 i TEUF

»Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer, at bestemmelserne i dette direktiv ikke danner præcedens for institutionernes fremtidige standpunkter til gennemførelsen af artikel 290 i TEUF eller til enkelte lovgivningsmæssige retsakter, der indeholder sådanne bestemmelser.«

Kommissionens erklæring om igangsætning af prioriterede ITS-foranstaltninger

»1. I Rådets førstebehandlingsholdning er artikel 6, stk. 2, affattet således:

2. Kommissionen vedtager specifikationer for én eller flere prioriterede foranstaltninger senest den ... (*).

Senest 12 måneder efter vedtagelsen af de specifikationer, der er nødvendige for en prioriteret foranstaltning, fremsætter Kommissionen efter behov og efter at have foretaget en konsekvensanalyse, herunder en cost-benefit-analyse, et forslag om igangsætning af den pågældende prioriterede foranstaltning for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 294 i TEUF.

2. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen råder over, er Kommissionen af den opfattelse, at nedenstående vejledende tidsplan kan anvendes ved vedtagelsen af de specifikationer, der er nødvendige for de prioriterede foranstaltninger som nævnt i artikel 3:

(*) Indsæt venligst dato: 30 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag den 6. juli 2010

Table 1: Vejledende tidsplan for vedtagelsen af specifikationer for prioriterede foranstaltninger

Specifikationer for:	Senest inden udløbet af:
levering af en multimodal rejseinformationstjeneste over hele EU som fastsat i artikel 3a	2014
levering af tidstro trafikinformation over hele EU som fastsat i artikel 3b	2013
om muligt data og procedurer for gratis levering som offentlig tjeneste af et mindstesæt af trafikinformation af betydning for færdselssikkerheden som fastsat i artikel 3c	2012
de harmoniserede bestemmelser for en interoperabel eCall-tjeneste i hele EU, som fastsat i artikel 3d	2012
levering af oplysningstjenester vedrørende sikre parkeringsområder for lastbiler og erhvervskøretøjer som fastsat i artikel 3e	2012
levering af reserveringstjenester vedrørende sikre parkeringsområder for lastbiler og erhvervskøretøjer som fastsat i artikel 3f	2013

Denne vejledende tidsplan bygger på den antagelse, at Europa-Parlamentet og Rådet når til enighed om ITS-direktivet tidligt under andenbehandlingen, i begyndelsen af 2010.«

Erklæring fra Kommissionen om ansvar

»Ibrugtagning og anvendelse af ITS-applikationer og -tjenester kan give anledning til en række ansvarsspørgsmål, der kan blive en væsentlig hindring for udbredelsen af visse ITS-tjenester. Håndtering af disse spørgsmål er en af de prioriterede foranstaltninger, Kommissionen har foreslået i sin ITS-handlingsplan.

Under hensyn til gældende ansvarslovgivning nationalt og i Fællesskabet, navnlig direktiv 1999/34/EF, vil Kommissionen nøje følge udviklingen i medlemsstaterne for så vidt angår ibrugtagning og anvendelse af ITS-applikationer og -tjenester. Kommissionen vil i nødvendigt og passende omfang udarbejde retningslinjer vedrørende ansvar, navnlig med en beskrivelse af interessenternes forpligtelser i forbindelse med implementering og anvendelse af ITS-applikationer og -tjenester.«

Erklæring fra Kommissionen om meddelelse af delegerede retsakter

»Europa-Kommissionen noterer sig, at det er Europa-Parlamentets og Rådets opfattelse, at den skal tage hensyn til institutionernes ferieperioder (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet), når den giver meddelelse om delegerede retsakter, medmindre den lovgivningsmæssige retsakt åbner mulighed for en hasteprocedure; formålet hermed er at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at udøve deres beføjelser inden for de frister, der fastlægges i de pågældende lovgivningsmæssige retsakter, og den er rede til at handle i overensstemmelse med disse beføjelser.«

Meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne ***I

P7_TA(2010)0259

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i medlemsstaterne og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF (KOM(2009)0011 - C6-0030/2009 - 2009/0005(COD))

(2011/C 351 E/31)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0011),

Tirsdag den 6. juli 2010

- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 80, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0030/2009),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 4. november 2009 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 17. juni 2009 ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0064/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 18.5.2010, s. 131.

⁽²⁾ EUT C 211 af 4.9.2009, s. 65.

P7_TC1-COD(2009)0005

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv2010/65/EU).

Tirsdag den 6. juli 2010

BILAG**Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om tildeling af lodsfrigtagelsescertifikater**

For at lette nærskibsfarten og med under hensyntagen til de standarder for lodsydelse, der allerede er fastsat i mange medlemsstater, og den rolle lodser spiller for fremme af sikkerheden til søs og beskyttelsen af havmiljøet mener Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, at der er brug for at undersøge behovet for klare rammer for tildelingen lodsfrigtagelsescertifikater i europæiske søhavne i overensstemmelse med målet i Kommissionens meddelelse om etablering af et europæisk søtransportområde uden barrierer samt Kommissionens meddelelse om en europæisk havnepolitik (KOM(2007)0616) og under hensyntagen til, at hvert lodsområde har brug for højt specialiseret erfaring og lokalkendskab. Kommissionen vil snarest undersøge dette spørgsmål under hensyn til betydningen af sikkerheden til søs og beskyttelsen af havmiljøet i samarbejde med de berørte parter, navnlig med hensyn til anvendelsen af krav, der er relevante, gennemsigtige og rimelige. Den vil meddele resultatet af sine undersøgelser til de andre institutioner og vil, hvis det er relevant, stille forslag om yderligere tiltag.

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om EUF-traktatens artikel 290

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer, at denne forordnings bestemmelser ikke anfægter institutionernes fremtidige holdninger for så vidt angår gennemførelsen af artikel 290 i TEUF eller enkelte retsakter, som indeholder sådanne bestemmelser.

Erklæring fra Kommissionen om meddelelse af delegerede retsakter

Europa-Kommissionen noterer sig, at Europa-Parlamentet og Rådet er af den opfattelse, at der ved meddelelse af delegerede retsakter undtagen i tilfælde, hvor den lovgivningsmæssige retsakt foreskriver anvendelse af en hasteprocedure, skal tages hensyn til institutionernes pauser (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet) for at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at udøve deres beføjelser inden for de frister, der er fastsat i de pågældende lovgivningsmæssige retsakter, og den er rede til at handle i overensstemmelse hermed.

Onsdag den 7. juli 2010

Nye fødevarer ***II

P7_TA(2010)0266

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD))

(2011/C 351 E/32)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (11261/3/2009 – C7-0078/2010),
  - der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0872),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0027/2008),
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. maj 2008 ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0152/2010),
1. fastlægger nedenstående holdning ved andenbehandling;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 236.

⁽²⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 81.

Onsdag den 7. juli 2010

P7_TC2-COD(2008)0002

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om nye fødevarer, ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) *Der bør ved gennemførelsen af EU-politikker og under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og af forbrugerne samt et højt niveau for dyrevelfærd og miljøbeskyttelse. Forsigtighedsprincippet som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed ⁽³⁾, bør også til enhver tid finde anvendelse.*
- (2) *Der bør ved gennemførelsen af EU-politikker sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed, og dette bør prioriteres højere end det indre markeds funktion.*
- (3) *I henhold til artikel 13 i TEUF skal Unionen og medlemsstaterne ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker tage fuldt hensyn til velfærden for dyr som følende væsener.*
- (4) *Standarderne fastlagt i EU-lovgivningen skal finde anvendelse på alle fødevarer, som markedsføres inden for EU, herunder fødevarer importeret fra tredjelande.*
- (5) *Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 3. september 2008 om kloning af dyr til fødevarer ⁽⁴⁾ Kommissionen til at forelægge forslag om at forbyde følgende til fødevarerformål: i) kloning af dyr, ii) opdræt af klonede dyr eller disses afkom, iii) omsætning af kød eller mejeriprodukter, der stammer fra klonede dyr eller disses afkom og iv) import af klonede dyr, disses afkom, sæd eller embryoer fra klonede dyr eller disses afkom og kød eller mejeriprodukter, der stammer fra klonede dyr eller disses afkom.*

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.3.2009 (EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 236), Rådets førstebehandlingsholdning af 15.3.2010 (EUT C 122 E af 11.5.2010, s. 38) og Europa-Parlamentets holdning af 7.7.2010.

⁽³⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 42.

Onsdag den 7. juli 2010

- (6) *Kommissionens Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici (VKNNPS) konkluderede i sin udtalelse vedtaget den 28.-29. september 2005, at der var »store mangler i den viden, som er nødvendig for risikovurdering, bl.a. med hensyn til nanopartikelkarakterisering, påvisning og måling af nanopartikler, dosis-respons-forholdet, nanopartiklers skæbne og persistens i mennesker og i miljøet samt alle de toksikologiske og miljøtoksikologiske aspekter i relation til nanopartikler«. VKNNPS konkluderede endvidere, at »de eksisterende toksikologiske og økotoxikologiske metoder måske ikke er tilstrækkelige til at dække alle de spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med nanopartikler«.*
- (7) Der blev indført EU-regler om nye fødevarer ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽¹⁾ og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 af 20. september 2001 om udførlige regler for offentliggørelse af visse oplysninger og for beskyttelse af de oplysninger, der fremlægges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 ⁽²⁾. Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 258/97 og forordning (EF) nr. 1852/2001 ophæves, og forordning (EF) nr. 258/97 bør erstattes af nærværende forordning. Kommissionens henstilling 97/618/EF af 29. juli 1997 om de videnskabelige aspekter ved og om udformningen af de oplysninger, der kræves til støtte for ansøgninger om markedsføringen af nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, og om udarbejdelsen af de første vurderingsrapporter efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 ⁽³⁾ bør derfor blive forelået med hensyn til nye fødevarer.
- (8) For at sikre en glidende overgang fra forordning (EF) nr. 258/97 bør kriteriet for, hvornår en fødevarer kan betragtes som en ny fødevarer, fortsat være, at den ikke må have været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før anvendelsesdatoen for forordning (EF) nr. 258/97, dvs. den 15. maj 1997. Anvendelse i Unionen betyder anvendelse i medlemsstaterne uanset datoen for deres tiltrædelse af Den Europæiske Union.
- (9) ■ Den eksisterende definition af nye fødevarer bør præciseres *med en uddybelse af kriterierne for, hvornår en fødevarer kan betragtes som en ny fødevarer*, og opdateres ved at erstatte de nuværende kategorier med en henvisning til den generelle definition af fødevarer i ■ forordning (EF) nr. 178/2002.
- (10) *Fødevarer, der har en ny eller bevidst ændret primær molekylestruktur, fødevarer, der består af eller er isoleret fra mikroorganismer, svampe eller alger, nye stammer af mikroorganismer uden langvarig sikker anvendelse samt koncenter af stoffer, som forekommer naturligt i planter, bør betragtes som nye fødevarer i denne forordning.*
- (11) Det bør endvidere præciseres, at en fødevarer **bør** betragtes som en ny fødevarer, når der til den pågældende fødevarer anvendes en produktionsteknologi, der ikke tidligere har været anvendt til fremstilling af fødevarer **til markedsføring og konsum**. Navnlig bør nye teknologier inden for avls- og fødevarerfremstillingsprocesser, som har betydning for fødevareren og dermed kan have betydning for fødevareresikkerheden, være omfattet af denne forordning. Nye fødevarer bør derfor omfatte fødevarer, der stammer fra **planter og dyr**, som er frembragt ved ikke-traditionelle avlsmetoder, og ■ fødevarer, der er **modificeret** ved nye fremstillingsprocesser, **såsom nanoteknologi og nanovidenskab**, som kan have en indvirkning på fødevareren. ■ Fødevarer fremstillet på grundlag af nye plantesorter eller dyreracer frembragt ved traditionelle forædlings- eller avlsmetoder bør ikke betragtes som nye fødevarer. ■
- (12) *Kloning af dyr er uforeneligt med Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål ⁽⁴⁾. Det fastslås i punkt 20 i bilaget til direktivet, at der ikke må anvendes naturlige eller kunstige avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr lidelse eller skade. Derfor må fødevarer, som stammer fra klonede dyr eller deres efterkommere, ikke opføres på EU-listen.*

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253 af 21.9.2001, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 16.9.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23.

Onsdag den 7. juli 2010

- (13) Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi, som er nedsat ved Kommissionens afgørelse af 16. december 1997, **erklærede i sin udtalelse (nr. 23) om etiske aspekter af kloning af dyr til fødevarerforsyning af 16. januar 2008, at den »ikke ser nogen overbevisende argumenter for at producere fødevarer af kloner og disses afkom«.** Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (»autoriteten«) Videnskabelige Komité konkluderede i sin udtalelse af 15. juli 2008 om kloning af dyr ⁽¹⁾, at »sundheden og velfærden hos et betydeligt antal klonede dyr var negativt påvirket, ofte i alvorlig grad og med dødelig udgang«.
- (14) **Fødevarer fra klonede dyr og deres efterkommere bør dog undtages fra denne forordnings anvendelsesområde. Der bør fastsættes regler for sådanne fødevarer i en særlig forordning vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, og de bør ikke henhøre under den fælles godkendelsesprocedure. Kommissionen bør forelægge et lovgivningsmæssigt forslag med dette formål, inden nærværende forordning finder anvendelse. Indtil en forordning om klonede dyr træder i kraft, bør der gælde et moratorium for markedsføring af fødevarer fremstillet af klonede dyr eller deres efterkommere.**
- (15) Der bør vedtages gennemførelsesbestemmelser for at fastsætte **yderligere** kriterier for at lette vurderingen af, om en fødevarer blev anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997. Hvis en fødevarer inden denne dato udelukkende blev anvendt som eller i et kosttilskud som defineret i **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud** ⁽²⁾, kan den **markedsføres** i Unionen efter nævnte dato til samme anvendelsesformål, uden at den betragtes som en ny fødevarer. En sådan anvendelse som eller i et kosttilskud bør dog ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om fødevareren blev anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997. Derfor **skal** anden anvendelse af den pågældende fødevarer, **dvs. anden anvendelse** end som **et kosttilskud**, godkendes i henhold til denne forordning.
- (16) Brugen af industrielt fremstillede nanomaterialer til fødevarer fremstilling kan intensiveres med yderligere teknologisk udvikling. For at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed **er** der brug for en ensartet definition af industrielt fremstillede nanomaterialer **.**
- (17) **De testmetoder, der er til rådighed i øjeblikket, er ikke tilstrækkelige til at vurdere** risikoen ved **nanomaterialer. Der bør snarest muligt udvikles forsøgsmetoder uden brug af dyr til at teste nanomaterialer.**
- (18) **Kun nanomaterialer opført på en liste over godkendte nanomaterialer bør forekomme i fødevareremballage og ledsages af en grænse for migration til de fødevarer, der er indeholdt i emballagen.**
- (19) Fødevarer **med ny produktformel** fremstillet af **eksisterende** fødevarer ingredienser, der **er tilgængelige på Unionens marked**, især **fødevarer, hvis nye produktformel ændrer fødevarerens** sammensætning eller mængden **af de pågældende fødevarer ingredienser**, bør ikke betragtes som en ny fødevarer. **.**
- (20) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽³⁾ bør finde anvendelse, hvor et produkt under hensyntagen til alle dets egenskaber, både kan falde ind under definitionen af »lægemiddel« og definitionen af et produkt, der er omfattet af anden EU-lovgivning. I den forbindelse bør medlemsstaten, hvis den i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF fastslår, at et produkt er et lægemiddel, kunne begrænse markedsføringen af et sådant produkt i overensstemmelse med EU-retten. Desuden er lægemidler ikke omfattet af definitionen af fødevarer som fastsat i forordning (EF) nr. 178/2002 og bør ikke være omfattet af denne forordning.

⁽¹⁾ The EFSA Journal (2008)767, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

⁽³⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

Onsdag den 7. juli 2010

- (21) Nye fødevarer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør bevare deres status som nye fødevarer, men der bør kræves godkendelse for eventuelle nye anvendelser af de pågældende fødevarer.
- (22) Fødevarer, der er bestemt til teknologiske formål, eller som er genetisk modificerede, bør ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Genetisk modificerede fødevarer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1829/2003 ⁽¹⁾, fødevarer, der udelukkende anvendes som tilsætningsstoffer, og som er omfattet af forordning (EF) nr. 1333/2008 ⁽²⁾, aromaer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1334/2008 ⁽³⁾, enzymer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1332/2008 ⁽⁴⁾, og ekstraktionsmidler, som er omfattet af direktiv 2009/32/EF ⁽⁵⁾, bør derfor ikke være omfattet af denne forordning.
- (23) Anvendelse af vitaminer og mineraler er reguleret ved særlige fødevarerrelaterede forskrifter. Vitaminer og mineraler, der er omfattet af direktiv 2002/46/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring (omarbejdning) ⁽⁷⁾ bør derfor udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde. Imidlertid vedrører disse specifikke retsakter ikke tilfælde, hvor godkendte vitaminer og mineraler fremstilles ved produktionsmetoder eller ved anvendelse af nye kilder, der ikke blev taget i betragtning i forbindelse med godkendelsen. Indtil disse specifikke retsakter er blevet ændret, bør sådanne vitaminer og mineraler derfor ikke udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde, når produktionsmetoder eller nye kilder medfører betydelige ændringer af vitaminernes eller mineralernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, hvordan de metaboliseres, eller indholdet af uønskede stoffer.
- (24) Nye fødevarer bortset fra vitaminer og mineraler, som er bestemt til særlig ernæring, til berigelse af fødevarer eller til anvendelse som kosttilskud, bør vurderes i overensstemmelse med denne forordning. De bør ligeledes fortsat være omfattet af bestemmelserne i direktiv 2002/46/EF, i forordning (EF) nr. 1925/2006, i direktiv 2009/39/EF og i de særdirektiver, der er omhandlet i direktiv 2009/39/EF og i bilag I hertil.
- (25) **Kommissionen bør indføre** en enkel og gennemsigtig procedure **med henblik på situationer, hvor den ikke har oplysninger om konsum før den 15. maj 1997**. Medlemsstaterne **bør inddrages i denne procedure. Proceduren bør vedtages senest ...** (*).
- (26) Nye fødevarer bør kun markedsføres i Unionen, hvis de er sikre og ikke vildleder forbrugeren. **Bedømmelsen af deres sikkerhed bør baseres på forsigtighedsprincippet, som fastsat i artikel 7 i forordning (EF) nr. 178/2002. Desuden bør de ikke afvige fra den [ ] fødevarer, de skal erstatte, på nogen måde, der er ernæringsmæssigt ufordelagtig for forbrugeren.**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevarerilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevarere ingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevarerenszymer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/32/EF af 23. april 2009 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af fødevarer og fødevarere ingredienser (omarbejdning) (EUT L 141 af 6.6.2009, s. 3).

⁽⁶⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26.

⁽⁷⁾ EUT L 124 af 20.5.2009, s. 21.

(* **EUT: Indsæt venligst datoen seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (27) Det er nødvendigt at anvende en harmoniseret, centraliseret risikovurderings- og godkendelsesprocedure, der skal være effektiv, være undergivet bestemte frister, og være gennemsigtig. Med henblik på yderligere harmonisering af de forskellige godkendelsesprocedurer vedrørende fødevarer bør sikkerhedsvurderingen af nye fødevarer og disses optagelse på EU-listen foretages efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymmer og fødevarearomaer ⁽¹⁾, der bør finde anvendelse, når der ikke specifikt er fastsat undtagelser herfra i nærværende forordning. Ved modtagelsen af en ansøgning om godkendelse af et produkt som ny fødevarer bør Kommissionen vurdere ansøgningens gyldighed og anvendelighed. Godkendelse af nye fødevarer bør også tage hensyn til andre faktorer af relevans for det pågældende tilfælde, herunder etiske og miljømæssige faktorer og faktorer vedrørende dyrevelfærd samt forsigtighedsprincippet.
- (28) Der bør endvidere fastsættes kriterier for vurderingen af de potentielle risici ved nye fødevarer. For at sikre harmoniseret videnskabelig vurdering af nye fødevarer bør sådanne vurderinger foretages af autoriteten.
- (29) **Etiske og miljømæssige aspekter skal tages i betragtning som en del af risikovurderingen under godkendelsesproceduren. Disse aspekter bør vurderes af henholdsvis Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi og Det Europæiske Miljøagentur.**
- (30) For at forenkle procedurerne bør ansøgere kunne indgive én samlet ansøgning vedrørende fødevarer, der er omfattet af forskellige fødevaresektorrelaterede forskrifter. Forordning (EF) nr. 1331/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Som en følge af Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 er Den Europæiske Union trådt i stedet for og har efterfulgt Det Europæiske Fællesskab, og »Fællesskabet« bør erstattes af »Unionen« i den forordning.
- (31) Hvis traditionelle fødevarer fra tredjelande er optaget på listen over traditionelle fødevarer fra tredjelande, bør de kunne markedsføres i Unionen på de betingelser, under hvilke den langvarige sikre anvendelse som fødevarer er blevet påvist. Når det drejer sig om sikkerhedsvurdering og styring af traditionelle fødevarer fra tredjelande, bør deres langvarige sikre anvendelse som fødevarer i deres oprindelsestredjeland tages i betragtning. Langvarig sikker anvendelse som fødevarer bør ikke omfatte anvendelse som non-food eller anvendelse, der ikke er forbundet med normal kost.
- (32) Der bør indføres krav om overvågning efter markedsføringen af anvendelsen af nye fødevarer til konsum, hvis de er relevante og baseret på konklusionerne af sikkerhedsvurderingen.
- (33) Optagelse af en ny fødevarer på EU-listen over nye fødevarer **■** bør ikke tilsidesætte muligheden for at evaluere virkningerne af det samlede forbrug af et stof, der tilsættes til eller anvendes til fremstilling af den pågældende fødevarer, eller af et sammenligneligt produkt i henhold til **artikel 8 i** forordning (EF) nr. 1925/2006.
- (34) For at stimulere forskning og udvikling inden for fødevarerindustrien, og dermed innovation, **er det under særlige omstændigheder rimeligt at beskytte innovatorers investeringer i indsamling af oplysninger og data stillet til rådighed til støtte for en ansøgning i henhold til denne forordning.** Nylyt udviklet videnskabelig dokumentation og data omfattet af ejendomsrettigheder, som er fremlagt til støtte for en ansøgning om optagelse af en ny fødevarer på EU-listen **bør** under særlige omstændigheder **■** i et begrænset tidsrum ikke anvendes til fordel for en **anden** ansøger, medmindre den **første** ansøger har givet sit samtykke. Beskyttelsen af videnskabelige data fremlagt af en ansøger bør ikke hindre andre ansøgere i at anmode om optagelse på EU-listen over nye fødevarer på grundlag af deres egne videnskabelige data. **Desuden bør beskyttelse af videnskabelige data ikke forhindre gennemsigtighed og adgang til oplysninger om data, der bruges i sikkerhedsvurderingen af nye fødevarer. Intellektuelle ejendomsrettigheder bør ikke desto mindre respekteres.**

(1) EUT L 354 af 31.12.2008, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

- (35) Nye fødevarer er omfattet af de generelle mærkningsbestemmelser i **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler** ⁽¹⁾. I visse tilfælde kan det være nødvendigt at kræve supplerende mærkningsoplysninger, navnlig vedrørende beskrivelsen af fødevarer, dens oprindelse eller dens anvendelsesbetingelser. **Optagelsen af en ny fødevarer på EU-listen kan derfor være underlagt særlige betingelser for brug eller mærkningsforpligtelser.**
- (36) Ved **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer** ⁽²⁾ er medlemsstaternes bestemmelser om ernærings- og sundhedsanprisning blevet harmoniseret. Anprisning vedrørende nye fødevarer bør derfor kun ske i overensstemmelse med nævnte forordning. **Såfremt en ansøger ønsker, at en ny fødevarer skal bære en sundhedsanprisning, som i henhold til artikel 17 eller 18 i forordning (EF) nr. 1924/2006 kræver godkendelse, og både ansøgningen om godkendelse som ny fødevarer og ansøgningen om godkendelse af sundhedsanprisningen indeholder anmodning om beskyttelse af ejendomsretligt beskyttede data, bør databeskyttelsesperioderne efter anmodning fra ansøgeren begynde samtidig og have samme løbetid.**
- (37) Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi **bør høres i konkrete sager** med henblik på at få råd om de etiske aspekter i forbindelse med **brugen af ny teknologi og** markedsføringen af nye fødevarer.
- (38) Nye fødevarer, der er blevet markedsført i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør fortsat markedsføres. Nye fødevarer, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, bør optages på EU-listen over nye fødevarer, der oprettes ved nærværende forordning. Endvidere bør ansøgninger, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 258/97, **hvor den første vurderingsrapport som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning endnu ikke er blevet fremsendt til Kommissionen, og hvor der kræves en yderligere vurderingsrapport i henhold til artikel 6, stk. 3 og 4, i nævnte forordning inden den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse, skal betragtes som ansøgninger i henhold til denne forordning. Når autoriteten og medlemsstaterne skal tage stilling, bør resultatet af den første vurderingsrapport tages i betragtning.** Andre ansøgninger, som inden den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse, er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, bør behandles i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 258/97.
- (39) Ved forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽³⁾, er der fastsat generelle regler for den offentlige kontrol med, om fødevarerelovgivningen overholdes. For at håndhæve overholdelsen af nærværende forordning bør medlemsstaterne anmodes om at foretage offentlig kontrol i henhold til den nævnte forordning.
- (40) Kravene vedrørende fødevarerhygiejne i forordning (EF) nr. 852/2004 ⁽⁴⁾ finder anvendelse.
- (41) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte harmoniserede bestemmelser om markedsføring af nye fødevarer i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (42) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordning, og bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

Onsdag den 7. juli 2010

I

- (43) **■** Kommissionen **bør** tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF vedrørende kriterierne for, hvornår fødevarer kan anses for at have været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997, **vedrørende bestemmelse af, hvorvidt en fødevaretype er omfattet af denne forordning, vedrørende justering og tilpasning af definitionen på »industrielt fremstillede nanomaterialer« til de tekniske og videnskabelige fremskridt og i overensstemmelse med de definitioner, der efterfølgende vedtages på internationalt plan, vedrørende bestemmelser om fremgangsmåden i sager, hvor Kommissionen ikke har nogen oplysninger om anvendelsen af en fødevarer til konsum før den 15. maj 1997, samt vedrørende bestemmelserne om anvendelse af artikel 4, stk. 1, og artikel 9, og opdatering af EU-listen.** Det er særlig vigtigt, at Kommissionen **gennemfører relevante høringer i forbindelse med sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau -**

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Indledende bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der harmoniserede bestemmelser om markedsføring af nye fødevarer i Unionen med henblik på at sikre et højt niveau for beskyttelsen af menneskers **liv og sundhed, dyresundhed og velfærd, miljøet og forbrugerinteresser** og samtidig sikre, at det indre marked fungerer **gennemskueligt og effektivt, samt stimulering af innovation inden for landbrugsfødevarerindustrien.**

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på markedsføring af nye fødevarer i Unionen.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
  - a) fødevarer, når og for så vidt de anvendes som:
    - i) fødevarerilsætningsstoffer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1333/2008
    - ii) fødevareromaer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1334/2008
    - iii) ekstraktionsmidler til fremstilling af fødevarer, der er omfattet af direktiv 2009/32/EF
    - iv) fødevarerenzymmer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1332/2008
    - v) vitaminer og mineraler, der er omfattet af henholdsvis direktiv 2002/46/EF, forordning (EF) nr. 1925/2006 eller direktiv 2009/39/EF, bortset fra allerede godkendte vitaminer og mineraler fremstillet ved produktionsmetoder eller ved anvendelse af nye kilder, der ikke blev taget i betragtning i forbindelse med godkendelsen i henhold til specifik lovgivning, såfremt sådanne produktionsmetoder eller nye kilder giver anledning til betydelige ændringer, jf. nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iii)
  - b) fødevarer, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1829/2003

Onsdag den 7. juli 2010

c) *fødevarer, der stammer fra klonede dyr og deres efterkommere. Inden ... (*) forelægger Kommissionen et lovforslag om forbud mod markedsføring i EU af fødevarer fremstillet af klonede dyr og deres efterkommere. Forslaget sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.*

3. *Hvor det er nødvendigt, og under hensyntagen til anvendelsesområdet defineret i denne artikel kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 og med forbehold af betingelserne i artikel 21 og 22 bestemme, hvorvidt en fødevaretype er omfattet af denne forordning.*

Artikel 3

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning finder definitionerne i forordning (EF) nr. 178/2002 anvendelse.
2. Endvidere forstås ved:
  - a) »nye fødevarer«:
    - i) fødevarer, **der ikke i betydeligt omfang har været anvendt som menneskeføde** i Unionen før den 15. maj 1997 **■**
    - ii) fødevarer af vegetabilsk **eller animalsk** oprindelse, hvis planten **eller dyret** er frembragt ved en ikke-traditionel forædlings- eller avlsmetode, som ikke blev anvendt **■** før den 15. maj 1997, **med undtagelse af fødevarer, fremstillet af klonede dyr og deres efterkommere**
    - iii) fødevarer, som har været genstand for en ny fremstillingsproces, der ikke blev anvendt til fødevarer fremstilling i Unionen før den 15. maj 1997, hvis denne fremstillingsproces medfører betydelige ændringer af fødevarernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, hvordan de metaboliseres eller indholdet af uønskede stoffer
    - iv) fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer **■**
  - b) »industrielt fremstillet nanomateriale«: bevidst fremstillet materiale, der har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder, eller som består af separate funktionelle dele enten internt eller på overfladen, hvoraf mange har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder, herunder strukturer, agglomerater eller aggregater, der kan være større end 100 nm, men som bevarer egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse.

Egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse, omfatter:

- i) egenskaber relateret til de pågældende materials store specifikke overfladeareal og/eller
- ii) specifikke fysisk-kemiske egenskaber, der adskiller sig fra egenskaberne hos samme materiale i ikke-nanoform

(*) EUT: *Indsæt venligst datoen seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.*

Onsdag den 7. juli 2010

- c) »klonede dyr«: dyr produceret ved hjælp af en ikke-seksuel, kunstig reproduktionsmetode med det formål at producere en genetisk identisk eller næsten identisk kopi af et individuelt dyr
- d) »efterkommere efter klonede dyr«: dyr produceret ved hjælp af seksuel reproduktion, hvor mindst en af forfædrene er et klonet dyr
- e) »traditionelle fødevarer fra et tredjeland«: nye, **ikke-industrielt fremstillede** fødevarer, der i lang tid har været anvendt som fødevarer i et tredjeland, **hvilket vil sige** at den pågældende fødevarer i mindst 25 år **inden ... (*)** har indgået og fortsat indgår i den **normale** kost for en stor del af landets befolkning
- f) »langvarig sikker anvendelse som fødevarer i et tredjeland«: det forhold, at den pågældende fødevarers sikkerhed er bekræftet ved data om sammensætning og erfaring fra anvendelse og fortsat anvendelse i mindst 25 år i den sædvanlige kost for en stor del af et lands befolkning.

3. På baggrund af de forskellige definitioner af nanomaterialer, der er offentliggjort af forskellige organer på internationalt plan, og den stadige tekniske og videnskabelige udvikling inden for nanoteknologier justerer og tilpasser Kommissionen stk. 2, litra b), i denne artikel til den tekniske og videnskabelige udvikling og i overensstemmelse med de definitioner, der efterfølgende fastlægges på internationalt plan, ved hjælp af delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 20 og med forbehold af betingelserne i artikel 21 og 22.

Artikel 4

Indsamling af oplysninger med hensyn til klassifikation af en ny fødevarer

1. Kommissionen indsamler oplysninger fra medlemsstaterne og/eller fra ledere af fødevarer virksomheder eller andre berørte parter for at afgøre, om en fødevarer er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Medlemsstater, virksomhedsledere og andre berørte parter skal fremsende oplysninger om, i hvor høj grad en fødevarer har været anvendt som menneskeføde i Unionen før den 15. maj 1997.
2. Kommissionen offentliggør disse data samt konklusionerne af dataindsamlingen og ikke-fortrolige oplysninger til underbygning heraf.
3. For at sikre, at oplysningerne vedrørende klassificeringen af nye fødevarer er komplette, vedtager Kommissionen senest den ... (*) bestemmelser om fremgangsmåden i sager, hvor Kommissionen ikke har nogen oplysninger om anvendelsen af en fødevarer til konsum før den 15. maj 1997, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 og med forbehold af betingelserne i artikel 21 og 22.
4. Kommissionen kan vedtage detaljerede bestemmelser om anvendelsen af stk. 1, navnlig for så vidt angår typen af oplysninger, der skal indsamles fra medlemsstaterne og/eller fra fødevarer virksomhedsledere, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 og med forbehold af betingelserne i artikel 21 og 22.

Artikel 5

EU-liste over nye fødevarer

Kun nye fødevarer optaget på EU-listen over nye fødevarer (»EU-listen«) må markedsføres. EU-listen offentliggøres og vedligeholdes af Kommissionen på en særskilt side, der er offentligt tilgængelig på Kommissionens websted.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

Kapitel II

Krav til markedsføring af nye fødevarer i Unionen

Artikel 6

Forbud mod nye fødevarer, der ikke opfylder betingelserne

Nye fødevarer må **ikke markedsføres**, hvis de ikke er i overensstemmelse med **bestemmelserne** i denne forordning.

I

Artikel 7

Generelle betingelser for optagelse af nye fødevarer på EU-listerne

1. En ny fødevarer kan kun optages på den relevante EU-liste, hvis den opfylder følgende betingelser:
  - a) den udgør ikke noget sikkerhedsproblem for forbrugerens **eller dyrs** sundhed, vurderet på grundlag af foreliggende videnskabelige data, **hvilket betyder, at der ved risikovurderingen tages højde for kumulative og synergistiske virkninger såvel som mulige negative følger for særlige befolkningsgrupper**
  - b) den vildleder ikke forbrugeren
  - c) hvis den er bestemt til at erstatte en anden fødevarer, afviger den ikke fra den pågældende fødevarer i et sådant omfang, at den ved normal indtagelse vil være ernæringsmæssigt ufordelagtig for forbrugeren
  - d) **i forbindelse med risikovurderingen tages der højde for Det Europæiske Miljøagenturs udtalelse, som skal offentliggøres senest på samme dato som autoritetens vurdering, om, hvorvidt der i fremstillingsprocessen og ved normal indtagelse er negative konsekvenser for miljøet**
  - e) **i forbindelse med risikovurderingen tages der højde for udtalelsen fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi - som skal offentliggøres senest på samme dato som autoritetens vurdering - om, i hvilken udstrækning der er etiske indvendinger**
  - f) **en ny fødevarer, der kan have negative følger for særlige befolkningsgrupper, vil kun blive godkendt, hvis der er blevet gennemført særlige foranstaltninger til forebyggelse af disse negative følger**
  - g) **den er ikke fremstillet af et klonet dyr eller dets efterkommere**
  - h) **der fastsættes en øvre grænse for indtag af den ny fødevarer alene eller som en del af en anden fødevarer eller fødevarerkategori, når dette er påkrævet af sikkerhedshensyn**
  - i) **de kumulative virkninger af nye fødevarer, der anvendes i forskellige fødevarer eller fødevarer kategorier, er blevet vurderet.**
2. **Fødevarer, der har været genstand for fremstillingsprocesser, hvor særlige risikovurderingsmetoder er påkrævet (f.eks. fødevarer fremstillet med brug af nanoteknologi), må ikke optages på EU-listen, for disse særlige metoder er blevet godkendt af autoriteten til anvendelse, og en tilstrækkelig sikkerheds-vurdering på grundlag af disse metoder har vist, at anvendelsen af de pågældende fødevarer er sikker.**
3. En ny fødevarer kan kun blive optaget på EU-listen, hvis den kompetente myndighed har givet udtryk for den holdning, at fødevareren ikke er skadelig for helbredet.

Onsdag den 7. juli 2010

4. I tvivlstilfælde, f.eks. på baggrund af utilstrækkelig videnskabelig sikkerhed eller manglende oplysninger, finder forsigtighedsprincippet anvendelse, og den pågældende fødevarer vil ikke blive optaget på EU-listen.

Artikel 8

Indhold af EU-listen

1. **Kommissionen opdaterer EU-listen, bl.a. i tilfælde af databeskyttelse som omhandlet i artikel 14, efter proceduren i forordning (EF) nr. 1331/2008. Uanset artikel 7, stk. 4-6, i forordning (EF) nr. 1331/2008 vedtages forordningen, som opdaterer EU-listen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 og med forbehold af betingelserne i artikel 21 og 22. Kommissionen offentliggør EU-listen på en særlig side på sit websted.**

2. Oplysningerne om en ny fødevarer i EU-listen skal omfatte:

a) en specifikation af fødevareren

b) fødevarerens påtænkte anvendelse

c) betingelser for anvendelse

d) hvor det er relevant, yderligere specifikke mærkningskrav til information af den endelige forbruger

e) datoen for den nye fødevarer optagelse på EU-listen og datoen for modtagelse af ansøgningen

f) ansøgerens navn og adresse

g) datoen for og resultaterne af den seneste inspektion i henhold til overvågningskravene i artikel 12

h) det forhold, at optagelsen bygger på nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og/eller på videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder i henhold til artikel 14

i) bekræftelse af, at den nye fødevarer kun kan markedsføres af ansøgeren angivet i litra f), medmindre en efterfølgende ansøger får godkendt med forbehold af de data fra den oprindelige ansøger, som er ejendomsretligt beskyttede.

3. Alle nye fødevarer skal overvåges efter markedsføringen. Alle godkendte nye fødevarer evalueres efter fem år, og hver gang der fremkommer yderligere videnskabelig dokumentation. I forbindelse med overvågningen bør der være særlig fokus på de befolkningsgrupper med det største kostindtag.

4. Indeholder en ny fødevarer et stof, der kan indebære en fare for menneskers sundhed ved et for højt indtag, skal der i forbindelse med godkendelsen til anvendelse fastsættes en øvre grænse for visse fødevarer eller fødevarer kategorier.

5. For alle ingredienser, der er til stede i nanoform, skal dette tydeligt anføres på ingredienslisten. Navnene på disse ingredienser skal efterfølges af ordet »nano« i parentes.

6. Inden udløbet af fristen i artikel 14, stk. 1, skal EU-listen opdateres i overensstemmelse med stk. 1 i nærværende artikel således at, forudsat at den godkendte fødevarer stadig lever op til betingelserne i denne forordning, de konkrete oplysninger omhandlet i stk. 2, litra h) i denne artikel, ikke længere medregnes.

Onsdag den 7. juli 2010

7. Med henblik på at opdatere EU-listen via indskrivning af nye fødevarer, når fødevareren ikke består af eller indeholder fødevarer, som er underlagt databeskyttelse i henhold til artikel 14, og:

- a) den nye fødevarer svarer til eksisterende fødevarer for så vidt angår sammensætning, hvordan de metaboliseres og indholdet af uønskede stoffer, eller
- b) den nye fødevarer består af eller indeholder fødevarer, der tidligere er godkendt til konsum i EU, og den nye påtænkte anvendelse kan antages ikke at øge forbrugernes, herunder sårbare grupper, indtagelse væsentligt,

finder meddelelsesproceduren i artikel 9 tilsvarende anvendelse, uanset stk. 1 i nærværende artikel. ■

Artikel 9

■ Traditionelle fødevarer fra et tredjeland ■

1. ■ En fødevarerivsksomhedsleder, der agter ■ at markedsføre en traditionel fødevarer fra et tredjeland i Unionen, skal underrette Kommissionen herom og angive navnet på fødevareren, dens sammensætning og dens oprindelsesland.

Meddelelsen skal ledsages af underbygget dokumentation for langvarig sikker anvendelse som fødevarer i et hvilket som helst tredjeland ■ ■

2. Kommissionen fremsender straks meddelelsen sammen med dokumentationen for langvarig sikker anvendelse af fødevareren, der er omhandlet i stk. 1, til medlemsstaterne og myndigheden og gør det offentligt tilgængeligt på sit websted.

3. Senest fire måneder efter, at den i stk. 1 omhandlede dokumentation er fremsendt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, kan en medlemsstat og autoriteten informere Kommissionen om, at de har videnskabeligt dokumenterede, begrundede sikkerhedsrelaterede indsigelser mod at markedsføre den pågældende traditionelle fødevarer.

Er dette tilfældet, vil fødevareren ikke blive markedsført i Unionen, og artikel 5-8, finder anvendelse. Meddelelsen omhandlet i stk. 1 i denne artikel skal betragtes som ansøgning omhandlet i artikel 3, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1331/2008. Ansøgeren kan som alternativ vælge at tilbagekalde meddelelsen i stedet.

Kommissionen skal følgelig informere den pågældende fødevarerivsksomhedsleder uden unødige forsinkelser og på en påviselig måde senest fem måneder efter datoen for den i stk. 1 omhandlede meddelelse.

4. Hvis der ikke er fremsat videnskabeligt dokumenterede, begrundede sikkerhedsrelaterede indsigelser, og den pågældende fødevarerivsksomhedsleder, jf. stk. 3, ikke har modtaget underretning herom, kan den traditionelle fødevarer markedsføres i Unionen efter fem måneder fra meddelelsesdatoen, jf. stk. 1.

5. Kommissionen offentliggør en liste over traditionelle fødevarer fra tredjelands, som må markedsføres i Unionen, jf. stk. 4, på en særskilt side på Kommissionens websted. Denne side er tilgængelig fra og forbundet med den i artikel 5 omhandlede side vedrørende EU-listen.

Onsdag den 7. juli 2010

6. **Med henblik på at sikre, at meddelelsesproceduren i denne artikel fungerer problemfrit, vedtager Kommissionen senest den ... (*) detaljerede bestemmelser om anvendelsen af denne artikel ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 på de i artikel 21 og 22 anførte betingelser.**

Artikel 10

Teknisk vejledning

Med forbehold af **■** artikel 9, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1331/2008 stiller Kommissionen **inden ... (*)**, hvor det er relevant, i tæt samarbejde med autoriteten, **lederne af fødevarer virksomheder samt små og mellemstore virksomheder** behørig teknisk vejledning og hjælpemidler til rådighed for at bistå **■** ledere af fødevarer virksomheder **og især små og mellemstore virksomheder ■** med at udfærdige og indgive ansøgninger i henhold til denne forordning. **Henstilling 97/618/EF skal være til rådighed for brug af ansøgere, indtil de er erstattet af revideret teknisk vejledning afgivet i henhold til denne artikel.**

Disse tekniske vejledninger og hjælpemidler offentliggøres senest ... (*) på en særskilt side, der er offentligt tilgængelig på Kommissionens websted.

Artikel 11

Autoritetens udtalelse

Ved vurderingen af nye fødevarers sikkerhed skal autoriteten, hvor det er relevant, især:

- a) vurdere om **den nye fødevarer, uanset om den skal erstatte en fødevarer, der allerede findes på markedet, eller ej, udgør en risiko for skadelig eller giftig indvirkning på menneskers sundhed, mens der også tages hensyn til implikationerne af eventuelle nye egenskaber**
- b) tage hensyn til langvarig sikker anvendelse som fødevarer, **når det gælder traditionelle fødevarer fra et tredjeland.**

Artikel 12

■ Forpligtelser for fødevarer virksomhedsledere

1. Af hensyn til fødevarer sikkerheden og på grundlag af en udtalelse fra autoriteten **skal** Kommissionen pålægge et krav om overvågning efter markedsføringen. **Denne overvågning foretages fem år efter datoen for en ny fødevarer optagelse på EU-listen.**
2. **Overvågningskravene finder også anvendelse på allerede markedsførte nye fødevarer, herunder dem, der er blevet godkendt efter den forenklede procedure om anmeldelse fastsat i artikel 5 i forordning (EF) nr. 258/97.**
3. **Medlemsstaterne udpeger kompetente myndigheder, der skal varetage overvågningen efter markedsføringen.**
4. Producenten **og ledere af fødevarer virksomheder eller myndigheden** skal omgående underrette Kommissionen om:
  - a) eventuelle nye videnskabelige eller tekniske oplysninger, der kan have indflydelse på evalueringen af sikkerheden ved anvendelsen af den nye fødevarer
  - b) eventuelle forbud eller begrænsninger, der er pålagt af den kompetente myndighed i et tredjeland, hvor den nye fødevarer markedsføres.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen **seks måneder** efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

Alle fødevarerivsksomhedsledere underretter Kommissionen og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor virksomheden drives, om ethvert helbredsmæssigt problem, som de har fået kendskab til fra forbrugere eller forbrugerorganisationer.

Medlemsstatens kompetente myndighed rapporterer til Kommissionen senest tre måneder efter afslutningen af en inspektion. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest et år efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede femårige periode.

Artikel 13

Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi

Kommissionen kan, *hvor det er relevant*, på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat høre Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi for at få en udtalelse fra den om etiske spørgsmål i relation til videnskab og ny teknologi af stor etisk betydning.

Kommissionen sørger for, at *en sådan udtalelse fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologis* gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 14

▮ Databeskyttelse

1. Efter anmodning fra ansøgeren og underbygget ved relevante og verificerbare oplysninger i ansøgningsdossieret må nyligt udviklet videnskabelig dokumentation *og beskyttede* videnskabelige data til støtte for ansøgningen ikke anvendes til fordel for en anden ansøgning i fem år efter den nye fødevarers optagelse på EU-listen *med mindre den efterfølgende ansøger har givet sit samtykke til den foregående ansøger om, at sådan data og information må anvendes, og* hvor:

- a) nyligt udviklet videnskabelig dokumentation og/eller videnskabelige data blev angivet som omfattet af ejendomsrettigheder på det tidspunkt, hvor den første ansøgning blev indgivet (videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder)
- b) den foregående ansøger havde eneret på at kunne henvise til ▮ data omfattet af ejendomsrettigheder på det tidspunkt, hvor den *foregående* ansøgning blev indgivet ▮
- c) den nye fødevarer ikke ville være blevet godkendt, såfremt den foregående ansøger ikke havde indsendt ▮ data, som var omfattet af ejendomsrettigheder, *og*
- d) *den foregående ansøger, på det tidspunkt hvor den foregående ansøgning blev indgivet, angav, at de videnskabelige data og andre oplysninger var omfattet af ejendomsretlig beskyttelse.*

En forudgående ansøger kan dog indgå en aftale med en efterfølgende ansøger om, at disse data og oplysninger må anvendes.

2. *Data, der hidrører fra forskningsprojekter, som finansieres fuldt ud eller delvis af EU og/eller offentlige institutioner, offentliggøres sammen med ansøgningen og er frit tilgængelige for brug af andre ansøgere.*

3. *For at undgå gentagelser af undersøgelser, hvori der indgår hvirveldyr, tillades henvisninger fra en efterfølgende ansøger til undersøgelser om hvirveldyr og andre undersøgelser, der kan forhindre dyreforsøg. Ejeren af disse data kan kræve passende compensation for anvendelse heraf.*

4. Kommissionen fastlægger i samråd med ansøgeren, hvilke oplysninger der skal være omfattet af den beskyttelse, der er omhandlet i stk. 1, og underretter ansøgeren, autoriteten og medlemsstaten om sin beslutning.

Onsdag den 7. juli 2010

I

Artikel 15

Harmoniseret databeskyttelse

Uden at det berører godkendelsen af en ny fødevarer i henhold til artikel 7 og 14 i forordning (EF) nr. 1331/2008 eller godkendelsen af en sundhedsanprisning i henhold til artikel 17, 18 og 25 i forordning (EF) nr. 1924/2006, skal data vedrørende godkendelsen og offentliggørelsen af godkendelsen i Den Europæiske Unions Tidende være identiske, og databeskyttelsesperioden have samme løbetid, såfremt det tilstræbes at opnå godkendelse af en ny fødevarer og en sundhedsanprisning vedrørende denne fødevarer, og såfremt databeskyttelse er berettiget i henhold til de to forordninger og kræves af ansøgeren.

Artikel 16

Overvågnings- og kontrolforanstaltninger

For at håndhæve overholdelsen af denne forordning vil offentlig kontrol foregå i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004.

Kapitel III

Generelle bestemmelser

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler senest ... (*), og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 18

Medlemsstaternes privilegier

1. Har en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en fornyet vurdering af de foreliggende oplysninger begrundet formodning om, at anvendelsen af en fødevarer eller en fødevarer ingrediens, der opfylder forordningens krav, udgør en sundhedsrisiko eller en risiko for miljøet, kan medlemsstaten midlertidigt begrænse eller suspendere handelen med og anvendelsen af den pågældende fødevarer eller den pågældende fødevarer ingrediens på sit område. Den underretter øjeblikkeligt de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrundet sin beslutning.

2. Kommissionen undersøger hurtigst muligt den i stk. 1 nævnte begrundelse i tæt samarbejde med autoriteten og træffer de nødvendige foranstaltninger. Den medlemsstat, der tog den i stk.1 omhandlede beslutning kan lade den gælde, indtil disse foranstaltninger er trådt i kraft.

Artikel 19

Delegerede retsakter

For at opfylde målene for denne forordning som fastsat i artikel 1 vedtager Kommissionen senest ... (**), yderligere kriterier for at vurdere, om en fødevarer har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Unionen før den 15. maj 1997, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), i overensstemmelse med artikel 20 og med forbehold af betingelserne i artikel 21 og 22.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) EUT: Indsæt venligst datoen 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i **artikel 2, stk. 3, artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 6 og artikel 19** i en periode på fem år efter denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen aflægger en rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 21.
2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 21 og 22.

Artikel 21

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i **artikel 2, stk. 3, artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 6 og artikel 19** omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, **bestræber sig på at give** den anden institution og Kommissionen meddelelse herom **i rimelig tid**, inden den træffer endelig afgørelse træffes, og **angiver** samtidig hvilke delegerede beføjelser, der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt **den mulige begrundelse** herfor.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod **en delegeret** retsakt inden for **to måneder** fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, **offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder** i kraft på den dato, der er fastsat i deri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod **en delegeret retsakt**, træder retsaktten ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 23

Revision

1. Senest ... (*) og i lyset af de indhøstede erfaringer forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning, især artikel 3, 9 og 14, eventuelt ledsaget af relevante forslag til lovgivning.
2. Senest ... (**) **videresender** Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om alle aspekter af fødevarer fremstillet af dyr ved en kloningsteknik og fra deres **efterkommere** eventuelt efterfulgt af relevante forslag til lovgivning.
3. Rapporterne og eventuelle forslag gøres tilgængelige for offentligheden.

Kapitel IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 24

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 258/97 og forordning (EF) nr. 1852/2001 ophæves med virkning fra ... (***), undtagen for så vidt angår de udestående ansøgninger, som er omfattet af artikel 26 i nærværende forordning.

Artikel 25

Oprettelse af EU-listen

Senest ... (***) opretter Kommissionen EU-listen ved at optage nye fødevarer, der er godkendt og/eller meddelt i henhold til artikel 4, 5 og 7 i forordning (EF) nr. 258/97, på EU-listen med angivelse af eventuelle eksisterende godkendelsesbetingelser, når det er relevant.

Artikel 26

Overgangsbestemmelser

1. Alle ansøgninger om markedsføring af en ny fødevarer **■**, der er indgivet til en medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, **skal, såfremt den indledende evalueringsrapport forudsat i artikel 6, stk. 3, i denne forordning, endnu ikke er fremsendt til Kommissionen** inden ... (***), **betragtes som en ansøgning** i henhold til nærværende forordning **■**.
2. Andre udestående ansøgninger, som er indgivet i henhold til **artikel 3, stk. 4, artikel 4 og 5** i forordning (EF) nr. 258/97, inden ... (***), behandles i overensstemmelse med **■** forordning (EF) **nr. 258/97**.

■

Artikel 27

Ændringer af forordning (EF) nr. 1331/2008

I forordning (EF) nr. 1331/2008 foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

(*) EUT: Indsæt venligst datoen fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) EUT: Indsæt venligst datoen **tre år og seks måneder** efter denne forordnings ikrafttræden.

(***) EUT: Indsæt venligst datoen 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevarerelægsstoffer, fødevarerelægsstoffer, fødevarerelægsstoffer og nye fødevarer«

2) Artikel 1, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Ved denne forordning fastsættes en procedure for vurdering og godkendelse af fødevarerelægsstoffer (»fælles procedure«), fødevarerelægsstoffer, fødevarerelægsstoffer og udgangsmaterialer for fødevarerelægsstoffer samt udgangsmaterialer for fødevarerelægsstoffer med aromagivende egenskaber, der anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer og nye fødevarer (»stoffer eller produkter«), der bidrager til fødevarernes frie bevægelighed i Unionen og til at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og et højt niveau for forbrugerbeskyttelse, herunder beskyttelse af forbrugerinteresser. ▯

2. I den fælles procedure fastlægges nærmere procedureregler om opdatering af listerne over stoffer og produkter, som det er tilladt at markedsføre i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008, forordning (EF) nr. 1332/2008, forordning (EF) nr. 1334/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../... af ... om nye fødevarer (*) (+) (»fødevarerelægsstoffer«).

(*) EUT L ... (**)

(+) EUT: Indsæt venligst denne forordnings dato og nummer.

(**) EUT: Indsæt venligst denne forordnings EUT-reference.«

3) I artikel 1, stk. 3, artikel 2, stk. 1 og 2, artikel 9, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 13 ændres »stof«, »stoffet«, »stoffets«, »stoffer« og »stoffernes« til henholdsvis »stof eller produkt«, »stoffet eller produktet«, »stoffets eller produktets«, »stoffer eller produkter« og »stoffernes eller produkternes« ▯

4) Overskriften til artikel 2 affattes således:

»EU-liste over stoffer eller produkter«

5) I artikel 4 tilføjes følgende stykke:

»3. Der kan indgives én samlet ansøgning vedrørende et stof eller produkt med henblik på opdatering af de forskellige EU-lister, der er omfattet af de forskellige fødevarerelægsstoffer, for så vidt som ansøgningen opfylder kravene i hver af de fødevarerelægsstoffer.«

6) Følgende indsættes som første punktum i artikel 6, stk. 1:

»Er der videnskabelige grunde til betænkeligheder vedrørende sikkerheden, skal det fastlægges, hvilke supplerende oplysninger der er nødvendige for risikovurderingen, og de skal indhentes fra ansøgeren.«

▯

7) Udtrykket »fællesskabs-« erstattes af »EU-«, udtrykket »Fællesskabet« erstattes af »Unionen« og udtrykket »Fællesskabets« erstattes af »Unionens« i hele teksten.

Artikel 28

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... (*).

(*) EUT: Indsæt venligst datoen 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 25, 26 og 27 anvendes dog fra ... (*). Uanset denne artikels stk. 2, og artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1331/2008 kan ansøgninger endvidere indgives i overensstemmelse med nærværende forordning fra ... (*) for så vidt angår godkendelse af fødevarer, der er omfattet af nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iv), hvis disse fødevarer allerede findes på markedet i Unionen på det pågældende tidspunkt.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) EUT: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Industriemissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) ***II

P7_TA(2010)0267

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (11962/2/2009 - C7-0034/2010 - 2007/0286(COD))

(2011/C 351 E/33)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (11962/2/2009 - C7-0034/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0844),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0002/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 14. januar 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 191.

⁽²⁾ EUT C 182 af 4.8.2009, s. 46.

Onsdag den 7. juli 2010

- der henviser til udtalelse af 9. oktober 2008 fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0145/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 19.12.2008, s. 60.

P7_TC2-COD(2007)0286

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2010/75/EU)

Krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning ***II

P7_TA(2010)0268

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (05885/4/2010 - C7-0053/2010 - 2008/0198(COD))

(2011/C 351 E/34)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05885/4/2010 - C7-0053/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0644),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0373/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),

Onsdag den 7. juli 2010

- der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 192, stk.1, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 1. oktober 2009 fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 66,
- der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0149/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 22.4.2009, P6_TA(2009)0225.

⁽²⁾ EUT C 318 af 23.12.2009, s. 88.

P7_TC2-COD(2008)0198

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 995/2010)

Beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed ***I

P7_TA(2010)0269

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (KOM(2009)0576 - C7-0251/2009 - 2009/0161(COD))

(2011/C 351 E/35)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Forslaget blev den 7. juli 2010 ⁽¹⁾ ændret således:

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0163/2010).

Onsdag den 7. juli 2010

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1)   Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De **nationalt baserede** tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation på de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne **█**. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af **EU-lovgivningen** og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (1a)   *Europa-Parlamentet har med regelmæssige mellemrum opfordret til, at de lige konkurrencevilkår for alle aktørerne i EU blev styrket, og har samtidig påpeget manglerne i Unionens tilsyn med de stadig mere integrerede finansielle markeder.*
- (2)   I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière, (**de Larosière-rapporten**) konkluderes det, at **█** tilsynssystemet **skal styrkes** for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Det anbefales derfor at indføre omfattende reformer af tilsynet med **EU's** finanssektor. Det fremgår endvidere af **de Larosière-rapporten**, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem (**ESFS**), der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder (**ESA**), en myndighed for **hver af bank-, værdipapir-, forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordningssektorerne**, ligesom der bør oprettes et europæisk udvalg for systemiske risici.

(*) Ændringer: Den nye eller ændrede tekst markeres med **fede typer og kursiv**, udeladelser markeres med symbolet **█**.

⁽¹⁾ Udtalelse af 18.3.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af ...

Onsdag den 7. juli 2010

- (3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 »Fremdrift i den europæiske genopretning«⁽¹⁾ foreslår Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af **ESFS**, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 »Finansielt tilsyn i Europa«⁽²⁾ gør Kommissionen nærmere rede for, hvordan **dette nye** tilsynssystem kan udformes.
- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet **skal være at opgradere kvaliteten af og konsekvensen** i det nationale tilsyn, styrke det overordnede tilsyn med grænseoverskridende koncerner, **fastlægge** et fælles europæisk regelsæt, **der gælder for** alle finansielle institutioner i det indre marked **og sikre passende harmonisering af kriterier og metodologi, så de kan anvendes af kompetente tilsynsmyndigheder til vurdering af risikoen ved kreditinstitutter**. Det **understregede**, at **ESA'erne** også bør have tilsynsbeføjelser over for kreditvurderingsbureauer, og **opfordrede** Kommissionen **■** til at **fremsætte** konkrete forslag til, hvordan **ESFS** kan spille en vigtig rolle i krisesituationer.
- (5) Den 23. september 2009 vedtog Kommissionen forslag til tre forordninger om oprettelse af **ESFS**, herunder om oprettelse af de tre **ESA'er**.
- (6) Hvis **ESFS** skal fungere effektivt, er det nødvendigt at foretage ændringer i **EU-lovgivningen** inden for de tre myndigheders aktivitetsområde. Ændringerne vedrører fastlæggelsen af omfanget af visse af **ESA'ers** beføjelser, integration af visse beføjelser **■** oprettet ved **EU-lovgivningen** og ændringer, som skal sikre en gnidningsfri og effektiv virkemåde i forbindelse med **ESFS**.
- (7) Oprettelsen af de tre **ESA'er** bør følges op med udarbejdelse af **en** enkelt **regelsamling, der sikrer konsekvent harmonisering og** ensartet anvendelse og således **bidrager** til et mere effektivt indre marked. **■**
- (7a) I henhold til forordningerne om oprettelse af **ESFS** kan **ESA'erne** udarbejde udkast til tekniske standarder på de områder, der specifikt er fastsat i den relevante lovgivning, som forelægges Kommissionen til vedtagelse **i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** ved hjælp af **delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter**. **Dette direktiv fastlægger et første sæt af sådanne områder, uden at dette berører medtagelsen af andre områder i fremtiden.**
- (7b) **Den relevante lovgivning bør definere, inden for hvilke områder ESA'erne har beføjelse til at udarbejde udkast til tekniske standarder, og hvordan disse skal vedtages. Mens den relevante lovgivning skal fastsætte elementer, vilkår og specifikationer i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, skal bestemmelserne og de generelle principper for mekanismerne for kontrol med gennemførelsesretsakter baseres på afgørelse 1999/468/EF, indtil den i artikel 291 i TEUF nævnte forordning er vedtaget.**
- (8) Der bør være en rimelig balance mellem fastlæggelsen af anvendelsesområder for tekniske standarder og udarbejdelsen af et enkelt sæt harmoniserede regler **og undgåelse af**, ubehørigt kompliceret **regulering og håndhævelse**. Kun de områder bør udvælges, hvor konsekvente tekniske regler vil bidrage væsentligt **og effektivt til opfyldelse af den relevante lovgivnings målsætninger, samtidig med at det sikres, at politiske beslutninger træffes af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen efter de sædvanlige procedurer.**

⁽¹⁾ KOM(2009)0114.

⁽²⁾ KOM(2009)0252.

Onsdag den 7. juli 2010

- (9) Områder, der er omfattet af tekniske standarder, bør være rent tekniske områder, hvor der er behov for tilsynseksperter til at udvikle standarderne. De tekniske standarder, **der vedtages som delegerede retsakter, bør yderligere udvikle, specificere og** fastlægge betingelserne for **konsekvent harmonisering** af de regler, der indgår i grundlæggende instrumenter, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget, **som udbygger eller ændrer** ikke-væsentlige bestemmelser i **den lovgivningsmæssige retsakt. På den anden side bør tekniske standarder, der vedtages som gennemførelsesretsakter, fastsætte vilkårene for en ensartet gennemførelse af retligt bindende EU-retsakter.** Tekniske standarder bør **ikke give anledning til politikvalg.**
- (9a) Når der er tale om delegerede retsakter, er det hensigtsmæssigt at indføre den procedure for vedtagelse af tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]. Gennemførelsesstandarder skal vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]. Det Europæiske Råd har godkendt den såkaldte Lamfalussyprocedure med fire niveauer med henblik på at gøre lovgivningsprocessen inden for EU's finanslovgivning mere effektiv og gennemsigtig. Kommissionen har beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter på mange områder, og en lang række kommissionsforordninger og -direktiver på niveau 2 er trådt i kraft. Hvis de tekniske standarder skal videreudvikle, præcisere eller fastlægge betingelserne for anvendelse af sådanne foranstaltninger på niveau 2, bør de først vedtages, når niveau 2-foranstaltningen er vedtaget, og de bør respektere indholdet af niveau 2-foranstaltningen.
- (9b) Bindende tekniske standarder bidrager til et fælles regelsæt for lovgivningen vedrørende finansielle tjenester som godkendt af Det Europæiske Råd i dets konklusioner fra juni 2009. I det omfang visse krav i EU's lovgivningsmæssige retsakter ikke er fuldt ud harmoniseret og i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet for tilsyn, bør tekniske standarder, der videreudvikler, præciserer eller fastlægger betingelserne for anvendelse af disse krav, ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan indhente yderligere oplysninger eller pålægge strengere krav. Tekniske standarder bør derfor give medlemsstaterne mulighed for dette på specifikke områder, når direktiverne indeholder bestemmelser om forsigtighedshensyn.
- (10) I forordningerne om oprettelse af ESFS hedder det, at inden de europæiske tilsynsmyndigheder forelægger tekniske standarder for Kommissionen, bør de, hvis det er hensigtsmæssigt, gennemføre åbne offentlige høringer om dem og foretage en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved.
- (11) Forordningerne om oprettelse af ESFS omhandler en mekanisme til bilæggelse af tvister mellem kompetente nationale myndigheder. Er en kompetent myndighed uenig i en anden kompetent myndigheds tiltag eller mangel på tiltag - med hensyn til fremgangsmåde eller indhold - på områder fastlagt i EU-lovgivningen i medfør af forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA], hvor lovgivningen kræver samarbejde, koordinering eller fælles beslutningstagning mellem kompetente myndigheder i flere medlemsstater, bør ESA'erne efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder kunne bistå disse myndigheder med at nå til enighed inden for en tidsfrist, som ESA'erne har fastsat under hensyntagen til eventuelle relevante frister i den relevante lovgivning samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter. Fortsætter en sådan tvist, bør ESA'erne kunne bilægge den.
- (12) Artikel 11, stk. 1 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] i forordningerne om oprettelse af ESFS, som giver mulighed for bilæggelse af tvister, kræver stort set ikke nogen konsekvensændringer i den relevante lovgivning. Men inden for de områder, hvor der allerede er indført en form for ikke-bindende mægling i den relevante lovgivning, eller hvor der er fastsat tidsfrister for fælles beslutninger, som skal træffes af en eller flere kompetente nationale myndigheder, er det nødvendigt at foretage ændringer for at sikre gennemsigtighed og minimal indgriben i proceduren for fælles beslutningstagning, men også om nødvendigt, for at sikre at ESA'erne kan bilægge tvister. Den bindende procedure for tvistbilæggelse tager sigte på at finde en løsning i situationer, hvor de kompetente tilsynsmyndigheder ikke selv er i stand til at løse proceduremæssige eller indholdsmæssige problemer i forbindelse med EU-lovgivningens overholdelse.

Onsdag den 7. juli 2010

- (12a) Dette direktiv bør derfor fastsætte situationer, hvor der skal findes en løsning på et procedurermæssigt eller et faktisk spørgsmål vedrørende overholdelsen af EU-lovgivningen, og de tilsynsførende måske ikke er i stand til selv at løse problemet. I en sådan situation bør en af de tilsynsmyndigheder have mulighed for at henvise spørgsmålet til den kompetente europæiske tilsynsmyndighed. Denne europæiske tilsynsmyndighed bør handle i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i forordningen om dens oprettelse og i dette direktiv. Den bør kunne kræve, at de kompetente myndigheder træffer særlige foranstaltninger eller afstår herfra for at finde en løsning på sagen og sikre overensstemmelse med EU-retten med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder. Hvis den relevante EU-lovgivning giver medlemsstaterne mulighed for at foretage et skøn, bør beslutninger, som den europæiske tilsynsmyndighed har truffet, ikke erstatte de nationale tilsynsmyndigheders udøvelse af skøn i overensstemmelse med EU-lovgivningen.
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽¹⁾ omhandler mægling eller fælles beslutninger for så vidt angår identifikation af vigtige filialer med henblik på medlemskab af tilsynskollegier, validering af modeller og vurdering af koncernrisici. Inden for alle disse områder bør det ved ændringer klart tilkendegives, at i tilfælde af tvister i den angivne tidsperiode kan Den Europæiske Banktilsynsmyndighed bilægge tvisten ved at anvende den procedure, der er beskrevet i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]. Denne tilgang viser tydeligt, at tvister, **selvom Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke bør erstatte de nationale tilsynsmyndigheders skønmæssige afgørelser i overensstemmelse med EU-retten**, kan bilægges og samarbejdet styrkes, inden der træffes endelig afgørelse, eller en institution gøres bekendt med en sådan.
- (14) For at sikre, at de nye **ESA'er gnidningsfrit** viderefører **de** opgaver, **der nu varetages af** Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS), Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger (CEIOPS) og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR), **bør henvisninger til disse udvalg i hele den relevante lovgivning** ændres til henvisninger til henholdsvis Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA).
- (14a) **Tilpasningen af komitologiprocedurerne til TEUF og særligt til dennes artikel 290 og 291 skal ske ved en sag-for-sag-baseret fremgangsmåde og være fuldført inden for tre år. Med henblik på at tage hensyn til den tekniske udvikling på den finansielle markeder og for at udspecificere de krav, der er fastsat i direktiverne til ændring, bemyndiges Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF.**
- (14b) **Europa-Parlamentet og Rådet skal have tre måneder fra meddelelsesdatoen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. På Europa-Parlamentet eller Rådets foranledning skal denne periode kunne forlænges med tre måneder i forbindelse med områder af særlig betydning. Europa-Parlamentet og Rådet kan underrette de øvrige institutioner om, at de ikke agter at gøre indsigelse. En sådan tidlig godkendelse af delegerede retsakter er særlig hensigtsmæssig, når tidsfrister skal overholdes, eksempelvis for at efterleve de tidsplaner, der er fastsat i den grundlæggende retsakt for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter.**
- (14c) **I erklæring 39 til EUF-traktatens artikel 290 knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, undertegnet den 13. december 2007, tager konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover agter at søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser.**
- (15) **Den nye tilsynsarkitektur, der oprettes via ESFS, vil kræve, at nationale tilsynsmyndigheder indgår i et tæt samarbejde med ESA'erne. Ændringer af den relevante lovgivning bør sikre, at der ikke findes nogen retlige hindringer for krav om udveksling af oplysninger i forordninger om oprettelse af ESA'erne.**

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

- (15a) *Fortrolige oplysninger, som er fremsendt til eller udvekslet mellem de kompetente myndigheder og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed eller Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, bør være omfattet af den forpligtelse til tavshedspligt, der gælder for de ansatte eller tidligere ansatte hos de kompetente myndigheder, som modtager oplysningerne.*
- (16) *Det fastsættes i forordningerne om oprettelse af ESFS, at ESA'erne kan udvikle kontakter med tilsynsmyndigheder fra tredjelande og medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽¹⁾ og direktiv 2006/48/EF bør ændres for at give ESA'erne mulighed for at indgå samarbejdsaftaler med tredjelande og udveksle oplysninger, forudsat at nævnte tredjelande kan sikre, at tavshedspligten overholdes.*
- (17) En enkelt konsolideret liste eller et enkelt konsolideret register over de enkelte kategorier af **finansvirksomheder** i EU, som de enkelte nationale kompetente myndigheder på indeværende tidspunkt har pligt til at udarbejde, vil forbedre gennemsigtigheden og afspejle det indre finansielle marked bedre. **ESA'erne** bør have pligt til at udarbejde, offentliggøre og regelmæssigt opdatere registre og lister over finansielle aktører i **Den Europæiske Union**. Det drejer sig om listen over godkendelser af kreditinstitutter udstedt af nationale tilsynsmyndigheder. Det drejer sig også om registret over alle investeringsselskaber og listen over regulerede markeder i henhold til direktiv 2004/39/EF. På samme måde bør **ESMA** have pligt til at udarbejde, offentliggøre og regelmæssigt opdatere listen over godkendte prospekter og godkendelsescertifikaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel ⁽²⁾.
- (18) Inden for de områder, hvor **ESA'erne** er forpligtet til at udarbejde udkast til tekniske standarder, bør disse udkast til tekniske standarder forlægges Kommissionen senest tre år efter **ESA'ernes** oprettelse, *medmindre der er fastsat en anden frist i den relevante forordning.*
- (18a) *ESMA's opgaver i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer ⁽³⁾ bør ikke berøre Det Europæiske System af Centralbankers beføjelser til at fremme betalingssystemernes smidige funktion i overensstemmelse med artikel 127, stk. 2, fjerde, led i TEUF.*
- (18b) *De tekniske standarder, der skal udarbejdes af EIOPA i overensstemmelse med dette direktiv og i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed ⁽⁴⁾, bør ikke berøre medlemsstaternes beføjelser med hensyn til tilsynskrav til sådanne institutioner, som fastlagt i direktiv 2003/41/EF.*
- (18c) *I overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, i direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, kan hjemlandets kompetente myndighed henvise godkendelsen af et prospekt til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at denne myndighed giver sin tilslutning hertil. Artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] stiller krav om, at sådanne delegationsaftaler generelt meddeles myndigheden mindst én måned inden, de træder i kraft. På baggrund af erfaringerne med henvisning af godkendelse i henhold til direktiv 2003/71/EF, der indebærer kortere frister, er det dog hensigtsmæssigt at undlade at anvende artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], på denne situation.*

⁽¹⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

Onsdag den 7. juli 2010

- (18d) *ESA'erne bør ikke på dette stadium udarbejde udkast til tekniske standarder på grundlag af de eksisterende krav om, at de personer, der faktisk leder forretningerne i investeringsselskaber, kreditinstitutter, investeringsinstitutter og disses administrationsselskaber, har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til at sikre en sund og forsigtig ledelse. På grund af disse kravs vigtighed bør ESA'erne dog prioritere at fastlægge bedste praksis i retningslinjer og sikre konvergens i tilsyns- og forsigtighedspraksis hen imod denne bedste praksis. De bør ligeledes gøre dette med hensyn til forsigtighedskrav vedrørende disse institutioners hovedkontor.*
- (18e) *Formålet med at udarbejde udkast til tekniske standarder i relation til metoden med interne ratings, metoden med avanceret måling, metoden med en intern model for markedsrisiko og metoden med markedsrisiko, jf. nærværende direktiv, bør være at sikre sådanne metoders kvalitet og soliditet samt konsekvent kontrol fra de kompetente myndigheders side. Sådanne standarder bør give de kompetente myndigheder mulighed for at tillade, at institutioner udvikler forskellige metoder på grundlag af deres erfaringer og særlige kendetegn inden for rammerne af kravene i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF og kravene i de tekniske standarder.*
- (19) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere, investorer og modtagere og dermed virksomheder og forbrugere, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet **og bæredygtighed, bevare realøkonomien, beskytte de offentlige finanser** og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på **unionsplan; Unionen** kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19a) *Kommissionen skal pr. 1. januar 2014 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om ESA'ernes indberetninger om udkast til de tekniske standarder, der er fastsat i dette direktiv, og fremlægge eventuelle hensigtsmæssige forslag.*
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingsystemer og værdipapirafviklingsystemer⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat **■** ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) ⁽³⁾, **■** direktiv 2003/41/EF **■** ⁽⁴⁾, direktiv 2003/71/EF, direktiv 2004/39/EF, **■** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked **■** ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF **■** ⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽⁸⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65/EF af **13. juli 2009** om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽⁹⁾, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

⁽¹⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT L 235 af 23.9.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

⁽⁶⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽⁷⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽⁹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

Onsdag den 7. juli 2010

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 98/26/EF

I direktiv 98/26/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Den i stk. 2 omhandlede medlemsstat underretter straks **det europæisk udvalg for systemiske risici**, de øvrige medlemsstater og **Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA)**, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 ⁽¹⁾.«

⁽¹⁾ EUT L

2) Artikel 10, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne angiver, hvilke systemer og respektive **systemoperatører** der skal omfattes af dette direktiv, og anmelder disse til **ESMA** og meddeler **■**, hvilken myndighed de har gjort ansvarlig, jf. artikel 6, stk. 2. **ESMA** offentliggør disse oplysninger på sit websted.«

2a) Følgende indsættes som artikel 10a:

»Artikel 10a

1. De kompetente myndigheder skal samarbejde med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

2. De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for dets varetagelse af sine opgaver, jf. artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2002/87/EF

I direktiv 2002/87/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 10, underretter modervirksomheden i spidsen for en gruppe eller, hvis der ingen modervirksomhed er, den regulerede enhed med den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor inden for en gruppe om, at gruppen er identificeret som et finansielt konglomerat, og om udpegningen af koordinatoren. Koordinatoren underretter også de kompetente myndigheder, der har meddelt koncernens regulerede enheder tilladelse, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor, samt Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder nedsat i henhold til artikel 40 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] ⁽¹⁾ (»det fælles udvalg«).

⁽¹⁾ EUT L«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Følgende **stykke** indsættes **█**:

»3. Det fælles udvalg offentliggør listen over identificerede finansielle konglomerater **på sin websted** og holder listen opdateret. **Disse oplysninger skal være tilgængelige via et hyperlink på alle de europæiske tilsynsmyndigheders websteder.**«

1a) I artikel 9, stk. 2, indsættes følgende litra:

»ca) **etablering af en detaljeret saneringsordning, som skal ajourføres løbende og evalueres mindst én gang om året, omfattende en struktureret mekanisme for tidlig indgriben, hurtige opretningsforanstaltninger og en nødplan til anvendelse i tilfælde af konkurs.**«

1b) Overskriften over afdeling 3 affattes således:

»FORANSTALTNINGER TIL FREMME AF DET SUPPLERENDE TILSYN OG EU-TILSYNET«

1c) Følgende artikel indsættes i afdeling 3:

»Artikel -10

Det fælles udvalg sørger i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] for sammenhængende, tværsektorbaserede og grænseoverskridende tilsyn med og efterlevelse af EU-lovgivningen.«

1d) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Med henblik på at sikre et korrekt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat udpeges der én koordinator, der har ansvar for koordinering og udøvelse af det supplerende tilsyn, blandt de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, herunder myndighederne i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor. Navnet på den udpegede koordinator offentliggøres på det fælles udvalgs websted.«

1e) Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»For at lette det supplerende tilsyn og basere det på et bredt retsgrundlag iværksætter koordinatoren og de andre relevante kompetente myndigheder samt om nødvendigt andre kompetente myndigheder koordineringsordninger. En koordineringsordning kan pålægge koordinatoren yderligere opgaver og kan præcisere procedurerne for den beslutningsproces, der gælder for de relevante kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 3, artikel 4, artikel 5, stk. 4, artikel 6, artikel 12, stk. 2, artikel 16 og artikel 18, og for samarbejdet med andre kompetente myndigheder.

I overensstemmelse med artikel 8 og den procedure, der er fastsat i artikel 42 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], skal det fælles udvalg udarbejde retningslinjer, der sigter mod konvergens af tilsynspraksisser, hvad angår konsekvent implementering af tilsynskoordinerende ordninger, jf. artikel 131a i direktiv 2006/48/EF og artikel 248, stk. 4 i direktiv 2009/138/EF.«

Onsdag den 7. juli 2010

If) Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med sektorreglernes bestemmelser også udveksle oplysninger med følgende myndigheder, hvis det er nødvendigt for udøvelsen af deres respektive opgaver vedrørende regulerede enheder i et finansielt konglomerat: centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker, Den Europæiske Centralbank og det europæiske udvalg for systemiske risici, jf. artikel 21 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].«

Ig) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

1. De kompetente myndigheder samarbejder med det fælles udvalg, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt det fælles udvalg alle de oplysninger, der er nødvendige for at udvalget kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

Ih) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke er nogen juridiske hindringer inden for deres myndighedsområde, der forhindrer, at fysiske eller juridiske personer, der er genstand for supplerende tilsyn og EU-tilsyn, uanset om det er en reguleret enhed, kan udveksle oplysninger med hinanden, som er relevante i forbindelse med supplerende tilsyn og EU-tilsyn, eller at de kan udveksle oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv og med det de europæiske tilsynsmyndigheder, jf. artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], om nødvendigt gennem det fælles udvalg.«

Ii) Artikel 16, andet afsnit, affattes således:

»Det fælles udvalg og medlemsstaterne kan beslutte, hvilke foranstaltninger de kompetente myndigheder skal træffe med hensyn til blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog artikel 17, stk. 2. I henhold til artikel 8 og de procedurer, der er fastsat i artikel 42 forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], kan det fælles udvalg udarbejde retningslinjer for foranstaltninger vedrørende blandede finansielle holdingselskaber.«

2) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»Uden at det berører sektorreglerne, verificerer de kompetente myndigheder i **de tilfælde, hvor** artikel 5, stk. 3, **finder anvendelse**, om de regulerede enheder, hvis modervirksomhed har hovedkontor **i et tredjeland**, er underlagt tilsyn af **dette** tredjelands kompetente myndighed svarende til bestemmelserne i dette direktiv om det supplerende tilsyn med regulerede enheder som omhandlet i artikel 5, stk. 2. Verifikationen foretages af den kompetente myndighed, dvs. koordinatoren, hvis kriterierne i artikel 10, stk. 2, fandt anvendelse, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i **Unionen**, eller på eget initiativ.

Denne kompetente myndighed hører de øvrige relevante kompetente myndigheder og **konsultere** alle gældende retningslinjer udarbejdet af det fælles udvalg i overensstemmelse med **artikel 8 og 42 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]**. Med henblik herpå hører den kompetente myndighed **det fælles udvalg**, inden der træffes en afgørelse.«

Onsdag den 7. juli 2010

2a) I artikel 18 indsættes følgende stykke:

»1a. Hvis en kompetent myndighed finder, at et tredjeland har tilsvarende tilsyn, hvor en anden relevant kompetent myndighed er af modsat opfattelse, kan sidstnævnte forelægge sagen for det fælles udvalg, der kan træffe foranstaltninger i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

2b) Artikel 19, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 218, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde undersøger Kommissionen med bistand fra det fælles udvalg, Det Europæiske Bankudvalg, Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner og Udvalget for Finansielle Konglomerater resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.«

3) Titlen på kapitel III inden artikel 20 ændres til:

»DELEGEREDE BEFØJELSER ▯«

4) Artikel 20, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Kommissionen vedtager ved delegerede retsakter i henhold til artikel 21, 21a og 21b tilpasningerne til dette direktiv på følgende områder:

- a) en mere præcis formulering af de i artikel 2 omhandlede definitioner for at tage højde for udviklinger på finansmarkederne ved anvendelsen af dette direktiv
- b) en mere præcis formulering af de i artikel 2 omhandlede definitioner med henblik på at sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af dette direktiv i Unionen
- c) tilpasning af terminologien og udformningen af definitionerne i direktivet i overensstemmelse med senere EU-retsakter om regulerede enheder og dermed beslægtede anliggender
- d) en mere præcis formulering af de i bilag I opstillede beregningsmetoder med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne og tilsynsmetoderne
- e) koordinering af de bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 7 og 8 og bilag II med henblik på at fremme konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse i Unionen.«

5) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, i en periode på fire år fra dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekaldt delegationen i henhold til artikel 21b.«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Der indsættes følgende stykker:

»2a. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

2b. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 21a og 21b anførte betingelser.«

c) Stk. 3 udgår.

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Det fælles udvalg fastsætter generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelandes kompetente myndigheders ordninger for supplerende tilsyn kan forventes at nå målene for det supplerende tilsyn som fastlagt i dette direktiv i relation til regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som har en virksomhed i spidsen med hovedkontor uden for Unionen. Det fælles udvalg reviderer løbende sådanne retningslinjer og tager hensyn til alle ændringer i det supplerende tilsyn, der foretages af sådanne kompetente myndigheder.«

e) Stk. 5 udgår.

6) Der indsættes følgende artikler:

»Artikel 21a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 20, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kan blive genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 21b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Onsdag den 7. juli 2010

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor i overensstemmelse med artikel 296 i TFEU.

Artikel 21c

Tekniske standarder

1. For at sikre **konsekvent harmonisering og** ensartet anvendelse af dette direktiv udarbejder de europæiske tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 42 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]:

- a) **udkast til reguleringsstandarder, jf.** artikel 2, stk. 11, for at **præcisere** anvendelsen af artikel 17 i Rådets direktiv 78/660/EØF ⁽²⁾ i forbindelse med nærværende direktiv
- b) **udkast til reguleringsstandarder, jf.** artikel 2, stk. 17, for at fastsætte procedurer **eller præcisere kriterier** til definition af "relevante kompetente myndigheder
- c) **udkast til reguleringsstandarder, jf.** artikel 3, stk. 5, for at **præcisere** betingelserne for anvendelse af de alternative parametre til identifikation af et finansielt konglomerat
- d) **udkast til gennemførelsesstandarder, jf.** artikel 6, stk. 2, for at sikre **en ensartet** anvendelse af de beregningsmetoder, der er opstillet i bilag I, del II, jf. dog artikel 6, stk. 4
- e) **udkast til gennemførelsesstandarder, jf.** artikel 7, stk. 2, for at **sikre en ensartet anvendelse af procedurerne, hvormed** de elementer, der er omfattet af definitionen af »risikokoncentrationer«, underlægges den tilsynsmæssige overvågning, **der er nævnt i den pågældende artikels andet afsnit**
- f) **udkast til gennemførelsesstandarder, jf.** artikel 8, stk. 2, for at **sikre en ensartet anvendelse af procedurerne, hvormed** de elementer, der er omfattet af definitionen af »transaktioner inden for en gruppe«, underlægges den tilsynsmæssige overvågning, **der er nævnt i den pågældende artikels tredje afsnit**

2. **Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnits litra a), b) og c) omhandlede udkast i overensstemmelse med proceduren i artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnits litra d), e) og f) omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«**

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2003/6/EF

I direktiv 2003/6/EF foretages følgende ændringer:

-1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 5, første afsnit, affattes således:

»5) »accepteret markedspraksis«: praksis, som med rimelighed kan forventes på et eller flere finansielle markeder, og som er accepteret af den kompetente myndighed i overensstemmelse med standarder vedtaget af Kommissionen efter proceduren med delegerede retsakter i artikel 17, 17a og 17b.

Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. .../2010, kan udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af delegerede retsakter, der vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med første og tredje afsnit vedrørende accepteret markedspraksis.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede udkast til tekniske standarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

b) Andet afsnit affattes således:

»Kommissionen vedtager ved delegerede retsakter foranstaltninger vedrørende nr. 1, 2 og 3 i denne artikel for at tage hensyn til den tekniske udvikling på finansmarkederne og for at sikre ensartet anvendelse af dette direktiv i Unionen. Disse foranstaltninger vedtages efter proceduren med delegerede retsakter, der er fastsat i artikel 17, 17a og 17b.«

-1a) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 10, andet afsnit, affattes således:

»Disse foranstaltninger vedtages efter proceduren med delegerede retsakter, der er fastsat i artikel 17, 17a og 17b.«

b) Følgende stykke indsættes:

»10a. ESMA kan udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre konsekvent harmonisering og ensartede betingelser for retligt bindende EU-retsakter, der vedtages af Kommissionen i henhold til sjette led af andet afsnit under stk. 10.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske standarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

Onsdag den 7. juli 2010

-1b) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Den nuværende tekst benævnes stk. 1 og affattes således:

»1. Forbuddene i dette direktiv gælder ikke for handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer eller for stabilisering af et finansielt instrument, forudsat at sådanne transaktioner gennemføres i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger vedtages efter proceduren med delegerede retsakter, der er fastsat i artikel 17, 17a og 17b.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. ESMA kan udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af delegerede retsakter, der vedtages af Kommissionen i henhold til stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske standarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

-1c) Artikel 14, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne giver årligt ESMA de akkumulerede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og sanktioner, der er foretaget i henhold til stk. 1 og 2.

Den kompetente myndighed underretter samtidig ESMA om alle sanktioner, der offentliggøres, jf. første afsnit. Hvis en offentliggjort sanktion vedrører et investeringsselskab, der har tilladelse, jf. direktiv 2004/39/EF, vedføjer ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion i registeret over investeringsselskaber, der er etableret under artikel 5, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF.«

-1d) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

1. De kompetente myndigheder skal samarbejde med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

2. De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for dets varetagelse af sine opgaver, jf. artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

1) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, fjerde afsnit, affattes således:

»Uden at det berører bestemmelserne i artikel 258 i TEUF, kan en kompetent myndighed, hvis anmodning om oplysninger ikke efterkommes inden for en rimelig frist, eller hvis anmodning om oplysninger afvises, indbringe afvisningen eller den manglende efterkommelse for ESMA inden for en rimelig frist. I sådanne tilfælde kan ESMA handle i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], jf. dog mulighederne for at afvise at efterkomme en anmodning om oplysninger som fastsat i andet afsnit og ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 9 i nævnte forordning i disse sager.«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Stk. 4, femte afsnit, affattes således:

»Uden at det berører bestemmelserne i artikel 258 i TEUF, kan en kompetent myndighed, hvis anmodning om at indlede en undersøgelse eller om tilladelse til, at dens embedsmænd kan ledsage den **anden medlemsstats kompetente** myndigheds embedsmænd, ikke efterkommes inden for en rimelig frist eller afvises, **indbringe afvisningen eller** den manglende efterkommelse for **ESMA inden for en rimelig frist. I sådanne tilfælde** kan ESMA handle i overensstemmelse med **artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], jf. dog mulighederne for at afvise at efterkomme en anmodning om oplysninger som fastsat i artikel 16, stk. 4, andet afsnit og ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 9 i nævnte forordning i disse sager.**«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. For at sikre en ensartet **betingelser for** anvendelse af stk. 2 og 4 kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder vedrørende procedurer og former for** udveksling af oplysninger og grænseoverskridende kontrolundersøgelser **som omhandlet i denne artikel.**

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].**«

1a) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2a affattes således:

»2a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 1, artikel 6, stk. 10, artikel 8, artikel 14, stk. 2, og artikel 16, stk. 5, i en periode på fire år fra dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 17a.«

b) Der indsættes følgende stykker:

»2aa. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

2ab. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 17a og 17b anførte betingelser.«

c) Stk. 3 udgår.

1b) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 17a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 1, artikel 6, stk. 10, artikel 8, artikel 14, stk. 2, og artikel 16, stk. 5, omhandlede delgation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal ophæves, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for ophævelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 17b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.«

Artikel 4

Ændringer af direktiv 2003/41/EF

I direktiv 2003/41/EF foretages følgende ændringer:

-1) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) litra a) affattes således:

»a) at institutionen er registreret i et nationalt register af den kompetente tilsynsmyndighed eller er godkendt; i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal det også fremgå af registeret, i hvilke medlemsstater pensionskassen driver virksomhed; disse oplysninger meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger (EIOPA), som offentliggør dem på sit websted;«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal vilkårene for pensionskassens drift forinden godkendes af den kompetente myndighed i hjemlandet. Når medlemsstaterne udsteder sådanne tilladelser, skal de øjeblikkeligt underrette EIOPA.«

Onsdag den 7. juli 2010

1) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Den nuværende tekst bliver til stk. 1.

b) Følgende **stykke** indsættes **■**:

»2. EIOPA, som blev oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010, kan udarbejde udkast til **anvendelsesstandarder om former og formater for de dokumenter, der er anført i stk. 1, litra c) og i) til vi).**

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

1a) Artikel 14, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Ethvert forbud mod en pensionskasses virksomhed skal være nøje begrundet og meddeles den pågældende pensionskasse. EIOPA underrettes ligeledes.«

1b) Artikel 15, stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. Med henblik på yderligere harmonisering af reglerne for beregning af tekniske hensættelser, der måtte være berettiget - navnlig rentesatser og andre antagelser, der har betydning for størrelsen af de tekniske hensættelser - fremlægger Kommissionen, efter at have rådført sig med EIOPA, hver andet år eller på anmodning fra en medlemsstat, en rapport om situationen vedrørende udviklingen i de grænseoverskridende aktiviteter.«

2) I artikel 20 indsættes følgende **stykke**:

»11. For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv **aflægger medlemsstaterne rapport til EIOPA om deres nationale** bestemmelser af tilsynsmæssig karakter, der er relevante for arbejdsmarkedspensionsordninger, som ikke er omfattet af henvisningen til den nationale social- og arbejdsmarkedsløvgivning i stk. 1. **■**

Medlemsstaterne ajourfører regelmæssigt og mindst hver andet år disse oplysninger, og EIOPA gør oplysningerne tilgængelige på sit websted.

Med henblik på at sikre ensartet anvendelse af dette stykke udarbejder EIOPA udkast til anvendelsen af tekniske standarder, der præciserer de procedurer, der skal følges, og de formater og modeller, der skal anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder, når de videregiver og ajourfører de relevante oplysninger til EIOPA. Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA].«

2a) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Samarbejdet mellem medlemsstaterne, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Kommissionen«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. De kompetente myndigheder skal samarbejde med EIOPA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA].

De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give EIOPA alle de oplysninger, der er nødvendige for dets varetagelse af sine opgaver, jf. artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Hver medlemsstat underretter Kommissionen og EIOPA om eventuelle større vanskeligheder som følge af anvendelsen af direktivet.

Kommissionen, EIOPA og de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder undersøger sådanne vanskeligheder så hurtigt som muligt med henblik på at finde en passende løsning.«

Artikel 5

Ændringer af direktiv 2003/71/EF

I direktiv 2003/71/EF foretages følgende ændringer:

-1) I artikel 4 indsættes følgende stykke:

»3a. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af dette direktiv kan Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) udarbejde udkast til regulering af tekniske standarder til præcisering af undtagelserne vedrørende litra a), d) og e) i stk. 1, og litra a), b), e), f), g) og h) i stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til regulering af tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 7a til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

-1a) I artikel 5, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»Med henblik på at sikre ensartet anvendelse af dette direktiv, udarbejder ESMA udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for at sikre ensartet anvendelse af de delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til stk. 5 vedrørende en ensartet model for udformningen af resuméet og for at tillade investorer at sammenligne den pågældende garanti med andre relevante produkter.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

-1b) I artikel 7 tilføjes følgende stykke:

»3a. ESMA kan udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre ensartet anvendelsen af delegerede retsakter, der vedtages af Kommissionen i henhold til stk. 1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

Onsdag den 7. juli 2010

- 1) I artikel 8 indsættes følgende **stykke**:

»5. **ESMA kan udarbejde** udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **sikre ensartede betingelser** for anvendelse af **delegerede retsakter**, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 4. Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen inden den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

- 2) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»Den kompetente myndighed giver **ESMA** meddelelse om **█** godkendelse **af prospektet og af tillægget hertil** samtidig med, at henholdsvis udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, får meddelelse om denne godkendelse. **De kompetente myndigheder giver ESMA meddelelse samtidig og fremsender en kopi af det pågældende prospekt og af tillægget hertil.**«

- b) Stk. 5 affattes således:

»5. Hjemlandets kompetente myndighed kan beslutte at henvise godkendelsen af et prospekt til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, forudsat at det forinden meddeles **ESMA**, og den kompetente myndighed giver sin tilslutning hertil. Henvisningen meddeles udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, inden for tre arbejdsdage efter datoen for hjemlandets kompetente myndigheds afgørelse. Den i stk. 2 omhandlede frist finder anvendelse fra samme dato. **Artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] finder ikke anvendelse på henvisningen af godkendelsen af prospektet i henhold til dette stykke.**

For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og lette kommunikationen mellem tilsynsmyndighederne og med ESMA, kan sidstnævnte udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer for de meddelelser, der er omhandlet i dette stykke.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i andet afsnit omhandlede udkast til tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

- 3) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 affattes således:

»1. Når prospektet er godkendt, skal det arkiveres hos hjemlandets kompetente myndighed, og **ESMA skal have adgang til det gennem den kompetente myndighed, og det gøres tilgængeligt for offentligheden af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, så hurtigt som praktisk muligt og under alle omstændigheder i rimelig tid og senest inden starten af udbud til offentligheden eller optagelsen til handel af de pågældende værdipapirer. I tilfælde af at aktier i en klasse, der ikke allerede er optaget til handel på et reguleret marked, udbydes til offentligheden og dermed skal optages til handel for første gang, skal prospektet endvidere være tilgængeligt mindst seks arbejdsdage før udbuddets afslutning.**«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. **ESMA offentliggør** på sit netsted **■** en liste over prospekter, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 13, herunder i givet fald et hyperlink til det offentliggjorte prospekt på netstedet for hjemlandets kompetente myndighed eller på udstederens eller det regulerede markeds netsted. Den offentliggjorte liste opdateres løbende, og **hver post** forbliver på netstedet i en periode på mindst 12 måneder.«

4) I artikel 16 indsættes følgende **stykke**:

»3. For at sikre **konsistent harmonisering, specificering af de forpligtelser, der er omhandlet i** denne artikel, og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder udarbejder **ESMA** udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **udspecifcere de situationer, hvor** en væsentlig ny omstændighed, **en** materiel fejl eller **en unøjagtighed vedrørende de oplysninger, der er vedlagt prospektet, nødvendiggør, at der skal offentliggøres et tillæg til prospektet, og ESMA** forelægger sine udkast til **reguleringsstandarder** for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

5) I artikel 17 **foretages følgende ændringer**:**a) Stk. 1** affattes således:

»1. Når der planlægges et udbud eller en optagelse til handel på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater eller i en anden medlemsstat end hjemlandet, er det prospekt, der er godkendt i hjemlandet, samt eventuelle tillæg hertil, gyldigt for udbud til offentligheden eller optagelse til handel i enhver medlemsstat, såfremt **ESMA** og den kompetente myndighed i hvert værtsland har modtaget en anmeldelse i overensstemmelse med artikel 18, jf. dog artikel 23. Værtslandenes kompetente myndigheder foretager ikke godkendelse eller anden administrativ behandling af prospekter.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. **Hvis der efter prospektets godkendelse optræder nye væsentlige omstændigheder, materielle fejl eller ukorrektheder som omhandlet i artikel 16, kræver hjemlandets kompetente myndighed offentliggørelse af et tillæg, der godkendes som omhandlet i artikel 13, stk. 1. ESMA og medlemsstatens kompetente myndighed kan informere hjemlandets kompetente myndighed om behovet for nye oplysninger.**«

6) I artikel 18 indsættes følgende **stykker**:

»3. Hjemlandets kompetente myndighed giver **ESMA** meddelelse om prospektets godkendelsescertifikat samtidig med, at værtslandets kompetente myndighed får meddelelse herom.

ESMA og værtslandets kompetente myndighed **offentliggør** på deres netsteder **■** en liste over godkendelsescertifikater **for prospekter (herunder også eventuelle tillæg hertil)**, der er meddelt i overensstemmelse med denne artikel, herunder i givet fald et hyperlink til **disse poster** på netstedet for hjemlandets kompetente myndighed eller på udstederens eller det regulerede markeds netsted. Den offentliggjorte liste opdateres løbende, og **hver post** forbliver på netstederne i en periode på mindst 12 måneder.

Onsdag den 7. juli 2010

4. For at sikre ensartet anvendelse af dette direktiv og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder kan **ESMA** udarbejde udkast til **anvendelse af standarder** for at fastlægge **standardformularer, modeller og procedurer for meddelelse** af godkendelsescertifikatet, kopien af prospektet, oversættelsen af resuméet og eventuelle tillæg til prospektet.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

7) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykker indsættes:

»1a. De kompetente myndigheder skal samarbejde med **ESMA**, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

1b. De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give **ESMA** alle de oplysninger, der er nødvendige for dets varetagelse af sine opgaver, jf. artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne underretter Kommissionen, **ESMA** og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om enhver ordning vedrørende uddelegering af opgaver, herunder de nøjagtige betingelser for uddelegeringen.«

c) I stk. 4 indsættes følgende afsnit:

»Myndigheden kan i medfør af litra d) deltage i kontrolbesøg på stedet, der udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder.«

8) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan udveksle fortrolige oplysninger eller sende fortrolige oplysninger til **ESMA** eller Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der er genstand for begrænsninger i forbindelse med de firmaspecifikke oplysninger og indvirkninger på tredjelande som fastlagt i henholdsvis forordning (EF) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EF) nr. [ESRB]. Oplysninger udvekslet mellem kompetente myndigheder og **ESMA** eller Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, omfattes af den tavshedspligt, der påhviler personer, som er eller har været beskæftiget hos de kompetente myndigheder, der modtager de pågældende oplysninger.«

b) Følgende stykke indsættes ¶:

»4. For at sikre **konsekvent harmonisering af denne** og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder **udarbejder ESMA** udkast til **reguleringsstandarder** for at **specificere de** oplysninger, der er fastsat krav om i stk. 2.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

Onsdag den 7. juli 2010

8a) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Forholdsregler

1. Når den kompetente myndighed i værtslandet finder, at udstederen eller de finansielle institutioner med ansvar for udbuddet til offentligheden har begået uregelmæssigheder eller at udstederen ikke har overholdt sine forpligtelser som følge af, at værdipapirerne optages til handel på et reguleret marked, skal den forelægge sagen for hjemlandets kompetente myndighed og ESMA.

2. Hvis udstederen eller den finansielle institution med ansvar for udbuddet til offentligheden på trods af de forholdsregler, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi sådanne forholdsregler viser sig utilstrækkelige, fortsat overtræder de pågældende retlige eller administrative bestemmelser, træffer værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed og ESMA samtlige passende forholdsregler for at beskytte investorerne og underretter Kommissionen og ESMA herom hurtigst muligt.«.

Artikel 6

Ændringer af direktiv 2004/39/EF

I direktiv 2004/39/EF foretages følgende ændringer:

-1) Artikel 2, stk. 3, affattes således:

»3. For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder og sikre en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af dette direktiv fastlægger Kommissionen, for så vidt angår undtagelsesbestemmelserne i litra c), i), og k), ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b kriterierne for bestemmelse af, hvornår en aktivitet kan anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet på koncernniveau, samt hvornår en aktivitet ydes lejlighedsvist.«

-1a) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder og sikre en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af dette direktiv tydeliggør Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b definitionerne i stk. 1 i denne artikel.«

1) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne **registrerer** alle investeringsselskaber. Registeret skal være offentligt tilgængeligt og indeholde oplysninger om den investeringsservice eller -virksomhed, investeringsselskabet har tilladelse til at udøve. Registeret skal ajourføres løbende. **Enhver tilladelse meddeles Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA).**

ESMA opretter et register over alle investeringsselskaber i Den Europæiske Union. Registeret skal indeholde oplysninger om de tjenesteydelser eller de aktiviteter, som investeringsselskabet har tilladelse til at udøve, og det skal ajourføres regelmæssigt. ESMA offentliggør **■** og ajourfører denne fortegnelse på sit websted.

Når en kompetent myndighed har inddraget en tilladelse i henhold til artikel 8, litra b) til d), vises inddragelsen i registret i en periode på fem år.«.

Onsdag den 7. juli 2010

2) I artikel 7 indsættes følgende **stykke**:

»4. For at sikre **konsistent harmonisering** af denne artikel og artikel 9, stk. 2-4, artikel 10, stk. 1-2, og artikel 12 **udarbejder ESMA** udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at:

a) **præcisere, hvilke oplysninger der fremlægges for de kompetente myndigheder, jf. artikel 7, stk. 2, herunder driftsplanen**

b) **præcisere, hvilke krav der gælder for ledelse af investeringsselskaber, jf. artikel 9, stk. 4, og at præcisere oplysningerne for underretning i henhold til artikel 9, stk. 2**

c) **præcisere, hvilke krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt hvilke gener der forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, jf. artikel 10, stk. 1 og 2.**

Myndigheden forelægger de i litra a) og b) nævnte udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i litra a), b) og c) omhandlede udkast til tekniske reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

ESMA kan med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelse af artikel 7, stk. 2 og artikel 9, stk. 2, udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for at fastsætte standarder for formularer, modeller og procedurer for den indberetning eller fremlæggelse af oplysninger, som er omhandlet i disse artikler.

Myndigheden forelægger de i fjerde afsnit nævnte udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i fjerde afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

2a) I artikel 8 tilføjes følgende **stykke**:

»Enhver inddragelse af tilladelse skal meddeles til ESMA.«.

3) I artikel 10a indsættes følgende **stykke**:

»8. For at sikre **konsistent harmonisering af** denne artikel udarbejder ESMA udkast til **reguleringsstandarder for at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, som er omhandlet i stk. 4, som påtænkte erhververe skal vedlægge deres indberetning, jf. dog artikel 10a, stk. 2.**

Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

For at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for artikel 10, 10a og 10b udarbejder EBA udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer for samråd mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 10, stk. 4.

Onsdag den 7. juli 2010

Myndigheden forelægger **disse** udkast til tekniske standarder for Kommissionen inden den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i **tredje afsnit** omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

3a) Artikel 10b, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»For at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre ensartet anvendelse af dette direktiv vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b foranstaltninger, som justerer de i første afsnit af dette stykke fastsatte kriterier.«

3b) Artikel 13, stk. 10, affattes således:

»For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder og sikre en ensartet anvendelse af stk. 2 til 9 vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b gennemførelsesbestemmelser, som præciserer de konkrete organisatoriske krav, der skal opfyldes af investeringselskaber, der udfører forskellige former for investerings-service og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf.«

3c) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA om alle generelle vanskeligheder, som deres investeringselskaber møder i forbindelse med etablering, ydelse af investerings-service og/eller udførelse af investeringsaktiviteter i et tredjeland.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysninger, som den forelægges i henhold til stk. 1, konstaterer, at et tredjeland ikke giver EU-investeringselskaber en faktisk markedsadgang svarende til den, Unionen giver investeringselskaber fra dette tredjeland, forelægger den efter vejledning fra ESMA Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EU-baserede investeringselskaber. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Europa-Parlamentet underrettes øjeblikkeligt og i fuldt omfang om alle stadier af proceduren, jf. artikel 217 i TEUF.

Myndigheden bistår Kommissionen i efterlevelsen af denne artikel.«.

3d) I artikel 16, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed udarbejder retningslinjer for de i denne artikel nævnte overvågningsmetoder.«.

Onsdag den 7. juli 2010

3e) I artikel 18, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»3. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 skal Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b:«

3f) Artikel 19, stk. 6, første led, affattes således:

»- ovennævnte tjenesteydelser vedrører aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et tilsvarende tredjelandsmarked, pengemarkedsinstrumenter, obligationer og andre gældsinstrumenter (dog undtaget obligationer eller gældsbeviser, som omfatter et afledt instrument), UCITS og andre ikke-komplekse finansielle instrumenter. Et tredjelandsmarked anses for at svare til et reguleret marked, når det opfylder krav svarende til de i afsnit III fastsatte. Kommissionen og ESMA offentliggør på deres websted en liste over de markeder, der anses for at være tilsvarende markeder. Denne liste ajourføres regelmæssigt. ESMA bistår Kommissionen med at vurdere tredjelandsmarkeder.«

3g) I artikel 19, stk. 10, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»10. For at sikre den nødvendige investorbekyttelse og en ensartet anvendelse af stk. 1 til 8 sikrer Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b, at investeringsselskaberne overholder principperne heri, når de leverer investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til deres kunder. Disse bestemmelser skal tage hensyn til:«

3h) I artikel 21, stk. 6, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»6. For at sikre den for investorerne nødvendige beskyttelse, redelige og velfungerende markeder og en ensartet anvendelse af stk. 1, 3 og 4 vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b bestemmelser vedrørende:«

3i) I artikel 22, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»3. For at sikre, at foranstaltninger til beskyttelse af investorer og til sikring af, at markederne fungerer redeligt og ordnet, tager hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, og for at sikre en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b bestemmelser, som fastlægger:«

3j) Artikel 23, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Medlemsstater, der beslutter at tillade investeringsfirmaer at udpege tilknyttede agenter, opretter et offentligt register. Tilknyttede agenter registreres i det offentlige register i den medlemsstat, hvor de er etablerede. ESMA offentliggør på sit websted henvisninger/hyperlinks til de offentlige registre, der er oprettet i medfør af denne artikel af medlemsstater, der beslutter at tillade investeringsselskaber at udpege tilknyttede agenter.«

3k) I artikel 24, stk. 5, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»5. For at sikre en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 2, 3 og 4 under hensyn til ændret markedspraksis og for at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten, vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b bestemmelser, der fastsætter:«

Onsdag den 7. juli 2010

3l) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at dette berører fordelingen af ansvaret for håndhævelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), skal medlemsstaterne og ESMA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] sikre, at der er truffet passende foranstaltninger til, at den kompetente myndighed kan føre tilsyn med investeringssekskabers aktiviteter for at sikre, at disse handler ærligt, redeligt og professionelt på en måde, der fremmer markedets integritet.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringssekskaber sørger for, at de relevante oplysninger om samtlige transaktioner med finansielle instrumenter, som de har foretaget enten for egen eller for en kundes regning, er tilgængelige for den kompetente myndighed i mindst fem år. Ved transaktioner gennemført for kunders regning skal registre indeholde alle oplysninger og nærmere enkeltheder om kundens identitet samt de oplysninger, der kræves efter Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010.«

c) Stk. 7 affattes således:

»7. For at sikre, at foranstaltninger til beskyttelse af markedets integritet ændres under hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, og sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 1 til 5, fastlægger Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b metoder og ordninger til rapportering af finansielle transaktioner, idet rapporternes form og indhold samt kriterier til bestemmelse af et relevant marked er i overensstemmelse med stk. 3.«

3m) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Den myndighed, der er kompetent for det mest relevante marked målt i likviditet, som defineret i artikel 25, fastlægger hvor hver aktie mindst en gang om året på grundlag af den aritmetiske gennemsnitsværdi af de udførte ordrer på markedet vedrørende den pågældende aktie, til hvilken aktieklasser den hører. Denne oplysning offentliggøres til alle markedsdeltagere og videregives til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed offentliggør denne oplysning på sit websted.«

b) I stk. 7, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»7. For at sikre en ensartet anvendelse af stk. 1-6 på en måde, der understøtter en effektiv værdiansættelse af aktier og maksimerer investeringssekskabers mulighed for at opnå det for deres kunder bedste resultat, vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64 b bestemmelser, der angiver:«

Onsdag den 7. juli 2010

3n) I artikel 28, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»3. For at sikre gennemsigtige og velfungerende markeder og en ensartet anvendelse af stk. 1 vedtager Kommissionen, i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b, bestemmelser, som:«

3o) I artikel 29, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»3. For at sikre en ensartet anvendelse af stk. 1 og 2, vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b bestemmelser vedrørende:«

3p) I artikel 30, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»3. For at sikre de finansielle markeds effektive og ordnede funktion og for at sikre en konsekvent harmonisering og en ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b bestemmelser vedrørende:«

4) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Såfremt investeringsselskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, meddeler den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland på anmodning af den kompetente myndighed i værtslandet og inden for en rimelig frist identiteten af de tilknyttede agenter, som investeringsselskabet har til hensigt at anvende i den medlemsstat. Værtslandet kan offentliggøre sådanne oplysninger. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010.«

b) Følgende indsættes ■ som stk. 7:

»7. For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel ■ kan ESMA udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes**, jf. stk. 2, 4 og 6.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder **i overensstemmelse med artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder til opstilling af standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4 og 6.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

5) I artikel 32 indsættes følgende **stykke**:

»10. For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel ■ kan ESMA udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes**, jf. stk. 2, 4 og 9.

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder til opstilling af standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3 og 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

5a) I artikel 36 tilføjes følgende stykke:

»5a. ESMA underrettes om enhver inddragelse af tilladelse.«

5b) I artikel 39 tilføjes følgende stykke:

»1a. For at tage hensyn til udviklingerne på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for at fastsætte anvendelsesbetingelserne for litra d). Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen inden den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

5c) I artikel 40, stk. 6, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»6. For at sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 1 til 5 vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter efter proceduren i artikel 64, 64a og 64b bestemmelser som:«

5d) Artikel 41, stk. 2, affattes således:

»2. En kompetent myndighed, der kræver suspension af eller fjernelse fra handelen med et finansielt instrument på et eller flere regulerede markeder, skal straks offentliggøre sin beslutning og underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater. De kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater stiller krav om suspension af handelen med det pågældende finansielle instrument eller fjernelse af dette fra handelen på de regulerede markeder og MHF'er, der opererer under deres myndighed, medmindre det forhold, at et sådant skridt vil kunne være til betydelig skade for investorinteresser eller markedets ordnede funktion, taler imod.«

5e) I artikel 42 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6, andet afsnit, affattes således:

»Det regulerede marked meddeler den kompetente myndighed i markedets hjemland, i hvilken medlemsstat det har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler inden en måned disse oplysninger til den medlemsstat, som det regulerede marked har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010.«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Følgende stykke indsættes:

»7a. For at tage hensyn til udviklingerne på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for at fastsætte anvendelsesbetingelserne for stk. 1. Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

5f) I artikel 44, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»3. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 skal Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b vedtage bestemmelser, der fastsætter:«

5g) I artikel 45, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

»3. For at sikre de finansielle markeders effektive og ordnede funktion, for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder og for at sikre en konsekvent harmonisering og en ensartet anvendelse af denne artikel vedtager Kommissionen i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b bestemmelser vedrørende:«

6) Artikel 47 affattes således:

»Artikel 47

Liste over regulerede markeder

Hver medlemsstat opstiller en liste over de regulerede markeder, som den er hjemland for, og meddeler de øvrige medlemsstater og ESMA denne liste. Der skal på samme måde gives underretning om enhver ændring i denne liste. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle regulerede markeder på sin hjemmeside ▯.«

7) I artikel 48 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, som skal varetage hver af de opgaver, der er fastlagt i dette direktiv. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for håndhævelsen af hver enkelt opgave med angivelse af eventuel opgavefordeling.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om eventuelle aftaler, der indgås med hensyn til uddelegering af hverv, herunder hvilke nøjagtige betingelser der gælder for en sådan uddelegering.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over de i stk. 1 og 2 nævnte kompetente myndigheder på sit websted.«

Onsdag den 7. juli 2010

7a) I artikel 51 indsættes følgende stykke:

»Medlemsstaterne giver årligt ESMA de akkumulerede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og sanktioner, der er foretaget i henhold til stk. 1 og 2.

Den kompetente myndighed underretter samtidig ESMA om alle sanktioner, der offentliggøres i overensstemmelse med det foregående afsnit. Hvis en offentliggjort sanktion vedrører et investeringselskab, der har tilladelse i henhold til dette direktiv, vedføjer ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion i registeret over investeringselskaber, der er etableret under artikel 5, stk. 3, i dette direktiv.«

8) I artikel 53 indsættes følgende stykke:

»3. De kompetente myndigheder underretter ESMA om **klagen og de procesordninger**, jf. stk. 1, der **står til rådighed** inden for deres kompetenceområde.

ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle udenretslige ordninger på sin *sit websted*.«

8a) Titlen på kapitel II affattes således:

»Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed«.

8b) Artikel 56, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Med henblik på at lette og fremskynde samarbejdet, herunder navnlig udveksling af oplysninger, udpeger hver medlemsstat én kompetent myndighed som kontaktpunkt i dette direktivs forstand. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, ESMA og de øvrige medlemsstater navnene på de myndigheder, der er udpeget til at kunne modtage anmodninger om udveksling af oplysninger eller samarbejde i henhold til dette stykke. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over disse myndigheder på sin hjemmeside.«

8c) Artikel 56, stk. 4, affattes således:

»Når en kompetent myndighed har god grund til at formode, at foretagender, der ikke er underlagt dens tilsyn, på en anden medlemsstats område udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, skal denne kompetente myndighed give den kompetente myndighed i den anden medlemsstat og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. Sidstnævnte myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelserne for den kompetente myndighed, som har fremsendt oplysningerne.«

8d) Artikel 56, stk. 5, affattes således:

»5. For at sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 fastlægger Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 64, 64a og 64b rammerne om de kompetente myndigheders samarbejde og fastlægger de kriterier, hvorefter et reguleret markeds funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland.«

Onsdag den 7. juli 2010

9) I artikel 56 indsættes følgende som stk. 6:

»6. For at sikre **ensartede betingelser** for **anvendelsen** af **denne artikel** kan **ESMA** udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder til opstilling af standardformularer, -modeller og -procedurer for de i stk. 2 nævnte samarbejdsordninger.**

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

10) I artikel 57 foretages følgende ændringer:

a) Den nuværende tekst bliver til stk. 1.

aa) Følgende stykke indsættes:

»1a. **Myndigheden kan, med det formål at samstemme tilsynspraksisser, deltage i kollegierne af tilsynsførendes aktiviteter, herunder kontrol på stedet der udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 12 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«**

b) Følgende indsættes som stk. 2:

»2. For at sikre **konsistent harmonisering** af stk. 1 kan **ESMA** udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem** de kompetente **myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser**

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1, kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder til fastlæggelse af standardformularer, -modeller og -procedurer for de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

11) I artikel 58 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. For at sikre **ensartede anvendelsesbetingelser for** stk. 1 og 2 kan **ESMA** udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **fastlægge** standardformularer, modeller og **procedurer for udveksling af oplysninger.**

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Artikel 54, 58 og 63 er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed til **ESMA**, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der blev oprettet ved [ ] forordning (EU) nr. .../2010, til centralbanker, Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank i deres egenkab af pengepolitiske myndigheder og eventuelt andre offentlige myndigheder, der fører tilsyn med betalings- og afviklingsystemer, videregiver de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde; der er heller ikke noget til hinder for, at sådanne myndigheder eller organer til de kompetente myndigheder videregiver oplysninger, som de har brug for til at udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv.«

11a) Artikel 59, stk. 2, affattes således:

»2. I tilfælde af nægtelse skal den kompetente myndighed give den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen, og ESMA meddelelse herom og fremlægge så detaljerede oplysninger som muligt.«

12) I artikel 60 indsættes følgende stykke:

»4. For at sikre **ensartede anvendelsesbetingelser for stk. 1 og 2** kan **ESMA** udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **fastlægge** standardformularer, modeller og **procedurer for konsultation af andre kompetente myndigheder før meddelelse af tilladelse**.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i overensstemmelse med artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

13) I artikel 62 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, tredje punktum, affattes således:

»Kommissionen og **ESMA** underrettes straks om sådanne foranstaltninger.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, andet punktum, affattes således:

»Kommissionen og **ESMA** underrettes straks om sådanne foranstaltninger.«

c) Stk. 3, andet afsnit, andet punktum, affattes således:

»Kommissionen og **ESMA** underrettes straks om sådanne foranstaltninger.«

13a) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 62a

1. De kompetente myndigheder skal samarbejde med **ESMA**, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

2. De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give **ESMA** alle de oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af sine opgaver ifølge dette direktiv og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], jf. nævnte forordnings artikel 20.«

Onsdag den 7. juli 2010

14) Artikel 63, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne og **ESMA, jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]**, må kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 54. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

Medlemsstaterne og **ESMA** kan videregive personoplysninger til tredjelande i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv 95/46/EF.

Medlemsstaterne og **ESMA** kan også indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer, der har ansvaret for **et eller flere af følgende områder:**

- a) tilsyn med kreditinstitutter, andre finansielle institutioner og forsikringsselskaber samt med de finansielle markeder
- b) likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer
- c) den lovpligtige revision af investeringsselskabers og andre finansielle enheders, kreditinstitutters og forsikringsselskabers regnskaber i forbindelse med udførelsen af deres tilsynsopgaver, eller som forvalter garantiordninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- d) tilsyn med organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer
- e) tilsyn med personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansielle enheders regnskaber.

De samarbejdsaftaler, som er omtalt i tredje afsnit, kan kun indgås, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der er mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 54. Udvekslingen af oplysninger **har** til formål at give disse myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer mulighed for at udføre deres opgaver.«

14a) I artikel 64 foretages følgende ændringer:

a) **Stk. 2 affattes således:**

»2. **Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, 4, 10b, stk. 1, artikel 13, stk. 10, artikel 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44, 45, and artikel 56, stk. 2, i en periode på fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i medfør af artikel 64c.**«

b) **Følgende stykker indsættes:**

»-2a. **Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.**

Onsdag den 7. juli 2010

-2b. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 64a og 64b anførte betingelser.«

c) Stk. 2c affattes således:

»2a. Ingen af de delegerede retsakter må føre til en ændring af de grundlæggende bestemmelser i dette direktiv.«

d) Stk. 4 udgår.

14b) Der indsættes følgende artikler:

»Artikel 64a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Delegationen af beføjelser, som omhandlet i artikel 2, 4, 10b, stk. 1, artikel 13, stk. 10, artikel 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44, 45, and artikel 56, stk. 2, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 64b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.«

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 7

Ændringer af direktiv 2004/109/EF

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

-1) I artikel 2, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»3. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1 fastsatte krav vedtager Kommissionen i henhold til artikel 27, stk. 2 og 2a, delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger vedrørende definitionerne i stk. 1.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»De foranstaltninger, der henvises til i andet afsnit, litra a) og b), fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.«

-1a) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 indsættes følgende litra:

»aa) et bilag med et resumé af land-for-land årsregnskaberne«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1 fastsatte krav, vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b. Kommissionen fastsætter navnlig, under hvilke tekniske omstændigheder en offentliggjort årsrapport, herunder revisionsberetningen, skal forblive offentlig tilgængelig. Kommissionen kan i givet fald også justere den i stk. 1 nævnte femårsperiode.«

-1b) I artikel 5, stk. 6, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»6. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1-5 fastsatte krav og sikre ensartet anvendelse heraf, vedtager Kommissionen foranstaltninger i henhold til artikel 27, stk. 2 og 2a.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»De foranstaltninger, der henvises til i litra a), vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 27, stk. 2. De foranstaltninger, der henvises til i litra b) og c), fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.«

Onsdag den 7. juli 2010

c) Fjerde afsnit affattes således:

»Kommissionen kan i givet fald også justere den i stk. 1 nævnte femårsperiode ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.«

-1c) I artikel 9, stk. 7, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»7. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 2, 4 og 5 fastsatte krav, vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.«

b) Andet afsnit affattes således:

»Kommissionen fastsætter den maksimale længde af den i stk. 4 omhandlede korte afviklingscyklus samt passende kontrolmekanismer for hjemlandets kompetente myndighed ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.«

1) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) ■ Stk. 8 ændres således:

i) Indledningen til første afsnit affattes således:

»8. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1, 2, 4, 5 og 6 fastsatte krav fastsætter Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b, foranstaltninger med henblik på at:«

ii) ■ Litra a) udgår.

iii) Andet afsnit udgår

b) Følgende indsættes ■:

»9. For at sikre **ensartede betingelser** for anvendelse af **denne artikel** og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder **kan ESMA udarbejde** udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **fastlægge standardformularer, modeller og procedurer til brug ved** anmeldelse af de krævede oplysninger til udstederen, jf. stk. 1, eller ved indgivelse af oplysninger i **henhold til** artikel 19, stk. 3.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit nævnte udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

2) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) ■ Stk. 2 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

Onsdag den 7. juli 2010

»2. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1 fastsatte krav, vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b. Kommissionen fastlægger navnlig:«

ii) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) anmeldelsernes indhold«.

iii) Andet afsnit udgår

b) Følgende stykke indsættes:

»3. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af stk. 1 og tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder **kan ESMA udarbejde** udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **fastlægge standardformularer, modeller og procedurer til brug ved** anmeldelse af de krævede oplysninger til udstederen, jf. stk. 1, eller ved indgivelse af oplysninger i **henhold til** artikel 19, stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit nævnte udkast til tekniske gennemførelsesstandarder **i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«**

2a) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

»2. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1 fastsatte krav, vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.«

2b) Artikel 17, stk. 4, affattes således:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, til udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi, for at sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b. Den skal navnlig præcisere, gennem hvilke typer finansielle virksomheder aktionærer kan udøve deres finansielle rettigheder, som omhandlet i stk. 2, litra c).«

2c) Artikel 18, stk. 5, affattes således:

»5. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, til udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi, for at sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1-4 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b. Den skal navnlig præcisere, gennem hvilke typer finansielle virksomheder gældsbevisindehavere kan udøve deres finansielle rettigheder, som omhandlet i stk. 2, litra c).«

2d) Artikel 19, stk. 4, affattes således:

»4. For at sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen skal navnlig præcisere, efter hvilken procedure en udsteder, en aktionær eller en indehaver af andre finansielle instrumenter eller en person eller enhed som omhandlet i artikel 10 skal indgive oplysninger til den kompetente myndighed i hjemlandet i henhold til henholdsvis stk. 1 eller 3, for at:

- a) gøre det muligt at indgive oplysninger i elektronisk form i hjemlandet
- b) koordinere den i artikel 4 omhandlede indgivelse af årsrapport med indgivelsen af de i artikel 10 i direktiv 2003/71/EF omhandlede årlige oplysninger.«

2e) Artikel 21, stk. 4, affattes således:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, til udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi, for at sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte krav vedtager Kommissionen foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b.

Kommissionen fastsætter navnlig:

- a) minimumsstandarder for udbredelse af regulerede oplysninger jf. stk. 1
- b) minimumsstandarder for den centrale opbevaringsmekanisme jf. stk. 2.

Kommissionen kan ligeledes opstille og ajourføre en liste over medier til udbredelse af oplysninger til offentligheden.«

2f) Artikel 22, stk. 1, første, afsnit, affattes således:

»1. ESMA udarbejder i henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] retningslinjer med henblik på yderligere at lette offentlighedens adgang til oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til direktiv 2003/6/EF, direktiv 2003/71/EF og dette direktiv.«

2g) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis udsteders registrerede hjemsted er i et tredjeland, kan den kompetente myndighed i hjemlandet undtage udsteder fra kravene i artikel 4-7, artikel 12, stk. 6, artikel 14, 15 samt artikel 16-18, såfremt det pågældende tredjeland lovgivning indeholder ækvivalente krav eller udsteder opfylder kravene i lovgivningen i et tredjeland, som den kompetente myndighed i hjemlandet betragter som ækvivalente.

Den kompetente myndighed underretter derefter ESMA om undtagelserne.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. For at sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af stk. 1 vedtager Kommissionen i henhold til proceduren i artikel 27, stk. 2, gennemførelsesforanstaltninger:

- i) hvorved der etableres en mekanisme, der sikrer ækvivalens mellem de i dette direktiv fastsatte oplysningskrav, herunder til årsregnskaber, og de i et tredjeland love eller administrative bestemmelser fastsatte oplysningskrav, herunder til årsregnskaber

Onsdag den 7. juli 2010

- ii) som fastslår, at det er det tredjeland, hvor udsteder er registreret, der sikrer ækvivalens med oplysningskravene i dette direktiv som følge af dets nationale love og administrative bestemmelser eller den praksis eller de procedurer, der er baseret på de internationale standarder som er fastlagt af internationale organisationer.

Med henblik på første afsnit, nr. ii) vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b foranstaltninger vedrørende vurdering af standarder, som er relevante for udstedere i mere end et land.

Senest fem år efter datoen i artikel 31 træffer Kommissionen i henhold til artikel 27, stk. 2, de nødvendige afgørelser om ækvivalens med de regnskabsstandarder, som benyttes af tredjelandsudstedere under de i artikel 30, stk. 3, fastsatte betingelser. Hvis Kommissionen fastslår, at regnskabsstandarderne i et tredjeland ikke er ækvivalente, kan den give den pågældende udsteder tilladelse til fortsat at benytte disse regnskabsstandarder i en passende overgangsperiode.

Med henblik på det tredje afsnit vedtager Kommissionen også ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b foranstaltninger med henblik på at fastsætte generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarder, som er relevante for udstedere i mere end et land.

Udkast til delegerede retsakter udarbejdes af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.«.

- c) Stk. 5 affattes således:

»5. For at sikre en konsekvent harmonisering og for at præcisere de i stk. 2 fastsatte krav kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b vedtage foranstaltninger, som definerer, hvilken type oplysninger offentliggjort i et tredjeland der har betydning for offentligheden i Unionen.«

- d) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen vedtager også ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 27, 27a og 27b foranstaltninger med henblik på at fastsætte generelle ækvivalenskriterier, for så vidt angår første afsnit.«

- e) Følgende stykke indsættes:

»7a. ESMA bistår Kommissionen med udførelsen af dens opgaver, som fastsat i denne artikel, jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]«

- 2h) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Hver enkelt medlemsstat udpeger den i artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/71/EF omhandlede centrale myndighed som den centrale kompetente administrative myndighed med ansvar for at varetage de forpligtelser, der følger af dette direktiv, og for at sikre, at bestemmelser vedtaget i medfør af dette direktiv anvendes. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA herom.«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA jf. artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om alle ordninger vedrørende uddelegering af opgaver med angivelse af de nøjagtige vilkår for regulering af uddelegeringen.«

3) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykker indsættes:

»2a. De kompetente myndigheder skal samarbejde med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

2b. De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af sine opgaver ifølge dette direktiv og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], jf. nævnte forordnings artikel 20.«

b) Stk. 3, første punktum, affattes således:

»Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan udveksle fortrolige oplysninger med eller videregive oplysninger til ESMA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved [ ] forordning (EU) nr. .../2010.«.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed kan i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelands kompetente myndigheder eller organer, som i medfør af deres egen lovgivning kan udføre de opgaver, der ved dette direktiv er pålagt de kompetente myndigheder jf. artikel 24. Medlemsstaterne underretter ESMA om indgåelsen af samarbejdsaftaler. En sådan udveksling af oplysninger er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den i denne artikel omhandlede tavshedspligt. En sådan udveksling af oplysninger har til formål at give de nævnte myndigheder eller organer mulighed for at udøve deres tilsynsbeføjelser. Når oplysningerne hidrører fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først har videregivet oplysningerne, og de må i givet fald alene anvendes til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.«

3a) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Forholdsregler

1. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet finder, at udstederen eller aktionæren eller indehaveren af andre finansielle instrumenter eller den i artikel 10 omhandlede person eller enhed har begået uregelmæssigheder eller ikke har opfyldt sine forpligtelser, skal den forelægge sagen for hjemlandets kompetente myndighed og ESMA.

2. Hvis udstederen eller værdipapirindehaveren på trods af de forholdsregler, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi sådanne forholdsregler viser sig utilstrækkelige, fortsat overtræder de pågældende love eller retsfor skrifter, træffer værtslandets kompetente myndighed, efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed i henhold til artikel 3, stk. 2, de nødvendige forholdsregler til at beskytte investorerne, idet Kommissionen og ESMA underrettes herom ved først givne lejlighed.«

Onsdag den 7. juli 2010

3b) Overskriften til kapitel VI affattes således:

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSES-FORANSTALTNINGER«

3c) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2a affattes således:

»2a. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 5, stk. 6, artikel 9, stk. 7, artikel 12, stk. 8, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 4, artikel 21, stk. 4, artikel 23, stk. 5 og stk. 7, tillægges Kommissionen for en periode på fire år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv. Kommissionen udarbejder en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder før den fireårige periode udløber. Delegationsbeføjelserne forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder dem i medfør af artikel 27c.«

b) Følgende stykker indsættes:

»2aa. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

2ab. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 27a og 27b anførte betingelser.«

3d) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 27a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 5, stk. 6, artikel 9, stk. 7, artikel 12, stk. 8, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 4, artikel 21, stk. 4, artikel 23, stk. 4, artikel 23, stk. 5 og stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 27b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, angiver begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.«.

Artikel 8

Ændringer af direktiv 2005/60/EF

I direktiv 2005/60/EF foretages følgende ændringer:

-1a) Artikel 11, stk. 4, affattes således:

»4. Medlemsstaterne underretter hinanden, ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA], og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, hhv. om andre tilfælde, hvor de tekniske kriterier, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, litra b), er opfyldt.«

-1b) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne underretter hinanden, ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA], og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1, litra b).«

-1c) Artikel 28, stk. 7, affattes således:

»7. Medlemsstaterne underretter hinanden, ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA], og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], og Kommissionen om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 3, 4 eller 5.«

-1d) Artikel 31, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne, ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA], og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor det ifølge tredjelandets lovgivning ikke er tilladt at anvende de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit, og hvor der kunne tilstræbes en løsning ved en samordnet optræden.«

Onsdag den 7. juli 2010

- 1) I artikel 31 indsættes følgende **stykke**:

»4. For at sikre **konsekvent harmonisering af** denne artikel og **for at** tage hensyn til den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme kan Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), **der er oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]**, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), **der er oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]** og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger (EIOPA), **der er oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]**, **under hensyn til de eksisterende rammer og, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med andre relevante EU-organer inden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme** udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** i overensstemmelse med artikel 42 i **nævnte forordninger med henblik på at præcisere** arten af de yderligere foranstaltninger, der er omtalt i **stk. 3**, og de tiltag, kredit- og pengeinstitutter som minimum skal gennemføre, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit.

Kommissionen **tillægges beføjelser** til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

- 2) I artikel 34 tilføjes følgende stykke:

»3. For at sikre **konsekvent harmonisering og for at** tage hensyn til den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme kan **EBA, ESMA og EIOPA under hensyn til de eksisterende rammer og, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med andre relevante EU-organer inden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme** udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA], med henblik på at **præcisere** mindsteindholdet af de oplysninger, som er omtalt i stk. 2.

Kommissionen **får delegeret** beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

- 2a) **Følgende artikel indsættes:**

»Artikel 37a

1. **De kompetente myndigheder samarbejder med ESA'erne, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].**

2. **De kompetente myndigheder giver ESA'erne alle de oplysninger, der er nødvendige for at de kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv og i henhold til forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«**

- 2b) **Overskriften til kapitel VI affattes således:**

»DELEGEREDE RETSAKTER«

- 2c) **I artikel 40 foretages følgende ændringer:**

- a) **Stk. 1 ændres således:**

- i) **Første afsnit affattes således:**

»1. **For at tage højde for den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og for at sikre konsekvent harmonisering og for at præcisere de krav, der er fastsat i dette direktiv, kan Kommissionen vedtage følgende foranstaltninger:**«

Onsdag den 7. juli 2010

ii) Andet afsnit affattes således:

»Disse foranstaltninger vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 41, 41a og 41b.«

b) Stk. 3, andet led, affattes således:

»Disse foranstaltninger vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 41, 41a og 41b.«

2d) I artikel 41 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, hvad angår bestemmelserne i artikel 8 i denne afgørelse, forudsat at de foranstaltninger, der vedtages efter denne procedure, ikke ændrer de væsentlige bestemmelser i dette direktiv.«

b) Stk. 2a affattes således:

»2a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, i en periode på fire år fra dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 41a.«

c) Følgende stykker indsættes:

»2b. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

2c. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 41a og 41b anførte betingelser.«

d) Stk. 3 udgår.

2e) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 41a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 40, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

Onsdag den 7. juli 2010

3. *Beslutningen om ophævelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.»*

»Artikel 41b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. *Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.*

2. *Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.*

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. *Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, angiver begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.»*

Artikel 9

Ændringer af direktiv 2006/48/EF

1) **■** Artikel 6 *affattes således:*

»1. *Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditinstitutterne er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. De fastsætter, uden at dette berører artikel 7-12, hvilke krav der skal være opfyldt for meddelelse af en sådan tilladelse, og underretter Kommissionen og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], herom.*

2. For at sikre **konsekvent harmonisering og** ensartet anvendelse af denne artikel **udarbejder EBA:**

a) *udkast til reguleringsstandarder om, hvilke oplysninger der skal fremlægges for de kompetente myndigheder ved ansøgningen om godkendelse af kreditinstitutter, herunder driftsplanen, jf. artikel 7*

b) *udkast til reguleringsstandarder om, hvilke vilkår der opfylder betingelsen i artikel 8*

c) *udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for standardformularer, modeller og procedurer for fremlæggelsen af oplysningerne*

d) *udkast til reguleringsstandarder, der fastsætter, hvilke krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, der er kvalificerede deltagere, samt hvilke forhold der kan hæmme den kompetente myndighed i varetagelsen af sine tilsynsopgaver som fastsat i artikel 12.*

Onsdag den 7. juli 2010

EBA forelægger de i litra a), b) og c) nævnte udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen får delegeret beføjelsen til at vedtage de i litra a), b) og c) omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til at vedtage de i første afsnit, litra b), nævnte udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

1a) Artikel 9, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) de interesserede medlemsstater skal give Kommissionen og EBA en begrundelse for, hvorfor de udnytter denne mulighed, og«

2) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Enhver tilladelse meddeles EBA

Navnet på alle kreditinstitutter, der meddeles tilladelse, optages på en fortegnelse. EBA offentliggør denne fortegnelse på sit websted og ajourfører den løbende.«

2a) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»2. Inddragelsen af en tilladelse meddeles Kommissionen og EBA og begrundes. Begrundelsen meddeles de berørte.«

3) I artikel 19 indsættes følgende stykke:

»For at sikre konsekvent harmonisering af dette direktiv udarbejder EBA udkast til reguleringsstandarder for at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, som er omhandlet i artikel 19a, stk. 4, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning, jf. dog artikel 19, stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen får delegeret beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

For at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for dette direktiv, udarbejder EBA udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 19b.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i fjerde afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

Onsdag den 7. juli 2010

3a) I artikel 22 indsættes følgende stykke:

»2a. For at præcisere de krav, der er fastsat i denne artikel, og sikre konvergenen i tilsynspraksis kan EBA udarbejde udkast til tekniske standarder med henblik på at præcisere de former, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med principperne om, at de skal omfatte hele virksomheden og være proportionale som fastsat i stk. 2.

Kommissionen får delegeret beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.»

2b. For at lette gennemførelsen af og sikre ensartethed af oplysningerne i stk. 2a og aflønningsprincipperne i punkt 22 og 22a i bilag V, kan EBA udarbejde udkast til reguleringsstandarder med henblik på at præcisere de ordninger, strategier, processer og mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, under overholdelse af principperne om, at de skal omfatte hele virksomheden og være proportionale som fastsat i stk. 2.

Kommissionen får delegeret beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

ESMA arbejder tæt sammen med EBA om udarbejdelsen af sådanne tekniske standarder om aflønningspolitik for de kategorier af medarbejdere, der er beskæftiget med investeringsservice og -aktiviteter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter.«

4) I artikel 26 indsættes følgende stykke:

»5. For at sikre ensartet anvendelse af artikel 25 og nærværende artikel udarbejder EBA:

a) udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere, hvilke oplysninger der skal meddeles i henhold til artikel 25 og** ■ nærværende artikel og

b) udkast til **tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer til brug ved meddelelse af disse oplysninger.**

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]. Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til at vedtage de i første afsnit, litra b), nævnte udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«.**

5) I artikel 28 indsættes følgende stykke:

»4. For at sikre **konsekvent harmonisering og** ensartet anvendelse af denne artikel **udarbejder EBA:**

a) udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere, hvilke oplysninger der skal meddeles i henhold til denne artikel og**

b) udkast til **tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer til brug ved meddelelse af disse oplysninger.**

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder** i henhold til **artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010. **Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til at vedtage de stk. 1, litra b), nævnte udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«**

6) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»Inden den i artikel 30 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen, **EBA** og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.«

6a) Artikel 36 affattes således:

»Artikel 36

Medlemsstaten meddeler Kommissionen og EBA antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 25 og artikel 26, stk. 1, 2 og 3, er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til artikel 30, stk. 3.«

6b) Artikel 38, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen, EBA og Det Europæiske Bankudvalg meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted uden for Den Europæiske Union.«

6c) I artikel 39, stk. 2, indsættes som litra ba):

»ba) dels at EBA er i stand til at få de oplysninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, som de har modtaget fra tredjelands nationale myndigheder i henhold til artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

6d) I artikel 39 tilføjes følgende stykke:

»3a. EBA bistår Kommissionen med opgaverne i denne artikel, jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

7) I artikel 42 indsættes følgende stykke:

»For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder **EBA**:

a) udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere de deri indholdte** oplysninger

b) **udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at fastlægge standardformularer, modeller og procedurer til brug for informationsudveksling** **■**, som kan forventes at lette overvågningen af kreditinstitutter, **således at der kan sikres en ensartet anvendelse af denne artikel.**

EBA forelægger **disse** udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen *tillægges beføjelser til at* vedtage de i *andet* afsnit omhandlede udkast til *reguleringsstandarder* i henhold til *artikel 7 til 7d* i forordning (EU) nr. .../2010. *Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til at vedtage de i andet afsnit, litra b), omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010* [EBA].«

- 8) I artikel 42a, stk. 1, indsættes følgende i slutningen af fjerde afsnit:

»Har en *hvilken som helst af de omhandlede kompetente myndigheder* efter udløbet af *den første periode* på to måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], *udsætter de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten deres beslutning og afventer den* beslutning, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed måtte træffe i henhold til forordningens artikel 11, stk. 3. *Værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder træffer deres beslutning* i overensstemmelse med *myndighedens* beslutning. Perioden på to måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer beslutningen inden for en måned. Efter udløbet af de *første* to måneder eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for myndigheden.«

- 9) I artikel 42b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De kompetente myndigheder tager under udøvelsen af deres opgaver hensyn til konvergen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at:

- a) de kompetente myndigheder deltager i arbejdet i **EBA**
- b) de kompetente myndigheder følger de retningslinjer og anbefalinger, som **EBA** har fastsat, og giver en begrundelse, hvis de ikke gør det
- c) de nationale mandater, der er tildelt de kompetente myndigheder, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af **EBA** eller i medfør af dette direktiv.«

b) Stk. 2 udgår.

- 10) Artikel 44, stk. 2, affattes således:

»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger eller videregiver oplysninger til **EBA** i henhold til nærværende direktiv og til de øvrige direktiver, der gælder for kreditinstitutter, *samt til artikel 16 og 20 i forordning .../... [EBA]*. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

- 11) Artikel 46 ■ affattes således:

»**Artikel 46**

Medlemsstaterne og **EBA**, *jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]* må *kun* indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelands kompetente myndigheder samt med de i artikel 47 og artikel 48, stk. 1, *i nærværende direktiv* omhandlede myndigheder eller organer fra tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 44, stk. 1, *i nærværende direktiv*. *Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver.*

Onsdag den 7. juli 2010

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.»

12) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) **Stk. 1** affattes således:

»Denne afdeling er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed sender oplysninger til følgende med henblik på udførelsen af deres opgaver:

a) centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system

b) eventuelle andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingssystemerne

c) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), når disse oplysninger er relevante for dets opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010.

Denne afdeling er ikke til hinder for, at de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder og EBA sådanne oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til artikel 45.»

b) **Stk. 4** affattes således:

»I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, giver medlemsstaterne straks de kompetente myndigheder tilladelse til at meddele centralbankerne i Det Europæiske System af Centralbanker oplysninger, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system, og til ESBR i henhold til forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB], når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af de opgaver, det har fået pålagt.»

13) I artikel 63a foretages følgende ændringer:

a) **Stk. 4** affattes således:

»4. Det skal fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet, at hovedstol, ubetalte renter eller udbytte skal være af en sådan karakter, at de dækker tab og ikke hindrer kreditinstituttets forhøjelse af aktiekapitalen ved overførsel fra reserver ved hjælp af passende mekanismer, som er udarbejdet af EBA i henhold til stk. 6.»

b) **Stk. 6** affattes således:

»6. For at sikre konsekvent harmonisering og for at sikre konvergens i tilsynspraksis udvikler EBA udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at præcisere de krav, der gælder for de instrumenter, som er omhandlet i stk. 1. Myndigheden forelægger disse udkast til reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i foranstående afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].

Onsdag den 7. juli 2010

EBA udarbejder også retningslinjer for de instrumenter, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, litra a).

EBA overvåger anvendelsen af *disse retningslinjer*.«

14) Artikel 74, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv skal de kompetente myndigheder for kreditinstitutternes meddelelse af disse beregninger fra den 31. december 2012 anvende ensartede formater, hyppigheder, sprog og datoer for indberetning. For at sikre en ensartet anvendelse af direktivet udarbejder **EBA** udkast til tekniske standarder med henblik på indførelse i EU af ensartede formater (med tilhørende specifikationer), hyppigheder og datoer for indberetning inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af kreditinstitutternes aktiviteter

For at sikre en ensartet anvendelse af direktivet udarbejder EBA ligeledes udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for de it-løsninger, der skal anvendes til denne rapportering.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet og tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

15) I artikel 81, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder **EBA** i samråd med **ESMA** udkast til reguleringsstandarder med henblik på at præcisere vurderingsmetodologien for kreditvurderinger. **EBA** forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit, litra a), omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

16) I artikel 84, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder **EBA** i samråd med **ESMA** udkast til reguleringsstandarder med henblik på at præcisere vurderingsmetodologien for kreditvurderinger. **EBA** forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

17) I artikel 97, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder **EBA** i samråd med **ESMA** udkast til reguleringsstandarder med henblik på at præcisere vurderingsmetodologien for kreditvurderinger. **EBA** forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit, litra a), omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

Onsdag den 7. juli 2010

- 18) I artikel 105, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel kan **EBA** udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere den vurderingsmetodologi, efter hvilken** kompetente myndigheder tillader kreditinstitutter at anvende metoderne med avanceret måling.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i **andet** afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

- 19) Artikel 106, stk. 2, **andet afsnit**, affattes således:

»For at sikre **konsekvent harmonisering** af dette stykke udarbejder **EBA** udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere** undtagelserne i litra c) og d) **samt fastlægge betingelserne for at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, jf. stk. 3.** **EBA** forelægger **disse** udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i **andet afsnit, litra a)** omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

- 20) Artikel 110, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at indberetning skal finde sted mindst to gange om året. De kompetente myndigheder anvender fra den 31. december 2012 ensartede formater, **hyppigheder og datoer** for indberetning. For at sikre en ensartet anvendelse af **dette direktiv** udarbejder **EBA** udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på indførelse i **EU** af ensartede formater (**med tilhørende specifikationer**), **hyppigheder** og datoer for indberetning inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af kreditinstitutternes aktiviteter

For at sikre en ensartet anvendelse af direktivet udarbejder EBA ligeledes udkast til gennemførelse af tekniske standarder for de it-løsninger, der skal anvendes til denne rapportering.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i **første og andet afsnit** omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

- 20a) Artikel 111, stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette **EBA og Kommissionen herom.**«

- 21) Artikel 122a, stk. 10, affattes således:

»10. **EBA aflægger** én gang om året **rapport til** Kommissionen om de kompetente myndigheders overholdelse af denne artikel.

For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel udarbejder **EBA** udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på **konvergens i tilsynspraksis, hvad angår** denne artikel, herunder de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår rettidig omhu og risikostyring. **EBA** forelægger **disse** udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen *tillægges beføjelser til at* vedtage de i *andet afsnit, litra a)* omhandlede udkast til *reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d* i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

22) I artikel 124 indsættes følgende *stykke*:

»6. For at sikre *konsekvent harmonisering* af denne artikel *kan EBA udarbejde* udkast til *reguleringsstandarder* med henblik på *præcisering af* denne artikel og *på* en fælles risikovurderings-procedure *og -metodologi*

Kommissionen *tillægges beføjelser til at* vedtage de i *første afsnit, litra a)* omhandlede udkast til *reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d* i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

22a) *Artikel 126, stk. 4, affattes således:*

»4. *De kompetente myndigheder skal underrette EBA og Kommissionen om enhver aftale, der falder ind under stk. 3.*«

22b) *I artikel 129, stk. 1, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:*

»Hvis den konsoliderende myndighed er ude af stand til at udføre de i første afsnit omhandlede opgaver, eller hvis de kompetente myndigheder ikke samarbejder med den konsoliderende myndighed i det omfang, der er nødvendigt, for at den kan udføre de i første afsnit anførte opgaver, kan enhver berørt kompetent myndighed forelægge sagen for EBA, som kan handle i henhold til artikel 11 i forordning .../2010 [EBA].«

23) Artikel 129, stk. 2, femte afsnit, affattes således:

» I

Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på seks måneder indbragt sagen for *EBA* i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], *udskyder* den konsoliderende tilsynsmyndighed *sin* beslutning *og afventer den* beslutning, *EBA* måtte træffe i henhold til forordningens artikel 11, stk. 3, og *træffer sin beslutning* i overensstemmelse med *EBA's* beslutning. Perioden på seks måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. *EBA* træffer sin beslutning inden for en måned. Efter udløbet af de seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for *EBA*.«

23a) *I artikel 129, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:*

»*EBA kan udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for den i dette stykke nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til de i artikel 84, stk. 1, artikel 87, stk. 9, og artikel 105, samt bilag III, del 6, omhandlede ansøgninger om tilladelser med henblik på at lette fælles beslutninger.*

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i de to forudgående afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

24) I artikel 129, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) I tredje afsnit ændres *udtrykket* »Det Europæiske Banktilsynsudvalg« til »Den Europæiske Banktilsynsmyndighed«.

Onsdag den 7. juli 2010

b) Fjerde afsnit affattes således:

»Når de kompetente myndigheder ikke frem til en sådan fælles beslutning inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, på et konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder. Har **en af de pågældende kompetente myndigheder** efter udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for **EBA** i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], **udskyder** den konsoliderende **tilsynsmyndighed sin** beslutning **og afventer den beslutning, EBA** måtte træffe i henhold til forordningens artikel 11, stk. 3, og **træffer sin beslutning** i overensstemmelse med **EBA's** beslutning. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. **EBA** træffer sin beslutning inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for **EBA**.«

c) Femte afsnit affattes således:

»Beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt moderholdingselskab i EU, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Har **en af de pågældende kompetente myndigheder** efter udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for **EBA** i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], **udskyder** de kompetente myndigheder **deres** beslutning **og afventer den beslutning, EBA** måtte træffe i henhold til forordningens artikel 11, stk. 3, og **træffer deres beslutning** i overensstemmelse med **EBA's** beslutning. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. **EBA** træffer sin beslutning inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for **EBA**.«

d) Syvende afsnit affattes således:

»Når **EBA** er blevet hørt, skal alle kompetente myndigheder tage hensyn til dens råd og redegøre for enhver betydende afvigelse derfra.«

e) Tiende afsnit affattes således:

»**EBA kan** udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **sikre ensartede betingelser for anvendelse af** den i dette stykke nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og **artikel 136, stk. 2**, og med henblik på at lette de fælles beslutninger. █

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i **første afsnit** omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

25) Artikel 130, stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

»130. Opstår der en nødsituation, herunder en **situation som defineret i artikel 10 i forordning (EU) nr. .../2010, herunder en** negativ udvikling på **markederne**, som potentielt kan bringe markedslivediteten og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået meddelt tilladelse, og hvor væsentlige filialer som nævnt i artikel 42a er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling 2, underrette **EBA, ESRB** og de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder i artikel 125 og 126 og på den kompetente myndighed i artikel 129, stk. 1.

Hvis den i artikel 49, stk. 4, omhandlede myndighed bliver bekendt med en situation som den, der er beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk muligt de kompetente myndigheder nævnt i artikel 125 og 126 samt **EBA**.«

Onsdag den 7. juli 2010

26) Artikel 131, stk. 3, affattes således:

»De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et kreditinstitut, kan ved tosidig aftale **i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]** overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. **EBA** skal underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Europæiske Bankudvalg.«

27) I **artikel 131a** foretages følgende ændringer:

a) **Stk. 1** affattes således:

»1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal oprette tilsynskollegier for at lette udførelsen af de i artikel 129 og artikel 130, stk. 1, omhandlede opgaver og skal med forbehold af fortrolighedskravene i stk. 2 og i overensstemmelse med EU-lovgivningen, når det er relevant, sikre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med de relevante tredjelandes kompetente myndigheder.

EBA skal stå i spidsen for at sikre, fremme og overvåge, at tilsynskollegierne virkemåde som omhandlet i denne artikel, sammenholdt med artikel 12 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], er effektiv og konsekvent. EBA skal derfor med henblik herpå deltage, når den finder det hensigtsmæssigt, og anses for at være den kompetente myndighed i så henseende.

Tilsynskollegier skal fastsætte rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds og de andre kompetente myndigheds udførelse af følgende opgaver:

- a) udveksling af oplysninger indbyrdes og med EBA i henhold til artikel 12 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]
- b) nå til enighed om frivillige mandater og frivillig uddelegering af ansvar, når det er relevant
- c) fastlægge tilsynsprogrammer baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 124
- d) øge effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødvendigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskravene, herunder i tilknytning til de i artikel 130, stk. 2, og artikel 132, stk. 2, nævnte anmodninger om oplysninger
- e) konsekvent anvende forsigtighedskravene i dette direktiv på alle enheder i en bankkoncern, med forbehold af de i fællesskabslovgivningen disponible valgmuligheder og skøn
- f) anvende artikel 129, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.

De kompetente myndigheder og EBA, der deltager i tilsynskollegierne, skal arbejde tæt sammen. Fortrolighedskravene i kapital 1, afsnit 2, er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder kan udveksle fortrolige oplysninger inden for tilsynskollegierne. Oprettelsen af tilsynskollegier og deres funktion berører ikke de kompetente myndigheds rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.«

Onsdag den 7. juli 2010

b) Stk. 2 ændres således:**i) Andet afsnit affattes således:**

»For at sikre **konsekvent harmonisering af denne artikel og af artikel 42a, stk. 3, kan EBA udarbejde** udkast til **reguleringsstandarder med henblik på at præcisere de almindelige betingelser for kollegiernes virkemåde.**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit, litra a) omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

ii) Sjette afsnit affattes således:

»Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, underrette **EBA** om kollegiet af tilsynsførendes aktiviteter, herunder i nødsituationer, og meddele **EBA** alle oplysninger, der er af særlig relevans med hensyn til tilsynskonvergens.«

27a) I artikel 132, stk. 1, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»**De kompetente myndigheder skal samarbejde med EBA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].**

De kompetente myndigheder skal give EBA alle de oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af sine opgaver ifølge dette direktiv og forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], jf. nævnte forordnings artikel 20.«

27b) Artikel 140, stk. 3, affattes således:

»**3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 71, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.«**

28) I artikel 143, stk. 2, foretages følgende ændringer:**a) Følgende punktum indsættes i slutningen af første afsnit:**

»**EBA** bistår Kommissionen og Det Europæiske Bankudvalg med udførelsen af disse opgaver, bl.a. i spørgsmålet om, hvorvidt sådanne retningslinjer bør ajourføres.«

b) Andet afsnit affattes således:

»Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. 1, første afsnit, specificerede kontrol, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med dette formål hører den kompetente myndighed **EBA**, inden der træffes en afgørelse.«

28a) Artikel 143, stk. 3, fjerde afsnit, affattes således:

»**Tilsynsmetoderne skal være udformet med henblik på at opfylde det konsoliderede tilsyns mål som defineret i dette kapitel og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.«**

Onsdag den 7. juli 2010

29) I artikel 144 indsættes følgende stykke:

»For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at fastlægge formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel. Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen inden den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i stk. 3 omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

30) I artikel 150 tilføjes følgende stykke:

a) Som stk. 3 indsættes:

»3. EBA udarbejder udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **sikre ensartet anvendelse af dette direktiv med hensyn til:**

a) betingelserne for anvendelse af punkt 15-17 i bilag V

b) betingelserne for anvendelse af del 2 i bilag VI for så vidt angår de kvantitative faktorer, der er nævnt i punkt 12, den kvalitative faktor, der er nævnt i punkt 13, og den benchmark, der er nævnt i punkt 14.

EBA forelægger **disse** udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].«

31) I artikel 156 **foretages følgende ændringer:**

a) **udtrykket »Det Europæiske Banktilsynsudvalg« ændres til »Den Europæiske Banktilsynsmyndighed«.**

b) **Første afsnit affattes således:**

»Kommissionen skal i samarbejde med EBA og medlemsstaterne og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank periodisk overvåge, om dette direktiv sammen med direktiv 2006/49/EF har væsentlig indvirkning på den økonomiske konjunktur og i lyset af denne undersøgelse overveje, om der er behov for korrigerende foranstaltninger.«

Artikel 10

Ændringer af direktiv 2006/49/EF

I direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 18 **indsættes** følgende som stk. 5:

»5. **Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)**, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010, kan udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at fastlægge **den vurderingsmetode**, de kompetente myndigheder **skal anvende, når de** giver institutter tilladelse til at anvende interne modeller til beregning af kapitalkravene i henhold til dette direktiv.

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i **første afsnit, litra a)** omhandlede udkast til **reguleringsstandarder** i henhold til **artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

1a) I artikel 22, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Hvis de kompetente myndigheder afstår fra at anerkende de konsoliderede kapitalkrav, der er fastsat i denne artikel, giver de EBA og Kommissionen meddelelse herom.«

1b) I artikel 32, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Andet afsnit affattes således:

»De kompetente myndigheder giver EBA, Rådet og Kommissionen meddelelse om disse procedurer.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udarbejder retningslinjer for de i stk. 1, omhandlede procedurer.«

1c) Artikel 36, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har kompetence til at varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter EBA og Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.«

1d) I artikel 38, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»1. De kompetente samarbejder med EBA om efterlevelsen af dette direktiv, jf. forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].

2. De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give EBA alle de oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af sine opgaver ifølge dette direktiv og forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], jf. nævnte forordnings artikel 20.«

Artikel 11

Ændringer af direktiv 2009/65/EF (investeringsinstitutter)

I direktiv 2009/65/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5 **indsættes følgende stykke:**

»8. For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel kan **ESMA** udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere, hvilke** oplysninger der skal indgives til de kompetente myndigheder i et investeringsinstituts ansøgning om godkendelse.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder** i henhold til **artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

Onsdag den 7. juli 2010

1a) I artikel 6, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Enhver udstedt tilladelse meddeles Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, som offentliggør og fører en ajourført fortegnelse over godkendte administrationselskaber på sit websted.«.

2) I artikel 7 indsættes følgende stykke:

»6. For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel **udarbejder ESMA** udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på:

a) at præcisere, hvilke oplysninger der skal indgives til de kompetente myndigheder i ansøgningen om godkendelse af administrationselskabet, herunder aktivitetsplanen

b) at præcisere, hvilke krav der gælder for administrationselskabet i henhold til artikel 7, stk. 2, og de oplysninger, der skal gives i underretningen i henhold til artikel 7, stk. 2

c) at præcisere, hvilke krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt hvilke forhold der kan hæmme den kompetente myndighed i varetagelsen af sine tilsynsopgaver, jf. artikel 8, stk. 1, og artikel 10, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/39/EF, som omhandlet i nærværende direktivs artikel 11.

Myndigheden forelægger de i litra a) og b) nævnte udkast til reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i litra a), b) og c) omhandlede udkast til tekniske reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelse af tekniske standarder med henblik på at fastsætte standarder for former, modeller og procedurer for den underretning eller fremlæggelse af oplysninger, som er omhandlet i første afsnit, litra a) og b).

Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske gennemførelsesstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i fjerde afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

2a) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne underretter ESMA og Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som investeringsinstitutter møder i forbindelse med markedsføringen af deres andele i et tredjeland.

Kommissionen undersøger sådanne vanskeligheder så hurtigt som muligt med henblik på at finde en passende løsning. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed bistår med udførelsen af denne opgave.«

Onsdag den 7. juli 2010

2b) I artikel 11 tilføjes følgende stykke:

»3. For at sikre konsekvent harmonisering af nærværende direktiv kan ESA udarbejde udkast til reguleringsstandarder med henblik på at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, som er omhandlet i denne artikel, jf. artikel 10b, stk. 4, i direktiv 2004/39/EF, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning, jf. dog artikel 10a, stk. 2 i samme direktiv.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i overensstemmelse med artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at fastlægge standarder for formularer, modeller og procedurer til brug for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, som omhandlet i denne artikel, jf. artikel 10, stk. 4, i direktiv 2004/39/EF.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

2c) I artikel 12, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»3. Uden at det berører artikel 116, vedtager Kommissionen inden den 1. juli 2010 ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b foranstaltninger, der fastlægger procedurer og ordninger nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra a), og strukturer og organisatoriske krav for at minimere interessekonflikter nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra b).«

b) Andet afsnit udgår.

3) I artikel 12 indsættes følgende stykke:

»4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at fastlægge de af Kommissionen vedtagne delegerede retsakter vedrørende de procedurer, ordninger, strukturer og organisatoriske krav, der er nævnt i stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

3a) I artikel 14, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen i første afsnit affattes således:

»2. Uden at det berører artikel 116 vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112, 112a og 112b foranstaltninger med henblik på at sikre, at administrationsselskabet udfører de opgaver, der er fastsat i stk. 1, navnlig at:«

b) Andet afsnit udgår

Onsdag den 7. juli 2010

4) I artikel 14 indsættes følgende som stk. 3:

»3. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at fastlægge de af Kommissionen vedtagne **delegerede retsakter** om de kriterier, principper og trin, der er nævnt i **stk. 2**, litra a), b) og c).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.**«.

4a) I artikel 17 indsættes følgende stykke:

»10. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til **reguleringsstandarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 1, 2, 3, 8 og 9.**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder til opstilling af standardformularer, modeller og procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3 og 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«.

4b) I artikel 18 indsættes følgende stykke:

»4a. For at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til **reguleringsstandarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 1, 2 og 4.**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder til opstilling af standardformularer, modeller og procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 2 og 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«.

4c) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»4a. For at sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af denne artikel kan/skal ESMA udarbejde udkast til tekniske **reguleringsstandarder med henblik på at fastlægge, hvilke oplysninger der skal indgives til de kompetente myndigheder i ansøgningen om at administrere et investeringsinstitut oprettet i en anden medlemsstat.**

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen kan vedtage de udkast til tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit i henhold til proceduren i artikel 7 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af nærværende artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for udveksling af oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010.«

5) Artikel 21, stk. 7, første afsnit, affattes således:

»7. Inden den i stk. 3, 4 eller 5 fastsatte procedure iværksættes, kan de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen, ESMA og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder underrettes hurtigst muligt om sådanne foranstaltninger.«

5a) Artikel 21, stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Efter høring af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder kan Kommissionen bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger, uden at dette berører ESMA's beføjelser i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

5b) Artikel 21, stk. 9, første, afsnit, affattes således:

»9. Medlemsstaterne giver ESMA og Kommissionen meddelelse om antallet og arten af de tilfælde, hvor der ikke er givet godkendelse i henhold til artikel 17, eller er givet afslag på en ansøgning i henhold til artikel 20, og om de foranstaltninger, der er blevet truffet i henhold til nærværende artikels stk. 5.«

5c) I artikel 23, stk. 6, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»6. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b, vedtage foranstaltninger vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrationsselskab etableret i en anden medlemsstat, herunder detaljerne i den standardaftale, der skal anvendes af depositaren og administrationsselskabet, jf. stk. 5.«

b) Artikel 23, stk. 6, andet afsnit, udgår.

6) I artikel 29 indsættes følgende stykker:

»5. For at sikre konsekvent harmonisering af dette direktiv udarbejder ESMA udkast til reguleringsstandarder med henblik på at præcisere:

a) hvilke oplysninger der skal indgives til de kompetente myndigheder i ansøgningen om godkendelse af investeringsselskabet, herunder driftsplanen

b) hvilke forhold der hindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, jf. artikel 29, stk. 1, litra c).

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d i forordning (EU) nr. .../2010.

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder til opstilling af standardformularer, modeller og procedurer for videregivelse af oplysninger, jf. stk. 5, litra a).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

6a) Artikel 32, stk. 6, affattes således:

»6. Medlemsstaterne underretter Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Kommissionen om, hvilke investeringsselskaber der er omfattet af de i stk. 4 og 5 omhandlede undtagelser.«

6b) I artikel 33, stk. 6, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»6. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b, vedtage foranstaltninger vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrationselskab etableret i en anden medlemsstat, herunder detaljerne i den standardaftale, der skal anvendes af depositaren og administrationselskabet, jf. stk. 5.«

b) Andet afsnit udgår.

6c) I artikel 43, stk. 5, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»5. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b træffe foranstaltninger til yderligere specificering af de i stk. 1 og 3 nævnte oplysningers indhold og form og den måde, hvorpå de skal udleveres.«

b) Andet afsnit udgår.

7) I artikel 43 indsættes følgende som stk. 6:

»6. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af denne artikel kan **ESMA** udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at fastslægge de af Kommissionen vedtagne **delegerede retsakter** vedrørende de i stk. 1 og 3 nævnte oplysningers indhold og form og den måde, hvorpå de skal udleveres.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

8) I artikel 50 indsættes følgende **stykke**:

»4. For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel kan **ESMA** udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere** bestemmelserne om, **hvilke** kategorier af aktiver, investeringsselskaber kan investere i i **henhold til** denne artikel **og til de delegerede retsakter, som Kommissionen har vedtaget vedrørende disse bestemmelser.**

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen **tillægges beføjelser** til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

9) I artikel 51 **foretages følgende ændringer:**

a) I stk. 1 **indsættes følgende afsnit:**

»De nationale kompetente myndigheder sikrer, at alle oplysninger, der modtages i henhold til det foregående afsnit, og som indsamles for alle de administrations- og investeringsselskaber, de fører tilsyn med, er tilgængelige for ESMA og ESRB med henblik på overvågning af systemiske risici på EU-niveau.«

b) Stk. 4 **affattes således:**

»4. Uden at det berører artikel 116, vedtager Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger i form af delegerede retsakter, jf. artikel 112, 112a og 112b, der fastsætter følgende:

a) kriterier for vurdering af tilstrækkeligheden af den risikostyringsproces, der anvendes af administrationsselskabet, jf. stk. 1, første afsnit

b) detaljerede regler for den nøjagtige og uafhængige vurdering af værdien af af de afledte OTC-instrumenter og

c) detaljerede regler for indholdet af og proceduren, der skal følges, i forbindelse med kommunikation af de oplysninger, der henvises til i stk. 1, tredje afsnit, til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland.«

c) **Følgende stykke** indsættes **■**:

»5. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på **yderligere at præcisere** de af Kommissionen vedtagne **delegerede retsakter** vedrørende de kriterier og regler, der er nævnt i stk. 4, litra a), b) og c).

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit nævnte udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

9a) **Artikel 52, stk. 4, tredje afsnit, affattes således:**

»Medlemsstaterne tilsender Kommissionen og ESMA en fortegnelse over de i første afsnit nævnte obligationskategorier tillige med kategorierne af udstedere, der i henhold til lovgivningen og de i samme afsnit omhandlede tilsynsbestemmelser er bemyndiget til at udstede obligationer, som opfylder kriterierne i denne artikel. Sammen med disse fortegnelser sendes en notits om status for de tilbudte garantier. Kommissionen og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed videresender omgående disse oplysninger til de andre medlemsstater sammen med eventuelle bemærkninger, de måtte finde passende, og gør oplysningerne tilgængelige for offentligheden på deres websted. Sådanne meddelelser kan gøres til genstand for drøftelser i Det Europæiske Værdipapirudvalg, jf. artikel 112, stk. 1.«

Onsdag den 7. juli 2010

10) I artikel 60 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

»6. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b træffe foranstaltninger til specificering af følgende:«

ii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke indsættes ¶:

»7. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på **yderligere at præcisere** de af Kommissionen vedtagne **delegerede retsakter** vedrørende den aftale og de kriterier, foranstaltninger og procedurer, der er nævnt i stk. 6, litra a), b) og c).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

11) I artikel 61 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 112, 112a og 112b, vedtage foranstaltninger til yderligere specificering af følgende:

a) de oplysninger, der skal indgå i den i stk. 1, nævnte aftale, og

b) de typer af uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 2, der anses for at have negative konsekvenser for feeder-instituttet.«

b) Følgende stykke indsættes ¶:

»4. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på yderligere at præcisere de af Kommissionen vedtagne **delegerede retsakter** vedrørende den aftale **og de foranstaltninger og typer af uregelmæssigheder**, der er nævnt i stk. 3, litra a) og b).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

11a) Artikel 62, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b træffe foranstaltninger til specificering af indholdet af den i stk. 1, første afsnit, nævnte aftale.«

Onsdag den 7. juli 2010

11b) Artikel 64, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b træffe foranstaltninger til specificering af følgende:

- a) det format og måden hvorpå de i stk. 1 nævnte oplysninger skal fremlægges, eller
- b) proceduren for værdivurdering og revision af et bidrag i naturalier i det tilfælde, at feeder-instituttet overfører alle eller dele af sine aktiver til master-instituttet til gengæld for andele, og den rolle, som feeder-instituttets depositar spiller i den forbindelse.«

12) I artikel 64 indsættes følgende stykke:

»5. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på yderligere at præcisere de af Kommissionen vedtagne **delegerede retsakter** vedrørende **det format og måden, hvorpå** de oplysninger og den procedure, der er nævnt i stk. 4, litra a) og b) **skal fremlægges**.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

13) I artikel 69 indsættes følgende stykke:

»5. **For at sikre en konsekvent harmonisering** af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere** bestemmelserne om indholdet af prospektet, årsberetningen og den halvårige beretning som fastlagt i bilag I og disse dokumenters format.

Kommissionen **tillægges beføjelser** til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

13a) Artikel 75, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 112, 112a og 112b, vedtage gennemførelsesforanstaltninger til specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.«

13b) Artikel 78, stk. 7, affattes således:

»7. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b foranstaltninger til specificering af følgende:

- a) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, der gives til investorer, jf. stk. 2, 3 og 4
- b) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, der gives til investorer i følgende tilfælde:
  - i) i forbindelse med investeringsinstitutter med forskellige investeringsafdelinger: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt investeringsafdeling, herunder oplysninger om, hvordan investor kan flytte fra en investeringsafdeling til en anden, og om omkostningerne forbundet hermed

Onsdag den 7. juli 2010

- ii) i forbindelse med investeringsinstitutter, der tilbyder forskellige kategorier af aktier: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt aktiekategori
  - iii) i forbindelse med investeringsforeninger: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i et investeringsinstitut, der selv investerer i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra e)
  - iv) i forbindelse med master-feeder-strukturer: den centrale investorinformation, der skal gives til investorer, der investerer i et feeder-institut, og
  - v) i forbindelse med strukturerede, kapitalbeskyttede og lignende investeringsinstitutter: den centrale investorinformation, der skal gives til investorer i forbindelse med disse investeringsinstitutters særlige karakteristika, og
- c) i hvilken form den i stk. 5 omhandlede centrale investorinformation skal udleveres til investorer, og hvordan den skal opstilles.«

14) I artikel 78 indsættes følgende stykke:

»8. For at sikre **ensartede betingelser for** anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at fastlægge de **i henhold til stk. 7** af Kommissionen vedtagne **delegerede retsakter** vedrørende de oplysninger, der er nævnt i stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

14a) Artikel 81, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen kan ved hjælp af **delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b** træffe foranstaltninger til **specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.**«.

14b) I artikel 83 indsættes følgende stykke:

»3. For at sikre **konsekvent harmonisering af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere denne artikels krav til optagelse af lån.**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

15) I artikel 84 indsættes følgende stykke:

»4. For at sikre **konsekvent harmonisering** af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til **reguleringsstandarder** med henblik på at **præcisere de betingelser, som investeringsinstitutter skal opfylde, når der er truffet beslutning om** midlertidig udsættelse af tilbagekøb eller indløsning af andele i investeringsinstituttet, jf. stk. 2, litra a).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til **reguleringsstandarder i henhold til artikel 7 til 7d** i forordning (EU) nr. .../2010.«

Onsdag den 7. juli 2010

15a) I artikel 95, stk. 1, foretages følgende ændringer:

»1. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 112, 112a og 112b træffe foranstaltninger til specificering af følgende:

- a) de i artikel 91, stk. 3, nævnte oplysningers omfang
- b) hvordan de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland kan sikres lettere adgang til de oplysninger eller dokumenter, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, 2 og 3, i overensstemmelse med artikel 93, stk. 7.«

16) Artikel 95, stk. 2, affattes således:

»2. For at sikre **ensartede betingelser for anvendelsen** af artikel 93 kan ESMA udarbejde udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder** med henblik på at **præcisere**:

- a) formen og indholdet af en standardmodel til den skrivelse, som investeringsinstitutter skal benytte til den i artikel 93, stk. 1, nævnte anmeldelse, herunder en indikation af hvilke dokumenter, oversættelsen vedrører
- b) formen og indholdet af en standardmodel til den erklæring, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal afgive i henhold til artikel 93, stk. 3
- c) proceduren ved udveksling af oplysninger og brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser efter bestemmelserne i artikel 93.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010.«

16a) Artikel 97, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som skal varetage de i dette direktiv omhandlede opgaver. De underretter Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Kommissionen herom og angiver samtidig den eventuelle fordeling af opgaverne.«

16b) I artikel 101 indsættes følgende stykke:

»1. De kompetente myndigheder skal samarbejde med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

2. De kompetente myndigheder skal hurtigst muligt give ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for dets varetagelse af sine opgaver, jf. artikel 20 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

17) Artikel 101, stk. 8 og 9, affattes således:

»8. De kompetente myndigheder kan gøre ESMA opmærksom på situationer, hvor:

- a) anmodning om udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 109 er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist
- b) anmodning om gennemførelse af en undersøgelse eller en kontrol på stedet som omhandlet i artikel 110 er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist, eller

Onsdag den 7. juli 2010

- c) anmodning om tilladelse til at lade egne tjenestemænd ledsage tjenestemænd fra den andens medlemsstats kompetente myndighed er blevet afvist eller er ikke blevet imødekommet inden for en rimelig frist.

Uden at det berører bestemmelserne i artikel 258 i TEUF, kan ESMA i et sådant tilfælde handle i overensstemmelse med de beføjelser, det har fået tillagt ved artikel 11 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], uden at dette berører mulighederne for at nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger eller om en undersøgelse som omhandlet i denne artikels stk. 6 eller ESMA's mulighed for i sådanne tilfælde at handle i overensstemmelse med denne forordnings artikel 9.

9. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel kan ESMA udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder med henblik på at **fastlægge fælles procedurer for de kompetente myndigheders medvirken til** den kontrol på stedet og de undersøgelser, der er nævnt i stk. 4 og 5.

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit nævnte udkast til tekniske gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

- 18) I artikel 102 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger i henhold til dette direktiv eller anden **EU-ret**, der gælder for investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, eller videregiver oplysningerne til **ESMA i henhold til forordning (EU) nr. .../2010** eller Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010. Disse oplysninger er undergivet den i **denne artikels** stk. 1 omhandlede tavshedspligt.«

- b) I stk. 5 **tilføjes følgende litra:**

»d) **Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA)**, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010, **Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)**, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 og **ESRB**.«

- 18a) **Artikel 103, stk. 3, affattes således:**

»3. **Medlemsstaterne meddeler ESMA, Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 1.**«

- 18b) **Artikel 103, stk. 7, affattes således:**

»7. **Medlemsstaterne meddeler ESMA, Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 4.**«

- 19) Artikel 105 affattes således:

»Artikel 105

For at sikre ensartet anvendelse af dette direktivs bestemmelser om udveksling af oplysninger kan ESMA udarbejde udkast til tekniske standarder med henblik på at fastlægge betingelserne for anvendelse af procedurerne for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og mellem kompetente myndigheder og ESMA.

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen **tillægges beføjelser til at** vedtage de i første afsnit nævnte udkast til tekniske **gennemførelsesstandarder i henhold til artikel 7e** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].«

20) Artikel 108, stk. 5, første afsnit, litra b), og andet afsnit, affattes således:

»b) de gør om nødvendigt **ESMA**, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt det ved **artikel 11** i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], opmærksom på sagen.

Kommissionen og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed underrettes straks om foranstaltninger truffet i henhold til første afsnit, litra a).«

20a) **Overskriften til kapitel XIII affattes således:**

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER«

20b) **Artikel 111 affattes således:**

»Artikel 111

Kommissionen kan vedtage tekniske ændringer af dette direktiv på følgende områder:

a) **præcisering af definitionerne for at sikre konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af direktivet overalt i Unionen, eller**

b) **justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.**

Foranstaltningerne træffes i form af delegerede retsakter, jf. artikel 112, 112a og 112b.«

20c) **Artikel 112 affattes således:**

»Artikel 112

1. **Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF.**

2. **Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 i en periode på fire år fra dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 64c.**

2a. **Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.**

2b. **Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 112a og 112b anførte betingelser.**

3. **Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.**«

Onsdag den 7. juli 2010

20d) Der indsættes følgende artikler:

»Artikel 112a

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 112b

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i TEUF.«

Artikel 11a

Evaluerings

Kommissionen forelægger senest den 1. januar 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der præciserer, om ESA har fremsendt udkast til tekniske standarder, som fastsat i dette direktiv, når denne fremsendelse er obligatorisk eller frivillig, sammen med eventuelle passende forslag.

Artikel 12

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft, for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2010. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Europæisk værdipapirtilsynsmyndighed ***I

P7_TA(2010)0270

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (KOM(2009)0503 - C7-0167/2009 - 2009/0144(COD))

(2011/C 351 E/36)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Forslaget blev den 7. juli 2010 ⁽¹⁾ ændret således:

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en europæisk *tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed)*

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om *Den Europæiske Unions funktionsmåde*, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

(¹) Sagen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0169/2010).

(*) Ændringsforslag: Ny eller ændret tekst er markeret med *fed* og *kursiv*, mens udgået tekst er markeret med symbolet ■.

Onsdag den 7. juli 2010

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset **den finansielle globalisering og** den nuværende situation på de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af **EU-lovgivningen** og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

(1a) *Europa-Parlamentet har længe inden den finansielle krise regelmæssigt opfordret til, at alle aktører i højere grad blev sikret samme vilkår på EU-plan, og har samtidig gjort opmærksom på væsentlige mangler i EU-tilsynet med stadig mere integrerede finansielle markeder (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁵⁾, af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) – hvidbog ⁽⁷⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁸⁾, af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁹⁾, af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II ⁽¹⁰⁾ og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹¹⁾).*

(2) I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière (**Larosière-rapporten**), konkluderes det, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. ■ Det anbefales heri at indføre ■ reformer af strukturen i tilsynet med **Unionens** finanssektor. Det fremgår endvidere af ekspertgruppens rapport, at der bør oprettes et europæisk finanstillidsystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for **banksektoren**, en for **sektoren for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger** og en for **værdipapirsektoren**, ligesom der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici. **Anbefalingerne i rapporten udgjorde det minimumsniveau af ændringer, som eksperterne skønnede nødvendigt for at undgå en lignende krise i fremtiden.**

(3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 »Fremdrift i den europæiske genopretning« **foreslog** Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstillidsystem og et europæisk udvalg for systemiske risici, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 »Finansielt tilsyn i Europa« **gjorde** Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, **men medtog ikke alle anbefalingerne fra de Larosière-rapporten.**

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁽³⁾ EUT C 13 af 20.1.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af ...

⁽⁵⁾ EUT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽⁶⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁽⁷⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

⁽⁸⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0279.

Onsdag den 7. juli 2010

- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet er at forbedre kvaliteten og konsistensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle deltagere på det finansielle marked i det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders beslutninger ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »myndigheden«) bør også være tilsynsførende for transaktionsregistre. Kommissionen anmodes om at foreslå en løsning for myndighedens tilsyn med centrale modparter udformet efter den løsning, der er fundet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁾.**
- (4a) **I rapporten fra Den Internationale Valutafond (IMF) af 16. april 2010 om et rimeligt og væsentligt bidrag fra den finansielle sektor (A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector), der blev udarbejdet på opfordring fra G20-topmødet i Pittsburgh, anførtes, at omkostninger opstået på grund af svigt i den finansielle sektor bør indeholdes i og dækkes af et finansielt stabilitetsgebyr, der er forbundet med en troværdig og effektiv beslutningsmekanisme. Endelig hedder det, at beslutningsmekanismerne, hvis de defineres ordentligt, vil være til hinder for, at regeringerne fremover tvinges til at redde finansielle virksomheder, der er for betydningsfulde, for store eller for indbyrdes afhængige til at gå fallit.**
- (4b) **Af meddelelsen fra Kommissionen af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020« fremgår det også, at en afgørende prioritet på kort sigt vil være at sikre en bedre forebyggelse af og om nødvendigt forvaltning af eventuelle finanskriser, og at den – under hensyntagen til finanssektorens specifikke ansvar i den nuværende krise – også skal omfatte passende bidrag fra finanssektoren.**
- (4c) **Det Europæiske Råd erklærede den 25. marts 2010 klart, at der navnlig er behov for fremskridt i spørgsmål som f.eks. systemiske institutioner og finansieringsinstrumenter til krisestyring.**
- (4d) **Det Europæiske Råd tilkendegav endelig den 17. juni 2010, at medlemsstaterne bør indføre en ordning med afgifter fra finansielle virksomheder for at sikre en retfærdig fordeling af byrden og give incitament til at standse systemiske risici. Sådanne afgifter bør være en del af troværdige saneringsregler.**
- (5) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det **finansielle systems** stabilitet **og det indre markeds funktion**. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser.
- (6) **Unionen** har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status **■**. Situationen er uholdbar for **Unionen**, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende virksomheder, der opererer på tværs af grænserne; når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkeligt; når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler; når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på europæisk niveau, når der er forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det europæiske **finanstilsynssystem (ESFS)** bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i **Unionen**, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt **EU-netværk**.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

- (7) ESFS bør være et **integreret** netværk af nationale tilsynsmyndigheder og **EU-tilsynsmyndigheder**, hvor det daglige tilsyn med **finansielle virksomheder** overlades til det nationale niveau. **Myndigheden bør have en central rolle i tilsynskollegiet, der fører tilsyn med deltagere på det grænseoverskridende finansielle marked, og der bør fastlægges klare tilsynsregler for disse. Myndigheden bør være særlig opmærksom på finansielle markedsdeltagere, der måtte udgøre en systemisk risiko, idet sådanne virksomheders konkurs kan destabilisere det finansielle system i EU, hvor en national myndighed ikke har udøvet sine beføjelser.** Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for **de finansielle virksomheder** og de finansielle markeder i hele **Unionen**. **Ud over myndigheden bør der oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Bantilsynsmyndighed) samt en europæisk tilsynsmyndighed (det fælles udvalg). Et Europæisk Udvalg for Systemiske Risici bør udgøre en del af EFSF.**
- (8) **Den Europæiske Tilsynsmyndighed** bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ⁽¹⁾, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ⁽²⁾, og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽³⁾, og overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, **herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant.** Hver myndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. **Når det af institutionelle grunde og det i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er påkrævet, bør Kommissionen også deltage i netværket af tilsynsaktiviteter.**
- (9) **Myndigheden har til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemstaternes forskellige interesser og de finansielle markedsdeltageres forskellige karakter. Myndigheden bør beskytte offentlige værdier såsom det finansielle systems stabilitet, markeders og finansielle produkters gennemsigtighed samt indskyderes og investorers beskyttelse. Myndigheden bør også hindre tilsynsarbitrage og sikre ensartede vilkår og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også deltagere på det finansielle marked og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Den bør bl.a. også have til opgave at fremme tilsynsharmonisering og at rådgive EU-institutionerne om regulering og tilsyn i forbindelse med værdipapirer og markeder samt relaterede emner som selskabsstyring og regnskabsaflæggelse. Myndigheden bør også være ansvarlig for et generelt tilsyn med eksisterende og nye finansielle produkter/typer af transaktioner.**
- (9a) **Myndigheden tager behørigt hensyn til indvirkningen af dens aktiviteter på konkurrence og innovation på det indre marked, Unionens globale konkurrenceevne, finansiell integration samt EU's nye strategi for beskæftigelse og vækst.**
- (9b) **For at opfylde sine målsætninger bør myndigheden have status som juridisk person samt administrativ og finansiell uafhængighed. Myndigheden bør tildeles beføjelser til at behandle forhold vedrørende overensstemmelse med love, navnlig i forbindelse med systemiske og grænseoverskridende risici (Baselkomitéen for Banktilsyn).**
- (9c) **Systemisk risiko defineres af internationale myndigheder (IMF, FSB, BIS) som en risiko for afbrydelse af finansielle tjenester, der i) er forårsaget af en forringelse af hele eller dele af det finansielle system, og ii) kan have alvorlige negative konsekvenser for realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt til en vis grad være af systemisk betydning.**
- (9d) **Grænseoverskridende risiko er ifølge disse institutioner enhver risiko, der opstår som følge af økonomiske ubalancer eller finansielle svigt i hele eller dele af Unionen, som potentielt kan have væsentlige negative konsekvenser for transaktionerne mellem økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds funktion eller for de offentlige finanser i Unionen eller en af dens medlemsstater.**

⁽¹⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

⁽³⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

Onsdag den 7. juli 2010

- (10) **Den Europæiske Unions** Domstol har i sin dom af 2. maj 2006 **■** (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet) **gjort gældende**, at »**intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde] gør det i denne forbindelse muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver på grundlag af denne bestemmelse, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse**«⁽¹⁾. Myndighedens formål og opgaver - at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af **Unionsens bestemmelser** og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration - er nært forbundet med målsætningerne for den gældende **EU-ret** vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i **■ artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.
- (11) Følgende retsakter fastsætter de nationale kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklings-systemer⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markeds-misbrug)⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud⁽⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁰⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF⁽¹¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁽¹²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne⁽¹³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning)⁽¹⁴⁾, uden at det berører Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds tilsynskompetence, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer⁽¹⁵⁾, direktiv ... (det fremtidige FAIF-direktiv) og forordning ... (den fremtidige forordning om kreditvurderingsbureauer), herunder alle Kommissionens direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye fællesskabsretsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

⁽¹⁾ Præmis 44 - endnu ikke offentliggjort i Samlingen.

⁽²⁾ EUT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

⁽⁶⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽⁸⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

⁽⁹⁾ EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.

⁽¹⁰⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

⁽¹²⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽¹³⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

⁽¹⁴⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽¹⁵⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

Onsdag den 7. juli 2010

- (12) Begrebet deltager på det finansielle marked bør dække en række forskellige deltagere, som er underlagt fællesskabslovgivningen inden for dette område. Det kan både omfatte juridiske og fysiske personer. Det kan f.eks. omfatte investeringsselskaber, UCITS og deres administrationselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, markedsaktører, clearinginstitutter, afviklings-systemer, kreditvurderingsbureauer, udstedere, udbydere, investorer, personer, som kontrollerer eller har en interesse i deltagere, personer, som er involveret i forvaltningen af deltagere, samt andre personer, der stilles krav til i lovgivningen. Det bør også omfatte finansieringsinstitutter, såsom kreditinstitutter og forsikringselskaber, når de deltager i aktiviteter, som er omfattet af fællesskabslovgivningen inden for dette område. Definitionen omfatter ikke kompetente myndigheder i EU og tredjelande samt Kommissionen.
- (13) Det er hensigtsmæssigt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for investorgarantiordninger for at sikre ens vilkår og rimelig behandling af investorer i hele **Unionen**. Da investorgarantiordninger snarere er underkastet kontrol i medlemsstaterne end et lovmæssigt tilsyn, er det hensigtsmæssigt, at myndigheden kan udøve sine beføjelser i henhold til denne forordning for så vidt angår selve investorgarantiordningen og den institution, som administrerer ordningen. **Myndighedens rolle bør tages op til fornyet overvejelse, når en europæisk investorgarantiordning etableres.**
- (14) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede **forskriftsmæssige** tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af **indskydere**, investorer og forbrugere i hele Europa. Da myndigheden er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i **EU's lovgivning**, udarbejder udkast til **forskriftsmæssige** tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. **Disse forskriftsmæssige** tekniske standarder **og gennemførelsesmæssige tekniske standarder** bør vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med **artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**, for at de kan få bindende retsvirkning. **█**
- (15) **Kommissionen bør godkende disse udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder for at give dem bindende retsvirkning. Det vil kun være nødvendigt at foretage ændringer i meget begrænsede og ekstraordinære omstændigheder, under forudsætning af at myndigheden er den, der er i tæt kontakt med, og som anerkender det daglige arbejde på de finansielle markeder. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer, f.eks. hvis udkastet til forskriftsmæssige standarder er uforeneligt med EU-lovgivningen, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i Fællesskabets lovgivning om finansielle tjenester. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens beslutning om godkendelse.**
- (15a) **Kommissionen bør også gives beføjelser til at gennemføre retsakter, som det fremgår af artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**
- (15b) **Forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal tage hensyn til proportionalitetsprincippet, f.eks. bør kravene i disse standarder være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med den pågældende finansielle virksomheds virksomhed.**
- (16) Inden for de områder, som ikke er omfattet af **forskriftsmæssige** tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelser til at udstede **█** retningslinjer og henstillinger om anvendelse af **EU-lovgivningen**. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør de nationale myndigheder være forpligtet til at **offentliggøre begrundelsen**, hvis de ikke overholder disse retningslinjer og henstillinger, **for at sikre fuld gennemsigtighed for markedsdeltagere.**
- (17) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af **EU-lovgivningen** er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, **gennemsigtighed**, effektivitet og ordnede virkemåde, det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for **finansielle virksomheder** i **Unionen**. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af **manglende eller ukorrekt anvendelse, som er i strid med EU-lovgivningen**. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i fællesskabslovgivningen er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.

Onsdag den 7. juli 2010

- (18) For at sikre en passende reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af fællesskabslovgivningen, bør en tretrinmekanisme finde anvendelse. På første trin bør myndigheden have beføjelser til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af fællesskabslovgivningen i forbindelse med tilsyn; dette trin afsluttes med en **■** henstilling. **Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.**
- (19) Overholder den nationale myndighed ikke henstillingen **inden for en frist, der er fastsat af myndigheden**, bør **myndigheden omgående** rette en beslutning til den nationale tilsynsmyndighed for at sikre, at **EU-lovgivningen** overholdes, således at der skabes direkte retsvirkninger, som kan påberåbes ved nationale domstole og myndigheder og håndhæves i henhold til **■** artikel 258 i **traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.
- (20) I ekstraordinære tilfælde, hvor den kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, der rettes til individuelle finansieringsinstitutter. Disse beføjelser bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever **den formelle udtalelse**, der er rettet til den, og hvor **EU-lovgivningen** finder direkte anvendelse på finansielle virksomheder i henhold til gældende ⁽¹⁾ eller kommende EU-forordninger. **Europa-Parlamentet og Rådet ser i denne forbindelse frem til gennemførelsen af Kommissionens program for 2010, særlig hvad angår forslaget til reformen af kapitalkravsdirektivet.**
- (21) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **EU** kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på **EU-plan**. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. **I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør beføjelsen til at afgøre**, om der foreligger en krisesituation, **■** tillægges Kommissionen **på dens eget initiativ eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller myndigheden. Hvis Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (ESA) skønner, at en krisesituation kan være forestående, bør de kontakte Kommissionen. I denne proces er det helt afgørende med omhu for at sikre fortrolighed. Hvis Kommissionen fastslår, at der foreligger en krisesituation, bør den behørigt underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.**
- (22) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. **Hvis der ikke opnås enighed, kræver myndigheden, at de berørte kompetente myndigheder træffer specifikke foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger for at bilægge sagen og sikre, at EU-lovgivningen overholdes med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder.** Undlader de pågældende nationale tilsynsmyndigheder at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, som rettes direkte til **finansielle virksomheder** på områder inden for **EU-lovgivningen**, som finder direkte anvendelse på dem.

⁽¹⁾ Gældende forordninger inden for myndighedens aktivitetsområde: Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigthed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1; Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EC for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering, EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1; Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter, EUT L 336 af 23.12.2003, s. 33; Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF, EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66.

Onsdag den 7. juli 2010

- (22a) *Krisen har vist, at et simpelt samarbejde mellem nationale myndigheder, hvis retsområde stopper ved den nationale grænse, er klart utilstrækkelig til at føre tilsyn med finansielle virksomheder, der opererer på tværs af grænser.*
- (22b) *Endvidere er de nuværende ordninger, der kombinerer pasrettigheder for underafdelinger, tilsyn i hjemlandet og rent national indskudsforsikring, ikke noget solidt grundlag for den fremtidige regulering af og det fremtidige tilsyn med europæiske grænseoverskridende detailbanker (Turner-rapporten).*
- (22c) *Som det konkluderedes i Turner-rapporten, kræver mere velfunderede ordninger enten øgede nationale beføjelser, hvilket indebærer et mindre åbent indre marked, eller en større grad af europæisk integration.*
- (22d) *Den »nationale« løsnings indebærer, at værtslandet får retten til at forpligte udenlandske institutter til kun at handle gennem datterselskaber og ikke gennem filialer og til at føre tilsyn med kapitalen og likviditeten hos banker, der opererer i deres land, hvilket ville føre til mere protektionisme.*
- (22e) *Den »europæiske løsning« kræver en styrkelse af myndigheden i tilsynskollegiet og en styrkelse af tilsynet med finansielle virksomheder, der udgør en systemisk risiko.*
- (23) *Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle virksomheder, som har aktiviteter på tværs af grænserne. Myndigheden bør spille en ledende rolle og have fuld medbestemmelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og informationsudveksling og forbedre konvergens og konsekvensen i kollegierne anvendelse af EU-lovgivningen. Som det fremgår af de Larosière-rapporten, skal konkurrenceforvridning og tilsynsarbitrage, der skyldes forskellige former for tilsynspraksis, undgås, fordi de potentielt kan undergrave den finansielle stabilitet – blandt andet ved at tilskynde til at flytte finansielle aktiviteter til lande med mere lempeligt tilsyn. Tilsynssystemet skal kunne opfattes som fair og afbalanceret.*
- (23a) *Myndigheden og de nationale tilsyn bør styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der opfylder kriterierne om systemiske risici, fordi deres fallit kan bringe stabiliteten i EU's finansielle system i fare og skade realøkonomien.*
- (23b) *Kriterierne om systemiske risici bør identificeres, idet der tages hensyn til internationale standarder, især dem der er opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation og G20. Indbyrdes relationer, substituerbarhed og tidsplan er de mest anvendte kriterier for identifikationen af systemisk risiko.*
- (23c) *Der bør etableres rammer for behandling af krisepåvirkede virksomheder med henblik på at stabilisere eller afvikle dem, idet »det klart er blevet påvist, at en bankkrise indebærer store risici for regering og samfund generelt, fordi en sådan situation kan bringe den finansielle stabilitet og realøkonomien i fare« (de Larosière-rapporten). Kommissionen bør fremsætte passende forslag om opstilling af nye rammer for styring af finanskriser. Et fælles sæt regler og finansielle afhjælpningsinstrumenter (gennemførelse og finansiering med henblik på håndtering af store grænseoverskridende og/eller systemiske institutter i krise) er centrale elementer af krisestyring.*
- (23d) *Der bør oprettes en europæisk indskudsgarantifond for at sikre medansvaret hos grænseoverskridende finansielle virksomheder, beskytte EU's indskyderes interesser og reducere skatteydernes omkostninger ved en systemisk finansiell krise. En fond på EU-plan ser ud til at være den mest effektive måde at beskytte indskyderes interesser på og det bedste forsvar mod konkurrenceforvridninger. Det er imidlertid tydeligt, at foranstaltninger på EU-plan er mere komplekse, og visse andre går stærkt ind for at bevare deres nationale ordninger. Myndigheden må derfor som et absolut minimum harmonisere de vigtigste elementer af de nationale ordninger. Den kan også sikre, at finansielle virksomheder kun pålægges at betale til en enkelt ordning.*

Onsdag den 7. juli 2010

- (23e) **Den europæiske stabilitetsfond for værdipapirer bør finansiere reglementeret afvikling af eller indgreb for at redde finansielle virksomheder, der er i vanskeligheder, når disse vil kunne true den finansielle stabilitet på Unionens indre finansmarked. Fonden bør finansieres gennem passende bidrag fra den finansielle sektor. Bidragene til fonden bør erstatte bidragene til de nationale fonde af lignende art.**
- (24) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges de finansielle virksomheder **og navnlig de finansielle virksomheder, der ikke har en EU-dimension**. Forordningen bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne uddelegering. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved uddelegering af ansvar **bør** den nationale tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, **kunne træffe** afgørelse i en tilsynssag i eget navn på vegne af **myndigheden eller** en anden national tilsynsmyndighed. Uddelegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en myndighed, som har gode forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar **vil** være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Den relevante **EU-lovgivning** kan indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordeling af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette **og overvåge** indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres aktuelle, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne. **Den bør fastlægge og udbrede bedste praksis med hensyn til delegation og delegeringsaftaler.**
- (25) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergens i hele **EU** med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (26) Peer reviews er et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstilsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse reviews og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse reviews bør ikke kun fokusere på konvergens i tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet og på de kompetente myndigheders uafhængighed. **Resultaterne af peer reviews bør offentliggøres, og bedste praksis bør fastlægges og ligeledes offentliggøres.**
- (27) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af **EU's** tilsynsarbejde, **navnlig med henblik på at sikre** de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **EU**. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør den derfor varetage den generelle koordinering inden for **ESFS**. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.
- (28) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og **ESRB** herom med regelmæssige mellemrum og efter behov. Myndigheden bør også **indlede og** koordinere stresstests på **EU-plan** for at vurdere modstanddygtigheden blandt **finansielle virksomheder** over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt. **Med henblik på at varetage sine funktioner korrekt bør myndigheden gennemføre økonomiske analyser af markederne og de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.**
- (29) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden **repræsentere Unionen i forbindelse med** dialogen og samarbejdet med tilsynsmyndigheder **i tredjelande**.

Onsdag den 7. juli 2010

- (30) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Den bør kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser i henhold til direktiv 2004/39/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF ⁽¹⁾.
- (31) Myndigheden bør have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger **vedrørende tilsyn**. For at undgå overlappning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt deltagerne på det finansielle marked, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og markedsdeltagerne, **og tage hensyn til allerede eksisterende statistikker**. Myndigheden bør imidlertid **som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning** om oplysninger direkte **til en deltager** på det finansielle marked, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger inden for en rimelig frist. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. **I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning**.
- (31a) **Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽²⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽³⁾.**
- (32) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, for at dette råd fungerer efter hensigten, og dets advarsler og anbefalinger følges effektivt op. Myndigheden **og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici** bør **informere hinanden om** relevante oplysninger. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller anbefalinger fra Det Europæiske Råd for Systemiske Risici rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden **■ sikre opfølgningen**.
- (33) **■ Myndigheden bør høre berørte parter angående forskriftsmæssige standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Myndigheden bør foretage en konsekvensanalyse, inden den vedtager udkast til forskriftsmæssige standarder, retningslinjer og henstillinger.** Af effektivitetshensyn bør der til dette formål nedsættes en interessentgruppe for værdipapirer, der ligeligt repræsenterer **Unionens** deltagere på det finansielle marked (**der repræsenterer de forskellige modeller og størrelser af kreditinstitutter og finansielle virksomheder**, **■** herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansieringsinstitutter, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), **SMV'er, fagforeninger, akademikere** og forbrugere og andre private brugere af finansielle tjenesteydelser, herunder også SMV'er. Interessentgruppen for værdipapirer bør aktivt fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er nedsat ved kommissions- eller **EU-lovgivning**.
- (33a) **Nonprofitorganisationer er sammenlignet med velfunderede industrirepræsentanter med gode forbindelser marginaliserede i debatten om fremtiden for finansielle tjenesteydelser og den tilsvarende beslutningsproces. Der bør kompenseres for denne ulempe gennem tilstrækkelig finansiering til deres repræsentanter i interessentgruppen for værdipapirer.**
- (34) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for **at sikre en koordineret krisestyring og for** opretholdelse af den finansielle stabilitet i krisesituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og redde individuelle kriseramte deltagere på det finansielle marked. **Deres foranstaltninger bør nøje koordineres inden for rammerne af ØMU og dens principper**. De foranstaltninger, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører stabiliteten hos en **finansiell virksomhed**, bør ikke indvirke **betydeligt** på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og indbringe sagen for Rådet med henblik på **en** afgørelse. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende.

⁽¹⁾ EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

⁽³⁾ EUT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

Onsdag den 7. juli 2010

- (34a) *Senest tre år fra datoen for ikrafttrædelsen af en forordning, der etablerer en sådan mekanisme, bør der fastlægges klare og sunde retningslinjer for, hvornår medlemsstaterne påberåber sig beskyttelsesklausulen, på EU-plan af Kommissionen på grundlag af de høstede erfaringer. Brugen af beskyttelsesklausulen bør vurderes i forhold til disse retningslinjer.*
- (34b) *Uanset medlemsstaternes særlige ansvar i krisesituationer bør en medlemsstat underrette Europa-Parlamentet samtidig med myndigheden, Rådet og Kommissionen, hvis den vælger at påberåbe sig beskyttelsen. Medlemsstaten bør endvidere begrunde, hvorfor den påberåber sig beskyttelsen. Myndigheden bør i samarbejde med Kommissionen fastlægge, hvilke skridt der efterfølgende skal tages.*
- (35) *Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde fællesskabsreglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten til at høre adressater for myndighedens beslutninger bør overholdes fuldt ud. Myndighedens beslutninger udgør en integrerende del af EU-retten.*
- (36) *Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Unionens interesse. For beslutninger af generel art, herunder vedrørende vedtagelse af forskriftsmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, er det hensigtsmæssigt at anvende de i artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde omhandlede regler om kvalificeret flertal, mens alle andre beslutninger vedtages med et simpelt flertal medlemmerne. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert panel.*
- (36a) *Generelt bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. For beslutninger vedrørende vedtagelse af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om kvalificeret flertal i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og i den dertil knyttede protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet hertil som bilag. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, som er parter i tvisten, og som ikke har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets beslutninger bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. Dog vil den beslutning, som er foreslået af panelet, i forbindelse med beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.*
- (37) *En bestyrelse sammensat af myndighedens formand, repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Bestyrelsen bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, udøve visse budgetbeføjelser, vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og vedtage årsberetningen.*
- (38) *En fuldtidsansat formand, der udvælges af Europa-Parlamentet efter en åben udvælgelsesprøve, som administreres af Kommissionen, og Kommissionens efterfølgende udarbejdelse af en liste over ansøgere, bør repræsentere myndigheden. Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og bestyrelsens møder uden stemmeret.*

Onsdag den 7. juli 2010

- (39) For at sikre konsistens i de europæiske tilsynsmyndigheders aktiviteter på tværs af sektorer bør disse myndigheder foretage en nøje koordinering **gennem Den Europæiske Tilsynsmyndighed (det fælles udvalg) (herefter benævnt »det fælles udvalg«)** og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder bør **koordinere de tre europæiske tilsynsmyndigheders opgaver med hensyn til finansielle konglomerater**. Hvor det er relevant, bør beslutninger, som også falder ind under kompetenceområdet for **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)** eller **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)**, vedtages af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder samtidigt og med samme indhold. **Det fælles udvalg bør ledes af formændene for de tre europæiske tilsynsmyndigheder for en periode på 12 måneder på skift. Formanden for det fælles udvalg bør være næstformand for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. Det fælles udvalg bør have et permanent sekretariat med personale, der er udlånt fra de tre europæiske tilsynsmyndigheder, for at give mulighed for uformel udveksling af oplysninger og udvikling af en fælles kulturel strategi på tværs af de tre europæiske tilsynsmyndigheder.**
- (40) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har beslutningsbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en beslutning for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ sammensat af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, men bør handle uafhængigt af deres administrative og regulerende strukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Retten i Første Instans og De Europæiske Fællesskabers Domstol.
- (41) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget **gennem en separat budgetpost heri. Unions finansiering af myndigheden baseres på en aftale mellem budgetmyndighedens parter som fastsat i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning** ⁽¹⁾ (IIA). **Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse for så vidt angår EU's bidrag. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. Det samlede budget er omfattet af dechargeproceduren.**
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.
- (43) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ⁽⁴⁾ finde anvendelse på myndighedens personale.
- (44) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. **De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.**

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

- (45) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, som i fuldt omfang finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (46) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽³⁾ finde anvendelse på myndigheden.
- (47) Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, bør kunne få tilladelse til at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået med **Unionen**.
- (48) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere og investorer, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på **EU-plan**; **Unionen** kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. **EU-traktatens** artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (49) Myndigheden overtager alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, og Kommissionens afgørelse 2009/77/EF af 23. januar 2009 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg bør derfor ophæves, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse **nr. 716/2009/EF af 16. september 2009** om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ⁽⁴⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (50) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg sker så let som muligt -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk **tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed)** (i det følgende benævnt »myndigheden«).

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽⁴⁾ **EUT L 253 af 25.9.2009, s. 8.**

Onsdag den 7. juli 2010

2. Myndigheden handler inden for **beføjelserne i denne forordning og inden for** rammerne af direktiv 97/9/EF, direktiv 98/26/EF, direktiv 2001/34/EF, direktiv 2002/47/EF, direktiv 2002/87/EF, direktiv 2003/6/EF, direktiv 2003/71/EF, **direktiv 2004/39/EF, direktiv 2004/109/EF** **direktiv 2009/65/EF** og direktiv 2006/49/EF **uden at det berører Den Europæiske Tilsynsmyndigheds (Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds) tilsynskompetence**, direktiv ... [det fremtidige FAIF-direktiv] og forordning (EF) nr. 1060/2009 og, **i den udstrækning de finder anvendelse på firmaer, der yder investeringservice eller på institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier, og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, inden for rammerne af de relevante dele af direktiv 2005/60/EF og direktiv 2002/65/EF**, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye **EU-retsakter**, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

2a. **Myndigheden handler også på aktivitetsområder under den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2.**

3. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af **EU-lovgivningen**, navnlig i henhold til **artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

4. Formålet med myndigheden er at **beskytte offentlige interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager** til: i) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et **solidt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn**, **iii) at sikre de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede virkemåde**, iv) **at styrke den internationale tilsynskoordinering**, v) **at undgå tilsynsarbitrage og bidrage til ensartede vilkår**, vi) **at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med beslutninger om investering og andre risici, og at disse reguleres i tilstrækkeligt omfang**, og vii) **at bidrage til at øge forbrugerbeskyttelsen**. Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af **de i artikel 2 nævnte EU-retsakter** ved at fremme konvergen på tilsynsområdet og afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen **og ved at foretage økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af målsætningerne for myndigheden**.

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til myndigheden ved denne forordning, er den særlig opmærksom på enhver systemisk risiko, der udgøres af markedsdeltagere, hvis konkurs kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.

Myndigheden skal handle uafhængigt og objektivt udelukkende i EU's interesse i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver.

Artikel 1a

Det Europæiske Finanstilsynssystem

1. **Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som helhed og en tilstrækkelig beskyttelse af brugerne af de finansielle tjenesteydelser.**

2. **ESFS består af følgende:**

a) **Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, som skal varetage de i forordning (EU) nr. .../2010 (ESRB) og i denne forordning fastsatte opgaver**

b) **myndigheden**

Onsdag den 7. juli 2010

- c) *Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), der er oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]*
- d) *Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger), der blev oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]*
- e) *Den Europæiske Tilsynsmyndighed (det fælles udvalg), som skal varetage de i artikel 40-43 fastsatte opgaver (»det fælles udvalg«)*
- f) *de myndigheder i medlemsstaterne, der henvises til i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../...2010 [ESMA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]*
- g) *Kommissionen, som skal varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 7 og 9.*

3. *Myndigheden indgår i et regelmæssigt og tæt samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici samt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen) gennem det fælles udvalg, og skal sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.*

4. *I medfør af princippet om loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union skal parterne i ESFS samarbejde i en ånd af tillid og gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.*

5. *De tilsynsmyndigheder, der er parter til ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med finansielle virksomheder, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.*

Artikel 1b

De i artikel 1a, stk. 2, nævnte myndigheder, er ansvarlige for Europa-Parlamentet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »deltager på det finansielle marked«: enhver person, som er omfattet af kravene i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning eller i national lovgivning til gennemførelse af sådan lovgivning
- 2) »kompetente myndigheder«: kompetente myndigheder og/eller tilsynsmyndigheder som defineret i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. *I forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF omfatter »kompetente myndigheder« de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at firmaer, der yder investeringsservice eller institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier, overholder kravene i disse direktiver. I forbindelse med investorgarantiordninger omfatter de kompetente myndigheder de organer, der administrerer nationale garantiordninger i medfør af direktiv 97/9/EF, eller, hvis driften af investorgarantiordningen forstås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af dette direktiv.*

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 3

Juridisk status

1. Myndigheden er et **EU-organ** med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleeve, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af formanden.

Artikel 4

Sammensætning

Myndigheden består af følgende:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 28 nævnte opgaver
- 2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 32 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 33 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 38 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, jf. artikel 44, der varetager de i artikel 46 nævnte opgaver.

Artikel 5

Hovedsæde

Myndigheden har **hovedsæde** i **Frankfurt**.

Den kan have repræsentationer i de vigtigste finanscentre i EU.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 6

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:
  - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til **EU-institutionerne** og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til **forskriftsmæssige** tekniske standarder **og gennemførelsesmæssige tekniske standarder** på grundlag af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**

Onsdag den 7. juli 2010

- b) at bidrage til en konsekvent anvendelse af **EU's retsakter**, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, **sikre effektivt og konsekvent tilsyn med deltagere på det finansielle marked og sikre** tilsynskollegiers konsekvente virkemåde og gribe ind i **bl.a.** krisesituationer
- c) at **fremme og** lette uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder
- d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger
- e) at **tilrettelægge og** gennemføre peer reviews af kompetente myndigheder, **herunder rådgivning**, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne,
- f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
- fa) at foretage en økonomisk markedsanalyse med henblik på varetagelsen af sine opgaver**
- fb) at fremme indskyderes og investorers beskyttelse**
- fc) at bidrage til at håndtere kriser i grænseoverskridende institutter, der kunne udgøre en systemisk risiko, jf. artikel 12b, og lede og gennemføre alle tidlige interventioner, beslutnings- eller insolvensprocedurer for sådanne institutter gennem sin saneringsenhed som fastsat i artikel 12c**
- g) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i **Unionens retsakter**, der er nævnt i artikel 1, stk. 2
- ga) at føre tilsyn med de deltagere på det finansielle marked, der ikke er omfattet af de kompetente myndigheders tilsyn**
- gb) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sit websted i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede deltagere på det finansielle marked, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger**
- gc) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg**

2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

- a) at udarbejde udkast til **forskriftsmæssige** tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7
- aa) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7e**
- b) at udarbejde retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 8
- c) at fremsætte henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 3

Onsdag den 7. juli 2010

- d) at træffe individuelle beslutninger rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 10 og 11
- e) at træffe individuelle beslutninger rettet til deltagere på det finansielle marked i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 4
- f) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 19.

fa) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende deltagere på det finansielle marked som fastsat i artikel 20

fb) at udvikle fælles metoder til vurderinger af produkttegnskabernes og distributionsprocessernes betydning for finansielle markedsdeltageres finansielle position og for forbrugerbeskyttelsen

fc) at udarbejde en database over registrerede deltagere på det finansielle marked på dens kompetenceområde og, hvis det foreskrives i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, på centralt niveau

fd) at udvikle en forskriftsmæssig standard, der fastsætter det minimum af oplysninger, der skal stilles til rådighed for myndigheden om transaktioner og markedsdeltagere, hvordan koordineringen af indsamling skal udføres, og hvordan eksisterende nationale databaser skal forbindes for at sikre, at myndigheden altid kan få adgang til de relevante og nødvendige oplysninger vedrørende transaktioner og markedet

3. Myndigheden udøver de eksklusive tilsynsbeføjelser, der er tillagt den ved **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, over for enheder med **EU-dimension** eller økonomiske aktiviteter på **EU-plan**.

3a. Myndigheden har med henblik **på at udøve sine eksklusive tilsynsbeføjelser i henhold til stk. 3** de nødvendige europæiske undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser som fastsat i den relevante lovgivning, ligesom den har mulighed for at opkræve gebyrer. **Myndigheden arbejder tæt sammen med de kompetente myndigheder og bygger på deres ekspertise, faciliteter og beføjelser i udøvelsen af sine opgaver.**

Artikel 6a

Forbrugerbeskyttelse og finansiell aktivitet

1. Med henblik på at fremme indskyderes og investorers beskyttelse indtager myndigheden en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:

- i) at indsamle, analysere og rapportere om forbrugertendenser
- ii) at revidere og koordinere finansielle kompetencer og uddannelsesinitiativer
- iii) at udvikle uddannelsesstandarder for industrien
- iv) at bidrage til udviklingen af fælles oplysningsregler
- v) navnlig at vurdere adgangen til og omkostningerne for kredit til husholdninger og virksomheder, navnlig SMV'er.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og sundhed og konvergens inden for reguleringspraksis.
3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 4.
4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiel innovation, der insamler alle relevante kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den forskriftsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og rådgive Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen
5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter, der truer de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de omhandlede tilfælde og i henhold til betingelserne i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, eller, hvis det er påkrævet i tilfælde af en krisesituation, i henhold til og under betingelserne i artikel 10.

Myndigheden tager denne beslutning op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter og om nødvendigt underrette Kommissionen med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.

Artikel 7

Forskriftsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage forskriftsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. Disse standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de retsakter, som de er baseret på. Udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder udvikles af myndigheden og forelægges for Kommissionen med henblik på godkendelse. Hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast inden for en tidsfrist, der er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, fastsatte lovgivning, kan Kommissionen vedtage en forskriftsmæssig teknisk standard.

1a. Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de forskriftsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssigt omfattende i forhold til omfanget og virkningerne af de pågældende forskriftsmæssige tekniske standarder eller i forhold til, hvor hastende spørgsmålet er. Myndigheden anmoder ligeledes interessentgruppen for værdipapirer, som er omhandlet i artikel 22, om en udtalelse eller rådgivning.

1b. Når Kommissionen modtager udkastene til den forskriftsmæssige tekniske standard fra myndigheden, sender den den omgående til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene delvist eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 7a

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til forskriftsmæssige standarder

1. Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende udkastet til forskriftsmæssige tekniske standarder eller kun at godkende dem delvis eller med ændringer, sender den udkastet til forskriftsmæssige tekniske standarder tilbage til myndigheden sammen med et begrundet forslag til ændringer.
2. Senest seks uger herefter kan myndigheden ændre udkastene til forskriftsmæssige tekniske standarder på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og på ny sende dem til Kommissionen med henblik på godkendelse. Myndigheden informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om sin afgørelse.
3. Hvis myndigheden ikke er enig i Kommissionens beslutning om forkaste eller ændre dens oprindelige forslag, at kan Europa-Parlamentet eller Rådet indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og forklare deres uenigheder.

Artikel 7b

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 7 omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder for en periode på fire år efter dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af en tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 7c.
2. Så snart Kommissionen har vedtaget en forskriftsmæssig teknisk standard, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
3. I den i artikel 35, stk. 2, omhandlede rapport fra formanden underretter myndighedens formand Europa-Parlamentet og Rådet om de forskriftsmæssige standarder, der er blevet godkendt, og som de kompetente myndigheder endnu ikke har opfyldt.

Artikel 7c

Indsigelse imod de forskriftsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den forskriftsmæssige tekniske standard inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den forskriftsmæssige tekniske standard offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og bør træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne periode gjort indsigelse mod den forskriftsmæssige tekniske standard, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende.
3. Så snart Kommissionen har sendt udkastet, kan Europa-Parlamentet og Rådet vedtage en forventet og betinget erklæring om, at der ikke vil blive gjort indsigelse, som træder i kraft, når Kommissionen vedtager den forskriftsmæssige standard uden at ændre udkastet.
4. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en forskriftsmæssig teknisk standard, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor i overensstemmelse med artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 7d

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 7 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen til ophør.
3. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke beføjelser vedrørende forskriftsmæssige tekniske standarder, der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

Artikel 7e

Gennemførelse af tekniske standarder

1. Hvis Europa-Parlamentet og Rådet giver Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor der er behov for ensartede betingelser for gennemførelse af juridisk bindende EU-retsakter på de områder, der specifikt er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, finder følgende anvendelse:
  - a) Hvis myndigheden i overensstemmelse med ovennævnte lovgivning udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der skal forelægges Kommissionen, er disse standarder tekniske, omfatter ikke politikvalg og er begrænset til at fastlægge betingelserne for anvendelsen af juridisk bindende EU-retsakter.
  - b) Hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast inden for den tidsfrist, der er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, eller hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast inden for den tidsfrist, der er fastsat i en anmodning fra Kommissionen til myndigheden i overensstemmelse med artikel 19, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard ved hjælp af en gennemførelsesretakt.
2. Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende tekniske standarder eller i forhold til sagens særlige hastende karakter.

Myndigheden anmoder ligeledes interessentgruppen for værdipapirer, som er omhandlet i artikel 22, om en udtalelse eller rådgivning.
3. Myndigheden forelægger sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og samtidig til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender udkastet til gennemførelsesstandarder. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

I alle tilfælde hvor Kommissionen vedtager gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der ændrer udkastet til den gennemførelsesmæssige tekniske standard, som myndigheden har forelagt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Onsdag den 7. juli 2010

5. Kommissionen vedtager standarderne gennem forordninger eller afgørelser, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 8

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller deltager på det finansielle marked med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU's lovgivning.

1a. Myndigheden gennemfører om nødvendigt åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Myndigheden anmoder ligeledes om nødvendigt interessentgruppen for værdipapirer, som er omhandlet i artikel 22, om en udtalelse eller rådgivning. Disse høringer, analyser, udtalelser samt denne rådgivning skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne.

2. De kompetente myndigheder **og deltagerne på det finansielle marked** bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udarbejdelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, at den agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver begrundelsen herfor. Myndigheden offentliggør disse begrundelser.

Anvender en kompetent myndighed ikke en retningslinje eller henstilling, offentliggør myndigheden den.

Myndigheden kan i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra en kompetent myndighed for, at den ikke har efterlevet en retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henvisningen, indrapporterer deltagerne på det finansielle marked årligt på klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

2a. Myndigheden underretter i den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede årsberetning Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er udstedt, idet den oplyser, hvilken kompetent myndighed der ikke har efterlevet dem, og redegør for, hvordan myndigheden agter at sikre, at den følger dens henstillinger og retningslinjer i fremtiden.

Artikel 9

Overtrædelse af EU-lovgivningen

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt **eller har den anvendt de** i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter på en måde, som viser sig at være i strid med EU-lovgivningen, herunder de forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 7 og artikel 7e, navnlig ved ikke at påse, at en deltager på det finansielle marked opfylder kravene i denne lovgivning, kan myndigheden anvende de i stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, fra Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, **interessentgruppen for værdipapirer** eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede **tilsidesættelse eller manglende anvendelse af EU-lovgivningen.**

Onsdag den 7. juli 2010

2a. Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 20 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der skal tages for at efterleve **EU-lovgivningen**.

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af fællesskabslovgivningen.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med **EU-lovgivningen** senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ **afgive en formel udtalelse**, hvorved den pålægger den kompetente myndighed at tage de nødvendige skridt til at efterleve **EU-lovgivningen**. **Kommissionens formelle udtalelse skal tage hensyn til myndighedens henstilling.**

Kommissionen **afgiver** en sådan **formel udtalelse** senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

■

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede **formelle udtalelse** Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at **efterkomme** Kommissionens **formelle udtalelse**.

6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede **formelle udtalelse** inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe **misligholdelsen** rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede virkemåde og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning finder direkte anvendelse på deltagere på det finansielle marked **i henhold til de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter**, træffe en individuel beslutning rettet til **deltagere** på det finansielle marked, hvorved den pålægger **disse** at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til **EU-lovgivningen**, herunder til at opføre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til ■ artikel 258 i **traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

Myndighedens beslutning skal være i overensstemmelse med **Kommissionens formelle udtalelse** i medfør af stk. 4.

7. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag.

Når der tages tiltag ■ vedrørende **spørgsmål**, der er genstand for **en formel udtalelse i medfør af stk. 4** eller en beslutning i medfør af stk. ■ 6, skal **de kompetente myndigheder efterkomme** denne **formelle udtalelse eller** beslutning **afhængig af tilfældet**.

7a. **Myndigheden fastsætter den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og deltagere på det finansielle marked, der ikke har efterlevet de i stk. 4 og 6 omhandlede formelle udtalelser og beslutninger.**

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 10

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i EU i alvorlig fare, **fremmer myndigheden aktivt og, når det findes nødvendigt, koordinerer enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.**

For at kunne påtage sig denne formidlings- og koordinationsrolle skal myndigheden modtage alle oplysninger om relevante udviklinger samt indbydes til at deltage som observatør i eventuelle relevante møder af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

1a. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller myndigheden, vedtage en beslutning rettet til myndigheden, hvorved den fastslår, at der foreligger en krisesituation i denne forordnings forstand. Kommissionen tager denne beslutning op til fornyet behandling med månedlige mellemrum og i alle tilfælde mindst en gang om måneden, og den erklærer krisesituationen for ophørt, så hurtigt som det er hensigtsmæssigt.

Hvis Kommissionen fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Rådet herom.

2. Kommissionen vedtaget en beslutning i medfør af **stk. 1a og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare**, kan myndigheden træffe individuelle beslutninger, hvorved den pålægger de kompetente myndigheder at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå **sådanne udviklinger**, ved at påse, at deltagere på det finansielle marked og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.

3. Efterlever en kompetent myndighed ikke den i stk. 2 omhandlede beslutning inden for den heri fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** finder direkte anvendelse på deltagere på det finansielle marked, træffe en individuel beslutning rettet til en deltager på det finansielle marked, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til **artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

4. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 3, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende **spørgsmål**, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 2 eller 3, skal være forenelige med denne beslutning.

Artikel 11

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder

1. Er en kompetent myndighed uenig i en anden kompetent myndigheds tiltag eller mangel på tiltag - med hensyn til fremgangsmåde eller indhold - på områder, hvor **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** kræver samarbejde, koordinering eller fælles beslutningstagning mellem kompetente myndigheder i flere medlemsstater, **leder** myndigheden **på eget initiativ eller** efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder **indsatsen med henblik på at** bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i **stk. 2-4**, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 9.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter. **På det stadium virker myndigheden som mægler.**

3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke er nået til enighed ved udløbet af forligsfasen, **træffer** myndigheden **i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder** en beslutning **til bilæggelse af tvisten**, hvorved den pålægger dem at tage specifikke skridt **■** i overensstemmelse med **EU-lovgivningen**.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens beslutning, idet den ikke påser, at en deltager på det finansielle marked overholder krav, der finder direkte anvendelse på det i medfør af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, **træffer** myndigheden **■** en individuel beslutning rettet til en deltager på det finansielle marked, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til **■** artikel 258 i **traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

4a. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 4, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med denne beslutning.

4b. Formanden giver i den i artikel 35, stk. 2, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder, indgåede aftaler og de beslutninger, der er truffet til bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 11a

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder på tværs af sektorer

Det fælles udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 11 og artikel 42 de tvister på tværs af sektorer, der måtte opstå mellem en eller flere kompetente myndigheder som fastsat i artikel 2, stk. 2, i denne forordning og i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA] og i forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA].

Artikel 12

Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme **og overvåge de i direktiv 2006/48/EF omhandlede** tilsynskollegiers effektive, **fyldstgørende** og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af **EU's lovgivning** i disse kollegier. **Myndighedens personale kan deltage i alle aktiviteter, herunder undersøgelser på stedet, der foretages af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.**

2. Myndigheden **leder** tilsynskollegierne, når den finder det hensigtsmæssigt. I denne forbindelse betragtes den som en »kompetent myndighed« i den relevante lovgivnings forstand. **Den skal som minimum**

a) **indsamle og dele alle relevante oplysninger under normale forhold og i krisesituationer for at lette kollegiernes arbejde og oprette og forvalte et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder i tilsynskollegierne**

b) **iværksætte og koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere modstandsdygtigheden blandt finansielle virksomheder, især dem der er identificeret i artikel 12b, over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt**

Onsdag den 7. juli 2010

- c) planlægge og lede tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer, herunder evaluere de risici, som finansielle virksomheder er eller kan være udsat for, og
- d) føre tilsyn med de opgaver, som udføres af de kompetente myndigheder.

3a. Myndigheden kan udstede forskriftsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7, 7e og 8 for at harmonisere tilsynsfunktioner og bedste praksis vedtaget af tilsynskollegierne. Myndighederne godkender skriftlige ordninger for hvert enkelt kollegiums virkemåde for at sikre en konvergent virkemåde mellem dem alle.

3b. En juridisk bindende mæglerrolle bør give myndigheden mulighed for at bilægge tvister mellem de kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 11. Hvis det ikke er muligt at nå til en aftale mellem inden for det relevante tilsynskollegium, kan myndigheden træffe tilsynsafgørelser, der direkte finder anvendelse på den pågældende virksomhed.

Artikel 12a

Almindelige bestemmelser

1. Myndigheden er særlig opmærksom på og imødegår risici for afbrydelse af finansielle tjenester, der i) er forårsaget af en forringelse af hele eller dele af det finansielle system og ii) kan have alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien (systemisk risiko). Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i en vis grad.
2. Myndigheden udvikler i samarbejde med Det Europæiske Råd for Systemiske Risici et fælles sæt af kvantitative og kvalitative indikatorer (en risikotavle), der fungerer som grundlag for at fastsætte en »tilsynsvurdering« til de deltagere på det grænseoverskridende finansielle marked, der er defineret i artikel 12b. Denne vurdering tages med jævne mellemrum op til fornyet overvejelse for at tage højde for væsentlige ændringer i en virksomheds risikoprofil. Tilsynsvurderingen er et afgørende element for beslutningen om direkte at føre tilsyn med eller foretage indgreb over for en skrantende virksomhed.
3. Uanset retsakterne i artikel 1, stk. 2, foreslår myndigheden om nødvendigt yderligere udkast til forskriftsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder samt retningslinjer og henstillinger til virksomheder, der er identificeret jf. artikel 12b.
4. Myndigheden fører tilsyn med grænseoverskridende virksomheder, der kan udgøre en systemisk risiko som beskrevet i artikel 12b. I disse tilfælde handler myndigheden gennem de kompetente myndigheder.
5. Myndigheden etablerer en saneringsenhed med mandat til at omsætte i praksis den klart definerede forvaltning og fremgangsmåde for krisestyring fra tidlig intervention til sanering og insolvens i praksis og lede sådanne procedurer.

Artikel 12b

Fastlæggelse af deltagere på det grænseoverskridende finansielle marked, der potentielt kan udgøre en systemisk risiko

1. Tilsynsrådet kan efter høring af ESRB i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, identificere deltagere på det grænseoverskridende finansielle marked, som på grund af den systemiske risiko, de måtte udgøre, nødvendigvis må underlægges direkte tilsyn fra myndigheden eller placeres under saneringsenheden som omhandlet i artikel 12c.
2. Kriterierne for fastlæggelse af sådanne deltagere på det finansielle marked skal være i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt af FSB, IMF og BIS.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 12c

Saneringsenhed

1. Saneringsenheden opretholder den finansielle stabilitet og sikrer, at virkningerne af krisen i de i artikel 12b identificerede virksomheder spredt sig mindst muligt til resten af systemet og økonomien generelt, samtidig med at den begrænser omkostningerne for skatteyderne under overholdelse af proportionalitetsprincippet og kreditorernes hierarki, og idet den sikrer ligebehandling på tværs af grænser.
2. Saneringsenheden har beføjelser til at udføre opgaverne i stk. 1 med henblik på at rehabilitere kriseplagede virksomheder eller træffe afgørelse om at afvikle ikke-levedygtige virksomheder (kritisk for at begrænse den moralske risiko). Som led i disse foranstaltninger kan den kræve justeringer af kapitalen eller likviditeten, tilpasse forretningsmixet, forbedre procedurerne, udpege eller erstatte ledelsen, anbefale garantier, lån og likviditetsbistand, hele eller delvise salg, skabe en god bank/dårlig bank eller en brobank, konvertere gæld til egenkapital (med passende beskæringer) eller sætte virksomheden under midlertidigt offentligt ejerskab.
3. Saneringsenheden omfatter eksperter, der udpeges af myndighedens tilsynsråd, og som er i besiddelse af viden om og ekspertise i at omstrukturere, vende udviklingen for og likvidere finansieringsinstitutter.

Artikel 12d

En europæisk ordning for investorgarantiordninger

1. Myndigheden bidrager til at styrke nationale investorgarantiordninger ved at sikre, at de finansieres tilstrækkeligt gennem bidrag fra finansielle virksomheder, herunder fra deltagere på markedet med hovedsæde i tredjelande, og ved at yde et højt beskyttelsesniveau til alle investorer inden for en harmoniseret ramme i hele Unionen, hvilket betyder, at den stabiliserende og beskyttende betydning af indbyrdes garantiordninger bevares, under forudsætning af at de lever op til EU's standarder.
2. Artikel 8 vedrørende myndighedens beføjelser til at vedtage retningslinjer og henstillinger finder anvendelse på investorgarantiordninger.
3. Kommissionen kan vedtage forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som præciseret i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 7-7d i denne forordning.

Artikel 12e

En europæisk ordning for sanerings- og finansieringsordninger

1. Der oprettes en europæisk stabilitetsfond for værdipapirer og markeder for at styrke internaliseringen af omkostningerne ved det finansielle system og for at bistå skrantende deltagere på det grænseoverskridende finansielle marked i at imødekomme krisen. Deltagere på det finansielle marked, der kun opererer i én medlemsstat, har mulighed for at tilslutte sig fonden. Den Europæiske Stabilitetsfond for Værdipapirer træffer passende foranstaltninger for at undgå, at tilgængeligheden af støtte udgør en moralsk risiko.
2. Den Europæiske Stabilitetsfond for Værdipapirer finansieres gennem direkte bidrag fra alle de jf. artikel 12b identificerede deltagere på det grænseoverskridende finansielle marked, og dem som har valgt at deltage i ordningen i henhold til stk. 1. Disse bidrag står i forhold til det risikoniveau, som hver af deltagerne på det finansielle marked måtte udgøre. De krævede bidragsniveauer tager højde for de bredere økonomiske vilkår som f.eks. lånekapaciteten til industrien og SME'erne og behovet for, at deltagere på det finansielle marked opretholder kapital for andre forskriftsmæssige og forretningsmæssige krav.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Den Europæiske Stabilitetsfond forvaltes af en bestyrelse, som udpeges af myndigheden for en periode på fem år. Bestyrelsens medlemmer vælges blandt de nationale myndigheders foreslåede personale. Fonden opretter også et rådgivende organ, der omfatter repræsentation uden stemmeret af de deltagere på det finansielle marked, der deltager i fonden. Fondens bestyrelse kan foreslå myndigheden at outsource forvaltningen af dens likviditet til anerkendte institutioner (som f.eks. EIB). Disse midler bør investeres i sikre og let realisable instrumenter.

Artikel 13

Uddelegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan, *med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar*, uddelegere opgaver og ansvarsområder til *myndigheden eller* andre kompetente myndigheder, *med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende uddelegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne aftaler, og de kan begrænse omfanget af uddelegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med deltagere eller grupper på det grænseoverskridende finansielle marked.*

2. Myndigheden *stimulerer og* letter uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.

2a. Uddelegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de uddelegerede ansvarsområder.

3. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, på passende måde for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 14

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele EU og sørger i den forbindelse som minimum for:

- a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
- b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning
- c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder **og internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2a**
- d) at vurdere anvendelsen af de relevante **forskriftsmæssige og gennemførelsesmæssige** tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udarbejdet af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil

Onsdag den 7. juli 2010

- e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.
2. Myndigheden udvikler, når det er hensigtsmæssigt, nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 15

Peer review af kompetente myndigheder

1. Myndigheden **tilrettelægger og** gennemfører regelmæssigt peer reviews af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peer reviewede myndigheder. **Ved gennemførelsen af peer reviews tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.**
2. Et peer review omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:
- a) hvorvidt **den kompetente myndigheds ressourcer og ledelsesordninger er hensigtsmæssige**, og om den har de nødvendige ressourcer og tilstrækkelig kompetent personale, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af **de i artikel 7-7e nævnte forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder** og **de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter** og kapacitet til at reagere på markedsudviklingen
  - b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af **EU-lovgivningen** og med hensyn til tilsynspraksis, herunder **forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder**, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7 og 8, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i **EU-lovgivningen**
  - c) god praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder.
  - d) **omfanget af effektivitet og konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de vedtagne bestemmelser, i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen, herunder de administrative foranstaltninger og sanktioner, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.**
3. På grundlag af peer reviewet kan myndigheden **udstede retningslinjer og** rette henstillinger **i henhold til artikel 8** til de **kompetente myndigheder**. **Myndigheden tager hensyn til resultatet af peer reviewet i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 7-7e. De kompetente myndigheder bestræber sig på at anvende myndighedens rådgivning. Anvender den kompetente myndighed ikke denne rådgivning, underretter den myndigheden om begrundelsen herfor.**

Myndigheden offentliggør den bedste praksis, der afdækkes i disse peer reviews. Derudover kan alle andre resultater fra peer reviews offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peer reviewet.

Artikel 16

Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, bl.a. i tilfælde, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i EU bringes i fare.

Onsdag den 7. juli 2010

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra **Unionen**, bl.a. ved:

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
  - 2) **når det er muligt og hensigtsmæssigt**, at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
  - 3) at **foretage ikke-bindende mægling** på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 11
  - 4) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt.
- 4a) at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare**
- 4b) at samle oplysninger centralt, der er modtaget i overensstemmelse med artikel 12 og 20 fra kompetente myndigheder som følge af lovgivningsmæssige rapporteringsforpligtelser for finansielle virksomheder, der opererer i mere end en medlemsstat. Myndigheder videregiver disse oplysninger til de andre berørte myndigheder.**

Artikel 17

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. **Myndigheden medtager i sin vurdering en økonomisk analyse af de markeder, som deltagere på det finansielle marked opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.**

1a. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på **EU-plan** af modstandsdygtigheden blandt **■** deltagere på det finansielle marked over for ugunstige markedsudviklinger mv. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for den finansielle situation, som en central deltager på det finansielle marked befinder sig i
- b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af modstandsdygtigheden blandt **■** deltagere på det finansielle marked.

ba) fælles metoder til vurdering af visse produkters eller distributionsprocessers betydning for en markedsdeltagers finansielle stilling og for indskydere og investorer samt forbrugeroplysning.

2. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EF) nr. .../2010 [ESRB].

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt præventive og afhjælpende tiltag.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed **gennem det fælles udvalg**.

Artikel 18

Internationale forbindelser

1. Myndigheden kan udvikle kontakter **og indgå administrative ordninger** med tilsynsmyndigheder, **internationale organisationer og tredjelandes forvaltninger**, uden at dette berører **EU-institutionernes og medlemsstaternes kompetenceområder**. **Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Den Europæiske Union og dens medlemsstater, og den forhindrer heller ikke medlemsstaterne og de kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande.**

2. Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**.

3. **Myndigheden giver den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede rapport oplysning om de aftaler om administrative ordninger, der er blevet indgået med internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, samt om bistand ydet ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger.**

Artikel 19

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

1a. Har myndigheden ikke fremlagt et udkast til en forskriftsmæssig teknisk standard eller gennemførelsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning, eller er der ikke blevet fastsat nogen tidsfrist, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast og fastsætte en tidsfrist for fremlæggelsen.

Kommissionen kan under hensyntagen til, hvor hastende sagen er, anmode om et udkast til en forskriftsmæssig eller gennemførelsmæssig teknisk standard før den tidsfrist, der er fastsat i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning. I sådanne tilfælde anfører Kommissionen en passende begrundelse.

2. Med hensyn til tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser, der falder ind under **anvendelsesområdet for direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater**, kan myndigheden **■** efter anmodning fra en **af de berørte kompetente myndigheder** afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsvurdering, **dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 19a, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/48/EF. Udtalelsen afgives hurtigt og under alle omstændigheder inden udgangen af evalueringsperioden i henhold til direktiv 2007/44/EF.** Artikel 20 finder anvendelse **på områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.**

Artikel 20

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder **■** i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, **under forudsætning af at adressaten har lovlig adgang til de relevante data, og at informationsanmodningen er nødvendig i forhold til arten af den pågældende forpligtelse.**

Onsdag den 7. juli 2010

1a. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum. **Disse anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, ved hjælp af fælles indberetningsformater.**

1b. *Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan myndigheden stille alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af såvel tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning som artikel 56.*

1c. *Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlappning af indberetningsforpligtelser, skal den først tage hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes, formidles og udvikles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.*

2. Er oplysningerne ikke tilgængelige, eller gøres de ikke tilgængelige rettidigt af de kompetente myndigheder og andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne, kan myndigheden rette en **berettiget og behørigt** begrundet anmodning til **andre tilsynsmyndigheder, finansministeriet, hvis sidstnævnte har tilsynsoplysninger til sin rådighed, centralbanken eller det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.**

2a. *Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1, 1a, 1b, 1c eller 2, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante deltagere på det finansielle marked. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle deltagere på det finansielle marked er nødvendige.*

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i overensstemmelse med stk. 2 og 2a.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder **■** myndigheden med at indsamle sådanne oplysninger.

3. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet **i medfør af denne artikel**, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 21

Forhold til ESRB

1. **Myndigheden** samarbejder **tæt og regelmæssigt** med ESRB.

2. **■** Den giver ESRB de regelmæssige, ajourførte oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller samlet form, leveres hurtigst muligt til det efter begrundet anmodning, jf. artikel [15] i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB]. **Myndigheden fastlægger i samarbejde med ESRB passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger, navnlig vedrørende de enkelte deltagere på det finansielle marked.**

3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger, jf. artikel [16] i forordning (EF) nr. .../2010 [ESRB].

4. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder den hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller anbefalingen har for udførelsen af dens opgaver.

Onsdag den 7. juli 2010

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til **alle** tiltag, der skal tages i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslen eller anbefalingen.

Hvis myndigheden ikke følger op på en anbefaling, begrundes den dette over for **Europa-Parlamentet, Rådet og ESRB**.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's anbefaling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter **Rådet og ESRB** i overensstemmelse med artikel [17] i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].

6. Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og anbefalinger.

Artikel 22

Interessentgruppe for værdipapirer

1. Der nedsættes en interessentgruppe for værdipapirer for at **lette** høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. **Interessentgruppen for værdipapirer høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 7 vedrørende forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle deltagere på det finansielle marked, artikel 8 vedrørende retningslinjer og henstillinger. Hvis det er nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgruppen for værdipapirer hurtigst muligt.**

Interessentgruppen for værdipapirer afholder mindst fire møder om året.

2. Interessentgruppen for værdipapirer består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på **EU's investeringsinstitutter, der driver virksomhed i EU, repræsentanter for** disses ansatte samt forbrugere, **brugere af finansielle ydelser og repræsentanter for SMV'er. Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Antallet af medlemmer, der repræsenterer deltagere på det finansielle marked, må ikke overstige 10.**

3. Medlemmerne af interessentgruppen for værdipapirer udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter.

I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk **og kønsmæssig** balance blandt interessenterne og dækning af hele **EU**.

4. Myndigheden **giver alle nødvendige oplysninger og** yder den nødvendige sekretærbistand til interessentgruppen for værdipapirer.

Der ydes tilstrækkelig godtgørelse af rejseudgifter til medlemmer af interessentgruppen, der repræsenterer nonprofitorganisationer. Gruppen kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål. Medlemmerne af interessentgruppen for værdipapirer har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Onsdag den 7. juli 2010

Medlemmerne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for værdipapirer kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, **med særlig vægt på opgaverne** fastsat i artikel 7-7e, 8, 14, 15 og 17.
6. Interessentgruppen for værdipapirer vedtager selv sin forretningsorden **med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne**.
7. Myndigheden offentliggør interessentgruppens udtalelser og rådgivning samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

1. **■** Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til artikel 10, stk. 2, eller artikel 11 indvirker **direkte og på afgørende måde** på dens finanspolitiske ansvar, **meddeler den** senest **ti arbejdsdage** efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, **dette til myndigheden, Kommissionen og Europa-Parlamentet. Meddelelsen fra medlemsstaten indeholder en begrundelse for samt en konsekvensanalyse af, i hvor stort omfang beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.**

2. **■** Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten meddeler myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage.

Fastholder myndigheden sin beslutning **eller ændrer den**, træffer Rådet **■** afgørelse **om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes eller trækkes tilbage. Afgørelsen om at fastholde myndighedens beslutning træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Afgørelsen om at trække myndighedens beslutning tilbage træffes med kvalificeret flertal af dets medlemmer. I begge tilfælde fraregnes stemmen fra de berørte medlemmer.**

3. **■** Træffer Rådet ikke afgørelse inden for ti arbejdsdage **i det i artikel 10 nævnte tilfælde og en måned i det i artikel 11 nævnte tilfælde**, anses myndighedens beslutning for at være fastholdt.

3a. Hvis en beslutning, der er vedtaget i medfør af artikel 10, fører til anvendelse af de i artikel 12d eller 12e omhandlede midler kan medlemsstaterne ikke opfordre Rådet til at opretholde eller tilbagetrække en beslutning truffet af myndigheden.

Artikel 24

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden træffer de i **denne forordning** omhandlede beslutninger, underretter den **enhver navngiven adressat** om, at den agter at træffe en sådan beslutning, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, **dens kompleksitet og potentielle konsekvenser**, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter. **Det samme gælder for de i artikel 9, stk. 4, nævnte henstillinger.**
2. Myndighedens beslutninger skal begrundes.
3. Adressaterne for myndighedens beslutninger underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.
4. Har myndigheden truffet en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 2 eller 3, tager den beslutningen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

Onsdag den 7. juli 2010

5. Beslutninger, der træffes af myndigheden i henhold til artikel 9, 10 og 11, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller den berørte deltager på det finansielle marked og hovedindholdet af beslutningen, **medmindre en sådan offentliggørelse strider mod** den legitime interesse, som deltagere på det finansielle marked har i at beskytte deres forretningshemmeligheder **eller kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i EU i alvorlig fare.**

KAPITEL III

ORGANISATION

Afdeling 1

Tilsynsråd

Artikel 25

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:
  - a) formanden, der ikke har stemmeret
  - b) **lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med deltagere på det finansielle marked i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt**
  - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
  - d) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
  - e) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.

1a. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgruppen for værdipapirer regelmæssigt og mindst to gange årligt.

2. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), nævnte medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde ■.

2a. I medlemsstater, hvor der er mere end én myndighed, der er ansvarligt for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.

3. Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 97/9/EF kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for de relevante organer, der forvalter investorgarantiordninger i medlemsstaterne.

4. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 26

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og uddelegere visse klart definerede opgaver og beslutninger til disse interne udvalg eller paneler, bestyrelsen eller formanden.

2. Med henblik på artikel 11 indkalder tilsynsrådet for at lette **en upartisk bilæggelse** af tvisten et **uafhængigt panel, der har en afbalanceret sammensætning af medlemmer**, bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som **hverken** er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, **eller har nogen interesse i konflikten eller nogen direkte forbindelse med de pågældende kompetente myndigheder**.

2a. Med forbehold af artikel 11, stk. 2, foreslår panelet en beslutning til endelig afgørelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit.

2b. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 27

Uafhængighed

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt **udelukkende** i **Unionens interesse som helhed** og må ikke søge eller modtage instrukser fra **EU-institutioner** eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

Artikel 28

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarlig for at træffe de i kapitel II omhandlede beslutninger.

2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og beslutninger og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.

3. Tilsynsrådet udpeger formanden.

4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra bestyrelsen myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

Onsdag den 7. juli 2010

4a. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra bestyrelsen årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til beretning og fremsender senest den 15. juni hvert år nævnte beretning til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

6. Tilsynsrådet **vedtager budgettet** i overensstemmelse med artikel 49.

7. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33, stk. 5, og artikel 36, stk. 5.

Artikel 29

Beslutningstagning

1. **Tilsynsrådets beslutninger** træffes med simpelt flertal af dets medlemmer *efter princippet om ét medlem én stemme*.

I forbindelse med forskrifter som omhandlet i artikel 7 og 8 og foranstaltninger og beslutninger, der vedtages i medfør af kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit beslutninger med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, for så vidt angår beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, anses den beslutning, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med alle andre beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, vedtages den beslutning, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet efter princippet om ét medlem én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle deltagere på det finansielle marked, medmindre andet er fastsat i artikel 61 eller i den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning.

Onsdag den 7. juli 2010

Afdeling 2

Bestyrelsen

Artikel 30

Sammensætning

1. Bestyrelsen er sammensat af formanden **og yderligere seks** medlemmer af tilsynsrådet, **som vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.**

Hvert medlem, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan repræsentere bestyrelsesmedlemmet, hvis dette er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på 2½ år. Denne periode kan forlænges én gang. **Sammensætningen af bestyrelsen skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Den Europæiske Union som helhed. Mandaterne overlapper hinanden, og der anvendes en passende rotationsordning.**

2. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør **og en repræsentant for Kommissionen** deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 49.

Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Bestyrelsen indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Bestyrelsen afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som den anser det for nødvendigt. Der afholdes ■ møder mindst **fem** gange om året.

4. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter. **Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under bestyrelsens drøftelser vedrørende individuelle finansielle virksomheder.**

Artikel 31

Uafhængighed

Medlemmerne af bestyrelsen handler uafhængigt og objektivt **udelukkende** i **Unionens** interesse **som helhed** uden at søge eller modtage instrukser fra **EU-institutioner** eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af bestyrelsen.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 32

Opgaver

1. Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.
2. Bestyrelsen fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.
3. Bestyrelsen udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 49 og 50.
4. Bestyrelsen vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten for tjenestemænd«).
5. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 58.
6. Bestyrelsen **foreslår** på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning en årsberetning om myndighedens virksomhed, **herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse og fremsendelse til Europa-Parlamentet.**
7. Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
8. Bestyrelsen udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3 og 5.

Afdeling 3

Formanden

Artikel 33

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure, **der tilrettelægges og forvaltes af Kommissionen.**

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet en liste med tre kandidater. Europa-Parlamentet foretager høringer af kandidaterne, hvorefter det vælger en af disse. Den således udvalgte kandidat udpeges af tilsynsrådet.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. **Denne suppleant må ikke være medlem af bestyrelsen.**

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

Onsdag den 7. juli 2010

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på

b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes **af Europa-Parlamentet** efter beslutning truffet af tilsynsrådet ■.

Formanden må ikke hindre tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 34

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke formandens udøvelse af sine opgaver.

Formanden skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør fortsat udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 35

Rapport

1. Europa-Parlamentet **og Rådet** kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, med fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring. **Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.**

2. **Formanden aflægger en skriftlig rapport om myndighedens vigtigste aktiviteter til Europa-Parlamentet, når det anmoder herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 1 omhandlede erklæring.**

2a. **Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 7a-7e, 8, 9, 10, 11a og 18 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.**

Onsdag den 7. juli 2010

Afdeling 4

Den administrerende direktør

Artikel 36

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af den administrerende direktør, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.
2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til deltagere på det finansielle marked og finansielle markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure **og efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet.**
3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering.

Ved evalueringen lægger tilsynsrådet især vægt på:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet.

Artikel 37

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for myndigheden, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis bestyrelsen og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af sine opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 38

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder bestyrelsens arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under bestyrelsens kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 32, stk. 2.
5. Hvert år inden den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 32, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 49 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 50.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til **beretning** med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 54, og varetager personale spørgsmål.

KAPITEL IV

DET EUROPÆISEK FINANSTILSYNSSYSTEM

Afdeling 1

Den Europæiske Tilsynsmyndighed (det fælles udvalg)

Artikel 40

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (det fælles udvalg)**.
2. Det fælles udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden **indgår** i et regelmæssigt og tæt samarbejde og **sikrer** tværsektoriel sammenhæng med **de andre ESA'er, navnlig hvad angår:**

— **finansielle konglomerater**

— **regnskabsføring og revision**

— **mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiel stabilitet**

— **detailinvesteringsprodukter**

Onsdag den 7. juli 2010

- *foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og*
- *udveksling af oplysninger med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og udvikling af forbindelserne mellem Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og de europæiske tilsynsmyndigheder.*

3. *Det fælles udvalg får eget personale, der stilles til rådighed af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, og som fungerer som sekretariat.* Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til administrative, infrastrukturelle og driftsmæssige udgifter.

Artikel 40a

Tilsyn

Hvis en finansiel virksomhed omfatter forskellige sektorer, skal det fælles udvalg bilægge eventuelle tvister i overensstemmelse med artikel 42 i denne forordning.

Artikel 41

Sammensætning

1. Det fælles udvalg er sammensat af formændene for *de europæiske tilsynsmyndigheder* og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 43 nedsat underudvalg.
2. Den administrerende direktør, *en repræsentant for* Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i *det fælles udvalg* samt i de i artikel 43 nævnte underudvalg som observatører.
3. Formanden for *det fælles udvalg* udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed. *Formanden for det fælles udvalg, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 3 i denne artikel, udpeges samtidig til næstformand i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.*
4. *Det fælles udvalg* vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i det fælles udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 42

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og/eller med Den Europæiske *Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)* nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 7, 9, 10 eller 11 vedrørende gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF og eventuel anden lovgivning omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (*Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger*) eller Den Europæiske *Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)*, vedtages samtidigt og med samme indhold af myndigheden, Den Europæiske *Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)* og Den Europæiske *Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)*.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 43

Underudvalg

1. Med henblik på artikel 42 nedsættes der et underudvalg for finansielle konglomerater under det fælles udvalg **■**.
2. Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.
3. Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af det fælles udvalg **■**.
4. Det fælles udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

Afdeling 3

Klagenævn

Artikel 44

Sammensætning

1. Klagenævnet er et fælles organ for **de tre** europæiske **tilsynsmyndigheder**.
2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer **med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, værdipapirmarkedet eller andre finansielle tjenesteydelser**, men omfatter ikke personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller **EU-institutioner**, som er involveret i myndighedens aktiviteter. **Et betydeligt antal af klagenævnets medlemmer skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.**

Klagenævnet vælger sin formand.

Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. **Hvis den påklagede beslutning henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal på fire medlemmer omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.**

Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EF) nr. .../2010 [**EBA**] og forordning (EF) nr. .../2010 [**ESMA**].

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

Onsdag den 7. juli 2010

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens bestyrelse, kan ikke afsættes i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og bestyrelsen efter høring af tilsynsrådet træffer beslutning herom.

6. ■ Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og **Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed** yder passende drifts- og sekretærbistand til klagenævnet **gennem det fælles udvalg**.

Artikel 45

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller tilsynsrådet.

2. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt ud over at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, offentliggøres og afgives hvert år.

Onsdag den 7. juli 2010

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 46

Klager

1. Alle fysiske og juridiske personer, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 9, 10 og 11 omhandlet beslutning truffet af myndigheden eller enhver anden beslutning, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en beslutning, som, selv om den formelt er rettet til en anden person, er af direkte og personlig interesse for den pågældende.

2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter, at beslutningen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, senest to måneder efter offentliggørelsen af myndighedens beslutning.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede beslutning.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrunder. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenavnets egne eller andre parter indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan **enten stadfæste den kompetente myndigheds beslutning** eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenavnets afgørelse **og skal vedtage en ændret beslutning om den pågældende sag.**

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 47

Indbringelse af sager for Retten og Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Retten eller Domstolen i overensstemmelse med **artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en beslutning truffet af myndigheden.

1a. Medlemsstaterne og EU's institutioner samt enhver fysisk eller juridisk person kan indbringe myndighedens afgørelser direkte for Domstolen i medfør af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Retten eller Domstolen i overensstemmelse med **artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

Onsdag den 7. juli 2010

3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Retten **■** eller Domstolen.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

Myndighedens budget

1. **Indtægterne for myndigheden, som er et organ i overensstemmelse med artikel 185 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, udgøres navnlig af enhver kombination af følgende:**

a) obligatoriske bidrag fra **■** de **■** nationale **offentlige** myndigheder, **der er ansvarlige for tilsynet med finansielle virksomheder, hvilket sker i overensstemmelse med en formel, der baseres på den stemmewægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**

b) et tilskud fra **Unionen** opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen) **Unionens finansiering af myndigheden baseres på en aftale mellem budgetmyndighedens parter som fastsat i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning**

c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante **EU-retlige** instrumenter.

2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration, infrastruktur, **faglig uddannelse** og driftsudgifter.

3. Indtægter og udgifter skal balancere.

4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens driftsbudget.

Artikel 49

Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen **og tilsynsrådet** sammen med en stillingsfortegnelse. **Tilsynsrådet** udarbejder hvert år på grundlag af det foreløbige budgetforslag fra den administrerende direktør **og efter godkendelse i bestyrelsen** et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. **Tilsynsrådet** fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender **bestyrelsen** det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.

2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt »budgetmyndigheden«) sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til traktatens artikel 313 **og 314**.

Onsdag den 7. juli 2010

4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevilningerne til tilskuddet til myndigheden.

5. **Tilsynsrådet** vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

6. Bestyrelsen underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

6a. I det første år af myndighedens drift, der slutter den 31. december 2011, godkendes budgettet af medlemmerne af niveau 3-udvalget efter høring af Kommissionen og sendes derefter til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på godkendelse.

Artikel 50

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.

2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«).

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.

4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.

5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.
8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.
9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet (**inklusive alle myndighedens udgifter og indtægter**) for regnskabsåret n .

Artikel 51

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 ⁽¹⁾, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 52

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 53

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 54

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som **EU's** institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør **og formanden**.
2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 55

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 56

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og bestyrelsen, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne **og alle andre personer, der udfører opgaver for myndigheden på kontraktbasis**, er omfattet af bestemmelserne i artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og de relevante bestemmelser i relevant **EU-lovgivning** om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.

I medfør af tjenestemandsvedtægten, der er omhandlet i artikel 54, er personalet efter dets fratræden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af bestyrelsen.

2. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte **finansielle virksomheder** ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i stk. 2, første afsnit, omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, navnlig i retssager med henblik på vedtagelse af beslutninger.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden **EU-lovgivning** vedrørende deltagere på det finansielle marked.

I

Artikel 57

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 58

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på myndighedens dokumenter.
2. Bestyrelsen vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. De beslutninger, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter påklagning til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten **om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

Artikel 59

Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1⁽¹⁾ finder anvendelse på myndigheden.
2. Bestyrelsen træffer beslutning om myndighedens interne sprogordning.
3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 60

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 61

Tredjelandes deltagelse

1. Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som har indgået aftaler med EU, der indebærer, at de har indført og anvender **EU-retten** inden for myndighedens kompetenceområde, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

1a. Myndigheden kan samarbejde med tredjelande, der anvender lovgivning, der anerkendes som tilsvarende inden for myndighedens kompetenceområder i artikel 1, stk. 2, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. I de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle **finansielle virksomheder**, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 62

Forberedende foranstaltninger

-1. I perioden efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg tæt sammen med Kommissionen om at forberede udskiftningen af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg med myndigheden.

1. **Når myndigheden er oprettet**, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 36, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. **[Denne periode må ikke være længere end til det tidspunkt, hvor myndigheden har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget.]**

2. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og bestyrelsens beføjelser.

3a. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Alle Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs aktiver og passiver, der kan overføres, og alle dets uafsluttede operationer vil eventuelt blive overført til myndigheden. En statsautoriseret revisor udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs aktiver og passiver. Denne erklæring revideres og godkendes af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs medlemmer og af Kommissionen, inden overførslen af aktiver og passiver finder sted.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Alle ansættelseskontrakter **og udstationeringsaftaler** indgået af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg eller dets sekretariat, og som var i kraft på datoen for denne forordnings anvendelse, opfyldes, indtil de udløber, jf. dog artikel 54. De kan ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet **■** som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprøve **for Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs personale** eller dets sekretariat **som omhandlet i stk. 1. Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt ud hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som den enkelte har udvist i udførelsen af sin funktion forud for ansættelsen.**

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 63a

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning.

Artikel 64

Ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse **nr. 716/2009/EF** ændres hermed, idet Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 65

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/77/EF om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg ophæves hermed **med virkning fra 1. januar 2011.**

Artikel 66

Revisionsklausul

-1. Inden ... (*) forelægger Kommissionen de forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, der er nødvendige med henblik på at styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der kan udgøre en systemisk risiko som omhandlet i artikel 12b, og at opstille nye rammer for finansiell krisestyring, herunder finansieringsordninger.

(*) Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

1. *Inden ... (*)* og derefter hvert tredje år *forelægger* Kommissionen *de forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, der er nødvendige med henblik på at etablere pålidelige saneringsregler, der omfatter ordninger med bidrag fra deltagere på det finansielle marked, for at standse systemiske risici, og offentliggør* en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer.

I rapporten foretages der *bl.a.* en evaluering af:

- a) *hvilket omfang af harmonisering af praksis for tilsyn, de kompetente myndigheder har opnået*
  - b) *tilsynskollegiernes virkemåde*
  - c) *hvilke fremskridt, der er gjort i harmoniseringen inden for kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder EU-finansieringsmekanismer*
  - d) *hvorvidt myndighedens rolle - navnlig i lyset af de opnåede resultater med hensyn til områderne i litra c) - i forbindelse med tilsyn med deltagere på det finansielle marked, der udgør en potentiel systemisk risiko, bør styrkes, og hvorvidt den bør tillægges udvidede tilsynsbeføjelser over sådanne markedsdeltagere*
  - e) *anvendelsen af beskyttelsesklausulen fastlagt i artikel 23, og navnlig hvorvidt denne klausul eventuelt ubehørigt forhindrer myndigheden i at udfylde sin rolle som fastsat i denne forordning.*
- 1a. I den rapport, der omhandles i stk. 1, undersøges også, hvorvidt
- a) *det er hensigtsmæssigt at flytte myndighederne til et samlet hjemsted for at forbedre koordinationen mellem dem*
  - b) *det er hensigtsmæssigt at fortsætte med separat tilsyn med bankvæsen, forsikringer, arbejdsmarkeds-pensionsordninger, værdipapirer og finansielle markeder*
  - c) *det er hensigtsmæssigt at adskille kontrol med tilsyn og forretningspraksis, eller om begge opgaver skal påhvile samme tilsynsmyndighed*
  - d) *det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau såvel som mellem ESA'erne*
  - e) *ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling*
  - f) *om der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS*
  - g) *om ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig*
  - h) *myndighedens hjemsted er hensigtsmæssigt*
  - i) *det er hensigtsmæssigt at oprette en stabilitetsfond for værdipapirer på EU-plan som det bedste forsvar mod konkurrenceforvriddning og den mest effektivt måde at håndtere den situation, at en deltager på det grænseoverskridende finansielle marked går konkurs.*

(*) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 67

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 **med undtagelse af artikel 62 og artikel 63, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen. Myndigheden oprettes på anvendelsesdatoen.**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Makrotilsyn på fællesskabsplan med det finansielle system og oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici ***I

P7_TA(2010)0271

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici (KOM(2009)0499 - C7-0166/2009 - 2009/0140(COD))

(2011/C 351 E/37)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Forslaget blev den 7. juli 2010 ⁽¹⁾ ændret således:

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0168/2010).

(*) Ændringsforslag: Ny eller ændret tekst er markeret med **fed** og **kursiv**, mens udgået tekst er markeret med symbolet **■**.

Onsdag den 7. juli 2010

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) **Finansiel stabilitet er en forudsætning for, at den reale økonomi kan skabe arbejdspladser, kreditter og vækst.** Den finansielle krise har afsløret store mangler ved det finansielle tilsyn, som har bevirket, at det ikke har været muligt at forhindre en akkumulering af overdrevne risici i det finansielle system. **Krisen har enorme følger for skatteyderne og for mange EU-borgere, som nu er arbejdsløse, og for mange små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Medlemsstaterne har ikke råd til at redde finansielle virksomheder i tilfælde af en ny krise af samme omfang uden at overtræde stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser.**
- (1a) **Europa-Parlamentet har allerede længe inden den finansielle krise regelmæssigt opfordret til, at alle aktører på EU-plan i højere grad blev sikret samme vilkår, og har samtidig gjort opmærksom på væsentlige mangler i EU's tilsyn med de stadig mere integrerede finansielle markeder (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: Handlingsplan ⁽⁴⁾, af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) – hvidbog ⁽⁶⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁷⁾, af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁸⁾, af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽⁹⁾ samt af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁰⁾).**
- (2) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand (de Larosière-gruppen) mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system.
- (3) I den endelige rapport (**de Larosière-rapporten**), som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede de Larosière-gruppen bl.a., at der oprettes et organ på unionsplan, som skal overvåge risici inden for det finansielle system som helhed.
- (4) I meddelelsen »Fremdrift i den europæiske genopretning« af 4. marts 2009 hilste Kommissionen de Larosière-gruppens anbefalinger velkommen og gav udtryk for sin støtte til hovedlinjerne i dem. Det Europæiske Råd erklærede sig på mødet den 19.-20. marts 2009 enig i, at det er nødvendigt at styrke reguleringen af og tilsynet med EU's finansielle virksomheder og at anvende de Larosière-rapporten som udgangspunkt for de foranstaltninger, der skal træffes.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 11.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af ...

⁽⁴⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0251.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0279.

Onsdag den 7. juli 2010

- (5) I meddelelsen »Finansielt tilsyn i Europa« af 27. maj 2009 beskrev Kommissionen en række reformer af de nuværende ordninger, som skal sikre den finansielle stabilitet på EU-niveau, herunder navnlig oprettelsen af et europæisk råd for systemiske risici (ESRB) med ansvar for tilsyn på makroplan. Rådet tilsluttede sig på mødet den 9. juni 2009 og Det Europæiske Råd på mødet den 18.-19. juni Kommissionens synspunkt og hilste det velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge lovgivningsforslag, således at de nye rammer vil være på plads i løbet af 2010. I overensstemmelse med Kommissionens synspunkt konkluderedes det bl.a., at ECB »bør yde analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESRB og også trække på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder«. **ECB's støtte til ESRB samt de opgaver, der overdrages og tildeles ESRB, bør foregå, uden at princippet om ECB's uafhængighed i udførelsen af sine opgaver, jf. traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), berøres heraf.**
- (5a) **Som følge af de internationale finansmarketers integrering er der brug for et stærkt engagement fra Unionens side på verdensplan. ESRB bør trække på ekspertisen fra et videnskabeligt udvalg på højt niveau og påtage sig alle de globale ansvarsområder, som er nødvendige for at sikre, at EU høres i spørgsmål om finansiell stabilitet, navnlig ved at samarbejde tæt med Den Internationale Valutafond (IMF), Financial Services Board (FSB) og alle parterne i G20-landegruppen (G-20).**
- (5b) **ESRB bør bl.a. bidrage til gennemførelsen af anbefalinger fra IMF, FSB og Den Internationale Betalingsbank (BIS) til G-20 i forbindelse med de indledende overvejelser, som nævnes i deres rapport om vejledning i vurdering af den systemiske betydning af finansielle virksomheder, markeder og instrumenter, der blev offentliggjort i oktober 2009, hvoraf det fremgår, at systemisk risiko skal være dynamisk for at tage hensyn til udviklingen i den finansielle sektor og den globale økonomi. Systemisk risiko kan ses som en risiko for afbrydelse af finansielle tjenesteydelser, som skyldes en svækkelse af hele eller dele af det finansielle system og kan have særdeles negative følger for den reale økonomi.**
- (5c) **I rapporten om vejledning i vurdering af den systemiske betydning af finansielle virksomheder nævnes også, at vurdering af systemisk risiko sandsynligvis varierer, afhængigt af de økonomiske forhold. Den vil også afhænge af den finansielle infrastruktur og ordningerne for krisestyring og kapaciteten til at håndtere disse sammenbrud, når de opstår. Finansielle virksomheder kan være systemisk vigtige for lokale, nationale eller internationale finansielle systemer og økonomier. De vigtige kriterier til at identificere markedernes og finansielle virksomheders systemiske betydning er størrelse (omfanget af finansielle tjenesteydelser, som leveres af den enkelte del i det finansielle system), substituerbarhed (i hvilken grad systemets andre dele kan levere de samme tjenesteydelser i tilfælde af et sammenbrud) og de indbyrdes relationer (forbindelser med systemets andre dele). En vurdering ud fra disse tre kriterier bør suppleres med hensyntagen til diverse former for finansiell sårbarhed og den institutionelle rammes kapacitet til at håndtere finansielle sammenbrud.**
- (5d) **ESRB bør have til opgave at overvåge og vurdere systemisk risiko under normale forhold med henblik på at mindske systemets eksponering over for risikoen for sammenbrud hos de systemiske komponenter og forbedre det finansielle systems modstandsdygtighed over for kriser. ESRB bør i denne forbindelse sikre finansiell stabilitet og mindske de negative følger for det indre marked og den reale økonomi. ESRB bør for at opfylde sine mål analysere alle de relevante oplysninger, navnlig relevant lovgivning, som kan have indflydelse på den finansielle stabilitet, som f.eks. regnskabs-, konkurs- og bail-out-bestemmelser.**
- (6) **En velfungerende Union og velfungerende globale finansielle systemer og afværgelsen af trusler mod disse kræver øget sammenhæng mellem tilsynet på makro- og mikroplan. Som det fremgår af Turner-rapporten fra marts 2009 om et lovgivningsmæssigt initiativ til bekæmpelse af den globale bankkrise, kræver mere velfunderede ordninger enten øgede nationale beføjelser, hvilket indebærer et mindre åbent indre marked, eller en større grad af europæisk integration. Som følge af den rolle, som et sundt finansielt system spiller i kraft af dets bidrag til konkurrenceevnen og væksten i Unionen og dets indvirkning på den reale økonomi, har EU-institutionerne som anbefalet i de Larosièrere-rapporten valgt en større grad af europæisk integration.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (6a) Denne nyoprettede ordning for tilsyn på makroplan kræver et troværdigt og fremtrædende lederskab. I betragtning af ESRB's vigtige rolle og internationale og interne troværdighed samt i overensstemmelse med ånden i Larosière-rapporten bør formanden for ECB derfor være formand for ESRB. Desuden bør kravene om ansvarlighed øges, og sammensætningen af ESRB's organer bør udvides til at omfatte en bred vifte af erfaringer, baggrunde og holdninger.
- (6b) I de Larosière-rapporten nævnes også, at tilsynet på makroplan ikke giver mening, medmindre det på en måde har indvirkning på tilsynet på mikroplan, ligesom tilsynet på mikroplan ikke på effektiv vis kan sikre den finansielle stabilitet uden behørigt at tage hensyn til udviklingen på makroplan.
- (6c) Der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem (ESFS), der samler aktørerne med ansvar for finansielt tilsyn både på nationalt plan og EU-plan og fungerer som netværk. I henhold til princippet om et loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør parterne i ESFS samarbejde i en ånd af tillid og gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige. På EU-plan bør netværket omfatte ESRB og tre mikrotilsynsmyndigheder: Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010.
- I**
- (7a) ESRB bør omfatte et generelt råd, en styringskomité, et sekretariat og et rådgivende videnskabeligt udvalg.
- (8) Når det er relevant, bør ESRB udstede **og offentliggøre** advarsler og anbefalinger af generel karakter for EU som helhed, enkelte medlemsstater eller grupper af medlemsstater med en nærmere angivet frist for gennemførelse af de relevante initiativer. **Hvis disse advarsler eller anbefalinger stiles til enkelte eller en gruppe medlemsstater, kan ESRB muligvis foreslå passende støtteforanstaltninger. Hvis det er relevant, kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra ESRB, en myndighed, Europa-Parlamentet eller Rådet vedtage en beslutning stilet til en myndighed, hvorved den fastslår, at der foreligger en krisesituation.**
- (8a) ESRB bør afgøre, om en anbefaling skal forblive fortrolig eller offentliggøres, idet der tages hensyn til, at en offentliggørelse kan medvirke til at fremme overholdelsen af anbefalingerne i bestemte situationer.
- (8b) En farvekode bør udarbejdes af ESRB for at gøre det muligt for interesserede parter bedre at vurdere risikoen karakter.
- (9) For at øge advarslernes og anbefalingernes vægt og legitimitet bør de sendes gennem **Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, adressaterne** og, når det er relevant, **ESA'erne**.
- (10) ESRB bør også på basis af rapporter fra adressaterne overvåge overholdelsen af dets anbefalinger for at sikre, at dets advarsler og anbefalinger reelt efterleves. Anbefalingernes adressater bør behørigt **begrunde enhver manglende korrekt overholdelse af ESRB-anbefalingerne** (mekanisme, som kræver handling eller forklaring), **navnlig over for Europa-Parlamentet. ESRB bør kunne rådføre sig med Europa-Parlamentet og Rådet i tilfælde, hvor det ikke er tilfreds med den måde, hvorpå adressaterne har reageret på anbefalingerne.**

Onsdag den 7. juli 2010

- I
- (12) ESRB bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet mindst en gang om året og oftere i tilfælde af omfattende uro på finansmarkederne.
- (13) ECB og de nationale centralbanker bør indtage en førerposition i tilsynet på makroplan på grund af deres ekspertise og eksisterende ansvar vedrørende den finansielle stabilitet. Det er vigtigt, at mikrotilsynene inddrages i ESRB's arbejde for at sikre, at vurderingen af risikoen på makroplan er baseret på fyldestgørende og præcise oplysninger om udviklingstendenserne i det finansielle system. Derfor bør formændene for de europæiske tilsynsmyndigheder være medlemmer med stemmeret. **I en ånd af åbenhed bør seks uafhængige personer, som ikke bør være medlemmer af en ESA, er valgt på grundlag af deres almindelige duelighed og forpligtelse over for EU og deres diverse baggrund på det akademiske område eller i den private sektor, navnlig i SMV'er, fagforeninger eller som leverandører eller forbrugere af finansielle tjenesteydelser og giver alle garantier for deres uafhængighed og tavshedspligt, være medlemmer af det generelle råd.** En repræsentant for **de nationale kompetente myndigheder** pr. medlemsstat bør **deltage i det generelle udvalgs møder** uden stemmeret.
- (14) Deltagelsen af et medlem af Kommissionen vil bidrage til at skabe forbindelse til det makroøkonomiske og finansielle tilsyn **på EU-plan**, mens formanden for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afspejler finansministrenes rolle i opretholdelsen af den finansielle stabilitet.
- (14a) **Da banker og finansielle virksomheder fra tredjelande, der ikke er medlemmer af det europæiske økonomiske samarbejdsområde eller Den Europæiske Frihandelssammenslutning, kan drive virksomhed inden for EU, bør det være muligt at invitere en højtstående repræsentant fra hvert af disse lande til at deltage i det generelle råds møder under forudsætning af en tilladelse hertil fra deres hjemland.**
- (15) Det er af stor betydning, at medlemmerne af ESRB udfører deres opgaver uvildigt og kun overvåger den finansielle stabilitet i Den Europæiske Union som en helhed. **Når der ikke kan opnås konsensus**, bør afstemninger om advarsler og anbefalinger i ESRB ikke vægtes, og beslutningerne bør som regel træffes med simpelt flertal.
- (16) De indbyrdes relationer mellem finansielle virksomheder og markeder indebærer, at overvågningen og vurderingen af potentielle systemiske risici bør baseres på en bred vifte af relevante makroøkonomiske og mikrofinansielle data og indikatorer. **Sådanne systemiske risici er bl.a. risiko for afbrydelse af finansielle tjenesteydelser, som skyldes væsentlig forringelse af hele eller dele af det finansielle system og har potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og den reale økonomi. Enhver type finansiell virksomhed, formidler, marked, infrastruktur og instrument har potentiale til at være systemisk vigtig.** ESRB bør derfor have adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige for at udføre dets opgaver, men skal sikre, at disse data forbliver fortrolige, hvis det kræves.
- (17) Markedsdeltagerne kan levere værdifulde oplysninger til forståelse af de udviklingstendenser, som påvirker det finansielle system. Efter behov bør ESRB derfor høre interessenter fra den private sektor (repræsentanter for finanssektoren, forbrugersammenslutninger, brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser oprettet af Kommissionen eller i henhold til **EU-lovgivning** mv.) og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger. **ESRB bør desuden sikre, at der er et bredt spektrum af erfaringer og kvalifikationer blandt dets ansatte og rådgivere, eftersom der ikke er nogen helt klar definition på systemisk risiko og vurderingen af systemisk risiko kan variere, afhængigt af de økonomiske forhold.**
- I

Onsdag den 7. juli 2010

- (19) Oprettelsen af ESRB bør bidrage direkte til opfyldelse af målsætningerne for det indre marked. **EU-tilsynet** på makroplan med det finansielle system er en integrerende del af det overordnede nye tilsynssystem i EU, eftersom makrosynsvinklen er tæt forbundet med mikrotilsynsopgaverne, der er pålagt de europæiske tilsynsmyndigheder. Kun hvis der findes ordninger, som tager passende hensyn til den indbyrdes sammenhæng mellem de risici, der findes på mikro- og makroplan, kan alle interessenter have tilstrækkelig tillid til at deltage i grænseoverskridende finansielle aktiviteter. ESRB bør overvåge og vurdere risici for den finansielle stabilitet, som skyldes udviklinger, der kan have virkninger på sektorplan eller for det finansielle system som helhed. ESRB bør ved at fokusere på sådanne risici indgå direkte i en integreret EU-tilsynsstruktur, som er en forudsætning for at sikre rettidige og konsekvente nationale tiltag, og dermed forhindre uensartede initiativer og forbedre det indre markeds virkemåde.
- (20) Et effektivt tilsyn på makroplan med EU's finansielle system kan ikke i tilstrækkelig grad opnås af medlemsstaterne på grund af integreringen af de europæiske finansmarkeder, og EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20a) *Som det fremgår af de Larosière-rapporten, er det nødvendigt med en gradvis tilgang, og Europa-Parlamentet og Rådet bør gennemføre en komplet evaluering af ESFS, ESRB og ESA'erne senest den ... (*) -*

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 ■

1. Der nedsættes et europæisk udvalg for systemiske risici, i det følgende benævnt »ESRB«. **Det har sit hjemsted i Frankfurt.**

1a. ESRB er en del af det europæiske finanstilsynssystem (ESFS), der har til formål at sikre tilsynet med EU's finansielle system.

1b. ESFS består af

a) ESRB

b) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]

c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]

d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]

e) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Det Fælles Udvalg), nedsat i henhold til artikel 40 i forordning (EU) hhv. nr. .../2010 [EBA], nr. .../2010 [ESMA] og nr. .../2010 [EIOPA]

(*) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

- f) *de myndigheder i medlemsstaterne, der henvises til i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]*
- g) *Kommissionen, når den varetager de opgaver, der er omhandlet i artikel 7 og 9 i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA].*

De ESA'er, der er nævnt i litra b)-d), har hovedsæde i Frankfurt.

De kan have repræsentationer i de vigtigste finanscentre i EU.

1c. I henhold til princippet om et loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union samarbejder parterne i ESFS i en ånd af tillid og gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »finansielle virksomheder«: ethvert foretagende, *der er omfattet af den lovgivning, der henvises til i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA], og ethvert andet foretagende eller enhver anden enhed, der driver forretning i Unionen, og hvis finansielle aktiviteter kan være en systemisk risiko, selv om de ikke har nogen direkte forbindelser til den brede offentlighed,*
- b) »finansielt system«: alle finansielle virksomheder, markeder, **produkter** og markedsinfrastrukturer,
- ba) »systemisk risiko«: *en risiko for afbrydelse i det finansielle system med potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og den reale økonomi. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan være potentielt systemisk vigtige til en vis grad.*

Artikel 3

Målsætninger og opgaver

- ESRB er ansvarligt for makrotilsynet med det finansielle system i EU med det formål at **bidrage til at forebygge og reducere** systemiske risici **for finansiell stabilitet i EU som følge af udviklinger** i det finansielle system **for at** undgå **perioder med** omfattende finansiell uro og bidrage til et velfungerende indre marked og **således** sikre, at den finansielle sektor yder et bæredygtigt bidrag til den økonomiske vækst.
- Med henblik på stk. 1 har ESRB følgende opgaver:
  - at indkredse og/eller indsamle, alt efter hvad der er relevant, og analysere alle **relevante** oplysninger, **herunder lovgivning med potentiel indvirkning på den finansielle stabilitet som f.eks. regnskabs-, sanerings- og likvidationsbestemmelser**, med henblik på de i stk. 1 beskrevne **målsætninger**,
  - at afdække og prioritere **systemiske** risici,

Onsdag den 7. juli 2010

- c) at udsende advarsler, hvis *sådanne risici* anses for betydelige, **og offentliggøre advarslerne, hvis det er relevant,**
- d) at fremsætte anbefalinger med henblik på afhjælpende tiltag **som reaktion på de afdækkede risici og offentliggøre anbefalingerne, hvis det er relevant,**
- da) at udsende en fortrolig advarsel til Kommissionen, hvis ESRB mener, at der kan opstå en krisesituation som defineret i artikel 10 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]. ESRB foretager en vurdering af situationen, hvorudfra Kommissionen kan afgøre, om der er behov for at vedtage en beslutning rettet til ESA'erne, hvorved det fastslås, at der foreligger en krisesituation.**
- e) at overvåge opfølgningen af advarsler og anbefalinger,
- f) at arbejde tæt sammen med **alle de andre parter i ESFS** og, hvis det er relevant, give **ESA'erne** de oplysninger om systemiske risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. **Navnlig udvikler ESRB i samarbejde med ESA'erne et fælles sæt kvantitative og kvalitative indikatorer (risikotavle), der skal fungere som grundlag for at fastsætte en »tilsynsvurdering« af grænseoverskridende virksomheder, der har potentiale til at skabe en systemisk risiko.**

En sådan vurdering vil med jævne mellemrum blive revideret for at afspejle materielle ændringer i en virksomheds risikoprofil. Tilsynsvurderingen vil være et afgørende element for beslutningen om direkte at føre tilsyn med eller foretage indgreb over for en skrantende virksomhed.

fa) hvis det er relevant, at deltage i Det Fælles Udvalg,

- g) at koordinere sit arbejde med internationale finansielle organisationer, særlig Den Internationale Valutafond og Rådet for Finansiell Stabilitet, samt relevante organer i tredjelande, i spørgsmål vedrørende makrotilsyn,
- h) at udføre andre relaterede opgaver som anført i **EU-lovgivningen.**

KAPITEL II

ORGANISATION

Artikel 4

Opbygning

1. ESRB har et generelt råd, en styringskomité, et sekretariat og **et rådgivende videnskabeligt udvalg.**
2. Det generelle råd træffer de beslutninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er henlagt til ESRB.
3. Styringskomitéen bistår med beslutningstagningen i ESRB, idet den **forbereder** møderne i Det Generelle Råd, gennemgår de dokumenter, der skal drøftes, og overvåger de fremskridt, der sker i ESRB's løbende arbejde.

Onsdag den 7. juli 2010

4. Sekretariatet **er ansvarligt for ESRB's daglige arbejde og alle personalespørgsmål. Det** yder analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte **af høj kvalitet** til ESRB under ledelse af formanden for det generelle råd i overensstemmelse med Rådets **forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB]**. Det trækker også på teknisk bistand fra ESA'er, nationale centralbanker og nationale tilsynsmyndigheder.

5. ■ Det i artikel 12 omhandlede rådgivende **videnskabelige** udvalg ■ yder rådgivning og bistand i spørgsmål af relevans for ESRB's arbejde.

Artikel 5

Formandskab

1. Formanden ■ for ESRB ■ er **formanden for ECB**.

1a. Første næstformand vælges for fem år af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af ECB's Generelle Råd under hensyntagen til behovet for en velafbalanceret repræsentation af medlemsstater samt dem i og uden for euroområdet. Vedkommende kan genvælges.

1b. Anden næstformand er formanden for Det Fælles Udvalg, nedsat i henhold til artikel [XX] i forordning (EU) hhv. nr. .../2010 [EBA], nr. .../2010 [ESMA] og nr. .../2010 [EIOPA].

1c. Formanden og næstformændene redegør over for Europa-Parlamentet ved en offentlig høring for, hvordan de agter at udøve deres hverv i henhold til denne forordning.

2. Formanden leder møderne i det generelle råd og styringskomitéen.

3. **Næstformændene** leder **efter rangfølge** møderne i det generelle råd og/eller styringskomitéen, når formanden har forfald.

4. Hvis mandatperioden for de medlemmer af ECB's Generelle Råd, der er valgt som **første** næstformand, slutter inden udløbet af den femårige periode, eller hvis **den første næstformand** af en eller anden grund er ude af stand til at udøve sit hverv, vælges en ny **første** næstformand i overensstemmelse med **stk. 1a**.

5. Formanden repræsenterer ESRB udadtil.

Artikel 6

Det generelle råd

1. Følgende personer er medlemmer af det generelle råd og har stemmeret:

a) formanden og næstformanden for ECB

b) cheferne for de nationale centralbanker

c) et medlem af Europa-Kommissionen

d) formanden for Den Europæiske Bankmyndighed

Onsdag den 7. juli 2010

- e) formanden for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger
- f) formanden for Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed
- fa) seks uafhængige personer udpeget af de andre medlemmer af det generelle råd med stemmeret efter forslag fra Det Fælles Udvalg. De indstillede personer må ikke være medlemmer af ESA'er og vælges på grundlag af deres almindelige duelighed samt deres diverse baggrund på det akademiske område eller inden for andre sektorer, navnlig i SMV'er, fagforeninger eller som leverandører eller forbrugere af finansielle tjenesteydelser. På tidspunktet for deres indstilling angiver Det Fælles Udvalg, hvilke personer der også er udpeget til medlem af styringskomitéen. Ved udførelsen af deres opgaver hverken søger eller modtager de indstillede personer instrukser fra nogen regering, institution, noget organ, kontor, nogen enhed eller privatperson. De afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med deres hverv eller udførelsen af deres opgaver.*

2. Følgende personer er medlemmer af det generelle råd og har ikke stemmeret:

- a) en højtstående repræsentant pr. medlemsstat for den kompetente nationale tilsynsmyndighed, *jf. denne artikels stk. 3,*
- b) formanden for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

3. *Hvad angår de nationale tilsynsmyndigheders repræsentation, roterer de pågældende højtstående repræsentanter alt efter det pågældende emne, medmindre de nationale tilsynsmyndigheder er blevet enige om en fælles repræsentant.*

4. Det generelle råd fastsætter forretningsordenen for ESRB.

Artikel 7

Upartiskhed

1. Når medlemmerne af ESRB deltager i det generelle råds eller styringskomitéens aktiviteter eller udfører anden virksomhed i forbindelse med ESRB, udøver de deres hverv uvildigt og **udelukkende i Den Europæiske Unions interesse som helhed**. De hverken søger eller modtager instrukser fra medlemsstaterne, EU's institutioner eller noget andet offentligt eller privat organ.

1a. Medlemmer af det generelle råd, der ligeledes er medlemmer af ECB's Generelle Råd, handler uafhængigt i forbindelse med udførelsen af deres opgaver.

2. **Hverken** medlemsstaterne, **Den Europæiske Unions institutioner eller noget andet offentligt eller privat organ søger** at øve indflydelse på medlemmerne af ESRB, når disse udfører deres opgaver i forbindelse med ESRB.

Artikel 8

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af ESRB's generelle råd og andre personer, der arbejder eller har arbejdet for eller i tilknytning til ESRB (herunder det relevante personale i centralbankerne, det rådgivende **videnskabelige** udvalg, ESA'erne og de kompetente nationale tilsynsmyndigheder), må ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

Onsdag den 7. juli 2010

2. De oplysninger, medlemmerne af ESRB modtager, må kun anvendes i forbindelse med deres hverv og ved udførelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastsatte opgaver.
3. Fortrolige oplysninger, som de i stk. 1 nævnte personer modtager i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte finansielle virksomheder ikke kan identificeres, hvilket ikke berører artikel 16 og anvendelsen af straffelovgivningen.
4. ESRB *enes* med de europæiske tilsynsmyndigheder **om og fastlægger sammen med disse** specifikke fortrolighedsprocedurer for at beskytte oplysninger om de enkelte finansielle virksomheder eller oplysninger, ud fra hvilke de enkelte finansielle virksomheder kan identificeres.

Artikel 9

Møder i det generelle råd

1. Formanden for det generelle råd indkalder til ordinære plenarmøder, der holdes mindst fire gange om året. Der kan indkaldes til ekstraordinære møder på initiativ af formanden for det generelle råd eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af de stemmeberettigede medlemmer.
  2. Medlemmerne skal personligt være til stede på møderne i det generelle råd og må ikke lade sig repræsentere.
  3. Uanset stk. 2 kan et medlem, der er forhindret i at deltage i møderne i en længere periode, udpege en suppleant. Et sådant medlem kan også afløses af en person, der er formelt udpeget i henhold til den pågældende institutions bestemmelser om midlertidige stedfortrædere.
- 3a. Højtstående repræsentanter fra internationale institutioner, som udfører andre beslægtede aktiviteter, kan i givet fald indbydes til at deltage i møderne i det generelle råd.**
- 3b. En højtstående repræsentant fra et tredjeland, navnlig et medlem af det europæiske økonomiske samarbejdsområde eller Den Europæiske Frihandelssammenslutning, kan i givet fald og på ad hoc-basis indbydes til møderne i det generelle råd, afhængigt af hvilket emne der behandles.**
4. Møderne er fortrolige.

Artikel 10

Afstemningsregler i det generelle råd

1. Hvert stemmeberettiget medlem af det generelle råd har én stemme.
2. **Uanset afstemningsprocedurerne i artikel 18, stk. 1**, træffer det generelle udvalg beslutning med simpelt flertal af de tilstedeværende stemmeberettigede medlemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.
3. Det generelle råd er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer er til stede. Hvis det ikke er tilfældet, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes beslutning **med stemmerne fra en tredjedel af medlemmerne. I forretningsordenen fastsættes en passende frist for indkaldelse til et ekstraordinært møde.**

Onsdag den 7. juli 2010

3a. Uanset stk. 2, kræver det et kvalificeret flertal på to tredjedele af stemmerne at kunne offentliggøre en advarsel eller en anbefaling.

Artikel 11

Styringskomitéen

1. Styringskomitéen består af

a) formanden for ESRB

b) **første næstformand i ESRB**

ba) ECB's næstformand

c) **fire** andre medlemmer af det generelle råd, der også er medlemmer af ECB's Generelle Råd, **under hensyntagen til behovet for en ligelig repræsentation af medlemsstaterne og dem i og uden for euroområdet**. De vælges af og blandt de medlemmer af det generelle råd, der også er medlemmer af ECB's Generelle Råd, for en periode på **tre** år.

d) et medlem af Europa-Kommissionen

e) formanden for Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)**

f) formanden for Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)**

g) formanden for Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)**

■

ha) tre af de seks uafhængige personer, der er omtalt i artikel 6, stk. 1, litra fa).

Bliver et valgt medlems mandat i styringskomitéen ledigt, besættes det med et nyt medlem, som vælges af det generelle råd.

2. Formanden indkalder til møder i styringskomitéen mindst en gang hvert kvartal forud for de enkelte møder i det generelle råd. Formanden kan også indkalde til ad hoc-møder.

Artikel 12

Det rådgivende **videnskabelige** udvalg

1. Det rådgivende **videnskabelige** udvalg består af

a) **ni eksperter med godkendte kvalifikationer og garanteret uafhængighed, som er foreslået af styringskomitéen, skal repræsentere en række forskellige erfaringer og færdigheder og skal godkendes af det generelle råd for en mandatperiode på fire år med mulighed for fornyelse. Ved udførelsen af deres opgaver må de udpegede personer hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, institution, noget organ, kontor, nogen enhed eller privat person. De afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med deres hverv eller udførelsen af deres opgaver.**

■

Onsdag den 7. juli 2010

- c) en repræsentant for Den Europæiske *Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)*
- d) en repræsentant for Den Europæiske *Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)*
- e) en repræsentant for Den Europæiske *Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)*
- f) to repræsentanter for Kommissionen
- g) en repræsentant for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

I

2. Formanden for det rådgivende **videnskabelige** udvalg udpeges af det generelle råd efter forslag fra formanden for det generelle råd.
3. Udvalget udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 4, stk. 5, efter anmodning fra formanden for det generelle råd.
4. ESRB's sekretariat støtter arbejdet i det rådgivende **videnskabelige** udvalg, og lederen af sekretariatet deltager i møderne.

4a. *Det rådgivende videnskabelige udvalg gennemfører i givet fald høringer på et tidligt tidspunkt med interessenter, såsom markedsdeltagere, forbrugerorganisationer, akademiske eksperter, på en åben og gennemsigtig måde, samtidig med at der tages hensyn til fortrolighedskravet.*

4b. *Det rådgivende videnskabelige udvalg får stillet alle midler til rådighed, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver med succes, navnlig analytiske redskaber og ikt.*

Artikel 13

Andre kilder til rådgivning

Ved udførelsen af sine opgaver **hører** ESRB, hvis det er relevant, **synspunkterne** hos relevante interessenter i den private **eller offentlige** sektor, **navnlig, men ikke udelukkende ESA-medlemmerne**.

Artikel 14

Aktindsigt

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ finder anvendelse på ESRB's dokumenter.
2. Det generelle råd træffer praktiske foranstaltninger til at gennemføre bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1049/2001 senest seks måneder efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning.
3. De beslutninger, der træffes af ESRB i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan gøres til genstand for en klage til Ombudsmanden eller en sag for Domstolen på de betingelser, der er fastsat i henholdsvis **EUF-traktatens** artikel 228 og 263.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Onsdag den 7. juli 2010

KAPITEL III

OPGAVER

Artikel 15

Indsamling og udveksling af oplysninger

1. ESRB giver de europæiske tilsynsmyndigheder de oplysninger om systemiske risici, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

2. De europæiske tilsynsmyndigheder, **ESCB, Kommissionen**, de nationale **tilsynsmyndigheder** og **nationale statistiske myndigheder** arbejder tæt sammen med ESRB og tilvejebringer alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dets opgaver i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

3. **Med forbehold af artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]** kan ESRB anmode de europæiske tilsynsmyndigheder om oplysninger, **som regel** i summarisk eller samlet form, så de enkelte finansielle virksomheder ikke kan identificeres. █

3a. Inden ESRB fremsætter anmodning om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, tager det først hensyn til de eksisterende statistikker, som det europæiske statistiske system og ESCB har produceret, formidlet og udviklet.

3b. Hvis de ønskede data ikke er til rådighed hos disse myndigheder eller ikke stilles til rådighed rettidigt, kan ESRB indhente dem hos ESCB, nationale tilsynsmyndigheder eller nationale statistiske myndigheder. Hvis de ønskede data ikke er til rådighed hos førnævnte myndigheder, kan ESRB indhente dem hos den berørte medlemsstat.

3c. Hvis ESRB anmoder om data, som ikke er i summarisk eller samlet form, skal der i den begrundede anmodning redegøres for, hvorfor data om den pågældende finansielle virksomhed anses for at være systemisk relevante og nødvendige i betragtning af den foreliggende markedssituation.

█

5. Inden hver anmodning om oplysninger, som ikke er i summarisk eller samlet form, skal ESRB behørigt rådføre sig med den relevante europæiske tilsynsmyndighed for at sikre, at anmodningen er begrundet og rimelig. **Hvis den pågældende europæiske tilsynsmyndighed ikke mener, at anmodningen er begrundet og rimelig, sender denne straks anmodningen tilbage til ESRB med anmodning om yderligere begrundelse. Når ESRB har forelagt den relevante europæiske tilsynsmyndighed denne yderligere begrundelse, sendes de ønskede data til ESRB fra anmodningens adressat, forudsat at adressaten har lovlig adgang til de relevante data.**

Artikel 16

Advarsler og anbefalinger

1. Hvis der afdækkes betydelige risici for opfyldelse af målsætningen i artikel 3, stk. 1, advarer ESRB herom og fremsætter om nødvendigt anbefalinger med henblik på afhjælpende tiltag, **herunder i påkommende tilfælde med henblik på lovgivningsinitiativer.**

2. Advarsler eller anbefalinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra c) og d), kan være generelle eller specifikke og rettes specielt til **EU** som helhed, en eller flere medlemsstater, en eller flere europæiske tilsynsmyndigheder eller en eller flere nationale tilsynsmyndigheder. **Hvis en advarsel eller en anbefaling er rettet til en eller flere tilsynsmyndigheder, orienteres den berørte medlemsstat herom.** Til anbefalingerne skal der være knyttet en specifik tidsfrist for gennemførelse af modforholdsregler. Anbefalinger kan også rettes til Kommissionen, for så vidt angår den relevante **EU-lovgivning.**

Onsdag den 7. juli 2010

3. Advarsler eller anbefalinger fremsendes endvidere til **Europa-Parlamentet**, Rådet, **Kommissionen**, **adressaterne**, *jf. stk. 2*, og, hvis de er rettet til en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, til **ESA'erne**.

4. *For at øge opmærksomheden omkring risici i den europæiske økonomi og prioritere disse risici udarbejder ERSB i tæt samarbejde med ESFS en farvekodet ordning, der afspejler situationerne på de forskellige risikoniveauer.*

Når kriterierne for denne klassifikation er blevet udarbejdet, vil dens advarsler og anbefalinger i hvert enkelt tilfælde og i givet fald vise, hvilken kategori risikoen henhører under.

Artikel 16a

Tiltag i krisesituationer

I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i EU i alvorlig fare, kan ESRB udstede en advarsel om, at der foreligger en krisesituation.

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra ESRB, en myndighed, Europa-Parlamentet eller Rådet vedtage en beslutning rettet til en myndighed, hvorved den fastslår, at der foreligger en krisesituation. Kommissionen tager denne beslutning op til fornyet behandling med passende mellemrum og i alle tilfælde mindst en gang om måneden, og den erklærer krisesituationen for ophørt, så hurtigt som det er hensigtsmæssigt.

Hvis Kommissionen fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Artikel 17

Opfølgning af ESRB's anbefalinger

1. Er en anbefaling i henhold til artikel 3, stk. 2, litra d), rettet til en eller flere medlemsstater, en eller flere europæiske tilsynsmyndigheder eller en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, meddeler adressaterne ESRB, hvilke tiltag de har truffet som svar på anbefalingerne, eller hvorfor de ikke har foretaget sig noget. **Europa-Parlamentet**, Rådet og i givet fald de europæiske tilsynsmyndigheder underrettes.

2. Hvis ESRB finder, at **adressaten for en af dets anbefalinger har undladt at følge eller ikke har fulgt den på passende vis**, og at adressaten ikke har **begrundet sin undladelse**, underretter det **Europa-Parlamentet**, Rådet, **Kommissionen** og i givet fald de berørte europæiske tilsynsmyndigheder.

2a. *Hvis ESRB har fundet som nævnt i stk. 2, kan Europa-Parlamentet, hvis det er relevant, opfordre en adressat til at udveksle synspunkter med dets kompetente udvalg. En sådan udveksling af synspunkter er navnlig relevant, når nationale afgørelser har følger for en eller flere medlemsstater (spillover-virkning).*

Artikel 18

Offentlige advarsler og anbefalinger

1. ESRB's generelle råd afgør i hvert enkelt tilfælde, om en advarsel eller en anbefaling skal offentliggøres. Uanset artikel 10, stk. 2, kræver det et kvalificeret flertal på to tredjedele af stemmerne at kunne offentliggøre en advarsel eller en anbefaling. **Uanset artikel 10, stk. 3, kræver det altid stemmerne fra to tredjedele af medlemmerne at træffe beslutninger i medfør af dette stykke.**

Onsdag den 7. juli 2010

2. Beslutter ESRB's generelle råd at offentliggøre en advarsel eller en anbefaling, underretter det forud herfor adressaten/adressaterne.

2a. Adressaterne for advarsler og anbefalinger fra ESRB bør have ret til at offentliggøre deres synspunkter og begrundelse som svar på ESRB's offentliggjorte advarsel og anbefaling.

3. Beslutter ESRB's generelle råd ikke at offentliggøre en advarsel eller en anbefaling, træffer adressaten og i givet fald Rådet og de europæiske tilsynsmyndigheder alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte oplysningernes fortrolige karakter. ■

3a. Alle data, som ESRB's generelle råd baserer sine analyser på, inden det offentliggør en advarsel eller anbefaling, offentliggøres i en passende anonym form. Er der tale om fortrolige advarsler, gøres oplysninger tilgængelige efter udløb af en passende frist, som fastsættes i ESRB's forretningsorden.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Ansvarlighed og rapporteringsforpligtelser

1. Mindst en gang om året, **men oftere i tilfælde af omfattende uro på finansmarkederne, indbydes ESRB's formand til en årlig høring i Europa-Parlamentet som en markering af offentliggørelsen af ESRB's årlige rapport** til Europa-Parlamentet og Rådet. **Disse høringer afholdes i en anden sammenhæng end den monetære dialog mellem Europa-Parlamentet og præsidenten for ECB.**

1a. De rapporter, der nævnes i denne artikel, indeholder de oplysninger, som ESRB's generelle råd i henhold til artikel 18 beslutter at offentliggøre. Disse rapporter gøres offentligt tilgængelige.

2. ESRB undersøger endvidere specifikke spørgsmål på foranledning af **Europa-Parlamentet**, Rådet eller Kommissionen.

2a. Europa-Parlamentet kan anmode formanden for ESRB og de øvrige medlemmer af styringskomitéen om at deltage i en høring i sine kompetente udvalg.

Artikel 20

Revisionsklausul

Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår inden ... (*) denne forordning på grundlag af en rapport fra Kommissionen og afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB, om ESRB's målsætninger og organisation skal tages op til fornyet overvejelse.

Rapporten indeholder især en vurdering af,

a) om det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau såvel som mellem ESA'erne,

b) om det er hensigtsmæssigt at øge ESA'ernes reguleringsbeføjelser,

(*) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 7. juli 2010

- c) om ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling på dette område,
- d) om der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS,
- e) om ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig.

Artikel 21

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Europæisk bankmyndighed ***I

P7_TA(2010)0272

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed (KOM(2009)0501 - C7-0169/2009 - 2009/0142(COD))

(2011/C 351 E/38)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Forslaget blev den 7. juli 2010 ⁽¹⁾ ændret således:

PARLAMENTETS ÆNDRING (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en europæisk *tilsynsmyndighed*(*Bankvæsen*)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig **artikel 114**,

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0166/2010).

(*) Ændringer: Den nye eller ændrede tekst markeres med **fede typer og kursiv**, udeladelser markeres med symbolet **■**.

Onsdag den 7. juli 2010

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1)   Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation **med finansiell globalisering** og de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af **EU-lovgivningen** og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.
- (1a)   *Europa-Parlamentet har længe inden den finansielle krise regelmæssigt opfordret til, at alle aktører i højere grad blev sikret samme vilkår på EU-plan, og har samtidig gjort opmærksom på væsentlige mangler i EU-tilsynet med stadigt mere integrerede finansielle markeder (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁵⁾, af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog ⁽⁷⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁸⁾, af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁹⁾, og af sin holdning af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁰⁾ og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹¹⁾).*
- (2)   I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière (**de Larosière-rapporten**), konkluderes det, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Det anbefales heri at indføre reformer af strukturen i tilsynet med **Unionens** finanssektor. Det fremgår endvidere af ekspertgruppens rapport, at der bør oprettes et europæisk finanstillingsystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for værdipapirsektoren og en for forsikrings- og arbejdsmarkeds-pensionsordninger, ligesom der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici. **Anbefalingerne i rapporten udgjorde det minimumsniveau af ændringer, som eksperterne skønnede nødvendigt for at undgå en lignende krise i fremtiden.**

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C ...

⁽³⁾ EUT C 13 af 20.1.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af ...

⁽⁵⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽⁶⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁽⁷⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.

⁽⁸⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0279.

Onsdag den 7. juli 2010

- (3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 »Fremdrift i den europæiske genopretning« foreslår Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk råd for systemiske risici, og i sin meddelelse af 27. maj 2009 »Finansielt tilsyn i Europa« gjorde Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, **men medtog ikke alle anbefalingerne fra de Larosièrere-rapporten.**
- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet er at forbedre kvaliteten og konsistensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansielle virksomheder i det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders beslutninger ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
- (4a) *I rapporten af 16. april 2010 fra Den Internationale Valutafond (IMF) om et rimeligt og væsentligt bidrag fra den finansielle sektor (A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector), der blev udarbejdet på opfordring af G20-topmødet i Pittsburgh, anførtes, at omkostninger opstået på grund af svigt i den finansielle sektor bør indeholdes i og dækkes af et finansielt stabilitetsgebyr, der er forbundet med en troværdig og effektiv saneringsmekanisme. Endelig hedder det, at saneringsmekanismerne, hvis de defineres ordentligt, vil være til hinder for, at regeringerne fremover tvinges til at redde finansielle virksomheder, der er for betydningsfulde, for store eller for indbyrdes afhængige til at gå fallit.*
- (4b) *Af meddelelsen fra Kommissionen af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020« fremgår det også, at en afgørende prioritet på kort sigt vil være at sikre en bedre forebyggelse af og om nødvendigt forvaltning af eventuelle finanskriser, og at den - under hensyntagen til finanssektorens specifikke ansvar i den nuværende krise - også skal omfatte passende bidrag fra finanssektoren.*
- (4c) *Det Europæiske Råd fremsatte den 25. marts 2010 er klar erklæring om, at der navnlig er behov for fremskridt i spørgsmål som f.eks. systemiske institutioner, finansieringsinstrumenter til krisestyring.*
- (4d) *Det Europæiske Råd af 17. juni 2010 tilkendegav endelig, at medlemsstaterne bør indføre en ordning med afgifter fra finansielle virksomheder for at sikre en retfærdig fordeling af byrden og give incitamenter til at standse systemiske risici. Sådanne afgifter bør være en del af troværdige saneringsregler.*
- (5) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det **finansielle systems stabilitet og det indre markedsfunktion.** Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser.
- (6) **Unionen** har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status **■**. Situationen er uholdbar for **Unionen**, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende virksomheder, der opererer på tværs af grænserne; når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkeligt; når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler; når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på europæisk niveau, når der er forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det europæiske **finanstilsynssystem (ESFS)** bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i **Unionen**, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt **EU-netværk**.

Onsdag den 7. juli 2010

- (7) ESFS bør være et **integreret** netværk af nationale tilsynsmyndigheder og **EU-tilsynsmyndigheder**, hvor det daglige tilsyn med finansielle virksomheder overlades til det nationale niveau. **En europæisk tilsynsmyndighed (myndigheden) bør have en central rolle i tilsynskollegiet, der fører tilsyn med grænseoverskridende finansielle virksomheder, og der bør fastlægges klare tilsynsregler. Myndigheden skal være særlig opmærksom på finansielle virksomheder, der kunne udgøre en systemisk risiko, idet sådanne virksomheders konkurs kunne destabilisere det finansielle system i Unionen, hvor en national myndighed ikke har udøvet sine beføjelser.** Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for de finansielle virksomheder og de finansielle markeder i hele Unionen. **Ud over myndigheden bør der oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), og en europæisk tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder) samt en europæisk tilsynsmyndighed (Det Fælles Udvalg).ESRB bør udgøre en del af EFSF.**
- (8) **Den europæiske tilsynsmyndighed** bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF⁽¹²⁾, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF⁽¹³⁾, og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF⁽¹⁴⁾, og overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, **herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant.** Hver myndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. Når det af institutionelle grunde og det i medfør af traktaten **om Den Europæiske Unions funktionsmåde** er påkrævet, bør Kommissionen også deltage i netværket af tilsynsaktiviteter.
- (9) **Myndigheden har til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemstaternes forskellige interesser og de finansielle virksomheders forskellige karakter. Myndigheden beskytter offentlige værdier såsom det finansielle systems stabilitet, markeders og finansielle produkters gennemsigtighed samt indskyderes og investoreres beskyttelse. Myndigheden bør også hindre tilsynsarbitrage og sikre ensartede vilkår og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansielle virksomheder og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Dens opgaver omfatter også fremme af tilsynskonvergens og rådgivning til EU-institutionerne inden for bankvirksomhed, betalinger, regulering af og tilsyn med e-penge samt relateret virksomhedsledelse og spørgsmål vedrørende revision og regnskabsaflæggelse. Myndigheden bør også være ansvarlig for en et generelt tilsyn med eksisterende og nye finansielle produkter/typer af transaktioner.**
- (9a) **Myndigheden tager behørigt hensyn til indvirkningen af dens aktiviteter på konkurrence og innovation på det indre marked, Unionens globale konkurrenceevne, finansiell integration samt Unionens nye strategi for beskæftigelse og vækst.**
- (9b) **For at kunne opfylde sine målsætninger bør myndigheden have status som juridisk person samt administrativ og finansiell selvstændighed. Myndigheden bør tildeles beføjelser til at behandle forhold vedrørende overensstemmelse med love, navnlig i forbindelse med systemiske og grænseoverskridende risici (Baselkomitéen for Banktilsyn).**
- (9c) **Systemiske risici er af internationale myndigheder (IMF, Rådet for Finansiell Stabilitet og Banken for Internationale Betalinger) defineret som en risiko for afbrydelse af finansielle tjenester, der i) er forårsaget af en forringelse af hele eller dele af det finansielle system og ii) kan have alvorlige negative konsekvenser for realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i en vis grad.**

⁽¹²⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

⁽¹³⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

⁽¹⁴⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

Onsdag den 7. juli 2010

- (9d) *Grænseoverskridende risiko er ifølge disse institutioner enhver risiko, der opstår som følge af økonomiske ubalancer eller finansielle svigt i hele eller dele af Unionen, som potentielt kan have væsentlige negative konsekvenser for transaktionerne mellem økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds funktion eller for de offentlige finanser i Unionen eller en af dens medlemsstater.*
- (10) *Den Europæiske Unions Domstol traf i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet) følgende afgørelse: »Intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde] gør det i denne forbindelse muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse«. Myndighedens formål og opgaver - at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration - er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.*
- (11) *Følgende retsakter fastsætter de nationale kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investerings-selskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁽¹⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger⁽¹⁷⁾.*
- (12) *Gældende EU-lovgivning, som regulerer denne forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat⁽¹⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler⁽¹⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed⁽²⁰⁾ samt relevante dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁽²¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne⁽²²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked⁽²³⁾.*
- (13) *Det er hensigtsmæssigt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for indskudsgarantiordninger for at sikre ens vilkår og rimelig behandling af indskydere i hele Unionen. Da indskudsgarantiordninger snarere er underkastet kontrol i medlemsstaterne end et lovmæssigt tilsyn, er det hensigtsmæssigt, at myndigheden kan udøve sine beføjelser i henhold til denne forordning for så vidt angår selve indskudsgarantiordningen og den institution, som administrerer ordningen. Myndighedens rolle revideres, når der etableres en europæisk indskudsgarantiordning.*

⁽¹⁵⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽¹⁷⁾ EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

⁽¹⁸⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

⁽²⁰⁾ EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.

⁽²¹⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽²²⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

⁽²³⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

- (14) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede **forskriftsmæssige** tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele **Unionen**. Da myndigheden er i besiddelse af højt specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i **EU-lovgivningen**, udarbejder udkast til tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. **■ Kommissionen bør godkende disse forskrifts- og gennemførelsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at de kan få bindende retsvirkning.**
- (15) **Udkastet til forskriftsmæssige tekniske standarder kan kun ændres i meget begrænsede og ekstraordinære tilfælde og på betingelse af, at myndigheden er i tæt kontakt med og har kendskab til det daglige arbejde på de finansielle markeder. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer, f.eks. hvis udkastet til forskriftsmæssige standarder er uforeneligt med EU-lovgivningen, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens godkendelse.**
- (15a) **Kommissionen har ligeledes beføjelse til at gennemføre juridisk bindende EU-retsakter, som anført i artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Forskrifts- og gennemførelsmæssige tekniske standarder skal udarbejdes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, herunder skal kravene i disse standarder stå i forhold til de risici, der er forbundet med den pågældende finansielle virksomheds aktivitet, og disse risici karakter, omfang og kompleksitet.**
- (16) Inden for de områder, som ikke er omfattet af de **lovgivningsmæssige** tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelser til at udstede **■** retningslinjer og henstillinger om anvendelse af **EU-lovgivningen**. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør de nationale myndigheder være forpligtet til at **offentliggøre begrundelserne**, hvis de ikke overholder disse retningslinjer og henstillinger, **for at sikre fuld gennemsigtighed for markedsdeltagere.**
- (17) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af **EU-lovgivningen** er en fundamental forudsætning for de finansielle marketers integritet, **gennemsigtighed**, effektivitet og ordnede virkemåde, det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for **finansielle virksomheder i Unionen**. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i **■** tilfælde af **manglende anvendelse eller ukorrekt anvendelse, som således er i strid med EU-lovgivningen**. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i **EU-lovgivningen** er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.
- (18) For at sikre en passende reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af **EU-lovgivningen**, bør en trettrinmekanisme finde anvendelse. På første trin bør myndigheden have beføjelser til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af **EU-lovgivningen** i forbindelse med tilsyn; dette trin afsluttes med en henstilling. **Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.**
- (19) Overholder den nationale myndighed ikke henstillingen **inden for en frist, der er fastsat af myndigheden**, bør **myndigheden omgående** rette en beslutning til den nationale tilsynsmyndighed for at sikre, at **EU-lovgivningen** overholdes, således at der skabes direkte retsvirkninger, som kan påberåbes ved nationale domstole og myndigheder og håndhæves i henhold til **artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**
- (20) I ekstraordinære tilfælde, hvor den kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, der rettes til individuelle finansielle virksomheder. Disse beføjelser bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever **den formelle udtalelse**, der er rettet til den, og hvor **EU-lovgivningen** finder direkte anvendelse på finansielle virksomheder i henhold til gældende eller kommende **EU-forordninger**. **Europa-Parlamentet og Rådet ser i denne forbindelse frem til gennemførelsen af Kommissionens program for 2010, særlig hvad angår forslaget til reform af kapitalkravsdirektivet.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (21) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **Unionen** kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på **EU-plan**. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. **I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation, tillægges Kommissionen på dens eget initiativ eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller myndigheden. Hvis Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) skønner, at der er sandsynlighed for, at der vil opstå en krisesituation, bør de kontakte Kommissionen. I denne proces er det af største betydning at tage behørig fortrolighedshensyn. Hvis Kommissionen fastslår, at der foreligger en krisesituation, bør den på behørig vis underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.**
- (22) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. **Hvis der ikke opnås enighed, bør myndigheden forlange, at de berørte kompetente myndigheder træffer specifikke foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger for at bilægge sagen og sikre, at EU-lovgivningen overholdes med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder. I tilfælde, hvor den relevante EU-lovgivning tildeler medlemsstaternes kompetente myndigheder skønsbeføjelser, kan beslutninger truffet af ESA'erne ikke træde i stedet for udøvelsen af dette skøn i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Undlader de pågældende nationale tilsynsmyndigheder at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, som rettes direkte til finansielle virksomheder på områder inden for EU-lovgivningen, som finder direkte anvendelse på dem.**
- (22a) **Krisen har vist, at et simpelt samarbejde mellem nationale myndigheder, hvis jurisdiktion standser ved den nationale grænse, er klart utilstrækkeligt til at føre tilsyn med finansielle virksomheder, der opererer på tværs af grænser.**
- (22b) **Endvidere er de nuværende ordninger, der kombinerer pasrettigheder for underafdelinger, tilsyn i hjemlandet og rent national indskudsforsikring, ikke noget solidt grundlag for den fremtidige regulering af og det fremtidige tilsyn med europæiske grænseoverskrivende detailbanker (Turner-rapporten).**
- (22c) **Som det konkluderedes i Turner-rapporten, kræver mere velfunderede ordninger enten øgede nationale beføjelser, hvilket indebærer et mindre åbent indre marked, eller en større grad af europæisk integration. Den »nationale« løsning indebærer, at værtslandet får ret til at forpligte udenlandske institutioner til kun at handle gennem datterselskaber og ikke gennem filialer samt til at overvåge kapitalen og likviditeten hos banker, der opererer i landet, hvilket ville betyde større protektionisme. Den »europæiske løsning« kræver en styrkelse af myndigheden i tilsynskollegiet og en styrkelse af tilsynet med finansielle virksomheder, der udgør en systemisk risiko.**
- (23) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle virksomheder, som har aktiviteter på tværs af grænserne. Myndigheden bør **spille en ledende rolle og** have fuld medbestemmelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og informationsudveksling og forbedre konvergens og konsekvensen i kollegierne anvendelse af **EU-lovgivningen. Som det fremgår af de Larosière-rapporten, skal konkurrenceforvridning og tilsynsarbitrage, der skyldes forskellige former for tilsynspraksis, undgås, fordi de potentielt kan undergrave den finansielle stabilitet - blandt andet ved at tilskynde til at flytte finansielle aktiviteter til lande med mere lempeligt tilsyn. Tilsynssystemet skal kunne opfattes som fair og afbalanceret.**
- (23a) **Myndigheder og de nationale tilsyn bør styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der opfylder kriterierne om systemiske risici, fordi deres fallit kan bringe stabiliteten i EU's finansielle system i fare og skade realøkonomien.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (23b) *Den systemiske risiko bør identificeres, idet der tages hensyn til internationale standarder, især dem der er opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation (IAIS) og G20. Indbyrdes relationer, substituerbarhed og tidsplan er de mest anvendte kriterier for identifikationen af systemisk risiko.*
- (23c) *Der bør etableres rammer for behandling af kriseplagede virksomheder med henblik på at stabilisere eller afvikle dem, idet det klart er blevet påvist, at en bankkrise indebærer store risici for regering og samfund generelt, fordi en sådan situation kan bringe den finansielle stabilitet og realøkonomien i fare (jf. de Larosièrere-rapporten). Kommissionen bør fremsætte passende forslag om opstilling af nye rammer for styring af finanskriser. De centrale elementer af krisestyring er fælles sæt regler og finansielle afhjælpningsinstrumenter (gennemførelse og finansiering med henblik på håndtering af store grænseoverskridende og/eller indbyrdes forbundne finansielle virksomheder).*
- (23d) *Der bør oprettes en europæisk indskudsgarantifond for at sikre medansvaret hos grænseoverskridende finansielle virksomheder, beskytte EU's indskyderes interesser og reducere skatteydernes omkostninger ved en systemisk finansiell krise. En fond på EU-plan ser ud til at være den mest effektive måde at beskytte indskyderes interesser på, og det bedste forsvar mod konkurrenceforvridninger. Det er imidlertid indlysende, at EU-tiltag uundgåeligt er mere komplekse, og at visse medlemsstater allerede har påbegyndt arbejdet med at udarbejde og gennemføre sådanne ordninger. Myndigheden bør derfor som et absolut minimum sikre, at de vigtigste elementer af de nationale ordninger harmoniseres. Den bør også være i stand til at sikre, at finansielle virksomheder kun pålægges at betale til en enkelt ordning.*
- (23e) *Den europæiske bankstabilitetsfond bør finansiere reglementeret afvikling af eller indgreb for at redde finansielle virksomheder, der er i vanskeligheder, når disse vil kunne true den finansielle stabilitet på Unionens indre finansmarked. Fonden bør finansieres gennem passende bidrag fra den finansielle sektor. Bidragene til fonden bør erstatte bidragene til de nationale fonde af lignende art.*
- (24) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges de finansielle virksomheder, **navnlig de finansielle virksomheder, der ikke har en EU-dimension. Denne forordning** bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne uddelegering. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved uddelegering af ansvar **bør** den nationale tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, **kunne træffe** afgørelse i en tilsynssag **på vegne af myndigheden eller** en anden national tilsynsmyndighed. Uddelegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en myndighed, som har gode forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar **vil** være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Den relevante **EU-lovgivning** kan indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordeling af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette **og overvåge** indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres aktuelle, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne. **Den bør fastlægge og udbrede bedste praksis med hensyn til delegation og delegeringsaftaler.**
- (25) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergens i hele EU med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.

Onsdag den 7. juli 2010

- (26) Peer reviews er et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstillsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse reviews og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse reviews bør ikke kun fokusere på konvergensen i tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet og på de kompetente myndigheders uafhængighed. **Resultaterne af peer reviews bør offentliggøres, og bedste praksis bør fastlægges og ligeledes offentliggøres.**
- (27) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af **Unionens** tilsynsarbejde, **navnlig med henblik på at sikre** de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **EU**. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør den derfor varetage den generelle koordinering inden for **ESFS**. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.
- (28) For at sikre finansiell stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og **ESRB** herom med regelmæssige mellemrum og efter behov. Myndigheden bør også **indlede og** koordinere stresstests på **EU-plan** for at vurdere de finansielle virksomheders modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt. **Myndigheden bør med henblik på at varetage sine funktioner korrekt gennemføre økonomiske analyser af markederne og de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.**
- (29) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden **repræsentere EU i forbindelse med** dialogen og samarbejdet med tilsynsmyndigheder **i tredjelande.**
- (30) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Den bør kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser i henhold til direktiv 2006/48/EF **■**.
- (31) Myndigheden bør have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger **vedrørende tilsyn**. For at undgå overlappning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt de finansielle virksomheder, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og **virksomheder, og tage hensyn til allerede eksisterende statistikker.** Myndigheden bør imidlertid **som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørig begrundet anmodning** om oplysninger direkte **til en finansiell virksomhed**, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger inden for en rimelig frist. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. **I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning.**
- (31a) **Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽²⁴⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽²⁵⁾.**

⁽²⁴⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

⁽²⁵⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

Onsdag den 7. juli 2010

- (32) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og **ESRB**, for at dette råd fungerer efter hensigten, og dets advarsler og anbefalinger følges effektivt op. Myndigheden og **ESRB** bør **informere hinanden om** relevante oplysninger. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller anbefalinger fra **ESRB** rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden sikre opfølgningen **i relevant omfang**.
- (33) **■** Myndigheden **bør** høre berørte parter angående **forskriftsmæssige** standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. **Inden der vedtages udkast til forskriftsmæssige standarder, retningslinjer og anbefalinger, bør myndigheden gennemføre en konsekvensanalyse.** Af effektivitetshensyn bør der til dette formål nedsættes en interessentgruppe for banker, der ligeligt repræsenterer **Unionens** kreditinstitutter og investeringsselskaber (**der repræsenterer de forskellige modeller og størrelser af kreditinstitutter og finansielle virksomheder**, herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansielle virksomheder, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), **SMV'er, fagforeninger, akademikere** og forbrugere og andre private brugere af banktjenesteydelser **■**. Interessentgruppen for banker bør aktivt fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er fastsat af Kommissionen eller **ved EU-lovgivning**.
- (33a) *Nonprofitorganisationer er sammenlignet med velfunderede industrirepræsentanter med gode forbindelser marginaliserede i debatten om fremtiden for finansielle tjenesteydelser og den tilsvarende beslutningsproces. Der bør kompenseres for denne ulempe gennem tilstrækkelig finansiering til deres repræsentanter i interessentgruppen for banker.*
- (34) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for **at sikre en koordineret krisestyring og for** opretholdelse af den finansielle stabilitet i krisesituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og redde individuelle kriseramte finansielle virksomheder. **Deres foranstaltninger bør nøje koordineres inden for rammerne af ØMU og dens principper.** De foranstaltninger, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører en finansiell virksomheds stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende.
- (34a) *Senest tre år fra ikrafttrædelsesdatoen for en forordning, der fastlægger en sådan mekanisme, bør der på EU-plan af Kommissionen på grundlag af de indhøstede erfaringer fastlægges klare og solide retningslinjer for, hvornår medlemsstaterne påberåber sig beskyttelsesklausulen. Medlemsstaternes anvendelse af beskyttelsesklausulen bør vurderes i forhold til disse retningslinjer.*
- (34b) *Uanset medlemsstaternes særlige ansvar i krisesituationer bør en medlemsstat underrette Europa-Parlamentet samtidig med myndigheden, Rådet og Kommissionen, hvis den vælger at påberåbe sig beskyttelsen. Medlemsstaten bør endvidere begrunde, hvorfor den påberåber sig beskyttelsen. Myndigheden bør i samarbejde med Kommissionen fastlægge, hvilke skridt der efterfølgende skal tages.*
- (35) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde fællesskabsreglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten til at blive hørt for adressater for myndighedens beslutninger bør overholdes fuldt ud. Myndighedens beslutninger udgør en integrerende del af **EU-retten**.

Onsdag den 7. juli 2010

- (36) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, **ERSB**, Den Europæiske Centralbank, **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner)** og **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)** bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i **Unionens** interesse. For beslutninger af generel art, herunder vedrørende vedtagelse af **forskriftsmæssige** standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, **vil det være hensigtsmæssigt at anvende de i artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** omhandlede regler om kvalificeret flertal, mens alle andre beslutninger vedtages med et simpelt flertal af medlemmerne. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert panel.
- (36a) *Generelt bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. For beslutninger vedrørende vedtagelse af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om kvalificeret flertal i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i den dertil knyttede protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet hertil som bilag. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, som er parter i tvisten, og som ikke har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets beslutninger bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. Dog vil den beslutning, som er foreslået af panelet, i forbindelse med beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.*
- (37) En bestyrelse sammensat af myndighedens formand, repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Bestyrelsen bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, udøve visse budgetbeføjelser, vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og vedtage årsberetningen.
- (38) En fuldtidsansat formand, der udvælges af **Europa-Parlamentet efter en åben udvælgelsesprøve, som administreres af Kommissionen, og Kommissionens efterfølgende udarbejdelse af en liste over ansøgere**, bør repræsentere myndigheden. Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og bestyrelsens møder uden stemmeret.
- (39) For at sikre konsistens i de europæiske tilsynsmyndigheders aktiviteter på tværs af sektorer bør disse myndigheder foretage en nøje koordinering **gennem Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Det Fælles Udvalg) (»det fælles udvalg«)** og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. **Det fælles udvalg bør koordinere de tre europæiske tilsynsmyndigheders opgaver med hensyn til finansielle konglomerater.** Hvor det er relevant, bør beslutninger, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) eller Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)**, vedtages af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder samtidigt og med samme indhold. **Det fælles udvalg bør ledes af formændene for de tre europæiske tilsynsmyndigheder for en periode på 12 måneder på skift. Formanden for det fælles udvalg bør være næstformand for ESRB. Det fælles udvalg bør have et permanent sekretariat med personale, der er udlånt fra de tre europæiske tilsynsmyndigheder, for at give mulighed for uformel udveksling af oplysninger og udvikling af en fælles kulturel strategi på tværs af de tre europæiske tilsynsmyndigheder.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (40) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har beslutningsbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en beslutning for et klagenev. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ sammensat af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, men bør handle uafhængigt af deres administrative og regulerende strukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Retten i Første Instans og De Europæiske Fællesskabers Domstol.
- (41) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. **Unionens finansiering af myndigheden finder sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽²⁶⁾ (IIA). Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse i. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. **Det samlede budget er omfattet af dechargeproceduren.****
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽²⁷⁾, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽²⁸⁾.
- (43) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne⁽²⁹⁾ finde anvendelse på myndighedens personale.
- (44) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. **De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.**
- (45) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽³⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽³¹⁾, som i fuldt omfang finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (46) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽³²⁾ finde anvendelse på myndigheden.
- (47) Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, bør kunne få tilladelse til at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået med **Unionen**.

⁽²⁶⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁷⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁸⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽²⁹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

⁽³⁰⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Onsdag den 7. juli 2010

- (48) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere og investorer, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på **EU-plan**; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. **artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union**. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (49) Myndigheden overtager alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Banktilsynsudvalg, og Kommissionens afgørelse 2009/78/EF af 23. januar 2009 om oprettelse af Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør derfor ophæves, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 716/2009/EU af 16. september 2009 om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision⁽³³⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (50) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg sker så let som muligt -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk **tilsynsmyndighed (Bankvæsen)** (i det følgende benævnt »myndigheden«).
2. Myndigheden handler **inden for de beføjelser, som den har fået tildelt med denne forordning og inden for rammerne af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF, 2002/87/EF, forordning (EF) nr. 1781/2006, direktiv 94/19/EF og de relevante dele af direktiv 2005/60/EF, 2002/65/EF, 2007/64/EF og 2009/110/EF, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på kreditinstitutter og finansielle virksomheder og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem**, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye **EU-retsakter**, hvorved myndigheden tillægges opgaver.
  - 2a. **Myndigheden handler også på kreditinstitutters, finansielle konglomeraters, investeringsselskabers, betalingsinstitutters og e-penge-institutters aktivitetsområder, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2.**
3. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af **EU-lovgivningen**, navnlig i henhold til **artikel 258 i traktaten for Den Europæiske Unions funktionsmåde**.
4. Formålet med myndigheden er at **beskytte offentlige interesser ved at bidrage tildet finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager til:**

⁽³³⁾ EUT L 253 af 25.9.2009, s. 8.

Onsdag den 7. juli 2010

- i) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et **fornuftigt**, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn

█

- iii) at sikre de finansielle markeders integritet, **gennemsigtighed**, effektivitet og ordnede virkemåde

█

- v) at styrke den internationale tilsynssamordning

va) at undgå tilsynsarbitrage og bidrage til ensartede konkurrencevilkår

vb) at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med beslutninger om investering og andre risici, og at disse reguleres i tilstrækkeligt omfang, og

vc) bidrage til at øge forbrugerbeskyttelsen.

Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af **de** i **stk. 2** nævnte **EU-retsakter** ved at fremme konvergensen på tilsynsområdet og afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen **og ved at foretage økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af målsætningerne for myndigheden.**

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til myndigheden ved denne forordning, er den særlig opmærksom på enhver systemisk risiko, der udgøres af finansielle virksomheder, hvis fallit kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.

Myndigheden skal handle uafhængigt og objektivt og udelukkende i Unionens interesse i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver.

Artikel 1a

Det Europæiske Finanstilsynssystem

1. **Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som helhed og en tilstrækkelig beskyttelse af brugerne af de finansielle tjenesteydelser.**

2. **ESFS består af følgende:**

a) **Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som skal varetage de i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB] og i denne forordning fastsatte opgaver**

b) **myndigheden**

c) **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]**

d) **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA]**

Onsdag den 7. juli 2010

- e) *Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Det Fælles Udvalg), som skal varetage de i artikel 40-43 fastsatte opgaver (»det fælles udvalg«)*
- f) *de myndigheder i medlemsstaterne, der henvises til i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og denne forordning*
- g) *Kommissionen, som skal varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 7 og 9.*

3. *Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde med ESRB samt med EIOPA og ESMA gennem det fælles udvalg, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.*

4. *I medfør af princippet om loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union skal parterne i ESFS samarbejde i en ånd af tillid og gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.*

5. *De tilsynsmyndigheder, der er parter til ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med finansielle virksomheder, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.*

Artikel 1b

Ansvar over for Europa-Parlamentet

De i artikel 1a, stk. 2, nævnte myndigheder, står til ansvar over for Europa-Parlamentet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansielle virksomheder«: »kreditinstitutter« som defineret i **artikel 4, stk. 1**, i direktiv 2006/48/EF, »investeringselskaber« som defineret i **artikel 3, stk. 1, litra b)**, i direktiv 2006/49/EF og »finansielle konglomerater« som defineret i **artikel 2, stk. 14**, i direktiv 2002/87/EF, **men at »finansielle virksomheder« med hensyn til direktiv 2005/60/EF er kreditinstitutter og finansielle virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1 og 2, i det pågældende direktiv.**
- 2) »kompetente myndighed«:
- i) kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og **2007/64/EF og som omhandlet i direktiv 2009/110/EF**
- ii) **i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF er det de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansielle virksomheder overholder kravene i disse direktiver**
- iii) **i forbindelse med indskudsgarantiordninger er det de organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medfør af direktiv 94/19/EF, eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af direktiv 94/19/EF.**

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 3

Juridisk status

1. Myndigheden er et **EU-organ** med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af formanden.

Artikel 4

Sammensætning

Myndigheden består af følgende:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 28 nævnte opgaver
- 2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 32 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 33 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 38 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, jf. artikel 44, der varetager de i artikel 46 nævnte opgaver.

Artikel 5

Hovedsæde og hjemsted

Myndigheden har hovedsæde i Frankfurt.

Den kan have repræsentationer i de vigtigste finanscentre i EU.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 6

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:
  - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til **EU-institutionerne** og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til **forskriftsmæssige** tekniske standarder og **gennemførelsesstandarder** på grundlag af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**

Onsdag den 7. juli 2010

- b) at bidrage til en konsekvent anvendelse af **Unionens retsakter**, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, **sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle virksomheder og sikre** tilsynskollegiers konsekvente virkemåde og gribe ind i **bl.a.** krisesituationer
- c) **at fremme og** lette uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder
- d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger
- e) at **tilrettelægge og** gennemføre peer reviews af kompetente myndigheder, **herunder rådgivning**, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne
- f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
- fa) at foretage en økonomisk markedsanalyse med henblik på varetagelsen af sine opgaver*
- fb) at fremme beskyttelse af indskydere og investorer*
- fc) at bidrage til at håndtere kriser i grænseoverskridende institutter, der kunne udgøre en systemisk risiko, jf. artikel 12b, og lede og gennemføre alle tidlige interventioner, sanerings- eller insolvensprocedurer for sådanne institutter gennem saneringsenheden for bankvæsen som omhandlet i artikel 12c*
- g) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i **de retsakter**, der er nævnt i artikel 1, stk. 2
- ga) at føre tilsyn med de finansielle virksomheder, der ikke er underlagt tilsyn fra kompetente myndigheder*
- gb) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sit websted i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede finansielle virksomheder, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger*
- gc) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS).*
2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:
- a) at udarbejde udkast til **forskriftsmæssige** tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7
- aa) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7e*
- b) at udarbejde retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 8

Onsdag den 7. juli 2010

- c) at fremsætte henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 3
  - d) at træffe individuelle beslutninger rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 10 og 11
  - e) at træffe individuelle beslutninger rettet til finansielle virksomheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 4
  - f) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 19
- fa) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende finansielle virksomheder som fastsat i artikel 20*
- fb) at udvikle fælles metoder til vurderinger af produktegenskaberne og distributionsprocessernes betydning for de finansielle virksomheders position og for forbrugerbeskyttelsen*
- fc) at oprette en database over registrerede finansielle virksomheder på dets kompetenceområde og, hvis det foreskrives i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, på centralt niveau*
- fd) at udvikle en forskriftsmæssig teknisk standard, der fastsætter det minimum af oplysninger, der skal stilles til rådighed for myndigheden om transaktioner og markedsdeltagere, hvordan koordineringen af indsamling skal udføres, og hvordan eksisterende nationale databaser skal forbindes for at sikre, at myndigheden altid kan få adgang til de relevante og nødvendige oplysninger vedrørende transaktioner og markedet.*
3. Myndigheden udøver de eksklusive tilsynsbeføjelser, der er tillagt den ved **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, over for enheder med **EU-dimension** eller økonomiske aktiviteter på **EU-plan**.
4. Myndigheden har med henblik på **at udøve sine eksklusive tilsynsbeføjelser i henhold til stk. 3** de nødvendige **europæiske** undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser som fastsat i den relevante lovgivning, ligesom den har mulighed for at opkræve gebyrer. **Myndigheden arbejder tæt sammen med de kompetente myndigheder og bygger på deres ekspertise, faciliteter og beføjelser i udøvelsen af sine opgaver.**

Artikel 6a

Opgaver i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og finansielle aktiviteter

1. Med henblik på **at fremme indskyderes og investorers beskyttelse indtager myndigheden en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:**
- i) **at indsamle, analysere og rapportere om forbrugertendenser**
  - ii) **at revidere og koordinere finansielle kompetencer og uddannelsesinitiativer**
  - iii) **at udvikle uddannelsesstandarder for industrien**
  - iv) **at bidrage til udviklingen af fælles oplysningsregler, og**
  - v) **navnlig at vurdere adgangen til og omkostningerne for kredit til husholdninger og virksomheder, navnlig SMV'er.**

Onsdag den 7. juli 2010

2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og soliditet og konvergens inden for reguleringspraksis.
3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 4.
4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiel innovation, der insamler alle relevante kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den forskriftsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og rådgive Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter, der truer de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de omhandlede tilfælde og i henhold til betingelserne i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, eller, hvis det er påkrævet i tilfælde af en krisesituation, i henhold til og under betingelserne i artikel 10.

Myndigheden tager denne beslutning op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter og om nødvendigt underrette Kommissionen med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.

Artikel 7

Forskriftsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage forskriftsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter. Disse standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de retsakter, som de er baseret på. Udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder udvikles af myndigheden og forelægges for Kommissionen med henblik på godkendelse. Hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast inden for en tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, kan Kommissionen vedtage en forskriftsmæssig teknisk standard.
2. Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de forskriftsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssigt omfattende i forhold til omfanget og virkningerne af de pågældende forskriftsmæssige tekniske standarder eller i forhold til, hvor hastende spørgsmålet er. Myndigheden anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 22 omhandlede interessentgruppe for banker.
3. Når Kommissionen modtager et udkast til forskriftsmæssige tekniske standard fra myndigheden, sender den det omgående til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Kommissionen beslutter inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen, om den vedtager den forskriftsmæssige tekniske standard. De forskriftsmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. Har Kommissionen ikke til hensigt at vedtage en standard, informerer den Europa-Parlamentet og Rådet herom og begrundet sin afgørelse.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 7a

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til forskriftsmæssige standarder

1. Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende udkastet til forskriftsmæssige tekniske standarder eller kun at godkende dem delvist eller med ændringer, sender den udkastet til forskriftsmæssige tekniske standarder tilbage til myndigheden sammen med et begrundet forslag til ændringer.
2. Senest seks uger herefter kan myndigheden ændre udkastene til forskriftsmæssige tekniske standarder på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og på ny sende dem til Kommissionen med henblik på godkendelse. Myndigheden informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om sin afgørelse.
3. Hvis myndigheden ikke er enig i Kommissionens beslutning om forkaste eller ændre dens oprindelige forslag, kan Europa-Parlamentet eller Rådet indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og forklare deres uenigheder.

Artikel 7b

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 7 omhandlede forskriftsmæssige standarder for en periode på fire år efter denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af en tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 7c.
2. Så snart Kommissionen vedtager en forskriftsmæssig standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
3. I den i artikel 35, stk. 2, omhandlede rapport fra formanden underretter myndighedens formand Europa-Parlamentet og Rådet om de forskriftsmæssige standarder, der er blevet godkendt, og som de kompetente myndigheder endnu ikke har opfyldt.

Artikel 7c

Indsigelse imod de forskriftsmæssige standarder

1. Hvis Kommissionen vedtager en delegeret retsakt på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2., nævnte retsakter, finder følgende anvendelse:
  - a) Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for tre måneder fra Kommissionens underretning om den forskriftsmæssige standard. Fristen forlænges med yderligere tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet
  - b) den delegerede retsakt offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne periode har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende
  - c) gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor i overensstemmelse med artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Hvis Kommissionen vedtager en forskriftsmæssig standard, som er identisk med det af myndigheden forelagte udkast til forskriftsmæssig standard, gælder stk. 1, litra a), b) og c), men fristen for indsigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side er på en måned fra udgangen af den tremånedersperiode, der er nævnt i artikel 7, stk. 4. Fristen forlænges med yderligere en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

3. Så snart Kommissionen har sendt udkastet, kan Europa-Parlamentet og Rådet vedtage en forventet og betinget erklæring om, at der ikke vil blive gjort indsigelse, som træder i kraft, når Kommissionen vedtager den forskriftsmæssige standard uden at ændre udkastet.

4. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en forskriftsmæssig standard, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den forskriftsmæssige tekniske standard, anfører begrundelsen herfor i overensstemmelse med artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 7d

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 7 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen til ophør.

3. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser vedrørende forskriftsmæssige tekniske standarder, der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

Artikel 7e

Gennemførelse af tekniske standarder

1. Hvis Europa-Parlamentet og Rådet giver Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor der er behov for ensartede betingelser for gennemførelse af juridisk bindende EU-retsakter på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, finder følgende anvendelse:

a) hvis myndigheden i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der skal forelægges Kommissionen, er disse standarder tekniske, omfatter ikke politikvalg og er begrænset til at fastlægge betingelserne for anvendelsen af juridisk bindende EU-retsakter

b) hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter eller angivet i en anmodning fra Kommissionen til myndigheden i overensstemmelse med artikel 19, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.

2. Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende tekniske standarder eller i forbindelse med sagens særlige hastende karakter.

Myndigheden anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 22 omhandlede interessentgruppe for banker.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Myndigheden forelægger sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og samtidig for Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender udkastet til gennemførelsesstandarder. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene delvist eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

I alle tilfælde hvor Kommissionen vedtager gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der ændrer udkastet til den gennemførelsesmæssige tekniske standard, som myndigheden har forelagt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Kommissionen vedtager standarderne gennem forordninger eller afgørelser, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 8

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller finansielle virksomheder med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af **EU-lovgivningen**.

1a. Myndigheden gennemfører om nødvendigt åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Myndigheden anmoder, når det er relevant, også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 22 omhandlede interessentgruppe for banker. Disse høringer, analyser og udtalelser samt denne rådgivning skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjen eller henstillingen.

2. De kompetente myndigheder og finansielle virksomheder bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger. Senest to måneder efter udarbejdelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, at den agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver begrundelsen herfor. Myndigheden offentliggør disse begrundelser.

Anvender en kompetent myndighed ikke en retningslinje eller henstilling, offentliggøres dette af myndigheden.

Myndigheden kan i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra en kompetent myndighed for ikke at efterleve en retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henvisningen, indrapporterer alle finansielle virksomheder årligt på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

2a. Myndigheden underretter i den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede årsberetning Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er udstedt, idet den oplyser, hvilken kompetent myndighed der ikke har efterlevet dem, og redegør for, hvordan myndigheden agter at sikre, at den følger dens henstillinger og retningslinjer i fremtiden.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 9

Overtrædelse af EU-lovgivningen

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt **eller har den anvendt de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter på en måde, som viser sig at være i strid med EU-lovgivningen, herunder de forskrifts- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 7 og artikel 7e**, navnlig ved ikke at påse, at en finansiel virksomhed opfylder kravene i denne lovgivning, kan myndigheden anvende de i stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, **Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller interessentgruppen for banker** eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede **overtrædelse af eller manglende** anvendelse af **EU-lovgivningen**.

2a. Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 20 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der skal tages for at efterleve **EU-lovgivningen**.

3a. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af **EU-lovgivningen**.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med **EU-lovgivningen** senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ **afgive en formel udtalelse**, hvorved den pålægger den kompetente myndighed at tage de nødvendige skridt til at efterleve **EU-lovgivningen**. **Kommissionens tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.**

Kommissionen **afgiver** en sådan **formel udtalelse** senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

I

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede **formelle udtalelse** Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at **efterkomme** Kommissionens **formelle udtalelse**.

6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede **formelle udtalelse** inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe **misligholdelsen** rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede virkemåde og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** finder direkte anvendelse på finansielle virksomheder **i henhold til de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter**, træffe en individuel beslutning rettet til en finansiel virksomhed, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til **EU-lovgivningen**, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til **artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

Myndighedens beslutning skal være i overensstemmelse med **Kommissionens formelle udtalelse** i medfør af stk. 4.

Onsdag den 7. juli 2010

7. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag.

Når der iværksættes tiltag ▯ vedrørende **spørgsmål**, der er genstand for en **formel udtalelse** i medfør af stk. 4 eller **en beslutning i medfør af stk. 6**, skal **de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller beslutningafhængig af tilfældet**.

7a. Myndigheden fastsætter i den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og finansielle virksomheder, der ikke har efterlevet de i stk. 4 og 6 omhandlede beslutninger.

Artikel 10

Tiltag i krisituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i EU i alvorlig fare, **fremmer myndigheden aktivt og, når det findes nødvendigt, koordinerer enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.**

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

1a. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller myndigheden, vedtage en beslutning rettet til myndigheden, hvorved den fastslår, at der foreligger en krisituation i denne forordnings forstand. Kommissionen tager denne beslutning op til fornyet behandling med månedlige mellemrum, og den erklærer krisituationen for ophørt, så hurtigt som det er hensigtsmæssigt.

Hvis Kommissionen fastslår, at der foreligger en krisituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Rådet herom.

2. **Hvis Kommissionen har vedtaget en beslutning i medfør af stk. 1a og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare**, kan myndigheden træffe individuelle beslutninger, hvorved den pålægger de kompetente myndigheder at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** for at imødegå **sådanne udviklinger**, ved at påse, at finansielle virksomheder og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.

3. Efterlever en kompetent myndighed ikke den i stk. 2 omhandlede beslutning inden for den heri fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** finder direkte anvendelse på finansielle virksomheder, træffe en individuel beslutning rettet til en finansiell virksomhed, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til **artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

4. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 3, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de kompetente myndigheder i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 2 eller 3, skal være forenelige med denne beslutning.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 11

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder

1. Er en kompetent myndighed uenig i en anden kompetent myndigheds tiltag eller mangel på tiltag - med hensyn til fremgangsmåde eller indhold - på områder, hvor **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** kræver samarbejde, koordinering eller fælles beslutningstagning mellem kompetente myndigheder i flere medlemsstater, **leder** myndigheden **på eget initiativ eller** efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder **indsatsen med henblik på at** bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i **stk. 2-4**, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 9.

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter. **På det stadium virker myndigheden som mægler.**

3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke er nået til enighed ved udløbet af forligsfasen, **træffer** myndigheden **i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder** en beslutning **til bilæggelse af tvisten**, hvorved den pålægger dem at tage specifikke skridt **■** i overensstemmelse med **EU-lovgivningen**.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens beslutning, idet den ikke påser, at en finansiel virksomhed overholder krav, der finder direkte anvendelse på den i medfør af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, kan myndigheden træffe en individuel beslutning rettet til en finansiel virksomhed, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til **artikel 258 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

4a. Beslutninger, der træffes i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere beslutninger, som de kompetente myndigheder har truffet i samme sag. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende forhold, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med disse beslutninger.

4b. Formanden giver i den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder, indgåede aftaler og de beslutninger, der er truffet til bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 11a

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder på tværs af sektorer

Det fælles udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 11 og artikel 42 de tvister på tværs af sektorer, der måtte opstå mellem en eller flere kompetente myndigheder som fastsat i artikel 2, stk. 2, i denne forordning og i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og i forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA].

Artikel 12

Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme **og overvåge** de i direktiv 2006/48/EF omhandlede tilsynskollegiers effektive, **fyldstgørende** og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af **EU-retten** i disse **tilsynskollegier**. **Myndighedens personale kan deltage i alle aktiviteter, herunder undersøgelser på stedet, der foretages af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.**

Onsdag den 7. juli 2010

2. Myndigheden **leder** tilsynskollegierne, når den finder det hensigtsmæssigt.

I den forbindelse betragtes **myndigheden** som en »kompetent myndighed« i den relevante lovgivnings forstand.

3. Myndighedens **skal som minimum:**

- a) **indsamle og dele** alle relevante oplysninger **under normale forhold og i krisesituationer for at lette tilsynskollegiernes arbejde og oprette og forvalte et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder i tilsynskollegierne**

- b) **iværksætte og koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere finansielle virksomheders, især dem der er identificeret i artikel 12b, modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt**

- c) **planlægge og lede tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer, herunder evaluere de risici, som finansielle virksomheder er eller kan være udsat for, og**

- d) **føre tilsyn med de opgaver, som udføres af de kompetente myndigheder.**

3a. Myndigheden kan udstede forskriftsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7, 7e og 8 for at harmonisere tilsynsfunktioner og bedste praksis vedtaget af tilsynskollegierne. Myndighederne godkender skriftlige ordninger for hvert enkelt kollegiums virkemåde for at sikre en konvergent virkemåde mellem dem alle.

3b. En juridisk bindende mæglerrolle bør give myndigheden mulighed for at bilægge tvister mellem de kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 11. Hvis det ikke er muligt at nå til en aftale inden for det relevante tilsynskollegium, kan myndigheden træffe tilsynsafgørelser, der direkte finder anvendelse på den pågældende virksomhed.

Artikel 12a

Almindelige bestemmelser

1. Myndigheden er særlig opmærksom på og imødegår risici for afbrydelse af finansielle tjenester, der i) er forårsaget af en forringelse af hele eller dele af det finansielle system og ii) kan have alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien (systemisk risiko). Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i en vis grad.

2. Myndigheden udvikler i samarbejde med Det Europæiske Råd for Systemiske Risici et fælles sæt af kvantitative og kvalitative indikatorer (en risikotavle), der fungerer som grundlag for at fastsætte en tilsynsvurdering til de grænseoverskridende finansielle virksomheder, der er defineret i artikel 12b. Denne vurdering tages med jævne mellemrum op til fornyet overvejelse for at tage højde for væsentlige ændringer i en virksomheds risikoprofil. Tilsynsvurderingen er et afgørende element for beslutningen om direkte at føre tilsyn med eller foretage indgreb over for en skrantende virksomhed.

3. Uanset retsakterne i artikel 1, stk. 2, foreslår myndigheden om nødvendigt yderligere udkast til forskriftsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder samt retningslinjer og henstillinger til virksomheder, der er identificeret i artikel 12b.

4. Myndigheden foretager opsyn med grænseoverskridende virksomheder, der kan udgøre en systemisk risiko som beskrevet i artikel 12b. I disse tilfælde handler myndigheden gennem de kompetente myndigheder.

Onsdag den 7. juli 2010

5. Myndigheden opretter en saneringsenhed for bankvæsen med mandat til i praksis at iværksætte den klart definerede styring og modus operandi for krisestyring fra tidlig intervention til sanering og insolvensprocedurer samt lede disse procedurer.

Artikel 12b

Fastlæggelse af grænseoverskridende institutioner, der potentielt kan udgøre en systemisk risiko

1. Tilsynsrådet kan efter høring af ESRB i overensstemmelse med proceduren fastlagt i artikel 29, stk. 1, identificere grænseoverskridende finansielle virksomheder, som på grund af den systemiske risiko, de kan udgøre, skal være underlagt direkte tilsyn fra myndigheden eller placeres under saneringsenheden for bankvæsen omhandlet i artikel 12c.

2. Kriterierne for fastlæggelse af sådanne finansielle virksomheder tager hensyn til de kriterier, der er fastlagt af FSB, IMF og BIS.

Artikel 12c

Saneringsenheden for bankvæsen

1. Saneringsenheden for bankvæsen bevarer den finansielle stabilitet og sikrer, at virkningerne af krisen i de i artikel 12b identificerede krisepagede virksomheder spredes sig mindst muligt til resten af systemet og økonomien generelt, samtidig med at den begrænser omkostningerne for skatteyderne under overholdelse af proportionalitetsprincippet og kreditorernes hierarki, og idet den sikrer ligebehandling på tværs af grænser.

2. Saneringsenheden for bankvæsen har beføjelser til at udføre opgaverne i stk. 1 med henblik på at rehabilitere krisepagede virksomheder eller at træffe afgørelse om at afvikle ikke-levedygtige virksomheder (afgørende for at begrænse den moralske risiko). Blandt foranstaltningerne indgår, at den kan kræve justeringer af kapitalen eller likviditeten, tilpasse forretningsmixet, forbedre procedurerne, udpege eller erstatte ledelsen, anbefale garantier, lån og likviditetsbistand, hele eller delvise salg, skabe en god bank/dårlig bank eller en brobank, konvertere gæld til egenkapital (med passende beskæringer) eller sætte virksomheden under midlertidigt offentligt ejerskab.

3. Saneringsenheden for bankvæsen omfatter eksperter, der udpeges af myndighedens tilsynsråd, og som er i besiddelse af viden og ekspertise i at omstrukturere, vende udviklingen for og likvidere finansielle virksomheder.

Artikel 12d

En europæisk indskudsgarantiordning

1. Myndigheden bidrager til at styrke det europæiske system af nationale indskudsgarantiordninger ved at udnytte de beføjelser, den har fået tildelt under denne forordning, til at sikre en korrekt gennemførelse af direktiv 94/19/EF med henblik på at sikre, at nationale indskudsgarantiordninger finansieres tilstrækkeligt gennem bidrag fra finansielle virksomheder, herunder fra finansielle virksomheder, der har hjemsted og modtager indskud i EU, men med hovedsæde i tredjelande som fastsat i direktiv 94/19/EF, og ved at yde et højt beskyttelsesniveau til alle investorer inden for en harmoniseret ramme i hele Unionen, hvilket betyder, at den stabiliserende og beskyttende betydning af indbyrdes garantiordninger bevares, under forudsætning af at de lever op til EU's standarder.

2. Artikel 8 vedrørende myndighedens beføjelser til at vedtage retningslinjer og henstillinger finder anvendelse på indskudsgarantiordninger.

3. Kommissionen kan vedtage forskriftsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som præciseret i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 7-7d i denne forordning.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 12e

Den europæiske bankstabilitetsfond

1. Der oprettes en europæisk stabilitetsfond (fond) for at styrke internaliseringen af omkostningerne ved det finansielle system og for at bistå skrantende grænseoverskridende finansielle virksomheder i at imødegå krisen. Finansielle virksomheder, der kun opererer i én medlemsstat, har mulighed for at tilslutte sig fonden. Fonden træffer passende foranstaltninger for at undgå, at tilgængeligheden af støtte skaber en moralsk risiko.
2. Den europæiske bankstabilitetsfond finansieres gennem direkte bidrag fra alle finansielle virksomheder identificeret i artikel 12b, stk. 1. Disse bidrag står i forhold til risikoniveauet og de bidrag til systemiske risici, som de hver især udgør, og variationer i den samlede risiko over tid, som fastsat gennem deres risikotavle. Niveauerne for de krævede bidrag fastlægges under hensyntagen til de mere generelle økonomiske vilkår og behovet for, at finansielle virksomheder opretholder kapital til opfyldelse af andre forskriftsmæssige og forretningsmæssige krav.
3. Den europæiske bankstabilitetsfond forvaltes af en bestyrelse, som udpeges af myndigheden for en periode af fem år. Bestyrelsens medlemmer vælges blandt de nationale myndigheders foreslåede personale. Fonden opretter også et rådgivende organ, der omfatter repræsentation uden stemmeret af de finansielle virksomheder, der deltager i fonden. Fondens bestyrelse kan foreslå, at myndigheden eksternaliserer forvaltningen af dens likviditet til anerkendte institutter (som f.eks. EIB), og at det investeres i sikre og likvide instrumenter.
4. Hvis de akkumulerede ressourcer fra bankernes bidrag ikke er tilstrækkelige til at imødegå vanskelighederne, har fonden mulighed for at øge sine ressourcer gennem udstedelse af gældspapirer eller gennem andre finansielle midler.

Artikel 13

Uddelegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan, med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar, uddelegere opgaver og ansvarsområder til myndigheden eller andre kompetente myndigheder, med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende uddelegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne aftaler, og de kan begrænse omfanget af uddelegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansielle virksomheder eller grupper.
2. Myndigheden **stimulerer og** letter uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.
  - 2a. Uddelegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de uddelegerede ansvarsområder.
3. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, på passende måde for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 14

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele **EU** og sørger i den forbindelse som minimum for:
  - a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder
  - b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning
  - c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder **og internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2a**
  - d) at vurdere anvendelsen af de relevante **forskriftsmæssige** standarder **og gennemførelsesstandarder**, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udarbejdet af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil
  - e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.
2. Myndigheden udvikler, når det er hensigtsmæssigt, nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Artikel 15

Peer review af kompetente myndigheder

1. Myndigheden **tilrettelægger og** gennemfører regelmæssigt peer reviews af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peer reviewede myndigheder. **Ved gennemførelsen af peer reviews tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.**
2. Et peer review omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:
  - a) hvorvidt den **kompetentemyndigheds ressourcer og ledelsesordninger** er **hensigtsmæssige**, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af **de i artikel 7-7e nævnte forskriftsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** og kapacitet til at reagere på markedsudviklingen
  - b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af **EU-lovgivningen** og med hensyn til tilsynspraksis, herunder **forskriftsmæssige og gennemførelsesmæssige** tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7 og 8, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i **EU-lovgivningen**
  - c) god praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder

Onsdag den 7. juli 2010

ca) *omfanget af effektivitet og konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de vedtagne bestemmelser, i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen, herunder de administrative foranstaltninger og sanktioner, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.*

3. På grundlag af peer reviewet kan myndigheden **udstede retningslinjer og** rette henstillinger i henhold til artikel 8 til de kompetente myndigheder. **Myndigheden tager hensyn til resultatet af peer reviewet i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 7-7e. De kompetente myndigheder bestræber sig på at anvende myndighedens rådgivning. Anvender den kompetente myndighed ikke denne rådgivning, underretter den myndigheden om grunden til dette.**

Myndigheden offentliggør den bedste praksis, der afdækkes i disse peer reviews. Derudover kan alle andre resultater fra peer reviews offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peer reviewet.

Artikel 16

Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, bl.a. i tilfælde, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **Unionen** bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra **Unionen**, bl.a. ved:

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
  - 2) **når det er muligt og hensigtsmæssigt**, at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
  - 3) **atforetage ikke-bindende mægling** på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 11
  - 4) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt
- 4a) **træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare**
- 4b) **samle oplysninger centralt, der er modtaget fra kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 12 og 20 som følge af de lovgivningsmæssige rapporteringsforpligtelser for finansielle virksomheder, der opererer i mere end en medlemsstat. Myndigheder videregiver disse oplysninger til de andre berørte myndigheder.**

Artikel 17

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt **EIOPA, ESMA, ESRB** samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. **Myndigheden medtager i sine vurderinger en økonomisk analyse af de markeder, som finansielle virksomheder opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.**

Onsdag den 7. juli 2010

1a. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på **EU-plan** af de finansielle virksomheders modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den til brug for de kompetente myndigheder:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for en virksomheds finansielle situation
- b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansielle virksomheders modstandsdygtighed

ba) fælles metoder til vurdering af visse produkters eller distributionsprocessers virkninger for en virksomheds finansielle stilling og for indskydere, investorer samt forbrugeroplysning.

2. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt præventive og afhjælpende tiltag.

3. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med **EIOPA og ESMA via det fælles udvalg.**

Artikel 18

Internationale forbindelser

1. Myndigheden kan **■** uden at dette berører **EU-institutionernes og medlemsstaternes** kompetenceområder **udvikle kontakter og** indgå administrative aftaler med **tilsynsmyndigheder**, internationale organisationer og tredjelandes forvaltninger. **Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for EU og dens medlemsstater, og den forhindrer heller ikke medlemsstaterne og ders kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande.**

2. Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter.**

3. **Myndigheden giver i rapporten omhandlet i artikel 28, stk. 4a, oplysning om de aftaler om administrative ordninger, der er blevet indgået med internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, samt om bistand ydet ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger.**

Artikel 19

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

1a. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en forskriftsmæssig eller gennemførelsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, eller er der ikke fastsat nogen tidsfrist, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast og fastsætte en tidsfrist for forelæggelsen.

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen kan under hensyntagen til, hvor hastende sagen er, anmode om et udkast til en forskriftsmæssig eller gennemførelsmæssig teknisk standard før den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter. I sådanne tilfælde anfører Kommissionen en passende begrundelse.

2. Med hensyn til tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser, der falder ind under *anvendelsesområdet* for direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden **■** efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsvurdering, dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 19a, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/48/EF. Udtalelsen skal afgives hurtigt og under alle omstændigheder inden udgangen af evalueringsperioden i henhold til direktiv 2007/44/EF. Artikel 20 finder anvendelse på områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 20

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder **■** i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, under forudsætning af at adressaten har lovlig adgang til de relevante data, og at informationsanmodningen er nødvendig i forhold til arten af den pågældende forpligtelse.

1a. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum. Disse anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

1b. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan myndigheden stille alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af såvel tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning som artikel 56.

1c. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlapning af indberetningsforpligtelser, skal den først tage hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes, formidles og udvikles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

2. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder **■**, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, finansministeriet, hvis sidstnævnte har tilsynsoplysninger til sin rådighed, centralbanken eller det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

2a. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 og 2, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansielle virksomheder. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansielle virksomheder er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i overensstemmelse med stk. 2 og dette stykke.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder **■** myndigheden med at indsamle sådanne oplysninger.

3. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 21

Forhold til ESRB

1. **Myndigheden** samarbejder **tæt og regelmæssigt** med ESRB.
2. Myndigheden **■** giver ESRB de regelmæssige, ajourførte oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller samlet form, leveres hurtigst muligt til det efter begrundet anmodning, jf. artikel [15] i forordning (EU) nr. .../2010[ESRB]. **Myndigheden fastlægger i samarbejde med ESRB passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger, navnlig vedrørende de enkelte finansielle virksomheder.**
3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger, jf. artikel [16] i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].
4. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder den hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller anbefalingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til **alle** tiltag, der skal tages i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslen eller anbefalingen.

Hvis myndigheden ikke følger op på en anbefaling, begrundes den dette over for **Europa-Parlamentet, Rådet og ESRB**.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's anbefaling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter **Europa-Parlamentet og Rådet og ESRB** i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].

6. Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og anbefalinger.

Artikel 22

Interessentgruppe for banker

1. Der nedsættes en interessentgruppe for banker **for at fremme** høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. **Interessentgruppen for banker skal høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 7 vedrørende forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle finansielle virksomheder, artikel 8 vedrørende retningslinjer og henstillinger.** Hvis det er nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgruppen for banker hurtigst muligt.

Interessentgruppen for banker afholder mindst fire møder om året.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Interessentgruppen for banker består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på EU's kredit- og investeringsinstitutter, **der opererer i EU**, disses ansatte samt forbrugere, brugere af bankydelse og **repræsentanter for SMV'er. Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer finansielle virksomheder, og tre af disse repræsenterer kooperative banker og sparekasser.**

■

3. Medlemmerne af interessentgruppen for banker udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter.

I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk og **kønsmæssig** balance blandt interessenterne og dækning af hele **Unionen**.

4. Myndigheden **tilvejebringer al nødvendig information og sikrer** den nødvendige sekretærbistand til interessentgruppen for banker. **Der skal ydes tilstrækkelig godtgørelse af rejseudgifter til medlemmer af interessentgruppen, der repræsenterer ikkeudbyttegivende organisationer. Gruppen kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål.** Medlemmerne af interessentgruppen for banker har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for banker kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, **med særlig vægt på opgaverne fastlagt i artikel 7-7e, 8, 14, 15 og 17.**

6. Interessentgruppen for banker vedtager selv sin forretningsorden **med to tredjedels flertal blandt medlemmerne.**

7. Myndigheden offentliggør interessentgruppens udtalelser og rådgivning samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

■

2. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til **artikel 10, stk. 2, eller artikel 11** indvirker **direkte og på afgørende måde** på dens finanspolitiske ansvar, **meddeler** den senest **ti arbejdsdage** efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens beslutning, **dette til** myndigheden, **Europa-Parlamentet og Kommissionen** ■.

I sin meddelelse gør medlemsstaten ■ rede for, **hvorfor og på grundlag af en konsekvensanalyse i hvor høj grad** beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar. ■

2a. Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten meddeler myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Fastholder myndigheden sin beslutning **eller ændrer den**, træffer Rådet **■** afgørelse **■** om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes eller trækkes tilbage. **Afgørelsen om at fastholde myndighedens beslutning træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Afgørelsen om at trække myndighedens beslutning tilbage træffes med kvalificeret flertal af dets medlemmer. I begge tilfælde fraregnes stemmerne fra de berørte medlemmer.**

3a. Træffer Rådet ikke afgørelse inden for ti arbejdsdage **i det i artikel 10 nævnte tilfælde og en måned i det i artikel 11 nævnte tilfælde**, anses myndighedens beslutning for at være fastholdt.

3b. Hvis en beslutning, der er vedtaget i medfør af artikel 10, fører til anvendelse af de i artikel 12d eller 12e omhandlede fonde, opfordrer medlemsstaten ikke Rådet til at opretholde eller tilbagetrække en beslutning truffet af myndigheden.

Artikel 24

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden træffer de i **denne forordning** omhandlede beslutninger, underretter den **enhver navngiven adressat** om, at den agter at træffe en sådan beslutning, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, **dens kompleksitet og potentielle konsekvenser**, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter. **Det samme gælder for de i artikel 9, stk. 4, nævnte henstillinger.**

2. Myndighedens beslutninger skal begrundes.

3. Adressaterne for myndighedens beslutninger underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.

4. Har myndigheden truffet en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 2 eller 3, tager den beslutningen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

5. Beslutninger, der træffes af myndigheden i henhold til artikel 9, 10 og 11, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller den berørte finansielle virksomhed og hovedindholdet af beslutningen, **medmindre en sådan offentliggørelse strider mod** finansielle virksomheders legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder **eller kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i EU i fare.**

KAPITEL III

ORGANISATION

AFDELING 1

TILSYNSRÅDET

Artikel 25

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:

a) formanden, der ikke har stemmeret

b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutter i hver af medlemsstaterne, **og som skal mødes personligt mindst to gange årligt**

Onsdag den 7. juli 2010

- c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
- d) en repræsentant for Den Europæiske Centralbank, som ikke har stemmeret
- e) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
- f) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.

1a. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgruppen for banker regelmæssigt og mindst to gange årligt.

2. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), nævnte medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

3. Er den i stk. 1, litra b), omhandlede myndighed ikke en centralbank, kan det i samme litra nævnte medlem af tilsynsrådet **beslutte at lade sig ledsage** af en repræsentant for medlemsstatens centralbank, som ikke har stemmeret.

3a. I medlemsstater, hvor der er mere end én myndighed, der er ansvarligt for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.

4. Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 94/19/EF kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for de relevante organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medlemsstaterne.

5. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 26

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og uddelegere visse klart definerede opgaver og beslutninger til disse interne udvalg eller paneler, bestyrelsen eller formanden.

2. Med henblik på artikel 11 indkalder tilsynsrådet for at lette **en upartisk bilæggelse** af tvisten et **uafhængigt panel, der har en afbalanceret sammensætning af medlemmer**, bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som **hverken** er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, **eller har nogen interesse i konflikten eller nogen direkte forbindelse med de pågældende kompetente myndigheder.**

2a. Med forbehold af artikel 11, stk. 2, foreslår panelet en beslutning til endelig afgørelse i tilsynsrådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit.

Onsdag den 7. juli 2010

2b. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 27

Uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt **udelukkende** i **Unionens** interesse **som helhed** og må ikke søge eller modtage instrukser fra **EU-institutioner eller -organer**, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

2. Medlemsstaterne, EU-institutionerne og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

Artikel 28

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarlig for at træffe de i kapitel II omhandlede beslutninger.

2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og beslutninger og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.

3. Tilsynsrådet udpeger formanden.

4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra bestyrelsen myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

4a. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra bestyrelsen årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

6. Tilsynsrådet **vedtager budgettet** i overensstemmelse med artikel 49.

7. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33, stk. 5, og artikel 36, stk. 5.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 29

Beslutningstagning

1. Tilsynsrådets beslutninger træffes med *simpelt* flertal af dets medlemmer *efter princippet om én mand én stemme undtagen i de tilfælde, der er omhandlet nedenfor.*

I forbindelse med forskrifter som omhandlet i artikel 7 og 8 og foranstaltninger og beslutninger, der vedtages i medfør af kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra stk. 1 beslutninger med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, for så vidt angår beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, anses den beslutning, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med alle andre beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, vedtages den beslutning, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet efter princippet om ét medlem én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle virksomheder, medmindre andet er fastsat i artikel 61 eller i *de* i artikel 1, stk. 2, nævnte *retsakter*.

AFDELING 2

BESTYRELSEN

Artikel 30

Sammensætning

1. Bestyrelsen er sammensat af formanden *og yderligere seks* medlemmer *af* tilsynsrådet, *som vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.*

Hvert medlem, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan repræsentere bestyrelsesmedlemmet, hvis dette er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på 2½ år. Denne periode kan forlænges én gang. *Sammensætningen af bestyrelsen skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle EU som helhed. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.*

2. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Onsdag den 7. juli 2010

Den administrerende direktør **og en repræsentant for Kommissionen** deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 49.

Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Bestyrelsen indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Bestyrelsen afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som den anser det for nødvendigt. Der afholdes ■ møder mindst **fem** gange om året.

4. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter. **Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under bestyrelsens drøftelser vedrørende individuelle finansielle virksomheder.**

Artikel 31

Uafhængighed

Medlemmerne af bestyrelsen handler uafhængigt og objektivt **alene i Unionens interesse som helhed** uden at søge eller modtage instrukser fra **EU-institutioner** eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af bestyrelsen.

Artikel 32

Opgaver

1. Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

2. Bestyrelsen fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.

3. Bestyrelsen udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 49 og 50.

4. Bestyrelsen vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten for tjenestemænd«).

5. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 58.

■

6a. Bestyrelsen foreslår på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse og fremsendelse til Europa-Parlamentet.

Onsdag den 7. juli 2010

7. Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
8. Bestyrelsen udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3 og 5.

AFDELING 3

FORMANDEN

Artikel 33

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle virksomheder og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure, **der tilrettelægges og forvaltes af tilsynsrådet.**

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet en liste med tre kandidater. Europa-Parlamentet foretager høringer af kandidaterne, hvorefter det vælger en af disse. Den således udvalgte kandidat udpeges af tilsynsrådet.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. **Denne suppleant må ikke vælges blandt medlemmerne af bestyrelsen.**

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:
  - a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
  - b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes ■ af Europa-Parlamentet **efter beslutning truffet af tilsynsrådet.**

Formanden må ikke hindre tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 34

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke formanden i udøvelsen af sine opgaver.

Formanden skal i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 35

Rapport

1. Europa-Parlamentet **og Rådet** kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, under fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring. **Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.**

2. **Formanden aflægger en skriftlig rapport om myndighedens vigtigste aktiviteter til Europa-Parlamentet, når det anmoder herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 1 omhandlede erklæring.**

2a. Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 7a-7e, 8, 9, 10, 11a og 18 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.

AFDELING 4

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 36

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af den administrerende direktør, som er en fuldtidsansat uafhængig fagkyndig.
2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle virksomheder og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure, **efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet.**
3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering.

Ved evalueringen lægger tilsynsrådet især vægt på:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Onsdag den 7. juli 2010

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet.

Artikel 37

Uafhængighed

1. Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for myndigheden, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis bestyrelsen og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

1a. Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af sine opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Artikel 38

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder bestyrelsens arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under bestyrelsens kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 32, stk. 2.
5. Hvert år inden den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 32, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 49 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 50.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 54, og varetager personalespørgsmål.

Onsdag den 7. juli 2010

KAPITEL IV

DET EUROPÆISKE FINANSTILSYNSSYSTEM

AFDELING 2

EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER (DET FÆLLES UDVALG)

Artikel 40

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes **det** fælles udvalg af europæiske tilsynsmyndigheder.
2. Det fælles udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden **indgår** i et regelmæssigt og tæt samarbejde og **sikrer** tværsektoriel sammenhæng med **de andre ESA'er, navnlig hvad angår:**
  - **finansielle konglomerater**
  - **regnskabsføring og revision**
  - **mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiel stabilitet**
  - **detailinvesteringsprodukter**
  - **foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, og**
  - **udveksling af oplysninger med ESRB og udvikling af forbindelserne mellem ESRB og de europæiske tilsynsmyndigheder.**
3. **Det fælles udvalg får eget personale, der stilles til rådighed af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, og som fungerer som sekretariat.** Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til **administrative, infrastrukturelle og driftsmæssige udgifter.**

Artikel 40a

Tilsyn

Hvis en finansiel virksomhed omfatter forskellige sektorer, skal det fælles udvalg bilægge eventuelle tvister i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 41

Sammensætning

1. Det fælles udvalg er sammensat af **formændene for de europæiske tilsynsmyndigheder** og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 43 nedsat underudvalg
2. Den administrerende direktør, **en repræsentant for** Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i **det fælles udvalg** samt i de i artikel 43 nævnte underudvalg som observatører.
3. Formanden for **det fælles udvalg** udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed. **Formanden for det fælles udvalg, der er udpeget i overensstemmelse med dette stykke, udpeges samtidig til næstformand i ESRB.**

Onsdag den 7. juli 2010

4. **Det fælles udvalg** vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i det fælles udvalgs møder.

Det fælles udvalg mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 42

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og/eller med Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 7, 9, 10 eller 11 vedrørende gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF og eventuel **andre retsakter** omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages samtidigt og med samme indhold af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

Artikel 43

Underudvalg

1. Med henblik på artikel 42 nedsættes der et underudvalg for finansielle konglomerater under **det fælles udvalg**.
2. Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.
3. Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af **det fælles udvalg**.
4. Det fælles udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 3

KLAGENÆVNET

Artikel 44

Sammensætning

1. Klagenevnet er et fælles organ for **de tre europæiske tilsynsmyndigheder**.
2. Klagenevnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med **godt omdømme og med dokumenteret** relevant viden og **ogerhvervsmæssig** erfaring, **herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, værdipapirmarkedet eller andre finansielle tjenesteydelser**, men omfatter ikke personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller **EU-institutioner**, som er involveret i myndighedens aktiviteter. **Et betydeligt antal af klagenevnets medlemmer skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.**

Klagenevnet vælger sin formand.

Klagenevnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. **Hvis den påklagede beslutning henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal på fire medlemmer omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenevnet, der er udpeget af myndigheden.**

Onsdag den 7. juli 2010

Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens bestyrelse, kan ikke afsættes i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og bestyrelsen efter høring af tilsynsrådet træffer beslutning herom.

6. **Den Europæiske Banktilsynsmyndighed**, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed yder passende drifts- og sekretærbistand til klagenævnet **gennem det fælles udvalg**.

Artikel 45

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller tilsynsrådet.

2. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt ud over at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

Onsdag den 7. juli 2010

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, offentliggøres og afgives hvert år.

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 46

Klager

1. Alle fysiske og juridiske personer, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 9, 10 og 11 omhandlet beslutning truffet af myndigheden eller enhver anden beslutning, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med **de retsakter**, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en beslutning, som, selv om den formelt er rettet til en anden person, er af direkte og personlig interesse for den pågældende.
2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter, at beslutningen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, senest to måneder efter offentliggørelsen af myndighedens beslutning.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede beslutning.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne eller andre parter indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan **enten stadfæste den kompetente myndigheds beslutning** eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse **og skal vedtage en ændret beslutning om den pågældende sag.**

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 47

Indbringelse af sager for Retten og Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Retten eller Domstolen i overensstemmelse med **artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en beslutning truffet af myndigheden.

Onsdag den 7. juli 2010

1a. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk og juridisk person kan klage direkte til Domstolen over myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Retten **I** eller Domstolen i overensstemmelse med **artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Retten **I** eller Domstolen.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

Myndighedens budget

1. Myndighedens, **der er et organ i henhold til artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002**, indtægter udgøres navnlig af **enhver kombination af følgende:**

a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle virksomheder, **hvilket sker i overensstemmelse med den stemmevægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

b) et tilskud fra **Unionen** opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen). **Den Europæiske Unions finansiering af myndigheden baseres på en aftale mellem budgetmyndighedens parter som fastsat i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning**

c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante **EU-retlige** instrumenter.

2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur, **faglig uddannelse** og driftsudgifter.

3. Indtægter og udgifter skal balancere.

4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens driftsbudget.

Artikel 49

Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen **og tilsynsrådet** sammen med en stillingsfortegnelse. **Tilsynsrådet** udarbejder hvert år på grundlag af det foreløbige budgetforslag fra den administrerende direktør **og efter godkendelse i bestyrelsen** et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. **Tilsynsrådet** fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender **bestyrelsen** det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (»budgetmyndigheden«) sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
  3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til **artikel 313 og 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.
  4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevilningerne til tilskuddet til myndigheden.
  5. **Tilsynsrådet** vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
  6. Bestyrelsen underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.
- 6a. I det første år af myndighedens drift, der slutter den 31. december 2011, godkendes budgettet af medlemmerne af niveau 3-udvalget efter høring af Kommissionen og sendes derefter til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på godkendelse.**

Artikel 50

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽³⁴⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«).

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.

⁽³⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.
8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.
9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet (**inklusive alle myndighedens udgifter og indtægter**) for regnskabsåret n .

Artikel 51

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002⁽³⁵⁾, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 52

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽³⁶⁾, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 53

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

⁽³⁵⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁶⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 54

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som **Unionens** institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør **og formanden**.
2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 55

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 56

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og bestyrelsen, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne **og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis**, er omfattet af bestemmelserne i **artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** og de relevante bestemmelser i relevant **EU-lovgivning** om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.

I medfør af tjenestemandsvedtægten, der er omhandlet i artikel 54, er personalet efter dets fratræden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af myndigheden.

2. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansielle virksomheder ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1, første afsnit, omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve **de** i artikel 1, stk. 2, omhandlede **retsakter**, navnlig i retssager med henblik på vedtagelse af beslutninger.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden **EU-lovgivning** vedrørende finansielle virksomheder.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽³⁷⁾.

Artikel 57

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 58

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på myndighedens dokumenter.

2. Bestyrelsen vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. De beslutninger, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter påklagning til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis **artikel 228 og 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

Artikel 59

Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1 ⁽³⁸⁾ finder anvendelse på myndigheden.

2. Bestyrelsen træffer beslutning om myndighedens interne sprogordning.

3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 60

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

⁽³⁷⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

⁽³⁸⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

Onsdag den 7. juli 2010

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 61

Tredjelandes deltagelse

1. Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som har indgået aftaler med **Unionen**, der indebærer, at de har indført og anvender **EU-retten** inden for myndighedens kompetenceområde, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

1a. Myndigheden kan tillade deltagelse af tredjelande, der anvender lovgivning, der anerkendes som tilsvarende inden for myndighedens kompetenceområder i artikel 1, stk. 2, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. I de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansielle virksomheder, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 62

Forberedende foranstaltninger

-1. I perioden efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder CEBS tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af CEBS med myndigheden.

1. **Når myndigheden er oprettet, har** Kommissionen **■** ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 36, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. **Denne periode ophører, når myndigheden har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget.**

2. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og bestyrelsens beføjelser.

Onsdag den 7. juli 2010

3a. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for CEBS. Alle CEBS's aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer kan overføres til myndigheden. En statsautoriseret revisor udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver for CEBS. Denne erklæring revideres og godkendes af CEBS's medlemmer og af Kommissionen inden overførslen af aktiver og passiver finder sted.

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Alle ansættelseskontrakter **og udstationeringsaftaler** indgået af **CEBS** eller dets sekretariat, som var i kraft på datoen for denne forordnings anvendelse, opfyldes, indtil de udløber, jf. dog artikel 54. De kan ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprøve for **CEBS's personale** eller dets sekretariat **som omhandlet i stk. 1. Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt ud hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som den enkelte har udvist i udførelsen af sin funktion forud for ansættelsen.**

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 63a

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv iværksættelse af denne forordning.

Artikel 64

Ændringer

▮ Afgørelsenr. 716/2009/EF ændres hermed, idet **CEBS** udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 65

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/78/EF om oprettelse af **CEBS** ophæves hermed **med virkning fra 1. januar 2011.**

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 66

Revisionsklausul

-1. Inden ...⁽¹⁾ forelægger Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet de nødvendige forslag med henblik på at styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der kan udgøre en systemisk risiko som omhandlet i artikel 12b, og på at opstille nye rammer for styring af finanskriser, herunder finansieringsordninger.

1. **Inden ...^(*)** og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. I rapporten foretages der **bl.a.** en evaluering af:

- a) **hvilket omfang af harmonisering af praksis for tilsyn, de kompetente myndigheder har opnået**
  - b) **tilsynskollegiernes virkemåde**
  - c) **hvilke fremskridt, der er gjort i harmoniseringen inden for kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder EU-finansieringsmekanismer**
  - d) **hvorvidt myndighedens rolle - navnlig i lyset af de opnåede resultater med hensyn til områderne i litra c) - i forbindelse med tilsyn med finansielle virksomheder, der udgør en potentiel systemisk risiko, bør styrkes, og hvorvidt den bør tillægges udvidede tilsynsbeføjelser over sådanne virksomheder**
  - e) **anvendelsen af beskyttelsesklausulen fastlagt i artikel 23.**
- 1a. I den rapport, der omhandles i stk. 1, undersøges også, hvorvidt**
- a) **det er hensigtsmæssigt at fortsætte med separat tilsyn med bankvæsen, forsikringer, arbejds-markedspensionsordninger, værdipapirer og finansielle markeder**
  - b) **det er hensigtsmæssigt at adskille kontrol med tilsyn og forretningspraksis, eller om begge opgaver skal påhvile samme tilsynsmyndighed**
  - c) **det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau og mellem ESA'erne**
  - d) **ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling**
  - e) **der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS**
  - f) **ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig**
  - g) **det er hensigtsmæssigt at fastholde myndighedens hjemsted i Frankfurt.**

⁽¹⁾ Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

^(*) Tre år efter denne forordnings anvendelsesdato.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 67

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 **med undtagelse af artikel 62 og artikel 63, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen. Myndigheden oprettes på datoen for denne forordnings anvendelse.**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger ***I

P7_TA(2010)0273

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (KOM(2009)0502 - C7-0168/2009 - 2009/0143(COD))

(2011/C 351 E/39)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Forslaget blev den 7. juli 2010 ⁽¹⁾ ændret således:

PARLAMENTETS ÆNDRING (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0170/2010).

(*) Ændringer: Den nye eller ændrede tekst markeres med **fede typer og kursiv**, udeladelser markeres med symbolet **■**.

Onsdag den 7. juli 2010

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Finanskrisen i 2007/2008 afslørede store mangler i det finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i det finansielle system som helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset **den finansielle globalisering og** den nuværende situation på de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansvirksomheder driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af **EU-lovgivningen** og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

(1a) *Europa-Parlamentet har allerede længe inden den finansielle krise regelmæssigt opfordret til, at alle aktører på EU-plan i højere grad blev sikret samme vilkår, og har samtidig gjort opmærksom på væsentlige mangler i EU's tilsyn med de stadigt mere integrerede finansielle markeder (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁵⁾, af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog ⁽⁷⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁸⁾, af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁹⁾, af 22. april 2009 om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvency II) ⁽¹⁰⁾ og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽¹¹⁾.*

(2) I en af Kommissionen rekvireret rapport, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og udarbejdet af en ekspertgruppe på højt niveau under forsæde af Jacques de Larosière (*de Larosière-rapporten*), konkluderes det, at det er nødvendigt at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Det anbefales heri at indføre reformer af strukturen i tilsynet med **Unionens** finanssektor. Det fremgår endvidere af ekspertgruppens rapport, at der bør oprettes et europæisk finanstillingsystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en for værdipapirsektoren, ligesom der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici. **Anbefalingerne i rapporten udgjorde det minimumsniveau af ændringer, som eksperterne skønnede nødvendigt for at undgå en lignende krise i fremtiden.**

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C

⁽³⁾ EUT C 13 af 20.01.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af ...

⁽⁵⁾ EFT C 40 af 07.02.2001, s. 453.

⁽⁶⁾ EFT C 25 E af 29.01.2004, s. 394.

⁽⁷⁾ EFT C 175 E af 10.07.2008, s. 392.

⁽⁸⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0279.

Onsdag den 7. juli 2010

- (3) I sin meddelelse af 4. marts 2009 »Fremdrift i den europæiske genopretning« foreslår Kommissionen, at der fremlægges et lovgivningsudkast til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk råd for systemiske risici (**ESRB**), og i sin meddelelse af 27. maj 2009 »Finansielt tilsyn i Europa« **■** gør Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, **men den medtager ikke alle de henstillinger, der fremsættes i de Larosièrere-rapporten.**
- (4) Det Europæiske Råd anbefalede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der blev oprettet et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet er at forbedre kvaliteten og konsistensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders beslutninger ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.
- (4a) *I Den Internationale Valutafonds (IMF) rapport af 16. april 2010 om et rimeligt og væsentligt bidrag fra den finansielle sektor (A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector), der blev udarbejdet på opfordring af G-20-topmødet i Pittsburgh, anførtes det, at »omkostninger opstået på grund af svigt i den finansielle sektor bør indeholdes i og dækkes af et finansielt stabilitetsgebyr, der er forbundet med en pålidelig og effektiv saneringsmekanisme. Hvis saneringsmekanismerne udformes på hensigtsmæssig måde, vil de kunne forhindre, at regeringerne fremover tvinges til at redde institutioner, der er for betydningsfulde, for store eller for indbyrdes afhængige til at bryde sammen«.*
- (4b) *Af Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020« fremgår det også, at en afgørende prioritet på kort sigt vil være at »sikre en bedre forebyggelse af og om nødvendigt forvaltning af eventuelle finanskriser, og at den - under hensyntagen til finanssektorens specifikke ansvar i den nuværende krise - også skal omfatte passende bidrag fra finanssektoren«.*
- (4c) *Det Europæiske Råd fremsatte den 25. marts 2010 er klar erklæring om, at der »navnlig er behov for fremskridt i spørgsmål som f.eks. systemiske institutioner, finansieringsinstrumenter til krisestyring«.*
- (4d) *Det Europæiske Råd af 17. juni 2010 tilkendegav endelig, at medlemsstaterne bør indføre en ordning med afgifter fra finansielle virksomheder for at sikre en retfærdig fordeling af byrden og give incitamenter til at standse systemiske risici. Sådanne afgifter bør være en del af pålidelige saneringsregler.*
- (5) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for **det finansielle systems** stabilitet **og det indre markeds funktion.** Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og således for at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke kriser.
- (6) **Unionen** har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status **■**. Situationen er uholdbar for **Unionen**, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende virksomheder, der opererer på tværs af grænserne; når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkeligt; når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler; når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på europæisk niveau, når der er forskellige fortolkninger af de samme bestemmelser. Det europæiske **finanstilsynssystem (ESFS)** bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt indre marked for finansielle tjenesteydelser i **Unionen**, hvor de nationale tilsyn indgår i et stærkt **EU-netværk.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (7) **ESFS** bør være et **integreret** netværk af nationale og **EU-tilsynsmyndigheder**, hvor det daglige tilsyn med finansieringsinstitutter overlades til det nationale niveau. **Myndigheden bør spille en ledende rolle i tilsynskollegierne, der fører tilsyn med grænseoverskridende finansielle virksomheder, og der bør fastsætte klare tilsynsregler for dem. Myndigheden skal være særlig opmærksom på finansielle virksomheder, der kunne udgøre en systemisk risiko, idet sådanne virksomheders konkurs kunne destabilisere det finansielle system i EU, hvis en national myndighed ikke har udøvet sine beføjelser.** Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for finansieringsinstitutterne og de finansielle markeder i hele **Unionen**. **Ud over myndigheden** bør der oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (**Bankvæsen**) og en europæisk tilsynsmyndighed (**Værdipapirer og Markeder**) samt en **europæisk tilsynsmyndighed (Det Fælles Udvalg)**. **ESRB bør være en del af ESFS.**
- (8) De europæiske tilsynsmyndigheder bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF⁽¹⁾, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF⁽²⁾, og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF⁽³⁾, og overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, **herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant.** Hver myndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. Når det af institutionelle grunde og det i medfør af **traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)** er påkrævet, bør Kommissionen også deltage i netværket af tilsynsaktiviteter.
- (9) **Myndigheden** har til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, bl.a. gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser **og de finansielle virksomheders forskellige typer. Myndigheden bør beskytte offentlige værdier såsom det finansielle systems stabilitet, gennemsigtigheden af markederne og de finansielle produkter og sikre beskyttelse af indskydere og investorer. Myndigheden bør hindre tilsyns-arbitrage og sikre ensartede vilkår** og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansielle virksomheder og andre interessenter, forbrugere og ansatte under hensyntagen til behovet for at styrke konkurrenceevne og innovation inden for det indre marked og sikre global konkurrenceevne. **Dens opgaver omfatter også fremme af tilsynskonvergens og rådgivning til EU's institutioner inden for forsikring, genforsikring, arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og forsikringsformidling samt relateret virksomhedsledelse og spørgsmål vedrørende revision og regnskabsaflæggelse.** Myndigheden bør også være ansvarlig for en **generelt tilsyn med eksisterende og nye finansielle produkter/typer af transaktioner.**
- (9a) **Myndigheden tager behørigt hensyn til indvirkningen af dens aktiviteter på konkurrence og innovation på det indre marked, Unionens globale konkurrenceevne, finansiell integration samt EU's nye strategi for beskæftigelse og vækst.**
- (9b) **For at opfylde sine målsætninger bør myndigheden have status som juridisk person samt administrativ og finansiell uafhængighed. Myndigheden bør tildeles beføjelser til at behandle forhold vedrørende overensstemmelse med love, navnlig i forbindelse med systemiske og grænseoverskridende risici.**
- (9c) **Systemisk risiko defineres af internationale myndigheder (IMF, Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), Den Internationale Betalingsbank (BIS)) som en risiko for afbrydelse af finansielle tjenester, der i) er forårsaget af en forringelse af hele eller dele af det finansielle system og ii) kan have alvorlige negative konsekvenser for realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i en vis grad.**

⁽¹⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.

⁽³⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

Onsdag den 7. juli 2010

- (9d) **Grænseoverskridende risiko er ifølge disse institutioner enhver risiko, der opstår som følge af økonomiske ubalancer eller finansielle svigt i hele eller dele af Unionen, som potentielt kan have væsentlige negative konsekvenser for transaktionerne mellem økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds funktion eller for de offentlige finanser i Unionen eller en af dens medlemsstater.**
- (10) **Den Europæiske Unions Domstol traf i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet) følgende afgørelse: »Intet i ordlyden af artikel 95 EF (nu artikel 114 i TEUF) gør det muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver på grundlag af denne bestemmelse, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse«.** Myndighedens formål og opgaver - at bistå de nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af **EU-bestemmelserne** og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration - er nært forbundet med målsætningerne for den gældende **EU-ret** vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. **ESRB** bør derfor oprettes på grundlag af **TEUF's artikel 114**.
- (11) Følgende retsakter fastsætter de nationale tilsynsmyndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen⁽¹⁾: Rådets direktiv 64/225/EØF af 25. februar 1964 om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession⁽²⁾, Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁽³⁾, Rådets direktiv 73/240/EØF af 24. juli 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden inden for direkte forsikring bortset fra livsforsikring⁽⁴⁾, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 om ændring af direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring⁽⁵⁾, Rådets direktiv 78/473/EØF af 30. maj 1978 om samordning af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet⁽⁶⁾, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 om ændring, navnlig for så vidt angår turistassistance, af første direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁽⁷⁾, Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshælpforsikring⁽⁸⁾, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 73/239/EØF⁽⁹⁾, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv)⁽¹⁰⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med

(1) Bemærk venligst, at direktiv 64/225/EØF, 73/239/EØF, 73/240/EØF, 76/580/EØF, 78/473/EØF, 84/641/EØF, 87/344/EØF, 88/357/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2001/17/EF, 2002/83/EF og 2005/68/EF udgør en del af Solvens II (omarbejdning) (Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (omarbejdning) (KOM(2008)0119 - C6-0231/2007 - 2007/0143(COD))), dvs. ophæves med virkning fra den 1. november 2012.

(2) EFT 56 af 4.4.1964, s. 878.

(3) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

(4) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 20.

(5) EFT L 189 af 13.7.1976, s. 13.

(6) EFT L 151 af 7.6.1978, s. 25.

(7) EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21.

(8) EFT L 185 af 4.7.1987, s. 77.

(9) EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1.

(10) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringsselskaber ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring ⁽³⁾, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed ⁽⁵⁾.

- (12) Gældende **EU-lovgivning**, som regulerer denne forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat ⁽⁶⁾, **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler** ⁽⁷⁾, **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed** ⁽⁸⁾ samt **relevante dele af** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽⁹⁾, **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne** ⁽¹⁰⁾ og **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked** ⁽¹¹⁾.
- (12a) *Det er hensigtsmæssigt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for indskudsgarantiordninger for at sikre ens vilkår og rimelig behandling af indskydere i hele Unionen. Da indskudsgarantiordninger snarere er underkastet kontrol i medlemsstaterne end et lovmæssigt tilsyn, er det hensigtsmæssigt, at myndigheden kan udøve sine beføjelser i henhold til denne forordning for så vidt angår selve indskudsgarantiordningen og den institution, som administrerer ordningen. Myndighedens rolle bør revideres, når en europæisk indskudsgarantiordning etableres.*
- (13) Det er nødvendigt med et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede **forskriftsmæssige** tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele **Unionen**. Da myndigheden er i besiddelse af højtspecialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i **EU's lovgivning**, udarbejder udkast til **forskriftsmæssige** tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg. **Disse forskriftsmæssige og gennemførelsesmæssige** tekniske standarder bør **godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at de kan få bindende retsvirkning**.
- (14) *Udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder bør kun ændres under meget begrænsede og ekstraordinære omstændigheder, forudsat at myndigheden er den, der er i tæt kontakt med, og som anerkender det daglige arbejde på de finansielle markeder. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer, f.eks. hvis udkastet til tekniske standarder er uforeneligt med fællesskabslovgivningen, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af de tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens godkendelse.*

⁽¹⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.

⁽⁶⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ **EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.**

⁽⁸⁾ **EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.**

⁽⁹⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

⁽¹¹⁾ **EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (14a) *Kommissionen bør også gives beføjelser til at gennemføre juridisk bindende retsakter, jf. artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Forskriftsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder må tage hensyn til proportionalitetsprincippet, f.eks. bør kravene i disse standarder være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med de pågældende finansielle virksomheders virksomhed.*
- (15) *Inden for de områder, som ikke er omfattet af **forskriftsmæssige** tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelser til at udstede **retningslinjer** og henstillinger om anvendelse af **EU-lovgivningen**. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør de nationale myndigheder være forpligtet til at **offentliggøre begrundelserne**, hvis de ikke overholder disse retningslinjer og henstillinger, **for at sikre fuld gennemsigtighed for markedsdeltagere**.*
- (16) *Korrekt og fyldestgørende anvendelse af **EU-lovgivningen** er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, **gennemsigtighed**, effektivitet og ordnede virkemåde, det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansielle virksomheder i **Unionen**. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af **manglende eller ukorrekt anvendelse, som er i strid med EU-lovgivningen**. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i **EU-lovgivningen** er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.*
- (17) *For at sikre en passende reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af **EU-lovgivningen**, bør en retrinsmekanisme finde anvendelse. På første trin bør myndigheden have beføjelser til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af **EU-lovgivningen** i forbindelse med tilsyn; dette trin afsluttes med en henstilling. **Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.***
- (18) *Overholder den nationale myndighed ikke henstillingen **inden for en frist, der er fastsat af myndigheden**, bør **myndigheden omgående** rette en beslutning til den nationale tilsynsmyndighed for at sikre, at **EU-lovgivningen** overholdes, således at der skabes direkte retsvirkninger, som kan påberåbes ved nationale domstole og myndigheder og håndhæves i henhold til **artikel 258 i TEUF**.*
- (19) *I ekstraordinære tilfælde, hvor den kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, der rettes til individuelle finansielle virksomheder. Disse beføjelser bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever **den formelle udtalelse**, der er rettet til den, og hvor **EU-lovgivningen** finder direkte anvendelse på finansielle virksomheder i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger. **Europa-Parlamentet og Rådet ser i denne forbindelse frem til gennemførelsen af Kommissionens program for 2010, særlig hvad angår forslaget til reformen af kapitalkravsdirektivet.***
- (20) *Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **Den Europæiske Union** kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på **EU-plan**. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. **I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation, tillægges Kommissionen på dens eget initiativ eller efter anmodning fra Rådet, ESRB, Europa-Parlamentet eller myndigheden. Hvis Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller de europæiske tilsynsmyndigheder skønner, at der er sandsynlighed for, at der vil opstå en krisesituation, bør de kontakte Kommissionen. I denne proces er det af største betydning at tage behørigt fortrolighedshensyn. Hvis Kommissionen fastslår, at der foreligger en krisesituation, bør den på behørig vis underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.***

Onsdag den 7. juli 2010

- (21) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de nationale myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister mellem disse myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. **Hvis der ikke opnås enighed, bør myndigheden forlange, at de berørte kompetente myndigheder træffer specifikke foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger for at bilægge sagen og sikre, at EU-lovgivningen overholdes med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder.** Undlader de pågældende nationale tilsynsmyndigheder at gennemføre **foranstaltninger**, bør myndigheden have beføjelser til som sidste udvej at vedtage beslutninger, **der rettes direkte til finansielle virksomheder, vedrørende** områder inden **for EU-lovgivningen**, som finder direkte anvendelse på dem.
- (21a) **Krisen har vist, at et simpelt samarbejde mellem nationale myndigheder, hvis jurisdiktion standser ved den nationale grænse, er klart utilstrækkelig til at føre tilsyn med finansielle virksomheder, der opererer på tværs af grænser.**
- (21b) **Endvidere er de nuværende ordninger, der kombinerer pasrettigheder for underafdelinger, tilsyn i hjemlandet og rent national indskudsforsikring, ikke noget solidt grundlag for den fremtidige regulering af og det fremtidige tilsyn med europæiske grænseoverskrivende detailbanker (Turner-rapporten).**
- (21c) **Som det konkluderedes i Turner-rapporten, kræver mere velfunderede ordninger enten øgede nationale beføjelser, hvilket indebærer et mindre åbent indre marked, eller en større grad af europæisk integration.**
- (21d) **Den »nationale« løsnings indebærer, at værtslandet får ret til at forpligte udenlandske institutioner til kun at handle gennem datterselskaber og ikke gennem filialer samt til at overvåge kapitalen og likviditeten hos banker, der opererer i landet, hvilket ville betyde større protektionisme.**
- (21e) **Den »europæiske løsning« kræver en styrkelse af myndigheden i tilsynskollegiet og en styrkelse af tilsynet med finansielle virksomheder, der udgør en systemisk risiko.**
- (22) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle virksomheder, som har aktiviteter på tværs af grænserne. Myndigheden bør **spille en ledende rolle og** have fuld medbestemmelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og informationsudveksling og forbedre konvergen og konsekvensen i kollegierne anvendelse af EU-lovgivningen. **Som det fremgår af de Larosière-rapporten, skal konkurrenceforvridning og tilsynsarbitrage, der skyldes forskellige former for tilsynspraksis, undgås, fordi de potentielt kan undergrave den finansielle stabilitet - blandt andet ved at tilskynde til at flytte finansielle aktiviteter til lande med mere lempeligt tilsyn. Tilsynssystemet skal kunne opfattes som fair og afbalanceret.**
- (22a) **Myndigheder og de nationale tilsyn bør styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der opfylder kriterierne om systemiske risici, fordi deres fallit kan bringe stabiliteten i EU's finansielle system i fare og skade realøkonomien.**
- (22b) **Den systemiske risiko bør identificeres, idet der tages hensyn til internationale standarder, især dem der er opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation (IAIS) og G20. Indbyrdes relationer, substituerbarhed og tidsplan er de mest anvendte kriterier for identifikationen af systemisk risiko.**
- (22c) **Der bør etableres rammer for behandling af kriseplagede virksomheder med henblik på at stabilisere eller afvikle dem, idet »det klart er blevet påvist, at en bankkrise indebærer store risici for regering og samfund generelt, fordi en sådan situation kan bringe den finansielle stabilitet og realøkonomien i fare« (de Larosière-rapporten). Kommissionen bør fremsætte passende forslag om opstilling af nye rammer for styring af finanskriser. Et fælles sæt regler og finansielle afhjælpningsinstrumenter (gennemførelse og finansiering med henblik på håndtering af store grænseoverskridende og/eller systemiske institutter i krise) er centrale elementer af krisestyring.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (22d) *Der bør oprettes en europæisk finansiel beskyttelsesfond (fonden) for at sikre disse grænseoverskridende finansielle virksomheders medansvar, for at beskytte europæiske forsikringstageres interesser og for at reducere skatteydernes omkostninger ved en systemisk finanskrise. Den europæiske forsikringsgarantiordning (fonden) bør etableres med henblik på at finansiere behørig afvikling af eller genoprettende indgreb i skrantende grænseoverskridende finansielle virksomheder, hvor konsekvenserne heraf kan true den finansielle stabilitet på EU's indre marked for finansielle tjenester, og for at internalisere omkostningerne ved sådanne indgreb, såfremt deres bidrag til nationale forsikringsgarantiordninger ikke er tilstrækkelige. Fonden bør finansieres gennem bidrag fra disse finansielle virksomheder via gæld, der udstedes af fonden, eller under særlige omstændigheder gennem bidrag fra de berørte medlemsstater i overensstemmelse med kriterier, der tidligere er blevet vedtaget (det reviderede aftalememorandum). Bidragene til fonden bør erstatte bidragene til de nationale forsikringsgarantiordninger.*
- (22e) *Der bør oprettes en europæisk stabilitetsfond for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger til at finansiere behørig afvikling af eller redningsindgreb i finansielle virksomheder i vanskeligheder, såfremt disse kan true den finansielle stabilitet på Unionens indre marked for finansielle tjenester. Fonden bør finansieres gennem passende bidrag fra forsikrings- og arbejdsmarkedspensionssektoren. Bidragene til fonden bør erstatte bidragene til de nationale indskuds-garantiordninger af tilsvarende art.*
- (23) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges de finansielle virksomheder, **navnlig de finansielle virksomheder, der ikke har en EU-dimension. Denne forodning** bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne uddelegering. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved uddelegering af ansvar **bør** den nationale tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, **kunne træffe** afgørelse i en tilsynssag **på vegne af myndigheden** eller en anden national tilsynsmyndighed. Uddelegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en myndighed, som har gode forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar **vil** være hensigtsmæssig, eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Den relevante **EU-lovgivning** kan indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordeling af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette indgåelsen af **og overvåge** delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres aktuelle, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne. **Den bør fastlægge og udbrede bedste praksis med hensyn til delegation og delegeringsaftaler.**
- (24) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergenen i hele **Den Europæiske Union** med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.
- (25) Peer reviews er et effektivt middel til at fremme sammenhængen i netværket af finanstillsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse peer reviews og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse reviews bør ikke kun fokusere på konvergenen i tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af høj kvalitet og på de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed. **Resultaterne af peer reviews bør offentliggøres, og bedste praksis bør fastlægges og ligeledes offentliggøres.**

Onsdag den 7. juli 2010

- (26) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af **EU's** tilsynsarbejde, navnlig med henblik på at sikre de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **EU**. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør den derfor varetage den generelle koordinering inden for **ESFS**. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.
- (27) For at sikre finansiel stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og **ESRB** herom med regelmæssige mellemrum og efter behov. Myndigheden bør også **indlede og** koordinere stresstests på **EU-plan** for at vurdere finansieringsinstitutternes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt. **Med henblik på at underrette dechargemyndigheden om sine funktioner bør myndigheden gennemføre økonomiske analyser af markederne og de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.**
- (28) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden **repræsentere Den Europæiske Union i forbindelse med** dialogen og samarbejdet med tilsynsmyndigheder **i tredjelande.**
- (29) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Den bør kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og overtager i henhold til **direktiv 2006/48/EF.**
- (30) Myndigheden bør have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger **vedrørende tilsyn.** For at undgå overlappning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt de finansielle virksomheder, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og virksomheder, **og tage hensyn til allerede eksisterende statistikker.** Myndigheden bør imidlertid **som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørig begrundet anmodning** om oplysninger direkte **til** en finansiel virksomhed, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger inden for en rimelig frist. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. **I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning.**
- (30a) **Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽¹⁾ eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽²⁾.**
- (31) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og **ESRB**, for at dette råd fungerer efter hensigten, og dets advarsler og anbefalinger følges effektivt op. Myndigheden **og ESRB** bør **informere hinanden om** relevante oplysninger. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller anbefalinger fra **ESRB** rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden sikre opfølgningen **i relevant omfang.**

⁽¹⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

⁽²⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

Onsdag den 7. juli 2010

- (32) **Myndigheden bør** høre berørte parter angående **forskriftsmæssige** standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. **Inden der vedtages udkast til forskriftsmæssige standarder, retningslinjer eller anbefalinger, bør myndigheden gennemføre en konsekvensanalyse.** Af effektivitetshensyn bør der til dette formål nedsættes en interessentgruppe for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, der ligeligt repræsenterer **Unionens** forsikrings- og genforsikringsselskaber samt arbejdsmarkedspensionsordninger (herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansielle virksomheder, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), **fagforeninger, akademikere** og forbrugere og andre private brugere af ydelser fra forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, herunder også SMV'er. Interessentgruppen for forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger bør aktivt fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er nedsat ved kommissions- eller **EU-lovgivning**.
- (32a) **Nonprofitorganisationer er sammenlignet med velfunderede industrirepræsentanter med gode forbindelser marginaliserede i debatten om fremtiden for finansielle tjenesteydelser og den dermed forbundne beslutningsproces. Der bør kompenseres for denne ulempe gennem tilstrækkelig finansiering til deres repræsentanter i interessentgruppen.**
- (33) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for **at sikre en koordineret krisestyring og for** opretholdelse af den finansielle stabilitet i krisesituationer, bl.a. med henblik på at stabilisere og redde individuelle kriseramte finansielle virksomheder. **Deres foranstaltninger bør nøje koordineres inden for rammerne af ØMU og dens principper.** De foranstaltninger, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører en finansiell virksomheds stabilitet, bør ikke **i væsentlig grad** indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende.
- (33a) **Senest tre år fra ikrafttrædelsesdatoen for en forordning, der fastlægger en sådan mekanisme, bør der på EU-plan af Kommissionen på grundlag af de indhøstede erfaringer fastlægges klare og solide retningslinjer for, hvornår medlemsstaterne påberåber sig beskyttelsesklausulen. Medlemsstaternes anvendelse af beskyttelsesklausulen bør vurderes i forhold til disse retningslinjer.**
- (33b) **Uanset medlemsstaternes særlige ansvar i krisesituationer bør en medlemsstat underrette Europa-Parlamentet samtidig med myndigheden, Rådet og Kommissionen, hvis den vælger at påberåbe sig beskyttelsen. Medlemsstaten bør endvidere begrunde, hvorfor den påberåber sig beskyttelsen. Myndigheden bør i samarbejde med Kommissionen fastlægge, hvilke skridt der efterfølgende skal tages.**
- (34) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde fællesskabsreglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten til at blive hørt for adressater for myndighedens beslutninger bør overholdes fuldt ud. Myndighedens beslutninger udgør en integrerende del af **EU-retten**.
- (35) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante nationale tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, **ERSB**, Den Europæiske Centralbank, **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)** og **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)** bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i **Unionens** interesse. For beslutninger af generel art, herunder vedrørende vedtagelse af **forskriftsmæssige** standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, **vil det være** hensigtsmæssigt at anvende de i **artikel 16 i TEUF** omhandlede regler om kvalificeret flertal, mens alle andre beslutninger vedtages med et simpelt flertal af medlemmerne. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert panel.

Onsdag den 7. juli 2010

- (35a) *Generelt bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. For beslutninger vedrørende vedtagelse af tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger samt i budgetspørgsmål, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om kvalificeret flertal i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet dertil som bilag. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, som er parter i tvisten, og som ikke har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets beslutninger bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal efter princippet om én mand én stemme. Dog vil den beslutning, som er foreslået af panelet, i forbindelse med beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.*
- (36) En bestyrelse sammensat af myndighedens formand, repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Bestyrelsen bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, udøve visse budgetbeføjelser, vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og vedtage årsberetningen.
- (37) En fuldtidsansat formand, der udvælges af **Europa-Parlamentet efter en åben udvælgelsesprøve, som administreres af Kommissionen, og Kommissionens efterfølgende udarbejdelse af en liste over ansøgere**, bør repræsentere myndigheden. Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og bestyrelsens møder uden stemmeret.
- (38) For at sikre konsistens i de europæiske tilsynsmyndigheders aktiviteter på tværs af sektorer bør disse myndigheder foretage en nøje koordinering **gennem De Europæiske Tilsynsmyndigheder (Fælles Udvalg) (i det følgende benævnt »Det Fælles Udvalg«)** og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Det Fælles Udvalg **■** bør **koordinere de tre europæiske tilsynsmyndigheders opgaver med hensyn til finansielle konglomerater**. Hvor det er relevant, bør beslutninger, som også falder ind under kompetenceområdet for **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)** eller **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)**, vedtages af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder i fællesskab. **Det Fælles Udvalg bør ledes på skift af formændene for de tre europæiske tilsynsmyndigheder for en periode på 12 måneder ad gangen. Formanden for Det Fælles Udvalg bør være næstformand i ESRB. Det Fælles Udvalg bør have et permanent sekretariat med personale, der er udlånt fra de tre europæiske tilsynsmyndigheder, for at give mulighed for uformel udveksling af oplysninger og udvikling af en fælles kulturel strategi på tværs af de tre europæiske tilsynsmyndigheder.**
- (39) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har beslutningsbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en beslutning for et klagensævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagensævnet være et fælles organ sammensat af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, men bør handle uafhængigt af deres administrative og regulerende strukturer. Klagensævnets afgørelse bør kunne indbringes for Retten i Første Instans og De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Onsdag den 7. juli 2010

- (40) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. **Unionens finansiering af myndigheden finder sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning⁽¹⁾ (IIA). Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse ■. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. **Det samlede budget er omfattet af dechargeproceduren.****
- (41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽²⁾, bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽³⁾.
- (42) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne⁽⁴⁾ finde anvendelse på myndighedens personale.
- (43) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. **De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.**
- (44) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽⁶⁾, som i fuldt omfang finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (45) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽⁷⁾ finde anvendelse på myndigheden.
- (46) Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, bør kunne få tilladelse til at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået med **Unionen**.
- (47) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds virkemåde gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte forsikringstagere og andre aktører, at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på **EU-plan**; **EU** kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i **traktaten om Den Europæiske Union**. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(1) **EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.**

(2) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

(3) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

(4) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

(5) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(6) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

(7) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Onsdag den 7. juli 2010

- (48) Myndigheden overtager alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (**CEIOPS**), og Kommissionens afgørelse 2009/79/EF af 23. januar 2009 om oprettelse af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger bør derfor ophæves, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse **716/2009/EF af 16. september 2009** om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (49) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra **CEIOPS** sker så let som muligt -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes **Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)** (herefter »myndigheden«).

2. Myndigheden handler inden for rammerne af **denne forordning og direktiv 2009/138/EF**, direktiv 2002/92/EF, direktiv 2003/41/EF, direktiv 2002/87/EF og **i det omfang disse retsakter finder anvendelse på forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og forsikringsformidlere og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, inden for rammerne af** de relevante dele af direktiv 2005/60/EF og direktiv 2002/65/EF, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle nye **EU-retsakter**, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

2a. Myndigheden handler også på forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers og forsikringsformidlers aktivitetsområder, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af den lovgivning, der er omhandlet i stk. 2.

3. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af **EU-lovgivningen**, navnlig i henhold til **artikel 258 i TEUF**.

4. Formålet med myndigheden er at **beskytte offentlige interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager** til:

- i) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et **forsvarligt**, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn

■

iii) at sikre de finansielle markeders integritet, **gennemsigtighed**, effektivitet og ordnede virkemåde

■

v) at styrke den internationale tilsynskoordinering

(1) EUT L 253 af 25.9.2009, s. 8.

Onsdag den 7. juli 2010

- va) at undgå tilsynsarbitrage og bidrage til ensartede konkurrencevilkår
- vb) at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med beslutninger om forsikring, pensioner og andre risici, og at disse reguleres i tilstrækkeligt omfang, og
- vc) at øge forbrugerbeskyttelsen.

Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent og effektiv anvendelse af *de* i *stk. 2* nævnte *EU-retsakter* ved at fremme konvergensen på tilsynsområdet og afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen *og ved at foretage økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af målsætningerne for myndigheden.*

5. *Myndigheden er ved udførelse af de opgaver, der er pålagt den ved denne forordning, særlig opmærksom på enhver systemisk risiko, der udgøres af finansielle virksomheder, hvis fallit kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.*

Myndigheden skal handle uafhængigt og objektivt og udelukkende i EU's interesse i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver.

I

Artikel 1a

Det Europæiske Finanstilsynssystem

1. *Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som helhed og en tilstrækkelig beskyttelse af brugerne af finansielle tjenesteydelser.*

2. *Det europæiske finanstilsynssystem omfatter følgende:*

- a) *Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, som skal varetage de i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB] og i denne forordning fastsatte opgaver*
- b) *myndigheden*
- c) *Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen), der er oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [EBA]*
- d) *Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder), der er oprettet ved forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]*
- e) *Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Fælles Udvalg), som skal varetage de i artikel 40-43 fastsatte opgaver (»Det Fælles Udvalg«)*
- f) *de myndigheder i medlemsstaterne, der henvises til i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA]*
- g) *Kommissionen, med henblik på at varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 7 og 9.*

3. *Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde med Det Europæiske Råd for Systemiske Risici samt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Bankvæsen) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder) gennem Det Fælles Udvalg, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.*

Onsdag den 7. juli 2010

4. *I medfør af princippet om loyalt samarbejde i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union skal parterne i ESFS samarbejde i en ånd af tillid og gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.*

5. *De tilsynsmyndigheder, der er parter i ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med finansielle virksomheder, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.*

Artikel 1b

Ansvar over for Europa-Parlamentet

De i artikel 1a, stk. 2, nævnte myndigheder, står til ansvar over for Europa-Parlamentet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansielle virksomheder«: *selskaber, enheder samt fysiske og juridiske personer, der er omfattet af en eller flere af de retsakter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, dog at »finansielle virksomheder« med hensyn til direktiv 2005/60/EF er forsikringsselskaber og forsikringsformidlere som defineret i det pågældende direktiv*
- 2) »kompetente myndigheder«:
  - i) *tilsynsmyndigheder som defineret i direktiv 2009/138/EF og kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2003/41/EF og 2002/92/EF*
  - ii) *i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at finansielle virksomheder som defineret i nr. 1 overholder kravene i disse direktiver.*

Artikel 3

Juridisk status

1. Myndigheden er et **EU-organ** med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af formanden.

Artikel 4

Sammensætning

Myndigheden består af følgende:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 28 nævnte opgaver
- 2) en bestyrelse, der varetager de i artikel 32 nævnte opgaver

Onsdag den 7. juli 2010

- 3) en formand, der varetager de i artikel 33 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 38 nævnte opgaver
- 5) et klagenævn, jf. artikel 44, der varetager de i artikel 46 nævnte opgaver.

Artikel 5

Hovedsæde

Myndigheden har hovedsæde i Frankfurt.

Den kan have repræsentationer i de vigtigste finanscentre i EU.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 6

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:
  - a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles **tekniske** standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til **EU-institutionerne** og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til **forskriftsmæssige og gennemførelsesmæssige** tekniske standarder på grundlag af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**
  - b) at bidrage til en konsekvent anvendelse af **EU's retsakter**, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem **kompetente** myndigheder, **sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle virksomheder og sikre** tilsynskollegiers konsekvente virkemåde og gribe ind i **bl.a.** krisituationer
  - c) at **fremme og** lette uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem **kompetente** myndigheder
  - d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger
  - e) at **tilrettelægge og** gennemføre peer reviews af **kompetente** myndigheder, **herunder rådgivning**, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne
  - f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde
- fa) at foretage økonomiske markedsanalyser med henblik på varetagelsen af sine opgaver**
- fb) at fremme beskyttelse af forsikringstagere og pensionsberettigede**

Onsdag den 7. juli 2010

- f*c) at bidrage til at håndtere kriser i grænseoverskridende virksomheder, der kunne udgøre en systemisk risiko, jf. artikel 12b, og lede og gennemføre alle tidlige interventioner, sanerings- eller insolvensprocedurer for sådanne institutter gennem saneringsenheden for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger som omhandlet i artikel 12c
- g) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i *de EU-retsakter*, der er nævnt i artikel 1, stk. 2
- ga*) at føre tilsyn med de finansieringsinstitutter, der ikke er omfattet af de kompetente myndigheders tilsyn
- gb*) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sit websted i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede finansielle virksomheder, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger
- gc*) i nødvendigt omfang at overtage alle eksisterende og igangværende opgaver fra Tilsynsudvalget for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger.
2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:
- a) at udarbejde udkast til *forskriftsmæssige* tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7
- aa*) at udarbejde udkast til *forskriftsmæssige og gennemførelsmæssige tekniske standarder i specifikke tilfælde, jf. artikel 7e*
- b) at udarbejde retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 8
- c) at fremsætte henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 3
- d) at træffe individuelle beslutninger rettet til de *kompetente* myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 10 og 11
- e) at træffe individuelle beslutninger rettet til finansieringsinstitutter i specifikke tilfælde, jf. artikel 9, stk. 6, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 4
- f) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 19.
- fa*) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende finansielle virksomheder som fastsat i artikel 20
- fb*) at udvikle fælles metoder til vurderinger af produkttegenskabernes og distributionsprocessernes betydning for de finansielle virksomheders position og for forbrugerbeskyttelsen
- fc*) at oprette en database over registrerede finansielle virksomheder på dets kompetenceområde og, hvis det foreskrives i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, på centralt niveau
- fd*) at udvikle en forskriftsmæssig standard, der fastsætter det minimum af oplysninger, der skal stilles til rådighed for myndigheden om transaktioner og markedsdeltagere, hvordan koordineringen af indsamling skal udføres, og hvordan eksisterende nationale databaser skal forbindes for at sikre, at myndigheden altid kan få adgang til de relevante og nødvendige oplysninger vedrørende transaktioner og markedet, som den har brug for til at udføre de pligter, den pålægges i denne forordning

Onsdag den 7. juli 2010

fe) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i de EU-retsakter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2.

3. Myndigheden udøver de eksklusive tilsynsbeføjelser, der er tillagt den ved **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, over for enheder med **EU-dimension** eller økonomiske aktiviteter på **EU-plan**.

3a. Myndigheden har med henblik **på at udøve sine eksklusive tilsynsbeføjelser i henhold til stk. 3** de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser som fastsat i den relevante lovgivning, ligesom den har mulighed for at opkræve gebyrer. **Myndigheden arbejder tæt sammen med de kompetente myndigheder og bygger på deres ekspertise, faciliteter og beføjelser i udøvelsen af sine opgaver.**

Artikel 6a

Opgaver i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og finansielle aktiviteter

1. Med henblik på at fremme beskyttelse af forsikringstagere og pensionsberettigede indtager myndigheden en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:

i) at indsamle oplysninger om, analysere og rapportere om forbrugertendenser

ii) at revidere og koordinere finansielle kompetencer og uddannelsesinitiativer

iii) at udvikle uddannelsesstandarder for branchen, og

iv) at bidrage til udviklingen af fælles oplysningsregler, og

v) navnlig at vurdere adgangen til og omkostningerne ved forsikring til husholdninger og virksomheder, navnlig SMV'er.

2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og soliditet og konvergens inden for reguleringspraksis.

3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 4.

4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiell innovation, der samler alle relevante kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den forskriftsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og rådgive Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter, der truer de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de omhandlede tilfælde og i henhold til betingelserne i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, eller, hvis det er påkrævet i tilfælde af en krisesituation, i henhold til og under betingelserne i artikel 10. Myndigheden kan også gennemføre et sådant forbud eller en sådan begrænsning ved at vedtage forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 7.

Onsdag den 7. juli 2010

Myndigheden tager denne beslutning op til fornyet overvejelse med passende regelmæssige mellemrum.

Artikel 7

Forskriftsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan delegere beføjelser til Kommissionen til at vedtage forskriftsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter. Disse standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de retsakter, som de er baseret på. Udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder udarbejdes af myndigheden og forelægges for Kommissionen med henblik på godkendelse.

Hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast inden for en tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, kan Kommissionen vedtage en forskriftsmæssig teknisk standard.

1a. Inden myndigheden forelægger de forskriftsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om de forskriftsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssigt omfattende i forhold til omfanget og virkningerne af de pågældende forskriftsmæssige tekniske standarder eller i forhold til, hvor hastende spørgsmålet er. Myndigheden skal ligeledes anmode interessentgrupper som omhandlet i artikel 22 om en udtalelse eller rådgivning.

1b. Når Kommissionen modtager udkastene til den forskriftsmæssige tekniske standard fra myndigheden, sender den dem omgående til Europa-Parlamentet og Rådet.

1c. Senest tre måneder efter forelæggelse af udkastene til forskriftsmæssige tekniske standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den vedtager disse. De forskriftsmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. Har Kommissionen ikke til hensigt at vedtage en standard, informerer den Europa-Parlamentet og Rådet herom og begrundet sin afgørelse.

Artikel 7a

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til forskriftsmæssige standarder

1. Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende udkastet til forskriftsmæssige tekniske standarder eller kun at godkende dem delvist eller med ændringer, sender den udkastet til forskriftsmæssige tekniske standarder tilbage til myndigheden sammen med et begrundet forslag til ændringer.

2. Senest seks uger herefter kan myndigheden ændre udkastene til forskriftsmæssige tekniske standarder på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og på ny sende dem til Kommissionen med henblik på godkendelse. Myndigheden informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om sin afgørelse.

3. Hvis myndigheden ikke er enig i Kommissionens beslutning om at forkaste eller ændre dens oprindelige forslag, kan Europa-Parlamentet eller Rådet indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og forklare deres uenigheder.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 7b

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 7 omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder for en periode på fire år efter dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 7c.
2. Så snart Kommissionen har vedtaget en forskriftsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
3. I den i artikel 35, stk. 2, omhandlede rapport fra formanden underretter myndighedens formand Europa-Parlamentet og Rådet om de forskriftsmæssige standarder, der er blevet godkendt, og som de kompetente myndigheder endnu ikke har opfyldt.

Artikel 7c

Indsigelse imod de forskriftsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den forskriftsmæssige tekniske standard inden for tre måneder fra Kommissionens meddelelse. Fristen kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den forskriftsmæssige tekniske standard offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og bør træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne periode har gjort indsigelse mod den forskriftsmæssige tekniske standard, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende.
3. Så snart Kommissionen har sendt udkastet, kan Europa-Parlamentet og Rådet vedtage en betinget forhåndserklæring om, at der ikke vil blive gjort indsigelse, som træder i kraft, når Kommissionen vedtager den forskriftsmæssige standard uden at ændre udkastet.
4. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en forskriftsmæssig teknisk standard, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den forskriftsmæssige tekniske standard, anfører begrundelsen herfor i overensstemmelse med artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 7d

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 7 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen til ophør.
3. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke beføjelser vedrørende forskriftsmæssige tekniske standarder, der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 7e

Gennemførelsesmæssige tekniske standarder

1. Hvis Europa-Parlamentet og Rådet giver Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor der er behov for ensartede betingelser for gennemførelse af juridisk bindende EU-retsakter på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, finder følgende anvendelse:

a) Hvis myndigheden i overensstemmelse med ovennævnte lovgivning udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der skal forelægges Kommissionen, er disse standarder tekniske, omfatter ikke politikvalg og er begrænset til at fastlægge betingelserne for anvendelsen af juridisk bindende EU-retsakter.

b) Hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter eller fastsat i en anmodning fra Kommissionen til myndigheden i overensstemmelse med artikel 19, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.

2. Inden myndigheden forelægger gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om dem og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende tekniske standarder eller til sagens særlige hastende karakter.

Myndigheden anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 22 omhandlede interessentgruppe.

3. Myndigheden forelægger sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og samtidig for Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Senest tre måneder efter modtagelsen af udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender udkastet til gennemførelsesstandarder. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastet delvist eller med ændringer, hvis det er i Fællesskabets interesse.

I alle tilfælde hvor Kommissionen vedtager gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der ændrer udkastet til den gennemførelsesmæssige tekniske standard, som myndigheden har forelagt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Kommissionen vedtager standarderne gennem forordninger eller afgørelser, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 8

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger rettet til **kompetente** tilsynsmyndigheder eller finansieringsinstitutter med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af **EU-lovgivningen**.

1a. Myndigheden gennemfører om nødvendigt åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Myndigheden anmoder, når det er relevant, også om en udtalelse eller rådgivning fra de i artikel 22 omhandlede interessentgrupper. Disse høringer, analyser, udtalelser samt denne rådgivning skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne.

Onsdag den 7. juli 2010

2. De **kompetente** myndigheder og **finansielle virksomheder** bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger. **Senest to måneder efter udarbejdelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, at den agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke agter at efterleve dem, underretter den myndigheden og angiver begrundelsen herfor. Myndigheden offentliggør disse begrundelser.**

Anvender en kompetent myndighed ikke en retningslinje eller henstilling, offentliggør myndigheden dette.

Myndigheden kan i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra en kompetent myndighed for ikke at efterleve en retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til den pågældende retningslinje eller henstilling, indrapporterer de finansielle virksomheder årligt, på klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

2a. Myndigheden underretter i den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede årsberetning Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er udstedt, idet den oplyser, hvilken kompetent myndighed der ikke har efterlevet dem, og redegør for, hvordan myndigheden agter at sikre, at den kompetente myndighed følger dens henstillinger og retningslinjer i fremtiden.

Artikel 9

Overtrædelse af EU-lovgivningen

1. Har en **kompetent** myndighed ikke anvendt **eller har den anvendt de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter på en måde, som viser sig at være i strid med EU-lovgivningen, herunder de forskriftsmæssige og gennemførelsmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 7 og artikel 7e**, navnlig ved ikke at påse, at en finansiel virksomhed opfylder kravene i denne lovgivning, kan myndigheden anvende de i stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere **kompetente** myndigheder, fra Kommissionen, **Europa-Parlamentet, Rådet eller interessentgrupperne** eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte **kompetente** myndighed foretage en undersøgelse af den påståede ukorrekte **eller manglende** anvendelse af **EU-lovgivningen**.

2a. Den **kompetente** myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, uden at dette berører de i artikel 20 fastsatte beføjelser.

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette henstilling til den berørte **kompetente** tilsynsmyndighed om de skridt, der skal tages for at efterleve **EU-lovgivningen**.

3a. Den **kompetente myndighed** underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af **EU-lovgivningen**.

4. Har den **kompetente myndighed** ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med **EU-lovgivningen** senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ **afgive en formel udtalelse**, hvorved den pålægger den **kompetente myndighed** at tage de nødvendige skridt til at efterleve **EU-lovgivningen**. **Kommissionens tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.**

Onsdag den 7. juli 2010

Kommissionen **afgiver** en sådan **formel udtalelse** senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

■

Myndigheden og de **kompetente myndigheder** giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den **kompetente myndighed** underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede **formelle udtalelse** Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at **efterkomme** Kommissionens **formelle udtalelse**.

6. Efterlever en **kompetent** myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede **formelle udtalelse** inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe **misligholdelsen** rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede virkemåde og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** finder direkte anvendelse på finansielle virksomheder **i henhold til de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter**, træffe en individuel beslutning rettet til en finansiell virksomhed, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til **EU-lovgivningen**, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til **artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

Myndighedens beslutning skal være i overensstemmelse med **den formelle udtalelse**, Kommissionen har **afgivet** i medfør af stk. 4.

7. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 6, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de **kompetente** myndigheder i samme sag.

Når der iværksættes tiltag ■ vedrørende **spørgsmål**, der er genstand for en **formel udtalelse** i medfør af stk. 4 eller **en beslutning i medfør af stk. 6**, skal **de kompetente myndigheder efterkomme hhv. denne formelle udtalelse eller beslutning**.

7a. **Myndigheden anfører i den i artikel 28, stk. 4a, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og finansielle virksomheder, der ikke har efterlevet de i stk. 4 og 6 omhandlede beslutninger.**

Artikel 10

Tiltag i krisesituationer

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i **EU** i alvorlig fare, **fremmer myndigheden aktivt, og når det findes nødvendigt, koordinerer enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.**

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

1a. **Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet, ESRB eller myndigheden, vedtage en beslutning rettet til myndigheden, hvorved den fastslår, at der foreligger en krisesituation i denne forordnings forstand. Kommissionen tager denne beslutning op til fornyet behandling med månedlige mellemrum, og den erklærer krisesituationen for ophørt, så hurtigt som det er hensigtsmæssigt.**

Onsdag den 7. juli 2010

Hvis Kommissionen fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Rådet herom.

2. Har Kommissionen vedtaget en beslutning i medfør af **stk. 1a og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de nationale myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i alvorlig fare**, kan myndigheden træffe individuelle beslutninger, hvorved den pålægger de **kompetente** myndigheder at tage de nødvendige skridt i overensstemmelse med **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** for at imødegå **sådanne udviklinger**, ved at påse, at finansielle virksomheder og **kompetente** myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.

3. Efterlever en **kompetent** myndighed ikke den i stk. 2 omhandlede beslutning inden for den heri fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter, træffe en individuel beslutning rettet til et finansieringsinstitut, hvorved den pålægger dette at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til **artikel 258 i TEUF**.

4. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 3, har forrang for tidligere beslutninger truffet af de **kompetente myndigheder** i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de **kompetente** myndigheder, vedrørende **spørgsmål**, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 2 eller 3, skal være forenelige med denne beslutning.

Artikel 11

Bilæggelse af tvister mellem **kompetente** myndigheder

1. Er en **kompetent** myndighed uenig i en anden **kompetent** myndigheds tiltag eller mangel på tiltag - med hensyn til fremgangsmåde eller indhold - på områder, hvor **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** kræver samarbejde, koordinering eller fælles beslutningstagning mellem **kompetente** myndigheder i flere medlemsstater, **leder** myndigheden **på eget initiativ eller** efter anmodning fra en eller flere af de berørte **kompetente** myndigheder **indsatsen med henblik på at** bistå disse **kompetente** myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i **stk. 2-4**, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 9.

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de **kompetente myndigheder** under hensyntagen til eventuelle relevante frister i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** samt til sagens kompleksitet og mere eller mindre hastende karakter. **På det stadium optræder myndigheden som mægler.**

3. Hvis de berørte **kompetente** myndigheder ikke er nået til enighed ved udløbet af forligsfasen, **træffer** myndigheden **i overensstemmelse med proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder**, en beslutning til **bilæggelse af tvisten, hvorved den pålægger dem** at tage specifikke skridt til at bilægge sagen i overensstemmelse med **EU-lovgivningen**.

4. Efterlever en **kompetent myndighed** ikke myndighedens beslutning, idet den ikke påser, at et finansieringsinstitut overholder krav, der finder direkte anvendelse på det i medfør af **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**, **træffer** myndigheden en individuel beslutning rettet til et finansiel virksomhed, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til **EU-lovgivningen**, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens **artikel 258 i TEUF**.

Onsdag den 7. juli 2010

4a. *Beslutninger, der træffes i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere beslutninger, som de kompetente myndigheder har truffet i samme sag. Tiltag, der iværksættes af de nationale tilsynsmyndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en beslutning i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med disse beslutninger.*

4b. *Formanden giver i den i artikel 35, stk. 2, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder, indgåede aftaler og de beslutninger, der er truffet til bilæggelse af sådanne tvister.*

Artikel 11a

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder på tværs af sektorer

Det Fælles Udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 11 og artikel 42 de tvister på tværs af sektorer, der måtte opstå mellem en eller flere kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i denne forordning og i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA] og i forordning (EU) nr. .../2010 [EBA].

Artikel 12

Tilsynskollegier

1. Myndigheden bidrager til at fremme **og overvåge de i direktiv 2006/48/EF omhandlede** tilsynskollegiers effektive, **fyldstgørende** og konsekvente virkemåde og fremme en sammenhængende anvendelse af **EU-retten** i disse kollegier. **Myndighedens personale kan deltage i alle aktiviteter, herunder undersøgelser på stedet, der foretages af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.**

2. Myndigheden **leder** tilsynskollegierne, når den finder det hensigtsmæssigt. I denne forbindelse betragtes den som en **»kompetent myndighed«** i den relevante lovgivnings forstand. **Den skal som minimum**

a) **indsamle og formidle alle relevante oplysninger under normale forhold og i krisesituationer for at lette tilsynskollegiernes arbejde og oprette og forvalte et centralt system, der gør disse oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder i tilsynskollegierne**

b) **iværksætte og koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere modstandsdygtigheden hos finansielle virksomheder, især dem, der er omhandlet i artikel 12b, over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at medlemsstaterne ved sådanne tests anvender en metodologi, der er så konsekvent som muligt**

c) **planlægge og lede tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer, herunder evaluere de risici, som finansielle virksomheder er eller kan blive udsat for, og**

d) **føre tilsyn med de opgaver, som udføres af de kompetente myndigheder.**

3a. *Myndigheden kan udstede forskriftsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7, 7e og 8 for at harmonisere tilsynsfunktioner og bedste praksis vedtaget af tilsynskollegierne. Myndighederne godkender skriftlige ordninger for hvert enkelt kollegiums virkemåde for at sikre en konvergent virkemåde mellem dem alle.*

3b. *En juridisk bindende mæglerrolle bør give myndigheden mulighed for at bilægge tvister mellem de kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 11. Hvis det ikke er muligt at nå til en aftale inden for det relevante tilsynskollegium, kan myndigheden træffe tilsynsafgørelser, der direkte finder anvendelse på den pågældende virksomhed.*

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 12a

Almindelige bestemmelser

1. Myndigheden er særlig opmærksom på og imødegår risici for afbrydelse af finansielle tjenesteydelser, der i) er forårsaget af en forringelse af hele eller dele af det finansielle system og ii) kan have alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien (systemisk risiko). Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i en vis grad.
2. Myndigheden udvikler i samarbejde med ESRB et fælles sæt af kvantitative og kvalitative indikatorer (en risikotavle), der fungerer som grundlag for at fastsætte en »tilsynsvurdering« for de grænseoverskridende virksomheder, der er omhandlet i artikel 12b. Denne vurdering tages med jævne mellemrum op til fornyet overvejelse for at tage højde for væsentlige ændringer i en virksomheds risikoprofil. Tilsynsvurderingen er en afgørende faktor for beslutningen om direkte at føre tilsyn med eller foretage indgreb over for en skrantende virksomhed.
3. Uanset retsakterne i artikel 1, stk. 2, foreslår myndigheden om nødvendigt yderligere udkast til forskriftsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder samt retningslinjer og henstillinger til virksomheder, der er omhandlet i artikel 12b.
4. Myndigheden fører tilsyn med grænseoverskridende virksomheder, der kan udgøre en systemisk risiko som beskrevet i artikel 12b. I disse tilfælde handler myndigheden gennem de kompetente myndigheder.
5. Myndigheden opretter en saneringsenhed med mandat til at iværksætte den klart definerede forvaltning og fremgangsmåde for krisestyring fra tidlig intervention til sanering og insolvens og lede sådanne procedurer.

Artikel 12b

Påvisning af grænseoverskridende virksomheder, der potentielt kan udgøre en systemisk risiko

1. Tilsynsrådet kan efter høring af ESRB i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 1, omhandlede procedure påvise grænseoverskridende finansielle virksomheder, som på grund af den systemiske risiko, de kan udgøre, skal være underlagt direkte opsyn fra myndigheden eller placeres under den i artikel 12c omhandlede saneringsenhed.
2. Kriterierne for påvisning af sådanne finansielle virksomheder tager hensyn til de kriterier, der er fastlagt af FSB, IMF og BIS.

Artikel 12c

Saneringsenhed

1. Saneringsenheden bevarer den finansielle stabilitet og sikrer, at virkningerne af krisen i de i artikel 12b påviste kriseplegede virksomheder spredt sig mindst muligt til resten af systemet og økonomien generelt, samtidig med at den begrænser omkostningerne for skatteyderne under overholdelse af proportionalitetsprincippet og kreditorernes hierarki, og idet den sikrer ligebehandling på tværs af grænser.
2. Saneringsenheden har beføjelser til at udføre opgaverne i stk. 1 med henblik på at rehabilitere kriseplegede institutter eller træffe afgørelse om at afvikle ikke-levedygtige virksomheder (af afgørende betydning for at begrænse den moralske risiko). Den kan bl.a. kræve justeringer af kapitalen eller likviditeten, tilpasse forretningsmixet, forbedre procedurerne, udpege eller erstatte ledelsen, anbefale garantier, lån og likviditetsbistand, hele eller delvise salg, skabe en god bank/dårlig bank eller en brobank, konvertere gæld til egenkapital (med passende beskæringer) eller sætte virksomheden under midlertidigt offentligt ejerskab.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Saneringsenheden omfatter eksperter, der udpeges af myndighedens tilsynsråd, og som er i besiddelse af viden og ekspertise i at omstrukturere, vende udviklingen for og likvidere finansielle virksomheder.

Artikel 12d

En europæisk ramme for nationale forsikringsgarantiordninger

1. Myndigheden bidrager til at udvikle en europæisk ramme for nationale forsikringsgarantiordninger ved på grundlag af de beføjelser, der overdrages den i henhold til denne forordning, at sikre, at de nationale forsikringsgarantiordninger finansieres tilstrækkeligt gennem bidrag fra relevante finansielle virksomheder, herunder fra finansielle virksomheder i EU, der har hovedsæde i en anden medlemsstat eller uden for EU, og ved at yde et højt beskyttelsesniveau til alle forsikringstagere inden for en harmoniseret ramme i hele Unionen.

2. Artikel 8 vedrørende myndighedens beføjelser til at vedtage retningslinjer og henstillinger finder anvendelse på forsikringsgarantiordninger.

3. Kommissionen kan vedtage forskriftsmæssige og gennemførelsmæssige tekniske standarder som omhandlet i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 7-7d i denne forordning.

Artikel 12e

Europæisk Stabilitetsfond for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger

1. Der oprettes en europæisk stabilitetsfond for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (stabilitetsfonden) for at styrke internaliseringen af omkostningerne ved det finansielle system, herunder fuld dækning af finanspolitiske omkostninger, og for at bistå skrantende grænseoverskridende finansielle virksomheder med at håndtere krisen. Finansielle virksomheder, der kun opererer i én medlemsstat, har mulighed for at tilslutte sig fonden. Stabilitetsfonden træffer passende foranstaltninger for at undgå, at muligheden for at opnå støtte udgør en moralsk risiko.

2. Stabilitetsfonden finansieres gennem direkte bidrag fra alle de jf. artikel 12b påviste finansielle virksomheder. Disse bidrag står i forhold til risikoniveauet og de bidrag til systemiske risici, som de hver især udgør, og variationer i den samlede risiko, som påvist gennem deres risikotavle. Størrelsen af de bidrag, der kræves, tager hensyn til de overordnede økonomiske vilkår og behovet for, at finansielle virksomheder råder over kapital til andre forskriftsmæssige og forretningsmæssige krav.

3. Stabilitetsfonden forvaltes af en bestyrelse, som udpeges af myndigheden for en periode på fem år. Bestyrelsens medlemmer vælges blandt det personale, der foreslås af de nationale myndigheder. Stabilitetsfonden opretter også et rådgivende organ, der omfatter ikke-stemmeberettigede repræsentanter for de finansielle virksomheder, som deltager i stabilitetsfonden. Stabilitetsfondens bestyrelse kan foreslå, at myndigheden outsourcer forvaltningen af dens likviditet til anerkendte institutioner (som f.eks. EIB), og at den investeres i sikre og likvide instrumenter.

4. Hvis de akkumulerede midler fra de finansielle virksomheders bidrag ikke er tilstrækkelige til at imødegå vanskelighederne, kan Stabilitetsfonden øge sine ressourcer gennem udstedelse af gældspapirer eller gennem andre finansielle midler.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 13

Uddelegering af opgaver og ansvarsområder

1. De **kompetente myndigheder** kan, **med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar**, uddelegere opgaver og ansvarsområder til **myndigheden eller andre kompetente myndigheder, med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende uddelegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne aftaler, og de kan begrænse omfanget af uddelegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansielle virksomheder eller grupper.**

2. Myndigheden **fremmer og** letter uddelegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem **kompetente myndigheder** ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan uddelegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.

2a. Uddelegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter. Den uddelegerende myndigheds lovgivning finder anvendelse på procedure, håndhævelse samt administrativ prøvelse og domstolsprøvelse vedrørende de uddelegerede ansvarsområder.

3. De **kompetente myndigheder** underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør enhver delegeringsaftale, der indgås af de **kompetente myndigheder**, på passende måde for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 14

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele **Den Europæiske Union** og sørger i den forbindelse som minimum for:

- a) at afgive udtalelser til **kompetente myndigheder**
- b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem **kompetente myndigheder** under fuld overholdelse af fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelserne i den relevante **EU-lovgivning**
- c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder, **og internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2a**
- d) at vurdere anvendelsen af de relevante **forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige** tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udarbejdet af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil
- e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de **kompetente myndigheder** til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.

2. Myndigheden udvikler, når det er hensigtsmæssigt, nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 15

Peer review af **kompetente myndigheder**

1. Myndigheden **organiserer og** gennemfører regelmæssigt peer reviews af nogle eller alle af de **kompetente myndigheders** aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peer reviewede myndigheder. **Ved gennemførelsen af peer reviews tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført vedrørende den pågældende kompetente myndighed.**

2. Et peer review omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

- a) hvorvidt **den kompetente myndigheds ressourcer og ledelsesordninger** er hensigtsmæssige **■**, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af **de i artikel 7-7e nævnte forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter** og kapacitet til at reagere på markedsudviklingen
- b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af **EU-lovgivningen** og med hensyn til tilsynspraksis, herunder **forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder**, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7 og 8, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i **EU-lovgivningen**
- c) god praksis udviklet af visse **kompetente myndigheder**, som måske med fordel kan anvendes af andre **kompetente myndigheder**
- d) **hvor effektivt og i hvilket omfang der er opnået konvergens, for så vidt angår håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget ved gennemførelsen af EU-retten, herunder de administrative foranstaltninger og sanktioner, der er pålagt de ansvarlige personer i tilfælde, hvor disse bestemmelser ikke er blevet overholdt.**

3. På grundlag af peer reviewet kan myndigheden udarbejde **retningslinjer og henstillinger til kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 8. Myndigheden tager hensyn til resultatet af peer reviewet i forbindelse med udarbejdelsen af udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 7-7e. De kompetente myndigheder bestræber sig på at anvende myndighedens rådgivning. Anvender en kompetent myndighed ikke denne rådgivning, underretter den myndigheden om grunden til dette.**

Myndigheden offentliggør den bedste praksis, der afdækkes i disse peer reviews. Derudover kan alle andre resultater fra peer reviews offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peer reviewet.

Artikel 16

Koordineringsfunktion

1. Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de **kompetente myndigheder**, bl.a. i tilfælde, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i **Den Europæiske Union** bringes i fare.

2. Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra **Den Europæiske Union**, bl.a. ved:

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de **kompetente myndigheder**
- 2) **når det er muligt og hensigtsmæssigt**, at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte **kompetente myndigheder**

Onsdag den 7. juli 2010

- 3) at **foretage ikke-bindende mægling** på foranledning af **kompetente myndigheder** eller på eget initiativ, jf. dog artikel 11
- 4) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt
- 4a) **at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at lette koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare**
- 4b) **at samle oplysninger centralt, der er modtaget i overensstemmelse med artikel 12 og 20 fra kompetente myndigheder som følge af lovgivningsmæssige rapporteringsforpligtelser for finansielle virksomheder, der opererer i mere end en medlemsstat. Myndigheden videregiver disse oplysninger til de andre berørte kompetente myndigheder.**

Artikel 17

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)**, Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)**, ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. **Myndigheden medtager i sin vurdering en økonomisk analyse af de markeder, som finansielle virksomheder opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.**

1a. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på **EU-plan** af de finansielle virksomheders modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger mv. Med henblik herpå udvikler den til brug for de **kompetente myndigheder**:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers virkninger for et instituts finansielle situation
  - b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af de finansielle virksomheders modstandsdygtighed.
- ba) fælles metoder til vurdering af visse produkters eller distributionsprocessers indvirkning på en finansiell virksomheds finansielle stilling og på indskydere og investorer samt forbrugeroplysning.**

2. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt præventive og afhjælpende tiltag.

3. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Bankvæsen)** og Den Europæiske **Tilsynsmyndighed (Værdipapirer og Markeder)** gennem det fælles udvalg.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 18

Internationale forbindelser

1. Myndigheden kan udvikle kontakter og indgå administrative aftaler med *tilsynsmyndigheder*, internationale organisationer og tredjelandes forvaltninger, *uden at dette berører EU-institutioners og medlemsstaters kompetenceområder. Disse aftaler skaber ikke retlige forpligtelser for Den Europæiske Union og dens medlemsstater, og de forhindrer heller ikke medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande.*

2. Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med *de* i artikel 1, stk. 2, nævnte *retsakter*.

3. *Myndigheden giver i rapporten omhandlet i artikel 28, stk. 4a, oplysning om de administrative aftaler og tilsvarende beslutninger, der er blevet indgået med internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, samt om bistand ydet ved udarbejdelsen af ligestillingsbeslutninger.*

Artikel 19

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

1a. Har myndigheden ikke fremlagt et udkast til en forskriftsmæssig teknisk standard eller en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, eller er der ikke blevet fastsat nogen tidsfrist, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast og fastsætte en tidsfrist for fremlæggelsen.

Kommissionen kan under hensyntagen til, hvor hastende sagen er, anmode om et udkast til en forskriftsmæssig teknisk standard eller en gennemførelsesmæssig teknisk standard før den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter. I sådanne tilfælde anfører Kommissionen en passende begrundelse.

2. Med hensyn til tilsynsvurderinger af fusioner og overtagelser, der falder ind under *anvendelsesområdet for* direktiv 2009/138/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden *■* efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsvurdering *■*. *Udtalelsen skal afgives hurtigt og under alle omstændigheder inden udgangen af evalueringsperioden i henhold til direktiv 2009/138/EF. Artikel 20 finder anvendelse på områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.*

Artikel 20

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de *kompetente myndigheder ■* i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, *under forudsætning af at adressaten har lovlig adgang til de relevante data, og at anmodningen om oplysninger er nødvendig i forhold til arten af den pågældende forpligtelse.*

1a. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum. Disse anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, ved hjælp af fælles indberetningsformater.

Onsdag den 7. juli 2010

1b. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan myndigheden stille alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af såvel tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning som artikel 56.

1c. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlappning af indberetningsforpligtelser, skal den først tage alle relevante eksisterende statistikker i betragtning, der udarbejdes, formidles og udvikles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

2. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, finansministeriet, hvis sidstnævnte har tilsynsoplysninger til sin rådighed, centralbanken eller det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

2a. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 og 2, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansielle virksomheder. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansielle virksomheder er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i overensstemmelse med stk. 2 og 2a.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle sådanne oplysninger.

3. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

Artikel 21

Forhold til ESRB

1. Myndigheden samarbejder tæt og regelmæssigt med ESRB.

2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, ajourførte oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af dets opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller samlet form, leveres hurtigst muligt til det efter begrundet anmodning, jf. artikel [15] i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB]. Myndigheden skal i samarbejde med ESRB have indført passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger navnlig vedrørende de enkelte finansielle virksomheder.

3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og anbefalinger, jf. artikel [16] i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].

4. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder den hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller anbefalingen har for udførelsen af dens opgaver.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til alle tiltag, der skal tages i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslen eller anbefalingen.

Onsdag den 7. juli 2010

Hvis myndigheden ikke følger op på en anbefaling, begrundes den dette over for **Europa-Parlamentet, Rådet og** ESRB.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en **kompetent myndighed**, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's anbefaling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Den **kompetente myndighed** tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter **Rådet og** ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB].

6. Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og anbefalinger.

Artikel 22

Interessentgruppe for forsikrings- og **genforsikringsordninger** og **interessentgruppe for** arbejdsmarkedspensionsordninger

1. Der nedsættes en interessentgruppe for forsikrings- og **genforsikringsordninger** og **en interessentgruppe for** arbejdsmarkedspensionsordninger (interessentgrupperne) **for at fremme** høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. **Interessentgrupperne høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 7 vedrørende forskriftsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle finansielle virksomheder, artikel 8 vedrørende retningslinjer og henstillinger.** Hvis der skal træffes omgående foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgrupperne hurtigst muligt.

Interessentgrupperne holder møde mindst fire gange om året på samme dato og samme sted og orienterer hinanden om emner, som er blevet drøftet og ikke drøftes i fællesskab.

Et medlem af den ene interessentgruppe kan også være medlem af den anden interessentgruppe.

2. Interessentgruppen for forsikrings- og **genforsikringsordninger** består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på ■ forsikrings- og genforsikringsselskaber og **forsikringsformidlere, der opererer i Unionen**, disses ansatte samt forbrugere og brugere af ydelser fra forsikrings- og **genforsikringsordninger og repræsentanter for SMV'er.** **Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer finansielle virksomheder, og tre af disse repræsenterer kooperative og gensidige forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber.**

2a. **Interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på arbejdsmarkedrelaterede pensionskasser, der opererer i Unionen, repræsentanter for disses ansatte samt forbrugere, brugere af ydelser fra arbejdsmarkedspensionsordninger og repræsentanter for SMV'er.** **Mindst fem af medlemmerne skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer finansielle virksomheder.**

3. Medlemmerne af **interessentgrupperne** udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter. I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk og **køns-**mæssig balance blandt interessenterne og dækning af hele **Den Europæiske Union.**

I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet, at alle medlemmer, som ikke repræsenterer professionelle markedsdeltagere eller disses ansatte, giver oplysning om potentielle interessekonflikter.

Onsdag den 7. juli 2010

3a. Myndigheden yder **al nødvendig information og sikrer** den nødvendige sekretærbistand til **interessentgrupperne**. Der skal ydes **tilstrækkelig godtgørelse til medlemmer af interessentgrupper, der repræsenterer ikke-udbyttegivende organisationer**. Grupperne kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål.

4. Medlemmerne af **interessentgrupperne** har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

Medlemmerne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. **Interessentgrupperne** kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, **med særlig vægt på opgaverne** fastlagt i **artikel 7-7e, 8, 14, 15 og 17**.

6. **Interessentgrupperne** vedtager selv deres forretningsorden **med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne**.

7. Myndigheden offentliggør **interessentgruppernes** udtalelser og rådgivning samt resultaterne af deres høringer.

Artikel 23

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Finder en medlemsstat, at en beslutning truffet i henhold til **artikel 10, stk. 2, og** artikel 11 indvirker **direkte og på afgørende måde** på dens finanspolitiske ansvar, **meddeler** den senest **ti arbejdsdage** efter, at den **kompetente myndighed** er blevet underrettet om myndighedens beslutning, **dette til** myndigheden, Kommissionen **og Europa-Parlamentet**. **Meddelelsen fra medlemsstaten skal indeholde en begrundelse for samt en konsekvensanalyse af, i hvor stort omfang beslutningen indvirker på dens finanspolitiske ansvar**.

2. Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten meddeler myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin beslutning, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage.

3. **Fastholder myndigheden sin beslutning eller ændrer den, træffer Rådet afgørelse om, hvorvidt myndighedens beslutning fastholdes eller trækkes tilbage. Afgørelsen om at fastholde myndighedens beslutning træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Afgørelsen om at trække myndighedens beslutning tilbage træffes med kvalificeret flertal af dets medlemmer. I begge tilfælde fraregnes stemmen fra de berørte medlemmer.**

3a. Træffer Rådet ikke afgørelse inden for ti arbejdsdage **i det i artikel 10 nævnte tilfælde og en måned i det i artikel 11 nævnte tilfælde**, anses myndighedens beslutning for at være fastholdt.

3b. **Hvis en beslutning, der er vedtaget i medfør af artikel 10, fører til anvendelse af de i artikel 12d eller 12e omhandlede midler, kan medlemsstaterne ikke opfordre Rådet til at opretholde eller tilbagetrække en beslutning truffet af myndigheden.**

Artikel 24

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden træffer de i **denne forordning** omhandlede beslutninger, underretter den **enhver navngiven** adressat om, at den agter at træffe en sådan beslutning, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, **dens kompleksitet og potentielle konsekvenser**, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter. **Det samme gælder for de i artikel 9, stk. 4, nævnte henstillinger.**

Onsdag den 7. juli 2010

2. Myndighedens beslutninger skal begrundes.
3. Adressaterne for myndighedens beslutninger underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.
4. Har myndigheden truffet en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 2 eller 3, tager den beslutningen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.
5. Beslutninger, der træffes af myndigheden i henhold til artikel 9, 10 og 11, offentliggøres med angivelse af den berørte **kompetente myndighed** eller den berørte finansielle virksomhed og hovedindholdet af beslutningen, **medmindre en sådan offentliggørelse strider mod** finansielle virksomheders legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder **eller kan bringe de finansielle markeders ordnede virkemåde og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Den Europæiske Union i fare.**

KAPITEL III

ORGANISATION

Afdeling 1

TILSYNSRÅDET

Artikel 25

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:
  - a) formanden, der ikke har stemmeret
  - b) lederne af de nationale **offentlige myndigheder**, der er ansvarlige for tilsynet med **de i artikel 2, stk. 1, omhandlede** finansielle virksomheder i hver af medlemsstaterne, **og som skal mødes personligt mindst to gange årligt**
  - c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret
  - d) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret
  - e) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.

1a. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgrupperne regelmæssigt og mindst to gange årligt.

2. Hver enkelt **kompetent myndighed** er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), nævnte medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde **■**.

2a. I medlemsstater, hvor der er mere end én myndighed, der er ansvarlig for tilsynet i medfør af denne forordning, beslutter disse myndigheder indbyrdes, hvordan de vil udøve deres repræsentation, herunder stemmeafgivning jf. artikel 29.

3. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 26

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og uddelegere visse klart definerede opgaver og beslutninger til disse interne udvalg eller paneler, bestyrelsen eller formanden.

2. Med henblik på artikel 11 indkalder tilsynsrådet for at lette en **upartisk** bilæggelse af tvisten et **uafhængigt** panel, **der har en afbalanceret sammensætning af medlemmer**, bestående af formanden og to medlemmer af tilsynsrådet, som hverken er repræsentanter for de **kompetente myndigheder**, der er parter i tvisten, **eller har nogen interesse i konflikten eller nogen direkte forbindelse med de pågældende kompetente myndigheder**.

2a. Med forbehold af artikel 11, stk. 2, foreslår panelet en beslutning til endelig vedtagelse i tilsynsrådet jf. proceduren i artikel 29, stk. 1, tredje afsnit.

2b. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i stk. 2 omhandlede panel.

Artikel 27

Uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt **udelukkende i Unionens interesse som helhed** og må ikke søge eller modtage instrukser fra **EU-institutioner eller -organer**, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

2. Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

Artikel 28

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarlig for at træffe de i kapitel II omhandlede beslutninger.

2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og beslutninger og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.

3. Tilsynsrådet udpeger formanden.

4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra bestyrelsen myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

Onsdag den 7. juli 2010

4a. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra bestyrelsen årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender senest den 15. juni hvert år nævnte rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

6. Tilsynsrådet **vedtager budgettet** i overensstemmelse med artikel 49.

7. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33, stk. 5, og artikel 36, stk. 5.

Artikel 29

Beslutningstagning

1. ■ Beslutninger i tilsynsrådet træffes med simpelt flertal af dets medlemmer **i henhold til princippet om, at hvert medlem har én stemme.**

For så vidt angår forskrifter som omhandlet i artikel 7 og 8 og foranstaltninger og beslutninger, der vedtages i medfør af kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra stk. 1 beslutninger med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, for så vidt angår beslutninger, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, anses den beslutning, som er foreslået af panelet, for at være vedtaget, hvis den godkendes med simpelt flertal, medmindre den forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I forbindelse med alle andre beslutninger i medfør af artikel 11, stk. 3, vedtages den beslutning, som er foreslået af panelet, med simpelt flertal af medlemmerne af tilsynsrådet efter princippet om ét medlem én stemme.

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

4. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler samt i givet fald også reglerne for, hvornår tilsynsrådet er beslutningsdygtigt. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden og den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle virksomheder, medmindre andet er fastsat i artikel 61 eller i **de** i artikel 1, stk. 2, nævnte **retsakter**.

Onsdag den 7. juli 2010

Afdeling 2

BESTYRELSEN

Artikel 30

Sammensætning

1. Bestyrelsen er sammensat af formanden **og yderligere seks** medlemmer af tilsynsrådet, som **vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af** tilsynsrådet.

Hvert medlem, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan repræsentere bestyrelsesmedlemmet, hvis dette er forhindret i at deltage.

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på 2½ år. Denne periode kan forlænges én gang. **Bestyrelsens sammensætning skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Den Europæiske Union som helhed. Mandaterne skal overlape hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.**

2. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør **og en repræsentant for Kommissionen** deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 49.

Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Bestyrelsen indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Bestyrelsen afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som den anser det for nødvendigt. Der afholdes ■ møder mindst **fem gange** om året.

4. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter. **Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under bestyrelsens drøftelser vedrørende individuelle finansielle virksomheder.**

Artikel 31

Uafhængighed

Medlemmerne af bestyrelsen handler uafhængigt og objektivt **udelukkende** i **Unionens** interesse **som helhed** uden at søge eller modtage instrukser fra **EU-institutioner eller -organer**, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne eller -organerne eller andre offentlige eller private organer må søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af bestyrelsen.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 32

Opgaver

1. Bestyrelsen sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.
2. Bestyrelsen fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.
3. Bestyrelsen udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 49 og 50.
4. Bestyrelsen vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten for tjenestemænd«).
5. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 58.
6. Bestyrelsen **foreslår** på grundlag af det i artikel 38, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning **en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse og fremsendelse til Europa-Parlamentet.**
7. Bestyrelsen vedtager og offentliggør sin forretningsorden.
8. Bestyrelsen udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3 og 5.

Afdeling 3

FORMANDEN

Artikel 33

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og bestyrelsen.

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til deltagere på det finansielle marked og finansielle markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure, **der organiseres og forvaltes af Kommissionen.**

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet en liste med tre kandidater. Europa-Parlamentet foretager høringer af kandidaterne, hvorefter det vælger en af disse. Den således udvalgte kandidat udpeges af tilsynsrådet.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. **Denne suppleant må ikke være medlem af bestyrelsen.**

Onsdag den 7. juli 2010

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:
  - a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
  - b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes af Europa-Parlamentet *efter en beslutning truffet af tilsynsrådet*.

Formanden må ikke hindre tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 34

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra **EU-institutioner eller -organer**, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke formandens udøvelse af sine opgaver.

I medfør af tjenstemandsvedtægten, der er omhandlet i artikel 54, er formanden efter sin fratreden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Artikel 35

Rapport

1. Europa-Parlamentet **og Rådet** kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, under fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring. **Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet** og besvarer **ethvert** spørgsmål fra **dets** medlemmer, **når som helst der anmodes herom**.

2. **Formanden** aflægger en **skriftlig** rapport **til Europa-Parlamentet** om **myndighedens virksomhed, når det anmodes herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 1 omhandlede erklæring**.

2a. **Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 7a-7e, 8, 9, 10, 11a og 18 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.**

Onsdag den 7. juli 2010

Afdeling 4

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 36

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af den administrerende direktør, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.
2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure **og efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet.**
3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.
4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering.

Ved evalueringen lægger tilsynsrådet især vægt på:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter beslutning truffet af tilsynsrådet.

Artikel 37

Uafhængighed

1. Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for myndigheden, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis bestyrelsen og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.
2. **Medlemsstaterne, EU's institutioner og ethvert andet offentligt eller privat organ skal afholde sig fra forsøg på at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af sine opgaver.**

I medfør af tjenestemandsvedtægten, der er omhandlet i artikel 54, er den administrerende direktør efter sin fratreden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 38

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder bestyrelsens arbejde.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under bestyrelsens kontrol.
3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 32, stk. 2.
5. Hvert år inden den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 32, stk. 2.
6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 49 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 50.
7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 54, og varetager personalespørgsmål.

KAPITEL IV

DET EUROPÆISKE FINANSTILSYNSSYSTEM ■

Afdeling 2

DET FÆLLES UDVALG AF EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

Artikel 40

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes **Den Europæiske Tilsynsmyndig (Det Fælles Udvalg)**.
2. Det Fælles Udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden **indgår** i et regelmæssigt og tæt samarbejde og **sikrer** tværsektoriel sammenhæng med **andre ESA'er, navnlig for så vidt angår:**

— **finansielle konglomerater**

— **regnskabsføring og revision**

— **mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiell stabilitet**

— **detailinvesteringsprodukter**

Onsdag den 7. juli 2010

- *foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og*

- *udveksling af oplysninger med Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og udvikling af forbindelserne mellem Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og de europæiske tilsynsmyndigheder.*

3. *Det Fælles Udvalg har et dedikeret personale, der stilles til rådighed af de tre europæiske tilsynsmyndigheder og fungerer som sekretariat.* Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til administration, infrastruktur og drift.

Artikel 40a

Tilsyn

Hvis en finansiel virksomhed spænder over flere forskellige sektorer, løser Det Fælles Udvalg uoverensstemmelser i overensstemmelse med artikel 42 i denne forordning.

Artikel 41

Sammensætning

1. Det Fælles Udvalg er sammensat af formændene for *de europæiske tilsynsmyndigheder* og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 43 nedsat underudvalg.

2. Den administrerende direktør, *en repræsentant for* Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i *Det Fælles Udvalg* samt i de i artikel 43 nævnte underudvalg som observatører.

3. Formanden for *Det Fælles Udvalg* udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed. *Den således udpegede formand udpeges også til næstformand i Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.*

4. *Det Fælles Udvalg* vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i Det Fælles Udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 42

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og/eller med Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 7, 9, 10 eller 11 vedrørende gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF og *eventuelle andre retsakter* omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed eller Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, vedtages samtidigt og med samme indhold af myndigheden, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 43

Underudvalg

1. Med henblik på artikel 42 nedsættes der et underudvalg for finansielle konglomerater under **Det Fælles Udvalg**.
2. Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante **kompetente** tilsynsmyndighed fra hver medlemsstat.
3. Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af **Det Fælles Udvalg**.
4. Det Fælles Udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

Afdeling 3

KLAGENÆVNET

Artikel 44

Sammensætning

1. Klagenævnet er et fælles organ sammensat af **de tre** europæiske **tilsynsmyndigheder**.
2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med **et godt omdømme og en dokumenteret** relevant viden og **erhvervsmæssig** erfaring, **herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikringsvæsen, værdipapirmarkedet eller andre finansielle tjenesteydelser**, men omfatter ikke personale hos de **kompetente myndigheder** eller andre nationale institutioner eller **EU-institutioner**, som er involveret i myndighedens aktiviteter. **En væsentlig del af klagenævnets medlemmer skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.**

Klagenævnet vælger sin formand.

Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. **Hvis den påklagede beslutning henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal på fire medlemmer omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.**

Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens bestyrelse ud fra en prioriteret liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EU) nr. .../2010 [EBA] og forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA].

Onsdag den 7. juli 2010

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens bestyrelse, kan ikke afsættes i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og bestyrelsen efter høring af tilsynsrådet træffer beslutning herom.

6. **Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed** yder passende drifts- og sekretærbistand til klagenævnet **gennem Det Fælles Udvalg**.

Artikel 45

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller tilsynsrådet.

2. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt ud over at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, offentliggøres og afgives hvert år.

Onsdag den 7. juli 2010

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 46

Klager

1. Alle fysiske og juridiske personer, herunder **kompetente myndigheder**, kan påklage en i artikel 9, 10 og 11 omhandlet beslutning truffet af myndigheden eller enhver anden beslutning, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med **de retsakter**, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en beslutning, som, selv om den formelt er rettet til en anden person, er af direkte og personlig interesse for den pågældende.

2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter, at beslutningen er meddelt den pågældende, eller, hvis dette ikke er sket, senest to måneder efter offentliggørelsen af myndighedens beslutning.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede beslutning.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenavnets egne eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan **enten stadfæste myndighedens kompetente organs beslutning** eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenavnets afgørelse **og skal vedtage en ændret beslutning om den pågældende sag**.

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 47

Indbringelse af sager for Retten og Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Retten eller Domstolen i overensstemmelse med **artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en beslutning truffet af myndigheden.

1a. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk og juridisk person kan klage direkte til Domstolen over myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Retten eller Domstolen i overensstemmelse med **artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Retten **■** eller Domstolen.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

Myndighedens budget

1. **De** indtægter **som myndigheden, et EU-organ i overensstemmelse med artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, råder over,** udgøres navnlig af **enhver kombination af følgende:**

- a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle virksomheder, **hvilket sker i overensstemmelse med den stemmevægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**
- b) et tilskud fra **Den Europæiske Union** opført på **det** almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen); **Unionens finansiering af myndigheden baseres på en aftale mellem budgetmyndighedens parter som fastsat i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning**
- c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante **EU-retlige** instrumenter.

2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration, infrastruktur, **faglig uddannelse** og driftsudgifter.

3. Indtægter og udgifter skal balancere.

4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens driftsbudget.

Artikel 49

Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen **og tilsynsrådet** sammen med en stillingsfortegnelse. **Tilsynsrådet** udarbejder hvert år på grundlag af det foreløbige budgetforslag fra den administrerende direktør **og efter godkendelse i bestyrelsen** et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. **Tilsynsrådet** fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender **bestyrelsen** det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.

2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet («budgetmyndigheden») sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til **■ artikel 313 og 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

Onsdag den 7. juli 2010

4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevilningerne til tilskuddet til myndigheden.
  5. **Tilsynsrådet** vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
  6. Bestyrelsen underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.
- 6a. I det første år af myndighedens drift, der slutter den 31. december 2011, godkendes budgettet af medlemmerne af niveau 3-udvalget efter høring af Kommissionen og sendes derefter til Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på godkendelse.**

Artikel 50

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
  2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.
- Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«).
3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
  4. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.
  5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
  6. Det endelige årsregnskab offentliggøres.

7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Onsdag den 7. juli 2010

8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet (**herunder alle myndighedens udgifter og indtægter**) for regnskabsåret n .

Artikel 51

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 ⁽¹⁾, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 52

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.

2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.

3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 53

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden og dens personale.

Artikel 54

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som **Den Europæiske Unions** institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør **og formanden**.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

Onsdag den 7. juli 2010

2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Bestyrelsen vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 55

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 56

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og bestyrelsen, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne **og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis**, er omfattet af bestemmelserne i **artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** og de relevante bestemmelser i **EU-lovgivningen** om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.

Personalet skal i overensstemmelsen med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 54 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

Medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne og offentlige og private organer må ikke søge at gøre deres indflydelse gældende over for medlemmerne af myndighedens personale.

2. Når der ses bort fra tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i stk. 2, første afsnit, omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve **de** i artikel 1, stk. 2, omhandlede **retsakter**, navnlig i retssager med henblik på vedtagelse af beslutninger.

Onsdag den 7. juli 2010

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden **EU-lovgivning** vedrørende finansieringsinstitutter.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽¹⁾.

Artikel 57

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 58

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på myndighedens dokumenter.

2. Bestyrelsen vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. De beslutninger, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter påklagning til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis **artikel 228 og 263 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde**.

Artikel 59

Sprogordning

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1 ⁽²⁾ finder anvendelse på myndigheden.

2. Bestyrelsen træffer beslutning om myndighedens interne sprogordning.

3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 60

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i bestyrelsen indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.

Onsdag den 7. juli 2010

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 61

Tredjelandes deltagelse

1. Lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som har indgået aftaler med **Unionen**, der indebærer, at de har indført og anvender **EU-retten** inden for myndighedens kompetenceområde, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

1a. Myndigheden kan give tredjelande tilladelse til at deltage i dens arbejde, såfremt disse anvender lovgivning, der er blevet anerkendt som svarende til EU-lovgivningen inden for myndighedens kompetenceområder, jf. artikel 1, stk. 2, således som fastsat i internationale aftaler indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. I de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansieringsinstitutter, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 62

Forberedende foranstaltninger

-1. I perioden efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder CEIOPS tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af CEIOPS med myndigheden.

1. **Når myndigheden er oprettet**, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har operationel kapacitet **■**.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 36, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. **Denne midlertidige periode varer, indtil myndigheden har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget.**

2. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når bestyrelsen har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og bestyrelsens beføjelser.

Onsdag den 7. juli 2010

3a. Myndigheden anses for at være CEIOPS' juridiske efterfølger. Alle CEIOPS' egnede aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer kan overføres til myndigheden. En uafhængig revisor udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til CEIOPS' aktiver og passiver. Denne erklæring revideres og godkendes af medlemmer af CEIOPS og af Kommissionen, inden en eventuel overførsel af aktiver og passiver finder sted.

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Alle ansættelseskontrakter **og udstationeringsaftaler** indgået af **CEIOPS** eller dets sekretariat, og som var i kraft på datoen for denne forordnings anvendelse, opfyldes, indtil de udløber, jf. dog artikel 54. De kan ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet **■** som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprøve for de **i stk. 1 omhandlede** medlemmer af **CEIOPS'** eller dets **sekretariats personale**. **Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som den enkelte har påvist at være i besiddelse af under udførelsen af sin funktion forud for ansættelsen.**

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 63a

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning.

Artikel 64

Ændringer

Afgørelse 716/2009/EF ændres hermed, idet **CEIOPS** udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 65

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/79/EF om oprettelse af Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger ophæves hermed **med virkning fra den 1. januar 2011.**

Onsdag den 7. juli 2010

Artikel 66

Revisionsklausul

-1. Senest den ... (*) fremsætter Kommissionen de nødvendige forslag til Europa-Parlamentet og Rådet til sikring af, at tilsynet med de i artikel 12b nævnte virksomheder, der kunne udgøre en systemisk risiko, styrkes, og at der etableres en ny ramme for styring af finansielle kriser, herunder finansieringsordninger.

1. Senest den ... (**) og derefter hvert tredje år fremsætter Kommissionen de nødvendige forslag til Europa-Parlamentet og Rådet til sikring af, at der indføres pålidelige saneringsregler, herunder ordninger for bidrag fra finansielle virksomheder til begrænsning af systemiske risici, og offentliggør en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. Denne rapport evaluerer bl.a.:

- a) i hvor stort et omfang de kompetente myndigheder har harmoniseret deres tilsynspraksis
- b) tilsynskollegiers virkemåde
- c) de fremskridt, der er gjort med harmonisering inden for kriseforebyggelse, krisestyring og kriseløsning, herunder europæiske finansieringsmekanismer
- d) hvorvidt, navnlig i lyset af de fremskridt, der er gjort med hensyn til de i litra c) omhandlede spørgsmål, myndighedens rolle for så vidt angår tilsyn med finansielle virksomheder, der udgør en potentiel systemisk risiko, bør styrkes, og hvorvidt den bør føre øget tilsyn med disse virksomheder
- e) anvendelsen af de i artikel 23 fastlagte beskyttelsesforanstaltninger.

1a. Den i stk. 1 omhandlede rapport undersøger også:

- a) hvorvidt det er hensigtsmæssigt at give myndighederne et fælles hjemsted for at forbedre koordineringen mellem dem
- b) hvorvidt det er hensigtsmæssigt fortsat at føre særskilt tilsyn med bankvæsen, forsikringsvæsen, arbejdsmarkedspensionsordninger, værdipapirer og finansielle markeder
- c) hvorvidt det er hensigtsmæssigt at adskille kontrol med tilsyn og forretningspraksis, eller om begge opgaver skal påhvile samme tilsynsmyndighed
- d) hvorvidt det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau såvel som mellem ESA'erne
- e) hvorvidt ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling

(*) Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) Tre år efter denne forordnings anvendelsesdato.

Onsdag den 7. juli 2010

- f) hvorvidt der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence inden for ESFS
- g) hvorvidt ansvarligheden og gennemsigtigheden er tilstrækkelige i forhold til offentlighedskraverne
- h) hvorvidt myndighedens hjemsted er hensigtsmæssigt
- i) hvorvidt der på EU-plan skal oprettes en forsikringsstabilitetsfond som det bedste forsvar mod konkurrenceforvridning og det mest effektive middel til imødegåelse af grænseoverskridende virksomheders konkurs.

2. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 67

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 **med undtagelse af artikel 62 og artikel 63, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen. Myndigheden oprettes på anvendelsesdatoen.**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker ***I

P7_TA(2010)0274

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (KOM(2009)0362 - C7-0096/2009 - 2009/0099(COD))

(2011/C 351 E/40)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0362),

— der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 47, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0096/2009),

Onsdag den 7. juli 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om Følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 53 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 12. november 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 20. januar 2010 ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Retsudvalget (A7-0205/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 291 af 1.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

P7_TC1-COD(2009)0099

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2010/76/EU)

Overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici *

P7_TA(2010)0275

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (05551/2010 - C7-0014/2010 - 2009/0141(CNS))

(2011/C 351 E/41)

(Særlig lovgivningsprocedure - høring)

Forslaget blev den 7. juli 2010 ⁽¹⁾ ændret således:

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0167/2010).

Onsdag den 7. juli 2010

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning
Betragtning 1 a (ny)

(1a) Europa-Parlamentet har længe inden den finansielle krise regelmæssigt opfordret til, at alle aktører i højere grad blev sikret samme vilkår på EU-plan, og har samtidig gjort opmærksom på store mangler i EU-tilsynet med stadig mere integrerede finansielle markeder (jf. betænkning af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen om etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽¹⁾, af 25. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union ⁽²⁾, af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) - hvidbog ⁽³⁾, af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽⁴⁾, af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussy-opfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ⁽⁵⁾, af 22. april 2009 om ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed – Solvens II ⁽⁶⁾ og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ⁽⁷⁾).

⁽¹⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽²⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

⁽³⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. xx.

⁽⁴⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

⁽⁵⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0251.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0279.

Ændring 2

Forslag til forordning
Betragtning 8 a (ny)

(8a) De i denne forordning omhandlede foranstaltninger til indsamling af oplysninger er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver og bør ikke berøre den retlige ramme, som det europæiske statistiske system (ESS) og Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) udgør på det statistiske område. Denne forordning berører derfor ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information.

(8a) ECB bør have til opgave at yde statistisk støtte til ESRB. Den indsamling og behandling af oplysninger, som er fastsat i denne forordning, og som er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, bør derfor foretages i henhold til bestemmelserne i artikel 5 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB og i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽¹⁾. Fortrolige oplysninger, som indsamles af ECB eller ESCB, bør derfor deles med ESRB.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

Onsdag den 7. juli 2010

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 3**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 a (nyt)**

1a. Formanden for ESRB er formanden for ECB. Embedsperiodens varighed svarer til vedkommendes embedsperiode som formand for ECB.

Ændring 4**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 b (nyt)**

1b. Første næstformand vælges af ECB's Generelle Råd for en mandatperiode svarende til dennes medlemskab af det generelle råd, under hensyntagen til en afbalanceret repræsentation af medlemsstater og af medlemsstater inden og uden for euroområdet. Mandatet kan fornyes.

Ændring 5**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 c (nyt)**

1c. Anden næstformand er formanden for Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (det fælles udvalg), der oprettes i henhold til artikel 40 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESMA], forordning (EU) nr. .../2010 [EIOPA] og forordning (EU) nr. .../2010 [EBA] (det fælles udvalg).

Ændring 6**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 d (nyt)**

1d. Inden tiltrædelsen forelægger formanden og første næstformand ved en offentlig høring en redegørelse for Europa-Parlamentet om, hvordan de agter at udøve deres hverv i henhold til denne forordning. Anden næstformand høres af Europa-Parlamentet i sin egenskab af formand for det fælles udvalg.

Ændring 7**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 e (nyt)**

1e. Formanden leder møderne i det generelle udvalg og styringskomitéen.

Onsdag den 7. juli 2010

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 8**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 f (nyt)**

1f. Næstformændene leder efter rangfølge møderne i det generelle udvalg og styringskomitéen, når formanden melder forfald.

Ændring 9**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 g (nyt)**

1g. Hvis næstformændene er ude af stand til at varetage deres hverv, vælges nye næstformænd i overensstemmelse med stk. 1b og 1c.

Ændring 10**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 h (nyt)**

1h. Formanden repræsenterer ESRB udadtil.

Ændring 11**Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1 i (nyt)**

1i. Formanden indbydes til en årlig høring i Europa-Parlamentet for at markere offentliggørelsen af ESRB's årlige rapport, som finder sted i en anden sammenhæng end den monetære dialog mellem Europa-Parlamentet og formanden for ECB.

Ændring 12**Forslag til forordning
Artikel 2 – indledning**

Den Europæiske Centralbank sørger for et sekretariat og yder derved analytisk, statistisk, logistisk og administrativ støtte til ESRB. Sekretariatet har som *fastsat* i artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. XXXX navnlig til opgave at:

ECB sørger for et sekretariat og yder derved analytisk, statistisk, logistisk og administrativ støtte til ESRB. *Det trækker også på teknisk rådgivning fra de europæiske tilsynsmyndigheder samt de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder. Det er også ansvarlig for alle personaleanliggender.* Sekretariatet har som omhandlet i artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB] navnlig til opgave at:

Ændring 13**Forslag til forordning
Artikel 2 – litra e**

e) støtte arbejdet i det generelle udvalg, styringskomitéen og det rådgivende **tekniske** udvalg.

e) støtte arbejdet i det generelle udvalg, styringskomitéen og det rådgivende **videnskabelige** udvalg.

Onsdag den 7. juli 2010

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 14**Forslag til forordning
Artikel 2 – litra e a (nyt)**

ea) stille oplysninger til rådighed for de europæiske tilsynsmyndigheder efter anmodning.

Ændring 15**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1**

1. ECB stiller tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed med henblik på varetagelse af **sekretariatsfunktionen**.

1. ECB stiller tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed med henblik på varetagelse af **sekretariatets opgaver, ECB sikrer, at sekretariatet har højt kvalificeret personale, der afspejler ESRB's brede formål og det generelle udvalgs sammensætning. ECB sikrer rimelig finansiering af sekretariatet fra egne midler.**

Ændring 16**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 2**

2. Lederen af sekretariatet udpeges af ECB **i samråd med** ESRB's generelle udvalg.

2. Lederen af sekretariatet udpeges af ECB **efter forslag** fra ESRB's generelle udvalg.

Ændring 17**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 2 a (nyt)**

2a. Der stilles krav om, at medlemmer af sekretariatet ikke må afgive oplysninger omfattende af tavshedspligt, selv efter ophøret af deres hverv, i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB] for at sikre opfyldelse af målsætningen i denne forordnings artikel 6.

Ændring 18**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2**

2. Lederen af sekretariatet eller dennes stedfortræder deltager i møderne i ESRB's generelle udvalg, styringskomité og rådgivende **tekniske** udvalg.

2. Lederen af sekretariatet eller dennes stedfortræder deltager i møderne i ESRB's generelle udvalg, styringskomité og rådgivende **videnskabelige** udvalg.

Onsdag den 7. juli 2010

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 19

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 2 a (nyt)

2a. Sekretariatet kan anmode om oplysninger enkeltvis og i summarisk eller sammenfattet form om finansieringsinstitutter eller finansielle markeder, som er relevante for ESRB's opgaver, fra de europæiske tilsynsmyndigheder og i de i artikel 15 i forordning (EU) nr. .../2010 [ESRB] omhandlede tilfælde fra de nationale tilsynsmyndigheder, de nationale centralbanker eller andre myndigheder i medlemsstaterne eller efter begrundet anmodning direkte fra finansieringsinstitutterne.

Ændring 20

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 2 b (nyt)

2b. Oplysninger i henhold til stk. 2 kan omfatte data vedrørende Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, Unionen og euroområdet eller nationale aggregerede og individuelle data. Nationale data indsamles kun efter begrundet anmodning. Inden sekretariatet fremsætter anmodning om oplysninger, tager det først højde for eksisterende statistikker, som både det europæiske statistiske system og ESCB har produceret, formidlet og udviklet, og hører derefter den relevante europæiske tilsynsmyndighed for at sikre, at anmodningen er rimelig.

Ændring 21

Forslag til forordning
Artikel 7

Senest tre år efter datoen i artikel 8 gennemgår Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen denne forordning og afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB og fra de europæiske tilsynsmyndigheder, om det er nødvendigt at revidere den.

Europa-Parlamentet og Rådet gennemgår inden ... (*) på grundlag af en rapport fra Kommissionen denne forordning og afgør efter at have modtaget en udtalelse fra ECB, om det er nødvendigt at revidere ESRB's opgaver og organisation.

Rapporten indeholder navnlig en vurdering af, om:

- det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke opbygningen af Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS) for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveauet samt mellem de europæiske tilsynsmyndigheder
- det er hensigtsmæssigt at øge de europæiske tilsynsmyndigheders beføjelser
- ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den overordnede udvikling på dette område
- der forefindes tilstrækkelig alsidighed og kompetence inden for ESFS
- der er en passende grad af ansvarliggørelse og gennemsigtighed for så vidt angår offentlighedskrav.

(*) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

Torsdag den 8. juli 2010

Aftale EU/USA om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra EU til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme ***

P7_TA(2010)0279

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2010 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (11222/1/2010/REV 1 og COR 1 - C7-0158/2010 - 2010/0178(NLE))

(2011/C 351 E/42)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11222/1/2010/REV 1 og COR 1),
- der henviser til teksten til aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme, som er knyttet til ovennævnte udkast til Rådets afgørelse,
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om Kommissionens henstilling til Rådet om bemyndigelse til at indlede forhandlinger mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om en aftale om at give det amerikanske finansministerium oplysninger om finansielle betalingsdata for at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering af terrorisme ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 22. juni 2010 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelse af 25. juni 2010 fra Artikel 29-Arbejdsgruppen om Databeskyttelse og Arbejdsgruppen om Politi og Retlige Anliggender,
- der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), sammenholdt med artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0158/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
- der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0224/2010),

1. godkender indgåelsen af aftalen;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0143.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 8. juli 2010

2. opfordrer Kommissionen til, i overensstemmelse med artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ifølge hvilken personoplysninger skal være underlagt en »uafhængig myndigheds« kontrol, hurtigst muligt at foreslå Europa-Parlamentet og Rådet tre kandidater til hvervet som EU's uafhængige overvåger, jf. aftalens artikel 12, stk. 1; påpeger, at proceduren herfor, med de fornødne ændringer, skal være den samme som den, Europa-Parlamentet og Rådet anvender ved udpegelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og som er fastlagt i forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾, der er baseret på EF-traktatens artikel 286;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Amerikas Forenede Staters regering; pålægger endvidere sin formand at tage initiativ til en interparlamentarisk dialog med formanden for Repræsentanternes Hus og pro tempore-formanden for Senatet i Amerikas Forenede Stater vedrørende den fremtidige rammeaftale om databeskyttelse mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s.1).

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil *

P7_TA(2010)0280

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2010 om forslag til Rådets afgørelse om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (08029/2010 - C7-0090/2010 - 2010/0816(NLE))

(2011/C 351 E/43)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (08029/2010),
- der henviser til den højtstående repræsentants redegørelse på Parlamentets plenarmøde den 8. juli 2010 om den grundlæggende organisering af EU-Udenrigstjenestens centraladministration,
- der henviser til den højtstående repræsentants erklæring om politisk ansvar,
- der henviser til EU-traktatens artikel 27, stk. 3, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0090/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0228/2010),

1. godkender forslaget fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik som ændret;

Torsdag den 8. juli 2010

2. er besluttet på at styrke sit samarbejde med de nationale parlamenter i medlemsstaterne som krævet i traktaten, på området for EU's optræden udadtil og navnlig hvad angår FUSP og FSFP;
3. er af den opfattelse, at ændringsbestemmelserne til finansforordningen ud over det, der fremgår af den foreliggende rådsafgørelse, yderligere bør specificere Kommissionens rolle med hensyn til uddelegering af beføjelser til delegationschefer for så vidt angår gennemførelsen af driftsbevillinger og navnlig sikre, også i finansforordningen, at Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at uddelegering af beføjelser ikke påvirker dechargeproceduren;
4. opfordrer Kommissionen til i det omfattende arbejdsdokument om udgifter i forbindelse med EU's optræden udadtil, som den skal udarbejde sammen med forslaget til EU's budget, at indføje nærmere oplysninger om bl.a. stillingsfortegnelserne for EU's delegationer og om udgifterne pr. land og pr. mission; påpeger, at det agter at ændre finansforordningen i overensstemmelse hermed;
5. gentager, at det i tilfælde af tvister vedrørende Kommissionens instrukser til cheferne for EU-delegationerne, der i henhold til artikel 221, stk. 2, i TEUF står under den højtstående repræsentants ansvar, og i tilfælde af uenighed mellem den højtstående repræsentant og de kommissærer, der er ansvarlige for programmeringen af de relevante eksterne bistandsinstrumenter, skal være op til kommissærkollegiet at træffe den endelige afgørelse;
6. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant til at sikre, at bestemmelserne i artikel 6 i Rådets afgørelse, hvorefter mindst 60 % af det samlede personale på AD-niveau ved EU-Udenrigstjenesten skal være fastansatte EU-tjenestemænd, er afspejlet i alle lønklasser i Udenrigstjenestens hierarki;
7. er af den opfattelse, at de supplerende specifikke foranstaltninger vedrørende styrkelse af den geografiske og kønslige balance, der er fastsat i artikel 6, stk. 6, i Rådets afgørelse, for så vidt angår den geografiske balance bør omfatte foranstaltninger svarende til dem, der er fastsat i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 401/2004 ⁽¹⁾;
8. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
9. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre forslaget fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik;
10. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 401/2004 af 23. februar 2004 om indførelse af særlige og midlertidige foranstaltninger for ansættelse af tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber i anledning af Cyperns, Estlands, Letlands, Litauens, Maltas, Polens, Slovakiets, Sloveniens, Den Tjekkiske Republiks og Ungarns tiltrædelse (EUT L 67 af 5.3.2004, s. 1).

P7_TC1-NLE(2010)0816

Europa-Parlamentets holdning fastlagt den 8. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 27, stk. 3,

Torsdag den 8. juli 2010

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (den højtstående repræsentant) ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til godkendelse fra Kommissionen ⁽¹⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med denne afgørelse er at fastlægge, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (»EU-Udenrigstjenesten«) skal tilrettelægges og fungere som et funktionelt autonomt EU-organ under den højtstående repræsentants myndighed, jf. artikel 27, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«) som ændret ved Lissabontraktaten. **Denne afgørelse og navnlig anvendelsen af udtrykket »den højtstående repræsentant« vil blive fortolket i overensstemmelse med dennes forskellige funktioner i medfør af artikel 18 i TEU.**
- (2) I overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i TEU, påser Unionen, at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil og mellem disse og dens øvrige politikker. Rådet og Kommissionen, der bistås af Unionens højtstående repræsentant, sikrer denne sammenhæng og samarbejder med henblik herpå.
- (3) EU-Udenrigstjenesten støtter den højtstående repræsentant, **der også er næstformand i Kommissionen og formand for Rådet for Udenrigsanliggender**, under opfyldelsen af dennes mandat, der er at føre Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (»FUSP«) og påse, at der er sammenhæng i Unionens optræden udadtil, **som omhandlet i bl.a. artikel 18 og 27 i TEU**. EU-Udenrigstjenesten støtter den højtstående repræsentant i dennes egenskab af formand for Rådet for Udenrigsanliggender, uden at dette berører Generalsekretariatet for Rådets sædvanlige opgaver. EU-udenrigstjenesten støtter også den højtstående repræsentant i dennes egenskab af næstformand i Kommissionen for så vidt angår varetagelsen i Kommissionen af de ansvarsområder, Kommissionen har med hensyn til eksterne forbindelser, samt koordineringen af de andre aspekter af Unionens optræden udadtil, uden at dette berører Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige opgaver.
- (4) **EU-Udenrigstjenesten bør, når den bidrager til EU's eksterne samarbejdsprogrammer, søge at sikre, at disse programmer opfylder målene for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU, især stk. 2, litra d), og at de opfylder målene for EU's udviklingspolitik i overensstemmelse med artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«). I den forbindelse bør EU-Udenrigstjenesten også fremme opfyldelsen af målene for den europæiske konsensus om udvikling og for den europæiske konsensus om humanitær bistand.**
- (5) Det følger af Lissabontraktaten, at EU-Udenrigstjenesten for at gennemføre traktatens bestemmelser skal være operationel så hurtigt som muligt efter denne traktats ikrafttræden.
- (6) Europa-Parlamentet skal fuldt ud spille sin rolle i Unionens optræden udadtil, herunder sine politiske kontrolfunktioner som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i TEU, samt i lovgivnings- og budgetspørgsmål som fastsat i traktaterne. Desuden hører den højtstående repræsentant regelmæssigt Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med FUSP i overensstemmelse med artikel 36 i TEU, og den højtstående repræsentant påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. EU-Udenrigstjenesten bistår den højtstående repræsentant hermed. **Der bør udformes særlige ordninger med henblik på at give medlemmer af Europa-Parlamentet adgang til klassificerede dokumenter og oplysninger på FUSP-området. Indtil der er vedtaget sådanne ordninger, finder de eksisterende bestemmelser i den interinstitutionelle aftale fra 2002 om klassificerede dokumenter og oplysninger på ESFP-området anvendelse.**

⁽¹⁾ EUT ...

⁽²⁾ EUT ...

Torsdag den 8. juli 2010

- (7) Den højtstående repræsentant eller dennes repræsentant bør over for Det Europæiske Forsvarsagentur, EU's Satellitcenter, Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier og Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi varetage de ansvarsopgaver, der er omhandlet i deres respektive grundlæggende akter. EU-Udenrigstjenesten bør yde disse enheder den støtte, der i øjeblikket ydes af Generalsekretariatet for Rådet.
- (8) Der bør vedtages bestemmelser om EU-Udenrigstjenestens personale og ansættelse heraf, *hvis sådanne bestemmelser er nødvendige for at fastlægge, hvordan EU-Udenrigstjenesten skal tilrettelægges og fungere. Sideløbende hermed bør der i overensstemmelse med artikel 336 i TEUF foretages de nødvendige ændringer af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (»personalevedtægten«) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (AØAF), jf. dog artikel 298 i TEUF.* I personalesager behandles EU-Udenrigstjenesten som en institution i henhold til personalevedtægten. Den højtstående repræsentant bliver ansættelsesmyndighed for både tjenestemænd, der er omfattet af personalevedtægten, og ansatte, der er omfattet af AØAF. Antallet af tjenestemænd og øvrige ansatte i EU-Udenrigstjenesten fastsættes hvert år som led i budgetproceduren og vil blive afspejlet i stillingsfortegnelsen.
- (9) *EU-Udenrigstjenestens personale skal i udøvelsen af sin tjeneste og i sin adfærd udelukkende lade sig lede af Unionens interesser.*
- (10) *Ansættelse skal være baseret på fortjeneste og sikre passende geografisk balance og balance mellem kønnene. EU-Udenrigstjenestens personale bør have en fornuftig tilstedeværelse af statsborgere fra alle medlemsstaterne. Den revision, der efter planen skal foretages i 2013, bør også omfatte dette spørgsmål, herunder om nødvendigt forslag til yderligere specifikke foranstaltninger med henblik på at korrigere eventuelle ubalancer.*
- (11) *I overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i TEU skal EU-Udenrigstjenesten omfatte tjenestemænd fra Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen samt udstationeret personale fra medlemsstaternes nationale diplomatiske tjenester. Med henblik herpå overføres de relevante tjenestegrene og funktioner i Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen til EU-Udenrigstjenesten sammen med tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der beklæder stillinger i sådanne tjenestegrene eller funktioner. Inden den 1. juli 2013 vil EU-Udenrigstjenesten udelukkende ansætte tjenestemænd fra Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen samt personale, der er udstationeret fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester. Efter denne dato bør alle tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union kunne søge de ledige stillinger i EU-Udenrigstjenesten.*
- (12) *EU-Udenrigstjenesten kan i specifikke tilfælde anvende specialiserede udstationerede nationale eksperter, som underlægges den højtstående repræsentant. Nationale eksperter, der er udstationeret i EU-Udenrigstjenesten, vil ikke blive regnet med i den tredjedel, som personale fra medlemsstaterne bør udgøre, når EU-Udenrigstjenesten når op på fuld kapacitet. Deres overførsel i oprettelsesfasen bliver ikke automatisk og vil ske med godkendelse fra myndighederne i de medlemsstater, de kommer fra. Ved udløbet af kontrakten for en udsendt national ekspert, der er overført til EU-Udenrigstjenesten i henhold til artikel 7, vil funktionen blive konverteret til en stilling som midlertidigt ansat i tilfælde, hvor den funktion, som den udsendte nationale ekspert udførte, svarer til en funktion, der normalt udføres af personale på AD-niveau, forudsat at den nødvendige stilling er til rådighed i stillingsfortegnelsen.*
- (13) *Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten aftaler de nærmere bestemmelser med hensyn til de instrukser, Kommissionen giver til delegationerne. Disse bør navnlig foreskrive, at når Kommissionen giver instrukser til delegationerne, giver den samtidig en kopi af disse til delegationscheferne og EU-Udenrigstjenestens centraladministration.*

Torsdag den 8. juli 2010

- (14) **Finansforordningen bør ændres, således at EU-Udenrigstjenesten indsættes i finansforordningens artikel 1** med en specifik sektion i EU-budgettet. **I overensstemmelse med gældende regler og som det er tilfældet med andre institutioner afsættes en del af Revisionsrettens årsberetning endvidere til EU-Udenrigstjenesten, og EU-Udenrigstjenesten afgiver svar på sådanne beretninger.** EU-Udenrigstjenesten vil blive underlagt dechargeprocedurer, jf. artikel 319 i TEUF og artikel 145, 146-147 i finansforordningen. **Den yder Europa-Parlamentet al den støtte, der er nødvendig for at varetage Europa-Parlamentets rettigheder som dechargemyndighed. Gennemførelsen af driftsbudgettet varetages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 317 i TEUF. Afgørelser med finansielle virkninger skal navnlig være i overensstemmelse med det ansvar, der er fastlagt i finansforordningens afsnit IV, særlig artikel 75 om forvaltning af udgifter og artikel 64-68 om de finansielle aktørers ansvar.**
- (15) **Etableringen af EU-Udenrigstjenesten bør være baseret på princippet om omkostningseffektivitet med sigte på budgetneutralitet. Med henblik herpå vil der skulle anvendes overgangsordninger, og kapacitetsopbygningen vil skulle ske gradvis. Unødig overlapning af opgaver, funktioner og ressourcer i forhold til andre strukturer bør undgås. Alle rationaliseringsmuligheder bør udnyttes. Derudover vil der blive behov for et antal yderligere stillinger til midlertidigt ansatte fra medlemsstaterne, som vil skulle finansieres inden for den nuværende flerårige ramme.**
- (16) Der bør fastsættes bestemmelser om EU-Udenrigstjenestens aktiviteter og dens personale for så vidt angår sikkerhed, beskyttelse af klassificerede oplysninger og åbenhed.
- (17) Der erindres om, at protokollen vedrørende EU's privilegier og immuniteter finder anvendelse på EU-Udenrigstjenesten, dens tjenestemænd og øvrige ansatte, som er omfattet af enten personalevedtægten eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i **AØAF**.
- (18) Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab er fortsat omfattet af en fælles institutionel ramme. Det er derfor afgørende at sikre sammenhæng mellem begges eksterne forbindelser og tillade Unionens delegationer at repræsentere Det Europæiske Atomenergifællesskab i tredjelande og ved internationale organisationer.
- (19) **Den højtstående repræsentant bør senest medio 2013 foretage en gennemgang af, hvordan EU-udenrigstjenesten tilrettelægges og fungerer, eventuelt ledsaget af forslag til revision af denne afgørelse. En sådan revision bør vedtages senest primo 2014 -**

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Art og anvendelsesområde

1. I denne afgørelse fastlægges det, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil («EU-Udenrigstjenesten») skal tilrettelægges og fungere.
2. EU-Udenrigstjenesten, som har hovedkvarter i Bruxelles, skal være et funktionelt autonomt EU-organ, der er adskilt fra Kommissionen og Rådets Generalsekretariat, med den rets- og handleevne, der er nødvendig for, at den kan løse sine opgaver og nå sine mål.
3. EU-Udenrigstjenesten er underlagt den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik («den højtstående repræsentants») myndighed.

Torsdag den 8. juli 2010

4. EU-Udenrigstjenesten skal bestå af en centraladministration og af EU's delegationer i tredjelande og ved internationale organisationer.

Artikel 2

Opgaver

1. EU-Udenrigstjenesten støtter den højtstående repræsentant **under opfyldelsen af dennes mandater som omhandlet i navnlig artikel 18 og 27 i TEU:**

- under opfyldelsen af mandatet om at føre Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (»FUSP«), **herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (»ESFP«), at bidrage med forslag til udviklingen af denne politik, som den højtstående repræsentant skal gennemføre i henhold til mandatet fra Rådet, samt at** påse, at der er sammenhæng i Unionens optræden udadtil
- i dennes egenskab af formand for Rådet for Udenrigsanliggender, uden at dette berører Generalsekretariatet for Rådets sædvanlige opgaver
- i dennes egenskab af næstformand i Kommissionen, for så vidt angår varetagelsen i Kommissionen af de ansvarsområder, Kommissionen har med hensyn til eksterne forbindelser, samt koordineringen af de andre aspekter af Unionens optræden udadtil, uden at dette berører Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige opgaver.

2. EU-Udenrigstjenesten skal bistå ■ Det Europæiske Råds formand, **Kommissionens formand og Kommissionen med udøvelsen af deres respektive funktioner med hensyn til eksterne forbindelser.**

Artikel 3

Samarbejde

1. EU-Udenrigstjenesten **støtter** og samarbejder med **medlemsstaternes diplomatiske tjenester samt Rådets Generalsekretariat og Kommissionens tjenestegrene** ■ for at sikre sammenhæng mellem de forskellige områder af Unionens optræden udadtil og mellem disse og dens andre politikker.

2. EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene hører hinanden om alle spørgsmål vedrørende Unionens optræden udadtil **i forbindelse med udøvelsen af deres respektive funktioner bortset fra spørgsmål, der er omfattet af FSFP.** EU-Udenrigstjenesten deltager i det forberedende arbejde og procedurer i forbindelse med retsakter, der udarbejdes af Kommissionen på dette område. Dette stykke gennemføres i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 1, i TEU og artikel 205 i TEUF.

3. EU-Udenrigstjenesten kan indgå serviceleveranceaftaler med relevante tjenestegrene i Kommissionen, Generalsekretariatet for Rådet eller andre af Den Europæiske Unions kontorer eller interinstitutionelle organer.

4. EU-Udenrigstjenesten sørger for passende støtte til og samarbejde med EU's øvrige institutioner og organer, **navnlig Europa-Parlamentet. EU-Udenrigstjenesten kan også drage fordel af støtte fra og samarbejde med disse institutioner og organer, herunder agenturer, når det er hensigtsmæssigt.** EU-Udenrigstjenestens interne revisor samarbejder med Kommissionens interne revisor for at sikre sammenhæng i revisionspolitikken, navnlig under henvisning til Kommissionens ansvar for driftsudgifterne. Derudover samarbejder EU-Udenrigstjenesten med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1073/1999. Den skal navnlig hurtigt vedtage den afgørelse, der kræves i denne forordning, om retningslinjer og betingelser for interne undersøgelser. Som fastsat i denne forordning yder medlemsstaterne i overensstemmelse med nationale bestemmelser og institutionerne den støtte, der er nødvendig for, at OLAF's ansatte kan løse deres opgaver.

Torsdag den 8. juli 2010

Artikel 4

Centraladministration

1. EU-Udenrigstjenesten ledes af en **administrerende** generalsekretær, der handler under den højtstående repræsentants myndighed. **Den administrerende generalsekretær** træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at EU-Udenrigstjenesten fungerer tilfredsstillende, herunder den administrative og budgetmæssige forvaltning. Han sikrer en effektiv koordinering mellem alle centraladministrationens tjenestegrene samt med EU's delegationer **■**.

2. **Den administrerende generalsekretær** bistås af to vicegeneralsekretærer.

3. EU-Udenrigstjenestens centraladministration opdeles i generaldirektorater. Disse omfatter især:

- en række generaldirektorater omfattende geografiske kontorer, der dækker alle verdens lande og regioner, samt multilaterale og tematiske kontorer. Disse tjenestegrene koordinerer efter behov med Kommissionens relevante tjenestegrene og med Rådets General-sekretariat
- et generaldirektorat for administration, personale, budget, sikkerhed samt kommunikations- og informationssystemer, der **arbejder inden for de rammer af EU-Udenrigstjenesten, der forvaltes af den administrerende generalsekretær. Den højtstående repræsentant udpeger i overensstemmelse med de sædvanlige ansættelsesbestemmelser en general-direktør for budget og administration, som arbejder under ledelse af den højtstående repræsentants myndighed. Han er over for den højtstående repræsentant ansvarlig for den administrative og interne budgetmæssige forvaltning af EU-Udenrigstjenesten. Han overholder de samme budgetposter og administrative bestemmelser som dem, der finder anvendelse på den del af sektion III i EU's budget, der henhører under udgiftsområde V i den flerårige finansielle ramme**
- Direktoratet for Krisestyring og -planlægning, Den Civile Kapacitet til Planlægning og Gennemførelse, Den Europæiske Unions Militærstab og EU's Situationscenter, der er placeret under den højtstående repræsentants direkte myndighed og ansvar, **bistår denne i dennes opgave med at føre Unionens FUSP i overensstemmelse med traktatens bestemmelser under overholdelse af Unionens øvrige kompetencer, jf. artikel 40 i TEU.**

De særlige forhold i forbindelse med disse strukturer og de nærmere enkeltheder vedrørende deres funktioner samt personalets ansættelse og status respekteres.

Der sikres fuld koordinering mellem alle strukturer inden for EU-Udenrigstjenesten.

Centraladministrationen omfatter desuden

- **en tjenestegren for strategisk politisk planlægning**
- en juridisk tjeneste under **den administrerende generalsekretærs** administrative myndighed, som arbejder tæt sammen med Rådets og Kommissionens juridiske tjenester
- tjenestegrene for interinstitutionelle forbindelser, information og offentligt diplomati, intern revision og inspektioner samt beskyttelse af personoplysninger.

Torsdag den 8. juli 2010

4. Den højtstående repræsentant udpeger **■** formændene for de forberedende rådsorganer, hvor formanden er en repræsentant for den højtstående repræsentant, herunder formanden for Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, **i overensstemmelse med bilag II i Rådets afgørelse af 1. december 2009 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Det Europæiske Råds afgørelse om udøvelsen af formandskabet for Rådet og om formandskabet for Rådets forberedende organer (2009/908/EU) (1).**

5. Den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten støttes om nødvendigt af Generalsekretariatet for Rådet og de relevante tjenestegrene i Kommissionen. EU-Udenrigstjenesten, Generalsekretariatet for Rådet og de relevante tjenestegrene i Kommissionen kan udarbejde serviceleveranceaftaler.

Artikel 5

Unionens delegationer

1. Afgørelsen om at åbne **eller** lukke en delegation vedtages af den højtstående repræsentant efter aftale med Rådet og Kommissionen.
2. Hver af Unionens delegationer **står under** en **delegationschefs myndighed**.

Delegationschefen har myndighed over hele delegationens personale uanset dets status og med hensyn til alle dets aktiviteter. Han refererer til den højtstående repræsentant vedrørende den overordnede forvaltning af delegationens arbejde og for at sikre koordineringen af alle Unionens tiltag.

Personalet ved delegationerne omfatter personale fra EU-Udenrigstjenesten og, når det er hensigtsmæssigt med henblik på gennemførelsen af Unionens budget og andre politikker end dem, der hører under EU-Udenrigstjenestens ansvarsområde, personale fra Kommissionen.

3. Delegationschefen modtager instrukser fra den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten og er ansvarlig for deres udførelse.

På områder, hvor Kommissionen udøver de beføjelser, der er tillagt den i traktaterne, kan den også **i overensstemmelse med artikel 221, stk. 2, i TEUF** give instrukser til delegationerne, som skal udføres under delegationschefens overordnede ansvar.

4. Delegationschefen gennemfører driftsbevillinger i forbindelse med EU-projekter i det pågældende tredjeland, når Kommissionen har uddelegeret denne opgave, i overensstemmelse med finansforordningen.

5. Driften af de enkelte delegationer evalueres med jævne mellemrum af generalsekretæren for EU-Udenrigstjenesten; evalueringen omfatter en finansiel og en administrativ revision. Generalsekretæren for EU-Udenrigstjenesten kan bede om bistand fra Kommissionens relevante tjenestegrene til disse opgaver. **Ud over de interne foranstaltninger, der gennemføres af EU-Udenrigstjenesten, udøver OLAF sine beføjelser, bl.a. ved at gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af svig, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1073/1999.**

6. Den højtstående repræsentant indgår de nødvendige aftaler med de pågældende værtslande, internationale organisationer eller tredjelande. Den højtstående repræsentant træffer navnlig de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at værtslandene indrømmer Unionens delegationer, deres personale og deres ejendom privilegier og immuniteter, der svarer til dem, der er omhandlet i Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser.

(1) EUT L 322 af 9.12.2009, s. 28.

Torsdag den 8. juli 2010

7. Unionens delegationer har beføjelse til at betjene andre EU-institutioner, navnlig Europa-Parlamentet, i deres kontakter med de internationale organisationer eller tredjelande, som *delegationerne* er akkrediteret til.
8. Delegationschefen har beføjelse til at repræsentere EU i det land, hvor delegationen er *akkrediteret*, navnlig til at indgå kontrakter og være part i retssager.
9. Unionens delegationer arbejder tæt sammen **og udveksler oplysninger** med medlemsstaternes diplomatiske tjenester.
10. Unionens delegationer **støtter i overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, i TEU** og efter anmodning fra medlemsstaterne disse i deres diplomatiske forbindelser og i deres konsulære beskyttelse af EU-borgere i tredjelande.

Artikel 6

Personale

1. **Bortset fra stk. 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse med forbehold af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (»personalevedtægten«) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (»AØAF«), herunder de ændringer, der foretages i disse bestemmelser for at tilpasse dem til EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med artikel 336 i TEUF.**

2. EU-Udenrigstjenesten omfatter tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union, herunder personale fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester, der er udpeget som midlertidigt ansatte ⁽¹⁾.

Personalevedtægten og AØAF finder anvendelse på dette personale.

3. **EU-Udenrigstjenesten kan om nødvendigt anvende et begrænset antal specialiserede udstationerede nationale eksperter i specifikke tilfælde.**

Den højtstående repræsentant vedtager de regler, hvorefter udstationerede nationale eksperters specialiserede ekspertise stilles til rådighed for EU-Udenrigstjenesten; disse regler skal svare til dem, der er fastsat i Rådets afgørelse 2003/479/EF som ændret ved Rådets afgørelse 2007/829/EF af 5. december 2007 ⁽²⁾.

4. EU-Udenrigstjenestens personale skal i udøvelsen af sin tjeneste og i sin adfærd udelukkende lade sig lede af Unionens interesser. Det må hverken søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for EU-Udenrigstjenesten eller andre organer eller personer end den højtstående repræsentant, jf. dog artikel 2, stk. 1, **tredje led**, artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 3. **I overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 11, stk. 2, må EU-Udenrigstjenestens personale ikke modtage vederlag af nogen art fra anden side uden for EU-Udenrigstjenesten.**

■

5. De beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som **AØAF** tillægger den myndighed, der er beføjet til at indgå kontrakter, tildeles den højtstående repræsentant, som kan uddelegere disse beføjelser inden for EU-Udenrigstjenesten.

⁽¹⁾ Artikel 98, stk. 1, andet afsnit, i tjenestemandsvedtægten får følgende ordlyd: »Fra og med den 1. juli 2013 skal ansættelsesmyndigheden ligeledes behandle ansøgninger fra tjenestemænd fra andre institutioner, uden at der gives forrang til den ene eller anden kategori.«

⁽²⁾ EUT L 327 af 13.12.2007, s. 10.

Torsdag den 8. juli 2010

6. **Ansættelse** i EU-Udenrigstjenesten skal være baseret på fortjeneste og på **at sikre passende geografisk balance og balance mellem kønnene**. EU-Udenrigstjenestens personale skal have en fornuftig tilstedeværelse af statsborgere fra alle medlemsstaterne. **Den påtænkte revision i 2013 skal også omfatte dette spørgsmål, herunder passende forslag til yderligere konkrete foranstaltninger med henblik på at rette op på eventuelle skævheder.**

7. **Tjenestemænd** i Den Europæiske Union og midlertidigt ansatte fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester **har samme rettigheder og forpligtelser** og skal behandles lige, især med hensyn til adgang til alle stillinger på lige vilkår. Der skelnes ikke mellem midlertidigt ansatte fra nationale diplomatiske tjenester og tjenestemænd i Den Europæiske Union med hensyn til tildeling af de opgaver, som de skal udføre på alle EU-Udenrigstjenestens aktivitets- og politikområder. **I overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen støtter medlemsstaterne Unionen i opfyldelsen af de finansielle forpligtelser, der følger af en forpligtelse i medfør af finansforordningens artikel 66, i forbindelse med midlertidigt ansatte i EU-Udenrigstjenesten, der kommer fra de nationale diplomatiske tjenester.**

8. Den højtstående repræsentant fastlægger udvælgelsesprocedurerne for EU-Udenrigstjenestens personale, der bør **foregå efter en gennemsigtig procedure baseret på fortjeneste med et mål om at sikre tjenesten personale af højeste standard med hensyn til kvalifikationer, effektivitet og integritet og samtidig sikre en passende geografisk balance, opfylde et behov for en fornuftig tilstedeværelse af statsborgere fra alle EU-medlemsstater i EU-Udenrigstjenesten og tilstræbe balance mellem kønnene**. Repræsentanter for medlemsstaterne, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen inddrages i ansættelsesproceduren vedrørende de ledige stillinger i EU-Udenrigstjenesten. **█**

9. Når EU-Udenrigstjenesten er nået op på fuld kapacitet, bør personale fra medlemsstaterne **som omhandlet i stk. 1, første afsnit**, udgøre mindst en tredjedel af EU-Udenrigstjenestens samlede personale på AD-niveau. **På samme måde bør fastansatte EU-tjenestemænd udgøre mindst 60 % af alt personale i EU-Udenrigstjenesten på AD-niveau, herunder personale fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester, der er blevet fastansatte EU-tjenestemænd i overensstemmelse med bestemmelserne i personalevedtægten.** Den højtstående repræsentant aflægger hvert år rapport til **Europa-Parlamentet og Rådet** om besættelsen af stillinger i EU-Udenrigstjenesten.

10. Den højtstående repræsentant fastsætter reglerne for mobilitet for at sikre, at der er en **høj grad** af mobilitet for EU-Udenrigstjenestens personale. Der gælder særlige bestemmelser for det personale, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, tredje led. I princippet skal alt personale i EU-Udenrigstjenesten med jævne mellemrum gøre tjeneste ved Unionens delegationer. Den højtstående repræsentant fastsætter regler herfor.

11. I overensstemmelse med de gældende bestemmelser i national ret giver hver medlemsstat sine embedsmænd, som er blevet midlertidigt ansatte i EU-Udenrigstjenesten, en garanti for øjeblikkelig genansættelse efter deres **tjenesteperiode** i EU-Udenrigstjenesten. **I overensstemmelse med artikel 50b i AØAF må denne tjenesteperiode ikke overstige otte år, medmindre den forlænges med højst to år under ekstraordinære omstændigheder og i tjenestens interesse.**

EU-tjenestemænd, der gør tjeneste i EU-Udenrigstjenesten, har ret til at søge stillinger i deres oprindelige institution på samme vilkår som interne kandidater.

12. Der tages skridt til at give EU-Udenrigstjenestens personale passende fælles uddannelse, især med udgangspunkt i den praksis og de strukturer, der allerede findes på nationalt plan **og i EU**. Den højtstående repræsentant træffer passende foranstaltninger med henblik herpå inden et år efter denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser vedrørende personalet

1. **De tjenestegrene og funktioner i Generalsekretariatet for Rådet og i Kommissionen, der er anført i bilaget, overføres til EU-Udenrigstjenesten. Tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der beklæder stillinger i de tjenestegrene eller udfører de funktioner, der er opført i bilaget, overføres til EU-Udenrigstjenesten. Dette gælder tilsvarende for kontraktansatte og lokalt ansatte i disse tjenestegrene og funktioner. Udstationerede nationale eksperter, der arbejder i disse tjenestegrene eller funktioner, overføres også til EU-Udenrigstjenesten med godkendelse fra myndighederne i den medlemsstat, de kommer fra.**

Torsdag den 8. juli 2010

Disse ordninger får virkning den 1. januar 2011.

Ved overførslen til EU-Udenrigstjenesten anviser den højtstående repræsentant i overensstemmelse med personalevedtægten hver tjenestemand en stilling i den ansættelsesgruppe, der svarer til vedkommendes lønklasse.

2. De procedurer for ansættelse af personale til stillinger, som overføres til EU-Udenrigstjenesten, der er i gang på tidspunktet for denne afgørelses ikrafttræden, forbliver gyldige. De vil blive fortsat og afsluttet under den højtstående repræsentants myndighed i overensstemmelse med stillingsopslagene og de gældende regler i vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Artikel 8

Budget

*1. Funktionerne som anvisningsberettiget for EU-Udenrigstjenestens sektion i Den Europæiske Unions almindelige budget **uddeles i overensstemmelse med finansforordningens artikel 59. Den højtstående repræsentant** vedtager de interne regler for forvaltningen af de **administrative** budgetposter. **Driftsudgifter forbliver i Kommissionens sektion af budgettet.***

2. EU-Udenrigstjenesten udøver sine beføjelser i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende Unionens almindelige budget inden for rammerne af de bevillinger, der afsættes til den.

3. Ved udarbejdelsen af overslag over EU-Udenrigstjenestens administrationsudgifter hører den højtstående repræsentant henholdsvis kommissæren for udviklingspolitik og kommissæren for naboskabspolitik om deres respektive ansvarsområder.

4. I overensstemmelse med artikel 314, stk. 1, i TEUF opstiller EU-Udenrigstjenesten et overslag over sine udgifter for det følgende regnskabsår. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et budgetforslag, der kan indeholde afvigende overslag. Kommissionen kan ændre budgetforslaget som omhandlet i artikel 314, stk. 2, i TEUF.

5. For at sikre den budgetmæssige gennemsigtighed på området Unionens optræden udadtil tilsender Kommissionen sammen med forslaget til EU's budget budgetmyndigheden et arbejdsdokument med en samlet oversigt over alle udgifter i forbindelse med Unionens optræden udadtil.

*6. EU-Udenrigstjenesten underlægges dechargeprocedurer, jf. artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 145-147 i finansforordningen. **EU-Udenrigstjenesten skal i den forbindelse fuldt ud samarbejde med de institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren og i fornødent omfang forelægge de nødvendige supplerende oplysninger, herunder ved at deltage i møder i de relevante organer.***

Artikel 9

Eksterne instrumenter og programmering

*1. Forvaltningen af EU's eksterne samarbejdsprogrammer henhører under Kommissionens ansvar **med forbehold af Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens rolle i programmeringen som omhandlet i de følgende stykker.***

2. Den højtstående repræsentant sikrer den overordnede politiske koordinering af EU's optræden udadtil og påser navnlig via følgende eksterne bistandsinstrumenter, at Unionens optræden udadtil fremtræder som en helhed og er sammenhængende og effektiv:

— instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde

Torsdag den 8. juli 2010

- Den Europæiske Udviklingsfond
- Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder
- det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument
- instrumentet for samarbejdet med industrialiserede lande
- instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område
- *stabilitetsinstrumentet vedrørende den bistand, der er omtalt i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006.*

3. *EU-Udenrigstjenesten bidrager navnlig til programmerings- og forvaltningscyklussen i forbindelse med de pågældende instrumenter på grundlag af policymålene heri. Den har især ansvaret for at forberede følgende kommissionsafgørelser om de strategiske, flerårige skridt i programmeringscyklussen:*

- i) landallokeringer for at fastlægge den samlede finansielle ramme for de enkelte regioner (med forbehold af den vejledende fordeling i de finansielle overslag). Inden for hver region afsættes en del af midlerne til regionale programmer
- ii) landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter
- iii) nationale og regionale vejledende programmer (NVP/RVP).

Under hele programmeringen, planlægningen og gennemførelsen af disse instrumenter arbejder den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med artikel 3 sammen med Kommissionens relevante medlemmer og tjenestegrene, jf. dog artikel 1, stk. 3. Alle forslag til afgørelse udarbejdes ved hjælp af kommissionsprocedurer og forelægges Kommissionen til afgørelse.

4. Med hensyn til Den Europæiske Udviklingsfond og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet udarbejdes alle forslag, herunder forslag om ændring af grundforordningerne og programmeringsdokumenterne, jf. stk. 3, **i fællesskab** af de relevante tjenestegrene i EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen under kommissæren med ansvar for udviklingspolitikens ansvar, og de forelægges derefter i fællesskab med den højtstående repræsentant Kommissionen til afgørelse.

Den relevante tjenestegren i Kommissionen udarbejder tematiske programmer **med undtagelse af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder og instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område samt den del af stabilitetsinstrumentet, der er omhandlet i stk. 2, syvende led**, under vejledning af kommissæren med ansvar for udvikling, og disse programmer forelægges kollegiet efter aftale med den højtstående repræsentant og andre relevante kommissærer.

5. Med hensyn til det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument udarbejdes alle forslag, herunder forslag om ændring af grundforordningerne og programmeringsdokumenterne i stk. 3, **i fællesskab** af de relevante tjenestegrene i EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen under **■** kommissæren med ansvar for naboskabspolitikens ansvar, og de forelægges derefter i fællesskab med den højtstående repræsentant Kommissionen til afgørelse.

Torsdag den 8. juli 2010

6. *Foranstaltninger, der iværksættes i medfør af FUSP-budgettet, stabilitetsinstrumentet med undtagelse af den del, der er omhandlet i stk. 2, syvende led, instrumentet for samarbejdet med industrialiserede lande, kommunikation og offentligt diplomati samt valgobservationsmissioner henhører under den højtstående repræsentants/EU-Udenrigstjenestens ansvar. Kommissionen er ansvarlig for den finansielle gennemførelse under den højtstående repræsentants myndighed i dennes egenskab af næstformand i Kommissionen ⁽¹⁾. Den tjenestegren i Kommissionen, der har ansvaret for denne gennemførelse, samlokaliseres med EU-Udenrigstjenesten.*

Artikel 10

Sikkerhed

1. Den højtstående repræsentant træffer *efter høring af det udvalg, der er omhandlet i Rådets afgørelse 2001/264/EF*, afgørelse om sikkerhedsbestemmelserne for EU-Udenrigstjenesten og træffer alle passende foranstaltninger for at sikre, at EU-Udenrigstjenesten effektivt styrer risici for dens personale, fysiske aktiver og oplysninger, og at den opfylder sin pligt til at udvise rettidig omhu. Sådanne bestemmelser finder anvendelse på hele EU-Udenrigstjenestens personale og alle Unionens delegationer uanset deres administrative status eller oprindelse.

2. *Indtil vedtagelsen af den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1,*

— *skal EU-Udenrigstjenesten anvende Rådets afgørelse 2001/264/EF med hensyn til beskyttelsen af klassificerede oplysninger*

— *skal EU-Udenrigstjenesten anvende Kommissionens afgørelse 2001/844/EF med hensyn til andre sikkerhedsaspekter.*

3. EU-Udenrigstjenesten skal have en tjenestegren med ansvar for sikkerhedsspørgsmål, der bistås af medlemsstaternes kompetente tjenester.

4. Den højtstående repræsentant træffer alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre sikkerhedsbestemmelserne i EU-Udenrigstjenesten, især for så vidt angår beskyttelse af klassificerede oplysninger og de foranstaltninger, der skal træffes for det tilfælde, at ansatte i EU-Udenrigstjenesten ikke overholder sikkerhedsbestemmelserne. Med henblik herpå søger EU-Udenrigstjenesten rådgivning fra Generalsekretariatet for Rådets Sikkerhedskontor, fra de relevante tjenestegrene i Kommissionen og fra de relevante tjenestegrene i medlemsstaterne.

Artikel 11

Aktindsigt, arkiver og databeskyttelse

1. EU-Udenrigstjenesten anvender de bestemmelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. Den højtstående repræsentant træffer afgørelse om gennemførelsesbestemmelserne for EU-Udenrigstjenesten.

2. EU-Udenrigstjenestens generalsekretær organiserer tjenestens arkiver. De relevante arkiver i de tjenestegrene, der overføres fra Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen, overføres til EU-Udenrigstjenesten.

⁽¹⁾ *Kommissionen vil fremsætte en erklæring om, at den højtstående repræsentant skal have den fornødne autoritet på området under fuld overholdelse af finansforordningen.*

Torsdag den 8. juli 2010

3. EU-Udenrigstjenesten beskytter fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Den højtstående repræsentant træffer afgørelse om gennemførelsesbestemmelserne for EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 12

Fast ejendom

1. Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionens relevante tjenestegrene træffer alle nødvendige foranstaltninger, således at de overførsler, der er omhandlet i **artikel 7**, kan ledsages af de overførsler af råds- og kommissionsbygninger, der er nødvendige for, at EU-Udenrigstjenesten kan fungere.

2. De betingelser, hvorunder fast ejendom stilles til rådighed for EU-Udenrigstjenestens centraladministration og Unionens delegationer, afgøres i fællesskab af den højtstående repræsentant og, alt efter hvad der er relevant, Generalsekretariatet for Rådet eller Kommissionen.

Artikel 12

Afsluttende bestemmelser

1. Den højtstående repræsentant, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen af denne afgørelse og træffer alle de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

2. Den højtstående repræsentant skal aflægge rapport til **Europa-Parlamentet**, Rådet og **Kommissionen** om, hvordan EU-Udenrigstjenesten fungerer, senest inden udgangen af 2011. **Denne rapport skal navnlig omfatte gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 8 og artikel 5, stk. 3 og 10.**

3. **Senest medio 2013 foretager den højtstående repræsentant en gennemgang af, hvordan EU-Udenrigstjenesten tilrettelægges og fungerer, som bl.a. skal omfatte gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 6, stk. 7 og 10. Denne gennemgang ledsages om nødvendigt af passende forslag til revision af denne afgørelse. I så tilfælde reviderer Rådet senest i begyndelsen af 2014 denne afgørelse i lyset af denne gennemgang i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i TEU.**

4. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen. Bestemmelser i denne afgørelse om finansiel forvaltning og ansættelse får først **virkning**, når de nødvendige ændringer i personalevedtægten og finansforordningen samt ændringsbudgettet er vedtaget. **Der aftales ordninger mellem** den højtstående repræsentant, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen, og medlemsstaterne **høres for at sikre en smidig overgang.**

5. Senest en måned efter denne afgørelses ikrafttræden forelægger den højtstående repræsentant Kommissionen et overslag over EU-Udenrigstjenestens indtægter og udgifter, herunder en stillingsfortegnelse, således at den kan forelægge et forslag til ændringsbudget.

6. Denne afgørelse offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 8. juli 2010

BILAG

TJENESTEGRENE OG FUNKTIONER, DER SKAL OVERFØRES TIL EU-UDENRIGSTJENESTEN ⁽¹⁾

Følgende er en liste over alle de administrative enheder, der skal overføres samlet til EU-Udenrigstjenesten. Dette foregriber ikke de yderligere behov og den tildeling af ressourcer, der skal besluttes i de samlede budgetforhandlinger om oprettelse af EU-Udenrigstjenesten, og ej heller beslutningerne om tilvejebringelsen af det fornødne personale med ansvar for støttefunktioner og de hermed forbundne behov for serviceleveranceaftaler mellem Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

1. GENERALSEKRETARIATET FOR RÅDET

Alt personale i nedenstående afdelinger og funktioner overføres samlet til EU-Udenrigstjenesten, bortset fra et meget begrænset antal ansatte, der skal udføre Generalsekretariatet for Rådets normale opgaver i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, andet led, og visse specifikke funktioner, der er angivet nedenfor:

Policyenheden

ESFP og krisestyingsstrukturer

- Direktoratet for Krisestyning og Planlægning (CMPD)
- Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC)
- Den Europæiske Unions Militærstab (EUMS)
  - Afdelinger under DGEUMS's direkte myndighed
  - Direktoratet for Koncepter og Kapacitet
  - Efterretningsdirektoratet
  - Direktoratet for Operationer
  - Direktoratet for Logistik
  - Direktoratet for Kommunikations- og Informationssystemer
- EU's Situationscenter (SITCEN)

Undtagelse:

- Personale i SITCEN, der understøtter Sikkerhedsgodkendelsesmyndigheden

Generaldirektorat E

- Enheder placeret under generaldirektørens direkte myndighed
- Direktoratet for Nord-, Syd- og Mellemamerika og De Forenede Nationer
- Direktoratet for det Vestlige Balkan, Østeuropa og Centralasien

⁽¹⁾ De menneskelige ressourcer, der skal overføres, finansieres alle fra udgiftsområde 5 (Administration) i den flerårige finansielle ramme.

Torsdag den 8. juli 2010

- Direktoratet for Ikke-spredning af Masseødelæggelsesvåben
- Direktoratet for Parlamentariske Anliggender på FUSP-området
- Forbindelseskantoret i New York
- Forbindelseskantoret i Genève

GSR-tjenestemænd udstationeret ved EU's særlige repræsentanter og FSFP-missioner

2. KOMMISSIONEN (HERUNDER DELEGATIONERNE)

Alt personale i de tjenestegrene og funktioner, der er opført på listen nedenfor, overføres samlet til EU-Udenrigstjenesten, bortset fra et begrænset antal medlemmer af personalet, der nævnes nedenfor som undtagelser.

Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser

- Alle stillinger i hierarkiet **og det støttepersonale, der er direkte knyttet til dem**
- Direktorat A (kriseplatform og politikkoordinering inden for FUSP)
- Direktorat B (multilaterale forbindelser og menneskerettigheder)
- Direktorat C (Nordamerika, Østasien, Australien, New Zealand, EØS, EFTA, San Marino, Andorra, Monaco)
- Direktorat D (koordinering af den europæiske naboskabspolitik)
- Direktorat E (Østeuropa, det sydlige Kaukasus, republikkerne i Centralasien)
- Direktorat F (Mellemøsten, det sydlige Middelhavsområde)
- Direktorat G (Latinamerika)
- Direktorat H (Asien (ekskl. Japan og Korea))
- Direktorat I (centrale ressourcer, information og interinstitutionelle forbindelser)
- Direktorat K (delegationerne)
- Direktorat L (strategi, koordinering og analyse)
- Taskforce vedrørende det østlige partnerskab
- Relex-01-Enheden (audit)

Torsdag den 8. juli 2010

Undtagelser:

- Personale med ansvar for forvaltning af finansielle instrumenter
- Personale med ansvar for udbetaling af lønninger og godtgørelser til personalet ved delegationerne

Delegationerne

- Alle delegationschefer og stedfortrædende delegationschefer **og det støttepersonale, der er direkte knyttet til dem**
- Alle politiske afdelinger eller celler og deres personale
- Alle afdelinger vedrørende information og offentligt diplomati og deres personale
- Alle administrative afdelinger

Undtagelser

- Personale med ansvar for gennemførelse af finansielle instrumenter

Generaldirektoratet for Udvikling

- Direktorat D (AVS II - Vest- og Centralafrika, Vestindien og OLT) undtagen OLT-taskforcen
- Direktorat E (Afrikas Horn, Østafrika og det sydlige Afrika, Det Indiske Ocean og Stillehavet)
- Enhed CI (AVS I: Programmering og forvaltning af bistand): Personale med ansvar for programmering
- Enhed C2 (Panafrikanske anliggender og institutioner, forvaltningspraksis og migration): Personale med ansvar for panafrikanske forbindelser
- Alle stillinger i hierarkiet **og det støttepersonale, der er direkte knyttet til dem.**

BILAG

ERKLÆRING FRA DEN HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT ⁽¹⁾ OM POLITISK ANSVARLIGHED

Den højtstående repræsentant (HR) vil basere sit forhold til Europa-Parlamentet på de forpligtelser med hensyn til høring, information og rapportering, som den tidligere kommissær med ansvar for udenrigsanliggender, den tidligere højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og de skiftende rådsformandskaber har indgået. Disse forpligtelser vil, i det omfang det er nødvendigt, blive tilpasset på baggrund af Parlamentets rolle som politisk kontrolinstans og omdefineringen af den højtstående repræsentants rolle som fastsat i traktaterne og i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 36.

⁽¹⁾ Udtrykket »højtstående repræsentant« i denne erklæring dækker alle de funktioner, der varetages af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, som også er næstformand i Europa-Kommissionen og formand for Rådet for Udenrigsanliggender, uden at dette berører de specifikke ansvarsområder, der hører under hendes respektive funktioner.

Torsdag den 8. juli 2010

Dette indebærer følgende:

1. Hvad angår FUSP, vil HR høre Europa-Parlamentet om denne politiks vigtigste aspekter og grundlæggende valg i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 36. Eventuelle udvekslinger af synspunkter forud for vedtagelsen af mandater og strategier inden for FUSP vil finde sted i et passende format afhængigt af følsomheden og fortroligheden af de emner, der behandles. I denne forbindelse vil den praksis, der gælder for de fælles konsultationsmøder med formandskaberne for AFET og COBU ligeledes blive forbedret. De briefinger, der gives på disse møder, vil især dreje sig om FUSP-missioner, der finansieres over EU-budgettet, både dem, der allerede er i gang, og dem, der er under forberedelse. Der kan om nødvendigt arrangeres supplerende fælles konsultationsmøder ud over de regelmæssige møder. EU-Udenrigstjenestens deltagelse (i alle disse møder) vil ud over den faste formand for Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité omfatte overordnede embedsmænd med politisk ansvar.
2. Resultaterne af de igangværende forhandlinger om rammeaftalen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om forhandling af internationale aftaler vil blive anvendt mutatis mutandis af HR på aftaler under hendes ansvarsområde, der kræver Parlamentets godkendelse. Europa-Parlamentet vil i overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 218, stk. 10, straks blive underrettet fuldt ud under hele proceduren, også i forbindelse med FUSP-aftaler.
3. HR vil fortsat føre en tilbunds gående dialog om og fremsende alle dokumenter vedrørende de strategiske planlægningsfaser i forbindelse med de finansielle instrumenter (med undtagelse af Den Europæiske Udviklingsfond). Dette gælder også for alle høringsdokumenter, der forelægges for medlemsstaterne i forberedelsesfasen. Denne praksis følges uanset resultatet af forhandlingerne om rækkevidden og anvendelsen af EUF-traktatens artikel 290 om delegerede retsakter.
4. Den nuværende ordning for videregivelse af fortrolige oplysninger om FSFP-missioner og -operationer (via Parlamentets særlige ESFP-udvalg, jf. IIA fra 2002) vil blive bevaret. Den højtstående repræsentant kan også efter need-to-know-princippet give andre medlemmer af Parlamentet adgang til andre FUSP-dokumenter, forudsat at de, hvis der er tale om klassificerede dokumenter, er behørigt sikkerhedsgodkendt i overensstemmelse med gældende regler, når det er nødvendigt for, at de kan varetage deres institutionelle funktioner, efter anmodning fra AFET's formand og, om nødvendigt, Parlamentets formand. HR vil i denne forbindelse gennemgå og om nødvendigt foreslå tilpasning af de eksisterende bestemmelser om adgang for medlemmer af Europa-Parlamentet til klassificerede dokumenter og oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område (IIA fra 2002 om ESFP). Indtil denne tilpasning har fundet sted, træffer HR afgørelse om de overgangsforanstaltninger, hun måtte anse for nødvendige for at give korrekt udpegede og anmeldte medlemmer af Parlamentet, der udøver en institutionel funktion, lettere adgang til ovennævnte oplysninger.
5. HR imødekommer anmodninger fra Europa-Parlamentet om at lade nyvalgte ledere af delegationer til lande og organisationer, som Parlamentet anser for strategisk vigtige, mødes med AFET til en drøftelse (der adskiller sig fra en høring) inden de overtager deres post. Det samme gælder for EU's særlige repræsentanter. Disse drøftelser afholdes inden for rammer, der er aftalt med HR, og som afhænger af følsomheden og fortroligheden af de emner, der behandles.
6. I tilfælde, hvor HR ikke kan deltage i en forhandling i Europa-Parlamentets plenarmøde, vælger hun en suppleant, som er medlem af en EU-institution, dvs. enten en kommissær, når det drejer sig om emner, der udelukkende eller fortrinsvis hører under Kommissionens ansvarsområde, eller et medlem af Rådet for Udenrigsanliggender, når det drejer sig om emner, der udelukkende eller fortrinsvis hører under FUSP. I sidstnævnte tilfælde kommer suppleanten enten fra det aktuelle formandskab eller fra formandskabstrioen i overensstemmelse med artikel 26 i Rådets forretningsorden. Europa-Parlamentet underrettes om den højtstående repræsentants valg af suppleant.
7. HR vil gøre det lettere for delegationschefer, EU's særlige repræsentanter, ledere af FSFP-missioner og overordnede embedsmænd i EU-Udenrigstjenesten at deltage i møder i relevante parlamentariske udvalg og underudvalg for at give regelmæssige briefinger.
8. Hvad angår militære FSFP-operationer finansieret af medlemsstaterne vil oplysningerne i overensstemmelse med punkt 4 fortsat blive givet via Parlamentets særlige ESFP-udvalg, jf. IIA fra 2002, med forbehold af eventuelle ændringer i IIA.
9. Europa-Parlamentet vil blive hørt om sammensætning og planlægning af valgobservationsmissioner og opfølgning heraf i overensstemmelse med Parlamentets budgetkontrolbeføjelser over for det relevante finansieringsinstrument, dvs. EIDHR. Udnævnelsen af EU-chefobservatører vil ske i samråd med valgkoordineringsgruppen i god tid før valgobservationsmissionen påbegynder sit arbejde.

Torsdag den 8. juli 2010

10. HR vil spille en aktiv rolle i de kommende drøftelser om ajourføring af de eksisterende finansieringsordninger for FUSP i IIA fra 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning, baseret på forpligtelsen med hensyn til de spørgsmål, der er nævnt i punkt 1. Den nye budgetprocedure, der er indført med Lissabontraktaten, gælder i fuld udstrækning for FUSP-budgettet. Den højtstående repræsentant vil også arbejde på at gøre FUSP-budgettet mere gennemsigtigt, bl.a. ved at undersøge muligheden for at opføre større FSFP-missioner på budgettet (som f.eks. de nuværende missioner i Afghanistan, Kosovo og Georgien) og samtidig bevare budgettets fleksibilitet og tage hensyn til nødvendigheden af at sikre kontinuitet i de allerede indledte missioners indsats.

ERLÆRING FRA DEN HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT PÅ EUROPA-PARLAMENTETS PLENARMØDE OM DEN GRUNDLÆGGENDE TILRETTELÆGGELSE AF EU-UDENRIGSTJENESTENS CENTRALADMINISTRATION

HR vil under EU-Udenrigstjenesten oprette de tjenestegrene og funktioner, der er nødvendige for at opfylde dens mål og styrke EU's evne til at optræde sammenhængende udadtil, og vil samtidig sørge for, at overlappning undgås. I det omfang det er nødvendigt, vil hun sikre, at budgetmyndigheden forelægger passende forslag.

Tjenestegrene og funktionerne vil over tid blive tilpasset i lyset af nye prioriteringer og udviklinger.

EU-Udenrigstjenesten vil fra starten bl.a. omfatte følgende afdelinger:

- en afdeling, der skal bistå Unionens højtstående repræsentant i hendes institutionelle forbindelser med Europa-Parlamentet, som fastsat i traktaterne og i erklæringen om politisk ansvarlighed, og med de nationale parlamenter.
- en afdeling, der skal bistå HR i hendes opgave med at sikre sammenhæng i Unionens optræden udadtil. Denne afdeling skal bl.a. give input til og sikre opfølgningen af den højtstående repræsentants regelmæssige møder med andre medlemmer af Kommissionen. Afdelingen skal på tjenesteniveau sikre den nødvendige interaktion og koordination med kompetente tjenestegrene i Kommissionen vedrørende de eksterne aspekter af interne politikker.
- en generaldirektør for budget og administration. Denne skal være en højtstående person i EU-Udenrigstjenesten med dokumenteret erfaring inden for EU-budget og -administration.

Krisestyring og fredsopbygning: FSFP-strukturerne skal være en del af EU-Udenrigstjenesten som vedtaget af Det Europæiske Råd i oktober 2009, og som der blev lagt op til i afgørelsen om EU-Udenrigstjenesten. Den passende struktur er at integrere relevante enheder i Kommissionen, som beskæftiger sig med krisereaktion og fredsopbygning.

Den højtstående repræsentant vil sikre, at de relevante enheder fra Kommissionen, der overføres til EU-Udenrigstjenesten, og som beskæftiger sig med planlægning og programmering i forbindelse med krisereaktion, konfliktforebyggelse og fredsopbygning, fungerer i tæt samarbejde og synergi med FSFP-strukturerne, begge under hendes direkte ansvar og myndighed, og inden for rammerne af en passende struktur. Dette berører naturligvis ikke politikernes specifikke, navnlig mellemstatslige og fællesskabsmæssige, karakter.

Fuld koordination mellem alle tjenestegrene, navnlig mellem FSFP-strukturerne og de andre relevante tjenestegrene i EU-Udenrigstjenesten, vil blive sikret under den højtstående repræsentants direkte myndighed og ansvar med respekt for disse strukturers særlige karakteristika.

HR vil sikre, at der skabes den nødvendige koordination mellem EU's særlige repræsentanter og de relevante afdelinger i EU-Udenrigstjenesten.

HR vil give høj prioritet til fremme af menneskerettighederne og god regeringsførelse overalt i verden og fremme integrationen heraf i eksterne politikker overalt i EU-Udenrigstjenesten. Der vil være menneskerettigheds- og demokrati-strukturer i hovedkvarteret og kontaktpunkter i alle relevante EU-delegationer, som får til opgave at overvåge menneskerettighedssituationen og fremme en effektiv gennemførelse af EU's policymål om menneskerettigheder.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 351 E/15	Aids/hiv med henblik på den 18. internationale aids-konference (Wien, 18.-23. juli 2010) Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om en rettighedsbaseret tilgang til EU's indsats mod hiv/aids ...	95
2011/C 351 E/16	Ikrafttræden af konventionen om fragmentationsammunition den 1. august 2010 og EU's rolle Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om ikrafttrædelsen af konventionen om klyngeammunition og EU's rolle	101
2011/C 351 E/17	Fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 (2009/2236(INI))	103
2011/C 351 E/18	EU's importordning for fiskevarer og akvakulturprodukter i forbindelse med den kommende reform af den fælles fiskeripolitik Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om EU's importordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter i lyset af reformen af den fælles fiskeripolitik (2009/2238(INI))	119
2011/C 351 E/19	Zimbabwe, navnlig sagen om Farai Maguwu Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Zimbabwe, navnlig sagen om Farai Maguwu	128
2011/C 351 E/20	Venezuela, navnlig sagen om Maria Lourdes Afiuni Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Venezuela, navnlig sagen om Maria Lourdes Afiuni	130
2011/C 351 E/21	Nordkorea Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2010 om Nordkorea	132

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 6. juli 2010

2011/C 351 E/22	Anmodning om beskyttelse af Valdemar Tomaševskis parlamentariske immunitet Europa-Parlamentets afgørelse af 6. juli 2010 om anmodning om beskyttelse af Valdemar Tomaševskis immunitet og privilegier (2010/2047(IMM))	137
-----------------	---	-----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet**Tirsdag den 6. juli 2010**

2011/C 351 E/23	Medlemsstaternes tiltrædelse af konventionen angående internationale udstillinger, der blev undertegnet i Paris den 22. november 1928 *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om godkendelse af, at medlemsstater tiltræder konventionen angående internationale udstillinger, der blev undertegnet i Paris den 22. november 1928, og som blev suppleret med protokol af 10. maj 1948, af 16. november 1966 og af 30. november 1972 samt ændret den 24. juni 1982 og den 31. maj 1988 (08100/2010 - C7-0105/2010 - 2010/0015(NLE))	139
2011/C 351 E/24	Indgåelse af protokollen om integreret kystzoneforvaltning til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (09132/2010 - C7-0128/2010 - 2010/0016(NLE))	140
2011/C 351 E/25	Aftale EU/Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, og Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil (05309/2010 - C7-0031/2010 - 2009/0191(NLE))	140
2011/C 351 E/26	Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i Frontex *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (05707/2010 - C7-0217/2009 - 2009/0073(NLE))	141
2011/C 351 E/27	Kvaliteten af statistiske data til brug ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 479/2009 for så vidt angår kvaliteten af de statistiske data til brug ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (KOM(2010)0053 - C7-0064/2010 - 2010/0035(NLE))	142
2011/C 351 E/28	Buspassagerers rettigheder ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (05218/3/2010- C7-0077/2010 - 2008/0237(COD))	149
	P7_TC2-COD(2008)0237 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (1)	150
	BILAG I	166
	BILAG II	167

2011/C 351 E/29	<p>Passagerrettigheder ved sørejser eller rejser på indre vandveje ***II</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning 6. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (14849/3/2009 - C7-0076/2010 - 2008/0246(COD)) ..... 168</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0246</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 6. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 ..... 169</p>	
2011/C 351 E/30	<p>Intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og samspillet med andre transportformer ***II</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for ibrugtagning af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportmåder (06103/4/2010 - C7-0119/2010 - 2008/0263(COD)) ..... 169</p> <p>BILAG ..... 170</p>	
2011/C 351 E/31	<p>Meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. juli 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i medlemsstaterne og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF (KOM(2009)0011 - C6-0030/2009 - 2009/0005(COD)) ..... 171</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0005</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF ..... 172</p> <p>BILAG ..... 173</p>	
Onsdag den 7. juli 2010		
2011/C 351 E/32	<p>Nye fødevarer ***II</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 (11261/3/2009 - C7-0078/2010 - 2008/0002(COD)) ..... 174</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0002</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om nye fødevarer, ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 (1) 175</p>	
2011/C 351 E/33	<p>Industriemissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) ***II</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (11962/2/2009 - C7-0034/2010 - 2007/0286(COD)) ..... 193</p>	

(1) EØS-relevant tekst

	P7_TC2-COD(2007)0286	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)	194
2011/C 351 E/34	Krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning ***II	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (05885/4/2010 - C7-0053/2010 - 2008/0198(COD))	194
	P7_TC2-COD(2008)0198	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning	195
2011/C 351 E/35	Beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed ***I	
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (KOM(2009)0576 - C7-0251/2009 - 2009/0161(COD))	195
2011/C 351 E/36	Europæisk værdipapirtilsynsmyndighed ***I	
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (KOM(2009)0503 - C7-0167/2009 - 2009/0144(COD))	267
2011/C 351 E/37	Makrotilsyn på fællesskabsplan med det finansielle system og oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici ***I	
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici (KOM(2009)0499 - C7-0166/2009 - 2009/0140(COD))	321
2011/C 351 E/38	Europæisk bankmyndighed ***I	
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed (KOM(2009)0501 - C7-0169/2009 - 2009/0142(COD))	337
2011/C 351 E/39	Europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger ***I	
	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (KOM(2009)0502 - C7-0168/2009 - 2009/0143(COD))	391
2011/C 351 E/40	Kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. juli 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (KOM(2009)0362 - C7-0096/2009 - 2009/0099(COD))	446

P7_TC1-COD(2009)0099

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 7. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker 447

2011/C 351 E/41

Overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici *

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (05551/2010 - C7-0014/2010 - 2009/0141(CNS)) 447

Torsdag den 8. juli 2010

2011/C 351 E/42

Aftale EU/USA om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra EU til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2010 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (11222/1/2010/REV 1 og COR 1 - C7-0158/2010 - 2010/0178(NLE)) 453

2011/C 351 E/43

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2010 om forslag til Rådets afgørelse om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (08029/2010 - C7-0090/2010 - 2010/0816(NLE)) 454

P7_TC1-NLE(2010)0816

Europa-Parlamentets holdning fastlagt den 8. juli 2010 med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere 455

BILAG 468

BILAG 470

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA